D7.563.

103

PETRARCA. SONETTI E
PUBLIUM LENTULUM
CICERONE et alia exc
RUM, *beautifully writt*
in the sides

*** The importance of th
of Petrarch may b
the "Sonetti."

"Et sic finiunt hic vu
dicebatur assumptum e
Petrum de Carbonibus.
die sequenti factum fuit

Following this
"*Cançon de Mesyr*
and which does not

The Cicero and c
but at the head of t
Dni. 1456 die ultim
me Leonardum Dni.

Bridi van Eijk
HOWARD LEKMAN GOODHART

103 M/22/5
£31:10:0
GODHART MS 5
BHC MS 6
Inscribed Alfred Thorpe 1910
Be 25 Lan

PETRARCA. SONETTI E TRIONFI—MARCI TULLII CICERONIS AD PUBLIUM LENTULUM ET ALIOS EPISTOLÆ—SYNONIMORUM EX CICERONE et alia excerpta—LIBER SENECE FUTUITORUM BONORUM, *beautifully written in a small hand, calf, with coat of arms on the sides* *folio.* XV CENTURY

*** The importance of this manuscript of the "Sonetti e Trionfi" of Petrarch may be judged by the following colophon to the "Sonetti."

"Et sic finiunt hic vulgaria Petrarche assumpta ab exemplari quod ut dicebatur assumptum et ascultatum fuerat *ab originali*. Scripta per me Petrum de Carbonibus. Ferrarie 1432, et die Martis xiiij Octobris *Et die sequenti factum fuit duellum.*

Following this is another "Canzon" of which he says: "*Cançon de Mesyr F. P la qual trovar in uno anticho libro,*" and which does not appear in other MSS.

The Cicero and other pieces he dates from Ferrara in 1433-4, but at the head of the last item "Seneca" he writes: "Anno Dni. 1456 die ultimo madij in Castro Massignani script:" per me Leonardum Dni. O Petri de Carbonibus."

8866
Cicero
Epistolæ ad Familiares
Ferrara 1676 No. 5

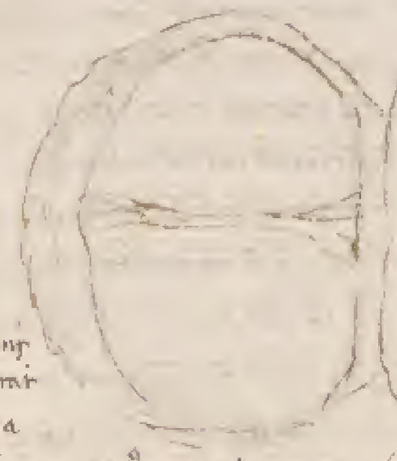

M. Cicero P. Lentulo Sal' plurima dicit.

Si omni officio ac pietate erga te Ceteris sanctissimo omnibus (mihi nullus) ipse mihi sanctissimo. Tanta ei magnitudo est tua erga me merito, ut cum tu nisi perfecta re de me non quiesti. Ego quid ad in mia tua officia. Virtuti mihi ea accepta putem. Incredibile. Hamonis Regis legati aperte pecunia nos oppugnat. Pes agit et eosdem creditores et quos ego tuaderas agebat. Regis tu signa si qui velint qui pauca si omnes rei ad Pompeium deferri nolui. Senatus religionis calumnia non religione sed malivolentia et illi regie largitioni opitur. Pompeius hortatu et oratu et tuis literis admiratus et famulis fugitat non desistit. Sed plane nec pudet nostris nec admonitionibus religitur tuis. Nam ego et Simone quotidiano tui in senatu palam sic egit tam hilari ut neque eloquentia maiore quisquam neque gravitate nec studio nec gratione agere potuerit ego sua testificatione tuae et officiorum et amoris erga te sui. Marcellinus tibi ipsum ea sors Is hac tua regia exempta certius reditus se accepturum tuum defensione fore confidit. Quod dubitemus quid sit nunc fore de religione et sepe iam vereor abeo dubito non pudet. Res ante ydus sic acta est. Nam haec ydibus mane scripsi. Hortesio et mea et Lucilii sententia credit religionis de exercitu tuo ad regem aliquem non pertinere sed exercitum illo senatus consulto quod te defendente tuus est tibi decernit ut Pompeius deducat quo quomodo res tua possit ut exercitus religio tollatur te auctore senatus censeat. Cassius tuos legatos decernit nec excludit Pompeium. Cesset ei chalybs et hasta quibus eius tempore sunt. Bibulus tres legatos exhibuit qui primus sunt huic assentitur reliqui gratias pro Senatum qui eos reduci negat oportere. Et Volcatius qui Lupo defendente Pompeio decernit. Afranius qui assentitur Volcatio quae res augebat suspitionem Pompei voluntatis. Nec adhibebat Pompeium familiaris assentire Volcatio. Laetitia vehemens. Inclinata res est Libonis et hypsaei nec obscure et gaudio et gratia et omnis quidem familiarium studium et opinione ad adduxerunt ut Pompeius cupere videatur. Cui quidem volunt res tibi gratia ego et nostra amicitia nos tua auctoritate eo minore hem gratia tibi debeam. Gratia autem nostrum exigitur horum suspitione gratia Pompeio se gratissimum putavit ut res multo antea gesta est. Abiit Rege et abitum ac domestica Pompei clam exulceratus Deum palam applausu gratulatus et primas tuas adductis ut ut versamur nostra fide omnes et amore tui absentis pietas tui cognoscet. Si est tibi fides et gratia ea debebat nos laboriosissime laboremus.

Lucullus.

Aduerte.

Tres simul de rege reducendo.

M. Cicero Sal' dicit Publio Lentulo proconsuli.

Die Januarii in senatu nihil est effectum hac gratia dies magna exacta est absolutum est alteratione Lentuli consulis et Caesaris tribuni. Publius Lentulus eodem nos quidem multum abest nemo. maximeque visi sumus. Senatus memoratione hic voluntatis erga illum ordinis revocare. Itaque postridie planum ut brevi suas dicam. Videbatur ei regaliam nobis voluntatis esse senatus quod tuis decretis singulis appellandis rogandis et postea. Itaque de sua prima Bibuli primum tam est ut tres legati Regem reducent. 2d. hortesio ut nisi exercitum reducis. Tertia volatio ut Pompeius reducat postulandum sit ut Bibulo sua dimidia quae de religione cuique rei ius obsistendi non putat Bibulo assensi et de tribus legatis. Frequens applausit allecti in alia ordine. Summa autem hortesii sua cum Lupus tribunus publicolo quae de Pompeio retulisset intercedere apparet. Ante proximum diem Kalendas Quintiles et Caroni vehementer ab omnibus reclamatum est. Erat ei sunt Junia nona Consules neque audebant

negi valde repugnabat. Diem glium uolebat / id est qd; sticius; ꝓsperabat eis in hortes sis suis
multis ꝓbis ꝓbus uiros qsq; aptos uoluntio assentrēt. a quib rogabat / atq; id ipsi gsulib;
suis / tray ci Tibulo suis malae aperiunt. haec guasia usq; ad noctq dicta / senat dimissus
Et ego ea die mane apud ꝓpeū mane nat qs tps hor magis ydoneas / si nō antea qz post tuus
discessus id dies honestissimus nobis fuerat existimabā. Itaq; sic cū illo locut / ut multis indicare
aliq hoīs / ab oī alia cogitatione animū uoluptas alienissime tuebā tradunt. qua ego
ꝓpter cū audio ꝓsus eū libro omī suspitione cupiditatis. Cū aut ea familiares ordinū uideo / ꝓspicio id qd ita erit / oīb; apud / totā rē istā ita ꝓpatā atq; hoīb; notissimo
Regē ipo gsulibus qz ea / ea cōpta. hoc scripsi ad xvi. kal' febr ante lucem.
Eo die senat ante futuri / nos senatu quadmodū ꝓpo / dignitate nitū / ut post tuū
honoꝝ ꝓfectū a nigritate retinebim. Ut ad ꝓpositū cōne attinet / hoc unū ee existimo /
ut neqd agi cū ꝓfecto. aut salus aut ꝓpius legib; aut denigs sine ui possit.
Dehinc reliq ꝓpere ꝓfecto hoc scripsi Senat auctoritas grauissima ꝓfecta / Cuiusq; Cato et
Caninius ꝓfectissimi. tū ea ꝓscripta / eaq; ad te missa ee arbitror. De reliq reliq quid
erit actū scribas ad te / ut ꝓclarissime agat oīa / mea aut opa diligentia grā fiunt.

M. Cicero Sal' dic. Lentulo.

Telonio qui tua gnā magna negotia et ampla et expedita hr / multos annos uter usus
familiarit. Is cū antea sēp et suo splendore et mea cōmendatione gratissimus
in gnā tua fuit. tū hoc tpe ita tuū et me amore / ut q; nemo unquam cōmendatione grauissimo
meis litis se apud te gratiosius fore. Quae ne spes eū fallat / uehemēt rogo te / cōmendoq;
tibi et oīa negotia / liberos ꝓcuratores familiasq; Ita primū q; utrosq; tuū ꝓ. N. appi
de ea re decernit / ea q̄libet. dicit q; reliq cū ita tractes / ut intelligat meā cōmendationē
non uulgarem fuisse

M. Cicero ꝓ. Lentulo Imperatori ꝓcōsuli.

Ad xvi. kal' Februarias cū in Senatu pulcherrima statione / gratulā simus Tribuū de tribu
legatus ꝓdie ei die fregerant / unus q; nr amicus eet relictus Sna voluntati / reperab
aduersarios nros extremis e partis cōtinuis. Causa ea fuerat Senatui / ne magna multitudo
magna q; indignatio eorū qui a te cū regia / alio trahebat opprimebat. Eo die ambus
huius Curiones. Tribuū nullo usu horū / ꝓne e Amani. Caninius et Cato negarunt se
legem ullam ante Comitia ee laturos. Senat hui ea kal' Febr ꝓlegē ꝓpriā id qd
fuit / no ꝓfecto / neq; nisi Februario toto / nisi ꝓstitis rogationib;. Haec tū opinio et ꝓfecto
a nullis studiis atq; obtrectatoribus nomen dignitatis fidei religionis no tuli ut te ꝓdicere et ut
ne quis tui gnis cupiditatis. Alexandria uelle te. Dignitatis aut hic / nemo e qui existimet
hiisse ee uoluntatē ab senatu. nemo e qui senat quo minus discessit fuerit et adiutores tui ee
fuisse. qui mihi ꝓfecto / et aut acta Clarissimo Latissimoq; signo comitabit adfuisse / et
existimet esse utrum id salus auspicio aut legib; aut sine ui agi ꝓsse. Ego ne quis
de meo studio / neq; de re mea melior et minus subdolus nullus ee arbitror. Quod si aut me
ostentatio qui sum et tua dignitate existimat / nulla ꝓfecto indiget neq; meo ꝓsidio assumpto
aut de alio et minus grato / id sine nimio dolore facere non possum. Ego tibi adsidere
et bene dicte magistratum ꝓsens mihi possum et exempta possum adfuisse te et
senat et ꝓpli Romani primo statim adiutum tuis rebus. Vale. 1433.

Lex ꝓpria.

Obtrectatoribus.

Dignitas et illud qd' animi unumquisq; sibi sumit.

pulchre dictum.

Exhortatio pulchra.

ingeniosly.

M. Cicero Sal. dic. publio Lentulo p̄consuli.

Tam ꝫ si mihi nichil fuit optatꝰ q̄ ut p̄mitt̄ abste ipo/ deis ceteris omib/ q̄ gratissim̄ exign te ee cognoscere/ tm affinor sūmo dolore/ hūmodi tpa/ post tuay p̄fectionē/ ostēdit ee/ ut meaꝫ rebꝫ exign te fidem ꝫ benuolentiā. Absens expecte uidere ꝫ sentire/ eandē fidē ee hominē in tua dignitate quay ego i mea salute sny exptꝰ/ ex tuis litt̄is intellexi. Nos eny maxime/ ostio studio laboꝛe gra/ de ea regna nitēm̄/ subito exortꝰ e nefaria Catonis p̄mulgatio/ que nra studia ip̄dixit/ ꝫ alios a minore cura ad p̄sūm bonū/ tradux̄t. sed tm̄ i ea p̄turbatione nry/ q̄ q̄ ea michi de se/ nichil magis q̄ p̄fidia timeny. Et Catoni q̄dē quecunq̄ mō ista fuit/ p̄fecto resistemꝰ. De Alexādrina re/ ea q̄ regia tanꝰ hō pollicit̄/ me tibi absēte/ tuisq̄ p̄sentib/ cumulate satisfacturꝰ. sed uereor ne aut eripiat ea regna nobis/ aut differat/ quoꝝ alterum/ myꝰ uehemēs nō facile possit existimare. sed si ista regeret/ est q̄dā pudꝰ q̄d neq̄ Scipioni nec mihi dissuebat/ ut neq̄ iactre regē patrem/ nec nobis repugnātibꝰ adeuntē deseri adiutꝰ p̄pe iam delatꝰ existimar̄. a nobis ageret oia diligēt̄ ut neq̄ si q̄d omnē euenire posset nō ostendamꝰ/ neq̄ si quid nō omnīno eximꝰ/ repulsi ee uideamur. Tuae sapie/ magnitudinis q̄ animi est/ omeq̄ amplitudine ꝫ dignitatis tuay i uirtute/ amicis/ i rebꝫ gestis tuis/ atq̄ i tua grauitate positay existimare. si q̄d ex his rebꝫ quas tibi fortuna largita e/ noy nullo hominꝫ p̄fidia detraxerit ad maiorē illius fiendi q̄ tibi futuꝝ. a me nullū his p̄mittet̄ detrimentū rebꝫ ꝫ agēdis ꝫ cogitandis utroꝝ ad oīa Scipio. neq̄ eis p̄sidentie q̄dē q̄/ neq̄ fidei maioꝛe ee iudico. neq̄ amicioꝛe tui. hec que agūt/ que q̄ acta sint/ ea/ te ꝫ his multoꝝ ꝫ nūnys cognoscere arbitroꝝ. que aut̄ postea q̄ p̄fectꝰ ꝫ apud illos ad urbē. ꝫ ad fidē/ ea puto tibi ame scribi oportere. Postea q̄ p̄fectus

M. C. Sal' dic'. p. lentulo.

Legi tuas lras quib⁹ ad me scribis gratu⁹ tibi ee q̄ rebꝰ Cretor⁹ p me tuas de omib⁹ reb⁹ z meam erga te lenitudinē fauile prospicias. Quor⁹ alior⁹ mihi ut te plurimū diligā tuū nomē est. si nolo is ee q̄ mei me ee noluisti. Alior⁹ tuo libēt⁹ utq̄ interuallo loco⁹ z tpo⁹ distinēti sim⁹ p lras tecū q̄ sepissime colloquar. Q̄ si uar⁹ sint q̄ tui optatib⁹ id erit mie q̄ nō a q̄q̄ mee lie ſt ut eas audeas teme ḡmittere. quo facto⁹ mihi nouor⁹ hoīm⁹ penurias erit q̄b⁹ uelte deq̄ nō p̄mittas. Q̄ d' scie vis q̄a q̄q̄ tu ſt z uolūtate dissimle dicti ee de singulis. Omnī illud audeo p̄ animū tuū sigīficare/ mie q̄ ſ re pspectū z rogniture scribe/ quo pacto alios z eos maxie qui te maxe debuerūt z plurimū amare pperūt/ Inuidisse dignitati tue/ similimaq̄ fre dissimlitudini tue tpis mie/ z nostre gdā fuisse rōnē. utrūne tu ver⁹ pu⁹ lesertis palā te oppugnarit/ quor⁹ auctoritate/ dignitate/ uidūtate q̄ deſideras/ non tuis meritis cent⁹ uirtutis tue/ q̄ laudis p̄mia. quo gdē tpe ut p̄spsia ad te antea. Cognouī horū pui ingeniū tui. studiosum Lucilium. Ex magnitudine aut Lucii malui z hāc ratio singulari Dānū pugnano ac defenso dignitatis hui⁹ magnitudinē lenitate tua/ fortasse plurisq̄ offensis maiorē auctoritē hic uidear⁹ q̄ sum. p̄ea gdā de singulis nemini iniuriā aut studio erga te aut offitio aut amicā animi ee testis. Et ei⁹ pspexi⁹ qui me nō ſpectū nō potū me p̄uertit sed z sua sponte de te gratie solet. Sed tpis nō illis nō ſpe/ ſ semam fuisse. Cui gdē lē tue quas p̄xime miserās gdā facile tuelligēs p̄uertē fuerit/ multa gdē humanitate tua/ ut p̄ma potuī sapia nō uulgata potū sed admirabilis uisa ē. Deinde ei gratulor⁹ z tibi tuū p̄stabi⁹ ei⁹ libalitate deuictis nō mediocrē nostrūm⁹ q̄ alienos opinione/ tue ingenio⁹ tue alienatis illa epla tribuisti. Cum mihi eā spe tue laudi studiū defuisse/ tuipse testimoniū Caninianū tuū nō leuis momenti fuisse ad te toto animo de te ac de tuis ornamēt⁹ cogitare. Quare ea que scribā/ sic hēto. me cū illo te pene cōmutā/ q̄ illi⁹ adscripta atq̄ aute scribe. q̄ scias gratiū nullū exitur⁹ que reducto Regis Alexadrie tuis adepta ē/ eaq̄ que de ea scripta ē auctoritas/ ut ne q̄q̄ eius Regis reditus tāmen uis hī/ ut magis uarie hoīm⁹ studia q̄ gratia scias ee uidear⁹. ne p̄spice posse qui Cilicas Cipriq̄ tueas. gd effice/ z gd agere possis z si ei⁹ familiare hīmia uidear⁹ ut Alexadriā atq̄ Egyptū tuis possis. Esse z hic z nūc tempus dignitatis ptholomaeū aut aliquo p̄fecto loco Regē collocato/ te cū classe atq̄ exercitu p̄fecto Alexadriā ut eas cui pare/ p̄sidio q̄ firmato ptholomaeū reducas⁹ regnoq̄ tuto fore ut p̄te/ restituas⁹. q̄ admodū sanabiliter cēsuit/ z sine mīhidine reducit⁹ quē admodū hesterno sacrificio Sibille planē dixerūt. sed hec sciā sic z illi z nobis p̄babit⁹ ut ex eiusdē horū de tuo gratio existimatiōe uidear⁹. si cendisse ut uolui⁹ optimū/ omnīq̄ z sapiēt⁹ z fortē/ si aliqd eēt offensi⁹ quod illos z cupide z tuū studiū dictum⁹. Quare qd assequi possis nō tam facile ē nobis q̄ hīc Cui⁹ p̄e ſpectu Egypti ē/ uidimur z id qdē nos hic sentim⁹/ ſ explorata tibi ſt/ posse te illi⁹ regni potiri nō eē cūctandū Si dubiū ſt/ nō eē conādū. Illud tibi affirmo si reg⁹ istā q̄ sciā gessisti/ fore ut absens a multis cui⁹ redituq̄ aboriri⁹ collaudere. offensionē eē primū⁹ q̄ ſ reponit auctoritate/ religione q̄ uideo. sed ego te ut adortū laudi adhortor/ sic admiratione deterreo. Pudet q̄ ad illud qd' initio scripsi tam' facile tui uidend⁹ tui ex gratio tuo q̄ ex omēm hoīm⁹ ee facilimo⁹. Q̄ ſ hoc nō ea gratia de⁹ p̄mūtā tibi ee uidear⁹

Quare nō scribit.

humanitas.

Sibilla

Sic dubium ſt ee conādū.

Egregia sententia.

Cesar.

Crassipes Gene Cornel

plambit illud ut si rex amicus tuus qui pecuniã atq; ipsi tu pecunias ei credidisset, eã sibi postulasset tanquã ei tuo proprio admodũ cari, eã ne nãq; ex regione pecunie ullo modo uel admodũ grauiter uel negligẽter impedires. In hac cõe qd nr qd m̃ qd tps ferat, tu finalime opnẽ ap̃ pspicis. qd' nobis plamisset ex me possimus putauit te scire oportere. Qd' mihi de nrõ statu, de agrorũ familiaritate, de lenitate et ciuilitate Chody gratulatus mihi multa tua ut egregius amicus pclara operibus letatus. tãq; ẽ credibile hominẽ pudentis. grauiore esse ut ita nõ libet, qui nos quos fortuna cõi m̃, retinuit potius, et inde abalienarunt. quos malignissimis obtrectatoribus scito, de illa nra diuturna aq; cta pace ita ẽe depulsos, non nos qdẽ ut nrã dignitatis sit obliti, sed ut hesterno rõnes aliqñ salutis, potius quã pclare facta laudes, gratulatus hodie pudenti, ut eos nõ tui studentes ut de pu. nra deterreat, qui splendor offendat, qd' scribis tibi placere, quã nõ solus tpis hic qui te sui adepti, sed iã olim nascẽtis pace nrã laudi dignitati quietis simul qd' inde nõ ut antea putabã, nouitatis ẽe tui mihi mee. Inter eos hodie omnes nobilissimo, filia pudens una pclara. quos tu ex illa pudenti stirpe, si pace liceret enolare mihi uoluerunt. gaudeo tuas diligẽs fuisse fortunã. multũ ẽs post, unde laus et minuat, ay falsus desiderium mei mee tui ne nimis pmitet, tua uirtus pficiẽ. Curasti eos ut plus addimus ad memoriã nois nri qui depti de fortuna indẽt. te nõ emoneo, cui beneficus tuus, tui amore tentat mea ut omnes gratias ad quã apud me flamat fuisti, ei cura atq; industria ipse quare, magnitudinẽq; animi tui quã ego sẽp mihi admiratus, sẽp qs amauit ne cum florentis cumq; tuum. Magna ẽ hominis opinio de te. magna comendatio liberalitatis, magna memoria gratiarũ tuarum. hoc pclaro inde quis te exercitatione, quis te qui illustriora futura sint. cui alicui ex priuata atq; ex pura laude accessit quis te tum gerere uolo, quem pcipuum atq; perpetuum gerenda sit ut hoc multo ad meditare. hinc te parens, hinc cognitus, adhere te exercitus, sentias qui id qd' sẽp sentiris, nõ dubito qui adepti intelligis te finaliter posse optinere, summus atq; altissimũ, gradũ omnium, quem qdẽ mea cohortatione tibi tanquã aut sine ea, suscepta inde. Illa mea te monet, ut te ex nostris cunctis cotidie admonendum putemus, ut gradus ei ad quem ascendas, quos emuleris. Qd' scribis te uelle scire qui sit rei pu. status. summa dissensio est, sed extremo discrimine, nam qui plus opibus armis potentia ualet, potiorem tui mihi uidet, studia et existimationem adiisse nec ut antea tam plus ualere. Itaq; pauci admodũ cotidie quem ne pompeius qdẽ sine sedatione se assequi arbitrabãtur, pompeium senatus accersit, nam et Pompeius Cesari decretus est, et legati, et legem regnum sumẽdi, simile pclari ẽ, qd' ego ad te bene scribo qui me studio hic rei pu. nos delectat. scribo tibi ut te admoneã. qd' ipse liquido cotidie animadvertis expedire magnis qui discedo cognomen. Tu tuis cotidie tecum desiderio negli salutis nisi rõnes habeas nobis ea sine dignitate negli dignitatis sine salute. Quemadmodum de Aluei et de Crassipede granditer, agnoscis humanitatis tuas, spero qui et opto, nobis hanc gratiosionem voluptatis fore. Tenuis nostra, eximia spes, summa uerius Adolescentes, cui ceteris artibus quibus studiosus fuisti et pueris ymitatione tui, fere eruditus. nulla ei cum hac pmunior disciplina, quam nos et tuus, et qui te dignus ẽ alius et qui nos diligit, sẽp qui dilexit, in primis amans amplectens.

M. Cicero Sal' dic. P. Lentulo Imperatori.

De omnibus rebus quae ad te pinet, quid actum, qd gestum sit, qd futurum sit qd Pompeius suscepit optime ex Imperatorio cognoscis, qui nos potius ipsum hic rebus, sed ipsum. neqi ullum officium erga te Amicissimi prudentissimi Diligentissimi primum. Ex eodem de toto statu rei publicae

cognoscas/ que quales sint/ non facile ē scire. Si g̃d̃ recte ī animoꝝ uoꝝ p̃sare atq; ita ut nullaꝝ
mutationeꝝ ung̃ hac hodie cause/ h̃uera res ēe uidear̄. Ego g̃d̃ ut debeo & ut te mihi p̃stisse
& ut me medicum uehis ꝙ rogas/ me ad c̄tionem adhibebo/ quoꝝ tu si mos ē/ mihi ēe adhibendos
putabis. sed te nō p̃tent/ ꝙ sit difficile sensum ī re p̃. p̃sim mea ꝛ affirmata deponēre. Ita enim
ipse me mg̃ affirmo ad c̄tionē necessitates/ quo honeste dissimulē nō possim/ neq; id fere ut fortissimi
g̃q; uidē uidear simulator/ tantū ē ī animi ī directo & mehercle amor erga patriam apud me-
ualet/ utrique illi unum ē/ & que ille unde/ ea mihi oīa iam & recta & uera uidēr̄. neq; ut ego
arbitror erraret ne aduersarij g̃d̃ oī/ si eoꝝ pares ēe nō possēt/ pugnare desinerēt. Ego g̃d̃ iam
illa res gessi ꝙ ego ī sui ciuis maxime gerendi esse/ ut uel ea de causa/ que pompeius
uelit ut faceat. ut ī ea q̃ mihi maxime laudi/ ad nra studia uestraq; laudi ī g̃d̃ facto futura
si mihi p̃ceps amicissima fuerat. Quare ī p̃sim fuerūt nobis cum honoris amplissimi &
laboris maximi/ p̃mueri ēēm. Digitus ī sinistra duobus/ labitur ī re p̃ impedita ea sublata
tota/ sed nec mihi/ magis ꝙ alteri. nō enim assēchet ī nulla grauitate pauci/ aut fusti-
dissēnēt. Haec ego ad te maxime ob eā causam scribo ut iam de mea ꝙ rōne meditere. & mutatio
tota rō ē senat̄ indicoꝝ iam tom̄ p̃. Quam nobis exceptā est/ ꝙ qui potuit me p̃sente
uideri/ si quas hostis patefēri cogi potuisse fēre putarent. Digitus quē illa gratiae/ fortis et
strenuus senatorius/ michi ē ꝙ cogitem̄. Amissa/ culpa ē eoꝝ qui animam & ordinē iudi-
cium & hostis claudendum ab alienandum. Sed ut ad ea que quēritur ī ceteris/ redeam.
Potest tibi nunc Ameria ēē cognita ut eo tu quid ī hīem ego p̃sidio oīa quoꝝ optandi.
Quid ī cetera ille me affixū habet/ neq; a me ulla res/ que ad te pertineat neglecta/
Neq; eius adhuc ne is molest̄/ cui rescribi aut/ & iam ipse/ met/ ēē grauis/ uidear.
Tu uero ut tibi p̃scribas nulla re ēē mihi opus/ que ad te pertineat/ que mihi nō curae
sit/ ꝙ mea res omnis. id quemadmodum sentias/ sed ut hortari mihi me ipse adhuc nō possum
re g̃d̃ ipsa id mihi nō adhortanti ꝙ nulla ī re maior mentio nō mō requirenda sed nec rogi
tanda g̃d̃/ qui ī g̃sequi possim. Rem te nunc bis grauissime/ primo & ante. expectabis/ de me
de quibus amplissimis ciuibus p̃ optimo senatui. que p̃sertim adhibito/ nostro studio exercitu ī gerendis
magistratibus & senatorijs. Cetera qui ades percipies/ ex plurib̄ ꝛ p̃sentius ī p̃sentia possimus/ minus ī
faciemus ꝙ debemus.

M. Tullius Sal. dic. p. Lentulo Imperatori.

Per iocunde mihi lectae mihi ī te ꝙ ī tollexi te ī p̃sentia mea ī re p̃ nec. Quod ego diem bonum
lectum/ ex illud ipse grauissimum & sanctissimum nomen patriae Lentulo mihi mihi erga me tuus
ēē uidear̄. Ut aut tibi gratum mea erga te studia fuisse/ fuisse tu g̃d̃ abundantia
amoris uerē gratum fuit ea que p̃sentia tuae nephano fuisse nō possit. tibi aut multo
notiora atq; illustriora mea ī te amore ēēt/ liberius ego/ si que p̃terita tuae essent. nā ī eo ipso ꝙ te oīdus ēē fuisse ꝙ ī q & ī p̃ma potui/ & egregiae uehemēt experte
in suis senatorijs & ī actione atq; admonitione ea p̃. Florentissimi. de qua oīdus
paulo post/ quo ī re mea simul. & status & scribā tibi ad ea que studio quaeris. Sed mea
& ego te auctore amicissimo ac peritissimo & tui negotiorum fortissimi nō ī primis/ audi
dem & leniuolo animo usus es. Ita g̃d̃ tua ea/ te ēē imperatore/ gratulāq; his ēēsis uehi
cum ēgrami victoriae optimo/ ut debeo Lentulo. sed mihi quidem nihil exime fuit debēē eos
libentius & patriis ī p̃sentia possumus. Ita nos nō ulla fēdus quos tibi ī p̃sentia mea ēē
intelligis/ & tua ī p̃gratulationē salutis mea/ ī p̃sentia & illius actionis amplitudinem

Lentulus Cimber
Lentulus.

Lentulus
Ranina.

Ruc bñgesta

Et gloriaꝫ mittaꝫ me tibi Comites p̄bustem q̄q̄ille ꝓgnis humꝰ Amicꝰ sheꝛ qui tuꝰ maximis bñfitis ornaꝫ inte pñtissimꝰ fuerat illiꝰ t delectamꝫ vir suꝫ gnitꝫ nrāꝫ vim ille t ipē se se. Hic est conaꝫ quib⁹ pterritus nullā alia ꝑsona nō me dignatus sed me libertus q̄d ꝑtē reliquit. te aūt si malloꝫ t mag⁹ reb exp̄ūt/ q̄ t ꝓnus/ tū t melesha grandeꝫ tuꝫ sch cognoscē hoīes nō in magna merita q̄ ego maximo dolore regnoꝝ. Dequa rōne tecū ita uidē mihi exponē ꝛ tps dari. ut tibi rebus ad ea que querit.

Certorem te p̄ lras scribe cē fili me cui Cesare t Appio cē t gra: tegit id nō reph̄e descripsi. Vatinium aūt scire te nolle ondis q̄b reb adduct⁹ defendi t Laudari. q̄ tibi ut plenius exponā/ alt⁹ paulo rōne q̄ploꝝ mea ꝛepetam/ nec⁹ est. Ego me Lentulo in hoc ma atq; actionib⁹ tuis nō solū meis/ sed t rei pu. restituendā putabā. Et q̄q; tibi t credibile q̄dā amoꝛ erga t rei pm/ tū ma ac singlaris studia debeāt ea pa. q̄ te t me restituēdo mihi administret cui tute me aīq; mihi ipsi debē arbitrabar/ q̄ anteā tāmē cui offic cuiq; nō aliquo erga me singlāi bñficio debemꝰ p̄stringi/ hac me mēte fuisse t sentis ex me. Te q̄q; audiuisse tu t nris sermonib⁹ colloquiis q̄ ipē iudicē t si tā pnis tpib⁹ illis/ multis reb meis offendebat⁹ animꝰ cui te agēte de reliqua mea dignitate aut omnia nō ullo odio aut obscura t me studia coniuncta. Illis neq; de monumētis meis abhoꝛ aduꝛsꝰ eos aq̄ debuisti/ neq; de ui nefaria qua nuꝫ fuit cui tumo expulsus/ neq; hiale in hoc ipse reb que q̄q; erāt mihi q̄ res familiaris naufragia/ necnō tū a me minus putabā in mag dānis q̄ aucte sunt meritis cui uoluntatē quā ꝓbaui tibi p̄stiteri. Que cū itidē/ neq; erāt obscura nec tū tā acerba mihi hoc arbitrabāt q̄ erāt illa grauia que ferēbā. Itaq; q̄d t ꝓpe ꝓximo/ te q̄dē ipō p̄ceptore ac huic debebā/ t cui nō solū bñficio/ sed amoꝛe t. t ꝓpinquo iudicio meo delectabā/ tū nō ꝛepugnā/ q̄d ille uellet/ in oīb⁹ meis scriptis dare pu. putabā. Ego scribe Cn. pō. cui ut Laudarer ꝓpter Sextū ꝓtulisset t rogasset/ dixisset q̄ uelle Vatinū me fortissimū t clementē C. Cesaꝛ gnotum/ filii Anniā cē arbitrāꝛ dixi me cui Bibuli fortunā/ q̄ ille affectā putauit/ cui triumphū victoriā q̄ anteferē. Dixiq; eodē tēpe/ aliquoꝝ/ cōsulē cē/ q̄m Bibulus q̄ne dōme ꝓhibuisset t q̄m me rogasset/ tota me nō t ꝛogatu mea nichil hui⁹ mōi ꝛephēsionē illi tribuisse t quo oīa dicāt/ libertate aīq; maxime de ui de auspiciis de denūtione regnoꝝ. Neq; nō hac t cū mō/ sed q̄stōr cōsule t Senatu q̄ t q̄ariellum t philippū q̄ridē/ nonis Aprilib⁹/ mihi t Senatꝰ assensiꝰ ut de agro Cāpano/ si q̄d sinam/ tū q̄ q̄ueꝝ illi⁹ cui t uidē/ aut magis obnixa ꝓpe moꝝ mei esse ꝛetinuī. Hoc ame sinā dicī magis atroꝝ mot⁹ t facē tuꝰ cōs q̄uoꝝ opē/ cui illoꝝ t q̄uoꝝ nūq; putaꝛē. nā hoc Senatꝰ q̄ritō in meā sinā fec ꝓpinq; cui nichil mihi ondisti p cē offēsi in sardinia ꝛ Affricā q̄ficī est. cognitionē Lucij ad Cesaꝛē uenit. ibi multū de mea sinā q̄stus est. Cesaꝛ q̄ne q̄ t summe Cnēiū cui uidebat/ ab eo q̄ t me cēt t ꝛēpu/ sane moleste ꝓpterea id fēri q̄stabat. Id q̄ ego cui audissē q̄ alte/ magis ex meo fec cognoui/ q̄q; nō t Sardinia ꝓpinq; paulo post dicē q̄ Lucū Drusū q̄ūsse/ te t q̄ ipm cupio. mihi opꝛtuni⁹ ꝓfuit amde ꝑtis cui animo fec diligēt ego tuꝰ de pdā tibi t/ q̄d mihi grātū illo ꝛepōdisti. Quid multa? q̄ t grauiꝰ sua merita memoraui. q̄d egisset ꝛepetisse. de actis Cesaꝛis/ cui ipso meo fec/ q̄d q̄ sibi t de me receptū t memoriā redegit/ ꝛeq; que de mea salute egisset/ nōiatim Cesaꝛ egisset/ ipm meum fec testimoniū. cui cui dignitas/ q̄ne mihi ut nō dariem/ cognitū/ ut eas non oppugnarem/ nollem autē ꝓsum mihi. hoc nō adime fec ꝓtulisset/ t cui t ꝓpinq; cui mādans tribunatū misisset/ ut t tegā mihi de eō Cāpano ad pm redirem ꝛepudiem

Lentulꝰ restituēdꝰ curat Ciceroni

Lucū. Rauēna.

Collegi ipse me/ & ego ipsa q̄ re pu· collocauī stum/ ut mihi tm̄ multū g̃ste ꝓfesso atq; ꝓbato gradū/
ut offīo meo/ memoriq; q̄ bñe meritos/ auxiq; rōnq; fidē mea ꝑstitig Ego q; quū bonū esse
scio hūanū/ bonū virū ee patēr. Jn illis aūt meis actionib⁹ scripsiq; oīb⁹ que ꝓpemū ui-
debār offendē Certoq; horū quos ego delos fuspicatus/ ꝑmonig reuocabār ad me/ quos ille
sentiebā in re pu· que ego agebā/ sēpq; sentiebā/ me hīs nō sine causa ꝓpio/ Cernebā q;
mimicissimū mihi fortunā/ gradē se aebāt. erat hoc mihi dolēdū/ sed multo illud magis
q; Jnimicū meū/ cheū aūt/ ymo nō legī/ indignabūr ory/ sed bonoꝝ oīū/ sic ꝑplexabār
sic in manib⁹ hebāt/ sic ferebāt/ sic me ꝑte ostendebār/ nō illi qdē ut mihi stomachū
fierēt/ que ego fundit⁹ ꝓdidi. sed mire ut fieē se abiecerūt. Hic ego q̄ humano
consilio effīc⁹ potui/ circūspectis oculis/ omnib⁹ cōmūq; subducto/ ꝑīnq; sim cogitationē
meā ornq· quā tūc si potui hoc exposui. Ego si ab ipsis ꝓditis omnib⁹ rei pu· mee ruinis
sic a me/ mea spōte/ nec nullis alijs repelle nō me ꝑmisi/ & apud me/ mīmis indef-
sed ne grauius qdē ꝓpulsis/ ullis quib⁹ nō mouēt⁹ & fortissimū uirū/ adeoq; cū me admīgem.
ne si summa qdē eoq; ī me mīa ostruēt· cui aūt ī re pu· Cn· pōpei/ ꝓnepos ceī/ uiroꝝ
qui hac potentia/ & gloria maximus/ ac pu· mūs/ ꝑstantissimusq; uir bellice ceī ostruēt/
Cui q; ego dignitate ab adolescētia fautor/ in p̄cipua aūt ī cōsulatu Adiutor &
exactissimo Cūq; ideo aucte & sua ꝓte/ opibus & studijs te cui me adiunxer/ meq;
Jnimicis omnib⁹ anteposuisse hoc fuisse/ nō putarim fama & existīne mihi ꝓfuisse
si gloriā & sinistē/ paulū me ī mutassem/ meaq; uoluntate ad Sūmi uiri de me q;
optime meriti dignitatē aggregassem. Jn hac ꝑna oppressū erat mihi cessare ut nūq;
& quieta & ea & dignitate. hic nullū iudicū erat cui licer/ Amicitia quaq; tu nō ignoras
mihi & Cn· fri cui Cesare fuisse tui humanitas & fides habebat tecū & bñe & diligē &
officijs ꝓsertim nobis & cognita. Vehemēt & reprīa pu· me mouet que mihi indebita
gratione ꝑsona maxime rebꝰ a Cesare gestis cui illi viri nolle fuī/ me benef-
uehemēt reprīare. Quinto aūt me & hac rōne & prius & pōpeī dolor quā de me cepīt
dederat/ & hīs meis quā ꝓpīno. Erat ꝑa hec arcadiensis & comitio/ q; ſ apud
platone nostē scripta Diuinit⁹. Qualis & re pu· principes ceīt· talis reliquos fore
ee cives. Tenebat memoria nobis ꝓpitiū ea fundamēta iacta tui auī/
gloriandi sinat⁹ ut nescio quem aperiret. nonq; decebat/ animi uel aī fuisse in
illo ordine uel auctis· ideoq; meminī/ nobis ꝓuinq; uetū ad Cesaris & Tullium gloriā
cui sine ulla magna & suam ꝓpīnq; uim fore sensit fuisse bonoꝝ omniū
postea cui tu Hispanā citeriore cū Jmperio optimo/ nrīq; rei pu· gloriā hīeris/ sed
mercatorib⁹ gubernaculū & stationis suis. ne ministros/ quidā iam cum apud nos
ꝑ certamus ea ī media gratione/ dissensionēq; ciuili. Quo ī discrimine nos
missum senat⁹ & acerbissimis uerbis tuis fugitiū bonoꝝ omniū ꝓscripsit/ ut me/ tuēdo
existimet/ nec dubiū qd agendū/ agnouī & ea & uana culpa tuēdi mei/ breui
nō mihi exercamus sed Dnos de fugit· & quo utriq; hīs culpa quū me nō defendim⁹
nō minor est hīs qui reliquīt. Et si arcanda & si fugiendi fuerūt/ magis & reprīē-
dendi & si fugiendi se timēt simulauīt. Illud qdē ante nostē oculos me laudat & est
quū meos cives & amicos & me suaue expectes/ spoliatos diuitijs/ bonis
ornatis obnoxios uolueris. Declinau q; malueris ꝓtra hos ee potuisse & ꝓsertim bonoꝝ

Collegi ipse me & ego ipsa quae pro collocatus sum ut mihi tam multa grate pressa atque gratuito gradu
ut officio meo memoriaque hanc meritos atque gratia dignaque fructu mei praestare
sed hostium bonum virum esse patere. In illis autem meis actionibus scripsique omnibus quae propemodum
debat offendere Certo hominis quos iam delos suspicatus/ simoneque referebat ad me/ quum illa
sentirem in re pu· quae ego agebam/ sed quae sentiebam/ me his non sine causa propio/ Cernebam q;
mimicissimum mihi fortuna/ gradu se aebat. erat hoc mihi dolendum/ sed multo illud magis
q; Jnimicum meum/ cheu autem/ ymo non legi/ indignabor ory/ sed bonorum omnium/ sic applexabat
sic in manibus hebat/ sic ferebat/ sic me parte ostendebat/ non illi quidem ut mihi stomachum
facerent/ quae ego fundit⁹ prodidi. sed mire ut fieri se aebinuerent. Hinc ego quae humano
consilio effici potui/ circumspectis oculis/ omnibus/ simulque rebus meis/ omnibus rebus quae
meam omnia quae tum si potui hoc exposui. Ego si abiectis expositis omnibus rei publicae ruinis
sic a me/ mea sponte nullis alijs repelle non me permisi & apud me/ mimis indef-
sed ne grauius quidem oppulsis ullis quibus non mouent⁹ & fortissimum virum/ adeoque cum me admigem.
ne si summa quidem eoque in me mira instruent· cui autem re pu· Cn· pompei/ principis ceteri virique
qui hac potentia & gloria maximus/ ac pu· mus/ praestantissimus q; rebus gestis ceteri instruit/
Cui q; ego dignitate ab adolescentia fautor/ in principia autem ut consulatu Aduitor &
exactissimo Cuiq; ideo auctu & sua opes/ opibus & studijs te cui me adiunxit/ meq;
Jnimicis omnibus anteposuisse hoc fuisse/ non putarim fama & existime mihi profuisse
si gloriam & sinistre/ paulum me immutassem/ meaq; uoluntate ad Summi uiri de me q;
optime meriti dignitatem aggregassem. Jn hac prima oppressum erat mihi cessare ut nunq;
& quieta & ea & dignitate. hic nullum iudicium erat cui licet Amicitia quaq; tu non ignoras
mihi & Cn· fri cui Cesare fuisse tui humanitas & fides habebat tecum & bene & diligenter
officijs praesertim nobis & cognita. Vehemens & reprimam pu· me mouet que mihi indebita
gratione praesertim maxime rebus a Cesare gestis cui illi viri nolle fuit/ me benef-
uehementer reprimare. Quinto aut me & hac ratio & prius & pompei dolor quam de me cepit
dederat/ & his meis quae propino. Erat pra hoc arcadiensis & comitio/ q; ille apud
platone nostre scripta Diuinit⁹. Qualis & re pu· principes ceteri· talis reliquos fore
ee cives. Tenebat memoria nobis propitia ea fundamenta iacta tui auri/
gloriandi sinat⁹ ut nescio quem aperiret. nonq; decebat/ animi uel ai fuisse in
illo ordine uel auctis· ideoque meminī/ nobis propinquum uetus ad Cesaris & Tullium gloriam
cui sine ulla magna & suam propinquum uim fore sensit fuisse bonorum omnium
postea cui tu Hispaniam citeriore cum Jmperio optimo/ nrīq; rei pu· gloriae hiet/ sed
mercatoribus gubernaculum & stationis suis. ne ministros/ quidam iam cum apud nos
praetoriis certamus ea ī media gratione/ dissensionēque ciuili. Quo ī discrimine nos
missum senat⁹ & acerbissimis uerbis tuis fugitiū bonorum omnium proscripsit/ ut me/ tuendo
existimet/ nec dubium quid agendum/ agnouī & ea & uana culpa tuendi mei/ breui
nō mihi exercamus sed Dnos de fugit· & quo utriq; his culpa quum me nō defendim⁹
nō minor est his qui reliquīt. Et si arcanda & si fugiendi fuerunt/ magis & reprē-
dendi & si fugiendi se timēt simulauīt. Illud quidem ante nostre oculos me laudat & est
qui meos cives & amicos & me suaue expectes/ spoliatos diuitijs/ bonis
ornatis obnoxios uolueris. Declinau q; malueris praeter hos ee potuisse & praesertim bonorum

Collegi ipse me & ego ipsa quae pro collocatus sum ut mihi tam multa grate pressa atque gratuito gradu
ut officio meo memoriaque hanc meritos atque gratia dignaque fructu mei praestare
sed hostium bonum virum esse patere. In illis autem meis actionibus scripsique omnibus quae propemodum
debat offendere Certo hominis quos iam delos suspicatus/ simoneque referebat ad me/ quum illa
sentirem in re pu· que ego agebam/ sed quae sentiebam/ me his non sine causa propio/ Cernebam q;
mimicissimum mihi fortuna/ gradu se aebat. erat hoc mihi dolendum/ sed multo illud magis
q; Jnimicum meum/ cheu autem/ ymo non legi/ indignabor ory/ sed bonorum omnium/ sic applexabat
sic in manibus hebat/ sic ferebat/ sic me parte ostendebat/ non illi quidem ut mihi stomachum
facerent/ quae ego fundit⁹ prodidi. sed mire ut fieri se aebinuerent. Hinc ego quae humano
consilio effici potui/ circumspectis oculis/ omnibus/ simulque rebus meis/ omnibus rebus quae
meam omnia quae tum si potui hoc exposui. Ego si abiectis expositis omnibus rei publicae ruinis
sic a me/ mea sponte nullis alijs repelle non me permisi & apud me/ mimis indef-
sed ne grauius quidem oppulsis ullis quibus non mouent⁹ & fortissimum virum/ adeoque cum me admigem.
ne si summa quidem eoque in me mira instruent· cui autem re pu· Cn· pompei/ principis ceteri virique
qui hac potentia & gloria maximus/ ac pu· mus/ praestantissimus q; rebus gestis ceteri instruit/
Cui q; ego dignitate ab adolescentia fautor/ in principia autem ut consulatu Aduitor &
exactissimo Cuiq; ideo auctu & sua opes/ opibus & studijs te cui me adiunxit/ meq;
Jnimicis omnibus anteposuisse hoc fuisse/ non putarim fama & existime mihi profuisse
si gloriam & sinistre/ paulum me immutassem/ meaq; uoluntate ad Summi uiri de me q;
optime meriti dignitatem aggregassem. Jn hac prima oppressum erat mihi cessare ut nunq;
& quieta & ea & dignitate. hic nullum iudicium erat cui licet Amicitia quaq; tu non ignoras
mihi & Cn· fri cui Cesare fuisse tui humanitas & fides habebat tecum & bene & diligenter
officijs praesertim nobis & cognita. Vehemens & reprimam pu· me mouet que mihi indebita
gratione praesertim maxime rebus a Cesare gestis cui illi viri nolle fuit/ me benef-
uehementer reprimare. Quinto aut me & hac ratio & prius & pompei dolor quam de me cepit
dederat/ & his meis quae propino. Erat pra hoc arcadiensis & comitio/ q; ille apud
platone nostre scripta Diuinit⁹. Qualis & re pu· principes ceteri· talis reliquos fore
ee cives. Tenebat memoria nobis propitia ea fundamenta iacta tui auri/
gloriandi sinat⁹ ut nescio quem aperiret. nonq; decebat/ animi uel ai fuisse in
illo ordine uel auctis· ideoque meminī/ nobis propinquum uetus ad Cesaris & Tullium gloriam
cui sine ulla magna & suam propinquum uim fore sensit fuisse bonorum omnium
postea cui tu Hispaniam citeriore cum Jmperio optimo/ nrīq; rei pu· gloriae hiet/ sed
mercatoribus gubernaculum & stationis suis. ne ministros/ quidam iam cum apud nos
praetoriis certamus ea ī media gratione/ dissensionēque ciuili. Quo ī discrimine nos
missum senat⁹ & acerbissimis uerbis tuis fugitiū bonorum omnium proscripsit/ ut me/ tuendo
existimet/ nec dubium quid agendum/ agnouī & ea & uana culpa tuendi mei/ breui
nō mihi exercamus sed Dnos de fugit· & quo utriq; his culpa quum me nō defendim⁹
nō minor est his qui reliquīt. Et si arcanda & si fugiendi fuerunt/ magis & reprē-
dendi & si fugiendi se timēt simulauīt. Illud quidem ante nostre oculos me laudat & est
qui meos cives & amicos & me suaue expectes/ spoliatos diuitijs/ bonis
ornatis obnoxios uolueris. Declinau q; malueris praeter hos ee potuisse & praesertim bonorum

Si hi prime stante pugna reliquissent, cui afflicte ꝺeinꝺe potuissent: quoꝝ quiꝺem alioꝝ nimo ꝓsperioꝝ
solui, sed t ghie mash atqi teniuth. quare cū nō mō nō negatiuo sed t ꝑfecto t meinero z ꝑdiculo uideꝫ
ulis es quibyday nobilissimi hoiby fortunis time restituēdo, q̄ fuerāt ideꝫ intendo, qua re sima
si gratiae uoluisset, suaꝫ auctoꝝ simul cui salute mea unipassim. Reuocat eū boni uiri gra-
latu tuo, z gratissimus atqi optimis actionibꝫ tuis exaltat. Gn. pōpeio ꝑsni ad mi ad uīcto
cui t Cesari reby maximis gestis, singulis ornat, ad auctēm ꝯordiꝫ adiugēt, nulle
impio, Cui loquis adie pri. molādā cē potuisset? Sed attēde q̄so quę sint gsecuta ꝓmiꝫ
illa furta mulieby religionū, qui nō plus timuit bonā Deam q̄ stupiꝝ seruiꝫ ꝑpetrate
sceleꝫ suis assensit, qui grauāt publico cōsilio primꝫ a fratruo cui. Clodiꝫ nuꝫ ꝺe
q̄stiōe uellet, exp̄ssissimis ꝓbꝫ postea iudicātē fratruis die pri. pbauerūt. Deꝫ q̄
postea, nō meiꝫ monumēty (nō eiꝫ illi manibꝫ mee, sed optimo uiro fiat) monu
mēty nō senat hostili note. z crudeliꝫ inuisuꝫ luꝫ cē passi? qui me hoiꝫ, q̄ salutꝫ
cē uoluerūt, est mihi gratissimū. sed uelim nō pōt salutꝫ mea q̄ ꝺulcissimi uirōꝝ,
sed ut Aliptae t Diuiꝫ z colouꝫ rōne hic uolunt. Nunc ut Apellen uenuꝫ cuiꝰ — es
z ꝺiuina pictoꝝ politissima arte ꝑfecit, reliqua q̄ corꝑis t roboris reliqit. sic gdā
Apelles hoiby in capite meo solū elaborauit. reliquuꝫ corꝑis t ꝑfecti ac iude reliquerūt.
Inquo ego ꝺem defecisse nō mō t uideꝫ sed immiuoꝝ meoꝝ quidē uno acerimo z
fortissimo uiro meoq; iudicio, cuiꝫ magnitudine ai t constātia ꝑfectissimo quiꝫ Apelli
L. metelli Lucꝫ fi. gdā flaccꝰ opinione amicꝰ quę post recessū dictatꝰ sancto aditu admissus
fuisse, est nō ꝓbatꝰ quia prima iuuentute cessit, z egregia ai alacritate affuit.
Atq; sane redire curauit, cui ob idipm̄ fratꝰ fuisse. Inquio cui omiꝫ hoiꝫ, tui Marchi
illuꝫ sermoneꝫ, singulisq; uiꝝ gratia z gratulatio supasset, sed q̄ de illo amicꝰ aut t
suspicabāt, de me Deꝫ nōnullis, abhorrebat ab me animꝰ. cui res q̄ue maioꝝ t mihi
diuiꝫ, q̄ ut q̄ hactenꝰ Dauet, q̄ue declinasset si uiꝫ potuisse me uno cui carere Quiꝫ
Metelli uni tribuni plebis rogatio de uniuersa re pri. Diue feliciꝫ, comitibꝫ
Ytalia ꝓmulgātiby ocby restituit q̄ue Comitiꝫ Cōsulatuꝫ ordinibꝫ, hoiby t milibꝫ
omnibꝫ domiqꝫ suis unicꝫ ꝯsuluisset, neq; nō ego mihi postea quicq̄ assūpsi, nunq̄
hodie assumo, q̄ quicq̄ malmoleꝫtissimū uite possit offendē. Tuꝫ enitore ut neqꝫ
amicoꝝ neqꝫ t alienoꝝ opa q̄tio labore deꝑ hac me uita cupiꝫ offendat eoꝝ
fortasse, q̄m ꝓbedie z ꝑfecti hui⁹ me t uideꝫ pudendine aut laboꝝ ꝑpetuo nō possit.
Illud uō nō obscure q̄uiꝫ t meoꝝ suoꝝ q̄ty ornē cepisse q̄ ꝺesiderioꝝ primū est. Ego
autē cui illa sequor, q̄ue paulo ante exposui tuꝫ hanc uō t postremis, de quo ut paucis
exponē, nō offendy cuiꝺē bonoꝝ ꝑpetuꝫ Lentulo q̄ue religiosi, q̄ q̄ste mater q̄ntatiuꝫ
nūq̄ postea t stupꝝ afflicta, anxie te q̄ue curat absente tot⁹ est. nunc abhoꝝ a quiꝫ
tuo ꝺiuerat, ꝺeiecto. Deꝫ q̄ nō potui frōte atq; animi, q̄ simulatio facillime fallunt
Declarāt hi qui tuꝫ uno illo statu, optimatiꝫ notabāt sed t ꝑpetuꝫ ꝓpe tribellaq; ꝺemouit.
Itaq; tua tota sapiēti cuiuꝫ q̄tate mercē cuiuꝫ uolo z sinia t uoluntatiꝫ munia cē ꝺi.
Ideꝫ iubet Idem ille plato q̄ue ego uehemēt amice stimoꝝ. tantuꝫ q̄ndare mihi pri-
q̄uꝫ q̄bare tuiꝫ cuiuꝫ possis. Dum nequiꝫ pareꝫ, nec pcie affecte oportet. Atq; hac
plato. ꝺe ille cuiꝰ sibi ait nō tragēde uer, sed pri. fuisse q̄ uis offēdisset q̄uiꝫ Athenis

Cepio.

Cato.

Carmina scripsit Cato.

Liber de oratore

Liber. de[illegible]

Appius deliberet senectute. Cui ego nec persuadebo nec cogebo regi posse uidebor/ nec persuadere posse diffidet/ cogi sibi ne no arbitretur. Quoniam uero fuit alia quae nec despicere pulchrum/ nec regnum re mihi adsciscendum/ cupiere nec uoluptuose teneri/ delectari hiis quae mihi licuerit/ deade rationi & mihi utilia/ et cum usu bono uerba defendere. Hunc autem memorandum quod a diuina Cesaris uictoria/ & si nos nos ut eer quod mi memorandi uidet. Sic ego te existimare uelim ego animo nec salutis auctoris desiderium/ neigi de cui officiis me tui de diuicti/ non solum gloriae/ sed & gaudeam. Quod quoniam tibi exposui facilia ut eligere ame de Varrone & de Crasso cognis. Nam de Appio quod scribis nec de Cesare te nec cognitum grauedo/ tibi optimus gloriae meus. De Varrone autem primus reddet ingenium & quod posterius tam ut ille plene & sine. Cui quidem ego/ et penitus grauissimo sonam hiis oppugnatis/ neque tacilli lectu cui quidem delectari atque ornari Catonis. postauit Cesaris ut illud defendem mum gloriae & gloriosa. Cur autem laudatis potius alterum/ nemo hoc ego nemo alius cognitus ne tibi ego Idem repetam cui uenerit rationi possim ut absentis. Recordare cui quibus laudationes exulum hiis misericordiae. Nam ex ipso laudatur & laudabitur hodie/ sed ne de quidem Varrone sunt illae stimulus de quo quidem cuiusdam dixi/ me sunt quidam quidam hominibus promisit audet audiri. Ubi notabitur phoebus tu paphiae. gnome. Stella dicit phoebus & mercurius gemellorum paphiae matris Iuuenis. Si laudabat hoc illi forma. michi g. Denique puer pari referto/ quidem mordear. Sic pennis a Iudicibus ut quis quidem nobiles hoste & de nocentes manu nimis amaret Iuuenis mali/ mali & spectatae stipe cui stirpem me sonor sedimus/ me familiarum atque claue amplexuri/ quidem quae illa hiemis sunt publici dari. quibus ipse alui publici & quo possit illos aegre medicinae laceratis/ lenire cognoscat. neque nobis dixi/ sed & stipe fuisse. dijs hostique applaudi. habet de Varrone. Cognosce de Crasso. Ego cui mihi nisi ille magna ius quidem eer quidem grauissimas & unus cuius gratiae ea uehementia quidam oblimone gloriae/ reperimus ei defensione Gabinii, quae grauis superbi dicti acerrime oppugnastis cui sine ulla mora mea suscepistis tribuisti. Sed mi me distentus ne Lacessitus Lacessitus Bearsi ne potius quidem credo uacuida. Nam ex mi uehemens fecisse ne fuisse. Sed cui perdupti illud odium multos ei & me & unus. quidem ego effudisse me omne a uehementiae. existimo fugisse omne cognite appetunt. quae quidem quidem quidem hoste & cedi illi quae stipe significandi appello cui se maximum fructum optimi dimere exhibitate mea/ neque tui dumque libere uestri cui pro. quidem fuisse existimo. cuique cognitione mihi magnum & fortis fructum uidisse. Gaude se diebat mihi & illi Iuuenis & cognitum & cedi ne eerit/ nisi dumque fumos. quoque fugiui simones cui ad me quidem honestissimos frequentes/ cuique propter & magnidas ut mihi nisi magis ut ni Crasso existo & gradi Cesaris quidem & mollis & illa gratione affecti audeat. hui ne stipe solum uenis cognitum & me. Crassus quidem testam quidem te. eer nisi quidem quae amos laudi & primum & fuit. nam mihi dixisse renauit apud me ni Genera Crassipedis ortos. Ille oblitus a nisi quidem uestrae audisse magna illi commendatione suscepta defendi & primam sunt mea dicer postulabat. Antipsa quidem odi quidem nisi cui quidem defendere quidem magni & pri. sine mea quidem cognitum de quo sic uehementi statuas me hoc eadem sustine fuisse/ si mihi magna dum uehementem fuisse.

Q Nay nec̄ pugnā d' arbitrare gra tuā tuay opis/ nec̄ delendy ꝫ pid Ann posset/ Sūmoꝝ animy
ꝓnciparly/ ꝫmandā tuā sna. gnarly rely delenoꝝ uolūtarly mutuly/ sed tpuly assumendum
Q Nay ey pstātly ry re pu grabnada Vicy laudatā ey vona sna ꝫpona ꝫnasio. Sed ut ry
naugādo tēpestan obstaq̄ aeris est/ ꝫ si portuy teneare nō quay/ ey uō id posly mutata uela
tionē/ assequi studiū/ ey tuū ey ꝫmbo curstū qua repug/ ꝑtīq̄ eo gmutato qne uelis/
tū ꝫueniae. Sic ey dily uolis ꝫ admīstrada re pu ꝫpositū ēt delear/ id q̄ ame stpissime
dicty est/ ey dignitate otiy/ nō ide ſſe dic̄/ nō ide ſſe stretare deleny/ ꝫ obic̄ ut paulo
ante/ posui/ si eent oia mihi solutissima/ tū ꝫ rep. nō alr̄ eem/ ac q̄ me ſy. Caiuꝝ tuꝰ
ſeny ꝫ alioꝝ būſnys/ hony ꝫ gbellar ꝫ uuys/ frantr patet ea me dere pu. sminē/ ac diuꝝ
que maxiē/ ey multū/ ꝫ ea pu. uolūly putay ꝫ dnē/ ayt̄ aut hoc ago/ ac stp̄ ꝫ ꝫ. Sc
mey legat̄ ē Cesary/ ꝫ nullū mey mūny day/ ut ego nō mō thy ꝫ Cesare ꝫ stpsse/
ꝫ ille nō ita Illustri grā exceꝑit ut ego ey mihi dnēdū putarē/ ſtrag ei? si ignā que sūma
est/ ꝫ opib; quib; ꝫ tellugy ēt maximis/ sic fuit ut mey. nec mihi alr̄ potuisse uidear
hony ꝫdicoꝝ de me gsilia frangi/ nisi ei ꝑsdys hys que ſſe hūi/ nūc ꝫ polonia benuole
tray gūxisty. Hys ego gsilijs si te priny hūssy ut opimo meo fuit/ ecy ipsy fatebor.
Nouī tēpanay ꝫ modernoꝝ nō me/ nouī aliq̄ ey mihi ămassimū/ tuy nulla ꝫ rebus
malenoletia suffusiy/ gtraq̄ ey magnū ꝫ excelsū/ tuy ꝫ aym ꝫ simplicē. Vidi ego quonda
ꝫ te talis/ es qualy tu/ eopdē ꝫ me ude? potuisti/ que me mouuit/ mouisset eadē ry stretio
quotiēq̄ tpe mihi potas/ q̄ny tu fuit/ tu ey omy moderator gsiliop. tibi erit eadē
ey salus mea fuit/ ꝫ dignitas eius/ nec̄ dē mihi/ tuay actionū/ suay uolūtatiū/ rep
denīq̄ omy/ sedny Comity q̄ hably. nec̄ mihi ꝫ uī unq̄ ry tuy erit ulla ꝫpositū q̄ nō
quotidie uehemēt̄ te de me optime meuty ēt letare. Al' ep'la. Ciceio Tēulo Salutē.
Q Uod rogas ut mea tibi scripta mittay que post discessū tuū scripsi/ ſ ordīe quoday
quas agenerato dabā/ nec̄ ita multa ne ꝑmolesta. Scripsi ꝫ Caiuꝝ. Jay ab ortū hyemis
finē/ ꝫ extremā ad mānsuetudinē animi/ que me maxiē/ nō iay ap̄ma adolescētia delectauit
Scripsi ēt Aristotelico more q̄dammodo gde rudy tres libros ꝫ dissumptos/ de dialogo de
Oratore/ quos arbitror Tēulo nō fore nō ingratos. abhorret ei? a ritu peripatetici ꝫ omni
antiquoꝝ ꝫ Aristotelis/ ꝫ ysocrateay uoluptuosa oratiōis gplectūr. Scripsi etiā tres libros
de tpibus meis/ quos ita pridē ad te misissy sed eōdē pturbaty. Sunt ei? tres ꝫ etiā
sempiterni/ meliores arbitror me hercle meo q̄ pretio. sed q̄ uerebar nō eos ꝫ te lectos arbi
trarer/ Cohortatus ad fortitudinē ꝫ mollitiē/ sed eos q̄ nos amat ꝫ stimulat ly de me mirabor/ me
ois notare q̄ny tuy ego libros sīgnoꝝ/ tui recte gnuntiā ꝫ numero Curabo ad te ꝑferendos/
Atq̄ utinā q̄dē ꝫtē mihi gsuetudy q̄ nec̄ totā ad te defero ꝫtēnā hys/ q̄ nā studys uetuly
nec̄ delectationly gsequi potuiss/ id omē ad arbitriū tuū quibus ry amasti/ lubentissime
gferens. // Que ad me de tuy rebus domesticis scribis/ que/ q̄ mihi rumdas/ eo ꝫ ay
mihi curae sint ut me uehy admoney/ fugiay nō sine magno dolore uix possy.
Q d. Q. fris negotio scribis ꝫ priore estate ꝫ morbo ꝫ pter spy Sicilia nō transieris/ q̄re
nō potuisse/ nec̄ aut olim fuisse urgēnas/ Id fuit ēt eiusmodi/ ut ꝫ me nihil nisi existimet
Adiecta esto fides ꝓtinonily fore suny ꝫ te gstantiā. Tu me de tuy rebus oris ꝫ de
Tēulo tuo/ nostrisq̄ studijs ꝫ diligentiorly velis/ q̄ familiarissimē recheris ꝫ q̄ sepissime
facias. Existimes q̄ nichil omnino nec̄ curioso nec̄ rumoroso uenire ad nos/ ꝫ te mihi.
Id q̄ me nō mō/ ut tu scribis/ sed ut omes gentes ēt ut postremo omes intelligant ēt fuisse.

Carmina scripta Cicero.

Libri iij de oratore

Libri iij. de fortuna eiusdē

Appius insimonib; antea dictabat. postea dixit ꝑ senatu palam se se/ si liceat ee/ Legem
Curiatam fere/ scitum ee cu Collegis/ iniuriam si Curiam lex no ee/ se paratu esse cu Collegis
tibi q; successisse. legem q; Curiatã Consuli fere opus ee/ nemẽ no ee. Scripsi & Senatꝰ consulto
iniuriaꝝ haec/ lege Cõnelia Iniurijs hĩtis. q; ꝑ vrbẽ ꝑ uoluisset. Ego qd ad te meos q; nemos
scribat/ nescio. nanq; ee opinionis ꝓfugio. Si qm putas te no posse dendẽ. q; sine lege
Curiam tibi statuar. Si ẽ qm si dendas/ ate reliqui posse/ qui nunc presit. ego hoc mihi
de me est/ q; si ne id qde nolde dubitẽ ẽ/ q; illud ad tuas sũmã amplitudinis dignitatis
libertatẽ/ quã te suo lubentissime fui solẽ ꝓmẽ. Quod cu sine suspitione tui imperij/
no possis illo magistratu refutare. Ego uniuersi mei pudoris/ ee qd sentiã ordire. quod
fieri defendẽ. Scripsi ad Cyprã epla priore. neqꝫ enim uis me de publicis q; de egritudine tua
mea ꝓlixa/ res aut nolitiae offendere. Eqdẽ no desinã mea decreta defendẽ/ sed nosti quem
dicendi horũ. Sed q; grauis. Inimici/ ipsi illi Q. Scaeuole fuere/ tibi si placet autores si
quibꝰ rebꝰ possis eis tibi ordinẽ aut regiones aut imperia. Id si difficile est/ nihil mihi
videri esse prudẽtius me.

M. Tulli Sal' dic ꝑ Lentulo.

Curiã hoc tibi no grauiter nescio/ quis ei hi tribui audacia q; sapiãtia tua. Lentulo nisi ꝗ
litteris tuis nosse grauiter dixeris/ sed mihi dicendi/ ita nostra lis est. nos aliquid iocamur.
Tibi magis ee/ ut aliquo nitaris/ ꝗ sibi ꝗq; ꝗ mihi ipse nomen/ ꝗ
te sapiẽtẽ ee dicis/ q; nichil uideas/ ꝗ grumosus q; male uideas. Sed iam inde tempus
erat uocari. Quare hac/ ut ꝗ primũ uacat/ neqꝫ aliã ob rẽ aut debes ut possis ꝓlixius
uenisse gaudes. nã illo si uenias tũ ꝗ tibi cognosces multa Neminem.

M. Tulli Cicero Sal' Curioni. Explicit lib' ꝓm' Incipit 2us ad Curionẽ

Qui me nunc neglectum suspitio tibi ee doleo/ ꝗ no tũ mihi molesti fuit accusari abs te ad alios
offici mei ꝗ iniuriã putaui. Quod ego si quo accusabar culpa uacarem. Inquo autem desiderium
te significabas meum sui/ preter fructũ. Ꝗ suspitio mihi qde/ sed tui dulcẽ et optatã amorẽ tui.
Eqdẽ neci ꝗ primus quo qde ad te iucundius putaui/ cu tui no deficiũ. Cui quis est tam
scribendi ingeni ꝗ ego. A te no hoc tre ne simus/ ꝑ eas ꝗ plurimos amici. Quare si me
es in me Iudice. gratiã abo eodẽ te crimine. Sed me hoc nolis/ te mihi equum ꝑbẽ debeas.
Sed de hoc hactenus. nã ei scribere ne no scribendo/ te explicas ꝗ si si eo animo studiũ meum noui
assumabẽ. Ego te absente tui diu anxiũ et dolui/ q; tanti facio tuam dignitatem q; studia
et letore q; absens ea tũ magna dignitate es q; eram. Si qis tibi tuos optatos fortuna reddit.
Breue ẽ qd me tibi ꝓpe manis reddibis ꝗ te amor uigilat. Tantã expectatione ui' ac nouel
tatis tui/ ut ego te obseruare obtestarq; nõ dubitem/ sic ad uos q; formam tuam
ut quã expectationẽ tui gratiã/ hanc pristinã ac tuam possis. Et qm me acri tuos argui me
meritos memoriã/ nulla unq; delebit oblitio. Te rogo ut meineris q; nemoq; tibi
accessiones fieri/ et fortunae dignitatis/ cas te no potuisse q; quam/ nisi meas olim pue
ritia/ fidelissimus atq; amantissimus q; tuis ꝓpinquus. Quare hoc a me tuos ee doleas ut ea
rea tui q; grauescas tui amore atq; tui adolescentia tua/ q; quiescat.

M. Cicero Sal' dic Curioni

Gratum teste ꝓnatis tuus amoris erga te mei/ patre tuo clarissimo uiro qui mihi
sanctus Landius/ tuq; nõ te filio ꝓpinquitate/ omni fortunã/ si ei gratificatus ut te ante uidere

Lin. obliuio

Lin. omissa.

ꝙ a vita discedẽ. sed spero nostram Amicitiam non egere testibꝰ. tibi patrimoniũ Dyfforminẽ/ me certe habes Cui enim equius sis ignoro. at illum puto.

M. Cicero Curioni Sal. plurima dic.

Nepe semper non defuit/ declarandæ mihi occasio/ meæ erga te benevolentiæ. sed nec mihi placuit/ nec cuiquam meorum/ te absente ficeri. quod tibi ne molestus/ non esse cupio. Neque enim scribã aut scribã de te postea plura aut ne ad eam quidem imparatus te offendam. cotidie. itaque istuc vide ne mihi dum ut aut te meæ scribã addubites/ aut certe testimoniũ/ aliquod meæ. quod scribas/ ut sciam/ quid velis/ quod mihi displiceat tibi/ tuum officium expetit/ possis mihi ignoscas. Breuiter te hortabor. In eam partem hæc tua ratio incidat/ quæ tibi non modo/ fortuna dixit/ sed quæ amplissima et re publica quæque tua/ quæ nostra familia te quidem admirari. Est enim optima/ neque quicquam est/ quod sanctius sit/ sed alia atque alia ratione. quæ ad eam rem pertinent/ explicanda longa sunt mea. Quæ omnia hæc disputationem et cadendi dissidio. Summa sane in expectatione es/ eaque ante expectata/ quæ a summa virtute/ primoque ingenio exspectari debent. Ad quæ si es ut debes paratus/ quid est quod/ plurimus/ maximisque muneribus te nos amicos et cum tuos videamus. et ego tu. affines. Illud cognosces profecto/ mihi te nequaquam ingratum esse quidquid. Vale/

M. Cicero Curioni Sal. plurima dic.

Explana quia multa es/ non ignoras sed illud unum admonendum/ quod tua tuorum scripta et ut existimes studium/ absentis fidei esse/ quod eos tuæ auctoritati/ atque ipsorum præcepta. Inhumanus quidem sumus/ longe a me profecto non experiens. magna est mea domesticorum hostium et multorum. in magnaque urbe nihil est tam non notum. Feliciana est explanata quidem me magnopere delectat unum familiarem et moratum. Atque senem et grauem. utrumque me minus delectat ut non intelligo/ tamen ne te mei pigeat/ cum me hinc non puto esse qui tuti hoc velit possit.
Ingrauescit quod subito. et id potest grauius accidere quam Cicerone scribã ad Curionem non de re publica/ quæ hoc non est/ ut neque ea quæ non scribo nolim scribere. Atque ego mihi nullum scribendi argumentum relictum/ utrum ea quæ volo/ teque ad studium primum laudes cohortabor. Est enim tibi ingenium admirabile et paratum. Inardescat igitur expectatio tua/ et quam maxima sit/ fiatque ut quæ tu una re/ facillime velis/ quæque laudi gloriæ ad amicos. quam acerbe hoc laudes exercitus et hoc est elaborandum. In hac spatio scribendi plura non te mea spes fallet. tantum est gratum. et hoc gratius accidet/ non sim reflamandum mihi. sed testificandum amorem meum. Vale.

M. Cicero Sal. dic Curioni/

Hoc negotium/ quo modo se habet ne epistola quidem mihi me adeo tibi et si vehementer es ut scripsi ad te ego/ et cedo es nam. tu gravabere gratior ut qui nos/ ut ego excelso et illustri loco positos tamen in plenos et tenero et mutuo gloriæ quæ ad nos non obscuro non vano pendere sed et ecclesiæ et una cum ipsis non fortuna. Nonne illud nostro gratulor/ ne tibi ego timeam ego mirabiliter et exercitato et edito tuo/ ne quo modo te tua virtus opinionem hominum non vincat sed nec fallat/ neque mutuum non habeas ingenium quod amas. et si quid debilitatum/ tui ipsius et gloriæ. sed hoc ipsum nostro arcto ne sint tuis grauissimum Quare attende rogo te ego. tu tibi pone hoc aliquam spem diu pendere/ et para meditare cogita quæ est res cum de vino debet/ qui sit cum pudicitia et optimis maximis tuis cedat tibi moribus/ in veteres disciplinam et libertatem vindicatum. Vale/

Leg gratissima.

M. Cicero Sal. dic Curioni.

Cundum erat a nobis te ad gratiam admonere/ cum Secundus noster familiaris/ cuique ad te legi mus. sed tibi non adjungere tuum adulescentem pudorem et te iam ex Asia/ Roma longe et forte ea gessisse/ magnitudo tua sentit/ ut non necesse/ ne nimis acute omnibus/ cui hæc et primum ad te gratulandi magnopere nellem. Ego si mea te sententia offata potui Curio tibi ut gratum/ et mea pudorem voluerit/ vehementer ad te signa magna res mihi posita est gratulandi. Etiam est cui hoc gaudeo gratius

Nil adoptiones gratiam.

11

ā me lmmolēta mea q̄ ꝑte ꝑte singlis. Rogo atq; obsecro ne patiare mihi quicq; adhuc grauale molestiq̄
tpis ꝓrogari. ꝑsim te nō ego cū te tribunus plebis isto āno fore nō putaui. Itaq; peroro te ꝓq̄ sis
q̄ a maiore nobilissimo tui adolescēte grauissimo. mecū tribuno plebis z a concione nō ut deuenias aliud
nouī q̄d solet cū difficilis ꝑsidet nō q̄d nō deuenias z mari ꝙsulū z regū dēpdiū ea q̄ mihi grauia
maneat/ qua ꝙ fiet prius/ hoc te uehemēt ē z atq; ē rogo. Vale.

Marcus Cicero ꝙcos Sal dic marcho celio.

Quid tu me hoc tibi mādasse existimas ut mihi gladiatore ꝙponeres ut uidemini dilata z
Chresti epilanone mitteres z an q̄ uobis nō Rome simꝰ nā me nemo audeat. Vnde q̄ mea tibi uide
tribuni nec me hōmle ē mea
illa de gladiatoribus. Est te adhuc nemo cognouit nulla q̄ me mea mihi sibi q̄ maxīe ē ch
rei pu. grauis quondā nisi q̄d adhuc ꝓ ꝓhendit. Scribet alij multa mihi habuit/ ꝙ sibi multa
z ipse rumor. Quare ego nec ꝑdita nec pena abste rebus abhinc longe ē possis/ ꝙ me ecferimus
expecto. ut ex tuis hīs eius formā ea pro uideam/ quale edictum suum sibi ꝓ sibi possit. nisi tū adhuc
hoc quo te amisti. neq; eis sunt q̄ tu plus ꝙ uide possis ꝓ q̄ nec nos tibi ꝑ mus q; ego q̄ nec mea
popeio optimus duce/ nullius ē alius mīa de re pu. sumus utrique mea q̄ nō possit sibi nec scribēda ꝓ
Tamen hoto. Cui egregiū ē popeium z ad oīa q̄ gerēda ꝓ ē re pu. aio cognito paratum.
Quare da/ te hoī. oblectet mihi nemo tui dū illi z bona z mala mea uidet q̄ nobis uidet polet.
Ego cū. Athenis x. ipse dies fuissem/ multūq; mecū Gallus nō Canius ꝙsabar ē de pudore
nonas q̄nctil mea hor ad uelmā dedi tibi cū oīa mea cum damna ē ego tui nihil magis ꝙ ne
ipse nobis ꝙ uīne ꝙgeret. Incredibile ē oīa q̄d q̄ z quo agebam ꝓ me optime ꝙstamus. Vale.

M. Cicero ꝙcos Sal dic M. celio Edili curuli designato.

Primū tibi ut debeo gratulor letor q; tua tua ꝙ ꝓ ꝓ ꝓ

Imp̃r appellat̃ Cicero.

copijs oth̃ uexam amandet̃ hostis scimpithecos. ignis omnia capit. relignu dissipat. castella munita
t̃ynus admota capta z euersa. ita nuctonia uester Imperator appellat̃ apud ipsos quo t̃loro stet uestra ex-
audmi Didimethchus tibi nãtauit Danu ab Alexandro pugnat̃. Addixi Xanthi ad t̃rahissima Cilicie
t̃ras Ihu gnã z uicissim ea dñe aggredi uincs tũbis oppugnabã oppidã munitissima p̃ adusty
tũbis opaly / tãtoq negotio / ut mihi ad prima gloria nichil desit. nisi nomen opidi q̃d̃ ut stomachor
tui ut breu publice mittã. Hec ad te t̃ pauca scripsi ut stomachi te assequi q̃d optimũ. Sed ut redeã ad
Parthos hec estas hinc huc quinq̃ fatis folijs. Eo quo sup̃ magno p̃ timore. Cyrare mi Pusti-
gila p̃mũ ut mihi pandat. Si id erit ut scribis z ut ego debitore fidei illud q̃d pollicit est
mihi tpis p̃soluat. De re pu q̃ tuis ut antea mihi scripsi ut patria nõ z fortuna magis
expecto. Cyrare ut ad me oia q̃ diligentissime q̃ambas / te iterũ rogo. Feliciss. duas Kalas Quintiles Patauij ad

M. Cicero Imp̃r Sal dic̃ M. Celio Edili Curuli. z Kalendas Solinas.

Rarus tuus q̃dem fortasse est non p̃stat̃ sed prudens certe hoc (inquã) uel quod maxime arrogans q̃ prudens q̃ mihi
z offici z gratij z si qua re gratificãdi mihi agenda / ut ni admoneas / non gratificãr nisi gratia cui sentias
prudenter facile q̃ studenter fac inquã. Ego Appiũ ut scripsi tecum lenissime q̃ns valde diligo / meq̃ abeo
tanti diligi capio ut dissimulare deposuerim simplicitatẽ honestissimã t me gratificãdi fide z manus amici
z studiosissimi studium z meum. Quam rẽ ostendi cum dixisti tu scis. z es testis q̃ Comitem
i. mãtis i. uarij. Ut opinor ante fuerat p̃ma z meliorem plus fere gratie aman abeo simplici. Jam me-
pepsi totis ẽ scis. Veruntamen amen pollicis. qd z tute cum mihi uel optimus sis. q̃ plenus honoris
floridi ẽtatis opis honoris / gnauo labore / ingenio / amicis / collegis / mayo / pietate / liberis
laudis scã studiosissimus. hec ego plura scripsi q̃ mihi significabat me hic subdubitare q̃ essem
cigra illã nobilitatis. Certe ne audisse quidẽ. plis enim recte scripsi audisse grauissimos uiros
miraq̃ dissimulanter nõ nullis hic rebus admirationem p̃buere. Exeo q̃dam suspitio fortasse p̃
aliqua gratione nõ opinionis discrepãtis me abeo discrepare. nichil autem tam uehemẽs neq̃ diu
pollicitationẽ ad rem. post hoc negotiũ autem z temeritatis nisi dolabellã depromis me
pollicitũ p̃bo. Erat scalis opis Veterum auctoris grandebat fame z egregiasse nostra Amin
tabor ono. Extrema pagella pupugit me hic aredgpho. Quid agis Copiose nõ desidet
Curio: quibor primũ est p̃ me. nãm in ima patria. Dij immortales q̃ ego tibi nostra deposito
q̃dã erat sancte q̃s Jurisdictionẽ officia auctoritas locupletare t publicorum t priuatorum lustris
reliqua sine scrupulo q̃cla officiata t pura / primus t finis fuerit iocundus q̃ Kalis t Sextilibus
nonis q̃ds z cui p̃ma estima attigerit / mihi ne q̃ uolumine / de reditu ex senatus consulto nupe
te edisse nidẽ mireq̃ deposito me uelis esse z omnes mei. tui q̃ t primus.

Cicero Imp̃r Sal dic̃ q. Cicero Edili curuli.

Fabio uno optimo z doctissimo familiarissimo uiro / munusq̃ ei delegato cui p̃stitui Cumis ne
primũ q̃ doctrinã / tui q̃ studij modestiã / negotiũ sic nobis suscepisse ut facile cognoui. Nouj ego
uos ni magnos patronos horũ omnium habeat oportet quin uim opum inueniat. sed horũ nullã amplio
existimationẽ. oia reliquisti ut me amabis cui tua opa facile uti nolet. Ego res Romanas uehemẽt
expecto / z desidero. t primũ q̃d agas scire cupio nãm dum q̃ hiems magnitudine uehemẽt nouj ludos affecerit.

q. Cicero Imp̃r Sal dic̃ q. Cicero Edili curuli.

Non potuit accidere ut q̃ nos pudeat q̃ est actum a te in Curione de pupplicanis z hinc te gratior
res existimatio tua. t in celeritate / tui q̃ ex q̃ator mihi gratior tuus / z id̃ meus adiũctus est ei /
qui ornatur res nostras. diuinus laudis Quod scio me facile ea q̃ scripsi. adque tute pau-
tẽpan posse scio. cui hic fidei endeat. qd si mea legas quia ego nil existimo hinc mitto ad Appiũ /
sed qd agas scire uolui. qd actum t dij agbeat. Scito fore ut nihil grauius nobis / nisi q̃ ei nos

tra nos humanitas adunabit. Fer pri nic nulde solutat. Fuisco Cuiuny. Certaie honestissime
cupio. Et propyo emori possū. sed ty ipā re pu. nichil mihi ē tam ī gna mihi nulla tr iactyr.
District est mihi midyr ee grebon Cuny zbon. mihi est. Hyc de pūna dendy Questoie Celuy
Hyperm pūne pugr. In quy adstoie ad nobiley adolestuly at omy spie x°. nrqi ont superior
honore usy que pstuly. Postmy mihi ey distrpat a Q. fer ī yan no portat que tumy
strehgstuy dicūt Fuqm no mi plane post ānū ut smar nolunstt/ de pūna dunstt ey
alicy me rehgstuy. Fortasse ulno addiet Senatuy eos nolunstt pūnys pesse qm antea
no pstunstt. Fuit muy/ tūemū ante pstunstt. dunqy mihi solut nosty si fuit rehgstuy. ora
timet. postremo nō tām mihi spoke Et pokunstmoy dupe x°. qm oiny Cassiy Antonij gloyesse
hoiy adolestē no tā allinar nobiy Et alienare nobiy. Hortui mihi gstui landy nrē est.
Sputan ey pt. De oella plane paye ad me stsmay ī Tacty no erat. tue ity gstui mihi est
ut tuny mihi Thamp ī de nitimo sit audiū. Ego nstgd me ī Ethese mortuū/ relictu
ut stro vog videbo.

Ethese.

N. Cicio. Imp Gal' duc n. relio. Edit Cuiuh.

Magno dolore me affecistuy/ tue lre/ mihi ā ī nō ipā deprehendit cuny molestiay ī dubiū dessanōe
ny obduruustt/ aguy ad doloiey nemy. sed ty qt amant ut ōmes pryoiuly leuy id pspiue
veuy qd' suby nostio. Quod ey ī illy sint pt qiela tpis/ que nō magy nimy amy magy pohitū
honore Et tuū. nā nō ea regnoy ancy ī gremy tm qd' ipe videā/ tēid utiq pme vide. Illud mihi
addam potuistt te/ qm me plurs nostt debey ut hortuay me aut me tā ī pmdū qm ab ōxn
tam pegrina adhortuay: ype iacebā desperay. aut tā ī gstātē ut collectay animi floientiuy
hoiy effūdeie. amoy ipe de Roma ī qdē mihi sepe hyb/ rudi bello ī Pucy. Quod estigi nimy
tuste gstui ut discedey. Fortasse Palmyiay solumdem. Nosti ey nō mō stomachy mihi cui tu
stly gdā hēbay/ sed ī omiby hoiy Tpulentū ī dyssitate stadiū. Accedit molestia hoc pōsse
Liciny nisse nosty qs ī pniy qno affellae/ eo fi honore cuiusq ī mey Tuy y tabe laudey gstui ey
sed ī cātu hoc mihi Lauuy nō pbā Tomiby sed iay ī Tuomiby malunby. qd' mihi im est mihi hy
nūy de y stentione/ nisi volay agybāly cognitay. sed mea pdicta nba mihi ī Iuby mihi nonē est
ee/ ne amiy molestē sim. Et cui ī mauuy molestē amy. Fuisse moiet nō nulliy suppetuy
nullet nauyare qd' mihi Fuistt nō nelliy spoliy ad omiū. nā ad bellū qd' Fuiont ppny ī ey
cui spie me sany Fuistt ab'co mihi sany Fuit nullo mō pt. Deiy suay mihi tuā Intellue ī
spiē potuistt nā ab illo tpe ey ī Cumanū mihi obuiā uenistt nō ey te velay sed nonq tuay
gnudstt Et abhoiiey ab vbe relīqda ey audistt. nō me tibi ostendy. qd' uis me poh
Ypestay Et ex ytalia ad bellū amle me exiuy. Quod ego audit cui gstui mutuay. nō me
ora pdo ut sua Fuiunde. Credey hoc mihi uelly qd' pme te existimare ex hy mste no
nichil aliud spie/ nisi me honey aliqū retellyt me nichil malunstt Et pay. Et desperatu
nichil tā Fugistt Et aiia cumulu huy me ostūe pme pdo ut mihi pmittat. Et ey meiny
ī hoc gnē gloiay potuē ee familiare nostē horūm Et mihi bello multi ī pstitstt. hoc nihil
tuay est illustiue quibus tubuebay ignaue. de nobis id existimare poste nō arbitiue nec me istu
terret que mihi ante ad humore scripte atq amantiste Et pomiby. nulla te ey ambigy que nō
oiby hac oziay Fuiy Fuerbanby ī pnde indaty. quā Qdy ego ante pu. mey Fuaiy ī Democliy
ī omnibus Libentiste ut isty ipis que tu me monty ut tuay redemistt. Fac mea que tibi ex
ee grudeo. Fuit ulla ret pu. stuy amplū pūmoniū relīqui ī memoiia nay mea. sty ante
nulla erit/ nihil amdet ei stpatay a relīqy emoly. nisi qd' rogay ut restituā genio meo

adolescentiam meam mihi reddat. Ad Dulcitium quem scias esse tui illius mei Dulcitii meam fidem/ qui eam curam vehementissime volebat. Et eo magis ei roganti mihi erat obligatus quo magis hanc obligationem abhorrebat. Sed dolebat mihi vel potius nostre fere adhuc molestus quasi libidinis quas libabantur libros. Velis quas quos ille dies postremus vitae dari fuit et ambos sibi mihi fuit ipse tamen nobis homestos/ stanch nisi ego hinc hispaniensi mihi exposito deque mihi explorata et cum ad ut scribis meis ejusdem essem nostro signo aut Cuniculo/ aut ex fiscis nobis loci. Pyanus nec aut et caesi solandos in pie ut arbitror nomine et quibus nos ostendisse audios. Sed ego fortasse natamore ut hoc ad meliores habet exp. Fiendi est desperationes eque quin sues erat. Adolescens/ Eos ego fortasse mee timore et ut ego vino volui ita fit. Sed ex rogat fixe texi oppo pure de audisse nec Cuniculo nec Dubrepiphyne sed cui patior molest. Hoc assis ut sciat me ex stomacho pollicitudine. Dolabelle qd scripsi priadeo audax tibi sumas agnat. Extremum illud aut nos nichil timebat/ nichil temere fuisse/ ex brani qbusdam et aius et hic ut nos libraeosis nros item tuemur ut Amissa nisi ea mihi fidei possidebit.

M. Cicero Imp. Sal. dic Cano Salutis plurimi.

Literas a te mihi Statio tuus reddidit Tusc. ad xiv. kal. Sextiles hic ego te ordine ut audiam nolle vendebo. De pudore meo nichil audivi nec quid fore arbitror/ qui ad diem dandam/ nulla est festivitas publicata meum patrimonio. Quomodo me nisi fame arbitror. Et hoc ut Cicero ea pueros amplius puto. Neque id ex animi. Ad vitae nolo ipsum unum. Sed ex ite meis. ut pri. et ita vehementer ut gubernator. pudore tuus ne ipse item maiore illo mea/ ut ternes ea possit quomodo. De comitiis ex tribus et comodum te nulla recte quia tale scribis a Labulo sibi potuisti sed id tuum animi audivi et legem Julia fore posse/ quia labitur eorum quidam rebus ne pudor ita magnopere pudore nostro. Quid scribis de Pamphilo/ Didius ne opus nisi nudius/ videbamur certos existimare/ molestique ferebat de ea re omnes quodque omnes malmolox fuisse. Parthi transierunt/ nec ne/ et te/ nudo dubitare nolui. Itaque ea pecunia que magna et prima pirateria/ amor hominis ne dubito omnes dimisi. Bonis mea existimo ne non fuit me tibi mittere/ nec tuearis existere. Eos nos apamee deponere cogitabam. De pecunia mea et existimo Dicaearchum nec adegit nec tractare est. Lodiae me pridie accepisse ad hoc ornamento in pr. ut mihi epulo commissum sine vectore Tiberio. Quid scribis ad me de Dionysio eccleiy. nichil ex isto genere cuique possit commodare. Ego est primum ita tractatur ut pudicitiae. Quae autem mihi acciderunt a Questore emeri. Quod quis id existimet de legionibus quae decreta et Syria autem dubitabit nemine ne esse/ nec mihi non est dubium quin ea audiam esse/ ornamento et Syria nemine non fuit. Quam id provinciam tardi modo est nemine quin et Senatus decreuit ut ex legionibus esset. Nam triple verba vario ad alibi petitis amore ut Labulo te et diligentissime comodo. Inque mihi voluntas non deest. Sed locus est modus tamen expositis. Sed ego primum est adme detulerunt et magna Antiochene mora est et magna stipendium et ex nimium me meo potius dico. Et scripsi malle et audiri cognitio amicitiae meo. et ego et offendi existimo te addictum Thermum de pythio bello scribet adme litteris nisi impetr. adque et elegebat ex bello pridie primo. te de Augustae filii sui scripsit adme/ Inque ego mihi gnoto et ego scripsi amicissimo Labulo filio ad opera ut et humanissime scribis. Hic scribo et malmoli et existimant mihi offendi me. Ego autem ame et alienoe/ nichil tibi nec lite petunt/ nec ad senatum quae Labuli litteris mittere. et hic et mihi rei illo erat coe/ ita poli actibuerit. Sed erumpit ut ne esse pili primo pem Illi erat poli ad mercy coerat et primis amicitiae et et ex amplio summa postulationes

Illud ut̃ puella animi ꝛ ipã malmolcha soror̃ ortũ sũt amor Ql Aurelianens. ꝑ Scias te me Regis appellant̃ mihiq; comdant̃ Iste Ptolomeus Rex sed Regis Aurelianens̃ filius appellat hoc aũ qm̃ sũt detractores sunt regnũ. sed nihil mouẽt detractiones ad eã scripsi quia me amplius fateor̃ qd̃ uolos. Vale.

M. Tullio Cicero Imp̃ Sal'dic Q. Cicero

Tu offm̃ meã frãtis Rhodone cepisti mea studia que tibi ac tuis ꝓbitate tua hoc gratũ gratiũ ꝙ ne henie grauiꝰ mihiq; scito tibi maiori esse/ ac dignitati tuã. que cũ ita se ꝓgnitus ꝛ clemẽtia tua sit amplissima ẽ/ ut nichil adda possit̃ sed mihi magis/ magisq; quotidie de tenuitate tua cognitã placet illud meũ ꝓprium qd̃ in te Aristonem nrũ/ ut ad me uenit ondaꝛ grauiꝰ ne nisi ꝓpinquis familiaris/ si adolescẽs pudiꝰ/ nobilis a te ignominia affici ecẽt et hõrifice tue dubio cur ignominia. hec ei nichil hõnoris gratia scripsi. Illud autẽ ut omittat nobilitatẽ/ hoc ꝙ uiri uiros optimos/ hoiesq; ꝓbissimos legatos mos ꝙ ꝛ gessere ꝛ gerere tibi. nec tibi ullum nichil potest ꝓspicuo/ sed tibi tuos fidos primo loco natos familiares non putatos re uolo hec uiros uere ꝓbos quos inde deinceps tribunos plebis ꝓ tribunis fore. Tpm̃ autẽ ea pe qualia futura sint quis scit? mihi qd̃ malunda uidẽ fore Cui ergo te uelim tuos ꝛ tuoiq; tribunos ꝓbos ea pte amici ꝛcipere quos Legatos ꝛ scire possis audere/ qui tibi dignũ maiori tuis ꝓbitate ut scio copia tua laus exaliqua ꝓ fiant. Sin qd offenderit tibi uolũ nichil tibi offecerit. Vide mihi imprimis ꝛ mihi quo ad tyrannũ ultionibus/ qui ꝛ celina ꝓhospitio/ existimary me ad te optime scribẽ. nichil dignius. sed plura audies uiua uoce. ego ꝛ ualebis.

M. Tullio Cicero Imp̃ Sal'dic Copiis Celio Luci Filio.

Cui optimo maximo uiro amplissimo ne mihi quidem ornatissimo ea uerba dicere mihi ego fore quo diuitis ꝛ gratia mea ꝛualuit. ea magnitudo mihi ꝛ possit adeo nemo ut nihil ab ullo alio de amicis nos scribat̃ uerebar ne ita cadat̃ qd̃ ꝛ mihi uenire me ani ꝛ tui ꝓpinqui uoluisti ego de gratia deieci. Atqui aute ab initio ꝛ celina mihi ei ꝛ castius ad hal' quoties ꝓpter humanitatẽ quibꝰ fructꝰ ꝛ gratum mihi ꝓpter ꝓpter/ ꝓmptior nihil quo dare deberi atqui quo tibi te exoptare significabat. nec is qui arbitrat̃ ate absit̃ nos ea ostia quo ex loco atqui tibi debet. qui mihi debet existimari ꝙ facere ea uelit te stateris nos ꝛ litore. ea lex mutuis ꝛ quicquid ꝓximo tibi amicissi/ gratissimũ mihi fuisse scias me ꝛ celinã ꝙ pari uenire nã qd̃ ad me scribis Curio gloriꝰ tuus mihi ne sis. magnũ munus quidem Virgili ꝓpinqui tui familiarissimi ne dicte a me amantissime scripsit/ uale. id qd̃ apud me multũ pte debet hoiꝰ amantissimo diligẽs comdato. sed me ita ꝓbis de mea dignitate ꝛ de mei gratione maxime. ꝛ apud me poteris. ꝛ mihi ꝙ hoc optime obsignare nomen potes. Cui ob re qui dignitate uenit ornatum me ad te ꝛ scribis ut omnes ꝛ tellugat amicitiã eo uehemẽtius uti maiore ꝙ mea dignitate. sed id facile ostendere ni ad me ꝛ celina ueneris. qd̃ ego ꝛ mea ex re ꝓ. ꝛ maxime tua ꝛ pesse arbitror.

Marci Tulij Ciceronis ꝓpinqui ad q. Celiũ Lib' 2us explicit.

Incipit liber ad Apium. ꝛ ad alios.

M. Tullio Cicero Imperatori Sal'dic.

Si ꝓpinqui tui tibi uidentur posse quomodo scribi ita facile ꝙ ea cognosci possit ꝙ ex Libris tuis ꝓbabis. Itaque ne nos putes ꝛ id'circo Cilonis. quam

Ille tibi ora explanabit. id est mihi ad hunc locum. Sapiens ad reliquus res pertinet. Deinde
autem hinnuleorum agna te. Sponsa de Canticis canticorum. Sic est tibi Christus carissimus. te mihi est. tuus Christus mandatum
tuus. tu gloria tua. et gemitus gemmulos. Thomas. tollito ora. quia ecclesia Christi est. tecum habitat
tuus. tu gloria tua. et gemitus gemmulos. Thomas. tollito ora. quia ecclesia Christi est. tecum habitat
gratissima. Ad me missit. Christus Christo ut legi. tuus. ora. quia ecclesia. et
spectatione et gratia et celebritate et magnitudine officii mei. Id quia me quis mutuo
puto non [illegible] est finis. quia [illegible] de mea propria non solum pallada
rod et appiada nostro. Ille libri tui autem mihi mihi sunt non. sed ut mihi reddat. ut
tuus primus amoris officii. mittere ipse pro suo more pertendo. Iocundam mihi et ore fuit cum de duo tuo. de Thomas quod de me hic quotidie mihi nascitur.
Quid tuus. tuus et mihi familiaris ut ne ut Thomas valde sit de Thomas? quem
cui Thomas remittes quo putabam? relevat eius finis? ocius et de rebus quas agis quas cuius amo
noles. mandata de uelis. Leonilla valeat. Iuno Christus valde tibi commendo pro ista et
tuus et uxor Christo. melius est ei ratum vale ipse alius velet. valde hoc alius. est
mea domestica atque et tuus familiaris. ore ubi agat gratis. pro ibi scripsit mea tuus
maxime apud te podagra tuus. Id eius ne fallar. chia atque et rogo. Vale.

M. Cicero Gaio Salustio Apio pulchro Imperatori.

Cui si voluntate mea et optimorum amodissent ut mihi in Imperio et provincia Christo esset, et multi
et magno molestia cognationis qui mea. Christo omnibus. et mea tibi Amanuo et Christo
Christi posset. Sunde. neque ego ab illo provinciae atque qui mallet eas. et maxime mihi apta explendis
tradi. Quis tu qui eadem de me voluntate cognate. Remi hoc ea te Christo mea fallet. Ate maxime
et mea prima gratione tua qui Anglia humanitate et amo et ipse et puto. ut Christi ibi potius.
potius autem plumis. Christus cognitas omnibus magnevidi et mea Christo Indus de hodie. Si eam
quae ad eius fuit primus et expeditissima mihi undique. Sunt. cui mihi qui de cuius me tuus
Quod eo quae effici possit magnifice. Ego te quia cum et mea mentis. nulla rogo
plebi ubi ad te. Sabey. Sauri mea humanitas legione ocius expectaret. aut id sui mei ami
cissima parti aut ut ubi deputarit. ac mea Christe ipsa legati hoc mihi tuae. Sunde. et tuus
mihi. Christi est et tollito magna te et ego et pecunia mihi pecuniae est cupimus. Vale. ead xj. Kal Iunias.
al ead xj. Kal Iunij. Cicero Salutat Apio pulchro.

A Brundisio cui venisti M. Tullius legato suo mihi Christo fuit cogi me et tuus mandata mea
que ad mihi adque Christo. Sed venisse suavis unum et mihi et Christo Sunde
quae. Cognitus est omnes fere et Cyzicus supplicium mea et bibuli legatis supplicii Sunde
Id ne Sulpicius quia quaestus scripserat. minime nos quae questi sua. sed tuus suae Christus fuit
ut magnae Christo. pace ut sunt ita quisque. mea ad ate pecu leis hic quas Rome
tabellarius. typo. Sunde vehi tibi cuius sit ut quae puteos quisque et amissio quo dare Christi
quo Christo tradat ut eius nisi nostrae voluntate cognate ac diligentia tua explorate
ut eius et tollitur ne me Brundisium nisi provide. nec te amicos potuisse Christo tradi
Ex hac leis quas ad me exemplo missi. quas Christi ut ea cuius voluisti sic et tollito eius et mihi
ate mihi ea. amissus. sed mihi Gabi idus de mea ut et rogitasse sunt. sed mei ipse ate discedat
et rogat mihi mea fuisse. Id Christi. Christo. Christo mihi sensi Christi exigimus ne ipse quas hunc
Christe et mihi. Una ate Christo Gabio quae sunt. ad te missa ea adhuc. Sunde Christo ea
Christo te Rhino Gabio Remi ipse. Sed te qui Christo ea Christi que mihi et tollitur maxime ea accommodate
Ego Gabi Christi et ut Kal Iunij Brundisii expectabo. Eius qui ad Kal Iunij Brundisii
vestis arbitrove. quae eius nonae ut que primi naufragia mihi familiae dum ea ut vestis.

Pridie

Cicero Appio Imperatori Sal' plurima dic'.

Pridie nonas Iunij cum eem Brundusij litt' tuas accepi quib' erat scriptum te Clodio Tullio mil dasse que illuj mente loqui nellem. Eis fere exspectabã ut ea que ante affirmarat p'mum negligentius Nemj studuisse ergo te Tullij tui causa si multis id ab eo petisti pro tua ea voluntate tui studij maxime debebo q̃ tibi plurimus significabã petisse tua mihi gratificandi occasionem. Quare tibi vehementer gratulor. Quod scribis te de Fabi' negotio Gn. Flacchi L. F. diligentissime quaerere. Gn. Felix demiratus me ab plurimis sibi q̃d ego nuper multis augustis antea mediocria, maxime quae illo libro Augusti quem ad me amantissime scripsit suauissimum missi, mea te oia prima nominasse offici admonuit nam ita scripsi ex quo tibi me diligere coepisti quod de plurimis fit, tui amantissimum et gratissimum nominem neminem. Duos esse duas etatis, plures fuisse Gn. Pompeium filium nec longe a meis Brundusij gymnasio tuis Collegij q̃ quidem tibi honorifice ac appetenter, non modice mihi q̃d arridet. Audax. ad voluntatem nitor copulã dare. Sed si Cladium quaero, ex illis omnibus adscribã plurimi. Itaque opã dabo, te ut p'mum audax. Cetera scribis tibi mandari ea lege ut me quaeram sibi mihi, ne nichil ei gratum.

Cicero Sal' dic' Appio pulcher. Imperator

Tralliani adhuc. hal' sextiles ita mihi pleni sunt L. Lucili cuiusdam mandatis q̃ tuis. quae q̃d horum nolim petitis nec mihi amicorum nec ut arbitror, ad ea cognoscenda q̃ sunt nolebas aptiorem quidquam ne mittere. Ego autem cum legi libenter et audiri illum delectet. Nunc q̃ tu cum scribis ea quae nunc officium ego ad te scripturum et pridie tibi nondum fuerit tu q̃ ea alio tempore putasti ne mihi quidem affirmata amanda et existimata fuisse, memoriamne officii suspicatione. ea lege te oblige plurimum. tibi ne ager ut debeo grate. Audivi ex multis te ovi Trebonium ne mihi quidem cessisse quod amicum et familiarem esse oportuit. Iter tuum officium cum mihi gratissimum est duxi, scire illud ut te existimare velim, mihi magnae curae esse atque esse ita primum ut ipse tu, tum omnes dii nos reliqui sancte putent, me tibi esse amantissimum. Quae adhuc non est causa scripti. Si mihi nolle magis nunc hoc aut est ut non intelligere inde sed exercere et tollere nequi est offensus. Ne quis tuorum ista agere sed hoc nisi mihi gratum aut scribi nolo. Cetera nunc moveat ne te nobis illa et dubitationem videri addiderit, rogatus ne me sponsorem daret ita scripsi. Brundusij ut loquare cum Phamea libro nihil vani et cum primum videbitur me libet ad eam rem primum esse nemo quo te maxime velle arbitrarer, tuae mihi illorum et classis tu nellem dandae et posse accommodatam mihi praedicta maritima ita primum ut nauis accessisse. Dixi me esse facturum. Itaque fecisti, nisi mihi Lucullus nec Cornificius dixisset, minime id se facturos te Laudicee fore ad meum adventum. Erat id mihi multo brevius multoque gratius, cum ipsum te ita malle arbitrarer, tua ea postea cognita. Nunc quae res possit te quam celerrime scribes. Ego tibi meum consilium exponam. Ita hal' sextiles primo me Laudicee fore putabam die duodecimo ante Kalendas Sextiles, sed nunc me ad vicesimum fore. Sed nunc me stabat et stabilis primi cum abessem ab urbe et alios simul ac Graecia nego si celerius potuero ligna fanum tibi ut videtur ornatius. Cetera tibi deero quae tuum meum. Omnes tibi pone nec audeo quae tibi non debeo sed quae commode me facere possit, utique nostra magnum tibi quae debeas. quae familiarissime scribas cupiam, mihi et te oia officia constituit nec praeclare si te audiverim tibi deesse velim nichil prius ad mandatum et libens quae tibi accepta me tenere agere possem. Cetera Graecula perpetuo dum ut debeo tu absens ad adventum meum primum quaeque ea ego tibi vide fuit ut mihi familiarius tradum illud quae ego tibi gratificabor prius. nec ex eo quae. audium quae sibi ad mandatum decet. Haec ante nolim potuisse obsignari voluntatem tuae. nec ei adscribere noluisse.

H. Cicero Sal' dic' Appio pulcher.

Cum meus tuus cum nec spare et si nec magis mihi amico tuo Armenia tuenda quae tibi et multo magis

Beumd

Brumā.

Lras ꝑ quas mecū agebas/ne cog̃ꝰ ꝓcēre q̄uis mīꝰ aū hꝫmōi ꝯsensiret. ne cog̃ ad me nōnūq̄
arbitrabare tuꝫ z sīd q̄d̄ fuissē rideāt. q̄uas cū lras affrebāt/ ut opꝰ essem fuisse posset/
eas mihi post bruma reddidisti. ꝑd̄ sane z multo plures cū q̄ndecūbus remisti q̄s q̄m
exigi nolui. Et me tuꝫ q̄d̄ te nelle q̄rissē cū frigꝰ. De Appiano hactenꝰ. A pāsama
Tenui libro ac ſenſo meo audacius nō discessi, te scāt cū q̄sq; q̄ tibi obuiā nō ꝑdyssy
s. gnōpsi te/ nec ꝑ̄ sīm me q̄q̄ ꝓpbꝰ cuꝫ pure tuus ad me ꝓnūdia fuisse ingenia remisti
is q̄ te aū Luce yronē mihi nūcīq; nūnasset Iuuenē q̄ vna ma cuꝫ cōit duc/ almā
Nazonē tuū familiarissimū almaq; Lepsē ꝑfectū/ mauꝫ tibi obuiā nisi. q̄dauꝫ vbiq;
cogꝫ ut ante ad me ꝓficiscāt/ ut tibi obuiā ꝑdisse possimꝫ Cuiꝰ Leptis nouē mihi q;
nūnauit te iā rursus ꝑ̄ ꝓgressū cē. q̄sdā yronē uuy. Cenit iā tibi notꝰ ſt. Ay octobꝰ obuiā
nō ꝑdire/ ꝑmū Apro Claudio/ Deiꝫ Imperatori. Deiꝫ more mauꝫ Deiꝫ q̄d̄ ꝑtinet ē Annio
Inuicto gnē mihi z amicissimo fuisse volui q̄ honoꝫ maiꝫ z dignitꝰ postulabat. ꝑd̄ hortaris?
Illud iocꝫ pansama dicebat te dixisse Quidam Lippꝰ Lēnulo Lēntulꝰ Attio ꝓpter obuiā.
Cicero Appio. Quisq̄ tu es tuaꝫ Sophias homo/ meaꝫ famaꝫ/ ꝑma pudēda multa z dedecora
plumo mihi ꝑsp̄ adde verecundiāe q̄ dicit z Stoyn scribisse me putāt/ vellaꝫ appellatus
esse Lēntulitas natura apud me plusq̄ ꝑ̄ nāta vicinus existimas. tu ea gessisse nō dū
erasꝫ q̄d̄ homiꝫ opinionē amplissima. tu ista mihi nota mēdaq; puꝫ admittis? Vitiꝫ ē q̄m cauꝫ
nolui religiosus magnos arbitrabar. postea nō q̄ eum nosse z gessum axiā ipsa ut mihi
michil neq; ad honoꝫ neq; ad gratiaꝫ argumēta ꝑtinēre ꝓpterea q̄d̄ mihi/ ꝑd̄ ꝓ te nolui me
speraꝫ ē tuiꝫ. nec me hamate alte mēdi existimare uel Cn. ꝓpeii. q̄ē omitto q̄m vnus
fuisti vl̄ ꝑ̄cipuꝰ Lēntuli/ q̄ē ambitiosi amici no. tu sicuti existimas michil errabꝫ ꝑ̄cipio
dolꝰ? q̄d̄ sit hoc tēta q̄ ꝑ̄ nobilitatꝫ ꝑ̄ hilaritatꝫ. Et ꝑ̄ Anthonioꝝ Sardonꝫ ꝑ̄ q̄d̄ de-
his rebꝰ dicat acte dabꝫ. Sed ut adiē rediā/ me tibi nō amicū nō utꝫ Amassimmy
existimes nolo. ꝓfecto ab meꝫ officijs cessabā/ ut ita cē nec ꝓssꝫ iudicio. Tu aut si id
agas ut miꝫ mea cū tuis ego absim/ debeo mihi q̄ ego tua laborabꝫ libro te ista aut
dixisse nō z alij q̄ me honorabāt maxiē aut ipse tibi ꝑsuasi. Sicut nā es longinquꝫ
illud nō ꝓfectꝫ/ q̄ meꝫ tua cū nobiꝫ hoc assēsit ut quā ꝑ̄ me in cōpiaꝫ meꝫ laboꝛē
hoc ad te ꝓpiꝫ labor fieꝛ ꝑfectā offiꝫ meꝫ benuolēcq; q̄ q̄dē amꝛ cuiꝰ mōdi ꝓsumptā/
q̄ ead tu volꝫ ꝑfectabo.

Cicero Sal' dic Apro pulchro.

Et si q̄dē mihi q̄ meꝫ hꝫ ē tollēdē poꝫ videbaꝫ te hoc tibi ꝑsuasisse/ ꝺe ꝺolꝫ
rato iā Lanuīno fuisse hoīꝫ ꝑfectabaꝫ/ tū nō tu tuꝫ multꝫ ꝓlixꝫ ad me de Epboꝛo mōd
ratione scripsisti. scindē mihi putauꝫ ut meꝫ hꝫ brau vendicꝫ. ꝑd̄ prima hoc cognita tibi
tuc tuam mihi quodāmō reꝛīgenda ꝑ̄. michil cū hoc q̄d̄ ꝺemutā ꝑ̄/ aut certū mihi me
vultu tantummodo ꝑfrontasse tibi nō ꝺe animō. Id q; ꝑ̄ te solemniꝰ mihi alīq̄d̄ agēti z nō multꝫ
ē genuꝫ ē tollēdē potuisse hoc tuū michil ꝺe posse ē tollēdo. ꝑd̄ nō ꝑ̄ michil, nec id diceꝛ
cōgdē ē tollēdo. Illud q̄dē ꝓ/ meos mihi Illustres ex Epiꝛote z ex eqno Lanuīno mouꝰ hōꝛ
cuꝫ tua ꝑma Laude z tā magna plurimū ꝑfectamē nō familiaritatꝫ ad te mihi ꝓpositꝫ
defuꝫ. nā q̄d̄ ad legatos attinet q̄d̄ amꝛ finꝫ ꝓpositꝫ/ aut cloqūdo aut mihi ꝑfectꝫ ꝑ̄ꝑ
egēnissimꝫ amicāt nūncīē ꝑ̄ ullē ē nunciꝰ ꝺignꝰ me. ꝑfectꝫ ipse nunciꝰ
ꝓsertim nā mihi tuū ꝓpꝛiꝰ legationꝫ tuo nomē ꝑfectū nosti nō erat. Aꝑimee nō ꝺeꝫ
multoꝛ amicāt ꝑfectꝰ adme ꝺeuolauit ꝑ̄ꝑ ꝺecuꝫ legatꝫ nimꝫ magnoꝛ. cuiꝰ ꝓlixꝰ
Cuncteꝛ nō cont. hoc ego multa simul cogitauꝫ. ꝑmuꝫ te hoīꝫ nō ꝓlixꝰ ꝑsperꝫ/ uoꝛ ē
ut mihi legꝫ verbaꝫ. nō celebrabar/ q̄uē isto legationis ꝺelectuꝫ. Id q; me celebraꝛe ꝑnecesse

pro Tribunali multis ubi dispuisset primum apud Clodium. Senatui populoq; Romano non
videbitur testimonio, in ea esse omnibus in rebus tibi et tuis fortunis laudandis. Deinde me istum audisse
annos multos ut cognoui Legationes Romanas numen, sed has legationibus nec meminisse ullum tuis
laudibus auribus datum. Itaque mihi cum plane quid te hominem grauem cognitum
mihi nouum. Sicuti uellem dicimus te eo officio quod laudamus me, sic quo proprium est
officio graecis. Nisi tamen nolo nec permittas, sinis nito. Id ei reperiet per, nisi qui adsis ipsis esse
ubidam. Etiam nam qui postulo adsitis legationes perhibeas et accommodatum. Jam nec tabu
multi inde simul tunc hic quibus disputare qui sui auctores adhuc dissentiones parent.
Nunc quoniam edicti. nichil addidi nisi qui publicum me cognouit cui Sammi ad me missit
ut de tuo edicto tandem unius nostrum in meis diligentissime scripsi. Caput et quod primum
ad minuendas super cuncta, quo scripsit se quod nouum salutem ubi ego magnopere delectore, horum
ex quo suspitio nam et me existit aliqua quo me offendit translatum et, neque ei animi tui despicere ut
putare ea cognitu primum. quia tibi nil putato, quia nec putatis quia sed prius nec putato sed in prius
ordine hic gestio in Senatu ut gratis agentur mutuba. neque ne cohors neque tuissem mea principem
quidem ego quamuis nostra et nunc thema Illum nec possit. nam id et maxime tuum legimundi.
Quod ei erat quae principi in nostra thamyne nostrum ne ego Lodice ut nisi adversum ibi
ibi fieret ut nec ouis illam dyocesi quae eis thamyne si ouis quae ea nuntiem, magnum legio
nem ubi quamuis. nisi stirpe postea cognitus legnice ubi ego thamyne transgressus sum. Quod nec
ibi et. cui ei Lodice ego cui pamus Synodus ne philomeli ne gyconi cui quibus quidem ouis
gmeratus sum. ouis ita ubi gratis legationes erat gratuite. Atqui hoc ita tu sine uolo me dixisse supra
Lapsum, ne tuis diuinum tribunos nulla accusatio quae tui ne ignorans cognitum atque hostes
ut lenuis nostros quidem cuncti quidem maxime et magnum suos, ne potuit illo supra
ne nostro negligens ee. Tu ea istimod sinens ad te delati de me si ne debuisse crede
si aut hoc quae delectus ut quae tibi inde nunc, alias actibus, quae simons idem
et amicum mihi libate. Ego si Symmachus de gratia domus sua regnassem ne adgnoscat tuis
Libris Brutus nisi ad patrem fratrem Coelius, quod tibi ne nunc nisi cognitus et
Quare potes doctus habet auctoris quae si de amicum gratia patrimonium habuisse
hoc rem ciceronis tollere. Disputabat ego non disputabat. Dicebat. ergo negabat. Ait
ipse negabit. Quibus dicit nunc quidem nunc Apamee Synodi philomeli. tuus Tarsi. non
plura dicit. ne quo te abunde ad ipsum audire immunis. Illud dicit ut sero nisi quibus
legum diis ipso simus cum simia culpa et. Sin aut alii hoc tenui loquuntur cum ne si audis
culpa nec nulla et. mea uel tum amicum non gestum ignominiae respicit. Quisquis astutiae
figuris quod per ea callidi si mis te absens rei defendere tui ipsum mihi nisi uenire ne arbi-
trabar ut ego si ne absens defendi ei, nisi gratissime. ut hi nunc opus me absentis
defendere possit. Nunc quidem ea apud simonis quae ipsum aliqui de quod te putem nolle dici
simul legatus non quippiam aut praetores aut Tribunos milites male dici. quod ne ipsum
nec me hanc adhuc amicum me audacter, utrum ignis dicit aut plures si me ne
Coelius Clodius et omnis nec eo quae maxime diceret te aliqua Christum mihi petat pugnet
hos ego simonis gratulatus et cum existimabunt ut ego primo ne offendunt Lacedaemonii
nisi. sed ne valde respice. Signus ei qui mag bonum rat et gratis putet recipere posse non
nostri si pridie mandatum. sed et dicitur mihi, simul qui ne de me si potius ei de te existimet

Cuero Apio pueto Sal.

Laudat pdr pop.

Laudat pr de pop.

adme ꝓuide Thazio miserar ẽqꝫ altera dies erat assumpta nonas Aprilis. Jnalia q̃ mihi
rectior videbar dies nõ erat. Rñdet ille puer ꝑ quã scribis ad me de absolõe maiestatis
de qua ꝙ mihi animꝰ erectior fuit erat levis nũtius / fama / denique ipã / nichil eis fuit clari
nõ quo gl̃ aliꝰ putasset / sed nichil de ꝓgnitis adlatũ erat obscure nũtiari solet de cadis
illa tenora fortasse mihi tuebãt nõ solũ q̃ planis loqbãt ẽ vultus gl̃ nitidi sermo. sed ẽ q̃ magis
videbar mihi gratulari cum de te / ex te ipso audiebã. explex ẽ gl̃ pij cogitatione te absẽtem ẽ
olendar ẽ ipse mihi gl̃ulat̃ pij. quocũq; a curia ille a sanatu a judicijs ẽ gremio ẽ dustre virtutis mi-
hi visus q̃ mihi ipse affectior fortasse cui ea de ẽ me fingo / mihi q̃si ipi videar puto. nec tam gl̃iosus
exitus mundi extimui sed tã prudẽs Jnimicus timui multe. de ambitu
nõ gd ẽ est ẽ quod / ac de maiestate adẽ nichil / Altera cui nõ attigisti. altera auxisti. Jnvidi
ẽ maiestas ẽ si ulla voluntas no. que nec ꝓprie declamari licet. Ambitus vel ẽ tui apud
ur aut comitia ẽ plebe aut de fundatis q̃ eis fas ẽ nõ fas largitio ignoratu ꝑ. tuum. nil honos
cujusq; cum fastorũ vidi fui. me misi q̃ nõ adspicias. q̃ nec ego cuiq; ex tristis. Sed
de maiestate mea. Deo mihi illa ex tuis litteris / considera fuerit. Verũ q̃ te absente ꝛc. ꝑ. de
festis scribis / que gd ẽ ẽ ꝓsima lenera ẽ fortuna amici copia rerũ tuarũ tibi unus deest / nisi id
ea magis q̃ ẽ ꝓpria penuria ẽ / ẽ omnia ut omnes ut etiam grata ut tua erga tuos tibi tuisse
gratia debeat. Altera q̃ ꝓpria ẽ Rutilii lamentationẽ q̃ minister laudes. lenem mihi ẽ
offert cui nec nomen / mens animus ne alius cuius sensus ẽ genius ꝓnapes. Almus illi
dies mediusq; / celeat ut spero cuncta. Deinceps nichil aliud nuntiabis nisi ea tui ẽ adgd̃ q̃ placitus fieri ame / cui q̃ absq; dendã. Nec adabit ẽ plus. Ex
Vide ea ẽ quibus lenera q̃ timebã ẽ maiora ꝓpria sigde ut scribis omnes mecum nuntius ꝛc
ad ꝓpria ducibus applaudentur / tuisq; simul ẽmptis aucq; ẽ alacres ẽ exi / addefendẽdã ꝛc pri-
mum q̃ atq; voluptate exhaurias / q̃ ẽ primus tuis ompanorũ in tuis ꝓ-
sentia tenue nisi ẽ nolueris. nã Augustus libros ad roe vetusti nostis omnes. Ego ea
ate cui tua ignosse / q̃ tuis placitabã / ad velle te onerosissimũ ẽ debitũ. Nec hinc
ipe pollicitis q̃ augustalibus libris ordinis tui ẽ exercitibus. Tibi nunc mã dabit
ad me de dusti nõ quiescat me / nec erat ea gl̃a mea tuos ꝓ omnes meos q̃ omnes tu-
Stomachosiores meas litteras quas dicis ẽ nõ intelligo. Rogo ad te scripsi me purgans
de ludis ẽ te laudi assentans / ẽ eo q̃ de me ante ordinasti. q̃d grave q̃ tibi mihi gd̃ videar / ẽ
amici. Nichil dissimulat nõ utique ea postulat. ꝓ sunt scribis hec nec nunc dicis / sed
mea nõ sunt / ut ego Austerchus homeri Ulixi negavit q̃ nõ ẽ ulixes / ꝓ tu. Libet ego
mihi iocari gd̃ distat nõ est. ne pudeat mea. Valeas mi Cicero Apio pulchro Sal. die pluvio.

Gratulabere mihi ꝓpter. Jta ego mi ordo postulat. Deus ad me gaudere. Ego nõ nichil ẽ gratulor de
nudo ambitu (nec id gd̃ nomen dubiũ fuit) absolutũ ẽ te. Sed illud / ex quo melior
cum quo vir clarior que fortior amicus ego / ꝓ / q̃ plura me nisi ẽ dustre omnium ẽ hesi /
Tabelle latebra co / mitãd ẽ magis / nulla gd̃ ẽ tabelle latebra dusti absolutũ malitiã / q̃ repugnare
audiret / nõ hoc tibi ego nõ hoc horum alii mecum negotium. nichil ea ꝓ gradẽ admitte magis.
De me ante cursus pauluspe meas litteras ẽ ego te ad finge quicquam ego. Si frivole ẽ nemini
gd̃ decus nobis ignoscere hesitabam mea. Ego nõ nobis nihil Tullie q̃ mea ꝓ mi amplius
ẽ suamque optas / q̃ste cuncte ea que mea ẽ facile tua ꝓ amicus. Si tu crederes ut ego

Eo tpe. Spero oiō nō aliqua felicitate zopto. Vereor ylus me ꝑhac spe tua sapiēcia z humanitate
gsolar ꝙ oportunitas tpis. Itaq; qđmodō expecta quā hūc ꝑsim ordinis nō ingrio. neq; eis
tristis diē quicq; delect, ea de re gđ me cupio oīb; optimis ꝓpriis, neq; nō me, ꝙ mordet aliqđ tqm
venit nō miror ne mi pax ꝓspicias ea que gessim ꝙ, abilio eē gesta, qmlz ego ita mādauī ut
eis tuis lōge absumē eēt, ad me ne referēt agerē gđ ꝓbassē. Ille aut mihi illud omittit gđ
tuis ꝑ adhuc ꝓbassis, vel ꝓbassim. De tpe nichil re sūto nichil sine gsilio ego ꝙ tuo. Verū ꝑspicere
ne ea diuīa Lalia dē que modo ea tueat, que mihi tueda ꝙ z ne nō offendā. Loria me ighor
onere. nūq; eis mihi videre tractasse cū diligētia. Perhoc ꝙ nos ea tue ora mgrha eis
sūma tua diligētia diligēnsse gratis, tuis ꝙ nichil videbar. ad meos ergo te ꝓsimū studiū
adh posse, tū hac mihi assumtate mīnam, nō maiore cupē studio, sed acri ac ꝓpē ingēti mō digē-
tiq; tua defēdissim. Decedēs mihi ē Ingrio animo timnato ag diu non ꝙ sex hebd nō ad Sydā
nam amicis z meis Q. gratus eēt hic amor ꝙ reddit. Dixi stans Sceuole. Scis mihi
eē gnot ut ora amē maiora exercitiū. Quid multa. Immolēhac tibi ꝙ ꝑ mihi lo ꝙ
sanctū deligēhoc, ad declīandā immolēhā multo. nā ut nec nec sumitis contra ꝙ mihi labat-
me ut cruce nec tu suspitione fidei ingehate gre dare, ne assumtis nouā cura mihi affert-
cundā, ne gđ de ꝓmo ergā te amore detractū esse videat.

Cicero Apio Pulchro Sal.

Quasi diuinasem tibi offō fore, mihi aliq̄ exptēdi studiū meū, ne my de tuis rebz gestis agebat
z gratificā honori tuo. Dicā ꝙ uere ꝙ ꝙ ac ꝓpius reddidisti. Quis eis adme nō ꝙscripsit.
te nē ꝓpius auctō ordinis tua tua qmlz ego atq; vir gnot ora, ꝓ ꝑ opa ꝓsilio domū remedio
gnoueđ mea, multū ou offēsa cuiq; relīquū fuisse. Hac mihi multo amplioꝝ ꝙ ꝙ illa
ꝙ que hac laborēq. Insigna eis victoria. multa ꝑ me victoriā assecuta ꝙ. talia virog tuis
studia assequi pola vier ꝙ. Itaq; mihi ꝓpono studiū amare nē, ꝓpter amena quamdiu
est vlra. ꝓpter ꝑ hic studia qmlz vtāt nostre dignitē. nā tibi me ꝙ stare z ꝑ ꝓpter, ꝙ
de qua ꝑdea sentiā z ꝑ quotidiana vita gnouisti cū hic aceruly studijs ꝙ que rebz. Vehemēter
fortuna tulisse, ut ꝙ ego diuīs meis studijs tuis meritis ꝙ ꝑ possim. gđ tū ꝙ nesio qua
ꝓpior ad dimicandū nō destino. Peroī michi ad te. nostre ē oīa. Illud mihi scire hac ꝙ
ꝑ tellegis hac remouata addimū ꝓpe aliqđ ad meā cupiā te studiū quo michi videbis
addi posse, ꝙ quicq; eē demerui. Cū hac scribebā. Cōspicie ita te eē, ꝙ labā. Eo breuior ē
epla z ut adhuc magistratu nouo modestiore

Mazii Tulij Ciceronis ad Apiū Liberti epla explicit.
Incipit quartus ad Sceuol. Sulpitiū folicitē. ꝓcēsulatū ꝙ d. pcessit.
Mazii Ciceronis Sal' Sce. Sulpitio. z die 9. Sep. uenit Ingrio

Gayus trebat familiaris meus adme scripsit, te ex te quesisse quibz locis eēm, molestēq; te ferre
ꝙ me ꝙ valitudinē tua cui verbo assistā, nō vidisse z hoc tpe uelle te meū ꝙsilium
accessisse de offō vtriq; nostre rōnis. Vbinā Sceuolas rebz, ꝙ eis ē diuīdū, collegam
potuisse. ꝙ nos ꝙ stetio aliqđ apis eradēs ea ꝓ. tulisse. Cognouī eis mi Abstēq; te hoc
mala, malto ag grādeter. destupor ꝙ ars z ingulam me z post ingulam fuisse. Ego aut
cui ꝙsilia tua ꝙbare z idcirco nō sentire, nichil ꝙfecta. Stupeo eis rumore. Solus enim audabar
videbar ē rē. madmi z thoris ꝓfugiā ingredior z ꝙmas. Nunc qđ michi ea videbis aptius
posse ea ꝓ. rigā ē z quo nobis met ipsis gratē possim nō ut aliqđ ex prisco statu nro reh
nouis ꝙdeā ꝙ honestissime lugeam. Nemo ē oīs qui nō ꝙ hoīs mihi ꝙ tuis nō sentiā ꝓpter
nec eis clarissimoꝝ virog quos ꝙtor eē debem ex. magis dolendū quos ꝙ rolunta

z qꝫ patrimus za pu. Est oīa unx gsolabil' dolor/ tam ē oīm mꝝ amissio z desperatio reciprēda/ sed tm̄ z cepit
ipē ita de te udicat/ z oīs cues ste existimāt. qꝫ Lumen aligd extincty ertny Clunez Sāchmty z
pudēcia z dignitatē tuā. hoc tm̄ ad leuadas molestias magna ē debet. Qui autē aliꝫ abes idolau
ctuē ē ꝙ eode tpe amultas z magnas molestias abes/ quas ad te/ oīs ꝓsentes/ nisi uere ne ea cognoscēs
absens/ que q̄ndo inder mihi uidear/ melioꝛe ē ꝯdicione/ q̄ nos/ qui uidem? hactenꝰ quietissimo nostr̄
gsolatione certe adhibita ē/ que ad Cicer abhoꝛe a mentē sanctꝰ/ hꝰ dezeby/ qb leuari possit molē
stie/ tue. Reliqua sūt tristia/ neq; mihi ignota/ nec mimma solatia z ut qde ego sentio multo maxia
que exprimi quondā ne ꝓbo ut ea mihi salubꝛia afferri deāt. te aut ab intio etatis memoria tenuo
sime oīm doctissimꝝ studioꝝ fuisse audiui/ que a sapientissimis ad bene beateq; uiuendū cōfer plimo
studio/ curaq; didicisse/ que qde ut opinꝝ rebꝰ z opꝝ z deliberationē ē possēt. hꝰ nō tpis hoīes
aliqd melius q̄ quo accedamꝰ/ q̄ melius sanctius q̄ polet/ neq; te tibi ut sanctius ut nāturalius horteboꝛ/ ut
ad eos te referas a quos qb a pmis tpis etatis/ studiū tuū audisti. tuēre dicā qꝫ te ipso acceptabiliꝰ
me postea qꝫ illi aut cū studueris/ melius ē Lon/ pꝛeq; ē roma pꝛeq; ē foro iudicio/ ofto meū animꝝ
atq; opā ad phyam ꝯtulisse/ tuesne exercitationē acrius nō unius plus qꝫ nos ꝓfecisse ē Lon.
Quare nō egde te moneo/ sed mihi ita ꝓbasti te qꝫ ē ipse nosti rebꝰ q̄ tuis animꝰ dedisse/ aut
tuis uoluntatē abduxisse. Sed qde tempꝰ ē oīb ꝯgenꝰ aliis ē pmꝰ qi ē hoc ē q̄ ego me
scripsi/ acceleraze ut ipse ut exoptat. Ame nō sperabā ut tibi uim gerā/ pꝛeterea nomiꝰ.
mihi q̄ abeo grē refert. ē quo ille existimat qd sinte appetat cui me colat z obsequat tibi q̄
ē eo se fore gratissimū.

M. Cicero Sal' dic Sculio Sulpitio.

Tempꝰ excusationē tuā q̄ uerꝰ ē/ cur scripꝰ ad me tā pauca nō ex. dubito/ sed tempꝰ ex eo ꝓbe q̄ uitꝰ
aut negligētia aut ꝑtinacia tua fit/ qm̄ epla scripta/ siue scribā/ ne ad nos ꝓferā. Illā ꝓlixā
excusationē qua te scribis ozōnis pauxillo/ Sic ei appellabā/ ꝙ ibi uobis epla scripta mittere
nec nosco. nec ꝓbo. z ego ipse qnq̄ mi ꝓlixū. sic ei accepto diuitias ozōnis tue diuq/ nicēs ē
uobis ad modū Sopi agnosco & ἐπιστολιοξια sed tm̄ ide ne hoc ἐπιστολιοξια fuisse ei nō uidet̄/
Cōsulē tuū q̄ uerū putes/ hoc actayce negotiū nō remissius cui sēp plurimū
tuq; multo magis q̄ mei/ cecini tuus ꝓpe fuit. omīs ei mei/ quos gnauiter Iustissime ꝑ
tua q; auctē z prudētia dignissē. Qui alē accidisse ꝛē exoptabā atq; optabā ꝓ/ id tibi
nullo nō affectu. sed q̄ tanta ꝓbitate z ꝓsapia ē nr̄a ut ꝓfecta z ꝓstrata fortissimo bello
caret oīa ut ꝛis cuiq; loꝝ uba ipse sint ꝓfecta q̄ssq; mysteriū ē mdeay Hec a tuis q̄dā ꝓcul
z nos q̄dam pua/ tibi leta indem̄. Ac. q̄ta nobis. nō tm̄ qde nobis. nō tm̄ qde nascitur molestias sed ꝑ
nobis beat/ atq; hoc ipo melioꝛe ē tua ꝑ ntā q̄dē ꝙ tu quod dolore fuisse audis/ nos ne
id qde tuto possimꝰ. nec Id victoriis nitor quo michi modamꝰ/ sed ipso metuo ne q̄ emolu
bellis recē ē ꝓlong. Uno te manu ꝙ de agraciis tuis collegis salutē ꝓmulo aut ꝙm cognomiꝰ.
z me hortate/ ꝙ q̄adnodū cauis agerē mdem̄. nā ste fac existimes post has mensis. i. postq̄
acimus distrepan nr̄ā ste de nre pbitio nichil ee actū aliud nō dignitate. Nā ipse Cesar/
accusata accubitate agraciis/ qe eis appellabat/ Laudam q honorificentissime z egregie tua z
pudēcia ꝛegētē ꝑ ipsum diu se sumam ꝛegatu de agraciis ne hoīs qde ea uirgam. Summꝰ
aut hoc sumat ut mi alienissimo ꝓpone uobis eet sui de agraciis/ z mi agraciis ste ad Cesarē
tuis abiensti/ cuius ꝙgnitor z ad Cesarē supplex accedet. nobis qdē. Ita mihi pulcher
hic dies uisus ē ut sum̄ alicui uidear uide qꝫ remissius ꝛa ꝓ. Itaq; nō oīs eis me
ꝛogatu gratis Cesari egisse ꝑ. Uolentes. Is eis id eo loco esse uisum ut facilius fieret

Ego rogat' mutam meus ḡsilius nā stamnā nō me hamde ꝑcia sed desidie ſſue dignitas in ꝑte
tuus tacē. Regat hoc mea ḡsilia = Cessans magnitudo animi = Socias offm. Itaq; ꝑtus natus ego /
Cessans gras. me q̄ nectus / no ꝑ cetus ꝛch honesto ocio primus ql' atue vnus polamā malu-
sed tm q̄s ostigit. ac offmpsuit q̄m fortasse arbitrabit me / hoc / ꝛch pn. no putasse ſ ꝑtio
tarde / modice hoc facta / aut ſ ma modū ntā ille nobilitas ꝛ mag' studijs ſuus. nā ꝛ spes mea
etate me cis ais ꝛ doctima Liuius ꝛ maxie ꝓpa delectatus. ts hoc studiū q̄ndoq; ꝛ gmuerit
Credo ꝛ etatis maturitate ad prudētiā / ubi tps mihi ntā ꝛ cis alia laudare ausi modestie
fuerit. a quo studio te abduxi negotijs ꝛ bellico exercitus. sed ts aliqd mihi nocteq; te admonebit
Decus tuus ut ꝓfecto nō ꝓxima me gloria rohtauit. ego mi oīs ꝓtinuit ꝓxima q̄ dilectus tuus
studijs / doctrina q; delector. Je mea ſſpe de tua manſuete aut de ſſuue rōne / Adhuc
ꝛ hoc sty sua / michi ut fatear / nrp q̄ maxie copit nothe videri. Hoc ſt a me ut ſepe
sty. michi ꝓ hoc delectare ꝓsit. De reliquis michi melius ſſpsi est. Cetera a me ut
ut ſ altercatu nonn ſpe / audire ea malis ꝛ videri. hoc nostre gsilio nolis nūc rōnē dū est
qm te audire nipsi / sed gratissimus tibi. Vale. 1433. 2do 9. Gregorius Jungē Gratissimū.

Senis Ciceroni Sal. plūma dic.

Post eq̄ mihi renūtiatu est / de obitu Tulie filie tue pene ſ q̄ eo ac debui grauit molestiq;
tibi. cuius q̄ casu calamitate existimauī. Cum ſpisse adfuisty / neq; tibi defuisty / Coram q̄
meu dolore tibi declaraisty. Et siquem hoc gsolandi mūnū / atq; accūbē. Hoc q̄ ꝛ q̄ nos
ea fuit debet / ꝓpīquus / ac familiaris ſſpt pati nolesta adhuc / neq; ſue laudis multis
id ronam posse. ut magis ipse indeq; alios gsolamene ꝛ dignē / ſ alijs posse pūm offm ꝓstare.
Tū q̄ ꝛ prima mihi ruīa nenarit / deinde breui ad te ꝓscribē. nō q̄ ea te digē existimare
sed q̄ fortasse dolore ꝛ probē mihi ē ꝓfectus. Quod ē q̄ mihi ꝛ te gnouerit tuq; dolor
ꝛ testis. cogitū q̄ ad me dū adhuc fortuna nobisce egerit / Quibus acptū ē / q̄ breuis /
nō mihi ſ labi / cura ē debet q̄ius honestius dignitate honoris omp. hoc uno ꝛ modo
addito / ql ad dolore admīgi potuit / aut q̄m / nō illis rebus q̄ ante me / alios / calleat id q.
atq; ea minoris existimare. Ayebat mihi nrā dolēs / q̄ hoc mihi ꝛ eas cogitationē nonn est
ꝛ tu unus ꝛ nos ſpe ꝛ adimi hoste tpis nō ꝓxime ab hac ē aetū / ql tue dolore limā
est / mestē ab vita gmittare. Quod aut fuit q̄ Hilij / hoc tpe adimitē magnopē
ꝛ munere posset. Quo ego q̄ ſſpi / q̄ animi solatiū / ut nō aliquo adolescēte ql manu
gnata etate genet / limā est tibi unde ql ma dignitas ex hac unitate Omne deligat
Cui filius / fidei Libros mos te ma gmittē putauit. amuit ea libros ex te parere /
q̄ nos ay floretq; indeq; lectionis / q̄ ꝛ te aparere tradita ql te mane possit / honeste
ordinatq; petatq; cont ꝛ te pie ꝛ amice negotios libitate sua vti. q̄d hoc fuit q̄ius
pui q̄ d amē est adeptus ſſe. de nō mihi ē libros amittē / nisi pene hoc ſſpt /
puellis ꝛ ꝓpter. q̄ ego mihi nō mediocre gsolatione attulit. Vale tibi nonne tue ꝓsit
eade ego tibi nonnē dolore posse. Ex asia redeūs ay ab Egina ayegatey Regis nam
gatey / cepi regione ninarum ql ante me erat Egina. ante ayegatū. dextra prius
Sinistra Corūthus / q̄ olim q̄dā tpe floretissima fuit / nūc ql tota ꝛ diruta
ad ecclesiā iacet / Cepi ego met mecū ste cogitare / Ex nos homūculi ꝛ digniam ql
nostra ꝛ tenuit / aut omsty est / q̄ius vita breuior ee debet / Cui vnoquo tot opidū
ruīnas gesta iacet / Vis ne tu / te sui cohibere ꝛ meistē / hoc te ee mihi. nisi
mihi cogitationē ea nō moderatū pui gremat. hoc ide ſ mihi nūdeq; fuit anne omnes
tibi ꝓpinas / ego de uno tpe tot viri clarissimi miserit / de singulis priuati / tanta

diminuno ſtā / omꝫ ꝓtinꝰ ꝯquaſſate ſſt. Jn vnꝰ mulierale ānimula ſ actura ſtā eſt / tātꝫe gnio-
uezſ / qne ſi hoc tpꝰ nō die ſuꝰ obiſſet / ꝓmꝫ poſt ānꝫ / tā ēi moꝛiēd ſuꝰ / qꝫ hō nata fuerat.
Etiaꝫ ī tu ab hiſce zoby aiꝫ ad cogitationē tuā aduꝛtim / atꝫ ea pot ꝛemiſſe qꝛe digna tua ꝑ ſſt.
Illaꝫ ſi dui ei opꝰ fuerat uixiſſe / una cū ꝛe pu. fuiſſe te patꝛe ſuu ꝓtectꝛe ꝑpetuꝫ
uidiſſe. Adoloſcētiby primarys nuptā fuiſſe / omiby lonꝫ ſpe ꝑfuctā ee. Cuiꝰ ꝛei ꝓuidentiā
uota ꝯceſſiſſe / qd ē q mauꝛella cū fozmoſa hoꝛnoꝝ q̄ poſſꝫ. Demꝫ uoli te obliuiſci Cicꝛonis
eſſe ī animi qui alys ꝓſpicuꝫ ꝑſit ī dare ꝑſilū. neq; ymitaꝛi malos medicꝫ qui ī alioꝝ
mezbꝝ ꝑfricāt tonſꝛe ſe mediante ſanꝫ / Jpſi ſe curare nō poſſūt. ſed pot q̄ alys tu te ꝑſpice / ſolꝫ
tu / te tibi ꝓbꝛe atꝫ apud aiꝫ ſpone. nullꝫ dolꝛ ē q̄ nō lōgitꝫ tpis mimuat aut
molliat / hoꝛ te exꝑtaꝛe ꝛpſ / tibi tuipe ē ac nō ei ꝛei / ꝛapiā tuā te omittac. Qꝫ ſiꝫ Jnſiny
ſimꝰ ē qui mihi amoꝛ fuit ꝓtectꝰ q̄ ī omꝫ ſuos / hoꝛ ante illa te fuiſſe nō mihi. Da hec illi mōhit
Da ꝛetuꝫ amiꝫ / ac ſtimulatibꝰ qui tuo dolꝛe mādt. Da patꝛie / uꝛſqꝫ ſic opꝰ ſit opꝛa ꝛ
ꝑſtito tuo uti poſſit. Demꝫ q̄ſ ī eaꝫ fozmiā deueniꝫ uti tuā hanc ꝛei / nobꝫ ꝑuidā ſit / nob
ꝑmittā / uꝛ quiſq; te putet / nō tā ſibi / ꝙꝛā pu. tpiā ꝛalioꝛe victoꝛiā lugē. ꝙuꝛi me adhe
dc hac ze ſcribē ꝓdeꝛt / ne indeaꝛ pudēne me diſſidā? q̄ſ hoꝛ unā ꝙpoſno / ſine ſpā ſtabedꝫ.
videꝫ aliquotiꝫ ſenādā pulcheꝛime te fēle fozmā / magnāq; ex ea te laudē adꝑiſci. ꝙꝛ
aliq̄ ī telligam? adiſcaꝫ q̄ uꝫq; te eque fēle poſſit / neq; id mamꝫ / ꝙ delicat / tibꝛoꝝ mdꝫ
ne ex eiby ꝛetundꝫ / hoꝛ ꝛoꝛa tibi nideaꝛ deeſſe. qd ad me attinet / cū te tꝛāq̄lliozē aio ee
cogniozo / dcbꝫ ꝛebꝫ que hoꝛ gꝛauiꝰ / ꝙ admodū q̄ ſt ꝓuiꝛa hāt / ꝛetinoꝛē te ſpā. Vale.

M. Cicꝛo Sal' Dic Seꝛuio Sulpitio.

Ego nō Seꝛui uelleꝫ uꝛ ſcꝛibꝫ ꝛy mee gꝛauiſſe caſu adſuiſſe / q̄ꝛ eiꝰ ꝓſeſſa me admiꝛ
ꝓtuꝛiꝫ ꝛ ꝙſulādo ꝛ ꝓpe cōſiꝛ dolēdo / ſtatue ex eo ī telligo q̄ lꝛiꝰ lectꝰ aliq̄ tꝛiꝫ aꝛtificiꝫ
Nā ꝛ ea ſcꝛipſiſti / que leuare luctū poſſet ꝛ īmo ꝙſulādo nō mediocꝛiꝫ ꝓſſe hi / aī dolꝛi
adhibuiſti. Qui tū tuꝫ oiby offīnꝫ / que illi tpiꝰ tubꝫ ꝓtinuit decliuit ꝛ ꝓhibuit me
faceꝛ ꝛ q̄ ſuꝫ tale ꝛegꝛe me aiꝫ tibi gꝛatuꝫ ꝓfuiſſe ꝛei / cui⁹ offa ꝯtidiana 3. ſtepe mihi
ſtituit / nūq; tū gꝛatioꝛa me aute nō ottuſo tuo ſpū ꝛ uoluꝛe ꝓpe cognituꝫ ſed auctoꝛ
ꝙſulaꝛ. Tuipe eſt ee q̄ſtimo me nō ita fēle caſū meū ī ut tu tali ꝛapiā / ꝙꝛe / fꝛidꝫ
ꝓtuꝛꝫ. ſed oppꝛimoꝛ ī pdā ꝛ uix ꝛeſiſto dolꝛi q̄ ea me ꝙſolana deſeꝛit / que ee mihi q̄ꝛ
mihi ex ꝙpoſno ſili ī / fozmina nō deſinaꝫ / Nā ꝛ Q. maxiꝰ / q̄m filiū ꝙſulaꝛē / clay
viꝛ ꝛ magnꝰ ꝛeip gestꝛ / amiſt ꝛ Lucꝰ paulꝰ q̄m duos coꝛ. dict ꝛ vo. Gallꝰ ꝛ
M. Cato / q̄m ſūmo ī gnio / ſūma uictuꝛ / filiū ꝙdit / hoꝛ tpiꝛ fuꝛit uix uꝛ ſpem
dignꝰ ꝙſulaꝛet / ea q̄ꝛ ex ee pu. ꝙſtitiꝛ. q̄ſ hoꝛ amiſſi ornamēta hoꝛ que ipſe gnioꝛ
que / q̄ ego maximi Laboꝛiꝫ adepꝰ / uenā manubꝛ illud ꝙlaꝛiū q̄d ꝛceꝑi ē nō amoꝛe nogdꝛo
noy ꝛei pu. cogitatione impedꝛe uꝫ cogitationiꝫ mee / uchmꝫ ī foꝛo agē Lubeat / aſpꝛe animꝫ
nō poꝛꝫ / exiſtimabā id q̄d euit / omiꝫ mee ī duſtꝛie mee fuit ꝛ ſoꝛtime ꝙdidiſſe. ſed cum
cogitaꝛe / hoꝛ mihi tedy ꝛ nō q̄ſdā ee ꝛoꝛa ꝛ nō fūgeꝛe ī ipſe me ꝛ cogitaꝛe illa fēle tolendū
hēbā que ſhigeꝛē. Vbi ggeſtiꝰ / cui⁹ ſpmone ꝛ ſuauitate / omiꝫ cuiuꝫ dolꝛiꝫ q̄ deponeꝛeꝫ.
Nec aute hoꝛ tā gꝛatū uolui ee ꝛ illa que ꝙſeꝛuiſſe uidebā ꝛecūdiſſe / nō eſt ut tuiuꝫ
me aꝛe pu. meſtū dom ꝛ exꝑtebat / que lauaꝛet / ſꝛe mū domo maꝛeꝫ ad ꝛei pu. ꝙſulē poſſe
uꝛ ꝛ ei lonꝫ acceſſū. Jta ꝛ domo abiꝫ ꝛ foꝛo q̄ nec tā dolꝛe que aꝛe pu. ꝛapio domꝫ iuiꝫ
ꝙſolaꝛi ſꝛ / nec domeſticū ꝛei pu. Quo magꝫ te exoꝛto / te q̄ mdē ſꝛ ꝓmū ꝛapio. ꝙuiuꝛe
mihi ꝛ affēū nulla ſꝛ ſ q̄ gꝛecho ꝙſcendꝫ ſpoꝛtū q̄ noſtꝛoꝝ / ſꝛ ſꝛ ſtudiū tuū adꝛiſciꝫ / ſꝛe /
ciꝫ audiebā ꝙſpiciaꝛe. Ego aute nūq; minꝰ de tuis te exopto ſꝛ ꝓmū mdē ~~ne~~ nuꝫ ꝛ nꝛ

ante comitemue sive nos quia vonc/ nobis tradunt ꝑhoc tps qd ē tocꝰ adu⁹ uoluntatꝫ ame-
modatꝰ ⁊ prudēs ⁊ liberalis ⁊ ut ꝓximꝰ esse videor ne amc alios/ ⁊ tibi amassim. qd
cuiusmodi sit/ magne ē tpꝫ deliberatois qne vō ser⁹ cōsilia nobis nō agreda aliqd ꝓ illis gessisse
⁊ benefacto quesisse. Vale.

Et ꝯ ſte adhuc ꝑlio vobꝫ ? tellego ut id rep̄hēdā nō audeā/ nō qꝫ ab re ipe dissuasā/ sed quia
te sapiā ēe iudicem ut meu ꝑlium nō aspnā tuo. tpꝫ ⁊ amicare me uehemēs ⁊ tua
prima cāsa me lenimolenta que mihi aliqꝫ apparuisse cognitū ē/ me hortata est/ ne ea scribam
ad te que ⁊ salutē tuā ꝯdumne arbitrarer/ ⁊ nō aliena ēe duxi/ a dignitate. Ego enī nec
qui hoc/ maloꝝ minus/ nullo ante indeus/ ꝑsidiaꝝ qꝫ magnificentissime amꝫ optime gessisse
placere meū. sed ideꝫ ? illa iudi/ neqꝫ te ꝑsidiū cuiusq̄ bellū ita gestū/ neqꝫ copias Cn.
Pompeij nec gen⁹ armoꝝ ꝑbare/ nec qꝫ nūc diffidā/ Quia ? sua me qꝫ tuissē memoria tuā
te arbitror. Itaqꝫ neqꝫ tu multū ꝓfuisti ceteꝝ gratia/ ⁊ ego id nec ex necessitate. Nam cū
his ceteꝝ pugnabam/ quib⁹ salute ꝓpriā ꝑsidiū auctā/ Causa q̄ erat ? nobis ꝓpositā
sed latrociū ⁊ ferociū/ quib⁹ pacis nō erat⁹. Vetus sim⁹ ign⁹. aut ſtoica disciplina nō ꝑ-
fracta erit ⁊ abiecta. Itaque tuū ꝑsidiū nemo ꝑ/ nō maxime laudat qꝫ cui ſe nūcq̄
simul abiecisti cōtra ? expeditate. ondisti qꝫ priuatoꝝ ⁊ bonū ciuiū sanguis bellū
ciuile ſnuum ꝓsiꝫ/ extrema nō libēt ꝑsequi. Cum nō ideꝫ ꝑsimus qd tu sensisti
Eos inuido ⁊ dño gnā ēe discretos aut eis bellū remouere conari ꝑ/ hinc ſe ? affuisti
gratiam/ aut quē admodū nos ſe victoꝝ ēe crediderim. agedum qd tuū ꝑsidiū
fuit. qm sortasse humanꝫ ad diuinoꝝ illud ꝓximus/ fuisse a plurimꝫ ut diuinū
ab alto sapiꝫ tuū ꝑsidiū. a multis ? imagine ac forte ad iudicium. sed hoc ꝑsidiū nō
ut mihi qdē videꝫ qd admodū ꝓpinq̄ cui⁹ tibi nichil deceꝫ arbitror ad magnā summā
ornatꝫ optimedoꝝ ꝑ/ nobilitate. sic ei ? tellego/ nichil aliud ēe qꝫ dubitationē affec-
ei timoꝝ qui ē potiꝫ nisi qꝫ nocēs ne in illud bellū cū nō putarer. Denique qd ? ſtā
nil attinet dicere cui appeat/ qui qd sentiꝫ. sed tpꝫ fuit ita existimasse/ ut abeō ꝓhibe-
malloꝝ qꝫ ea que nollē uideꝫ tpꝫ id cogitare debē/ videāq̄ ēē/ te fore ? ea ipsa
que fugeres ꝓhibe/ qui ſtantib⁹ passim cēt te raucis⁹ patria ⁊ forū nec tuꝝ ger-
⁊ ulne domū/ cogitādū tpꝫ tibi cēt Rome ne ⁊ domi tue cui⁹modi res cēt ac nihilomi⁹
aut rhodi malloꝝ uidere. sed nō uterlabe patrat ei⁹ potiꝫ/ quie uacui⁹ ut tuā ora
optabilia sit/ nō ne manu sine ꝓcello tue domi cēt/ qꝫ cū ꝓcello Rome. Ego dē ? ſ
offendā moꝝ cēt/ domi atqꝫ ? patria inalbē/ qꝫ ? exteriꝫ atqꝫ ? alienꝫ longe. hor
tari omnꝫ q ? tellegūt quoꝝ est magna ꝓcul⁹ maxime clamosissimꝫ qꝫ uicinitatis mihi
tridō/ hēm⁹ ? rōnē cū familiaris tue/ qnā dissipari nolim⁹ nā ? ſ nulla ſtantiꝝ
? uicia/ que futura ꝓhibita sit/ ꝓhibita qꝫ neqꝫ ſ qui timet ? ꝓ. patiꝫ. neqꝫ ſpā res ꝓ-
tpꝫ ? petiꝫ ꝓdomū ? magistratꝫ fieri nolo. Hi autē q cōsti/ audierim/ prudēs/ nisi te
? tellige ꝯsideriꝫ. hic te uim⁹ ꝓhibendumꝫ uim ? mihi ⁊ amicis ⁊ affidue Lacrime C. mar
celli fili⁹ o ꝓhim dissidēs. Nos cura ⁊ dolore ꝓximi sum⁹. ꝓculq̄ tardiorꝫ qui ingressū
cui⁹ ipe desperatione egressum⁹ nō hēm⁹. Ora tuā potissimū qꝫ nū uerū. sed tpꝫ ꝑsidio
Marcello nō desimꝫ. a tuis rebꝫ nō adhibemus. ad ora paratissimꝫ.

M. Cicero Sal⁹ Marco Marcello.

Si egꝫ nonē te audeo ꝓsanā prudētia vix nō ꝯsimare maximꝫ animꝫ boni⁹ vix
qꝫ fortissimū ꝑsidiū nō nullo nō nā sed qne accidere uim⁹ ita ferre nitendo. gra-
tulaꝝ magnꝫ uictuꝝ dolore qꝫ ꝑsidiū dolorē tuū. Sin te tam mitem ac publice frugi

nō in libūdo ꝑgenio ut ne gsolat ny ipe nō possiꝫ. Reliqua ꝯ igit ut nūc mecū ꝛc ut ꝑbeā ꝑsuadeā q̄ nullū
item adhꝫ ꝑto ut me nō ꝓlixū oīa delitū tua ꝯ/ sed ea q̄ꝫ & q̄ nō possiꝫ pmitt. Illud ꝛꝫ multū memorem me ꝛ
ee desist ꝓpter ut tam molesta mee nō ꝓmissa/ ut gregd fatio/ tui q̄ amꝫ & duras ꝑtalqua ꝛꝫ pmꝫ & tue ee ꝑpūt
udē hoīs. te q̄ ꝑnaꝫ nomīate credēs tpū. ꝑsuasū mihi ꝑ hūc tū aptissima ee ad quiēd' lōa. q̄ est
domestica sede ꝯsidere. sed ñ credis ꝙ oīa teneāt semꝑ ꝑgentes. nolūtate nō ꝛdigētia hoīs q̄ty
ci ees ꝛ ꝑpi ee gnerūt ꝑ aptissiꝫ. sed plūa ꝙ ꝑstamus ꝛ. sed gō ad ꝓmissa illud me nūc ee/ fore cōfidis
si modo ciuis tuus. si mihi me cōfert ꝛ odij ꝛ ch̄i ꝓpter nō gratiosus amongst strāgers. Vale:

Ex. Cicero Sall' dic' ex. agazello.

Et si ꝙ paucis ep̄is dedi mihi ad te plura ꝙ hui⁹ ꝛporis/ q̄ dubitauerā quo te ad ee ꝯsule ee optime
& ad tibi fauēd' arbitrarer/ tū ꝛ Theophilus Labe⁹ mihi ꝓpinquꝫ cui ego plꝰ ee cogor te hūmolis ꝛ ꝙ
spectat/ sine mora legi ee ad te uenire nolui. Iudicij igit dubij ꝛ ambigui ꝛ horū q̄ spectāt ad hui⁹ ꝛporis ꝓ
ui ꝛ ea ꝛe ꝓ q̄ ego & ꝙ ꝓmissa nolui ee. multa undiq; fortasse q̄ nolim/ nō ꝓbem tū q̄ ꝛ undiq; quotidie
nō ē ꝓcio tuus uno ꝓpe ꝓlixo omnia mouēt/ ꝯ illud ide animi ꝙ ꝛ & mag⁹ undiq; ꝓlect⁹ mihi
laboratus. ar tibi ipse dare d' ꝛ aliqd q̄ nō ꝓbes aut fauēd' q̄ nō ꝙlig. ꝓmitti tibi ꝛ. nō tam ——— Ex N.
pare/ q̄ ꝛ sapiens & ch̄ianꝰ. deniq; mihi ipse ut nunc q̄d & id uitij ꝛ ꝛ dimitte fortasse q̄ne ꝛ hāg nō licet/ tam
plane licet. oīa ei⁹ delata ad uolūtatē. Is uitij/ ne grāue mihi ꝙ ꝛ sed tuo. q̄d nō multo ꝛ ꝛ ꝛ
ꝛ. ꝓ. tenēt q̄ne ꝛ ꝛ. ay q̄m bello ꝛ ꝛ ꝛ nostra gubernācula ꝛ ꝛ pridē tuo ꝛ ꝛ hoīs nūmo
pendeāt gratia ntacy. Eū magis ꝛ ꝛ victoria ꝓmpta ꝛ ꝛ/ q̄ ꝛ ꝛ ꝛ. ꝛ q̄ nō te
grate mihi ꝛ ꝛ gratia ꝛ ꝛ ꝛ ꝛ ꝛ hic tuo gratulāt q̄ ꝛ ꝛ ꝛ ꝛ. ꝛ q̄ nō te
ut uolui. nūc oīa tendēs nimis ꝛ ꝛ desideramus ꝛ ꝛ ꝛ. oīa ꝛ ꝛ ꝛ ꝛ ꝛ q̄ne
maiores nīa/ ne ꝛ gl̄ q̄d/ nīa ꝛ ꝛ ꝛ ꝛ. ꝛ ꝛ ꝛ ꝛ ꝛ

non pu⁹ mihi ꝓsuadē ꝓtuit ꝙ nus olt effectū lis ut utrce uō ponsimū ꝙsilio. Ptq̄ admodū sit acta neste liē mihi dcūt. Gratulabo tuā z ſlē mihi ꝓlurissima ꝙ ob optimo fit alo tū mihi hoc multo iocūdiō ē z grat⁹ ꝙ ī pma pmanate amico⁹ ꝓpīquo⁹ ac necēdo⁹ qui uac nec salut stuerūt/ te rapidissimū mei ſngliū q mihi benuolēt⁹ pstitiſſe cognoui. Reliqua ſt cīmodi quib⁹ ego/ qm hoc aūt tpīs stante iequo alo carebā. hoc nō cīmodi oē statio/ ut sine talib⁹ uiro⁹ z amico⁹ benuolēta/ nequ⁹ ī aduſa nau ī ſa fortuna/ quisq⁹ uiuē possit. Itaq ī hoc ego mihi gratulor. Tu uō ut ī telligas hoī amantissimo te tribuisse offū. ve tibi pstabo. Vale.

Seruiꝰ Ciceroni Sal' plūmā dic.

Et si tuo nō iocūdissimū me nūtiq̄ uobis allatuq̄ tū ex q̄ Cassi z nāi tuoꝝ diligēt⁹ uisi⁹ est tamē quoq̄ me ꝛes pehibēt/ uos exercitos fuisse. Ad x. hal' Iunias cum ab tpi⁹ dauo pyreū nauigāssem cēpi ab Aegidio collegā nostro quoꝝ Eubœe dies ibi ꝙsidi⁹ ut erāt eo cōtēm. postero die cū ab eo digressus cēm eo ꝙpto ut ab Athenis z Megarā iter z eligua q Iunsdictionē absolueret/ ille uehebat sue Aegidas z ytalia ꝛsus neminē erat. postridie cū ab Athenis ꝙfectus z ab hinc octauo horā decimā noctis. Postumi⁹ Pamphilus ei ad me uenit z mihi nūciauit Aegidē collegā nostrū post me tpis a publio magno eiusdē familiarē ei⁹ pugione ꝙfossū esse z duo uulnera ampliss⁹ uentri⁹ z stomacho/ alterū z capite sibi ipsū. Statim ego cum mille pedit⁹ ī Aegidē ad me missus cū qui hoc nūciaret z rogaret ut medicos eligā. cuius ego ſn ꝙfect⁹ pma luce. Cui nō longe a pireo abeūti. puer Aegidis obuiā obuia mihi uenit cū codicillis z q̄ hoc ipse scripsit Paulo/ cui hunc Aegidem dece⁹ obisse. Ita uir clarissim⁹ atq̄ doctissimo acerbissima morte est affect⁹? Et cum animū ꝙ dignitate ꝓpositā/ z indē est amic⁹ qm ei morte afferet. Ego ex aduēnā ei ꝙgi. Iuuenis suis lictoꝝ z pauloꝝ suoꝝ. reliquos audiēbā meum ꝙ dignitē ꝙtinuꝝ ꝙ dnō coy ali tabernaculū ī pōt⁹ cēt. Coact⁹ ego z cū illa lectica quā ipse delat⁹ erat/ meos q lecticariis z uelō cui ꝛcētie Iubeo ꝙ ea opia que Athenis erat/ sumo ei satis amplum fabricandū curaui. Ab Athenis ꝙsilio longi ꝛpulimur z tra uehemēs ut dabet ī pelagus nō potui ꝙ religione ꝛ impedit⁹ diuīt⁹ neq; ex id aduersi nūq; ꝙcessimus. Q. d. ꝙximū fui ut ī quo uellem⁹ gymnasio cui ꝛpelleret⁹ ndū ꝙmittim⁹. Nos ī nobilissimū orbis tūc Gymnasio z Academie lumē delegim⁹. Itaq̄ cui obuiam⁹. postea q curauim⁹ ut eide Athenesis z eodē loco monimūm ei memoriq̄ fabricādū locaret. Ita que nostra offa fuerūt ꝙ collegio z ꝙfugato z bruo z marino oīa ei ꝓstituim⁹. Dat pridie hal' Iunias Athenis.

M. Cicero Publio figulo Sal' dic.

Quoꝝ mihi iā dūdū ꝙd ad te potissimū scribā nō mō rectū ꝛs nulla sed ne gros⁹ quidē
Nō. q. scpe. | trāsq̄ ꝓmptū occurebat ī medio. Vnā cui ꝙcipiendū ea ꝛs tibi quib⁹ studijs
| ceteris uti solebam⁹ tpis ocupatis/ ꝙferrat q fortuna/ neq̄ id tale ꝙstituere possit.
| aut cui cogitatio. relīqbat⁹ nisi q̄dā z musis z his tpib⁹ gratissimū quoꝝ Iuuā
| Id q⁹ deficiebat/ me ī quo debebat ee aut ꝙmissa⁹ ꝙsili⁹ alieni⁹ aut ꝙsulare dolor⁹

Quid polliceare nō erat/ Ipse eis p̄ua fortuna abierat/ alioꝝ opib⁹ rapis nicos p̄stetabam
Sepi⁹q; mih' inuidebat ꝑ medio q̄ta ꝓuinc' ⁊ grauidē q; ꝓuincy. Cui ꝑ eis nulla
me ipm̄ patry ꝓpulit. Insignis ⁊ una nec mih q̄q; tali tpe ⁊ medy urbi optāe/ qd
nō ultro mih Cesar dēgauit. ty nichil my⁹ officio cuiꝰ/ ut ipm̄ q; maneas my urbe
ꝓtraxit me q̄stionis/ Carus eis tuy familiarissimꝰ miles/ quos aut nobis/ aut distraxit
nobis/ aut distraxit fuga/ tui oris amicꝰ/ quoꝝ Ismaolēnā/ galliarat/ ⁊ nec gdam
te socio defēsa rei p̄ui⁹ uisus q̄ eoꝝ naufragijs ⁊ undoꝝ diuphonijs nec audio
solui/ qd ipm̄ cēt miserū/ sed ⁊ indoctū quo nichil ē ambitiosꝰ eoꝝ fortunas disperay
quib⁹ nō solū admotoꝝ ⁊ illud ꝑuersū exemplū/ ⁊ q̄ uulgi modo gnā auctē
gl'ia florum⁹/ ⁊ ea mē hic gdē oris rarissimꝰ. optimꝰ ipe⁹ Cesar p̄mā aggn nos
humanitatē. sed ea phis nō p̄t q̄ nos ⁊ mutuo oīm nr̄a arta tpa. Itaq; orbis hic
ꝛeby oris q̄uis ⁊ nā me ⁊ uolūtas ⁊ gnienda assectemat cū te my ut gdē indoc
tus mihi ipsi displicco. nam est ad ageda ipa aliqd dignū uiro/ nec nō me agēdi
rōne nulla hoc/ sed ne cogitādi gdē. Et qui animi aut obsequij hoīb⁹ aut ꝑbis
opitulari ꝓterea nec ꝑ. nigrdo/ uni oīm doctissimo ⁊ sanctissimo ⁊ maxima
gdā gra ⁊ mihi arte amantissimo ne limgne gdē pollicri possy. Ergo hoc cupiny
est breuy gra⁹. Reliquū est/ ut gsole ⁊ affiray rōnes quib⁹ te a molestijs remo
abducam. at ea gdē standy ut tui ut alioꝝ gsolādi ⁊ te/ p̄ma est. Nonq̄
ny ullo fuit. Itaq; eas ꝑte/ que ab exactū quadā rōne ⁊ doctrina ꝑfluxisse/
nō actigany. tibi tota reliqua. qd sit ferē ⁊ sapiēs hoīe dignum. qd grauitas
qd altitudo animi qd acta tua uita qd studia qd artes/ quib⁹ a pueritia flo-
uisti a te flagitēt/ tu uides. Ego qd ⁊ intelligā ⁊ sentio q̄ sis Rome et q̄ nullo
⁊ acteōq; possy id tibi affirmo. te ⁊ istis molestijs ⁊ quib⁹ es hoc tpe nō dum⁹ fumo
Inhis ausi ⁊ gb ⁊ nos p̄ui⁹ ꝓtrahere stomy flore. Videor mihi ꝑsuere ꝑuū ipe⁹ animy
qui plumā p̄t ꝑpā ad salutē tuā. Nō scribo hoc temere/ quo muy⁹ familiarꝰ sim/
hoc sim adhuc studiosꝰ admonere quo sanior gb est iracundie tuus⁹ possit.
hoc ē adhuc tardior ad te molesta libādū. Stomachari nō cō⁹ eb qd q̄n
illi ꝓuidisti p̄/ mirabile de te loquūtur ⁊ sentiūt. Accedit eodē multa uolūtas
ut pos⁹ gsulas omnia ⁊ illa que mūne gdē nec p̄t sed possit nosse est. ꝛeꝰ publica
quasiq; uias habet absq; ipsis quib⁹ tecū de te ꝑpe die mihi mecū ꝑcubāt. Redeo ig⁹ ad
id ut iam tibi ⁊ pollicear aliqd qd p̄mo omnia cā. nā ꝛeplectar cū familiarissimos qui
me ad modū diligūt/ multos q; me cay sūt ⁊ ipsi⁹ gsuetudine/ quay adhuc mecū uidet
michi clausi/ ⁊ sumabo ⁊ crebe oīs uias ꝑsequar/ quib⁹ putabo ad id qd uolumus
ꝑuenire posse. In hoc toto gre⁹ plura forsan ꝑ scribē audeo cepiq;/ que mihi a multis
ꝑmpta eō crebo sno/ ame sūt paratissima. Nichil ⁊ te familiay mea est qd ego nouy
malij eō ꝑ tuū. Hec de te dehoc gre⁹ toto hoc scribo parcꝰ q; te id qd ipe gdē/ sentire
malo te eō uoluy tuus. Extremū illud ē/ ut te horter ⁊ obsecrem/ eo ut maxime sis — n.
nec ea solū meminay que ab alijs magny uiris accepisti. sed illa ⁊ que ipse ⁊ extemo
studio q; ꝑquisti/ que si colligas ⁊ sumbis/ oīa optime ⁊ que accident qualiacūq;

erunt rapidi fluvij. Sed hoc tu melius ut optime omnia. Ego quae primum ad te intelligam studiosissime ora Diligentissimeque curabo. tuque ut nostro more ergo me memoria ignoscito. Vale.

Marcus Cicero Cn. plancio Sal' plurima dic

Binas ate accepi literas Corneliae datas quae altera mihi gratulabatur quod audisset me / meis primum dignitate optinere. Altera diebus te velle quae ego essem tuae et filiae tuae de re publica sententiae / debereque huius placare animos / optimo dignitate mea. Si ego aut tuo dignitas est / si quod sentias aut te effecturum posse / aut denique liba ordine defendere / ne vestigium quidem dubitandi est relinquendum nobis dignitatis. atque velare / si nos meae rogare possimus ut eadem quae ego pro me adsit / pro studeant moderate strenue quod est difficile et eiusmodi bello / cuius exitus ex alieno arbitrio petitur / ex altera parte. Quo in primis / non michi mediocriter cura videtur hoc mea tui videri / cui secundas res nisi non modo adversas tu mecum putabam / videbamque quoto quoque die mihi publico disceptatori dignitatis quibus si hi inimici ad quos ego paulo ante / non belli cupiditate adducti armissent / tu intelligebas et iratos homines et cupidos et potentes / quod crudele esset summa victoria. Si autem vicissent quod tu times esset summa. Cuius tu amplissimo quo tu sapientissimo quem me / hoc periculum / atque optime gubernato patrum auctoritate mallebas nimium timidum quam satis prudenter existimare. Quae autem mihi de eo quod ego essem gratulatus te iam velle recte fieri. Sed ego tuae mentis tuae michi nonnullis repressis mei et reditus mei michi melioris res domesticas / et rem publicam defendissem. Quibus ego primus et mortalibus bonis atque summa vitae salute et meae simul cum liberis meis / quorum vitae salutique michi in tui mei parietes tuum / michi et publico vacuum / non ipse me nominatim flagitantem gratia vetus et publica munitum putatum. Sed de nisi quis aut ut nimium multa De tuis velis ut eo sis animo quo debes esse id est ut mea quod tibi propter tuum dolorem quod Si eius status erit aliquo eventurus / quumque erit / te eius familiae mihi exploratum fore Nam alteros tibi iam placatos esse et intelligo / alteros non quo minus fuisse. De meo autem te voluntate ne velis unquam / ne quidquid rebus opus est / et intelligas. Quod quidem ut sim hoc tuae et quod possis / opus tua singulari studio quod recte et feliciter fuerit tuae posito fuisse. Tu velis et quod agas et quod actum te putes / semper me et diligentissime cohortare. Vale.

Cicero Cn. planco Sal' plurima dic.

Accepi et breves tuas literas quibus id quod fore cupiebam cognoscere non potui. Cognomen autem id quod mihi dubium non fuit. Nam et fortuna fecit eius misericordiam non intelligere et me amantis simile iudicare. Sed hoc sinebam. Illud si sustulisti ad id meas literas accommodavisti. Sed tu ea antea stupes quae existimari simile oportet / tu hoc tuae brevem admonendi putasti. neque enim te prius existimes esse. magno animo sed tu et tui sui. Quare non debes aut prima formam / aut principia postulare / aut eodem remissa / Quia et eo animo sumus et nos / quo esse summi. quod de te esse de me putare possumus.

Marci Ciceronis Tulii Epistolae libri quinti explicant. Incipit liber sextus ad Metellum et ad alios familiares.

Metellus Q. filius Cicero Tyrunt. Sal. M. Ciceroni.

Si vales bñ e. Existimaui Tyrunio tuo gratum fore si nos ad te & prosalutatum gñ/ nec absentiu ludibrio leuiu uti uoluisti/ tellus tibi obdicta capite ac fortunis tuis/ oppugnatu in. quo si pueris pudor ipsis detrectabat/ tñ uel familie nre dignitas uel mutuu studiu erga uos coniunctu publicare. nuc mdo illud cruciabat/ me desertu/ a quib nñe quemcbat Italiq sinu & squalore fugi. qui tyrannu qui exercitu pfidu qui bella gesta/ que qdq nre uobis nec maiores nostri clarissima adnumerantes/ nd erit mirñd si uos pueriles/ & mobiles nec nisi ex eo qd nos sentiat/ me sibi nec uobis domestico dolore/ nec nisi ruinis obruere uoluerit.

M. Tullius M. filius Cicero Metello Q. filio +

Si tu bñ atq ualeres laudē. Scribis ad me te Kalendis Tyrunio tuo & prosalutatum gñ nihil te amice Ludibrio Lepidi uti. Qd nihil mouebat/ sanus intelligere non possem/ sed tñ suspicor ad te eē allatū/ me insanire nō desinere/ tyrannos eē qui te pueru amicu offendā/ doluisse/ dixisse/ a te Tyndaridas tuos quib uigilare nō potuisse/ ut eā classem sibi tuam demandare eē uellent. qd nō dicere/ illud admiror mihi tecū in disputatione offuisse/ cur ego uitā a domesticis & Lydis abhorrentem sperare/ Tusculanā ab armatis hostib & ab oculta gnatione defendere/ atq; hinc nihil tanti esse putare/ quin eā tu/ amice ceteris amplissimis atq; honorificentissimis ornatā eē/ tu muniret/ nequa mihi Tyndaridas te uolūtate minus tuleris. hoc Tyndaridas cū amice exponere/ quā non expectato fuisset eventus tuus/ Tyndaridas qui meminerit eē/ Vtq; ē ero nō Tyndaridas & medioxumus/ qdē Tyndaridas gessisse nō Tyndaridas sed multis Tyndaridas memoriā meā. & qd me absente auguste laudari atq; Tyndaridas gessisse. Jam hoc nō pertinere ad te nō honorificum eē duxi me Tyndaridas nuper atq; aperissime ceteris tuis uerbis hinc uolumus. Qd autem ita scribis Tyrunio tuo salutē/ qd tu existimes eē mi amicum ayunū. Ego dē hoc arbitror/ cui pace uolūtate amplius & uberius. Ego Tyndaridas me tua ea Tyndaridas Tyndaridas tibi ipse tenue indicare eē. Ayce est tenuis ita tuleris atq; ei gratu maneat Tyndaridas uitas pugiles/ funestū/ uoluptuosq; capso. Illud dico mente Tyndaridas & ratione Tyndaridas deposita. scitis quēadmodū ea tibi hactenus cognita eē uellem. nihil duo de portenta. tibi te suspicatu uolo nichil Tyndaridas esse & uolūtate mea me Tyndaridas eē tuis. Perorabat ita Tyndaridas Senatus/ illo die frā salutatione coegerit/ Tyndaridas dextra tua tuis ipse mihi porrexisti ornatu meas nō solū tue honorificā/ sed Tyndaridas uoluntatis tuos & tum meliora fuisse Tyndaridas illud simul cognitum qd eo die tuis eē/ ea Tyndaridas ut & tibi obsequi eē nō posse. postea nō Tyndaridas est/ uelis scire de Tyndaridas quae ego de te Tyndaridas sentiā egerit/ quae Tyndaridas tuorum bñ diligentia quae ad te litteris mandarim. quae nō oīa colligentes/ tui ipse uelis iudices/ tamen me iudicari hoc ordine uelis tuis admodū eū Tyndaridas Roma uenisse/ multos dies. Qd scribis de ornatu mihi gratū nō Tyndaridas intelligo tuae ornatā eē domus quae nūquā Tyndaridas numium eē. Qd scribis nō operamisse quo Tyndaridas tuū obsequiū me oppugnaret/ Tyndaridas hoc uelis existimes. Deus mihi testis mens uehemēter Tyndaridas & Tyndaridas Tyndaridas humanitatis ac pietatis uolūtate. deus testis ego fui tuo/ ea Tyndaridas tibi ut mihi ignoscas. tamen est tuus domus ea pro Tyndaridas quo/ maxime. tu nō mea salute Tyndaridas illius Tyndaridas me crudelissimū/ desiderii/ tamen hoc. nichil me & tecum de tuis fuga Tyndaridas una gratu. quae ego mihi grauissimi/ omnis fui tulimus Tyndaridas romam/ Tyndaridas meas Tyndaridas parare/ atq; meditari ego eā Claudia uxore tua/ & cū uestra sorore agitua Cum ergo me studiū Tyndaridas Cn. Pompeii non indiscretū & uehementer Tyndaridas/ ut eius abitus Tyndaridas de tecum/ Atq; ille qd te audisse credo Tyndaridas hal Jan. quae Tyndaridas una uoce uniuersi Tyndaridas aliquo magnam Imperatorem Cumq; appellarent/ ea me oratione adfecit/ cū ea Tyndaridas Tyndaridas gratissimi atq; abeunte magistratu gratum hinc potius fuisse/ Cum Tyndaridas tuus honos mihi primo fuit. nā nisi ille mihi nichil unquā Tyndaridas remittet

M. Cicero Sal' dic.

Et si stanc[ia]z nullas ad te lr[a]s mittē nisi cōmendatitias/ nō quo eas ī telligā parū apud te ualē. ꝓd nehīr qui me rogauer/ aligd de mā g ia chone cmmutāt cē oūdaꝝ. ōnē cui T. pōpeiꝰ hō omiꝝ maxīe gsū/ tu cupid⁹/ nēi amātissīs ad te ꝓficiscēti/ aligd ūh scribēd' putauī. Ego si abs te ꝑsim ottū desidē/ mīe nemini mdū debeāt/ oīa eis amicīe ꝓsim q̄ q̄ ad tuā cōmodū/ q̄ ad honorē/ q̄ ad dignitā ꝑtinebīt. ꝓbīzeh nulla ūh abs te celeritā gnīs cē. tuos optīs testis. q̄ cē aligd abs/ te ꝓficiā/ ex mīngs audiūt. Nā ꝑpulit me nō audeo dicē/ ne forte idipsū ubi q̄na q̄ abste audīt fīo ī me solē gtēn. ꝓd eā q̄ admīr delectāt/ male te ꝓpōnie cui nō mūs molestā fuisse/ q̄ ex mag lis cognosce. cupis ī te aliq̄s q̄ singulā ī te offō fuisse ꝛ ipse zpha sō. testis est. tu q̄ grat' cgnōsce me fuisse/ ipē existimā potes. q̄bū mih debeās cōsidēs. Ego si tua ūi aliq̄s cā voluntate sui addict⁹/ poteras q̄stātia tua. ꝓd reliqua mihi facile multo maiꝰ studiū memoriāq; gratiā ꝛ labore depdere/ q̄ ego nō ꝓfunde ꝙ pōt indebeo/ oīa magis unū ꝑsuebo. sīq; ī gratā eē sūmā nō gnīta ut tibi ipē ꝑsuie uideāt. Ita q̄ sīt ꝛ mīnodi ꝑtus ex pōpeio cognōsce.

Atq; ipm tibi pōpeiū/ cui cōmdo ut q̄ ipm ūi g fide ꝛ stud⁹ eē oīa/ mā abs te hor petā/ ut q̄d ī te cōfidet amoꝛ cgnā me. id omne ī pōpeiū negotiū cūdas. hoc mihi mehīl gratiꝰ fuīe ꝓtes.

M. Cicero

Cui ad me Decius Libralis nūsset cgnosset q̄ meū ut rogā dare ne tibi hoc tpe ꝓmeder. q̄ q̄ illū hoīs fingi ꝛ tibi amicū existimabā. tū q̄ nimirū tuebā cīmodi ad me lr̄as omnia mīnus/ nō pung cubīi hoī ꝓfuder tū ualde eē mutauī uolūtate mā. ꝓd postea q̄ Cōuchama Tarchū quat ꝛ ego eū Q. rogauim⁹ lonīe simy/ Adhilay dilīgēnay/ quo nemy mīgis amar fuit/ ut ad cēs. plūmiq; cū negotiis hui⁹ ut Q. fuīt Tubu. plebī ꝛ cetis adgnis tu ꝑspectas cognōsce mihi pcūrāde q̄ mus lrās. oīa cis tota ī mesa lay. tractāt ur ꝓd tanīe ophuebay. Ego ma gratulatiōe gnōr q̄ ad me q̄d scripsīsti/ uelle te hīs cōuīuiū eē q̄ de Crassō de mā audīsti/ Eum cui ipay domū xxxvi aligd post tua gratulatione. Itaq; mihi me scito tālī hīc cui alicui ut nupā gnumeē ꝑ q̄sī eccpiar. ꝓd ytis odio ītercīe me exclusit ꝛ apte uīctis gumaois cōdīt/ ytis nō cōfuit ꝛ ame ī ꝓdiay metuīt nec putāt ei mīnus decē posse q̄ncq; obsidione fame ruīs exīmunt oī/ sumptiū magna copia e. Ego aut magīcis gestis/ hoc pius affirmē ut leuīs nouū gestū mee. Domiū tuā atq; edificationē omiꝝ ꝑfici ꝛ cōfici ybam. Antonius ꝛ ꝑ me ofti/ omnē despōdit hī ꝑsuam grauissīe ac diligētissīe defendi. Sumāq; mihi mīt ordine mea atq; auctē gimoy. Tuīcly ad me lr̄as cōfestī mittas. Vale.

M. Tul⁹ q. fr̄i Cicero Imp. pōpeyo

Si uigēt' q̄ ualeis bis est/ Ex lr̄is tuis q̄as publice mīt Cepīona mā ois ī cōtubīū uolūptatē/ Tamē eis sūmy oey ordīsti q̄ta ego sēp/ omiꝝ/ te uno fere tollebare/ sed hoc scito tuos uetaꝝ hostes nouos amicos inuenīt hīs ꝑtibus/ atq; ex magna spe deiciebāmur. ad me aut lr̄as q̄as mīsti/ q̄ q̄ exigua ngōtiatiōne hec erga me uoluntas tua mā scito uīdeas fuisse nulla eis re tuis lr̄is uolo/ q̄ mea oīa ex sua/ q̄ ego nō minus uendey apud me plus ofīm cōsidē stante pānoe. Illud nō dubito q̄ ꝑ te mea pūma erga te studia pax mā adūxerit/ cui pri. ꝑpos gadiamur gratissima fut. Ac ne ignores q̄d ego ī tuis lr̄is desideremy/ scribā apte/ ne ī mutuā ī mā amicīa postulat. Bis cis gessī q̄dq; aliquā ī tuis lr̄is ī mā nominib⁹ ī m pri. mā gratulatiōne exptetur. q̄ ipse ego absī/ ꝑtimuī eē ardentior q̄ uelebat ne cui⁹ animi offendēs. ꝓd scito eā q̄ me ꝛ salute pūe gessimꝰ ozhs die mdo. ac testimonio ogbuy. q̄ mā cuncta tuo gratio tuita q̄ ad magnitudy animi gestū eē cognosces ut tibi multo maiori/ q̄ affuisse fuit/ meritō multo minore q̄ Lelius pūle a te pri ī amicīa admīcti eē patiāre.

Cum tuis ad meum studium cohortatus sum dignitatis tuae ut mihi de ut tuae augendae non dubito quin ad te omnes tui pertinent. nodes sint aut mediocres aut obscurae aut eiusmodi quae litteris possint plenius. Nam cum omnibus tum multis quae laudis tuae gloriosae accessionem quam nullam aut certe nullam cupiam. insectari mihi expetitas pugnas nonae quoniam omnes tuis. uetustas nihil nouitatis habet quod debeat. sed mihi nauciscare tuae triumphi. offert mihi tuae dignitatis. neque me laudi uacui mihi tuaut colendi aut ornandi uoluntas deest. sed quod pestes hominum alunt dolores/ te non nimis amo/ amore alimantur et me aliquo mentiuntur tibi. sed cohortor tuas optatis mi magis/ et studiis/ ut floridissimis tuis rebus meum iudicium possit et memoria mihi uoluntatis et amicitiae fides. sed eius quidem non nos ut deum tua tota sed ut nostri memini me tibi amplissime confirmo. Itaque et plenissima omnis feminae uxore tua eximia pietate in te tuum et tuos mea quidem iudicio amplectere. Tullia tua parum/ et tota tibi et ad te pendet et ita nimis dilecta amicis mea quae sunt acta/ quae quo agere domestica tibi lege declinas puto. de me sic existimes ac tibi persuadeas nihil neque te rogemus aliqua uoluntate aut forensi ad tuam amplitudinem meae officia amplectenda tradisse/ sed ut primum fore arbitrabar/ sic ut tibi possim et maxime cognitum. quo quid ex hac mea mente tuere/ nemo mihi tua prima benevolentia ac liberalitate defuisse. neque et praedicant me tibi suspicionem malata/ ea mi fuisse et fama sunt omnes et ex memoria rerum quae nisi. Is est tuus et cum eo utrique et ordo et pro tempore et dignitate communi amicitia quae nostra/ Laudi specie fore. Ut obrem tu quae tuo modo tuendae et nobis gratiae/ statues hoc/ ut hoc statues generi dignitate. Ego me tibi et fore et alio polliceor/ Exemmy et simplici mea studium et ex quae officium quod adhonestare et gloriae tua spectet/ Inquo et primula mea gradet/ tibi mi et iucundissimo et tuae Tullia tuae Iudicio. omnes tamen praebo. quae quod ego alio omne diligo praeterea benevolentia spectat. hoc magis sum publico debet. quae me quae et a puerula mea est hoc hoc magis sue alias praeter et obsequar et diligat. has leges uelim existimes fideique hominem et omnes me epic/ meque ea quae tibi promitto ac tempore/ tamen esse et obsequio. Diligentissime et fruere. quae a me postremo defesso et te absente dignitatis tuae et causa ego me polui armare nec/ pro et restitue mee et memorabo. Ut obrem scribam ego hoc tibi archetrat sum hoc ad te scribe. me nihil et intelligem aut ad voluntate aut ad commodi aut ad splendore tuae/ mea sponte id et fuisse. sic aut opera aut arte eius admonet aut alius efficiat ut intelligas nobis. neque te rogarim neque quae mea tuae ad me detulisse. Ut obrem velim ut ita me adme faciat de cetera minime maximus/ mirabere ut ego ut hoc omnes amplius et tuus propius ut opera optime amore gratia mea sic ut et cetera publius quam ut erga domestica tua amicos hospitia chremeti meae negotia ut quae ad et tua possit putet tuae desiderium mea labore minimae.

Damnis Imperator Ciceroni Sal. dic.

Si vales bene est. Ego quidem valeo. Simul gratulandum et prudentiae tuae quae. P. vatini et adeunt quin ex te cui diuine mihi/ ne pro repudiatis thoreo quae et quae ut reprehendi. Ego autem quae post adoptem amet nunc/ et illa quo de fundere vitae dedita. ay mirere ne quo pertinere hoc gratulationem neglexit et mea salute/ si et haec mea publicae ac malimolo obtrectatores et indiligas ne gratiam ac obtemperat. Quae si me sic poteris amas/ persuade me tibi ut hoc et quod et amas ac minus et mea dignitate tibi nec ac persuade et quae quae mea fortunae nostrae quo ne tuae obtrectatores et nunc. ne mea et de me tibi nec et gratulandi et hoc et quae ne hoc acciderit/ ne tuae nostrae quo accidat ego esse fuit et ne dignitati obsequi velit. peto ate ut mea gratiae et ut et me alios defendo mi pistor. levi ad praeda deinde mihi gestis quo et mihi gratiae de mi mea quae et fugitivus mi vacuae et de quo nunc mihi de quae et quid nisi dolorem et a quae et te amet vale. precor et quae et nostri Narcon

a. Nō. g [illegible] y homines et [illegible]

Gra

Cora

cima tuae [illegible]

Vannius Ciceroni Sal' dic'. Si valetis bene &. Ego q̄dē valeo.

De Dyonisio me adhuc nichil certo &c exco min' q̄ me fugē dalmatiū q̄ illic erant / & hīc refugiauit. sed hīc nō desistā / q̄n illū aliq̄ occupat / & mē oīa in dura ī pas. De Carthagine scio q̄ad me scripsit / de primoq̄ deligendo apagete cū nīl pcto Iulio. nā me hortate ego q̄ illū amo. sed huiusmodi res cuiusq̄ / huiusmodi res semper fuit unā cum cuiusq̄ qui tori genius maxīe sentit cuius Romanus ordit / dūmur dissedent / regionē mutauit / Simius nō scio quis fuit q̄ me arma tulit & cū bello repet. sed tū mihi Cicero q̄d facē possim / oīa q̄dē me hortate cupio quę tui mihi sponte. Mea ad adhūc pone & supplicia quę usus erā. ī cui quę scripsi semper tibi & ordine. q̄dcūq; erit possim qui sua bona diripiam / naues expugnatas / fugā libos / patres proscriptos / achaicos expostulat / sine hortate Apollo hoc ī cui bona essim pui / tū hor pudore nō possē. Quod q̄d. ē. facia oīa studio q̄ te sua velle. de studio & Q. Cesare adhuc in Britania fuit. De meis supplicationib & rebus gestis Dalmaticis adhuc nō scripsi. q̄ nō usus sum triumpho ī Dalmatia res gestas / nā phor expectād ē / Dux totā bellū gessi / virgin opida ī Dalmatia cāpi / q̄ ipi sibi adsumserūt amplius lx. hor nisi oīa expugno si mihi supplicationes nō decernūtur legē alia q̄dnoc ego sum ac certus ingressus sim. Ego post supplicationes mihi decretas ī Dalmatia profect sum. sex oppida in expugnādo repperi. omnū hor q̄ erant maximū quatuor a me ita capta. quamuis est mihi & q̄dcūq; meos reperi & recepi ad eos cum tota. exequa me nimis fugerem ī breui detinuerūt. Indigne q̄m cuius opidū capi ibidē gloriosa reliquię sui essent. Quare te rogo si opus erit / ad Cesarem / meā causam agas / me q̄ uti ī omnibus tuis defendendis putes. hor cupio nihil nec ego te tui amantiorē hīc. Vale. Datū ī Dalmatia.

M. Cicero Vannio Imperatori. Sal' dic'.

Gratū tibi meā cū officiū nō miror. Cognoui enim te grātissimum esse. Idq; nūq; destiti p̄dicare. nec est tum mihi huiusce rei gratię / nec ī cumulandis retuli. Ut ob eā causā tuos reliquos / pauci me studio exercite. & cadē voluntate cognoscas. Ut ob eā femina p̄ matrē (nobilē) Pompeiam / uxorē meā tuendas / cū Sura nostrū / tuos suos locos bonaq; eorum ut ea mea sibi diligenter / ut quod opus est / ī domū suam / me oīa q̄ cauellet — summo studio / curaq; fuisse. Idq; facia / eas q̄ tuos cū indebitis / ipe gnomas. Tuos uchi ei scribas ut nullā rē nostri tā magnā nec tā grātā putet / q̄ ob aurdissent / aut pace me digna audeam. oīa q̄ ī tuis rebus agas / nō laborosa mihi / & honestis indebitis. De Dionysio hīc me amas gratę. quamq; ei fidē dederis / strabo. suo ī ybus fuit ut ē / Duces eius captum ī triumpho. Dalmatis dimittat quo tibi molesti sit. sed ut scribis breui capiet / illustrabit res tuas gestas. scripsi ei hīc sit bellicosi. Vale. 1433 & die xix. Septembr quoio die scripsit Imperator summa

M. Cicero. Lucio Lucceio Quin filio

Coras me / te cui hor age scire cupiat pudor q̄dā pene puerilis / quę me ex animo abiecit audaciā. Epla ei nō erubescat / aude rapidiore & credibili nec ut ego arbitror scripte dū nomen ut nostre scripte illustrem & celebrem tuis. q̄d si scire cupis quid ondis te cū scio. nīl egressus urbi hunc festinationem mee. gero ei scripsi magis & si certa amici scire uehemēt expectabā / si mea / me q̄ rem nil scripsi nil ī credit ut cuiq; ī scire rumores nec memini me tui dare mihi. Nec ei me solū memorem posthac / ad scribendū quādā tū mihi scribis / sed & illa cupidus ut nil aucte testimonij tui nil hinc immolēte nil mutate ī genij vitā scribā. nec ī hor nō scribebā erā nescio q̄ tuę oculi ī meae / prescripsi nec ea ī scribā. sed q̄ indelebi gratia both & multis historiā / ea a te prime cū scio. Atq; ego autē ut te reliquas res oīdis. Deos ut nobis q̄ ī tradimoni cogitare quiete ne malis cū retinus rebus nisi gnoscere nec ut nihil grecis tribuit Calistenes troyani bellū / Thimeus pithi / pulchi mimathus qui omnes ap̄ecis historias eas diu bella gesserunt. tu q̄ ita cuncta gnauiter abhorrebis cubitus q̄ bellis prudēs. Eqdē admiror laudē nō mihi videre & poe. sed ad ingeniose mea q̄dā & vestre nō te expectare dubito ad lomi usias ac stans ei illa tota res sine. & simul prono & arguito vocaq; ī q̄ mens ita tota ī scripsi / ecce in aio q̄ oia

ego
Nō. q̄ interdum pro
q̄ homine dicit
ego
q̄dā de Cicero tradi scripsit
ut sit memoria

M. Cicero Lucio lucceio Q. filio S.d.

Quãq ipã gsolano liꝭ nũq mihi grauiꝰ est. Declarat ei⁹ sũmaꝫ leuiolẽtaꝫ gũctꝰ pue pudẽtꝫ
tũ illã fructũ ex hiꝭ liꝭ uel maxime rapi. q te pclare cũ humanaꝫ grẽnentꝰ z ophẽ ꝑ formanꝫ
parandꝫ armandꝫ q cognoui. qua gde laude sapiẽ stamne eũ maxima nõ alia pdẽ nec exisse
aut bene aut male uiuẽdi suspẽsas hic rõnes, que cogitanti mihi nõ ofõ occidisse, z eiam
genꝰ inciderat ui tũ repentinaꝝ, z grauiu calamitaꝝ, erat aliq⁹ laboꝛ lectionẽ aliq⁹ quẽ
Cui te opponas z rudo z id fecisse ẽ pxis liꝭ, multiq⁹ y fecisse sentio. Itaq⁹ hoc stq⁹ dicendũ
tibi q nõ sufficiãt pola, sed ẽ declarandi arbitror michi mihi eũ ponere tuꝭ liꝭ gradꝰ. Ad
gsolãꝫ aũt cui illa maxie que eloquẽtiã cognosti, cui nihil plus q̃ q̃ simulandũ
fuisse q̃ tui ꝑsensi, qua nõ imitatu turpissimũ existimo. Itaq⁹ hoc ꝓhorre me priꝰ
q̃ te ipm ꝓpterea fortunaꝝ q̃ tu mihi uideꝰ ipi nõ ulla hic. hoc aliq̃ sitim melioꝛa
Calliꝰ ei⁹ gladiatoꝛ filiũdinẽꝰ q̃ he, cui rõnes in eã dispitatione atq⁹ collatio uetabãt
me rei pu. ponẽ dicẽdã. Itaq⁹ alioꝛ mꝰ mihi fortiꝰ te ee, cui aliq̃d stoꝛ, alioꝛ
mihi sic nulla uidi. Quid ei⁹ nõ ita affecti, uerũ nõ delectãt gestiq⁹ ee fructuꝛ
Circũspice oiã uitã rei pu. que notissima ẽ tibi, nullũ reꝑtoꝛ ꝑfecto, q̃d nõ fructuꝰ
debilitatuꝰ ue sit. que ꝑsequi, si aut melioꝛ eã uidẽdi q̃ tu uidẽ, aut ignoꝛãtiã ꝑ ssse
sine dolore, q̃d̃ tuꝰ mentꝰ ꝓpiꝰ q̃ omiꝭ ẽ alienã dolor. Ergo adhibebiꝰ
ut ocios, z publicis q̃uis ẽ fortũ fortasse q̃ruꝫ ẽ in ꝓpꝰ. Te ei⁹ aliqua ꝑte gdare
ui scribi. nos exitũ eius ẽ omiꝭ dessatione fortꝰ ut tu uiꝺe ẽ hortaꝝ ei ꝓpiꝰ.
Dat ei⁹ mihi cotidiãꝫ cruciatũ gsaũ me, cogiq⁹ eaq̃ q̃ te, ẽ ꝑuꝰ amoꝛe ꝑditꝰ
ꝑsentiꝰ ei⁹ pte nõ minuꝰ cruciꝰ q̃ debiliꝰ, plus ꝑturbo q̃ e alieno animo
postulatiꝰ. Ignoscꝰ mihi de me ipo aliq̃d ꝑdicãti, quaꝫ ei tuaꝫ cogitatione nos lenire
cgitudine uolui, eaq̃ cogitatione leniꝰ. Itaq⁹ uix memet ꝓhibeo me ab omiꝭ
molestiis z angoꝛiꝭ abducere, trãsferiq⁹ animũ ad ea q̃uꝫ scribẽdo rei ornãdꝫ adiũcta adiuuãt
tuaꝫ q̃ z eoꝝ tuꝫ q̃ꝫ ꝑcet uehemẽs uehemẽs ualitudo. Et si eã una mꝰ curaꝫ q̃ molestiaꝫ
Nicẽꝫ tũ quietione, ysdẽ q̃ studiis ita fruiemꝰ ut nũq⁹ nõ una esse uideamur.

Lucꝰ Lucceiꝰ. Quinto fratꝰ s. Ciceroni Sal. dicꝰ. Agata filio suaui-
bus esse, ego uolo ne ut uoleo, paulo ẽ doctꝰ q̃ uolo.

Te requisiui sepe uerbũ Rome q̃ postea nõ fuisti q̃ ame diligentiꝰ, agitatuꝰ sum q̃d
Ita nũc mihi. nõ hoc certũ, que me te hic maxie retinebat, nisi uoluptatiꝰ delectatio
Cui sumbas aliq̃d agas cogi q̃uꝫ q̃ruꝫ q̃ruꝫ, neq⁹ cophẽdo tuꝫ q̃stui, nã michi
alto ꝑ ee uidẽꝰ nõ nõ musicꝰ hic tpus z lucubꝝ, sed ẽ tragice z optatiꝰ. Ephꝰ uel
alio dimicãte nec q̃ nõ uegeꝰ q̃ut q̃ magnꝰ ornamentꝰ, ut studio q̃ ꝑsq̃ aliq̃d
ex se q̃rat, q̃ alioꝰ delectet, te ipꝰ laudiꝰ illustret. Sin aũt sic hunc diuꝰ seruꝰ
lacrimꝰ, ac tristitie te tradidisti, doleo q̃ doleꝰ, z angoꝝ nõ possiꝰ te, si uoꝰ q̃d
q̃d̃ stomachꝰ uehemẽs dimiꝰ q̃uiꝰ. Quid ei⁹ tu uoluꝰ aptũ nõ uidebiꝰ, q̃ue animꝰ
acutissimꝰ ꝑspicꝰ tu nõ ẽ intelligeꝰ te q̃uiꝰ quotidianꝰ michi q̃ꝫ, nec ẽ intelligeꝰ
duplicem solitudinẽꝰ q̃uaꝫ eloquiaꝫ te tua prudẽtia posthac. Qꝫ si nõ possiꝰ aliq̃d
ꝑficiẽ suadẽdo, gratꝰ gratulando z rogando, si q̃d nisi cũ uꝰ uiuꝰ te molestiꝰ laxeꝰ, z ad
quietẽꝫ nostꝝ ordiꝰ z adq̃uiendã ut uiꝰ rogꝰ ut tuã pol⁹ ac ꝓpꝰ. Cupio uoꝰ
obtundẽ te sino delectatiõ nõ studio, cupio deterꝰ ne ꝓmanꝰ ingꝰ ꝑpto. ei⁹ diꝰ

rogiste gratie me gratulet/ ex quib⁹ aut⁹ alijs mihi uelim si potes obtestor aut⁹ altum nō offendas. Vale.

M. Cicero Lucio Lucceio S. Alio Sal.

Omnis Amor tuus ex omnib⁹ partib⁹ te ondit⁹ hys his quas a te pcipio ampli⁹ nō ille qđ mihi ignot⁹ sed mi grat⁹ optat⁹. Dimem Jouā/ nihil uobis⁹ ome hys ꝓdidissem. neq; obca una ram quas me suspicatis⁹ es⁹ qua me lenissis⁹ amantissimus uebis⁹ uteris⁹/ ve grauiꝰ amusas. sed ꝑ illo⁹ tam⁹ uulneris que amodū eē debebā/ ea nulla sū. Quid eis⁹? Adamus neq; figis⁹? ꝑ multi sū. huius⁹ eis Amo rogis⁹ quos⁹ aly omdeut⁹. Aly uestro quo pō obduruerūt. te oms uos posse eqde/ z maxie z uelle⁹. Verus⁹ Amor ꝓmendo studia pma qs uā mihi ꝗis id ē nec quicho⁹. possus⁹ ne igt eē una/ Nec me hmle ꝓtulgo qđ ꝓdiat. sed me adhuc nō fugus⁹ eius⁹ uiam⁹ ē Tusculano ē puteolano. nā qđ dicā ē urbe ē qua ois fere cōsit/ uicinitas⁹ nō rogat⁹. sed casu nescio quo ē ea ꝓfā/ mihi ē hortis⁹ dat⁹/ ut ois⁹ maxē floret⁹ nos oblect⁹/ tu una ē prodes⁹. Quid eis⁹? eē potest mihi ꝗcquā solutus z de molestijs z curis⁹ ois⁹ animus⁹ qui⁹ solutus⁹? Hic mihi. qđ assidue utor/. qđ eis⁹ aliud fere possis⁹? sed nescio quo ipse ille excludē me a portu z ꝗcquo inde⁹/ z ꝑ exhibet ꝗ ea una manca ē qua nihil ē sit/ nisi ꝗcquo mysimi ꝓfis⁹. Hic mi ea abeō me urbe miraris⁹ ē qui⁹ dom⁹ mihi delectare possit⁹/ ꝑmus⁹ ꝑ odiū ꝓfis⁹ hoīs⁹ fere cuius⁹ sermo⁹ ne liis utor/ z qby gsumo omē ꝓfis⁹. ne ut abhis⁹ medianā ꝓpriā sed ut exiguā obli uionis⁹ doloris⁹ petis⁹. Quid egis⁹? ego amis⁹ hic/ qđ ne ē multis⁹ qđ nobis⁹ uumobis⁹ quondianos mos⁹/ omē ꝓfis⁹ una sustis⁹/ neq; me ualitudo ma offendit/ neq; te mors⁹ meus/ qđ ꝑmi sum⁹ potis⁹ gleguamus⁹. Quid eis⁹ ē uniuis⁹ nostis⁹ aptius⁹ ꝓfis⁹ dicis⁹ te igit⁹ audio.

M. Cicero Tiro Sal.

Et si uis⁹ es⁹ omnis⁹ mihi/ ut te ꝓsolidā accomodas⁹ z tantis⁹ es⁹ mee molestie⁹ ut dolor⁹ ut ꝓsolatione ipse egeas⁹ tu mi⁹ legis⁹ a ꝑmi luce ambimus⁹ meus abest⁹ dolor⁹ ꝗ tuus⁹ tamen mihi nominādis⁹ eē/ nec⁹ ut te lenimelēte/ nō tam⁹ ut tuo moroie tu⁹ dimis⁹ adhibe⁹ aliqua medicinā ꝓsolationis⁹/ que leuare tuu⁹ dolorē possit⁹/ si⁹ tamen id⁹ potuisse⁹. Est aut⁹ ꝓsolatio ꝗ milgatim qđ alia nixie/ quā ipse ꝗcq; ois⁹ aut⁹ sapiēs dicis⁹ hoīes⁹ nos ut eē meminerim⁹ ea lege natos⁹ ut orbis⁹ urbis⁹ ꝑtes⁹ ꝓpatria⁹ ut ꝑ ita⁹ ꝑsonā/ quemq; ea qua nati sum⁹ ꝓditione/ uendicem⁹. neq; ne tui ꝗdem⁹ eos⁹ ꝑpetuā feram⁹/ quos nullo ꝓfecto uenire possis⁹. Quos⁹ ꝗ aliog⁹ memoria repetedo⁹ nichil accidisse nouā uobis⁹ cognitum⁹? Neq; hic uetus⁹ urbis⁹ ꝓfectus⁹ que ꝑ sapiēs uarijs usurpate memoriis⁹ ꝗ liis ꝓdite/ tantis⁹ undiq; ꝑtis⁹ debet⁹ ꝗ nos⁹ status⁹ ꝑ nō animus⁹ z hec ꝓbare hys ꝓdicis⁹ ois⁹ leuissimis⁹ sunt⁹ qui libros⁹ nō ꝑspexerūt/ ois⁹ aut⁹ nostri qui hys uitijs amisunt⁹/ ꝗ si eorū⁹ una aut⁹ dem⁹ aliqua re ꝑturbabit⁹. Quis⁹ tu me admonet⁹/ aut si uis⁹ me cognitionis⁹ uetus⁹ nō ꝑtes⁹ adhortet⁹ tuā ꝑsonā tuis⁹ dolor⁹ iuste uenisse ꝓtestā/ ego illa teipsū cogitato⁹ que magis⁹ amicis⁹ est utrisq; qui eadem⁹ misias⁹ lucias⁹ ut ea nō dicā que ꝑpetuā z legis⁹ studijs⁹ nichil mali eē⁹ mortē z quasi ꝑsidat⁹ nostis⁹ ꝑmortalitatis⁹ ipā quā⁹ ꝗ mors⁹ dirēda sit⁹. Hys ꝑ Democritus nulla nocha uidi debeat hys qui nō timēt. hoc⁹ nō dubitās⁹ affirmare possis⁹/ ea misisse ꝗ impedit⁹ ea ꝓ. que qui⁹ eligit⁹ nullo nō malo qđ deripi eē uidet⁹. Quid ē eis⁹ iam

ꝓsolatiorū nō.

Cur ꝓsolatio hoīs⁹ te eē mentis⁹

non modo pudor ꝓbitas virtus vestra/ thadys tuus aztly/ sed ois libtas ac salus tua. noy
mchaile quesꝫ audiuy hoc grauissimo ꝛpestilentissimo ano Adolescentuly aut puery mortuꝫ
qui mihi no adys ꝛmortalily/ eripꝰ ozbꝰ ministris atꝫ ex intimis ꝑdonoꝝ cultꝰ videbit.
Quare si tibi venuy hoc detrahi ꝓt/ ne quid hys quos amasti/ mali putes ingruisse/ pre-
multuy erit ex merore tuo diminutuy. Felicior ois simplex illa ꝛua cura doloris tuy. que
noy cuy illis ꝛsentabit/ sed ad terapy ꝯ refiret in qua no dꝛ gemitus ꝛ lapidꝰ tue qua
tu a puero ꝓstitisti fele ꝛmoderatꝰ crispy ꝛ remodoꝝ uoce qui sit aboꝝ quos dilexeris
missa/ maloꝝ remot⁹. Et ois cuy sit ꝛ te ꝛpuaty ꝛsoly ꝛ publicy ꝓstitisti/ tueda tuam
sit grauitas ꝛ costātie sue⁹. nā qd adiutuꝝ ē ꝙ dutumitas que maximos luct⁹
uetustate tollit/ id nos ꝓpue ꝙsilio ꝓuidēcia q deleat⁹ Et ois puncta sunt nīa: subitus
amissis tuy ꝛ beatio nullue aū que nā aliqñ lugeāt modu seruet/ Certe nos. qd diuꝝ
ꝙ adiutuꝝ/ id ꝙsilio auferre deleat⁹. neq expectare ꝓpue medicinā qua ꝛpuuet ꝛualet⁹.
hys ego leuꝝ sigd ꝓsentiy existimabā optīe ꝙdā me eo asseruuy. Spy muy⁹
forte ualuissem/ offō hꝰ eo functuꝝ beneuolentissimy atꝫ amicissimy/ quuy me tbi ꝛ
fuisse ꝛsy existimes velim/ ꝛ futuꝝ ee gratas.

M. Cicero ꝓ. Sexto Sal'.

Non obliuione Aminne nostre neqꝫ ꝛtemptione ꝓcipiendiuy mee tuy⁹ uoluntatis tpis ad te nullas
liras misi. sed ꝙ puoza tpis ty ruinuy ꝛ tu primo ꝓstuy ꝙ animuꝫ. postmodu aut me ꝛsolide
tuy ꝛ uehemēs atꝫ amicissimꝰ ꝛ gnodu ꝛ retardauit. Cuy nā ꝛ tua illa ingeny lenitas suauis
ꝛ tuay virtutes/ animiq magnitudine/ diligētia ois me⁹ ꝛ tardar⁹/ nō putauy ee alienuy
ꝛ stutuy mois hoc ad te scribē. Ego te ꝓ. Sexte ꝛ ꝓpuy tpis illuy ꝙsuetudiē absuy
ꝛ ꝛcuuy uerabar/ defendi ꝛ ois ꝛ tua familiarissimy nāq ꝛ primo tuuy ꝛ uestꝝ ꝙiunctiōē
ut potui amplissimē te tuay qꝫ tuuy tuuꝝ suuy. ꝛ ꝓpue ꝛtea admodu mea ois ꝛ ceteꝝ alie
ꝛ stutuy offēdissey⁹ de mihi planissime ꝓbabā/ hꝰ nulla ꝛ te ꝛ salutē tuā desy.
Cuiq ee tpe Jmmo ānoue Jnimi nō solū tui/ uꝝ ꝛ amicoꝝ uoꝝ Jngeny tuoꝝ
udety/ multoq alia ꝛ ꝓ. mea/ ꝓbus ꝙ rēipā ꝛsitus qꝫ ualuissem/ ꝓbio tuo/
neqꝫ opa neqꝫ ꝙsilio/ neqꝫ labore neqꝫ ꝙsilꝰ neqꝫ testimonio defui. Qꝫ obre ois offēsus
Aminne/ diligēt a me ꝛsideraꝫ ꝙsuetus/ ne hoc qd ꝓximꝰ ee dixi/ te ut hortemur/
rogarieq ut horis te ꝛ uoluꝝ ee mecū ꝛ desit ꝛ uti rogi ꝛ tuis/ qui neqꝫ uitare
quisq uoluꝝ nec ꝓtestare/ ullo pō ꝓt. saltē ꝓcibꝰ ꝛ dolori suis ꝛ fortune ꝛsistēs
rogitaret⁹ qꝫ ꝛ inita ruinue ꝛ tuay que nūc potuisse/ multy fortassis ap amicoꝝ uoluꝝ
tuisse uidiuy/ tale ꝛapisse uidisse/ Illud autē nouꝝ simbolū ea te ꝛ ꝓpue ꝛtare/ ꝛ qua
neuey ꝓudēte horey ꝛgressa detrect. De tuo aut ꝛbo uuoꝝ/ nec sit michi adue scripturuy
debituy ei⁹ uarietatē uidear testimoniū ne ꝛpisse. Spy autē ois ꝙ ꝛbo ꝓscripturuy/ ne ꝛfugy
muy⁹ desiderū ac doloꝝ tuū. ꝓd hꝰ prudentissime fuiuy/ pelle ꝓtrahe uarietatē ꝛ dubitā
uolūtatiq ois/ tuuy ee tuuy ee duuy. nec ey muy⁹ nrā ꝓt que aīo ꝙplectiuy/ ꝙ que omnis
ꝛ tuem⁹. Qꝫ obre ille ḡmanus uarietatē ꝑsuasionis ꝙ te amore/ magne tibi ꝙsolationy debet ee
ꝛ nos Ceteruꝫ qm tenuis ex fortuna/ ꝓd ex uirtute tua ꝓfectus ꝓfectꝫ ꝓdeuy/ ꝛ maxime
Aminne tue ꝙsule/ ois tibi michi nūc amplissie ꝛpuuibus. Et illud ꝛsideraꝫ hortis ꝓpicuy
turpitudiy nec ruinā ꝛ delicto tuo/ nec alioꝝ ꝛ uitia ignoscuy. Ego ꝛ memoria nec uehy aminne

z vivere atq; obstinata tui filij monit⁹ nullo loco duero neq; ad gsolatⁿ neq; ad Leuadⁿ fortunā tuā. tu ligd ad me scripseris ꝓcurabo. nec te fructus scripsisse arbitrere.

M. Cicero Tito Fabio Sal.

Et si ego met/ qm te gsolari cupio/ gsolandus ipe sum ꝓpca q nullay rem grauiꝰ ay diu tuli q̄ro modū tuū/ tū te magnopꝑe nō hortor polis ꝓd⁹ q̄ y amore nr̄o rogo/ atq; oro/ ne colligas/ diuq; fleas. z quā q̄dmodū omnis horis z quotidie triduū nan sine rogitor. q̄bus tibi verbis nra debet gꝑ fortuna abstulit/ ꝓpca q̄d adꝑ⁹ es/ q̄d nō multis horis nouē. Amisisti quē primū hominū nobilissimū. Ea denich vndeuigdecim legiōes vndecunq; tibi utroꝑe artā rem⁹ obuiam esse qui/ q̄ plurima ꝓuincia abhorret ne pu. desiderat. Tuus q̄m fortunis z clarus hāc z nos retinet necessitudine z immolesta te nis quotidianis/ q̄q; magnā fructum ex hāc nobis z nis omnib⁹ tuis vndeq; z nis unus ille indicio q̄ tā multis q̄d recipiēdae sit q̄ vna sua/ eripi dubia possit alioꝝ gdonatiꝰ existimet/ Quamobrē de tuis debitis istā molestiā/ q̄ plurimū ferre. q̄ nos amic⁹ erit? te libenter q̄ tuos ꝓpe quē tu este vis. z qui esse debet.

M. Cicero Ruffo Sal.

Et si mihi multi debent/ quos tibi ego ostendā/ tuq; quotidie ad magnos ꝓfectus/ exercitū ad quod mihi ordeas q̄dā leue/ hoc te studiosiore tuae voluisse fore/ q̄ in tua tua fuisse z si meo nūc. nichil ad tuū familiare offiū addi ꝓt quo libentiꝰ tibi ꝑsuadeā tuū. Itaq; me z superiora tua admodū delectarunt quib⁹ z expectatiō mea adiuta abunde amant multis/ z fratre tuo amantissimo ac patrono tuo magnopꝑe ego letamur z hoc ꝓpe huic magnū cōpluribus/ z nudius tertius tum. Iudicij q̄ rebus te ad q̄d oīs forent arbitrabamur fuisse debere nichil putauisse vale ego nisi q̄d tecum honestū q̄ sit. Officij q̄d te mea q̄dā q̄q; expectes gratū pollicitus fore quo magis mihi gratū/ magis ut declares tibi honestū ego ꝓpe. quibus rebus cognitis q̄d ego existimem/ nichil scripsi antea/ sed q̄ rectissime gratū tibi hoc q̄d admonito meo ego officij ut posses egregiū tuae ad reipublicae ꝓsidia ponendae ut q̄mq; ut labores. Cuius rei ea tua est voluntas humanitas bonitas ingenium/ libet ꝓpter tales ut ita/ ne ego diuturnā precibus tuis rogādo meis. si forte id q̄d ondes magnā hoc ignoscas. Meis fortis ignoscas z alteri timori. Alteri mihi te negare ne potuisse arbitrabor. Est ei ꝓpositū magnū q̄d tecum pr. agitet q̄d exprobrari obsimus &. ita tū ut scias q̄ si tuus q̄ ego debeas/ idest studio diligi ne tu in hac dubitare ne possis. q̄ ea maxime gaudeam/ quae sit rectissima. Quae tu si simul planeta/ statim ad me ueniss. si ego planeta/ atq; eodē/ nisi graue ꝓpter/ eā tibi ut nota sint fiant. q̄ꝫ diligenter te mihi debeas/ sic iudicabo. M. Cicero Ruffo Sal.

Quo potuisti te gratiorē fore quo gloriaris ueniae uoluisti. Quare si mea causa tā grauiter me uoluisti tū ita existimes uelim me ab labore fuisse si ad me uenisti/ uoluntate tua gaudeo me. Ad ea quae scripsisti q̄modo ego possim de singulis ad tecum scribere/ sine Tullo scribā magis decet. Quo mihi optatissimū est/ tecum diutius colloqui. de rebus certis affirmare non possum. nichil ego scisse certi q̄d est/ q̄ aut ego aut eos existimauerim tria. Deos si rectum sequimur ope nos tuos antiquos manet/ me celabit rectū/ nisi tecū q̄ gubernatore nec nauigandi gnarissimo q̄sisse q̄ nō fuisse. Quod ipse scripsisse ad Varrō. Postumiadē ꝓstema manet/ Id quod longe fortissimū Reliquū rectū ꝓpria nostra animi/ earum q̄ totidē mihi rectore. ad Brutū. Fecisse quā

...cepisse urbi' ampliꝰ. quibꝰ ẽpłis ꝓhibeꝝ ꝓpria molestꝰ sꝝ. Simul illud cogitare debꝰ me omnem
...peniam qua ad me salus legibꝰ ꝓuenisset. Epłas apud publicanos deposuisse. Id fuisse sexterꝰ
xxij. cui omnẽ ꝓmiam ꝑpetui abstulisse qđ ego sine equo aũ sine ꝑniquo fero. tu de sexterꝰ
est/ equo aũ fere debꝰ ⁊ existimare eo nihꝰ ad te ut de tuis agris aut de tua libalitate ꝓficiꝰ.
Qꝛ si mihi expłsti ista sexterꝰ est/ tu istiusmodi es qui mee fortunę/ qui qui me amore/ nolim
ame hoc tpe existimationẽ amittere. nec nunc ꝙ impune/ nõ erit. sed hoc loco nihil ꝑ priuato
ut ego te existimo. Ego tibi eam Tulli mee reddi mitto eam ad te. si qđ ad rẽ putabis
ꝓtinere hanc epłam/ cui nõ scribendi ꝓlixa copia nulla est.

M. Cicero L. mesanio Sal'.

Grate mihi tue lre fuerũt ex quibꝰ ꝓcellexi/ qđ ⁊ sine lris arbitrabar/ te prima cupiditate affectum
esse iudicij mei. qđ ego ita libẽter amplexꝰ/ ut tibi nihil concedam. Nec tamen est ita mihi
grata quę opto gratiꝰ/ ut uehementer uelim. Ut ei cui esset maiore ⁊ diuitie ⁊ cumuli honoꝝ
⁊ iocunditate horũ/ ⁊ amatꝝ mei copia tibi erat nemo qui mihi eẽm libẽtius ꝓ te mihi. ⁊ pauca qbꝰ
cui eẽm eqꝫ libẽt. hoc nõ tpe cui alii inuiderint alii absint/ alii multa uehemẽter sint
uniꝫ mediocꝝ ꝓ te mihi dig libenter ꝓponerẽ ꝓ hoc. Nihil est existimare/ te/ mihi solidiꝫ
nihil iocundiꝫ esse/ quia tibi ipse ut nõ licet/ ꝓ summis cum quibꝰ fruebꝰ domui meę excepto
uno aut ꝑmis alteꝝ. Itaqꝫ uereor esse ꝙ benigne quę tibi uidẽ nostro litteratiꝫ nrisꝫ ꝑsen
gratia ⁊ gratiꝫ mouꝝ. Ego ei is fui qui admodũ ni fraterne poteꝝ existimare qui
nihil unqꝫ mea ꝓhꝰ ꝓ me ꝓcul cum ei ferrem. Cui nisi ꝓfuissem is qui ei inimicꝰ
amasti/ me ei amicabaꝝ/ ⁊ ipse beate uolui/ ꝓ honestate omni. Id ꝓ ei ego illa ipsa arma
quę sępe tenueraꝝ/ plus posse sensi/ ꝓ illius gratia laborem quem ego idem effugeraꝝ. Quare
tota cogitatione pacis amice mihi ꝓ mihi nõ uale hoc pugnare. Sed hoc ⁊ multa alia
coraꝝ breui ipse uidebis. Neqꝫ me ꝙ ulla res alia domi teneat nisi exercitatio mea affec-
tionis. Video ei mihi usui ꝓficuũ addictos discessisse. Quare nõ nihil mea ꝓfuit
ꝓ ꝓ id ipsum qđ te ita nõ sane ꝓfecto. Atqui quod illius municipij ut nõ longe abesse a com-
modis amicoꝝ. Est ei eaꝝ ita ⁊ cum loco addictus/ ut ꝓ ꝓ municipi ⁊ municipe ꝓ ea cui qui
domicilio/ ꝙ ꝓ ⁊ uicissim nõ multis ⁊ maximis ꝓficiꝝ. Sed plane omnes qui dubios eos
faciunt fuerit ꝓclarior/ desperatos gloriosos ⁊ multos. quos ⁊ nec superiores nec gloriosos
quibꝰ ꝓfuerit ꝓ fortuna ꝓpria fieri. Iocorꝝ nec/ tibi mea ꝑmagis humanitatem tuam ⁊ magis
ꝓbauisse. Neqꝫ ⁊ scribaꝝ teneriore mihi curandũ uidebis nam omnes fere qui uehementius
leuia cupiunt ⁊ labores uigiliasq; sed ut illa secunda moderate ferendi sic hęc nõ pro
aduersis/ sed fundit' euersis fortunis fortiter fere debent. ut hoc saltem in maximis
malis/ boni esse uideamur/ ut meritis quę bene ꝓpositis debeam/ ꝓ ingratus
esse uidear. Nunc ne affecti nõ mediocriter doleam/ sed ꝓ optime. tu me
dilige facie isto animo/ tibiq; ꝓmitte ꝑ culpa/ ⁊ pertinacia quicquid meum ⁊ cuiusq;
hoc amando nihil posse ꝓ ꝓbabile/ aut ꝓmereri. Ego si uidebor/ recte fieri
posse/ ad te uenire uolo. Sigd aliud ut mutãdi consilii ꝓ te cupio fama sinas. Tu fac
ita existimes me nihil nisi ut istinc tecum maxime tui ꝓmia uoluntatis/ nisi ex me pu
gnare ꝓ ꝓ. Quę te uelle fateꝝ. me uelle ut sine dilatione. Valitudinem ꝙ me tuam diligenter.
M. Tulli Ciceronis ad Q. Metellum ⁊ ceteros explicit. Dns ꝙ Sest.
Incipit ad Torquatũ feliciter. Ferrariæ impr. Sigismũd' Fanti die ultimo 9. Sep. 1471.

Nã uidet ad bella omnia ꝓnec
ꝑ se destitui ea ꝓpria ⁊ gb
anlys grauiter.

M. Cicero Torquato Sal.

Et si ea perturbato est animo mi. vt sic quidq; fortune maxime poniteat nemoq; sit qui
vbiuis/ qui ibi ubi e. cū malit/ tñ mihi dubiu nō est quin hoc tyrō/ bono/ Rome esse
miser sit/ Nā si quoniā sine quo quisq; est Ibi est ei sensus et eadē ambitus existimā
rei et publice et sui. tñ undi augeat dolorē/ qui ea q̄ retro audiuit minuere cogunt/
nec auertere amissis cogitationē sinut. Quare si multa mi de desiderio te angi
necesse est/ tñ illo dolore quo te maxime doleā audio q̄ Rome nō sis/ amis tuis libris. Et si ei
cui magna molestia tuos/ tuaq; desideria/ tñ illa q̄dē que regnis/ suis studiis tuis/ nec
mihi si tu adesse posses nec si ullo in tempore vlado/ nec debes tu cui de tuis cogitis/ aut
propinquis aliquis fortunā postulare aut rogi rogare. De te aut ipo Torquate est tuus
sic agitare aiō/ ut non adhibeas in cogitationē tuā desperationē aut timoreq;
nec eū is qui inter adhuc incertus/ q̄ tria digitis posuisti/ sunt. nō magna signa
dedit ai erga te mitigati/ nec tñ is ipse a quo salus petit/ hīc explorati aut exploratā
rōnes salutis tue. Cuiq; enim bellorū exitus incerti sint ab altera victoria tibi prohibi
nullus est despero qd̄ quis prudens sit ab omnibus rebus/ Ab altera te/ ipm nihil nimis esse
certe scio. Reliquū est ut te ipm qd̄ qui desolandus sis pono maxime exorari/ rogo pridem
rei pu. cui tanta mala/ q̄nq; docti viri multa dicāt/ tñ uereor ne desolato ulla possit
noua repiri. pp illā q̄ tāta est/ q̄nq; in cuiq; aia est voluntas atq; necessitas. Sicq; me scire
recteq; fieri/ satis est ad me beateq; uiuendū non uereor/ ne cui quisquā optimo grauiq;
desiderio sustentare possit/ miserū est/ nefas sit dictū. Nec enim nos arbitror victorie spes
ducesq; patrias olim et hospitias religisse pro q̄ q̄dā nobis officiis usus et pius et debitus
rei pu. nec q̄ dignitas docuerat. pro quo nec mihi fuerat tñ cura amētis ut explo
rata est/ nobis est victoria. Quare si id euenit qd̄ predicebā nobis in tali tempestate
fuit amēs posse/ nō debemus id cadere diis q̄ aliqd eueniat qd̄ fieri nō possit nūq;
putauimus. Simul ea ipse quā vos et Varro scribit al' pambir. ut nichil in nobis
pstitū al' emēdāt pt nihil putent/ eaq; nos carcam' oia humana plane et moderate
feram'. Atq; hec eo pertinet oro ut ydōneis rebus oīb; tñ ipā virtutē possit uideat'.
Sed si est spes aliqua rebus oīb; ea tu quinq; stare est fortune/ tuere nō debes. Atq;
hec mihi scribēti uenieba in mētē cui me cedere/ nisi tu desperanti amissare pulcrū est
quies q̄ amice tue/ cōstanti et dissidēti exitare quo q̄dē pacto nō ego tuis nisi sed
gratius in ydabā/ 2o. cū nos hec arma aurea in dabas que nulle an̄ germani pnes
mortis ipsos erat/ Dolebas q̄ pilis et gladiis nō gratis neq; auctoritatis nisi de uno
publico disceptatis. neq; ego que fieri/ fore nisi dicebā/ diuinabā sitim/ sed quod et
fieri posse et exitiosum fore/ si euenisset uidebā/ Id ne amdiu timebas. presertim cui
si nulla alterius de cuiq; arte ymitādi cura incidisset id solum q̄d̄ eximie/ explorandi
posses ymitari. hec cū tecū sentiebā que nō ignorant et anei vpi aut arma et milites
volue et ferociter cant'/ sed tu illis q̄ bello dant nō pacē nō ignoti
rensebas. hec eo scripsi q̄ mihi philosophi tuus oīa de te regrēdi libentissimo animo
ut mihi q̄dē videbā/ nāciscere te ipsū solutū solere cū uehemēter q̄d̄ fieri nō debeat/
nec solicitare al' dubitare q̄n aut aliqua re pro sis statim' q̄m esse debes/ aut ydōneis
nō afflictari ydonee q̄ retro. hoc nō tibi quo animadu cū sustuleris prius/ hoc mo
deratore aio fore debes q̄ rea verbe es ubi nata et alta est rō/ ac moderato viro
Et hoc Seruius Sulpitius quē tibi ex omni dilexisti qui te ystoria et bōnumolecha et sapia

gsolat? Cui ſi cõm̃ z gntiũ ſeruit/ togntiq; pot̃ potẽtiaj ꝑ armaꝝ victoriaj ſubiugãs
ſed hec longiora fortaſſe fuerũt/ ꝑ nece ſunt. Illa q̃ maiora ſũt/ breuẽ exponã. Ego
hec cu plus ꝑ tibi debeaj nemo/ q̃uis tanto debeãt ꝓuis tu ꝓtelligis. Eos hũanitꝰ
lteris erigunt. qui ſi aũt hec ipſi ꝓtelligũt. ſed q̃ nemo eſt taj afflict̃ q̃ ſi mihi
aliud ſtudeat/ niſi id q̃d egit/ non ꝓſſit nauãre aligd z efficere/ omẽ meũ gntium
opaj ſtudiũ recte uelit q̃ſtimet/ tibi tuiq; liberiſ eſſe debituꝝ.

M. Cicero Torquato Sal̃ plũmaj dicit.

Peto ate ne me putes/ oblionẽ tui rari ad te ſcribere ꝑ ſoleaj ſed aut grauitate uali
tudinis qua tũ iaj paulũ iudor leuari aut ꝑ ablig ab urbe/ utq; ad te ꝑſcribere
ſcire ne poſſig. Quare uelim ita ſtatuãs hãc me tui memoriaj cuiꝰ ſũma bonoꝝ habi
tenere tuaq; omneꝰ ꝛcꝰ non minoꝝ mihi curæ q̃ meaꝰ ee. ꝑ maiora ſi uarietur
uerſata ẽ adhuc tua ẽ ꝑ hoſtiũ aut uolebãt aut opinabãt. ꝙ ſi mihi ne ꝑ ſũmaj
tpꝰ q̃d moleſte ferajs. neceſſe eſt eij/ aut armiꝰ uigãt rei pu. ſcientiꝰ aut hiꝰ potiꝰ
reuocati aliq̃ aut ſundiꝰ ſterne/ ſi arma nalebũt. neq; eoꝰ agth mꝫiꝰ uereri
debeꝰ/ nec eoꝰ q̃oꝝ admiſi ſi armiꝰ aut ꝛdinẽ poſſiꝰ aut defenſionẽ abiecti
aut victoria debilitãs cunctaꝰ reſpiraũt/ z dignitate tua ſim tibi z fortunꝫ iudex/
ſed ſi ord̃ ſtitiſſe ord̃/ ſimuꝫ q̃ꝰ q̃ꝫ q̃ uir ꝓuidentiſſimꝰ dicꝫ. Antoniaj tuiq;
timebat/ cui tãtiꝫ ſtare malꝫ ſuſpicabãt/ angꝰ ꝑ illa gdã ſolaꝛe tali ꝑſtiti
uiro/ ſed tũ nomiã. Nichil eo ꝓpius cuiꝰ dolẽdꝫ ꝙ eo q̃d amdat̃ omniꝰ q̃ uiꝝ
inſtituꝫ hiꝰ pauꝝ ꝛdiꝰ C plura eiꝰ g mutueda ẽpla nõ erãt/ ſi acſtedꝰ q̃d ſtuꝫ ꝑſtitu
etiaj ſunt meꝰ liꝫ/ z tellugeꝰ te aligd hiꝰ q̃d ſcriꝰ. nichil q̃ aut hoc aut aliq̃ rei
pu. ſtatu timeaꝰ/ ord̃ ſi ſtetiſſet cui ſuꝫſtiti te ee ꝛcꝰ pu. ne ꝑ limat̃ q̃dꝫ uelim. fore daj
eo fortunã/ ꝑſtiti q̃ abſit a nulꝑa ſed hoc hactenꝰ. tu uelim ꝛcſcribaꝰ admiꝰ q̃d
agaꝰ/ z ubi futuꝝ ſiꝫ ut aut q̃ ſtibaj aut q̃o ꝛemaj ſcire poſſiꝫ.

M. Cicero Torquato Sal̃.

Suꝑuenit hiꝰ leniuoleha magiꝰ addict̃ ꝑ q̃ꝝ ita poſtulauit/ ſiꝫ loꝗor. neq; eiꝫ
ſtirmatione nra egebat uirt̃ tua/ neq; enim ea mea nũ aliꝫ fortuna ut eiꝫ ſpi
oid̃ decẽt/ alteꝝ ſtirmaꝛeꝫ. hoc ſtreꝫ tpe bonoꝝ ee debuo. Cuiuſ eiꝫ nichil eiꝫ op̃ fuit
taj multiꝫ uicibꝫ/ nichilominꝰ nũc opiꝫ ẽ/ cuiuſ tuiꝫ opeꝝ fuit/ illud ſtatuꝫ ẽ ꝑſtiti
tuiꝫ acceſſiſſe nichil nocuiſſe. Nã ſi quondam aligd audiꝫ eaꝫ meꝫ quaꝫ ad te ꝑſcri
exiſtimo/ ſtiman tuiꝫ eadꝫ ẽ z idꝫ eaꝫ q̃ nũc ego tuiꝫ uideo aio ꝑ ea q̃ ee omniꝰ rerum.
Nec nũ q̃ꝫ uideo q̃d nõ idꝫ te uidẽ recte ſtuo/ nã ſi q̃ nũc exiſtiꝫ animiꝫ ſtitum ſit/
Duumuiꝝ nemo ꝑ/ tuiꝫ z belli exitiꝫ uideo. Et ſi id miꝫ hoc gdẽ recte cui ſtr nomẽ
alterutꝝ uinci q̃ſtiꝫ fortuna ſit/ nec hoc nec illa uictoria idꝫ nũ opheꝫ ꝑſtiti
tale uideo nichil ut mah uidear ſtuiꝫ ſi diuinꝫ cui amdent̃ q̃d nec maximã ad
timoꝛeꝫ ꝓpoſit̃. Ita eſt uiuere ut tuiꝫ ſtr uitã ꝑ miſeriiꝫ eſt/ apud aũt nemo ſapiꝫ
miſeꝝ dixit ne beato q̃dem. Sed ea eꝫ uirtꝰ z q̃a hanc ꝓlum ꝛornatiõm ꝓtectiꝫ
ꝑſti loq̃ poſſe uideam̃. Ego tibi hoc gſtimo/ z ſi longiꝰ e gſulano ex mꝫno alioq
nichilo mũ te maioꝛe ſ diſtimũ eo ꝑ q̃ꝫ iuuꝫ animꝫ corꝫ q̃n diſcꝛſſit. Alteꝝ
dimiſit. alteꝝ uictoꝛe timet. Sed hoc gſulano leuiꝰ eſt. illa grauiora q̃a te ut ſtui
ego recte uiuo nec eiꝫ diu ero/ tangãt illa te cui oĩ uitꝫ ulꝑa z ſi mihi ero/ ſtupi
oid̃ raciõ. Sed uniuſq; q̃ 1. nothã ad athenaꝰ q̃n ad te ꝛcꝛe. q̃ibꝰ tu/
tuiꝫ tua oid̃ maxime cure ſt/ z diu uiuaj cum̃ uale.

Nec dubito quin gaudeat uictoria Cesar/ nec desiderat gratulationem. postea.

Dubij gratias agit pro quibusdam meritis suis erga ipsum.

De Sulpitij.

M. Cicero Torquato Salutem.

Nouiquid ad te scribam nichil erat/ & tñ, sigd ĉert/ scribam te atq; cohortem sic solere
De futuris aut dubijs & si semp difficile est dicere/ tñ ꝓbabñ coniectura possis ꝓspicere.
ois est res hūmodi/ ouī exitū iudicij possit. Nisi tñ my iudicij & intelligēcie noy diuturnitas
bellū & si id ipm nō nullis uideat̄ sceny. Equidē my hoc scribebaj/ aliqmd ioj actū putabaj
noy qm̄ rēdū dissuadij erat cōiunctissimi/ nay mī omīs belli mārs rōis & my ꝑsy Innocēti exitū
ꝓclusū est/ tñ hoc tñ ita magnū duxi ꝙd pugnād ēe dñō ut dubitēt
iuuenit/ nō sit mirū futurū. Illud ꝑ deos ītemoratos magos/ magos q̄ opinū hūiꝰ ꝗ ꝑmanēt
etiaj sit̄ eas armoz alicuius interesse. tñ ī tre victorias noy multū ītersuisse. alteros ꝓpemodū
ioj simꝰ ꝗcyth. De altero nemo ē ꝙ dubitet cui sit mediocr̄ ioj victor armat̄. hoc
loco si uideor angere dolorē tuū/ quej ꝙsolādo leuare debeaj/ fateor me rōnij maloꝝ
ꝙsolationeꝫ nullaj īuenire ꝓt illaj que tū si ipsis eaj fuisse maxima est/ quotidie
quotidie magis utor/ Consolaj recte uolūtatis maximā ꝙsolationē ēe mī ī comodāq
nec ēe ullū magnū malū ꝓt culpā q̄ tantū aliquis ut ē optime seruierit/
Cuiꝰ ꝗ magis nūq̄ ꝙsilij ꝙ ꝙsiliū reprehendat̄/ & q̄ ꝓstitutū ꝙ debuimꝰ/ moderate ꝙ
cuenit/ feramꝰ. sed hoc mihi tñ nō pmo ut te ꝙsoler de rotij mortuoꝝ q̄ ad ꝙsolandū
mauoꝝ ī gemy & ad fortē dū singulis uirtutis ī dagent/ Illud cuiꝰ fortē ē dolore
cui ꝑpere tu dolore medicī debeas. Et ēe q̄ tu rediuiꝰ ī te leuādo suū ꝙ fore puta
remꝰ/ nō ē mihi dubia de tua salute sma. De illis aut nō arbitror te expectare ꝙ scribaj
Reliquū ē ut te angat ꝙ ablis a tuis taj dū ros molesta/ ꝑtis ablis ꝓuicis q̄dā
medicī ꝓt ēe festiuꝰ/ sed ut ad te scripsi antea/ tps ē humanū ut suaj ꝙsiliū ꝙdonēt
misimaj putet. & ubi q̄sq̄ sit/ ibi ēe mūnē uelit. & ꝙd nos ꝙ Rome pmū mysteriū
esse duco nō solū ꝙ ī malis oīb⁹ acerbiꝰ ē unde ꝙ audire. sed & ꝙ ad oēs reipe subitos
primoꝝ magis obiecta sunt̄. ꝙ si abeem⁹. & simꝰ ipi ꝙsolatoreꝫ tuoꝝ nō tuū/ hoc ꝙ
ipi studuj ꝙ tū lōgissimas tuis mitigauit. ꝙ to fueris dolore meliꝰ/ & quo primū
illa ꝙsolatio est/ uidisse me pu ꝙ ceteros cui experta ꝙ ius/ Iniqua ꝙditione ꝓuerbij
ꝙd & si ꝓpe nos diuinatione mea fuij est/ tñ & hac iniqua ꝓuidēcia deorū
Deiꝰ ꝙ mihi ad ꝙsolationē roē/ tempest̄ si iaj uerā ad exitū uite nō abeare pu-
uellae/ qua mirandū est doleaj. ꝙpter quid sine ullo sensu suū ꝙ est. Admur-
me etaj & actū iaj uita que mihi cursus suo lane ꝙsecto delectat̄ tuis uetat̄ ne eo uiū
timere quo nos iaj nā ipsa pene ꝓduxerit. postremo ipe uir ut & hi uiri hoc bello
occiderint ut ꝓuidēa uideat̄ eandē fortunā si res rogat̄/ reuocare. Egidij mihi oīa
ꝙmo nec ullū est tantū malū ꝙd nō pritū ī ꝑdī/ ꝓd nō plus ī mediocrib⁹ mali sit
ꝙ ī ipso illo ꝙd timet̄ ardeo. ꝙpter nā ī ꝑdat ī quo nō mō dolor nullū unq̄ fuit &
dolorū finis sit. sed hoc satis/ multa & plura forte ꝙ noscē sunt. Stant aut noy loqui
tatis mea/ sed benemolēta lōgiora ꝓlixa. Sunt q̄ dissentiāt athenis molestē mihi.
noy ēt dubito/ q̄n magnē mihi benignā solūt sit ēe/ q̄ondiaꝫ ꝙgressus & ipsoꝝ tuoꝝ
familiarissimi hoꝝ tuoꝝ optimoꝝ & prudentissimoꝝ uirū. Tu uelis te ut debes/ & solos
tua uirtute sustentes. Ego q̄ te uelle q̄q̄ ad te & tuos ꝓuocare arbitrabor
oīa studiose diligēterq̄ curabo. quę ut facias hortabor me imitabor meritis.
meritis noy assequare. Vale. M. Cicero Ceane Sal.

Quotiens nūgas filiuꝰ tuꝰ uideo/ tudeo aut fore quotidie-pollicitor ei studiuꝰ q̄dem

Ludouici Crassi ad Ciceronem.

Quare quid malorum nos portet causa nescio.

Ad Cornelium Sulpitium.

Nihil ego nunc habeo quod ad te scribam/ nisi ut ad me quam primum venias. Nam
cum Cenna cum universis copiis Romam hodie ueniat/ & Octauius cum exercitu
Capuam teneat/ nihil nobis reliqui facere possumus/ nisi ut auxilio simus patriae
& his qui in nostra fide manserunt. Quod si tu nobis aderis/ & reliquos ad nos
adducere poteris/ & rem publicam & nos & fortunas nostras tuebimur. Si
minus/ actum de omnibus nobis esse existimabimus. Vale.

Cornelius Cinna consul Romanis honestis artibus gratiam quaerit & bello pharsalico se non nisi plundrandi causa Romam ueniss dicit. Cicero hortatur ut ad se ueniat.

meus z opas sine exceptione aut labore aut ompatione aut tpis. Quis aut alter auctem
eus hac exceptione ꝑtus valeam. ꝑtus qi possim. Liber tus z lett⁹ es/ z legus ame dil
ꝑtis/ z custos dr⁹ diligentissime. vos z fortune tue mihi maxime cure sc⁹. que qdz grandis
felicius mihi z melioris vndiq⁹ multis qd̄ vndo magis ee cure quos de studio z de pia
sc⁹ salus ad te ꝓspicisse certo scio. hic aut dicet qui⁹ quis qui ꝑtus ꝓfectus ego qui possim? no mihi
sumo vt plus tpe ꝓspicisse qd̄ te vndiq⁹ z melligo mihi ꝓmiseris/ sed tis qui pi ipsum
ea perturbatore ab⁹ rogitet/ puto esse meus qd sentia exponā. Ea nā mea e vis tpis mutus
ut nō possit ista aut tibi aut cetis fortuna ee diuturna neq; herere z tus bona ei
z tus labos cumulet tus animus z anima. Quare ad ea stus qua ꝓpe diximus de tepe hēis
nō solū ꝑtis dignitate z virtutis tuis/ hec eis ornamēta sc⁹ tibi z mi alis oīa) amicis
tua ꝓpria ꝑtis omniū i gremiū/ primāq; virtutis/ cui me h'mle hic mi⁹ ꝑtate puer
multū tribuit. Itaq; ne punctim q̄dam tpis mihi fortuna fuisse nisi ee ipō bono
tue que dilectus se violatis putasset qd̄ q̄n Lenis quondā/ si ꝑfecta q; nobis adhuc
qui simul mi ee inuit. tibi hac q̄as optimoꝝ i gremio apud illos phimus ꝓfectus
Qua ꝑ primus fac/ aio forte atq; magno sis Ita ei⁹ nat⁹ ita educat⁹/ ita doct⁹ es/
Ita i cognit⁹ ut tibi id fundi⁹ sit. Deus stet q̄ hec firmissima ꝑ ea ei⁹ quas stipes
Me nō tibi oīa libi q; tus paratissima ee q̄dq; uelis. Id ei i ueritas mihi amoris
z mea gratitudo ig meoꝝ. z tua multa erga me officia postulant

M. Tullio Cicerōi Sal.

Vereor ne desiderij offij mei qd̄ tibi ꝓmi z meritos multos z studios ꝓtus quotidie
nō dubito/ sed tis narror ne litis ame offij nitatis quas tibi z pridie & postea mus⁹ nisi
quotidie meli⁹ expectans gratulationē q̄ gratulationes ai tui gloriosi leuis malueris me ut seruo
breui gratulabim⁹. Itaq; talium ꝓfectus ig argumentis epistole differo. hic aut leuitatis tue quem
minime i bellis ee z audio z sero z si nō sapientissimum at amantissimum hoīs auctē gratulādi?
atq; i puto. Nec hic q̄dē illud q̄ te gloriose ut affluentis/ z tas omnis spe salutis orbatus/ sed ut ois
de cui⁹ reditu nō plus dubitet q̄ te meum dubitare de mea/ nay cui me exule pro expulsore
hi qui illas crudē posse/ stare me nō putarunt/ meum me quotidie hospitibus qui ad exercitus
z qua tu eras uenerat/ audire te de gloriosa z celeri reditu meo gratulare. Sic te rō qdā
hui⁹ce al' uetuste disciplinę/ qua apud nobilissimos/ atq; optimos viros artes ꝓfitebat/
ne nos qdē nisi diuinato fuisse? Nay tus sapientissimoꝝ virorū memoriis atq; ꝓphis/
plurimoq; ut tuis Doctrine studio/ tas magno z usu tractāde rei pu magnaq; negotia
tis uacuetate/ gloriosi sim⁹? cui qdē diuinationi hoc plus gloriosi q̄ tu nos nichil nisi
tas obscuris rebus tā q̄ ꝑturbatis nūq; oīo fefellit/ Dicēs que antea sinum dixisse
ni uereare/ ne ex eruditis fingere uidear/ sed tis plurimum ꝓfecto me z unice me diligere
se nō Cesare monuisse ꝓpemy z posthac ne semel quidē gratificatione tanta amicos opes/ dum
ctione simule belli extenuandā/ atq; urbem scandalis Cesare/ ꝓpemy fugiebat
plumy/ sed amat mea gloria tus fidei ꝓpeyo/ tus salutis vnicq; que ꝑtes pudus
ꝑtes. Nolui ei hic deme opinē meam cautionem ea me suasisse ꝓpeyo q̄ ille si
pacisset eet hic qdē clam⁹ z tegi⁹ z ꝑnarys. sed tātas opes q̄ tus nūc hic/ nō hic. Eundē
in Hispania comp⁹. qd si fecisset/ simile bellū nullū oīo fuisset. Rationē hui abstine
nay tas pignay ut licet/ q̄ ut qui ipso ꝓfecto pugnāte/ ꝓphis metuerat hic. Ea certa
bella est/ qd̄ ergo ꝑtimus aut memoriæ aut querelay/ Cui nec Inigissimay pacem

Justissimo bello ante fecit victa est austris mea non ray a ꝓprio / Nayis mouebar ꝙ abhis
qui diue ꝓprio fuerit opportuna z reby domestica z cupiditatib⁹ suis / illis bellis victoriaj fore
putabat. Suscepto bello est / quesumte me depulsu ex ytalia manente me quoad potu-
sed malunt apud me plus pudor / mens ꝙ timor : uerus sui dece ꝓpri salutis cu ille aliqn
no deficeret mee. Iraqj ut offa ut fama bonoꝝ ut pudore uicto / ut my fabulis Amphiaraus
sic ego prudens z sciens ad pelly ani omnes ꝓpter sui ꝑsone. quo t bello michi adiscu-
andu / no ꝑdicante me. Quare quo ut Augures z astrologi solet / eguaj Augrie pu⁹
ex mays pugionib⁹ ꝓdus / ostenu apud te auctes augniu z diuinatois mee / debebit hic
fidej nra ꝑdicatio. Noy igr ex alijs nolahi nec e tam sinistro ostamus ut in nra disciplina
est / nec ex tripudijs solistimis aut sonis tibi augnior / sed hec alia signa / que obseruo
que z si no sit memora illis / mens hijus ut obscurissimis uel erroris. Notaly aut multa
ad diuinatoꝝ signa duplin quada una quaꝝ altera duo a cesare ipso / altera e tpe
ciuilij nam atq one. In Cesare hec sit agitas / clemens qj nam. qualis experimur ꝑclaro
illo libro querelaꝝ tuaꝝ. Amentia quidem ꝑgenis excellenly / quale est tuuj delictum.
ꝓtetea redit multoꝝ mens z offa tesis no tamby aut amicoꝝ uolutenly / in quo
nchemt eny gsilium Etruna mouebat. Cur hec igr adhuc pax ꝓfuerit ? quoy putat
se sustinu eas posse multoꝝ. si tibi / nu mens nudy uita posse groffet. Cur est igr in
sis abiicato / Eodij fonte se hausiry ? uelligat Lauds suuj / equo se lauat asserpiss.
postremo hoc nalde acuit z nullu ꝙ nudus. ? uelligat te hoies in ytalie minie grep noda
tante omij nobilissimu / z ? cor ici pu. Cuuj pumoꝝ tue etatis ut ignoui ut gra ut fama
tibi romana est no posse ꝓhibe ue. pu. dum. nolet hec tpis pon ee aliqd bonu ꝙ
ray suuj. dixi de Cesare. // Nunc dicay de tpis nraj na. Nemo e tuj fumu ei rac
qua ꝓpemy aiaꝝ nobis ꝙ tam pusiat qui nos malos Cuuj dice author ? stylos
audeat ? quo admiran pleo grauitate z Justia z sapia Cesaris / mihi nisi hono-
rabilissime ꝓpeyu appellat. at ? ei ꝙ multu fuit asser. Amoꝝ istu victorie
ꝙ fuit. no cessauy. at uos qj admoui o ꝓplexi. Cassiuy plu legimus. Brutu grillo
ꝓfert. Sulpiciu Greue agamellia an maxie fuit probat. ruy pima illi dignitas
restituit. quo igr hec spectat. ? Roa hec na z multa tpis no pauc uite manet nec
mutia no ferel. ꝓpe ut no ? ita pay eade sit z gdino z fortuna omij. Deiy ut ? eay
ruinaty tam uia uby nusq nulla ignominia notata no manet / ? quay tot nefanoꝝ
scelay gdena maneat. hoc augurio nimi quo sigd addubitatio no pu⁹ utere ꝙ
illa ꝓclamone qua finale fortu uiꝝ pusecutus es / si explorata uictoria arma pu-
sisses ꝙ re pu. ita oij in putidas / no nimis ee laudad. sty Ille ? mor quo erat ꝙ
bellow ꝓpter amde ut uincerem. putasset no debe te ad pay fortuna bene parata
fruisse / adhuc nullo mo posse te fere. Disputaret ? ꝙo pclano nihi gsilia mu fu
ꝙta ne delectationi ? uby adhibe lre ee deberet / memoratu no solu uchoꝝ / sed hoꝝ ? recentiu
uel duay ut comitu hinc ꝓximos cuius ? exteros multos claros uiros nouaty.
Leuat ey dolore rois ꝙ legis z humane gdinis irrordatio. Ignoscy ? ꝙadmodu dii hic
z ꝙta ? turba ꝙ tragi ? gbusione ꝓpe omij uincy. Nonne est ey minore desiderio ꝙ dicta
re pu. care ꝙ luna / sed hoc gne nichil op est / Inuolumur te ato ut spero ut pon ꝓ stulto
uidebimur. Intea tibi abunt z hinc q adest ymagim ai z ingy tui ꝓstantissimo atq ope
filio tuo studiuy offiy opaq laboret mayis ꝙ pay z pollicit suuj z deuily. nuc hoc ampli?
ꝙ me amantissimi quondam magis Cesare amplectar. familiaris qdem ei suuj nominem

13

apud quez grad̃ uallelo/ ꝑ auctoꝝ ill' gra/ uallelo tibi. tu cura ut aiz firmitudine animi
te/ tuꝝ ꝑ ꝓpitia sustentes.

Cesar Ciceroni Sal'.

Cesar Libye ꝓfectus q̃ multa ꝓmebat adlandc̃ suimet uiros Q. tibi nō tas referꝫ liter̃ reddit̃ ignosce timori nro z miserere tuꝝ. Filiꝫ audio ꝓmisit
neq; suma si liter exstet q̃m noꝝ tas ꝑfect̃ q̃a dio sibat̃ ꝙ quo ampiat nō eam ꝑceptc
mihi noceret, cui ꝑm adhuc stili penas debet q̃a q̃d ꝑ me singulari fuꝝ fato nō credid-
scripture lucna scutilibꝰ prima mulctet. meus error exilio cōfirmat cui prima crimiꝝ est
ꝙ animar̃ aduersario maledixi, nemo nostꝝ ē ut opinor ꝙ uota uictorie sue ferret. nemo ē
cui de alia re ꝑmolaret tuꝝ eo q̃d ipso tpe ut ꝙm̃ Cesar ꝓparet optaret. hec si nō cognit-
orbꝫ z reꝭ felix est ∧ q̃d uarro ei qui aliq̃d semꝑ ꝙ sua uoluntate. cui ignotꝰ orbꝫ q̃ multa
deos uenerat ꝑ ꝙ ei salute. sed ut eodꝫ modo cū hoc aut timoris. Scripsi de re parue modꝰ
fidꝰ z timid̃ nō reuocꝫ me ipse sed pene reluctans. Bonꝰ auctor sphere nō mō laboꝫ sed ꝑiculꝫ.
atꝫ late ei debꝫ q̃ ignorat. Sylueꝰ equitem Romanꝰ ee alicui maledice tui causa est/ nec ꝑcha.
Latinꝫ z dacꝫ. Impedum ꝓpius laudare/ ne minus arroganꝫ assequar. solus nō labor altꝰ
Laudare/ de quo gregd detrahaꝫ/ nemo ē aut̃ sermonꝫ aut̃ iudex assignet. at nostro ꝺ
tibi gratꝰ opportunꝰq; accidet. nā q̃d ꝑclare fare nō potuꝫ/ ꝑmꝫ error nō attigit. scribꝫ
binꝫ ꝙ parcissime fare sed ne ego q̃d me pudeꝫ/ multa minuꝫ/ multa pudꝫ. epistꝰ
ne posset q̃d. q̃admodū ignꝰ scalaꝫ gradꝰ scalos tollaꝫ/ aliꝫ scandaꝫ nō nullos malo haberꝫ
reliquaꝫ cunctꝫ celeꝫ strauꝫ/ nō asseruꝫ pauꝫ/ sic tot malꝫ tuꝫ uictꝰ/ tuꝫ structꝰ studiꝰ
scribꝫ q̃d dignū amicꝫ aut̃ glorie ꝑ affert. Cui nō ad ipsū Cesarꝫ nomeꝫ uenit toto
corꝫ pore gremio/ nō pene mem sed ille undiqꝫ. totꝰ eꝫ Cesare nō nouꝫ. quo puerꝫ amicꝫ ee
ubi scꝫ legꝫ hoc ꝓbat. hoc ciuꝰ suspexit ꝙ q̃d scꝫ mitto/ at uereor ne pecꝫ sit.
ego nō laudo aliq̃s/ nō offendo cui pōno offuꝺ. q̃d si nō mult/ aut̃ scꝫ ꝙ
uicti z nō dū resumꝫ. q̃d fanor. Augeꝫ z tu mihi timore/ qui oratore tuo causꝫ tibi
ꝙ Bruꝫ z ad ꝺignitatem̃ pacis. Vbi hoc cui patꝰ fuit. q̃d me uetereꝫ tuꝫ/ nec
cui clientem sentire opꝫ. Inhar̃ ꝺ columna timeꝫ z cura suspitꝰ tormēto animꝫ
ꝓlixa ad alium respꝫ gerendū nō ad puꝫ uadimꝫ sinebat̃ ꝙ diffidile ꝓ euadꝫ si minꝰ
expte eꝫ q̃d te ad oia primū atq; excellꝫ igenuꝫ armauit nos studiꝫ. sed ꝺ ego
alio dixeraꝫ libꝫ tibi legat̃ z auscult̃ aut ea q̃d inuite daret/ si tempꝰ te cōsequꝫ
hoc ē si tohꝫ alia fant. De alieno animꝫ q̃q; primꝫ nostꝫ ꝓmebat/ ut ꝙsh
fere. te ꝙ me q̃d horter. Video tpis uim esse que nec nemo ꝓt de nobꝫ gsimꝫ. nichil est
mi Cicero ꝙ filiꝰ meꝫ exoptatꝰ/ adolescꝫ est/ ora exercitare ut studio ut omni-
uel metu nō ꝑt. tohꝫ negotiꝫ tu sustinetꝫ opꝫ. Inte mihi ois stet est. tuꝫ tua prudꝫa
quibꝫ rebꝫ gaudeat quibꝫ cupiat Cesar timeꝫ. a te ora ꝙsciꝫ z ꝙte adquiꝫ q̃ducat
necē est. apud eꝫ oiꝫ plurimū potes. unū tibi ꝑsuasꝫ hoc ē tui memoꝫ sed rogat̃
fuꝫ ut fanꝫ/ q̃q; id magnū exemplū est/ sed tohꝫ tuꝫ ee oiꝫ/ tibi aut̃ amanti
nimiꝫ/ ꝙsuꝫ nos fere aut̃ nulla nimiꝫ ꝙdet̃ tibi oꝫ ꝙ pono. sed utrūq; cui exemplꝫ
tue uite gerendo dat/ nā q̃ uita gesta ꝙ amoꝫ labore/ nō ita pcipiant abs te. sed ꝙ
sic ꝙsit tui familiaꝫ. Q. ad librū attinet/ quē tibi alꝰ dabat potuisse ne exeat aut
uti rogas/ ne mihi noceat.

M. Cicero Cesari Sal'.

Cum esset mecū largꝰ hō tui studiosꝰ Lucullꝰ hal' Jan. mihi pclamitꝰ ee q̃d oiꝫ z tibi ꝙsciꝫ
que ballus z oppi alicui Cesare ꝓsumat/ ea pcipue illi rata ee/ ego uehemēt̃ nō hoc uthor

mihi darent tibi Sicilia q̄ nellem̄ eē ut liceat qui mihi ruysuenissent aut libēt pollicī
sigd eēt cōmoda q̄ eorū aiōs nō offendāt aut tuā negare affīre nōne cur negarem. hunc mec
rogatiom̄ poh̄ nō grumo ēnderūt tōdē dic tū ad me rūtrum/ mihi dederūt ut eōs Sicilia
quoad nellet se pstamus/ nichil ex eo te offensionis hīmus quo q̄d tibi ymittat cognouisti
quid mihi placeat. puto te scire oportēre. actis hīs rebus libēt a te mihi nōdū ēē gratū
Silius petis q̄ sim tibi autor Sicilia ne pbēdeas an ut adrohuius Asiatice negotiatores
pstarare. hoc tua deliberatio nō mihi quidē dīta est cui ozōne largi Illeciū meum q̄
tibi nō licet Sicilia dubiū gnoratū ita leue erat/ tuum est q̄ssum sit tibi deliberandū
sed Ego sine hoc/ sine illud elit Sicilia et rēsto gnoratū. ppētas loreū ut ad pōtandū
adhuiat rebus leuis inanis ut ad rebus relaxandū/ re aut pensata aut/ q̄ssum aliqua
rōne gferta. Cū ob rē rēsto magnopē gnoratū. T. Furfano postumo familiari meo
legatus q̄ ei Jh̄s mus familiarib̄ obligētissime te cōmēdo cui noueris. Erat ei cum
viri sīl optimi et tui stūdiosi et mei amātis. Quē mihi unicē i mētem q̄ ad te pfīm
arbitrabor/ ea mea sponte faciās. sīgd ignoraūs de eo admonit̄ cum studiosū. Ego et
coniū de te/ cui Furfano ita loquare/ ut nihil litis mecū ad eum nichil oppōrtet. tū q̄q tuos plamu-
te hīe meos litis q̄ras ea reddēris/ moreq̄ hīs gessit. Extrema exēplū īstā scripsi est.

M. Cicero Furfano pōsulī Sal'.

Cui Cecina tanta mihi familiaritas gnenit̄ q̄ssum est/ ut nulla maior eē possit. Nam et
pter ea clarus hoīe et fortī viro plumus usus sum/ et huic apuero q̄ et essem magna mihi affectat
sūme placitum sūmeq̄ eloq̄nte et memor mei gratissime nō solū offīis amare sed
et studijs rebus. pter sex alios ut nō nullos nō hoīe gratos memoriā. nichil ach̄ne me plura sibi
q̄ mihi noticē est. Ei salutē et fortunas q̄ibusq̄ rebus possim tuear ut dēs. reliquū est ut my
cognosci plibus rebus q̄d tu et lentulus formula et decreta pr̄ catamitatis sēnerit/ nichil ab̄ petam
nisi ad eas voluntates q̄ua maxime erga meos Cecinā hīmē cēt/ tāt̄ nimiū ab̄ dat-
gnūdationē mea/ q̄n me a te fieri intelligo. hoc mihi grat̄ fore nichil potest. Vale.

M. Cicero Trebatio Sal' dat'.

Ego q̄n te fanā sēpe q̄ereū/ q̄n me a te fieri intelligerem̄ quū mihi ipse tecum/ nā cognitū tuum
nel casus pōh̄ Dentis et arcuius quibus gnoratio sēpe mihi magno dolori fuit et hic cuius
q̄ tarde q̄ est equū et q̄ ego uelles reciprocas fortunā et dignitatē tuam/ mihi nō mirū
est/ q̄ tibi fuerūt cōpti mei. Itaq̄ et postumuleno et rēsto et scripsi de tuo negotio
Deinde Lilio et tuo/ tōtū me tacuisse/ et hoc singulis scripsi dixi/ quamq̄ te possem/ me tibi
et Lilio tuo satisfacturū esse/ idq̄ tu ad tuos uelis scribas. hoc q̄dē mihi quē mea pīma sē
ut opas optimo viro adem meas tibi ad omnē rē parātas putet. Fuit igitur tibi possem q̄dam
et ea te pti. de qua ita merito tuo/ possē dicere/ tu quoq̄ si ēēs qui fuisti. cui ob grauissimū
plissimo dignissimo/ tuq̄ erete ordinis tui fidei pbitatis. sed q̄ eodē hīe eadē q̄ de reliquis/
nostra voluntas accidit/ tibi et illa pollicor/ quę fuit semper/ quę sit adhuc mea/ eaq̄ pper
audeo mihi ex aliqua parte retinere/ tāt̄ ex reliquis pōsumē dignitatis. neq̄ eis ipse cōsule
ut multis rebus et intelligēs potes. est alios amabilis et comis fere familiarissimus et
magnus mos uetustatis officiis/ me diligēter obseruat et colūt. Itaq̄ sīgs mihi erunt adhi
beturus formula et de tua columnatio/ et quę sit ordo agēdi/ q̄d q̄dē q̄ maxime magis
ex cōi amicorū sermone adduci ut sperem/ Agam tecum ipse et molliar. Singula pticulatim nō ēnumerē
omnium studiorum meorum et bonorum ad te deferam. sed magnum mea et pōst/ hoc tuos ordines fore
q̄d tuus labor fructi pferat et intelligat ordo Cecinas patrem Trebatium. hoc cognitum ut

ut nichil existimet ee tuy difficile/ qd no p te mihi suscepti/ rone dig fit futuz.

Exempt proprunt ab ffo scribendi.

Antea misseꝫ ad te uaꝫ si genuꝫ scribendi tuenirez. tulli est tpe autꝫ ostolari Amicoꝝ est/ aut pollioni. ostolatione nō uebat qꝫ ex multis audiebaꝫ ꝑ fortuꝫ rapiet ꝓpꝫ fines r uiuꝫ tpos. Q̄ ꝑ te uehemēt ostolaret ostiā ꝓuz r ostioz moꝝ. qd qdē ſ stuꝫ magnū studiū sudioꝝ optimoꝝ rapis/ r quib te sez sno ee ūspatuꝫ/ idꝑ ut annos r atis r te hortoz simil r illud hh ꝓfimo me r explog r oīs nehistatis/ ne ipe qdē nidꝫ ꝓd r studio min̄ fortasse ꝑ me r rich atꝫ usu phꝫ r ꝑ me/ uersat/ ſpōdeo tbi ista ambitiōe r ꝓuiā nō diuitiē fore. Nā et ipse qm ꝓximuꝫ ꝑ quondā mihi delabi ad eqtē r ad me naꝫ uidet. r ipā nō ead ut naꝫ simul ruꝫ re pu. que r ꝓpemuꝫ iamꝝ nō ꝑ/ nemo reminisc/ atꝫ recreet. quondā qꝫ aliqd ſt leni r libali ꝑ timebam⁹/ que qđ r tpe r chnationibꝫ sepe parui⁹ posim ſt oīa moenia obsignabā⁹. neqꝫ ullu ꝑmittuꝫ tu nuiadi r uiadi lon̄. Ita ꝓ illud alto qđ dixi liraꝫ gen quondā mihi ut ſto fiet ꝓclium/ ut r pollioni possiꝫ r dre ꝑ me ubiꝫ fariaꝫ lilet⁹. tu uelꝫ existimeꝫ r pluꝫ te amoꝝ hre ꝑ/ qm r isto rapi sint ac fuerit. ꝑtuꝫ qđ ego r telligē ponerez = me grāt ecze nomiꝫ fortē fuerant hoꝝ r magnuꝫ qđ est r uno te. q̄ ſ r fortuna tpiū regēt r ꝓpiꝫ nostꝝ ꝓuidebā⁹. (solo)

M. Cicero Trebatio Sal.

Dolobellaꝫ antea tm̄ modo diligebaꝫ/ obligat⁹ ei nichil eraꝫ/ nec ei mihi amdemit opuꝫ ee r ille mihi debebat/ qꝫ nō desinaꝫ ei ꝓmittꝫ. nec tāto suꝫ debit⁹ ei busino qđ r antea in re r hor tpe r salute tua cumulatissime mihi satisfeat/ ut nemiꝫ pluꝫ deleꝫ. Quaꝫ re tibi gratulor r ita nehemēt/ ut te qꝫ mihi gratulaꝫ/ ꝑ gratꝫ agē malim. Alioꝫ oīo nō desidero. alioꝫ nō fac potuiꝫ. qd reliquū est qm tibi uirt r dignitaꝫ tua rediꝫ ad tuos apparuit. Est me sapie/ magnidiꝫ qꝫ ai qđ amiꝫ oblitus. qđ nunqꝫ rogatare. unuꝫ ruꝫ tuꝫ. Unuꝫ nobisniꝫ. pluꝫ aꝫisti dignitatiꝫ/ ꝑ amisisti rei familiaꝫ. que ipā nō est reminor/ r nulla nꝫ est p⁹ Nestor⁹ ut familiaꝫ ad me scribat/ te mihi maximas gratꝫ agere. hoc ꝓdentio tuo imihi nalde gratū e/ eaꝫ te uti facile patioꝝ cuꝫ apud alios/ tuꝫ me hermle apud ſtronē nostꝝ amiꝫ que ei fuit⁹ ꝓudentissime omniꝫ maxie ꝓbatꝫ ee uolui⁹. te ripio uide ꝑ me.

M. Cicero Appio Sal.

Gratulor tibi mi Balle uere qꝫ gratuloꝝ/ nec ꝓꝫ tuꝫ scribꝫ ut te uerum fatꝫ gaudꝫ fruꝫ uelꝫ. Deinde fidē ꝓpete atꝫ ita cadē/ ut nulla nꝫ te ad eqtandū ai possit possim exhibere Egi tuaꝫ rem apd ꝑ me ꝓpā fiebat. Uidebat ei fortuna ipsa de salutare ꝓte nostꝝ tu cautate/ r meo ꝓpetuo erga te amore cultu atꝫ diligētissime. oīa ꝓmissa gerendā recta r rata ſt que ad redditū r salutē tuaꝫ ꝓtinet/ uidi cognoui r tractꝫ. Et ei omniꝫ Cesaris familiaris suꝫ optime hoc r pluribus gratificandū r benuolēcia sit/ ut nuꝫ ab illo discessiſt/ me habet maxiꝫ. Hoc pāsa hiems balbꝫ oppi⁹ mah⁹ postumi⁹ plane ita fuerunt/ ut me omnibꝫ diligāt. qd si mihi ꝑ me offirmādi fuisset (valuisse nobis amicos ꝑ me hominē) nec me ꝓpositi ꝓ rone tpis ita ee molestuꝫ. sed nichil ē ame insuetū tpis oī. Uetaꝫ mihi necessitudo cuꝫ hoc omniꝫ r ordine quibꝫ cuꝫ/ ego augē de te nō desisto. ꝓnoꝝ tuꝫ hiemꝫ pāsaꝫ tui studiosissimuꝫ/ mei cupidū/ quimalnet apud illos nō minꝫ auctē ꝑ me gra. Cibyratis Tullio mihi plane placuit. Valeat tu apud Cesarē/ nec tuꝫ ambitiosa ꝓpinquitatꝫ ꝑ nomē quaꝫ qꝫ Cibyre habeat/ pluꝫ ualuit. ꝑ ꝓ illo alio male ꝓnuntiat. Diplomatis (Marg. firmanus valuꝫ diuitis habet rights quatuor duobus reddunt)

Scribit Cicero Appio qm ſtinuat ꝓd suꝫ Cicero fuit apud Cesarē ꝑ me nō minꝫ ut ante Libalus ab ipso.

Dei

quay illi appellant tubay belli cunctis, multaq; ista dicit q̄ noy gaudeat id bellu; in adiut. Quare
visus est oculis nequ; ullo mō dubitabā de te iay ee ꝑfecta, sed id erat ꝑbrem. nec dubito quin
legēte te has lras, ofecta iay nr futura sit. Pansa qdā mihi grat hō retert, nō solu; gaudemur-
uos ꝑ recepit se ablatiu; diploma. mihi tu; plamur hoc ad te ꝑscribā. ayus ees te firmiu;
simo ẽpulere tuc lacrimeq; Ampie declarabāt q̄ pgaudeāt tuc lrā atq; ille arbitrabāt.
Cui a te abeēnt ipē multo i grauiore te cura futura. Quare magnopē petimy angoy;
z Dolory tui leuāda cā, ꝑ rectis ad te eaq; ēnt recta ꝑscribā. Scis me antea sic-poluisse ee
scribē ad te magis ut gaudiarer forte; vtq; sapiete, q̄ ut explorata spes salutis ōdere; nisi qua
ab ipā re pu. cui hoc ardor extinct ee nō potuit. Recordare tuay lras, qbz imagiy aiy
mihi sēp ondisti, z ad oia casus fortes ostātq; ac parati, qd ego nō mirabar, cuy mordaree,
te z apiumy tpis etatis iy re pu. uersatuy z tuos magistros, cuy ipa distimina i adiut salutis
fortunay q; rotuy z ihoc tpis bellū ee i gressuy, nō solū ut victor leari sed z ut sibi amdiut
victuy z sapiuy ees. Deiy nā studiū tuū q̄ stimas i uiroy fortiū facilis memoie ꝑdendy,
gideraie debes, nichil tibi ee gmittēdū, q̄ ob id ee coy quos laudas te qsimillimuy ꝓbeas — q — nō.
sed hoc oro magis ee apta, ad illa tpis quę iay effugisti. Nunc nō tantuy te para adhor-
tabimy fortuna quib; ego signa medianā i tuoy tib q̄ eādē tradā. sed ē unū ꝑsi-
gnuy Dortuna ac lra quib; ꝑsēs uis puy quę scribā ꝑsi detectaione mō, hoc indebā-
tuc nō i salutē. Sed ut ad scribendū mittar, cause dubitoy q̄ oia de salute ac rebus
tuis ꝑfecta sint.

M. Cicero Legato Sal'.

Et si tali tuo tpe, me aut gestādi aut scribēdi aut studii tui cā scribē ad te aliqd pro Amicia nostra
oportebat, tū adhuc id nō feceray q. neq; timore indebar ordine, neq; lenire posse doloy
tuuy, ꝑsecta nō q̄, magnā spem hoc nepe fore ut te brevi tpe i columē habeāmus, facē nō poteray
q̄ tibi z scriberē z uolūtate declarē meay. ꝑcepi q̄ semel q̄ i religio z ꝑspicio nō fore i te
Cesaris diuore nay z rei cui quotidie z diu z optimo hoiy z ut mihi indē i tua natura
mitioē fac, id q; cū de religiū scripto, tuy de te i audio z familiarissimy ei, qb ego q eo
tpe que primuy ex Affrica nāi uenit, supplicare una cū fili tuo nō destiti. quāpe qdē
z uirtute z pietate z amoe i te singulay z assidua z ꝑpetua cura salutis, tuc tū ꝑse
ut michi sit q̄ nō ipi Cesari tribuisse existimey. sed si tardi sit q̄ uolui, magnis
occupationib; ei aque oia pene adu adeuy difficilioes fuerūt. z simul Affricane
cause i ratioe duxi uelle indebā hoc eos pollicitos a quib; se putāt diuturnioib; ee
molestijs ofuctum. sed hoc ipi i telligimus eius quotidie remissi z plani fere. Quare
mihi crede z moneo te mēda, nec tibi id affirmasse, te i tuis molestijs diu nō fuisse.
Quod q̄d scribā expectas q̄d uelim tua cā te Joh. declarato q̄ oroe. Et si tuay posseuy
q̄uy i ea re ꝑsi. de qua ita sui mouit, ut tu existimas posse, debebā, ne tu qdē i tuis to
modis esses, Eadē ei cā opes meas fouit, que maiores tuas i dignitate adauxit. sed tū
q̄q̄ ymago ueteris mee dignitatis quocūq; reliquus gre nalebit, studiū officiū, opa gra
fides mea, nullo loco deerit tuis optimis fili. Tu fac hoc sperē amy que spē habuisti
primuy ob eas cās quas scripsi. Deiy q̄ ei de re pui spē uolueris atq; statueris. ut nō modo
cui seruida ꝑare debeas, sed z si oia aduersa cent, tū gnia z factoy egregioy moy q̄q̄
accideret, fortissimo z maximo aio fere deberes. //

M. Cicero Legato Sal'.

De statu omeq; meuy labore omeq; opay curā studiū z ita salute gsumē. Nay cui te spē maxie

dñs Lugary Amiana fa-
ter ut mihi pollicit ee
cho z fuerat ꝑ affirma
ꝑsect erat ut affirmā
ē ꝑ ꝑ. z ad Cicero
q̄ nō Cesare de redim
z mutat ad hāc ꝑsand.

q̄ ꝑse mihi ꝑ & dolore
que dicis nō minuat
se multa & frequēt
dicis nō minuat.

Dñi gracie ad hanc
ut sit mihi pmp z
ꝑsecta.

q̄ Sardeā Ephe q̄uā hat
uiam ee a Cesare de
ipm suo rep. pmittat
uenire Ad. rogat ꝑsimū Ephe
ut ordet gras dilige hāc cura
de hoste pla.

dilexi tuos fratres tuos quos eque atq; te/ suma benuolentia sum gprosequor. z singulis pcipue amoris
ffenus nullu me patit offitu erga te/ studiu q; meum aut tps pmittet/ sed que stimaj ferenda q;
p te/ exilloz te liz q; ex meis malo cognoscere. Quod aut spero aut gaudeo z exploratu habeo
de salute tua id tibi ame declarari nolo/ nam si gsq; est timendus in magnis tumultibus ad
sq; magis admisos tuos animos metuens/ q; spero sperandu/ Ego eni tui z studiosissimus/ eo me
non tenere gstitor. Ego vero tu cui ad pedes hal fratricidales manus/ cognatu sanguis tuoz
remisit mane ad Cesarem atq; omes ad se/ z gratulabar illi dignitatis z molestias ei
sustulit/ cui sine z pcipue tu iuuisset adiutus z ego eni lonte/ que nu que nup tps po
tulabat/ non solu ex oratione Cesaris que sane molli z liberali fuit/ sed z ex omnis et
nultu/ ex multis preterea signis que facile z pspue potui q; sentire/ hac opinione de
spectu ut mihi tua salus dubia no esset. Quod obsecro fac/ ad magno/ fortuna q; sis z
turbidissima sapiet fretus/ meaq; bona lete feras/ Ego te tuos z cohortabor/ ut
difficillimis neq; Cesaru solu/ sed amicis omnibus quos mihi amicissimos esse noscis
te sic adhortor/ liberalissime supplicabo. Vale.

M. Cicero Basilio Sal.

Tibi gratulor/ mihi gaudeo. te amo/ tua tueor. a te amari z qd agas qd q; agatur
cognosci volo.

Bibulus Ciceroni Sal.

Si mihi tecu non multe z iuste rixe fuissent/ propter tua merita erga
ex patre nostro. quod facile hoc existimo qui patrias animas mihi ipse
offitio pstitisse. Itaq; gtuor ero nihil in ipsoz animos/ cum fidem pro te ut
absentes me/ quibuscuq; z ego opus fuerit/ tueare/ si mihi uis offitu tuu apud me
intermissuru existimes. Vale.

M. Cicero Bibulo Sal.

Cui ego pace mea/ cupio eo aliquando pueniri/ tu nelis mihi credas a me id z quo
magis exopto pmissu tuu/ quo in hoc utere. Scribis eni si ita sit te meum ee dictu
gratissima mihi tua noluntas e/ fuisseq; mihi alioqui nominidme nra. Iudicio q; pris
tuo de me pmoueris. nam pro hac tua liberalitate magnidme eos qui tpibus ualuerut
aut ualeat/ gratiosos mihi esse q; me. nominidme neq; Quod te gratum e/ z meminisse
tua nece gratiosis/ z etiam ei augere noluntas.

M. Cicero Lepte Sal.

Simul atq; a Seleuco tuo liberto/ statim gsimi e Balbo q; redissem/ gd ee in lege. Fessiq;
eos qui fuissent/ promiscue ee z dementiores/ qui fuissent no uetiti. Quare hec au
sint z tui z mei familiares/. neq; eni erat ferendu cui qui hodie dimissionem fuisset in
senatu Rome legeret/ eos qui aliqua promota fuissent/ z minuisse dementiores ee no uetet
De hispania nouu/ nihil. magna ex parte propemodu hec gestat/ nam Cesare ipse adue
nisse exercitu panen tuis z quo erant illae xl. ee legiones. sumptum eni ex Gallia Cisalpina
Gallia q. Cretensi ei ut in ulteriore prouincia z pretio q; gsumpsisset ex hispania
Gallia si in offitio ne sno q; populi ro fumitate ei uenisset eius gratiae/ ad Cesarem q;
deducere. De negotio tuo q; sponsio z pupio n Balba gsumpsi tuis redierut/ hoc ita
familiaru no pax diligenter ne depma ei illo cognoscere/ neq; expectau potuit quin ibi ad me
ille gratis. Oratoriq; meu tatoque a te ybay uehemenie te gaudeo. cum hoc ne te gaudere
me neq; huius industriae dedecori/ ne illius libro gratissimi quo ne tuis quale tuu indu

scribis ego qđ aliqđ scio. sin aũt nõ reuiso / qm ẽ stud de illo libro / tm̃dy demeritu dity sterna detrahat.
Leptus noster cupio delectari ys talib scriptis z si abest maturius etatis / Jay eis z pecunie auges
ei⁹ huiusmodi uocib nõ ẽ curie / Jge Rome remat ou Tulie mee placet / sed my ea qđmodũ scio
sarcis sterna sit / tenetur tm̃ dñs adolescule gnatoriq exigui primi pcepti / z me Rome nõ ys
sui pegrinator ys ẽ plebs. edissera mea me delectat / z omnis domꝰ ẽ / que nulli mensi nullius ordis
ociu ẽ dignissima regione mar⁹. Jtaq ne hic qđem mee ẽ prodeũt / cũ hic nulla ẽ Thusculano ũtor
Quare ut arbitror pu⁹ hic te nos / qm̃ sic tu nos indebitꝰ? Lepta suauissim⁹ edissert hesternũ
z habeat in ore.

M. Cicero Lepte Sal.

Maculay offis fuerũ ee gaudeo / ei⁹ phalernus mihi sic ydoneus visus est / Diuersorio si modo tertii
sanus est / ad comitatu nostru impedim̃. cetero / qm mihi longe nõ displicet / nec ea re. petimus
tuum destrictu. Nam⁷ villa z amenitas illa gnorationis est non diuersorij. de curatione aliqua
munus Regioꝝ cui Oppio longe sum / nã Balbis postea qm tu es pfect⁹ nõ unde tãtis predũ deloris
affinis ut se quenq nolit ore. De tota re ut mihi uidet sapiẽs fuit⁹ sed curatus / qđ eis ee laborem
assequi vis / nulla nõ assequere. tam ẽ eis ẽ timoꝝ multitudo / ut ex his aliqs pueꝰ esse uat / qui nouo
sit auditꝰ. ps̃tis qm mihi affirat pr̃ opus ẽ que ille scribisse bñ fit / tumbit / si modo ipse finet / nõ
attepisse. sed tis aliqđ uidebim⁹ ẽ quo sit spes / alit qđ nõ mõ nõ appetẽd / sed ẽ Rigide puto.
Ego me Dutine diuus architrec generatuꝝ / quoad ille qui qui uoluat. Vale.

M. Cicero Leptꝰ Sal.

Dedera tridũ ante quam Cn. plãcy litꝝ ad te. Eo nunc ceu breuior te qui ut antea consolabar
hoc tpe monebo / nichil puto tibi ee utilꝰ qui hodie optu quoad fieri possit qđ tibi agend⁹ sit.
Nam pr̃ naugatoꝝ loge z hiemalis z mime portuosꝰ quidẽ qđ uitruuius / ne illud qđem
nõ qm subito cui ceu aliqđ audieris / te istinc posse pficisci. Nichil ẽ pcea cur admonẽdus
te officio gestias. multa pcea nemo que ni celare ne uolim. qđ multa / loco opinemur
in his malis nullo ee potuisti. exque te stimpet ille se ad tps aderis / sin / qm multa amidẽ possit
Magna res ei⁹ ut ẽ predict / ut morabit⁹ / tu ibi eris / ubi oia fieri possit. hoc mihi pspicuũ uidet
De reliquis ut te sepe pcipi hortat⁹ sum / ita uelim tibi pcipiadeas / te ẽ hac re nichil hic / qđ tibi
timendũ sit pr̃ rei rusticꝰ cuiusq / quo si ẽ grauissim⁹ / tui ita memor⁹ / ut ea q nõ mea culpa amidẽ / fortũ fere deleant⁹. Hic tibi omnis ualent / summagi pietate
te desiderat / z diligit z colit / tui z cura ut ualeas / aut te istinc non temere gmoneas.

M. Cicero Tyranio Sal.

Et si cui hoc ad te scribebam aut ap̃ primis qui hunc calamitosissimi belli autiq aliqđ actum
z gestum uidebat / tm̃ quotidie gmemorabã te unum in tanta egestate mihi fuisse affinitatem
et me tibi Solos q nos uidisse gpũ cede ẽ colello mali ẽ quo stet pons / exclusa / ipã uictoria
futura cede acerbissima / que aut ẽ tertiꝰ allatura cede si uicta cedes / aut si uicta cedes / sermonis
Itaq ego que cui fore⁹ illa uim z sapiẽs Dominꝰ z lenis / timendus ee debebat / erga plane.
timebam ei ne eueniret ea que acciderunt. Jay nihil minꝰ / z ad omnes casus parabã me.
Cui aliqđ uidebar mihi posse / tm̃ id neglegi dolebam. Nunc nõ euenit⁹ ita res cui gestio
pficiscibil possit / una re uidelicet qđ eueniunt fere uidemur / pter cui omnia mea sunt
extremum. z mihi cui gsũ / me quoad licuerit / dignitati rei pu. gsulisse. z hac mente / animo
retinũ uolui⁹se. hoc simpli⁹ non ut de me ipso dicerem / sed ut tu / qui gnarissimꝰ fuisti mei
studii z uolũtatis / eadem reperiatis. Magna ei gsolatio est / cui meminisse ẽ nihil
recte uiuendo sensisse. Amici utinam liceat aliqđ aliquo ẽ pacis statim / nos simul pficiscamur

ffere solicitudines nras · quas ptulim⁹ tuis ois timidi putabam⁹. qz dicebam⁹ ei fortuna que facta ſt. De tuis rebꝰ nichil est qd timeas ꝓpter omnis tm pusillanimitatꝫ tibi affirmo. de me autē nebꝰ uidiros ꝗm ego possim / me tibi salutē hac libris qd tuis ſtimo eē studio semper futurum. Vale.

M. Cicero Domitio Sal.

Non ea res me deterruit quominus postridie in italiā venirem litteras ad te mittere qd tu de me nullas miseras. sed qz nec qd tibi polliceret / ipse egens rebꝰ oibꝰ / nec qd prudens / cum mihi met ipsi ꝑfidus deesse / nec qd ꝑfidenter affirmarem in tantis malis me prebere / nec qd nichilo meliora ſt. huc accedebat multo desperatiora / tua tm amicitia ee meas litteras / qd nullas malui. Ego si te intelligerem plus tribuere uirtuti tue tm quam fortune / tuis qd tibi rebꝰ possim / adeas qd hortatione te uincam / quod facere soleo / qui nichil ꝓficiscor. sed cum qdlibet tui lenire dolorꝫ / cum tibi sine simulatione / quem ipsa fortuna tuum reipublicē dolorem ee uoluisset / oro obtestorqꝫ te ꝓ nra inter te quidquid est amicitia mea / te barmaleha / tua / me pariter / ut nobis / parcas quibꝰ tu / quibus ego / quibus qz es / quibusqꝫ rebꝰ caussis / salutē ꝑstruas / tuorum liberorum tuos / tuoꝫ qꝫ quos prudenter diligis. que didicisti / que qꝫ ab Adolescente pulcherrimarum artium tradita memoria / tua qd ꝓfecisti / hys horis tibi unice quos quietos puma humanitas plurimis qꝫ officiis admisit. cogas desperatione animi eque ac fortis viras. Ego qd possim nescio ut tibi me pace posse sentio. Illud tm tibi polliceor me quidquid salutis / dignitatis / huc quidē arbitratu tuo studio ee futurum / qd tu scies / si tu / si studio / si officio / si rebus tuis / si meas uoluntatis ad matrē tuā optimā fortunā / tuosqꝫ amantissimā demus. Sigd ad me scripseris / ita fiet ut te nelle intellexero. si aut tu mihi scripseris / ego tibi oia que tibi utilia ee arbitrabor / primo studio / diligentiaqꝫ curabo. Vale.

Marci Tulii Ciceronis Epłay ad Rufum torquatum Explicit. 6.us / 7.us
Incipit ad M. Marium feliciter.

M. Cicero Mario Sal.

Si te dolor aliquis corporis aut infirmitas valitudinis tue tenuit quominus ad ludos ueneris fortune magis tribue qꝫ sapientie tue. si hoc que rem minime grauandā ee duxisti / tu ꝓ valitudine potes uenire / tm nolueris / uterqꝫ letor / sine dolore corporis te fuisse / tuo ualuisse. ego ea que sine cā / minime aly neglexerim. quodo / ut tibi gratum fructuosum tibi quo qdē tibi gestum mirifice lianū / cum eē tuis animitate pene solus retinet / neqꝫ tibi dubito / qꝫ tu quello animo tuo / exquo tibi Strabonis ꝓfessis / patefactis / rerum ꝓcos dies matutina tm lectionibus ꝓpositis / cum illustrem quietē istic retinet / libenter sustinet / gestualium gregalium ludorum remissionē. reliquas uō ꝑtes diei tu ꝓfumebas hys delectationibus quas tibi ipse ad arbitrium tuū ꝓpararas. nobis autē omnē / ea ꝓpenda que ꝑ. pecuniam ꝓbauisset / oro si qꝫ tibi apparatissimi. sed uō hui stomachi. gestum eē fuisse de me uō tuum honorē ea / et scenā redimitā hi quoq; egro honorem ea / desima deesse arbitrabar. Delitie uō huc uel Epicuri. Etenim fuit ut ei desineret ꝓ cui horis linieret / ut unguere nos cepisset / nec eum defore tribue loco / si sanus fuisse / qd tibi alia nārā. Nosti cēt reliquos ludos. qd ne id qdē legeris huēmodi qd solent mediocres ludi. Apparatus eē spectatio

Est mā de spectaculo ludos ea uō ꝑpetuos fuisse nec ridiculum ea uox grauis uō ꝓpter hui ꝓpter.

Nō dubito ꝗn Cicero qd adhuc Rome erat.

Eque ac fortis quemcūq; dumtaxat uirtutis uerbis uō rebus et factis augeat tuebaturq; Et ego uirtutis ꝓcē pecuniā / et publicā / et domestica uel tm eque ac fortis qꝫ fortis.

tollebat omes hilaritatem quo qde apparatu nō dubito. qm aiō egregiū carnificis. qd eis delectationis hīt
sexcenti muli in Clitemestrā aurij equo troiano. Crathēre tria milia / aut armatura varia
peditū & equitū & aliqua pugna que ptē admiratione habeāt / delectationē nūl nullā afferrent.
lissent. qm si tui Xenocratis discipuli tria / Dūmodo is nūl qd ingeniosū & ornatū meritis
legerent / ne tui hand paulo plusq̄ quīq̄ nostre delectationis haurirent. Nō ego te puto graecos authores
eos ludos desiderasse / ppter eos ludos desiderasse ut̄ matronā spectare posse. graecis nō
ita ames / ut ne ad villā qdē mā una grāmatice soleas. Nā qd ego de athletis primū desidera-
quū gladiatorū gregibus. in quibus ipsum ferunt quīdā se oleū & oleum pdidisse. Reliquae ve-
nationes hinc & dies v. magnifice nemo negat / sed quae ppter hoc ea polluere delectatio
cui aut hoc & leuitas animalissima bestia tauri / aut polara bestia ursi albi tristitiae
que tū sinudeda sit / sepe audisti / neq; nos quotidie spectamus / quotq; nouū audimus. Extremus
elephantorū dies fuit & quae admiratio magna vulgi atq; rudis / delectatio nulla gentis
qui & mira qdā gessisse & atq; opinio erudita est / qdā illi bellue cum quo humane vide-
tur. hic ego tū diebus / ludos seruus / ne forte videar tibi nō mō beatus / sed libere esse fuisse.
Diuitiacum me tuus Cicero Gabinium familiarissimū tuū / & si tuus suadet Philippus & Scipio humi /
liter me hortatur atq; desiderio. rem quae ad illius notitiam. Nā me cū antea tardabat / cui etiam
& ambitio me hortabatur / & libebat denique quae iuuenibus / nō desiderium / tum nō hortatur ad vitam
nulla est / neq; eius suscepti illius laboris exhibitio peto / & rogabo nō minus horter nō opinor de me
militos / rogatu eorum / qui bene norunt se desiderari. Itaq; quo cum otio aliquā mihi de arbi-
tratu meo / tecum & illum rōne otij tui & laudem uehementer & libenter. qd quae nisi mihi mitteremus
hortere aut egere. si forte est / tū mihi nos legere tuos & si nihil te scribere & me meos tui
libros & molestissimas occupationes meas & tibi sine relaxare / nā ut plane exploratum nō
possimo / & ipsum qd' multos annos nihil aliud rōnis mecum / docebo & facio qd sit humanitatis
inuicem / tu nō ipsum & ualetudinis tue suscepti / & tuere ut stingas / & mihi mille-
obsire & nrā mecum simul lectionis gustare possis. Herae te plenis ulnis suppl & solo
nō ocy abundāte sed amoris ergo te. quae me quadā epistulā prius tuis simillimā tuae
ut aliqd ad te eiusmodi scribem / quae mihi te ptinuisse ludos gaudeo / sicut mihi / hoc me tū gloror & posthac adhibeas unicum / nosq; uisse. neq; & epistulis
reliquis meis / sicut aliquas delectationis tuae.

M. Cicero. M. Mario Sal.

Mandatum tuum curabo diligenter / sed hoc amicus mādasti potissimum cui expedirem illud nomen
& ptimo. sed eo audisti multum & ptinuisti / quo ne ptius emerit & si multum temporis in amore
meo & te & gloriosis mei reponendis. Nunc quo tui plenū nouum / illustratoris tuae poenae & illud
minoris uenerat / sed de loco satis est. Tuum negotium agam sicut de tuo diligenter. de impe-
te grauiter scito. sed nimis uereor mihi gratulari. putasne esse scribis & hoc potius
mihi me / magnum illum leonem & putare. Credas mihi uelim / magis me audio hoc / & mori tamen
letum. plenum esse audio malo & gladio. Deum gloria potius & amicum & reclamitare. scripsisti
me delectauit tantum studium bonorum me exhibuisse & memorabilem gratiam / clarissimum et
potentissimum uiri. postremo qd uis uerisimile fortasse uideat / oderat multo magis hunc &
illum ipsum Clodium. Illum esse oppugnatum. hunc defendere. Et ille cum omnes res pro meo
capite discrimen esset habitum / magnum quidem spectauit / nec sua stolide / sed coacto angulo
qui me state / stare nō potuit. hic similem ac nō meum quem fuerunt / delegerat /

Tenco gponū mū dīs z dō dēsterro
i. dnyc ut pyrgō ut ꝛdulsū ꝓ z
oppōrā tuē ꝛegnō.

Epla pulchra de tpate
rei pu.

plegnosū Gallie homēdā ꝓpos.

ꝓsuaserat ꝙ nō milles mundis meis se ime Emissarium ꝑp fore. Qꝫ obrē valde vtile gnūde te
magna ꝛꝛs gesta est/ nisi ꝙ illi fortiores cuos fuerūt/ ꝙ qui aust. Eū ꝙ hūmsmodi ꝛꝛs a quo
ipsi lrīs iudicis erāt gdēnare/ qd sentirent nisi his doleū mouꝛ sup̄et dolor. Nos hic mlt̄ —
tudine z celebritate iudicioꝝ z nouꝛ legū lyticā desiderem ut quotidie uoti finam nō ꝓtulerī
ut ꝙ ꝓmū te audire possimus.

Ad. Cicero. Q. fratri Sal.

Pepsepe mihi cogitanti de cetis miserijs z quib⁹ tot ānis ꝛꝛam uexe/ z ut audio ꝛpalibus/ solet mihi
uenire illud tpis z quo maxīe fluxū uena/ ꝙ z ipse die memoria teneo. Nā ad vi. ydus maias
Lētulo z gnaeo pōpeiano vestro uenisti/ tui mihi sobrino ad pōsto flusti
solicitū te hēbat cogitatio/ tuj officij tū z ꝓpinqui mei. si manerē z ytalia uerebare ne offē
de essē/ si ꝓficiscerē/ adhortabat/ ꝓcibꝫ te meis ꝙmouebat/ quo tpe audisti ꝓfecto me ꝙ
ita gnerbātē ut nō explicarē qd erat optimū factu/ ꝓpudeat te malū famē/ ꝙ rectē/ ꝙ celsus
mee rōnes duxī. cui⁹ me mea facta pēnituit/ nō tuj ꝑ ꝓcibꝫ meis/ ꝙ ꝑ diuina multa que
offenda/ que nunq̄. ꝓmisi neq̄ magnas copias neq̄ bellicosas/ Deiot. ex Dūno/ paucas ꝙ
ptica/ De ꝓximis loquor/ reliqua ꝓmisi z repō bello rapacē/ dein z crudelē/
ut ipsa victoria hōrēdā. maximū aūt ex alumnis amplissimoꝝ virorū. qd quicq̄ mihi
loni. ꝑ eis/ que cui⁹ indolē desiderij victoriā/ ꝓmisi repī suadē parā. cui⁹ fidē ꝙ aūtē/
Deiot nō abeā suā ꝓpemꝫ valde abhorrebat/ suadere mihi ut bellū duīcet. hor
mēdū ꝙbabat/ z ea sua uidebat fore z fuisset fortasse/ nisi quadā ꝓgna repulsa
suis militib⁹ gradū. Ex eo tpe ne ille pūs/ milliꝫ ꝓmperator fuit/ signa tirone z colle —
ctitio exercitu cui legionib⁹ robustissimis ꝙlat. Dirē turpissime/ amisit z cuius solū fugit.
Huc ego mihi bellū finē fer/ nec prius in/ cui⁹ ꝓtegi preces nō sustinui/ fractos/ ꝓpugnos fore.
Discessi ab eo bello z quo aut iam cadē/ fuit/ aut aliquā ꝓdias indē duxi aut deuictōs
ui victorus man⁹/ aut ad subas ꝙfugiē/ aut rapiē tūt exilio lor aut ꝙfisciā mors
uoluntaria. certe nichil fuit ꝓnica si te victori nollē/ aut nō audere ꝙmittē/ ex oib⁹
aut hīs ꝙ dixi z ꝙmodꝫ nichil tolerabili exilio/ ꝑpꝫ z nocte ulla mihi adūtm z turpiudo.
Addo z cui ea urbe carua z qua nichil sit — qd inde ꝑ possit sine dolore/ ego cū mea ꝙtētꝫ nūq̄
cuiq̄ e/ z ī mea cē malim. que amde nūc/ oīa/ dixi simul. Veni domū nō quo ophima
undiq̄ dicto cēt/ sed tū si cēt/ aliqua fōna rei pu. tūq̄ z ꝓua ut ēet/ similia tūq̄ z exilio/
a quoꝝ mihi cui ꝙsimo rā nō usa est/ cui optime multe mē. Veni est eis ꝙnabus
ubi nō sit qui fruar/ nō ē/ cui uelis unū. sed tū uarie mlta magna z solatia
ꝓstet cui hāc duas res ꝙ me sustinet/ optima azimi z maxima me ꝙtia
quae. Alba mihi uno nūq̄ euenit. Altera ne mortuo qdē. hec ad te scripsi ne lōgi⁹ z
tibi molestus fui/ ꝙ te tui mei tui rei pu. cognoui amantissimū. notus tibi omīe meus
animus ē uolui/ ut ꝓmisi scripsi/ me nūq̄ uoluisse/ plus quicq̄ posse/ ꝙ omnia rei pu.
posteā aūt ꝙ alia⁹ mihi tāmꝫ ualet omnis/ ut obstiti nō possem/ me uoluisse pacē
amisso exercitu z eo duce ꝙ sine ꝑ fuerat uno/ me uoluisse reliqua oīa. postq̄ nō potuit
mihi ꝙ sine armis bellū. Nisi aūt hoc ciuitas est/ eruit ē me/ si nō ꝙdā esse. non
ī comodioꝝ loco ꝙ s. Rhodū aut athenas ambulē. hoc tempꝫ uerꝫ/ malueraꝫ sed qui
lōgi⁹ abest/ uolūt ꝓhīs cadē ut hiēt qd dicā/ si quā ī antea uoluerit meoꝝ ī adiuisse. si ei
qui cui⁹ magꝫ ī mea⁹ nihil fuit rei pu. ꝓfuisse/ eriminis loco ꝓtest ē ꝙ uolui ego certo
scio non uidi satis multos ꝓfuisse qui se me audiuisse/ ꝙ uis ī iniqua pace/ honeste tū
uiuere. acerbi ei ī seruos nō ea fuisse. hec stylo celeriꝰ formasse ꝙ uellet qd nihi ne
uideꝫ querabo/ nisi mihi lōgioꝝ temulsus. Ego si/ qui uolo exprimere breuꝫ tpe uolui scribendo.

M. Cicero M. Dazio Sal'.

Ad vim. hal' ry Cumany veni. cu Lilone tuo. uel nuo pot?. ry-pompeyanu stany rogito. sed fuiaz ante to recthorez. Te cu rex valere aipio ru crete du hic fum?. vidz eis ?te post-vna futuu fum?. Quare sigd gstruu cu podagra hes/ frie ut ?alui dies differas/ Cura ig ut valeas z mehr-bidno aut tridno gperta. vale.

M. Cicero Cesari Impatori Sal'.

Vide gt mihi ysuaserij te me esse Altu noy mo ?hy rch/ quc admeripm/ sed ?hy q admeos ynnet. G. trebatiuj rogitaras quonia exirez me ruj dume ut ruj mos olj studys busiys q'ornabssiuj domuj reduxi. sed postea gt z pupi gmorato duturnior erat gt putarij/ z mea gdaj tibi Dubitare nō ignota dubitatio aut ?pdire ystimonū meū videbay autoritate tridaze. vide gd mihi supserij/ repi uelle ea Trebatiu gperiare ate/ que gperentur amc/ neq; me?mile mis? ex ylyxe de ma uolūtate ynust gt ecy solu? de mea pollicit/ Casiy ro minuse gdam inuenit/ qt ul' testy opimonys mee uel suspitor humanitatis tue/ naj ny de hoc ipo trebatio cuj Ballo nro loqre/ admirab?/ dom mee luce mihi dabyate. gly ?extremy scripsi erat. M. itaq; quj mihi gnidas/ vel rogo grillie fanay ut hue Lepte delegi. si vis tu ad me aliu mitte quj ozes. sustulim? manu? z ego z Balbi?. tam fuit opus mihi ty ut illud nescio qd' no fortuitu/ sed diuinū uidet?. Mitto ig ad te Trebatiu/ atq; ita mitto/ ut mihi mea sponte/ post aut ?mutari tuo/ mittā duxerij. hue nn Cesie pervelij omnia comitate gplectere ut oia que ?me possy addiy/ ut ?meos gratie uelis. ny vemy hue ystimy de qua tibi hoc hor studeo/ noy illo vetere libo mro qd' nō ad te de milone scripsisse ruse Lusisti sed more Romano quo horiy nō ?cepte loquimur. ytaq; horiy melioriy viz/ prudentiore ee noiej. Accidit ? gt familia ?dunt ?mee mihi singulis memoria ultima sna. hunc ego negi Tribunatu negi pfecturā/ negi ulli huiusmodi rei uolui noiy peto. Benivolchaj z liberalitatē peto/ negi ?pdo quonia? s tibi ita placuit z hiisce cuj ozes. gratie ?signifi. tonij dem gt horiy tibi ita tradā/ de manu ut aut/ iy manuj tuaj istaj z uictoria z rdo pstanty. suus eis pudentissimi gt z te uix licet/ uerum ut de hoc liceat Cura ut valeas z me ut amas. Dma.

M. Cicio Trebatio Impatori Sal'.

In omibj meis sptis quar ad Cesarj aut ad Balbuj mitto/ legitima gdā ? arrogātie/ nec ea vulgatis sed nō aliquo ?signi ?dino nec erga te benivolche. tu mō ?cepias istaj z desiderata verba z urbanitatē depone/ z quo gstio ystis es/ id assequere z virtute gstitie hoc tibi ty ignoscent nos Amici/ gt ignouerūt ayedre que Corithy arcy altuj hēbant matrone opulēte ophmatis gtia illa mamlj atauissimus gnauit ne sibi mouelle ut ?mitt gt abeēt apatia nay multi suaj rej bñ gestre z publicā/ patiā gnal. dubitā quin dom etiaj agerēt/ yrca sī ?gitan quo ?mō recte fuissy/ nisi ut optimus ?sy? sed plum sibeyj alias. tu qm retinys tamen didicisti/ ny Britania ne ab Ethedanys denipany tamelo z quo ayedaj utpiagō. illud scio mihi/ qui ipse sibi sapiēs gdam esse negt. neq; ?sipiēt. Cura ut valeas.

M. Cicio Trebatio Impatori Sal'.

Ego te gnidaie/ nō desisto. sed gd gtiaj exire fuie cupio. sic maxiaj hoc ? Balbo adque de te dilgētissime z strictissime scribo. Illud solo mirarj nō me tolerare amice meis litis quotiens a. Q. mihi scie/ affirmy. Jy Britania nichil ee audio nec any nec argēti. Id pcta est/ Ethedy aliqd capias studio z adneg gt pmy tuaj. Sin aut sine Britania assequi qd' uelim? possuj/ gtior ut sic ? stanslandy Cesarj. quibus te ? cognitum habebit fe meus/ multis Ballus. sed mihi credit meis precibus z labore gtissimus Imperatore liberalissimū/ etiaj operam tuaj gratiarum ore singulis ut tibi unus tuū dū sit ne ipse tibi defuisse videare.

Ad Trebatiu gratiarum actionē z multa ondit ut

Vide gt mihi ysuaserij te me esse Altu noy mo ?hy rch/ quc admeripm/ sed ?hy q admeos ynnet. G. trebatiuj rogitaras quonia exirez me ruj dume ut ruj mos olj studys bñsiys q'ornahssiuj domuj reduxi. sed postea gt z pupi gmorato duturnior erat gt putarij/ z mea gdaj tibi Dubitare nō ignota dubitatio aut ?pdire ystimonū meū videbay auctoritate tridaze. vide gd mihi supserij/ repi uelle ea Trebatiu gperiare ate/ que gperentur amc/ neq; me?mile mis? ex ylyxe de ma uolūtate ynust gt ecy solu? de mea pollicit/ Casiy ro minuse gdam inuenit/ qt ul' testy opimonys mee uel suspitor humanitatis tue/ naj ny de hoc ipo trebatio cuj Ballo nro loqre/ admirab?/ dom mee luce mihi dabyate. gly ?extremy scripsi erat. M. itaq; quj mihi gnidas/ vel rogo grillie fanay ut hue Lepte delegi. si vis tu ad me aliu mitte quj ozes. sustulim? manu? z ego z Balbi?. tam fuit opus mihi ty ut illud nescio qd' no fortuitu/ sed diuinū uidet?. Mitto ig ad te Trebatiu/ atq; ita mitto/ ut mihi mea sponte/ post aut ?mutari tuo/ mittā duxerij. hue nn Cesie pervelij omnia comitate gplectere ut oia que ?me possy addiy/ ut ?meos gratie uelis. ny vemy hue ystimy de qua tibi hoc hor studeo/ noy illo vetere libo mro qd' nō ad te de milone scripsisse ruse Lusisti sed more Romano quo horiy nō ?cepte loquimur. ytaq; horiy melioriy viz/ prudentiore ee noiej. Accidit ? gt familia ?dunt ?mee mihi singulis memoria ultima sna. hunc ego negi Tribunatu negi pfecturā/ negi ulli huiusmodi rei uolui noiy peto. Benivolchaj z liberalitatē peto/ negi ?pdo quonia? s tibi ita placuit z hiisce cuj ozes. gratie ?signifi. tonij dem gt horiy tibi ita tradā/ de manu ut aut/ iy manuj tuaj istaj z uictoria z rdo pstanty. suus eis pudentissimi gt z te uix licet/ uerum ut de hoc liceat Cura ut valeas z me ut amas. Dma.

Quinctū gnes pstiny Annius pstiny?

M. Cicero Cornificio

Dubitat Cesar cuiy quor in gratiam deuy optimos imperatores iudex Cicero gt fuit mos erat.

Ad Trebatiu gratiarum actionē z multa ondit ut

In omibj meis sptis quar ad Cesarj aut ad Balbuj mitto/ legitima gdā ? arrogātie/ nec ea vulgatis sed nō aliquo ?signi ?dino nec erga te benivolche. tu mō ?cepias istaj z desiderata verba z urbanitatē depone/ z quo gstio ystis es/ id assequere z virtute gstitie hoc tibi ty ignoscent nos Amici/ gt ignouerūt ayedre que Corithy arcy altuj hēbant matrone opulēte ophmatis gtia illa mamlj atauissimus gnauit ne sibi mouelle ut ?mitt gt abeēt apatia naj multi suaj rej bñ gestre z publicā/ patiā gnal. dubitā quin dom etiaj agerēt/ yrca sī ?gitan quo ?mō recte fuissy/ nisi ut optimus ?sy? sed plum sibeyj alias. tu qm retinys tamen didicisti/ ny Britania ne ab Ethedanys denipany tamelo z quo ayedaj utpiagō. illud scio mihi/ qui ipse sibi sapiēs gdam esse negt. neq; ?sipiēt. Cura ut valeas.

Ad Trebatiu gratiarum actionē z multa ondit ut

Ego te gnidaie/ nō desisto. sed gd gtiaj exire fuie cupio. sic maxiaj hoc ? Balbo adque de te dilgētissime z strictissime scribo. Illud solo mirarj nō me tolerare amice meis litis quotiens a. Q. mihi scie/ affirmy. Jy Britania nichil ee audio nec any nec argēti. Id pcta est/ Ethedy aliqd capias studio z adneg gt pmy tuaj. Sin aut sine Britania assequi qd' uelim? possuj/ gtior ut sic ? stanslandy Cesarj. quibus te ? cognitum habebit fe meus/ multis Ballus. sed mihi credit meis precibus z labore gtissimus Imperatore liberalissimū/ etiaj operam tuaj gratiarum ore singulis ut tibi unus tuū dū sit ne ipse tibi defuisse videare.

Dea dubitat q multis nachtāt ny prius.

Ego te gnidaie/ nō desisto. sed gd gtiaj exire fuie cupio. sic maxiaj hoc ? Balbo adque de te dilgētissime z strictissime scribo. Illud solo mirarj nō me tolerare amice meis litis quotiens a. Q. mihi scie/ affirmy. Jy Britania nichil ee audio nec any nec argēti. Id pcta est/ Ethedy aliqd capias studio z adneg gt pmy tuaj. Sin aut sine Britania assequi qd' uelim? possuj/ gtior ut sic ? stanslandy Cesarj. quibus te ? cognitum habebit fe meus/ multis Ballus. sed mihi credit meis precibus z labore gtissimus Imperatore liberalissimū/ etiaj operam tuaj gratiarum ore singulis ut tibi unus tuū dū sit ne ipse tibi defuisse videare.

M. Cicero Trebatio Sal'.

Scripsit ad me Cesar / humanissime nō diu te sibi ex familiares / et occupationes tuas / sed certe fore cum quæ ego rescripsi / et mihi gratus ex tua / si et plenius in te / studij officij / liberalitatis tuæ / illustret / sed et tuis litteris cognovi / et quanta existimatione tua / et simul tui admirator / eius tribunatus gnoda / depto et tui labore militare gestisti. Quocirca tui vacuum et mandio tua Cornelio nihil audeo dicere cui tu facile satis es qui te alacer sapere dicas et tuis qui te urgeo istis occasione et familiaritatis qua melior nunc restituet. Et scribis de illo tuo cui ego to ei nō desino commendare / sentio ex ipse mihi / te sibi gratias agere debere de eo quod sit cura ut tuas / ego vestras litteras Buttinum exhorto.

M. Cicero Trebatio Sal'.

Jam diu ignoro quid agas / nihil ex tuis / neque ego ad te his duabus mensibus scripseram / et nisi quæ mea nō erat. quo mittes aut quando venies nescieba / Cupio tuus quid agas et ubi sis hiematurus / Equidem velim mi Cesare / sed ad eum et occupationes nichil tui auctus scribere. ad Balbum tuum tui / desine nolo / scribis adhuc / Dij plenius. quod hunc ipsum nichil est Balbi Baltera mortuo. sed vita quidem nō desit / quod tuus familiaris est / vereor ad tuas / autem / adhuc nō potuit quidem / sed mihi tui gratus est

M. Cicero Trebatio Sal'.

Legi tuas litteras ex quibus Britannicis te Cesar nec valde une quidem videri. Est quod gaudeas te Britannos venisse / ubi aliquid sapere discere. quæ sit brevissima quæ ipsius est / ipsius nemo illa tanta insula praeter te fuisset. Vereor tuum videamus limen. tui ejus ante munitur. subinde tibi ultro et arrogantia ab eo ad quem certum nō et supplex es / sed et ornamentum assumere nō possit sed tu festa epistola nichil mihi scripsisti de tuis rebus quæ me hercule mihi nō minori curæ et mee. valde metuo ne fugiat et hibernus. Et ob rem tamen Lucullo utendum esse do Jovi nuno et agamus plautus / et tui qui magis nō alunda et ipsi nec nunc iste satis calere audio / quo et nō male me hercule / de te timueras. sed mi re multum multo es cautior et et adventationibus qui nos et Cretæ no natare voluit / Sardiosipsus hō natus nec quicquam exercitatus / quod antea ne Andabatis quidem / et natandum putarem? sed vis scire tuus sum. ego de te ad Cesarem et diligenter scripseram tu / te tuis / et sepe. ego / sed me hercule vis timueras / ne mihi ne labaliissimum hoc mei et amantissimum voluntatis ergo me diffidere sed tui hercules quas et tuam de tui / putam esse hoc / monendi. de fen. et et mihi nichil rectius. et simul de tuo statu no gratius et omnibus. sane ejus rupto et agas / et quicquam et loquens istis tuis discessus / a nobis tuus puto. sic ejus tibi persuadeas nichil vero mihi esse solamen. Quare tandem potius pax / te esse mihi nolis / si tibi esse id emolumento tuo sciam sin autem id nō et nichil diuturnum nolis et / me et te nō potuisse attinuisse te et nō hunc adulescentem. una me hercule mea ut summa ut voluntas egressus / plures enim et nō mō hostes sed et fuisse nū herculem. Quare cum de rebus tuis urbanis primum scias aut gravidae aut gravidae / aut re Junio.

M. Cicero Trebatio Sal'.

Nisi ante Romam profectus esses mihi eas mittere reliqueras. quas ejus tot et tecum una gratissimas desiderare. ego cum unde primum gratum dederis ut singulis in tecum rebus humanis adhuc rationes possiles. satis me tibi video abstersisse. sed hoc in et quod sit. video ejus te vis rotam plenius / hoc signa melora sit et meo Tusculano. sed quod

Evasit grus Trebatij Apollinis ut Homeri videtur.

ſcire cupio. ꝟſulig ꝺꝛ te a ceſare ſcribꝫ ſed ego tibi abillo ꝟſulig malleꝫ. qꝺ ſi aut ſtraut ſtumꝫ
putaꝫ ꝓfecto iſtaꝫ milinaꝫ et ꝓmanc. Ego eiꝫ iſtud deſiderij tuiꝫ ſpe tuoꝫ gmodoꝫ ꝟſolabor
ſiꝫ autē iſta ſꝫ maniera/ veniꝑ te adnos/ nā aut eut hꝛ aliqꝺ aliqꝝ/ ut ſ miꝫ me hꝫnle colle-
cutio nrā ꝓfuꝫ eut ꝑ omēꝫ Samarobunc. Deniqꝫ ſcito te veniſſe/ ſmo milleꝫ eut. ſi duriꝫ
fenſtra abſtuerꝫ. noꝫ mō Laberiuꝫ ſꝛd ꝛ podalirꝫ noſtꝛ Valeriuꝫ ꝓmeſſo. ꝟmā eiꝫ ꝓ. indu-
ꝓſſ/ Britania uice gſulti. hꝛt ego nō uideo ꝟſuꝫ tu videaꝫ. ſꝛd de re ſuauiſſima teoꝫ ut ſolco
uocoꝛ. remoto loco hilahꝛ amiciſſimo a cō ꝓpio/ ut ſ iſthc/ mea cōmendatione tuaꝫ dignitaꝫ
optimeꝫ/ ꝓſtraꝫ noſtꝛ deſideriū. honeſtatē ꝛ familiaritatē tuaꝫ augeꝫ. ſiꝫ autē iſta Angelus
recipiaꝫ te adnos. oīa tū queuiꝫ ꝛ tua uirtute ꝓfecto ꝛ nouō ſūmo orgā te ſtudio gſequi.

M. Cicio Tiburtino Sal.

Mirabar qꝺ eſſet ꝟ tui mihi mittē liꝛaꝫ ꝛ tāmuſſitē. Indicauit mihi pāſa mea Eprymeiu eē ſuiꝫ.
o caſtra ꝟolara qꝺ tu ſcꝛipſiſti ſine Tarchy/ ꝛ nō Samarobuna; miſſeꝫ/ taꝫ tū mihi noua
planebaꝫ euꝫ idē ꝛ hucbare qꝺ ꝛ nr̄ familiariſ meaꝫ. ſꝛd quoꝺa/ modo uix eunte deſiderio-
euꝫ oīa tua cū ſuauiaꝫ. non eramuꝫ. Vbi ꝑro illa aut familia Rōme ut ꝟ longe longe
agiet oportet. quiꝫ eſt eiꝫ qui ſue nichil nō ſua cā. qꝺ uix ſtatuoꝫ cōi domūdū euꝫ uoc
nichil poſſet eē apud eos qui oīa uoluptate ſua metiunt. Cui aut tibi placebat ſong
Lapideꝫ uirare euꝫ ſuaꝫ ſtoꝫ/ iiiiꝫ nomiꝫ eē poſſe. qꝺ ꝑro fieꝛ ꝓpto ꝟlubrino
ſi tu ſtatueꝛiꝫ ℭ
ꝛ oīa eē acerbiꝫ ꝛ ſoꝛtuna) Igit nō opoꝛtē. Quare ſi plane amoꝛ de hoꝫ moleſte fero
ſiꝫ ꝓſe aſſumat gmodoꝫ eſt/ ignoſco. mō. ſcribe aliqꝺ ad nos qꝺ agaꝫ ꝛ a nobiꝫ qꝺ ſiꝫ
aut curaꝫ uelis.

M. Cicio Tiburtino Sal.

Adeo ne me ꝛ uſuꝫ eſt exiſtimaſti ut tibi ſcꝛaſtroe gꝛ paꝛe mihi gſtaꝫ ꝛ nimiꝫ cupid de me di-
uideꝛet. ob eaꝫ qꝫ rē me arbitꝛaꝛe/ ſcꝛipſiſti ad te iaꝫ diu nō miſiſſe/ Mihi ꝟ turbano
animꝫ tuꝫ quaꝫ primuꝫ ſcꝛipſeꝛaꝫ/ moleſtiaꝫ attulit/ neqꝫ aliꝝ ulla cauſa fuit nō ſcꝛi-
ꝛendi ꝓuincie/ niſi qꝫ uia eſt/ plane neſciebaꝫ. hic tu me ꝛ impediebaꝫ neceſſa-
ſtudioꝝ meoꝝ amoꝝ. Quā Teſtiū uis ſtudioſuꝫ te ꝓmittit ſtare/ aꝫ qꝫ te
Imperatoꝛ gſulit. gaudeo/ neque id ꝟſuꝫ eſt/ puto te malle a ceſare gſuli qꝫ ꝛ amari
Suū utꝝꝫ eſt/ quiꝫ te ſcꝛeet ꝓ me quoꝺ ſcꝛipſi. ſꝛd ut ad rē redeaꝫ. te iſtic ꝛ nu nō ee
uehemēt gaudeo. ꝛ ut illud eiam moleſtiꝫ/ ſic hoc eſt ꝛotundiuꝫ. tamen metuo ne aliquā tuiꝫ
tibi paꝛe ꝟſit/ naꝫ ut audio iſtic nō exuꝛe manuſcꝛiptiꝫ ſꝛd magnꝫ ſcꝛipſeꝛat ꝛ ꝛeꝛſuſ
ad uim. famāq; adhibē. neqꝫ ē qꝫ illā ꝓpoſitā ꝛ inꝺicto ꝟmeſſiꝫ qꝫ ꝓtoꝛ ui oīa armaꝫ
nō ueneꝛiꝫ. ſcꝛipſeꝛat ꝛ lacteſcendo. ſꝛd ut ego quoqꝫ te aliqꝺ admoneaꝫ de meſtuꝫ
cautionibꝫ Tyrannoꝛ uiꝛoꝝ conſeo audio ꝓpiuſq; eſſe/ malleꝫ aut ꝛ eꝛe angſto eēnt
ſꝛd al ꝛotundiuꝫ. tu ad me de iſtis ꝛebꝫ oīb ſcꝛibaꝫ uelis qꝫ diligentiſſime. Datū. iiij. no. ianuaꝛ.

M. Cicio Tiburtino Sal.

Criſippus uetꝝ an Archiaꝛchꝫ Liburnꝝ ſeꝛat/ ut te nō ꝛ moueꝛe putaꝛeꝫ nō. ſalutē eiꝫ ꝟbis tuiꝫ
mihi nūciauit. Valde eiꝫ laudꝫ eſt/ qꝺ gꝛauiaꝛe litꝛaꝫ ad me ꝺaꝛe hoꝛ ſꝛipſi ꝟpe domeſtico.
Qꝫ ſi ſcꝛibere oblitꝰ eſt/ minuꝫ multi iaꝫ te aduocato eā rē adeꝛet. ſi noſtꝛi oblitꝰ eſt/ ꝺalo opaꝫ
ut iſtuc ueniaꝫ aūq; plane exaīo tuo eſſluo. ſiꝫ eſtiuoq; timeꝛ te ꝺeſiꝺeꝛet aliqꝺ exo-
gita ut ꝓſim de Britania. Illud qꝺ ꝟluit audiuꝫ ex eodē Criſippo/ te eē ceſaꝛi fa-
miliaꝛiſ. ſꝛd me hamle malleꝫ id qꝺ eaꝛ equuꝫ de tuiſ ꝛebꝫ extꝛemiſq; ꝛ ſꝛiſſime cognoſci.
qꝺ uere ita ſiaet/ ſi tu maluiſti lammolethe ꝛ liuiꝫ uiꝛa ꝟdiſſe. ſꝛd hoc ꝛotatu ſtumꝫ

Nō ꝛ nightyſele
ſmiꝛer.

z tuo more z nō nichil ꝛ nostro. te ualde amarī. nos q̄ a te amari tuis uoluīs. tuis ꝛ ḡsdibus.

M. Cicero Trebatio Sal'. nam pt q̄ amātes nichil ee alienū amicis.

Q. sint morosi qui amant/ uel ex hoc ꝛ telligi pot. molestē ferebaz antea te Jn nimis iste ee/ pūgit me uulsus ḡ stultis ee te iste lusū. neq; eis mea cōdatione te nō delectatu fuisse putabar. z nūc angor quicū tibi sine me ee iocūdū. sed tis hoc malo fuit nos desiderare ḡ te nō ea q̄ste ḡstitue Q. nou ꝛ C. gratu suauissimi dorsennā hoīs familiarissimi uenisti/ nō dim pt ḡ ualde gaudeo/ qui fac ut te ḡ maxime diligat. mihi nec nichil ex ista pūna potis q̄ iocūdū fuit deportare. Cura ut ualeas. — M. Cicero Trebatio Sal'.

Jocat' p̄ud de stamī quoꝫ. sed mdoc dnmac q̄ reuocauit aliqua ꝓscta ō. sno rapuit q̄ nr̄y ḡplm post fuit sno rapuit.

Jn equo troiano fuis esse ꝛ extremo/ sero sapuit. Tu tū mi dechile non sero. primas illas mihoplas sat fortias dedisti. desid ꝛ? butama nō mis ḡ philoctetis pōsis. plane nō respōdes. nec nō mi hilarius inest mihi mdus. iaz tegmoues nō curas. usq; q̄ uacuā sapiē opz. id erit tolis arcumq; ego si foris remitaz Gn. octauio familiari tuo nō desuis. Cum tis dixi mis me aliquoties mutaret/ oro te quis ni es. sed me simile ḡ ioui hō bellus est. uellez ioui adduxisti q̄d agatis z hac q̄ ꝛ ytalia uētu sitis hac hora fere plane scio. Balbus mihi ḡfirmauit Dumis te fruiz. Id utiq; tominus meus tenuis pt bene nūciabis te fruiz. Jn quo studio dnō/ emis ee dnō dumis/ qui celo z terra simul possint. postea mdor q̄m istinc uenis Sulpicius tuus accusant/ ḡ negotiū te p̄ōtis fruiz mdre/ sed tis ē q̄d gaudeas. gstat eis tui omnes/ maxis te uno Somnio robure Jmis ḡtinoz ee.

M. Cicero Trebatio Sal'.

Extrema lis ꝛ C. ti greis cgi/ z te aliqs collaudare possis ḡ pis mdis rem aliquā ī sinū gsecisse/ nos p̄mos supi lis tuis uehemēt gmonebar ḡ mihi ꝛ dū/ pare tua dignitati uis mi uelis/ urbanitatis ḡ desiderio ī dū ī prīcipe rpdū tumd ī labore militiq; reprimā ī. q̄ te alumnis ī subi pudoꝛ mdebare/ tuis ḡ eis Singraphis ad Jmpatoꝛē nos ḡplis attulisti/ sic prima ablata/ domum redire ḡpiebas. nec nihi mihi uerebar ḡ ipos qui eis Singraphis unusti/ aliqd mali adhuc nūmis auctoꝛe potuisti. Ego si ma cōmoda rōne dissi/ te meis ee maxie uelle. nō eis medioci affinebar ut uoluptate ex gpendare mea/ ut utilitate ex gsilio atq; opa tua. sed uis te z adolescētia tua ꝛ amicis z fide mea ḡtuisti/ pmis te nō mō tuēd mihi sed z augēd atq; ornādis putaui. Itaq; quoad opinar? pis me ꝛ pūnas exutis/ que ad te ultro attulisti messe te rede. postea mea mutata uō ē/ eis mdeis me a Cesare honorificentissime tractau. z ome dilige. hoc ḡ lubens ꝛ credibile z singulis fide nosse/ sic ei te gūdaui z tradidi ut grauissime diligentissime q̄ potui. q̄d ille eam z accepit z mihi sepissime ḡgratulat/ z tibi uehemēs z te ondit mea cōmendatione se se ualde ee gnotū. Hoc tu uis nasci? / si me aut saltē aliqd aut uelle tua ēt putas ne dubites. z que te forte ceteri aliqs offendent/ eis ille aut omissione aut difficultate/ tardior tibi aut mīus ꝓfecto z ultima expectato/ que ego tibi cōmoda honesta ꝓstabo. plibi te hortoꝛ nō deleo. tis moneo/ neq; amare ḡtemāde clauissimi ac lubētissimi uiri. neq; ulmoꝛ gnāte neq; etiā magis ydoneis tpis/ si hoc amisero/ te ee nullā uitā iudico. hoc q̄ admodū uos somnoꝛ soleis/ uix nesciis libris Jdeꝫ C. cornificio mdebar. Jubeto mihi te ꝓfecto nō ee grauē. q̄ z labore caruisti/ z ego te de reb illis nō audiebam ubi sis hibernaturꝰ. z qua se aurigatione admoꝛ ꝓsimbas uelis.

M. Cicero Trebatio Sal'.

Accepi a te aliquot epistolas uno tpe/ quas tu dubius tpis dederas. Jn quibus uehementer delectatus

M. T. Sal' tu ayuoth stud uehemēs sit mihi ne de epistolis dubitaueris.

Sigfficabat eij te / istay milinay ray si mo aio fcie / ee fortay vix / gstancy. que ego paulissr / ante tre
desideram no ? benillimte ai tm / sd magis ut desiderio nostri te grauide sustinei. Quare prego ut
reposita. forti aio istay toleza milinay / multa mihi rede assequere. ego eij remouebo gnda honory
sd tpe. sic hēto / no tibi maioi ee cure ut iste tuus ame discessus tay suauitatissimi hbi sit. mihi
Itaq; qn̄ vestre cautonys memine st / gremby tibi mst cautonis ut ostenda mei. tu me velim
de vone gallin scitu cephoie sanay. ego eij ignauissimo cuiq; magnam ? stay hec. sed utrid tybi
tuas reddaz / retia scille. Illud miror / quis solet eody ge. plinij dare / qui sua manu scripta
Nay qd̄ m palipsesto Lando eqdy pauimonay si mirer qd̄ talia' carmina sint q dcire ma
luay q hec scribe / nisi forte tuay formulas. nay eij prius te nosse debere ut reponas
tuas. ay hoc significay michi sint fugere te ner carmy qdy tibi suppeditare. ray ista mea
culpa est qm negotiay te nis extulay / z ad hic nobis my reliquerys. Ego te ballo ray
ad nos q̄ basset more Romano gndabo. tu si ? tuallia lōgi / aut metay longe ne sys ad
mirar?. eray eij absenti? miste Apuli. hay longe stupes ay pōpeio ay ad villay petaly
philomoy dulcissy exquisitay andurmy fremitus Cicheyz mroz quos qd̄ hic mihi
liast. Nay vlubris honoy mei nō vij maximy ramēmoze sed ay nosse q stabat
Cura vr nalay. sty vo yd̄ Apl'.

M. Cicio Tiebatio Sal'.

Epla tuay qua accepi ab l. Aruno q sua ? noctē / michi eij hēbat qd̄ ut nō ? q̄none zerte legi
posset. sed a Aruno ita te mādasse aiebat / z tu adscripsisty. Vez illud est / michi te ad me
postea scripsisse de mivor. pty tay nouy zelus.

M. Cicio Tiebatio Sal'.

Vide q̄ti apud me sis z si Jure id qdy. nō eij amore te vincor. Vez ay qd̄ pati hbi ype rubrigarion
nay rubricay / certe id absenti delere nō potui. Itaq; ut p̄mum velim nanciare regi ? stay
topica aristotelica q scribē ad ipā verbe q̄monit? amātissima tua. Eay libz hbi mag? Regio
scripta / q̄ plenissime rey illa scita potui / ray tibi qdy nideliā obsequia cogitare debely
nullay alij leg̃ time ? tpete / z sine aliqua exceptione q̄ q̄ plurimi st / doctiq; depanit.
q̄q; tu si actione legis / si stip? te / eia q̄ssigna. ut emas ? tellugas. ut nō ? ipa tibi lōgissima
q̄none ornēt? / exercitatione q̄seqūre. ? qua q̄dy nos te q̄nebim? si z silen indicium?. z
salua ista offenderim?. Vale. hal' Sextily Regio.

M. Cicio Tiebatio Sal'.

Admabilior mihi velia fuit q te abesse sensi amay. sed qd̄ ego dicam. te quem quis nō amat?
Busi? medi? fidi? nusq; tam desiderabar ut si cōi? vi? e nobis. sed ego te nō reprehendo qui illuc
ad edificationē tuay tradiscay. q̄q; ei? velya nō ? valuit q̄ Lupercal tibi iste malo q̄ hec dia
tua si me audiss que solet hac partes possū nis tuebis. Nesno qd̄ ei? velim? scribam
neq; habeo notabile amicay relatū / nec paganā domū desert. q̄q; illa qdē hec lomy
a quo ? adhuc tuai solet. que tu si q̄ndeay multū q̄stexeay. sed ? p̄mis operamur ut
hic p̄sim tpib; hic p̄signy p̄mij cogz verbis quib; eamus sis. Deinde tuay domy tuosq;
agros. caq; remoto salubi animo loco. idq; ? mea ? possit mi Tiebati arbitror. sed
valebis / nuti q; negotia undeby / meq; dys umāby ad bonā ? expectaby. Ego a sexto
studio nitoris discipulo libz absumy
? nitoris dis glumeran-
norantiae. Jgt omedia suauis meq; doctq; adhuc disciplinā. sed basis nē me dehor libro
celaui. te qdē nō undey. nec ? rechersat Curiaui valeys. Vey. hal' pridie velya.

M. Cicero Tzebatio Sal.

Sily ram te dedi. is postea fui apud me/ cui ei Dimey tibi mihi respondi illa nos sine pudo fuit pp-
si lenoy Turpilie possidie cupio/ ptor ex edicto suo mihi debet. negare audebat Sernius
tabulas tesk ee eas quas si hunsset/ is qui fiduciae tesk no huit. horidi offy die te my se-
lonitey negabat. meq rogauit/ ut se eas suey tibi gudare. nec vie melior mi Testa.
nec mihi amicor pp. sillie gsq est. te tis exorpo. Gransima gt mihi femie Badey ulno
uenerig eiq pollinte eius. sed si me amas qt pmu hor te uehemt & a tis exopto.

M. Cicero Tzebatio Sal.

Illuseras heri st. inter scriptas q dixeras Siciliam ee posse ne heiey q fuitey antea fuit eet. Quin recte
agere. Itaq a si domuy tuae potus/ seroq rediseq/ tis id cupiut ut hoi gratia & notuy & desiderij
tibi mihi ut scirey id qd tu neiey scuisse diebus Sexty Clusy cha. manilay. chae. bruny
sensisse. ego tu scriole & Tette assumere.

M. cicero Siu fabio Gallo Sal.

Tamey qd ex Arpinati uenerag euy mihi ate hee reddite st. ab eodeq amoi Auiani liag. q gh
hor erat libalissimu noiasse sticha euy uemsset/ qua ego uello dic. fuic qso qui ego suy
ee te. Est ne aut mi pidris aut nostu pmuy rogant de die. deiy plus anna postularet
sed eet mi Galle oia similia si ea mutat eet que ego depderabay/ & ad eaq pmuy quay
uolueray. at tis istarpa que te emisse scribis nos pulu rata mihi euit/ sed & grata. plane ey
& tellugo te nu mu studio/ sed & amore upiy/ que delectant horiy ut ego pfy indeuuy i oi
und. elegantissimuy que me digna putauy roemisse. sed uchy manent Damasippy
in sinu. pfius eis ex isthy emptionibus nullu desidio. tu aut ignaeuy & sinuis me gth
ego gen oio signioy nu estimo/ tanti isti quatuor. aut quaq pupissit/ Bacchy istuy
euy musiy meteli gueras. qd sile. pmuy ipsiy ego musay nuiy tanti putassem ateq id
fecissy musiy oiis apphtibus. sed tis erat apu bibliothee/ studyq ap nrios ogreuios. Bacchy in
ubi & apud me long at pulcle st nomi ophe & sepe inde/ noiatuy tibi signa/ mihi notu
madassy. sed ybristey. Eti eis signa ego emi solco que ad stinendu gnaspue exornet
mihi & palestin lony. chaiey nis signis que mihi pary amoi gaudeo/ nullay Satuuy
signuy fuisse. Iste eis duo signa pulcia mihi ex alumey attulisse. Hermuy mallq
aliqd fuisse scio pmu euy Auiano mitigi possem. qd tibi dsuadeas tu apue fore
si te delectat hebey. siy aut simay mutasti/ ego hoc s. qd ista pma ne ego multo
libeti emeiey dimsuuy Tarauie. ne is hospiti molesse siy. oio libeti mi udeo
ee redpa cu plane ues uetey mandaiey. Itey qi stuay quei puer hic nomi ee Auiany
familiaiey sex habuit. Quaday mihi noua st i stinctu & pcti mla Tusculay. ea uolebay
tabellis ornaie. & eis sigd gnis i stinctu me delectat/ pictura delectat. sed tis sustuli mihi
st hyda ostiose uchy me stanay ubi sunt qui arcessunt. qui ozone Verrine. sicis Dama
sippi & stuia nis manebat/ alioqui ptinde Damasippi uel gurgitis & cyclopis. Qd ad me
de domo scribis etsi iam id ego pfecturu mandabi nec Tulie/ tu eis ipa hora aderyay
tuay lucis. Egerey & uy Thoiniu qi is unus ut sty stamhaut Cicisso ut icdy aut
pui qi tuay legi has pximas lucis qsuy de mea Tulia qd egerim. p. linquay stoqui
direbat/ sed opinor Capuy ut ea ita gessit/ pomis eay pene negoiu st ande ny ue
abeet. Est eis pfect & hospitiu Dexi ille & absente & si facile migraie. Est mihi
gratissimu tamen ate existimay. tis quemadmu uolo uel qd uis. pmuy ut eay domuy
suoiey ut ne mu ppe me sed plane meay histie possis. Deiy ut migraie tuay
festinet. sed ne domuy si nihi gredo ut Et tu impedior sic qi ego suy. Itaq oio exire.

Vide cis

Video eim quid mea interfit quid utriq; nostr. sigd egero famam sbagtu. z adoia reflex
z gñ te expectem/ fames me si tibi under orem.

M. Cicero fabio Gallo Sal'.

Amoris quidz tui quoquo me uerti uestigia ul yxime de ingello/ sensi ei exiis tuis ualde te laborasse.
Amo g' uolũtatem/ sed pauca de ve dicã opinor olim. nõ omitty dormid fre ego nõ omitty
mi Galle seruo/ z signa est her sunt oly eis ingnare existimabam non tñ ab ullis q' hoc
tpõ observe a familiarissimis Cesari omitty pñt istis. Id ego t huius pono nõ fuit horum
pestilentiose pania sua. Cuiq; ad dictu iaz tuu puto ee Caliu Linny hyemarteo pterunio at
inde quid sumeret pharnee cãm irrytas/ ipsi q' dñi. Erat ei mihi sane familiaris. is ad me
uenit/ dixitq; Judicij sibi opaz daze gstituisse. eo ipo die quo de p. sexto in gstiuy u nonã
erat/ respondi nullo mõ me stare posse. quẽ uelle aliũ dig a supplicio/ me ei nõ defuturũ.
Ille aũt qui sciet se nepotes bellij tubulos hiẽ/ z stat bonis unctoris discessit ame utrumbi
uidear ivatior. habes fardos unaz alius alio negotij cognosñ meaz cãm z ista Salaconis
iniquitatez. Catonez tuuj mihi mitte cupio ei legere/ me adhuc nõ legisse tempe vitij nrij e.

M. fabio Gallo.

Epl'am gstissaz doles/ noli laborare/ salua e domo. petes aũ libebit. Qz aũt me mouet uald
gratuj est/ idq; ut scis fanas zogo. uideris ei mihi uereri/ nisi istũ hiemem zideam? b
Sed heus tu manuj de tabula. magister adest an' q' putauerim? Vereor ne t Catoninum
catoninos. mi Galle cuius putes quoq; melius q' epla tue ytej/ ab eo loco te tu labunt
secreto her aude. tenuj hẽto. ne Apelle q' labrato tuo dixeris ppe Dionys logistico mo. nemo
nemo hinc male me indicio. sed gdã est nostr est/ Vereor ut' ne trãsiuspiz Vngnej q' aũt
Attio. is ei e directo opistr atq; eqd' aligtuj iaz ehaz nocty assumo.

M. Cicero Gallo.

Cum deinuj iaz diz grauiter ex intestinis laborarez neq; hys qui mea opera ut uolebãt me
phiarem non uidere qi febrij nõ huic fuga in Tusculanu. Cui qd' bidui ita ieiunus fui my
ut neq; aquaz qd' gustarez. Itaq; gsteri lãgore z fame magis tuu offi desideraui q' ate regi
putaui meu. Ego aũt nij omiss mortis ze formido. tuj qd' Epicurum nuj sequor male
accepit qz dicunt/ 1. Grauis uirtãs fluxus z grauis uictus
fluxus passiones. Jgr nisi molesta esset quoq; alia morbi edãtatis ee/ putant. Alioz e
turpibus intepiãte. Sane 1. Grauis uictus fluxus. sit mihi sed mihi
e mihi uel lon mutatio uel ai e relassatio uel pũ fortasse iaz smestribus morbi remisse pro
fuisse. ac tñ ne mire unde hoc amde ut quo ue gmisceri lex sophiana qñ uidetur
1. fluxa uictus 1. splintaz uuida. s athenis/ ea mihi stomachi sit. Nay duj
uolut ista Lauti terra nata que legis exempta sit in honoris adhuc/ fungos helueliaz/ bbas
omis ita gdiu/ ut mihil possit ee suauius in eas ruj i dissis in rena Angulan apud
Leutulos/ tanta me 1. cõpiis dehinc s arripuit urbode pmium
uidear repisse gsiste. Ita ego qui me ostreis z muremis fere abstinebaj/ z boni z
malua accepi sny. posthac ut ceruj tantoz. tu tñ nij audisti ab Amino uidit ei me
nauseantem/ noy mõ mitte/ cui iusti humi/ sed z ustendi. Ego hoc cogito g moraz
quoad me zetinaz. naj z uinj z reapsi amisi. sed si mortis depulso/ fere ut stoici ita zeno
Cicero Gallo.

Miror quis me amisez tuj tibi id fame nõ liberat/ qd' timet/ tuj nõ debebaz. Ego ei te nij

consulatu obseruauaꝫ ⁊ alꝫ forte ut te Cesar restituat/ multꝫ tu qdem dignꝫ/ sed tibi nemo credit/ Tribunus plebꝭ dignꝫ te mea cā posse utinaꝫ sed eēm⁹ tribun⁹. Intercessorꝫ non queremꝫ Negꝫ me audere qd sentiaꝫ dic̄/ quasi tibi aliꝫ pacē impudēter me negarem pacē forenſe re- spondeꝫ. hoc tibi scripsi ut isto ipō i gnē in quo aliqd posse dꝫ/ te nichil esse cognoscerē. Q3 si humanit̄ meaꝫ qsilꝫ est/ Libenꝰ tibi me ⁊ stantē purgassem. nō est i gratia mihi sē que fecisti/ sed que scripsisti molestꝫ. me aūt qui Cethi libri sūt/ tibi liberꝫ nō ussꝫ demiror. Naꝫ si falsa fuerūt que tu ad me ut aiꝫ detulisti/ qnd tibi ego debeo. Si uera/ tu es optimꝰ testis/ qd mihi plus Romanꝰ debeat.

Cicero. Curioni Sal.

Memini qꝫ mihi dissuadere uidebare qꝫ cui isthꝰ pelopōneſ mutꝫ qꝫ nobiscꝫ erat ei multo/ domi- lius huic urbi tuꝫ qdem urbꝫ aperiꝫ humanitas ⁊ suauitas tua/ qꝫ tota peloponesꝫ/ ne Duꝫ patres. nue gra ⁊ audisse mihi nullꝫ uideꝰ/ cui qre destinatꝫ hic reꝫ/ te ꝫ grecaꝫ gratiꝰ. ⁊ hoc tpe nō solū sapiēs qm hunc absꝫ/ sed ⁊ beat⁹ qꝫ qui aliqꝫ sapiat/ nue nō est beatꝰ pr/ sed qꝫ nꝫ eum uidebat prudēs es grauit⁹ utꝫ esse/ ubi uer pelopidaꝫ. nosti retoꝛa. nos idē tpe modū gsequēs alia uōce. Cui ei salutatiōm nos dedim⁹ Amicꝰ qui fer ⁊ hoc fiebat⁹ qꝫ solebat qꝫ qr aliꝫ albaꝫ undē bn̄ scribeꝫ emꝫ uideꝰ/ ubi de me in bibliotecaꝫ/ utꝫ enim offō tanto gsilio fortasse tu sentiꝫ. Intellexi ei ex nostꝫ mor⁹ quā cui meaꝫ necessitaꝫ ⁊ desiderio amicꝰ/ domi tue dimic/ te ex meꝫ libris/ aliꝫ mꝫ desi deraꝛe. sed me hamic ⁊ tuꝫ rei pu. ingebaꝫ/ que nō polꝫ suꝫ ergā me/ sed ⁊ meꝫ erga se benignꝫ erat mihi cognit⁹/ ⁊ hoc tpe qꝫ qꝫ meꝫ cōsilio solū gsulat/ que plurimꝫ debet ualere sed ⁊ dies que cuncꝫ qnqꝫ mederi solet/ tēs dolore im mꝫ nōdū ea delapsaꝫ ut ne spes qdem melioꝛ aliqꝫ fore relinquat⁹. nec uō mihi qdē mīꝫ in eo esse in quo putāte oīa sūt/ nisi forte ea ipsa ea nō debuīt/ sed alia causa/ alia ⁊ nūc mīꝫ sit arbitrant⁹ nō sꝫ qdē. Reliquaꝫ spes nullaꝫ uideo qr ad puma redeo. sapiēs religiō hoc/ stoicꝰ. felicē simꝫ

Curius M. Ciceroni Sal. Si ualeꝫ bn̄ est.

Cui ei v i. usu/ Tuus i. qdē posse nec aūt. Actū nūc ergo finet⁹ cuꝫ aliquā illo qd qdē nisi uos soꝛes comphonales ⁊ male ꝫsumpsit egerit nos multꝫ. ut illa uestra pdicto qdē/ nos qꝫ nos⁹ haleraꝫ qꝫ horiꝫ exhilarauit/ id omē abste hiē. Quare Cicero mi pseuera rogātē nos qsuadere ⁊ supliciꝫ nos curresꝫ de melioꝛe uīta rogāda/ qua fiuk⁹ tuꝫ ꝫcepꝫ obiectare possiꝫ? sed Amice magne noli hoc explicare Actico ondere sicuꝫ erraꝛe ⁊ putare me uiꝫ bonū ee/ nec solere duos pariꝫ de eadeꝫ ratiōe dicere. Ergo patrone mi bene uale/ Tironeqꝫ meuꝫ salutꝫ nuꝫ uelꝫ. D. ad iuꝫ. kal' nouēb'.

M. Cicero Curioni.

Ego uō iaꝫ te nō hortoꝛ/ nec rogo ut domuꝫ redeas qꝫ hic ipe euolare nipo. aliquo tuauit uli nec peloponesiacū nouꝫ nec ītꝫ andriā. Immobilis es qꝫ tuꝫ pīt mihi stare uidear/ qꝫ hic reꝫ ⁊ mꝫ. ne te uidiꝫ uelle aū ꝫuidasse/ qd impedīt tuꝫ aliꝫ hic ꝫsigisse/ qꝫ ⁊ hoc audiui aliquā ꝫ tū audire solebaꝫ ⁊ qꝫ uide. In eāpo certe nō sinā cui horti sa comitiꝫ qsulꝫ ⁊ stuꝫ Scilla Q. maximꝫ qui ille cōsule ee diceꝰ possit eē/ qui mortuo nūciato scilla sibilauit e. Ille aūt qui comitꝫ tribunꝰ est auspicatꝰ eēmiaꝫ hui⁹. Cōsulꝫ hoc uoꝫ. cauēdum qui uoꝫ ad hal' tuꝫ eē/ qui ante sitiuꝫ mane post uidet. Ita cauto qsulē sto/ neqꝫ prādisse/ nihil tū cōsule malꝫ est

fuit eis miritia anglana qui toto suo gulam sonu nō uiderut. hec tibi ridicula uidet. non eis ades que si uideres lacrimas non tenetes. qd si retenta scribam. st eis i miabilia grus erā. que qd ego non fierem nisi me i phye portu gtulissy. z nisi hec sonu studiosq meoq actuq nosse cupissy mānpio tnexo/meo usu z studio gtet. Jd eis ē cuiq ypsu quo gsuy sumu amu uid. sed hec alias plus Actile qui greca/cu legionib missys ē/maxime meo būfino ē/ hic eis ē ame uide ctipsu tibi salus defensus z ho nō i grat/ meq uehemēt obstitit/ adeu de tr diligētissime scripsi/ eam p Epla tu hac epla gnōxi/ qua ille qui amicit/ z qd tibi pollicit sit/ debis ad me scribas.

Cicero Curioni Sal.

Sancte gtexi ex tuis lris/ qd sēp studiu z mēte plurimi fac z te i telligē qm mihi carus ees. qd qui vtq nostra gsecat est/ Reliquum est ut officijs animū inter nos/ quibus eque aio ut ūtrūq/ tue/ ut meū abste. Actio nō fuisse nec ees meay dau lris sancte pastor. Sulpicy tibi opay i telligo ex tuis lris/ nō multo opus fuisse qm tuas recepi gratas ut quidē admodu scribis/ nec caput nec pedes habebant/ eqdē uelim ut pedes habeāt/ et ita eis exarsisse iay uetercy urbanitatis ut pōpeium nē suo uiuo posse dici nisi nos pauci retineam⁹ gloriaq; antiqua Athenis. Ego ig tibi. nos ei simulabim⁹. Veni qm queso/ ne tāta semen urbanitatis/ una tuy ac publica intereat.

Cicero Volumio.

Sine prenotio familiaris ut delebas adhuc eplas misisti primus addubitauit nuq a volūmo senatore ees/ quo ny est mihi magis notus Deinde Epy grāma al' ut i telligem tuas ee. quibus i lris oia mihi prouida fuerūt pp illud qd paulo diligētius. possessio salinay meay ate penuratore defecit. Adis eis ut ego discessery oia omnia dicta/ obstringat fides triana z mee gratie. Quid tu id putabis. nō ne desinas/ nō resistas. Egdē sperabay ita notitie me relicturū. gnā diebus meis ut negocia sua sine me possēt. sed qm tāta fides ē i urbe/ ut michi tuq sit/ 1. Jay nūdinū i ne nullū ut uere/ Qd nō alium unum sibi ee mauult pugna si medijnas nisi arma 1. dubitauit. Nisi eloquium 1. ytbola nisi 1. intricato. bellum mihi reddidisti 1. explicato. nisi recta que sit ame i secūdo libro de oratore z Antony ipsoq; disputata deridemus. et 1. attendit i recta in fallacijs/ et argūta appellāt ut sarcinā portare/ mea nō ee. nā de nudinis qd queris multo labore meo trahūt z me probe omnes fere. vel Seu tuq eloquiū ut possit placere sic uelim nō laboro. Verbaminus tuissē nō amabo ghius i pdictis defendam/ i qui te semp meliore optimo retinos. deridet te primus/ nec dicam i telligo te sapē. sed me hercule ex tuis ualde mihi me lē fuerte/ eloquētiq; nisi. Illa ipsa ridicula eorū sit erat/ mihi tū risui nō monuit. Cupio eis nosse illum amicus in tribunam pl plenum hre gemitus. Jd ay ipsi nō est mihi ut sibi i malo ribus/ tuq me hortate i tui pu. z qdē ipsa i me ingenia sit amare nō desinā. tu mi volumi qui z sis tuus/ ut mihi unus ee grauis/ scribe ad me z scripsisse de rebus urbanis. dices pu. Jocūdus est mihi sine lite uxor. plea Dolabella quej ego sepe. plane meus. nō me hortate z ipse z cito desit/ sed qm ualde cupio/ nō indoctū mihi uxorē laborare.

4. Cicero. Volumio.

Qe Dedamanomby nostris carus/ dāni michi suus. Qe hinc i uideris nisi eis amaris nō erat eis i uidā nisi forte ipse eloquēs magis qm ez me audiret/ i uideris/ nos eis

plane/ mihi sua visuj volumina/ aut michil sum/ aut nobis qđ ipsi displicem/ Ingratus illis
quib⁹ te plaudẽte negebam/ amissis ut ꝛ siqñ aliqđ dignus nr̃o nore eruisimus/ ꝛgemiscam⁹
De hoc primitus ad nos dimittatur ꝛ noue tele exercẽt⁹ erant philoctes apud achaiũ abiectus
a grecia · sed nr̃ oĩa mihi erant/ sm̃ mens hilarem/ qđq̃ unus ut ipse ꝛ intelligis my maximas q⁹
negocijs occupationibus. quas si ut solus exempla/ ego nõ multum plane ꝛ sero diem/ ꝛ annis
vndq⁹ ad terna multũ. ꝛ nis omnib⁹ nostris amatorib⁹ nr̃a ꝛ cass⁹ nupta dolabella me/ ut puto
vndo. ꝛ illis ꝛ mundo mos hic/ quib⁹ scire uxorem dotis me ꝛ lectũ duo sunt. mihi cũ mediocris est/
si mõ hoc cesar aut pater aut uolet deponi illa ꝛ pons ꝛ qua me ipse illi ipsi ybam
ac me tota ꝛ liber abdere/ tenuq⁹ ꝛ nra retinis cum studiosis honestissimo otio frui.
tu nelli ne unus eris ne plurib⁹ legẽdis tuas libris si mihi quadmodũ scribis legiones fore
multiplices. ac nelli posthac sic scribas/ tuas mihi libros legentissimas quadrigis grauissimas fore.

Data Tidy Cicerone Epheso ad vj. idus ꝛ retinis exhibuit. Inscript Tidy ad vj.
Celius Caliano. Ferebat p⁹ September.

Celius Ciceroni.

Quod tibi dubitanti pollicit⁹ sum me omnis rei rebus meis diligentissime nihi postponendo dum opa
parauit quo fieri oĩa possent ut uelles ne tibi nimium diligenter hoc studiose mandatũ
tuis ꝛ alterius rei/ si quis curiosius ꝛ qui ominibus negligentius gerimus sit/ minimeq⁹ mo
quo domi gerãt sui negocij. tũ in hoc tdespexi ne mea hoc officij arrogãtia videar
gbus laborem alienum delegamus. nã qui mihi diligentissimus est ꝛ ornatissimo ꝛ adhibendus
ut tu nostri negligentissimo/ tuae memoriae dare operam. sed ꝛ quis uolumen qđ nihil mea refert ne
ego adhibuisse me queram/ nec tuo quidem ullo est nõ mõ prohibẽdum/ sed oĩo studium
Dia est si ita sunt gesta/ dicta fabulae rumoris qđ explices si forte mihi te delectant
ne molestiã tibi aũ ꝛ festa mea epistola fuisse arbitrer. Signa ꝛ ceperamus actũ aut
quid operae minus gnoscam possit ꝛ quadmodũ actũ sit/ ꝛ quae existimatio sermonum
quoq⁹ ferat de eo est/ diligenter tibi prospiciendum. ut mihi ẽ nulla/ magno periculo est.
Nam ꝛ illi rumores de gnatis transpadanorum Cumani tres tribuerũt Romã ad uesperum
ne tenuissent qđ audiueram de ea re antea. Postea gauisus qđ adhuc nihil remissum
de summa pecunia Galliae et ij. hab⁹ sum ut nihil ipse dicã/ cui displicuit relatio
sane quam mos senatus expleat qui de eo tu fueris cui Romae nos essemus. Tu si poteris
ut uolebas offendisti qui tibi iussus sis ꝛ quã ordine hunc/ tamen quãq⁹ offendat uolun
tates. solet esse aliud simile ꝛ loqui. neq⁹ tu nihil ꝛ premo ut nihil appeat qđ compri
mere mihi possibas. Ut ad Caesarem redeam ꝛ non libenter de re publica mea
tegatur nemini. Alius egit dissidium/ opinor recte finis est/ alio stephanum legionum
nauiarum esse ipsum apud Belinates retinuisse ꝛ reliquis ab urbe quo exercitum/ nec adhuc certi
quicq⁹ est/ nec hoc ꝛ metu qđ/ nec milites iactant. sed ꝛ pauos quos in nostris/ pulcherrimos
nãrant aut Domitius mihi mancipio apposuit/ te ad unum. Hab⁹ sum probissimum qui
illorum capiti sunt diligenter ꝛ tuisse/ ut de rebus ac foro toto maximi rumores fuerunt atq⁹
p̃spexi ut ipsi ueniebant omnes. Ego qui sacerdotes Ap. Publius Gallus sententiam ferre

facere/ vtq; eo utego misere cr exime nō sm̄ gnioꝝ. ꝛ hoc mō dato signa ꝑmila tibi ꝑpendet
unde. fungeremur optam. plāgis q̄dm tuis ꝓuiene est/ ꝛ magno Congiario donat a Cesare
nec leat nec bn̄ ꝑstruct. tui polinci libi omnib⁹ vigent.

Celius Ciceroni

Recte mgr̄ absolut est/ me repñtare gnūphatis est ꝛ q̄dem omnib⁹ ordinib⁹. sed singlis ꝛ uno q̄s.
grē sniis unde nō ſniquis mihi leis ostēdat me isto miserē dolos. q̄. scridi. eqtes Romanū
amici mei filium bonis. ꝛ strenuis adolescētem qm̄ ad sm̄ negotiū rstur unus tibi gnōsce
ꝛ te rogo/ ut eum ꝛ tuos mōs habeas. agitur quos fructuosos hēt cuntatis unlt tuo būficio. q̄ nihi
scale ꝛ honestius ē snis est/ in munis esse/ Gratos ꝛ bonos omnes tibi obligatos. Noli te
putare fabulis acalūdarijs pictarijs. ophis q̄sq; eis nō sint/ ꝓpositū tuū aperte Cesari
ꝛ pūcias tenē/ eis q̄dm. ꝛ simul ipē tū hāc snīā dixit/ nullū hortē sinat q̄ntū ꝑdit
Sapio hāc ut hal agatis de pūnijs Gallie. nec q̄ gruchā ꝛ cētiet. q̄ stituit hortēsin ballā
Cornelū ꝛ sno eius q̄stū cē cū sapione Calidū ꝛ defensione sua fuit desertissim⁹/ in acusa
tione satis frigidus

Cicero. M. Celio.

Sed nre solit⁹ eqdē eras de rebus urbanis. ita tumultuose grauiores. ita molestē q̄quatis affluebat
Nay metuam nō dū audiamus. sed tū nichil me magis solicitabat/ q̄ ꝛ hec molestis q̄ noua me
signa uidēda cēnt/ audire te aio. sī eis multa sed ea nō audeo scribere. Illud molestē fero nichil
me adhuc de his rebus hīe uaqz liqz. Quare ꝛsi eis nichil legis/ ego ita amicis meis ostendo. ꝛ
obuie mihi uelis sint tue lre/ q̄ut me erudiāt de eis re pu. ne hostis q̄dē tuus nemo ꝑt/ Diogenes tuus hō modest⁹ a me nis philone ꝑfectissime discessit. Ita
abebat ab Arpino q̄nq; nre bengna nre copiosis regnorat. Vale mirifice cole ꝛ iis ista
luce ume. Omnis ꝓgnato/ q̄d ego ab adolescēta iudicauis Obscura ꝛ sordida est
Aliquos ꝑ dustria Rome ꝑ Illustris ee. q̄d nis glie sanes utuntis in sua ꝓfectissimis eis
una me Kale que ambitiōsissima atq; uno simone nrō omnis fuit. ꝓfecto nō optato
Spero me ꝛ regnatis laudē gstruti nō ans minor ex q̄ tēpheda ꝑt est ꝛ sinat ꝓfecto
sies triumphi. iis quis sanis gliose triumphauis. nos ecis q̄ de tā diu ꝛ despereno mihi causis
simis/ sed ut spero ꝓpe dies te videbo. tu mihi obuiā mitte Epl̄as te dignas. Vale.

Celius Ciceroni

Sane q̄ lis C. cesius ꝛ Deiotari sui gnoti Nauy Cassi⁹ eis/ Euphratē copias parthoꝝ
ee stupuit. Deiotar⁹ ꝑfectus ꝓ Compagnen in ꝓuincias nostras. Ego q̄dē ꝓpius meis
q̄ ad te actinebat hui⁹/ qui spes q̄ paratus ab exercitu eet/ nec q̄ hic tumult⁹ dignitatē
tue q̄dē afferet. Nay de uita si paratior ab exercitu eet/ timuisti. Nunc hec exiguitas
copiaꝝ rei ssi nay diminutione mihi tui q̄ripiebat/ hoc q̄dē amicent hostes q̄ ꝑabulis
nostris sumus eet/ uereor ꝛ mihi/ nesq; pu. desinā formidare q̄ nec sit ꝛtulus audacie.
Sed de parthoꝝ trāsitu nūq; uanos simones exaudiuit. Alii eis ꝓpemi nuncij. Alii
ab urbe ꝓpemi nō remouendis. Alii cesaris nī suo exitu. Alii gsulos. nemo tū existat
gsulto ꝓuocatos. Comes autē q̄ ueniet nichil simul gsuli sint ut paludati exeant
ꝛ stumelios ꝑ eos ad alū rei trāsitat. oio Senatu hui/ nolui. utq; eo ut paxe diligētis
ni ꝛo ꝓuideant. sed honeste sine negligēta sui ꝛ cura ē/ sine illa q̄ ꝓpositū met
latet sup hac tēpestate existimatione nolle ꝓuidi. a te lis nō uenerit ꝛ nos deiotari
subsidio eent/ ni eis opinionis Cassi⁹ uenat q̄ dixisset ipse se uideri ab hoste

uastatum/ finxisse bellū z arabas ī ꝓuīcias uē misisse eosq; parthos cē senatū uenūtassem.
Quare tibi suadeo quātūcūq; cīuis tuę mę diligēs z cautę ꝓsimbas/ ne aut bellū[m] aliqd dānę
aut aliqd qd̄ refrēare/ frenet retinuisse. nūc quit̄ ē āni nā ego hac lege adxim. hal' dēbēt supplr
plane nichil indeo añ hal' jacē. agi posse. Nosti agrariū q̄ tardus z pax efficax sit. Itaq;
Sus q̄ ꝑ mercatōr cui' moda prima hor cē aut q̄ id qd nolim gliā posse quicq; capuā. tū etiā
fugā. aut ut nolle gestiamē' nobis. magnūq; aut si parthiam bellū erit/ hoc rā ꝓmos nūcios
occupauit. siq; aut sit aut non erit cīuile bellū/ aut hic erit ut nos superiores pr̄ addiscē
copijs sustinē possimus. Curione indeo se dnō. uictoriā ꝓnū ut aliqd cessim admirat. Vide
ut aliqd ꝑpio tribuat. qd nos. q̄ liber tuus mūimentū. paulus q̄ nō humane depūsa
lex. hui' supplicium omniū ē futuri nē. plures suspicari nō possūt. hoc nouū. alia quę possē
amāt nō raro. multa tpūs affert z ꝑpata mutare te iubet. sed ī tra fines hos quicq; amentū
uatter. Illud addo ad actionis c. cautionis de agro cāpano/ de quo negotiū cessit labori.
De ꝑpio nalde nolle ne uarius adhuc cessui putet. Qd ad tuas amicissimi actiones
illud tibi nō possū pollicēri me curaturū ut tibi sumendas illuc. Cato ꝑstitit ne āplis
ꝓpositū. tuq; igitur z ceteri q̄ sent̄ rogat/ si honeste a nobis remitti nō potuit ut ne ꝑsistant
me oratū z meritū qua obtestatione deinceps mihi ne pareāt. Ita mandatis

Celius Ciceroni.

Non dū sed audire nos tuę supplicationes torpescūt. Iuderam' eis ī diuīnāle modū. nā cum
tu cupidissimus qui omnib; rationib; communes cupiāt/ negabat se ullo nō pacto posse
decerni supplicationes nisi ob uictoriā paulī adeptā cōis/ bonā magnāq; indeq; amissā
z ꝑturbatōr rāē publicē existimaret. Itaq; ad pacionē desid'ū z gliāmur gsul
cē hās supplicationib; tuę āmū nō usurpos. plane q̄ uetusti q̄dā gratā agis q̄ paulo
magis rate. nā catellus se uīdet ei sat̄ ī istis supplicationib; nō hīe. paulus se oīa
tuę āmū nō dicturū. Tenuitatē nōr erat hi tui dū' dicturi. ꝑdiū' eni nō mō nō
fert/ sed ni de hostib; agēt' z possit ea ī ꝑdicē sint mūtat'. ꝑsuasit. manet tūm
Catoni assensus est/ qui etiā honorifice nō decernit supplicationes. tert' adhoc
frenuos arcessit/ Quare pro uiq; nā z ī hoc gre se agēdū hoc q̄ tāta uictoriā
ōndere q̄ sua eni ī ꝑdicē possent nō ꝓgnarūt. Curiosi nō q̄ de suis rebus nimis
tua cā deplorat nā frenuos z lentulus ut debuerūt/ q̄t eoq; res est/ una nobiscū cōmutant
z laborāt. Balbi q̄q; Corneliq; z reliqui nō laudare possū/ nā ni Curionē uehemēt
lenit' s. z ni ille fuisset ī nulla cessio facilis dari. ni ei rā ī suspitionē adhuc
Desiant q̄d̄ qui imag tūtiq; uolebāt Domiti Sapiens q̄uis hac re ad ī suspitionē
euocādā ꝑpellāri nonnullis uisum. Curio uīdet se eo libēt nē ī tard' q̄q; q̄ spēdā qui
dimittat uidē q̄dā nolle q̄d ad res pr̄ acciret. ī una cās omiss q̄dā grata est.
De ꝓuīcijs tū adhuc. ī ubinā se nā spam ꝓpositi uidet/ ut cessare idē nō deceat
Eo Curio oīa pon' subire q̄dam ut q̄d pau cetera suas adimentes. nostri ꝑio quer
tubiq; nosti/ ad extremū retinuisse rei dedecus nō audeāt. Spiatā tuā hor ꝓpositi
tāq; cessare nō ī pugnet. Nō q̄dā equū pugnet q̄dā. aut Curionē q̄ae dissolubi
valde aut nō mult z plane timet cessare q̄dā designatus/ pr̄ēt̄ q̄dā z ꝓuīciam

tradidit. acepit ſtinc malt a Curione ⁊ totis ei⁹ ſenat⁹ gſul exagitat⁹. hoc tibidine ſi omib⁹ rebus
pment Curiorem Ceſar defendet⁹ intereſſorem/ ſi quid inde⁹ nformidarut. Ceſar quoad uolet
manebit/ Quis quiſq; ſuas dixerit/ in gmitano eſt nr⁹ urbanas. Equo tuq; digna ſt ſtrage
multa trans. Inſtruxi ludos explosiones⁹ ⁊ ſtenas ⁊ ſcenas reday. plm hr unlia demq; malo ⁊ hac
ptes ẽtare utq; nr⁹ dendas andas gr quiq; q̃ optus eſt/ ꝓmittit⁹ tibi mire ſtuſſe de Sinano
negotio gaudeo. ſtd q̃d ſuſpicaris mi⁹ mta ſtat eos tibi uisos tuq; ꝓuincia/ ſit agros 2ogo.

Celius Ciceroni.

Audet me tibi gſtitui ⁊ quasi de Appy hoſ ſgratiſſimi ſuis qui me odiſſet/ q̃ magna mihi debeat
bnficia repit ⁊ eis hoſ auaricia ⁊ ea ſolueret/ ſibi ſpme no poſſet/ omultis uelle mihi indixit
ibi omultis tm/ ut multi mihi renuntiaret ⁊ ipſe ſtanle aliadiuerq; male eis de me cogitare.
Poſtq̃ no gpti eis collegiis tẽtaſſe/ deis aptc nũ ghdã lonis eis Luno domino ut nue eſt
mihi mimiſſima hoſ deliberare uelle hor munuſculis deferre Gn. pũpeio/ ipm reſpondentem
⁊ abdeſperare/ ſuuas q̃ uitis mihi dele⁹ putaret ſperare a me no poſſe. q̃d ergo eſt. tm q̃ſ
aliquod amis qui teſtis erãt meas/ in illã meritos⁹ lonis eis poſtea q̃ illã negotio ſanctiõe.
q̃d me digniis hac ſmſi. malui collega ei⁹ hoſ alimiſſimo mihi. ⁊ ꝓ amicitias tuas no egſſimo
me obligare q̃ illi Simie ultis ſubire. id poſtq̃ reſtat ſtaduit/ ⁊ me ea imminutas q̃reie-
clamitant. ut ſi mihi ꝓmia mis⁹ ſatisfeciſſet/ ꝓ hac ſtra ſimultatis eis gſtinire. poſtea
no deſtiti a Ceſaris palatio ſuis amitoꝝ ⁊ rite eis domus gſtia quib⁹ eis pax ꝓdeſt/ ut-
ulla lege me noluerut quã dimitte no potuerut/ ⁊ ſolenſſime hoſ/ ſumis Circenſib⁹ laudis
meis poſtulãt/ me lege Canthnia curiat/ Vix erat hoc ꝓlonit⁹/ cui ego Appius Cæcus
oadi lege poſtulaui. q̃d mihi tribuer⁹/ michi indi. Nay ſic ẽ a pplo ⁊ no ſtime q̃ appliauus
ut maiore appio dolore fama q̃ poſtulato attulerit. ꝓmum eni ſtanellis ⁊ domo q̃d ẽ/ abeo
petere/ q̃ turbabat ne mora Scipi hui⁹ q̃ mihi lris attulit/ nũ amplius quingẽtis ſtertiis/ ⁊ ampli⁹
quadraginta milit. quid mihi ſtmbã/ neſcio. Sis domine diei tumoris eſt. experto
ualde ⁊ q̃ plumbi inde cupio. a te peto ut meas ⁊ uinas ꝓ̃ dolore ut me exiſtimas
⁊ dolere. ⁊ uiſa/ tuas ſolare.

Celi⁹ Ciceroni.

Grauiore mihi affinitate uis⁹ medic⁹ fuit/ optime/ nã hoc de illo optimo. etenim ꝓ̃ q̃ adhuc illo
ſibi pax utilis fuit ⁊ etiã ita ſit de ei⁹/ ⁊ ſpectandum atq; auctoritas tua prudẽtie Tulie ſignum
reſtabit/ q̃ de dolore ſublati ita. Noli ei⁹ pugnax inuit⁹ nr⁹ hoſ adid q̃d melius ſit intelli
gend. Deis q̃d maximũ eſt/ ego illã ualde amo. Volet Cicero Curiones noſtros lautius inter
ſtellones de ꝓuincias ſuis ſit nã nũ de ꝓfeſſione referet⁹ que relatio fiebat ex ſtatu ꝓpo
ꝓtima q̃q; ſuã maxima ſtuitatem cet/ qui agendũ mihi tribuni plebis mebat/ ſi requiret⁹
ſenat⁹ in alia die ut ſtomachus. d. pũpeius magnus mihi ita lãgueſcit ut mixtis q̃d ſtla pla
cent reſpuit. mutentur illius ut rone ei⁹ hũda qui ẽnti nauis ꝓuincias timide/ quo admodũ
hoc pũpeius lanuſinus eis cui rogatus q̃d nauis in prouincia ſit Naut nũ uiret uas ſtnes dumta-
xat dicatis q̃. Hortẽſius mihi hac lris ſcripſit ainis agebat ⁊

Celi⁹ Ciceroni.

Tanta nũ fuit Arſacem cupe ⁊ Seleuciam expugnare ut eam me que hic geſte ſũt ſortunate ciuis.
nũq; tibi omnia dolituri ſim repulſa Domitij initium indiſſet. magna illa Comitia fuerũt
⁊ plane ſtudia exiſtimatiõis ſenſit apparuerũt ꝓpter nouitatem ſtnes oibus ꝓſtiterut. Ita q̃ mihi

Est Domitius inimicissimus ut ne familiaris quidem suus quod ferre oderit ferre nec. atque eo magis
Turcius sibi putat exemplum quo uis ego auctor fiery. Nunc ficut tuy grauissy hoiis sunt
dolorq; omnis qui mone studiosiore Antonianq; Cn. salutem adolescetq. Ipse Cn. domus
ueq; scit/ sanc ferre supior causa studiosiq; qui audiant nō approbationeq. Inest rebus ste post
Satis pduxi absolonej de sitima rei publice. Stpe nbi scripsi me animis parcere non uidere
re qui ea stentio ferre nec. accedit eo clarissimi qui potius affert exponit. hoc de quo qui
nisi gratus & iniuriaq; tradetur. Cesar aut Pompeiq; & se salua ee nō posse nisi ab exercitu
recessisset. fecit illaq; tñ gdmodo ut amico animo tradat. Sicilia maioq; Indos a quibus
nō ad omnia recedit ab hostibus/ sed ad bellū se cupit. neq; meminit reipq; gsulq; capiaq.
reprehendo qm dubito qn te qui hoc defendere sic putabat/ nay mihi ne hoiis hic & gratū & necessarium
cum illa vide hac odi/ illud te nō arbitror fugere qn horū & disponere domestica
debeat qdam cuiusq; sine animo recenet honestiore stqui pcty ulla ad bellū cōsilia uideq; sit
firmioreq; id melo statuat qd tuto sit & hac discordia/ video. At Cn. pō. senatuq/ qui
res iudicauit/ scit hōies. ad cepiaq; omia qui cū timore aut mala spe iunct accessuq
Exercitu gratiā nō ee oio satis paratū ad gradendā & uisq; copias. & eligendā uisq;
copias & eligendā qm pte oblitus sum quo magis fuit scribēd. sus Appiū reperiq. hic ostendi
fame de signis & tabulis. de agris nō de ea re alienō accumee agere pinquum est ei. Cesum
Lauamentis/ aut Nitrij ee. Curare mihi uidet. nā sordes ei nō uidet. Quapropter omia
& uasa apud. Cuius pedes atque hoiis. & gratum hoc/ cuiusq; uoni. Legor scientiae uidet
apud Deiotarū fuit. Appiū de tabulis & signis agris/ recte mihi est pmittēdū. Cuius nō
sapiet/ id qd accidit de Hippodamo pōpei fuisse existimat. At primas cupio qd primū finiendū
si alterutrorū ad partiendū bellū nō eat/ unde magnas discordias/ quas ferre & uis
uis iudicauit. Utriq; a aio copias est partiri. Si sine ullo pudore fieri posset/ magnus
& iocundū tibi forma spectandus parabat.

Celi Ciceroni Sal plumaq; dicit.

Et qui tibi hoiis inepcissimi & tuus Cn. pōpeius iudicat. qd mentis turbas qui uis magnas accipit
gnouit. Et quo aut Cesare nostro seuiorem in reb gerendis/ codem in uictoria temperatiorē
aut legisti/ aut audisti. qd e. nuc tibi nostri milites qui diligentissimi & fidelissimi longis
tēteriuma hyeme bellū/ ambulādo gestare nō. & alios ornamentis esse parti iudicat. qd inq.
Inquies gulose. oia si sinas & relinq? sinu tuq; hae meis gestiaq; quae adme nichil pertinent
deudias quae tibi exponere nisi somnū nō possum/ id & relinq? fuisse stulte. Nay me nō expulisse
ex tribus pōpeius existimat adolescentes nostri. Id qd iam existimo ostendi nisi si malunt
pōpeius Brundusij armistitio/ pereay/ si minima res & pmittēdo isto mihi & te mdē & oia
intima gestire dissimulo. Sed aut & simulto. hui uereor qd solet fieri/ ne cuiusq; iudicio
oia obluuisse. Sed tñ & ob scelus itae mihi nomiq; uetus adalpis neapq; sedet adeoq;
intimidi taimus sit/ nisi de magna causa Bellienq; & na Demetrius ehemq; pisidae erit.
Domitius quidā nobilis ille Cepasq; hospitis a grauia sententia mūmq; accepisq; spudet.
& singulant. Cuiusq; ad arma gaudet/ ut eius quamor rebus mihi & nuncq; audiri est.
Usq; quaq; inquis si domiq; mali dest/ bellq; id uenerit pugnat? tranmq; eius hiisse.
in uno domino & ipso cadat? thor huius Ciceroni. & f. d.

Nichil differt & nelle diuinare.
Celi? iudex tuae rhartam Ciceroni
ut malet pce Cesarem sibi & pō.
& puis & gratiā affectū & Ciceroni oriri

Celius Ciceroni Sal'.

Examinat' siy tuis lris quib⁹ te michi nisi triste cognitare ondisti. neq; id q̄d ecct p̄scripsi noy⁹ qual' ecct q̄ cognim vos aptusti. has ad te illico lris scripsi. p̄ce fortunas tuas Cicero/ q̄ liberos oro/ obsecro ne q̄d grauꝰ de salute z̄ columitate tua gsulas. Nā deos hoiesq; adhibitos q̄ nostꝝ/ testificor/ me tibi p̄dixi neq; temere monuisse. sed postq̄ Cesare genero/ sinistq; ei⁹/ qualys fuerat/ esset pax tua victoria cognoueq; te meliore fenestr̄ si existimas eadē tuē fore Cesare in Dimittendis adusarijs z̄ gdinonijs fidelē certas. nichil mst atq; z̄ senij cognitū atq; z̄ loquū Jurat⁹ senatui gessit. hys z̄ p̄cedentib⁹ plane z̄ntus ē/ nō erit deprehensꝰ lor⁹/ Quare si tibi tu si filiꝰ unic⁹/ si dom⁹/ si res tue relique tibi cure sūt/ salutē apud te nos/ si vir optim⁹ gener tuus ualet/ quos fortunas nō debes velle turbare ut eay eā/ z̄ quo vis victoria salus tua ē/ odisse/ aut relinquere cogam⁹ aut z̄ pias cupiditates gra salutis tuay hēam⁹. Denigs illud cogita q̄ offese sint z̄ ista cunctatione te subisse/ nisi te ipa victoria/ q̄ fortuna p̄ fugam ē q̄ ad deditiōē fortuna cunctantē z̄ q̄ victoria fortuna/ noluisti. z̄ ad eos fugientes arripere z̄ sistentes sequi noluisti/ p̄ime sibi tibiq; est. Vide ne Duꝰ pudet te pax adoptiuꝰ ee/ pax diligēt q̄ optimus sit eligas. Q̄ si tot⁹ tibi p̄suade non possis/ saltem/ duꝰ q̄ de hispanis agant⁹ sui⁹ experta/ quay tibi nūtio/ adhuc Cesaris fore nras. quay⁹ ista sui⁹ hāt amissis hispanis nostris⁹ q̄ p̄ tuo gsilio ad Cesarē adeant/ nō medioc⁹ p̄dō reperio. hoc q̄ tu nō diuīdo mihi significasti/ Cesare audiamꝰ. ac simul atq; hoc mihi dixit/ statim q̄ de te audisset exponā. Negauit/ me scire/ sed tū abeo pety ut ad te lras mitteꝰ/ quib⁹ maxīe ad tuendā tuā dignitatē opus esse posse. ego scripsi in hispaniay duxi/ nay/ nisi ita fuit/ ego p̄ q̄ ad urbē q̄ reddeiem ubiūq; eos/ ad te p̄ferrē. z̄ hec ut p̄ gessi. atq; omnia/ te retinuisse. Etiay atq; ī Cicero cogita/ ne te/ tuos q̄ omnes fundat⁹ cures. ne te suos p̄udens q̄ eo demittas/ unde exire inde⁹ nullus ee. Q̄ si te aut vos⁹ ophimatus gmouet aut insolentia z̄ factionis sue nō pen. Eligas ceteros aliq̄ oppidū nactus a bello/ duꝰ hoc deminuā. que mea cura q̄ferā/ z̄ ego te rapetere fenestr̄ indicabo. z̄ Cesarē nō offendes.

Celius Ciceroni Sal'.

Ergo me p̄ter⁹ in hispania fuisse unā formas q̄ nō p̄fect⁹ es ad p̄. q̄ utinay aut appius claudius ipsa pax. Cetera aut que me amantissime paulatī in hanc partē ram⁹ posuit. Nay mihi semper longe mea p̄ tua dignitate ablata. tu tu p̄ro me adhuc p̄sistes. Quem nocte uenissem duꝰ mihi pans mādata das ad Cesarē/ z̄ minisq; Cicero agis/ amen offēdi neglexisti/ neq; me gsulisti. neq; hortatus q̄ diffidā/ hunc mē/ sed recte mihi fuisse sanē est/ q̄ hos inde. Q̄ si timor mē crudelitatis nō eet erecti tuay pietati huic cēdi?/ nā hic mee p̄ fenestratos pauos nec hēo/ nec ordo quisq; est/ nisi ē p̄ peiay? eq̄dē nay effin ut magis pios. z̄ qui antea nostre fuit p̄tis nostre eet. Cur hoc inquis? ymo reliquas expectat/ nos ī tutos iuuenē. Coegerio Deuitamus hic Catonē/ nos dormitis/ nec hic adhuc mihi redemptus ī tollige. qua nos patrona? z̄ qua sum⁹ ī bellū. atq; hoc nullo pacto fieri possit. Sed q̄ apud me plurimū polet valere dolous atq; indignitas rei/ q̄ iste tantis⁹ p̄cluis expectatis. q̄ fiduciam hoc/ nostras copias nō nom. Nostri nulla de pugnare z̄ stante algere z̄ sitire gsueuerunt.

Data Tusculi Ciceronis kl̄is ad q. Celiū explicat. Iunyt ad. q. Varonem Pelintre. ferātur die 30 Septembris. 1433. ord Vet. de Verbano allobum.

M. Varro vir ornatiss. et. suppeditatus
suis diuin. frugiferis. quibus fruor studiosus
Tully requested me to write a book about
some subject which I should know
& which he did not. &c.

Cicero. Marco Varroni Sal.

Ex his lris quas Actius ad te missas mihi legit quid agerem & vbi essem rogasti. qui autem te visuri essemus
nichil fere ex eisdem lris potui suspicari. Instabam tibi nomine appugnare tuum aduentum qui mihi
vnica solatio sit. Et sitne tanti vt celeriter vigeremus / nullaque admonitione quisquis nos stimulassemus
stomachi deberet. sed tibi aut tu potes me aut ego te fortasse aliquando iuuare. scito eos me
postea in Velitrino uenerij / redisse cum veteribus armis idest ne libris nostris & grauib. & nos
cum me in eos tumultuosissimos & sedulissimos sonis demissis / perpetuo uolatu paulisper
Ignouit mihi. reuocat & spectandum pulchra. teque per eos magistros sapienter ut me
dicit fuisse. Quocirca / qui placatus his discordiis stare debere sit tecum diligenter eaque
premant eaque & prohibit me fere tristissimum. Quocirca sine Tusculano sine Cumano
adire placebit / sine quo mihi mihi / Rome / animo simul pius & pectus & pectore unico
utrique nostrum gnodissimum esse indebitum.

M. Cicero. Varroni Sal.

Canimus eadem tuus & iam ne cui admodum quoniam uenisset & se postridie mane ad te meum esse dixisset
dixi ei me datum aliquo mane ut peteret / rogaui. ut scripsi epistulam nocti / nec ille ad me redijt
oblitus credidi. at ne eam ipsam tibi epistulam mitterem & meos nisi audissem excedere / postridie te mane
e tusculano exiturum. At repente paulo post diem cum minime expectarem / uenit ad me Canini
mane. ipsius ad te stasim dixit. & sic erat ἐπιλοιπος i. nihil iam ut puto. / Illa epistula
postea nouum zelotypiae atlantis. hic primum luxuriosissimo mori nolui & eam ipsam Caninum adh.
sed cum eo choro dorto & amicissimo homine casum quae primum ad te illum existimo. tibi autem id
gratificabo / quod mihi met ipsi / ut uicerim omnes homines / si lingua mea stimulos possit. quicquid
victoria se effecit / qui victos nos & tumultuosos. quam autem uictos esse nos molestae ferunt / nos
dolent uincere. Quicquid fortasse cum ruina & urbis & non absit quemadmodum tu. Tu eis
ipse qui & me & alios prudentia mea / quam saepe audisti / nichil te ab eis fefellit. quos & tam
Lineus qui & tantis tenebris nichil offendat / nusquam & errat. At mihi quae iam pridem uenit in
mentem bellum est aliquando exire ut ea quae agebam hic / quaque diebam / non audiens non audiens.
sed calumniabar ipse putabam qui obuius mihi uenisset / ut quisque animo esset / suspicarer
aut dictum & sine suspicione aut metuit / & ea refugit / aut aliquid excogitat & hic
nauus paratus. Denique leuissime qui suspicatus & qui fortasse me optime nouisset
putauit / me idcirco discedere / ut quoniam horos / omnium meorum fere non possit. hoc ego suspicor
adhuc tamen manco / & tum. i. Latet. Consuetudo diuina calumniae
obduxit stomacho meo. hos tenes mei gratia. tibi ego hoc reseco latere tamen ipse ibi
dum effluxerit hoc gratulatio. & simul dum audiam / quamnam diu negotium exhibere sit.
Coffectum eius esse existimo. magni autem refert quam sint victores animi. quem exitum
quis quo me gerentem durat / heu. sed expecto tum. te ego nolo / nisi ipse tumor iam ruat
cum suis / ad Baias Veneris. cum eis nobis honeste & mihi hic discessum / inde ignoscit
in illa loca plorabitis / potius quam natabitis. sed hoc tu mihi fingendo nobis stet illud una cum
in studijs nostris & ab hanc deliberationem modo petebam / mihi ne & salutis non desse. sis
adhibere nolet. non modo ut architectos uti & ut fabros ad edificandum ego pro. & pono
Lilet amicos / sinemus uiri opus / tum & scribae & legere pelinas & si mihi in curia atque foro

artibus z libris ut doctissimi uetera fecerunt. Manare rei publicæ z de motib⁹ actoꝝ ḡrue. mihi hec indies. tu qd sis actutus/ z qd tibi placeat/ ꝑgratum erit/ si ad me scripseris.

M. Cicero Varoni Sal.

Et siquid scribere non hebay. m̃ Amico ad te eunti nō potui nichil dare. qd ergo potissimu scribaꝫ qd uelle te puto/ cito me ad te cē uenturū z si unde ālo satis nō recte sit/ nos hortanto medio cuncta nr̃is uotis cōponē. Dabim⁹ symone hīc qui nescit. nobis quotidiaꝫ ꝑ loca sta⁹/ eundi cultu eūdi uictu cē. qd refert. m̃ ꝑ symone mandam⁹/ valde id nrō laborandu est/ ne cui omnia ꝑ os qui z scelus z flagitiosa uoluerit/ nostra nobis sit ꝑ nos cōstanter utiliter Ego uō neglecta barbarie z seuera ꝑsequare/ ḡtiaꝫ eiꝫ sum hic musa qui mihi ma⁹ma m̃ ad aures nr̃as nescio quas mee ubertatis fluctu fere uidet ꝑ ora fluebat sine qua nulla mee ꝓ alia argentu⁹/ sine qua gratia nr̃a nichil sunt ut medium egeam⁹ eaque mee affectat cui⁹ uis nō sum⁹ nr̃i/ nr̃i valeba⁹. sed qd ego mee hic ad te cui⁹ dom nasum

i. noctue ad athenas/ nichil ꝑ. nr̃i ut iocemur aliqd nec expectemus.

Sic igit⁹ faciet⁹.

M. Cicero Varoni Sal.

Περὶ δυνατῶν me scripto κατὰ διόδωρον κρίνειν

ne iniqua ꝑ simulatione ei⁹/ scripto nomē cēt eunuche non est δυνατῶν te uenire Nec mi⁹ ut rate ἐρίνεε magis delectet christipus hoc ꝑ nos diodor⁹ nichil oratus requebrit. sed deliꝫ ꝑ reb⁹ otiosi cui⁹ cui⁹ lusimus. hec ꝑ est de costo. mihi grauis ē. nā id ꝑ athenio mādatu. tu si mihi⁹ ad nos/ amicicie⁹ ad te si otiu⁹ ꝑ bibliothecā hes/ decent nichil.

M. Cicero. Varoni. Sal.

Nichi uō ad nonas/ hes mane/ uenit fere/ neq; polui ꝑ ea ꝑ sed ꝑ ea ipse. quare istū diu ꝓlo. Itaq; eūdē ipe requiras/ ostiū nr̃i nos eos qdā qui id fecerūt uō sē uō permittet. nolui permittēdo putarem. Seruit ei⁹ sum⁹ nō seruo sed officio. religio⁹ mihi uō officio sed dissolutoꝝ Ita uerecundioꝝ fuim⁹/ ꝑ qui se domo nō emouerūt/ famoꝝ ꝑ qui amissa opib⁹ domu⁹ nō reliquerūt. sed nichil mi⁹ fere ꝑ seruientiū onerosa z quoq; uō seruos habet/ magis illos uereor qui z bello omnia uult ꝑ hos qd hi nō consequunt⁹ nihil. quinimo. mihi si spatiū fuit in tusculano ante nonas nouēb. ibi te uidebo. si mi⁹ ꝑ requiu⁹ in cumano z ante te ratione fanaꝫ ut lautius ꝓparata sit.

M. Cicero Varoni Sal.

Animi⁹ nr̃i/ me tuus ubi admonuit ut scriberē ad te siqd esset qd putarē te scire operē⁹ fuit igit adiect Cesaris z expectatione/ neq; tu id ignoras. sed m̃ ni⁹ ille simplicit⁹ (ut opinor) se ꝑ absente nemine Scripturū ad eu⁹ sin me id fecisse/ in expectatione cē admonuit. Multos esse molestos fore/ ipse qui multos optime uideo cognouisse posse id ego nō ꝑ belligebaꝫ qd ꝑ poeta. sed m̃ hirrā mihi dixit z se adesse z balbū z oppium scripsisse ut ita fieret/ horū ut cognoui amantissimu. hoc ego iocari nolo nosse te uolui ut scires hospitiu tibi ubi paratū. ut ꝑh⁹ utere uelim. qd ei⁹ fructi⁹ sit incertū est/ z simul obtestari tibi/ me istis cē familiaris z gratus coꝝ ꝑ te. qd ego tui uelis mihi uideo. Nec ei⁹ est dubiū fore siqd fieri⁹ est z ꝓbare siqd ꝓbādū nō. z qd si nō ꝓbem qd ei⁹ uis scio/ ꝑ imitia me. uis hoc ꝑ uoluntate fecisti. Vide ei⁹ nē te abuti/ nostros amicos

a qui y quare ut balbo z
nō ut ꝓbo optima. sed scio ꝑ ipsū qui se posse z posse multū uolui
i. qui ē dux expeditionis mithridatice. ꝑ pompeio. sed quotidie ꝑ uictoria
uinci tales artes suas posse.

aiunt scelly. hunc autem no tm nunc qz no numero. Ergo hor ogilby fuerunt. celqua nomia
vinacie autem hoc aut illoc nomen ee scio. te sepe mecu lucui fuisse/ eaq; ndeum qz illud
ingens malu/ alterutri dare ut dum interim. tuq; no generemur malox aliq ee crudy
belli victoriaq; qua gde ego & illoc nimeba ad quos unomin crudele & otiosis minatur
Etat qz hic & mea causa nolunt & non oro. Nunc no si ceni nostri potuq; valde & hedyanty
fuissent. erat ei nobis quidam qui qz de nra salute desperassem qz no idcirco desperem.
aut qz unus pro pluribus/ cogi & ad bene agendu auxiliu obligee qz nelle mori ut no sit/ si non
optima at aliqua tuq; nunc. at si perirbam te pn. minus. quis negabit? sed hoc videat
hi qui milla sibi subsidia ad omnis rite stare pavanerunt. huc ei ut venirem impio
logi qz nobis fluxit oro. cui ei te sepe magnus horum dolorem qui te depectauly es ypo-
colus in portu/ fruendo qz doctrine tuapis eos qui maxime sit ut cognoscas/ cognoscendo
quoq; & uoluptate & delectando adsit. oth istoq; & arthq; nobilissimis antponedu. Eyda hoc huic
Tusculanense diu fuisse ee iure puto/ libentiq; oth omnes opus gessi ei ut mihi limat-
ne nulla philosophie ista mea unquam. qd nos quoq; imitatum ut possimus. & si nus studys
liberalissime equestrib. quos ei hoc no debuit nobis/ ut cui opa nra/ patria fuerit no
posset uti fuisse nolit. ad eaq; vitam rationis. quia multa horis doctis/ fortasse no recte
sed tm multa & ea pu. pponeda putauerunt/ Quae qz studia magis horum suis utpiam
tronej sint. eandem publica munera his gerere te pu. cui ne abutamur. sed plus
fructu qz Camus madant. si ei sigd ego simul rogarat. qd tm nesciet. Ego
ea tibi nario que tu melius sis qz ipe qui nario. Etenim ego illud qd vocant primu ut
eoq; que tpis hui sit. que tua audiero/ neqd ignorem.

M. Cicero Varoni Sal.

Epla & Rei tpis accepta Cenabam apud Seium cui Varro noster reddiderat atrebate. ambulabam antea ante
salutis ortu te diu per horam. i. simul qz duo nonnulli. Tunc quidam Stertinius ab oria dubitauit
no esse qui equum vidisset. Nam ut audivi de Lucio Crassio illo memorie qui hic mihi
fuerat pri. Itaq; no destiti apud istos qui me diuina commutat. qd fecisse & tpe
fundata & sed audiebam missa tpis cui sit mihi qd videam? Affirmo terribile tremere
horida teria nimirum Itaq; nullu est antropomorphon. i. humanu ut opinor/ qd non
uereat sed qd quis quando. quid/ quo nichil adhuc simq. Istuc ipm de bayis non
nulli dubitant an qz Sardinia uenat. illud ei adhuc plus suu no respexit nec ullius
hi detecu. sed hi no grepsit. Ego olim magis audiebam qz Cinnia ut ias sinon. adulant
ei et dolobella cui prius magistri fuit
i. multa disputi meliora propondi/ sed hi si sinas qd tu existimes/ meis opibus
accomodabo plurimu ad tuu. Quare exposito tuo libro.

M. Cicero. Varoni Sal.

Et si muq; flagitare qz me quis ostenderet nec opus qd & . mi gratu/ hi ego experiundum
putem tui monere ut admoneas te no ut flagitem. atqui audire qualem admo
nitore nu nimis uerecundu. nosti ei qz scitu hoc es adolescentulus Achademie. Ex eo qz
media exercitatos mihi qui melius ne te pene flagitet. Ego autem mandaui ut rogarent
Expectabam otio iam diu me qz postulabat ne ad te pri. qd sumbus qz aliqd amplius
ut possem te commonere qz simillimo munere. sed mi tu tuisti? facies ei est ut ego

inferior diligēt tenere nō potui quin gurationē studioꝝ amoris q̄ tui quo possy limꝰ grē debeaz
sen ig ſmonē ? tre nos hinc ? Cumane ruy eēt vna potoni? tibi dedi partis Anthiochinas quas
ate ghan ? relliquisse mihi videbar/ mihi nāq̄ philonis. puto fore ut tu legeris mireris nō id
nos locutos eē ? ꝑ nos q̄ nūq̄ loquti sum?. sed nosti morē dialogoꝝ. post her aut mi vazo
q̄ plumā. si uider? e de nobis ? ꝑ nos scio fortasse. sed ruinosa tpis fortuna vel pu. ois stusti
neat/ hor ipi ꝓstare debem? atq; una quidē tpis atq; aliquo/ si nō bono at salto tm
statu ciuitatis hor-ū nos studia exire posse m?. q̄q̄ ruy q̄dē/ ut alie quepiam rōnes honestas
nobis cuiuis z achoniꝰ dare. mē aut/ q̄d est? sine hesitatiōe mē uelim?. quibꝰ nō mihi
ipsis mx. his aut detractis ne mx q̄dē. sed hor com z stp?. q̄ ignominiē z emptionē fidei
euenire nolo/ tuum q̄ ? ea re gratū ? bo. Cura ut ualeas. ?

Dolabella Ciceroni Sal.

Et Tulia nra recte ualet. Torquatus mihi bellus hospes/ sed ortus sine ray qualumuis cay. ꝓnus ? rectus.
simus ? apud te ora. Et si nulla tpis ꝛ suspitionē tibi debui nomie ꝓpinq̄ cui/ pot? q̄ mea
tibi suadere ut te aut nō cedas/ nobis cay q̄ gregis. aut me ? ohnij te recipias/ ꝓcumbe
mihi/ ray ? etiam victoria. ne possim q̄dē ? ullay alia ? tradere opinionē. nisi cay ? q̄a ꝺ.
te tua sua suadē videar q̄d pro tuo nō possim. tu aut mi Cicero sphrampigi ut tuo
ꝓbabūt tibi sine nō ꝓbabūt/ ab optimo enim aūo ac diligentissimo tibi z cognitum z scripta
esse uideris. Quadrigis Gn. pōpeiꝰ nec nobis sum/ nec nr? ꝓpinq̄ ꝓtia nrq; ? Regij ac-
nationis dictatis quas ostentare crebro solebat ee tuus. z hor ? q̄d magis ? Rōne gregis
illi nō posse gregē ut honeste fugere possit. pulso ytalia amissis hispanijs/ capto exer-
citu ueteranoꝝ firmissimo/ domiq̄ q̄d nescio ay ulla ꝓsidia nō amdum ꝓparata. Quid
quid aut ille sperare potest/ aut tu amisi adhuc ꝓtia prudētia. Sed ois sanctissime q̄d tibi
intimissimū erat/ ꝓpij cupio. Illud aut te peto/ ut si nauis ille ꝓtinus exierit hor pridie z re-
abdiderit ? classi tui tuis rebꝰ gratis z aliqua tibi pot? ꝓsidia parare/ sanctissimi est
ray ate ut officio ut familiaritati. Sanctissimū ? tibi z ei rei pu. quaz ut ꝓbabas. reliquū
est/ ubi me ? ois pu. ibi sim?/ pot? q̄ duas illas uetere sequar?/ sim? ? nulla. Quare
nely mi iocundissime Cicero/ si potero ꝓpere ꝓtisy his quoq; longis/ cupio ad
cognoscere petere rogeris ut tu te ut Athenas ut ? quātum getis tempus existimes.
q̄d si ego faciam/ uely mihi scribas/ ut ego si nullo nō pono ad te adiuuet. Quemq̄
de tua dignitate ab Imperatore erui ? petēda qui ē humanissimꝰ Cesar/ facillimū erit
ab eo/ tibi ipsi ? petente. z meos tu ꝓs/ apud eum nō mediocriꝰ autoritas hūana pro-
erit tue q̄ fidei z humanitati cumule ut si tabellas q̄s ad te mitt remitti possit
ad me/ z a te mihi literas referat.

M. Cicero Dolabellę Sal.

Non sui ausus Salmo nostro/ nichil ad te litis dare. nec me hactenus hebay q̄d scriberem
nisi a te me mirabiliter amari/ deq̄ ? nichil scribēt me/ te nō dubitare arbitrabar.
Quod mihi magis hactenus expectāde a te q̄ amas nihil. Nichil eiꝰ Rome grauiꝰ q̄d te putes
sacie curare/ Nisi forte sacie dies me ? tibi nihil nostra z videmus Judicem ee. ꝓfecto
aliter opinor. Quoty nostrū exspectas nunc aliter. Antiochus hos
i. Jugulat. al' narrat. Ego nāq̄ cum? annonę ? mimine? sum? uenisset.
i. pcte ? est. quito mē diu? obliti nec? Igit? Rōne eliges quos apud nihil z ? gerēdū

oma Cicero ad Dola. z
ꝓ pu. obs.

culay ruy sophia septime. Quid ego. tu adeo mihi exanimas reuocatas uenias puras ut nostra
reliquie plurime tuorum appeat red mi suauissimus i. grubnalis aurigimeter
nostre plurib⁹ rogetis ne grauemini ubi uestrum gdianu tu reliquias/ nobis ꝑ Busia ꝑfat apud
quos longe distat. sed quid ago? cur mihi sit timendi/ tranquillo ne sis animo/ ego ut stellio maligna
manibula cura negotio ne uexaris. Valete lōgū. Cū ego mihi aut explenus uelit ꝑ ruby
scribā ad te plurib⁹. te tū hoc scire uolo uehemēt ꝓbly rollenus Busse de p. Sille mortuū
uestuy sacrū/ mihi quire deficiūt quo ꝓcurē. satis putāt se scire qd scribā/ ego uestra qm
aio equo fero uenis uenor ne hasta cessuy retrigerē
aliquē uel bella rebuyat.

M. Cicero Dolabelle Sal.

Vel meo ipsi' mirabili malloy longe meay desideriay qd eo ꝓfecti quo sui gratissime afflict⁹ quoy
fuerey certe moderatiꝰ sit hoc. nay quod tua prudentia z amor erga me singularis mulcay
lenaret/ sed quis breue tpe/ ut opinor mihi ē/ te sui uidendi/ tui me affectuy obtinuy ꝓpe
mulcay acerbe possit unquā/ nō grauis sit finis/ ut aut hoc nō me ēe oblit⁹ sim/ aut fortunā
submissū' putem. sed tu hilarius illa nra z suauius que te/ ꝓ uenos delectabāt/ cogita
mihi ois ē. firmitatē mi z constantiā/ si mō sunt aliqua z nobis eandē rogno[illegible] qua relicta.
Da ruby ꝑliā te mea cū salutē/ non tuy id laboro ut aliqui mihi obtrectet/ ate ceteri/
qui z intelligi cupio qd' mihi z intelligit/ me a te amari. qd' ut sentiay etiay atq; etiay rogo.
Ignoscy qi breuitati studeo nostre. nā z celeriter una rimor nos arbitror z non diu
satis grauiatis adscribēdo

M. Cicero Dolabelle Sal.

Gratulor Bayę nostre. siqdē ut scribis salubriꝰ repente factū ē/ mihi forte te amāte z hi
assentiēte z tuy duce dū abes ꝑ oblate sunt. qd' qdē si ita ē/ mihi me minore/ celeritate
uis tuay si tibi imputauerat. Demetri. Gratum mihi ē ꝓ Deyotharo quē cognitorē habuy
meum. qd' nō putaras. Imo ego tibi ipse quē uelim ꝑ legatis ut eay tempora z ꝓpere
nec sapienter. magnopere dignā/ sed ego hospitis uetusti z amici/ ignominiā mihi
Leonidis Crotoniatis filio cuiusdā ut? uolet ēe minorē. Tu uelim aliquē fructū capias
ut tua moderatione z grauitate/ alioꝝ ꝑfamet sanes.

M Cicero Dolabelle Sal.

Caius Sulpicius Calenus z mane ē familiaris z Lepte nri familiarissimus ꝓnūciauit/ se
cum mihi bella cū ꝓfitet ceꝑe z hastā mi ay. Varione ait bellum ut sca ꝓuincia ceꝑe
z qua nemo nobis ꝓpe Asiam ꝓpiā/ bellum illius fore putauerat/ si inde sca ipsa
mala que ruīno subito intanciat. oppidū ē eius bello ꝛpetuo qd' bellum gnoscy
a Scapula ita postea gratum est/ a ꝓpeyo ut milla rēne scribā musca cuiꝰ
posset/ cassiq; nō fore ay. planci hirtiq; qui ē Jouy Calen⁹ Lepte nri familiarissimi'
horte ut amicos sic tibi cōmēdo ut maiore cura studio solicitudine ait/ cōmendare
nō possij. Volo ipsoꝝ cū me qui ē eo uehemēt z amanter mouet z humanitas. Lepte
nō uis ista laboret ut a' fortune indeat z destituay nemine nō possiy ego nō aut
proxime atq; ille aut z chā eqi laborare. Quia ꝓ z si ꝓpe exper⁹ sui ꝑsuasū me amarit
tuis sic uehy tibi ꝑsuadeas id me ꝑ hoc te magis cupiamus. peto ꝑ a te/ ut pparatiꝰ eo.
ut horteꝰ miseros z fortuna quinq; mihi nemo ꝓpe/ magis qui salua calamitosus/ obsitus
z solutus. Velis aq; ꝓpe me hoc munus cui ipse amicus omnib⁹ tuis agnominibus Calenus
quo cognomine me gna notabilis ē/ tuis beneficiis queq; omnib⁹ absolue dare. qd' dictum sit
puto. eqdē nō nolo adiēte ꝓnūe/ sed is mihi obest quē. Per familiares alios coy

valde exigua est/ Altera nox equestris. Quam quid hic Cesar/ nisi sua luxuriantie gressus nec est q
hys prea magnoꝝ posse adimi. Pedibus stamus amas quam tute amas hoc ipse/ eque mihi ē pp
vias longas qui id facere nō queunt/ et mentiūt nō sunt et moriāt omnes. q̄ nec euitare oīa q̄ nec
pōt nec ꝓhibere. posse est te/ mihi ignosci. Vehemēt te et amo et rogo.

Cicero Dolabelle sal.

Etsi otiosus eram in Dolabella tua gloria/ satis q̄ ea magnas letitias/ voluptates capiebas. nō non
possim nō gaudere cumulari me maxīo gaudio vulgo hoc ipso primo omnē me assidue tuis laudib
meis queri/ quemo aut quondā plenos/ Sue est turpis ophum vir qui melius dicendus est ē hic lo
ut ophuchar duos filios uenat. pterea ea munera quę frequenter nostri mei/ qui omnes/ nisi te primus laudibus ad celum extulerit/
agricth grauio maximas gras agunt. Negasti ei se dubitare quin tui mei propter egregios
obtrectant/ plurimum te cupiāt. et singulis gradibus plures/ quibus ego/ quę quidem possim crudire
et delectare que tuas tuo iudicio et tua fide fiunt/ nec cuiq̄ egere gratio. tū nisi plane affirmo/ ne
minuas laudes tuas si omnes amas egregios ꝓfectus videar. nisi valde nego. Sui ei audiosi et q̄ pleni
est gloriē. Est tū nō alienus dignitate tua q̄ ipsi Agamenoni Regi Regum turpissimū. hec
aliquot egregios expedire Nestoris. quibus nō gloriosum te gradibus primumq̄ florē laudibus q̄ alie-
nus disciplinę mee. Cum q̄dē Cesar cui ad eos egrotos Neapolim venisti/ q̄q̄ erant oppressi/ tot
corpis dolorib. tū aut̄ me plane salutauerit e/ nō Cicero inquit/ Gratulor tibi/ cui tam
valens apud Dolabellam filiam si ego apud patrem filiū valeam/ bene salui ē possumus. Dolabelle
nō tuo et gratior et gratis ago/ quę q̄dē post te gradi/ solui possimus nunc Cōpitis diebus. Deinde
multa de sacris ardere gesta. Tuis michi magistratibus michi prolatis actis vnis/ nichil vel pri-
salutatio. atq; hoc una nox omnes/ Ate aut peto ut nec hoc q̄ sublimis hirundo aliene glebe
sinas cernere/ nec q̄ aliqua ex re tua petere mea laudi nimie patiare/ q̄q̄ est in Dolabella
(hoc ei rotundo pri) laudi omnes mei/ si nō si aliquo illec laudes ad te transfudeni/ q̄q̄ aliquā
pte exhausti et tui: nisi eni te pro tuis dilexeni/ q̄m tui testigē possis/ tuis hoc tuis factis
et rebus sum ut nichil rectius et amoris sui aptius/ nichil ē ei sibi recte videre formoso
nichil pulchrius/ nichil amabilius/ Sed animaduerti hi sus ex. Zenone/ q̄ ex primis ingenii
suauissimos motus/ simplici gratitate/ atq; rotundo/ tui ydolū mentis tuę amorē adsit ad amore
ut mirarere loci sunt augeti ideo q̄ nihil ingrati simulari/ et indolui. Cuius erat qui
putaret/ adeo amare quę ego te hortem/ posse aliq̄d arridere/ tuum amorē/ ut nihil mihi
Demeti amare iudicē antea dilexisse. Quare q̄dē q̄ ego te hortor/ ut dignitati et gratie tuis
ipsius tibi claros viros q̄ fuere colas auctoritate/ neci hec chimere q̄q̄ te ipsum. De ingenio
opis/ tuum ipse cures. nō licet q̄dē tibi/ nec tuis/ ich gesti/ nō mutilus es. q̄ enim est homo
nō ē necesse: grauilanone magis necesse. ghigat ei tibi/ hanc sine ay nemini/ ut prima securitas
aliadiscens nō mō nō tuendosa/ sed et plausus est tuis longe omnibus tuis ipsius amplissima
hor si tibi forma quadā gregalis/ delectaui me/ sed ghigat magnitudine tui ai
tui et ipsi gloriā atq; gloriā. Legi ei grauiter mea/ michi illa suspecta et ipsa prudentia et gradatis/ tuis
assensi ad te ad res tuas tuis concessisti ut res ipsa manumisse tibi cōsilium dare ei gressu daret.
Librasti igit et velut gemino et cuntanti mihi nisi ad res maximas ultimum arbitrio
sed et ad exitū facti quo res tuas tuelligē debes in te reposuisti es res pu. tibiq; nō mō nō modes
sed et ingenios es illos viros. aquila timui libratus gloriosus est. sed hic de rebus omnibus plura
alias diebus ut spero. Tu q̄ cum primus gaudiorum fac ut diligentissime scripsi
ad Dolabella cuius dias.) Deo gratias 1473. xiii die Septembr. Ex Strata Sā nicolai
a Sancto spū tuo

Agamemnon Hoc regum.

M. Cicero Pagreto Sal.

Pagret' erat fratris filius et multum studebat eloquentiae.

Duabus tuis epistolis respondebo veni quas quamdiu ante accepi a Zeto, alteri quae attulerat pilei tribellarii. Expectabis meis fortasse et tertiae desiderata est gratia. Sed mihi neque non videtur esse te absente hoc petitum. Nam cui a latere numquam, non est possibile alte dare, et volumen dati et diligi. Nemo tertiae ostii, mihi te reponendo. Nam qui me amas, quod facis et prudenter facis. Est id quod magnum atque haud scio an maximum, sed tibi quod mihi numquam, qui tu ipse te amando es, tanti quanti, tanti et ipse vendi. Id est apud nos. Accendunt me Athenae sed nescioquo pacto illae Athenae, Romani veteres, atque urbana salsa. Ego autem quotannis, imo quotidie cupio fructus maxime nostrandi. Priscum est cui cas nudeae primus oblitus Lano. Tu cui et voluptati nostrae et rusticae peregrinitas nunc non et Brachatae et transalpinae nationibus ut nullius veteris lepores nostrorum appetant. Itaque te, mi nudeo omisi mihi Gracchos omnes Lucilios vere ut dicam Crassos qui et Lelios nudeos. Noviae sapientiae, quidquid reliquum hodie. Itaque possis imaginem antiquae et venustae festivitatis agnoscere. Adhoc lepores cui amor erga me tam ardebat, navatae, nec tam perturbate malandinae tuae tam graviter exanimatum fuisse. Quae autem de alba epistula purgas te non dissuasisse mihi emptionem neapolitanae fuisse pro tuorum moderatorum urbane mihi ego albam emi. Intelleges tum, idque si hoc intelligo hoc non existimasse te mihi hoc, id quod ego arbitrabar, res hae non ordo quae, pro magna pro reliquis. Catuli mihi natae et illa tertia. Quod similes ne mihi quae ipsi tuae placebat duae? abece abeei pueri custodia. Sedebam cum et pupi. Clamy trochaeum. Nunc autem vox et ipsa lenior. Ah mihi nimium, simae? quidem finem puero. Sicco sui neapoli, Pome ni pi et nigro foco. Smaragdum similis apud Amaseni homi, similiusve mori. Et quae ni et metu nemo, pone ad scribendi et ante audiui smaragdum, et Armeniae et Sinae ei placet, qui et mea simia finis ei dicat. Et ovo nihilo illi decare ei finis. Atqui hoc nolo me corrumpunt, nam mihi satio iam a Regilo ultimus allatus ei hinc quidem mihi gratis agunt, qui si mea simia Regis appellamini quae ego ne nimium Regis appellatos, sed ero natos nescioqua. Quod ergo est tum et hunc hic cur ne hoc praestat, modo plus, auctoritatem tuae, qui mi non obsecuere, ad fingos nec finos gratia, Domum sibebo. Indeque dies singulos. Plurimae legis diei gestiens. Sin autem mihi et numero quod placerat. Deorum hinc apud me, Sino ei me, nihil gratius nihil fuisse posse. Domum solarium desiderabam iam ut nihil praeme scripsi sed ita nos abiens. Tu nolo ut scribis cui finibus eas quaesiveris. Si ei nihil et paucis autem rete mihi rebus tibi gratificabitur. Nos me homines nihil nisi ei tui primo opinione, tui quod audiet dicis et dignum amidei, qui ego eos et amicitia notissima fuisse mihi, et me iam ad dolendum perquam posse fuit et, obsipuler mihi, vapide pui cupio ei et alios putes clamoribus s. magnis Indicis comprimentur et sinentur plane ei quod fieri nos posset. Itaque voluit lege Iuvenia maiore ei praeclo indicti. Accessit hoc et postridie ei abpolong et theatri Curionis horrendi et nostri primo, ut primi grandem grandem. Hic Strepitus fremitus clamor tonitruum et undemi sibili hoc magis ante dum pi et et quod ab sibilo primum et horrendi ad serenandi. Sed rotam bis ut et totam vitae quo ut sanus est et premitur ei ita vanitas. De re. pu. quod tibi scribam, nihil hoc. Agarrelli mi post recipiunt nos et tua, sed ut mihi videbar gratio de comitis quibusdam veteranis et Asiaticis. Ego et nam et gratiam nobis et agonis. Nam ad. octauius Cn. filii et C. huius meum potius. Hoc ita scripsi quod scio te amare hunc mihi nimis comitem ego protinus. Tu ne primi ac me de signum audiens ut tibi nec per quidem arbitrer rogo. Synagogam Sinam nihil quidem gratiorem me urbanae primo dehi. l. Crassimo foro Scidi ei qui hanc hinc dedit et

Celius Ciceroni Sal'.

Est ne vera ea tibi sepe q̄ negarat diffidens scripserim? tibi meas mitto et flagde pferim? q̄ rogas de/ atq hec eo diligent? facio q̄ mihi solus sis/ plane ubi delectes? ocium meum non hoc. tu mihi Rome eras/ hoc mihi fere ac iocundissima magna negotia negotium erat/ tecum id ocij tps q̄rum? id q̄ non mediocrit? desiderio et mihi non mo solus ee?/ sed Rome te p̄sertim solitudo uidear? fori et q̄ multa mea negligentia e multos sepe dies. ac tecum hic eras non amdelay. Nunc quoniam non ee?/ adq̄ eius tedio resumor/ maxime uis? urbe/ dies noctes q̄ q̄rat Cōperior hiems erat/ qua illa putas angustiar? mea q̄etudine?/ dolore ac dissimulare tenore q̄ so intermidatus. de quo ut que optas q̄ primu tuis accipias/ tua medic? fide magis q̄ mea ea cupio. Nam me a Syphy o fortitas/ cui longiplectere ueteri. sed hoc usq eo/ stare e/ sed stare/ tota uim Reip nobis decet non potest. sed tanto. sed me simile/ non multi. q̄rebas ocium/ quo fruebar/ que premebat/ que premit sic/ nubilabat/ Cui ad philotimi limen offic?/ et bona q̄ longe attinet/ dicam ut et philotimo/ q̄ honestissime quieti abnuti/ et q̄ nemis? ranissime. et spe et re credidisse existimato tua q̄murat. Illud nec ate peto si cui ut scito ostes/ aliq̄d ad nos ut scribatur nos/ tibi cure ee Sintagma q̄scribas. quid tibi istuc q̄ris? meum nomen? hoc non cepto/ tuq aliq̄d ex tuis multis tuis monimentis extrue/ q̄ nre amicie memoria tostis q̄. pdat/ eiusmodi uelut puto quem tu nr? qui ornes nostra disciplina. q̄ maxime quoniam ex rogatibus. grece in tui q̄ et nos ptineat/ et didascalicis quidam ut uniuers? rei mai? habeat.

Sintagma.

Celi? Ciceroni Sal'.

Innideo tibi q̄multa quotidie que mirer istic p̄sentir? primum illud. absolutum gestarij. deinde ordi q̄denarij. C. marcellus q̄rile factu? ay. claudius a pulchro patriciu?. a Gallia duob? p. dolabella. xv. uiri scrip?. hec nihil ne? uideo. etiamsi te philosophum profitendo/ ut Lentulus ocium repulsi uultu non uideris. atqui si q̄ ento opinio non defendant/ q̄ ipse disputet Dolabella et hortulus mus/ nugari amicu? uideris/ prime q̄dem adhuc mihi. suadere. Illud tamen arbitror mirari. sua cui designatio/ te plebi q̄denatio/ et leni Cimo petit/ sane q̄ irrit. agilius qui cui familiarite q̄ ea? non noruit/ magnum merum. sed ut stipo zuleo/ cui ne fiet ipse/ bono/ sed suam malet totus ut nil e/ hoc sentiunt/ hui? aut nobilitatis principu? e q̄ cui nō modo cur? Cesar/ qui solet i Remos hodie amanna/ sic quidem i pace adiuge/ uide q̄ repsit. Quid te mihi uideri illud q̄ q̄nuiste remisse q̄ accelis q̄/ usq eo e ariadnes Adiutanes i ea tribunatu Lelios et Antonios rid q̄m uidebis duo. hec ego tibi licet/ eo maiore + si i pectalio q̄ cominus eo dilexi/ eo impatiore me habeat/ et spectac? i diem optimo q̄q̄bat ut q̄stor oby te fuisti minore. Adhuc. sexti? que expectatio p̄tus mee quedam i uenit/ mea pte comitia. que cuncta sunt hominu nescio. opinione q̄dem q̄d ad hoiem adhuc incredibile ac d. + pl. comitijs nacta est. nam ay. Celiu? uiminalem ipeho illa femina/ qua destrauay oby et q̄milgano de dictatore subito decem et decretu magna clamore i senatu e. Inde hortuli mihi ad no? fanes? flagitare. stero te adhuc et denobis q̄ sparsi/ et de illo q̄ mihi sparsi auspic? e audistis. de re publica nam quotid? expectare desieramus/ sed nunciatu hoc est ad Apolline ad xi. ha. sextil et relatu de spectacio Cn. pompei. medio fere e. De legione ea qua expectas habet C. cesar. potestis est i Gallia cisalpina? et dimittendi potestate legione addendine stipendi publice nomine. et quotiens obnectandi. Inde i pompei de sententia C. curio? de qua hec est/ de quinquies placuit e/ ut q̄ primu ad urbem mittet? Cn. pompei ut rogat eo de sententia quinquies

agere? Nay Arminius adseruatis ꝓfectis aut trãsiger aliqd aut turpius ꝑtrahes. nã ꝑ dispũctũ do quid illã uerus Cn. ꝓpeius ordo oporteãt senatus dicto audiẽs ee. Ego tñ te nichil egecto. quo paulũ grate designatus primus sententiã dicẽs, sepe te admoneo de Syngraphia Bonana. Cupio eis te restitutore aliq̃ uel ad me ualde ꝓmẽ. Item de partheniis ut Caburanis asseras, curesq; ut mihi uehãt. ꝓtea nũciatũ nobis ꝑ certo ia hẽre regẽ Alexadrinus mortuũ. qde mihi gratũ feceris quo regnũ illud se habet, quis teneat, diligẽt mihi ꝓspexeris. Hactenꝰ.

Celius Ciceroni.

Quanta cura sis ꝙ ad patris ꝓfectũ tuũ, facile intelligo. Nec ego q̃dq; uehemẽtius animi pedẽ nay rhor more moderatu possim, ꝑ te ꝓuinciã tuã, ꝙ regionũ attinet. Nescio ego q̃dq; uehemẽtius magnitudo, ꝙ tuq; gloria tenuiq; ꝓuincia ceꝛ, assequi. Finitimos, ꝑ grauẽ illã diuinatoꝛ cuitatem, nichil nay ceꝛ optabilius. Si parthus mouet aliqd, sine nõ mediocre fore periculũ. Tunc ꝓte ꝑat uix unus palma. hoc aũt nemo diuinare uidet. Nã ora desiderantur abeo, tñ nichil desyderium sit ei qui minus ꝙ pacatissimꝰ ceꝛ, qm pũ. negotio ꝓfectꝰ est. Accedit huc, ꝙ portoria Asiatica, ꝑ Gallias ꝑducta, nõ modo nay est hardeacis pue te estimatũ ꝙ fuerint. omnes hinc ex quo mancipes ostendunt, cũ hinc emendi fundendiq; ꝓfectus ut te fateãr minore. Nosti cetera hoc tralatitia de gratia existimari. cur ꝙ ꝑdat. deniq; aliꝰ existet qui nisi libere liceat de octo ꝓuinciis decernat, manu retinaculas impediat. Sic multis ac diu ludat, atq; etiã diu, ut plus biennii ꝑfectio ꝓrogetur. Illud nouum de re pu. qd nobis scribis hinc usq; ceꝛ mea quidem sententia, ut diligẽter qd actũ ceꝛ, ꝙ de exercitibus scribaꝛ, ꝑscribam. Rome tñ ꝑ quedã ꝑ Celiã ora adhesimus. Cæsarem id illud de ꝓuinciis urget, nec nisi ad hunc finem mansisse ꝓnunciat. hoc Pompeius anno Curio tribunus, eadẽ acta de ꝓuinciis intromittit. Ille si ꝓficiscitur, ꝙ hoc Cæsar qui sua ea re pu. nõ metiet, superet. nõ te fallit.

M. Cicero ꝓcos. M. Celio Curuli designato.

Primus tibi ut debeo gratulor. Lætor q; ea res, quæ tibi, mihi q; optata, ꝓspere processerit. Reliquum nobis gloriola nostra sit ignauiæ mihi omnis. Iucundissimæ est mihi lectio quo tuæ ꝓlixe gratiæ, tuis ꝓpositis, tuis ꝓfectis, tuis studiis, tuis laudibus, tuis gratulationibus, tuis honoribus tuis gratias agis nõ cesso, ꝙ mihi tuus animus, ut debeo, uisus sit ꝓpositus ad me, qd ꝓfecto ꝓbare possis. Itaq; ñ ꝓmissa audis, ego ille tuus sum. Sas quid dicis? Ego qui omnes illos adolescentes, quos ille tractat. Difficile est loqui te aut ꝓfecto tacere absentem, ꝙ tota res tempus loquitur, nõ cedo. Ꝙ tacẽs ꝛ ego. nã quin tanti? Immo ita ꝙd qui ꝑ optimos mihi amicos retinebam me ad illud ꝓpositum tibi ꝓfecto obtinẽ. Quæ nos tibi nostri ocij lectio, ꝛ quam obuiam eam nimium gaudeo me deposuisse, cum me detinebã. Ego uoluptates hoc minus. qd quis dicit illum rideo me tui similem. Sed hoc plenius multo ꝙ alias quæ adhuc scripsi tempus exigit aliqd. te nõ mi Rufe deliges, quæ mihi fortuna debet, amplissimum dignitatis meæ, uictoriæ nõ nõ animum. Sed ꝛ tuum et tuorum meorum ꝓfecto ꝓbabis ꝛ ꝓbaui. Vale.

Celius Ciceroni Sal.

Non dubito qd plane ad te Appius ad Dolabellam rem fecerit, sane gratum ea ꝙ ꝓfecta mansuetam ꝛ mitem. Nam ego tibi Appium qm primum aut Dolabellam accepisse ad tribunal ꝛ processisse ꝛ urbem, turmalem qd ostendam abiecisse, quo fractior ꝛ tibi ꝓmissa

paratior q̄ vis ege. ꝙ ſtauerat acriꝰ / nūc inte magnias ſpem hꝫ / ſno tibi eny nō eē odio
ꝙ uelit eny obligare. inuita matre ē / cū quo ſimulare ē / ibi nō ſtuffet. Idē ſnbi de tot recep.
Nūc ſi ad illā pīmā neutiꝫ legitimus iuꝰ exegerit / caudū tibi erat / ne pax ſimplē z mīdi
poſtuſta inimicias iudicijs Inhāc ꝙtē pōio tutū tibi erit / ſigd uidueris grauius. nemo
eny nemīdine ½ amicicia te deſeīcit / ab offō dixit. Illud mihi omittit ꝙ ſt' poſtilarocj
z neꝰ delatione uxoꝛe z dolabella diſcidit / gd mihi diſpdet nādum. meīny gd ego tibi
ſcripſerij. te nō arbitroꝛ obtinū / nō ē iā tpis plura nādi. Tenny illud moneꝛe poſſum
ſi uos tibi nō diſplicebit / tū hoꝛ tpe / nichil de nra uoluntate oūdas. z exptes q̄ admodū
exeat. Ex hac rē deniq / z indiosny tibi ſit. ſi eminauit pōio ſigdāmo nulla ſ' poſſit
clauꝰ ꝙ deꝛat / aut expediat. fiat. neq ille tanꝰ eas ꝛe ponet / que ſue ſtāt rī / opꝛtuna
amdeuit / quecq ī negotio gnādo tāto illuſtꝛioꝛ erit / nī ſpes uana / qui ſi ymmoꝛy
ſcriet / eā loqui de hac re nūc tī nr honeſt. ꝓpeny dī uolā pro appio laboꝛare. et ē
quidē alīa uia de his ad te mittā. hic nos oēs absolumꝰ z hermaꝛy gſtum oīa
federa z honeſta ſt. Cōſules aut hēnt ſūma diligēcia adhuc S. C. ut de fruge lanny
nullū fraꝰ ponaꝛ. Curiones uō tribunat' ggſanat. ſt dīs nō pt quō hoc oīa iaceant.
niſi ego cū tribunatu z aquatu pugnare. Verum omnia omnyaſſet. ſi parthi
hoy nichil affuiſſ / nos nichil ſtigere ſtigeſſemꝰ / tū quo quo oīa iacēāt / ponit ſnc
parthy Bibul' z Arunce / neſcio gd cohoꝛtem chilone amꝑt. hoꝛ ſi nūc hanc ē ꝙ tibi
ſcripſi. Curionē fugē iā ualent. nā ferocciſſime gerebāt. Leuiſſē eſt q̄ de ſt'
ualdo nō opinaꝛat tā ſtigiſſe ad ꝙlū z ꝓ Cēſare loqui aptū. Legeꝰ q̄ uacuas nō
Bithlēm agraue tulit / z eōdē tuā q̄ſq uber edilꝰ me nō. Jactū ſit hoc nō debet
ſcribere. ego puto ꝓbē ſcripſi. Ambo te ſigd q̄ opꝰ ſit / appio ſcripſi. ꝓuinto
me ī grā de Dolabella. ī negoc tibi ſtudeo. z hinc ꝛei de qua loquoꝛ z dignitā
tue / cōſtans q̄ opinione hoꝛ in tanꝰ expedit / Turpe tibi erat pātheny gerny me nō hꝛe.

Celius Ciceroni Sal'.

Q̄ ita ne ſtiſſime dicēdē capiaꝰ / neſcio. Ego gdē eo magis q̄ ad ſolā ꝛeꝰ gerēdā / duꝰ
iſthe cuꝰ / dolabellā ꝓbū ymo cumulate ne hinc ziſny mea mor' aliqd ymbec. bonoꝛ
has leges ꝙtā ꝓbitatem ꝓbellatio ſubit dēbi. nec libere placēt uerba ſcripſi ꝙ de
dedecꝛe. ꝛeꝰ aut nauc mille ſnc amdeuit nūc hoꝛ uꝰ tabſcula que cotte bys. Cornificī
adoleſcēnoꝛ ē. ille ſibi filiꝰ deſpōdit. paula ualeria Groti Triary. Diuoꝛtiū ꝓpōit
que dē uxoꝛ ꝓtēta nichil' erat. ſunt / nuptura ē. D. Bruto. nō dg. cetulenty multa
ī hoc ḡtē ſ' redabulū. te abſtē amdeuit. Seni' dicta nonny ꝙnaſſet. te mecū ee
non tedet uxoꝛ deſpōſty erat. que ꝛes / ubi hꝫ uolo ego nūc nec illg. reliquū hꝫ q̄d ab
aliꝰ q̄reꝰ. neq eſt diſplicet mihi Jonyanoꝛ ꝓmiſſo ꝙtēty eā quā pt aliꝰ deſpōſty.

Celius Ciceroni Sal'.

Et ſi de ꝛe publica que mihi ſcribaꝰ hēā / tū nichil q̄d magis gratū ſit q̄ hoc.
Scito C. cēſoꝛinū ziſſiꝰ / uel de delmaꝰ mag / tātūmodo magiſtꝛū plane uolebāt. ſtipendiū.
M. uacca accuſatoꝛe ſuo ꝓſt ludos ꝛomanos ꝛeꝰ lege ploꝛia de ui fuit hoc conſilio q̄
uidebat ſi ordinaꝛiꝰ iudex nemo accuſaꝛet / ſibi hoc āno ſuꝰ ee deꝛeꝛā. Diebus ſexto
illo nō erat q̄d fieꝛi ect. Nomen hoꝛ diſſētio nummiſtin malunt ꝙ ne accuſaꝛi.
Fragꝰ ſine ullo ſubſcriptoꝛe deſcēdit z Turiꝰ ꝛeꝰ fiunt. Ar ego ſimul atq audiui

Jnuocat⁹ ad subsidia dei omnipotentis/ sanctorq; nr̄or de nr̄o cōuentu. totiusq; regni nr̄i ac pagor nr̄or. quoq; ꝑ tyburnā. zillā fabule nāret/ q̄ damigdā ibi ꝑ bn̄ficia dederūt sigillatim ꝑ ecclām/ q̄ nr̄or⁹ tuet. hec q̄ magna mihi sibi foꝛe tenet. ny. pulc⁹ postq; ut regat/ oīa ꝑ eā tribuat/ negat nō ut dicunt quo ligat. zchristū maxīe q̄ nob⁹ tradit⁹ eius iudicio. neq; latrones ꝓtoꝛe postulāte pāsay angl⁹ patronus quo ea petimus ꝑficiat. exp⁹ uoluit. quid plura nemo dubitat. nr̄i reprehendat⁹ oīa postulamus. magna illi⁹ cōfirmatio suscepit. z de dānatione tenuit loqui cepim⁹. quo uelo ꝑgrat⁹ appi⁹ minor ut ipse de prima ex uoto ꝑficiat⁹ adsumpsit. pauciss⁹ nr̄i dubitauim⁹ exponim⁹. Hs l.

xxxi. admirans amēnā. ymo stachone stultissimas q̄m de se nesciat⁹ ꝑficiat⁹ audisset⁹/ mutat ꝑ ostium ecclām. illos q̄ uelut exhaurant indias. nō equo mō sed asse. z ad extremū ut solet nō redigat. postq; discessit/ z ꝑ absoluto ostium hui⁹. ret⁹ legentiq; unus z rectissimū capiat legit ꝑ quo ita erat. q̄ eoꝛ. indicium/ maioꝛ pars indicauit. Jo/ uiranq; esto/ ꝑ tribulas absolutū nō retractat⁹ ordinē mutat. ꝓtestat⁹. postulāte appio cui Lucio lollio trāsegisset/ relatiue dic⁹. se mihi nr̄o absolut⁹ nr̄o dānat⁹ gradē audisse nō ē. plio q; restat. z ut de pecuniis repetendis absentes ē postulat⁹ z pena de uite uia quoda sua emissa Rustrecho/ finis inde hor pac hīr. q̄ adiūc. pu. pinnet oīa multa dicit expectatione gratiae actū nichil ē/ alias ut scribe redeam z gratus actū z plane ꝑstrictū/ Omen pō. nolūtate mea ꝑficiat ut cui debeat⁹ post hal agatis planet⁹/ sinat⁹ spiritū q̄ nōi mihi finis ē. auctoꝛ q; ꝑstitit. sinat⁹ spiritū auctoꝛ ꝑficiat hal octobꝛ rede Apollinis scribe assurrexit/ l. domit⁹ Gn. fabi⁹ alienobarb⁹. Q. nobi⁹ Q. fr̄. fabi⁹ ayotell⁹ pi⁹ scipio l. Jubi⁹ l. f. pō. anal⁹. C. stephan⁹. T. f. Quirina C. scribon⁹ C. f. pō. nepos latinus l. f. an. captus ay. appi⁹. ay. f. tribūa q; hānus agatellus grul ut d. ꝑficiat⁹ d. c. v. i. c. sinat⁹ quisquam/ nedes eoꝛ. qui potuit hui⁹ tēpꝛis dānāri ꝑ pudicā de mora affēre oportēt/ quo mihi de re pu. Q. p. ad sinatū refēre/ Senatq; C. plin. posset q; ꝑdictus ꝓhibuit tū sinatū q. sinat⁹ q; de pu. finisset. Sed hunc sinat⁹ grul⁹ tribun⁹ Senatui plane auctes ꝑficiūt. z de ea re ad sinatū ꝑficiūt q; refēre. hunc sinat⁹ grul⁹ tribun⁹ C. cel⁹. l. Vinni⁹ publi⁹ coren. C. Jubi⁹ pān. Jy senatui plane de multis

Q. Marius mārellus Cos. uf. de ꝑfectis grulanis. d. c. v. j. c. un. C. paul⁹ C. mārell⁹ grul/ cui magistratui ꝑfuit ad q. k. nouēb. nauiq; quas ꝑ pro magistratu fuit ex cōsensu de grulanis ꝑfectis ad Senatū relatū/ neue q̄d pri⁹ ex hal agatis ad Senatū referret. neue quis gratiā de ea re referret. ni ꝑfectis urbis ex ea re nō ꝑdiem cōmeatus sinatui hab⁹: sane utiq; si fuer⁹ uis de ea re ad sinatū referēt⁹ grauis q; foret ccc. uidiabus cēsent/ ex addunt⁹ lucr⁹ prid. d. z. ad publicū pl⁹ ut artopta cēset un sex. milia. agatis agatell⁹ grul. ꝑfectis/ tri. q. pl⁹ q; ex eoꝛ. indicio ad pl⁹ ire placet/ qui dy nō interfuer/ uti quisq; dēcrētis cēsent/ ad p. plus ire placet. J. v. p. z hal octobꝛ ꝑficiat⁹ de Apollinis templo scribit. L. domit⁹. Gn. fabi⁹ Arhenobarb⁹. Q. metell⁹. Q. fabi⁹ plus scipio. l. Jubi⁹ l. f. pom. anal⁹. C. stephan⁹. T. f. quirina C. scribon⁹ C. f. pō. nepos latinus l. f. an. captus ay. appi⁹. ay. f. tribūa q; hānus agatellus grul ut d. ꝑfectis d. c. v. i. c. sinatui gratissimae/ nedes eoꝛ. qui potuit hui⁹ tēpꝛis dānari ꝑ pudicā de mora affēre oportēt/ quo mihi de re pu. Q. p. ad sinatū refēre/ Senatq; C. plin. posset q; ꝑdictus ꝓhibuit tū sinatui q. sinat⁹ q; de pu. finisset. Sed hunc sinat⁹ grul⁹ tribun⁹ Senatui plane auctes ꝑficiūt. z de ea re ad sinatū ꝑfectis q; refēre. hunc sinat⁹ grul⁹ tribun⁹ C. cel⁹. l. Vinni⁹ publi⁹ coren. C. Jubi⁹ pān. Jy senatui plane de multis

qui in Asiam S. cessaris sit. qui cum hispidie mihi aut rei, quam de tuis multa seu delicat. haberet adhuc ordine retento ut cum eo agar. cum agnoscat. sigs huic simul quae ... senatui placuit quam ... z de ea re perducere ad ordinem referri. hunc simul ... Caesar C. pisa tribuni plebis. Ita gestum placet. Celium quina quina in duas regiones quas pbri ... eos qui pretor fuerit negi quina cum imperio fuerit, quos cum simul ... quinas ... mihi opus. eos scribito in quinas, mihi placet. Ita si ex eo mihi quos C. Iunias ... ad mihi non sint qui in ... transierint. si ex. mihi non sint. tres de reliquis collegis qui pretor fuerit, mihi in quinas recte sint. si quae omnino eius ... quae ad mihi ... mihi opus erit, si quis hunc senatum putat. C. pisa tribuni plebis. Illa pbri Cn. po. pt audita, quae maxime gratia attulerunt, habita ut dubitat se ab hac causa non posse me simul ... Caes. stante. post hac causa se non dubitaturum cui ... negaret. si quis ... Caesar senatui dicto audiens fuisse non est ab parato qui simul de re non paterer. quod si quis alio ... si ea ... hunc nolet, at ille ... simul. quod si hic ... mihi ... nolet his nobis ut existimaret horas pbro non cessare de negotio. Effecit utique id ut medio alias una adhibitione desinat inde Caesar. Brut mancat neque hoc ... habet. aut si designari potest, decedat. Cum se gratia cui tota parat quod assequi potest, nostro. Illud unde boni simul ... si nihil effecit quae non posse. me tractat libale Cuno. ... mihi pro nummo negotium ... posset. Nam si mihi non dedisset, eas quod adhuc ei adduci erat. affirmare potuit suspicatur. nunc quo dare nemo est, nobis tibi nunc sit. Quod ante spes petit ut aliquid sine hesitat habeam. Syriamque Smyrnam tibi concedo. Libum philone ... mist ... Dyogene gremio, gladiatores ad te dedi. Eos tibi ... de qua mihi nobis cuncta. nam si uchonit ad me ... tibi, illi reddat ... descripsi.

M. Cicero Imperator M. Marcello Edili Curuli Sal.

Putaras nunquam accidere posse ut mihi ulla decere nostri politi ... nunc otiatum ... hoc ... Desse autem ... hae cum ... minime ... pollicitus quam ... accusare. atque me deprecatum tuae verba ... modeste, mecum ... amicis ... secretis autem ... ut quidem ... tua ... ingenium ... tuae ... accesse ... quae fortuna mentem ... ut ... mihi negotium nec ... dignum nobis nostris quae maiora onera ... pro ... sustinet ... possis ... soleat, ut ... belli magni timor ... effugere, ut ad ... dies decedat. De pantheris ... eos qui ... polliceri agnit ... meo diligentia, sed mira paucitas ... eas quae ... ut nobis ... quae ... mihi ... Itaque ... dies ... Ad panisio ... cur ... ut. sed ... plane nostrabam. nihil me ... magnae curae ... edilitas tua. ipse dies me admonebat. scripsi ... hoc ipse ... negotiosissime. tu velis ad me de ... ea pristam ... diligentissime scribas. ea enim ... eis patribus quae ... cognoro.

Celius Ciceroni Sal.

Sic mihi quis hoc tractasti. primo si quas ... hanc ... gratias ... quae minime fuerunt, putabat te ausum illum unquam esse ... rem tam ... post repulsam nec ... fore, cum ... Caesaris ... die. experimento ... Curionem ... non mediocriter ob ... hanc repulsa se mutant. ... ea quae nunc ... foro ... non multum ... audiri ... agit ... liberaliter. sed ... post mandes. De ... quas ... scripseras ... pollicitus ... agit ... Caesar ... designari ... ne ... quae ... posset

has lras ad my. nonas Septēbr dedi ruj ad eas dies ne ꝑplexatꝰ qđ gesserat/ ut mdco. nō hor
ꝑrogra ꝙ ꝓxima ămy trāsferet. ⁊ ꝙ nō diuino/ relīgiō tibi erit qm ꝓuīna ophnat.
Tīa nō ꝯpedit suspesse. quō Galle q̄ hñt ꝑpositū ī eādē ōdnone/ quā ante ꝓuīne
uerāt. hor mihi nō e dubiū/ quo tibi magis scripsi ut adhūc eudēt̄ te parares. sive hās
oīb⁹ tibi de pārthoꝝ scripsi. tuipe tibi erit/ patrs nī Cnieus deus pārthoꝝ mutasse/ te
nō mīus parati ꝓbros. quasꝙ Cnieo mihi ⁊alus affirmas deus dēnatur. ne putes
illu tātu ꝓlia iustitia dare/ sine tui nō mmoīt teneri/ ⁊ Cibiratꝰ amessen⁹/
ftej q̄ ī pāphilia lras mīsers. nā ibi plus rapi aiūt. qđ uolet effingas. hor uehemēs labore
nuc/ q̄ sessus a collega. puto mihi oīa parāda. amabo te. Impera tibi hor curare/ dies
lilētre/ ⁊ ego maneā ꝓtē/ nichil curare ī hor negotio. nulla tua mīs loq̄tur nisi bē. hoc
est ī parādi ⁊ mādādi. nā simul atq̄ eius exēplar/ q̄ Lauteas ī deposuit/ hēs eos q̄os
ad Sithiaā Singraphā mīsi. puto ī sī nullā spē aut ī tecto uis retinēdi ꝙbēdi.

M. Cicero Papirio pacto Sal.

Delectauerūt me tue līe ī q̄ibꝰ ꝓmis tuam amoꝝ tuj qui te ad scribēd̄ maiorē
uerētq; ne silēs quo mīto aliq̄d mihi forsitā diffidens attulisset. de quo ī mihi ātea
scripseras. his q̄dē eodē ex⁰. fuisse ut ꝓtelligeres te cū gnōhi ⁊ ego tibi amicitie
rescripserā ut quo mō ī tali re atq; ꝑpē aut libarem te ista cura/ aut ante leuarem
Sed q̄ī ꝓximus quoq; lis ondis ꝑtē/ cuic/ tibi sit ea res se mi pacte hēto. q̄ qđdē
fieri potuit/ (noy eg⁹ ius satis ē/ q̄lio prīgnāt/ arbīriū q̄dā genere tādē ē) sed hs
q̄dā elaborāy aut effin potuit ad istoꝝ beniuolētiā grīhād/ ⁊ colligēdā/ sīmo
studio me gessimus ē/ nec fructus ut arbitroy/ sic ei⁹ colore/ sic obsequio ab omib⁹ hīs
qui a Cesare ut ab hīs me amari putem. Nā ⁊ sine fastidio duūdecim Amoꝝ nec⁹
fuer⁹ nisi aliq̄d īdar a modi tuis/ ⁊ q̄ dum igni sic leuiculēa flāb⁹ ꝓmelo
aliquo ꝑspici possit. Certum ē signa cerā. sed ego uno uno argumēto. q̄ ob rem
me ex aio/ uicq; arbitror dilexi q̄ et mea fortuna eadē est cuiloꝝ ut similiāb⁹ nō
sit. De illo aut puer qui est ocul⁹ potus/ nichil audio q̄ tumidus pueꝝ q̄dā sit erum
cuj amice dissensio est. nec ꝑsuasi q̄ sit quale sumꝝ pr⁹/ q̄ potius est ē alienā
uolūtate ne dicā libidine sed hīs ēr ipse nulla re offensus ē amic⁹. Est ei⁹ adhuc
in ea re ipsa prīma amoris mediocriter/ ut ei⁹ oīs uehemēs/ esse mei libere loq̄n
cui⁹ opē eet ī mutare libīas/ sic ea mea amicitia/ nichil loq̄n q̄ offēdat aut illū
aut eoꝝ q̄m ab illo diligūt uolūtate. Effugē aut simultatis nō multoꝝ amice/ aut
facete/ dictoꝝ offensionē/ fama ī gratiā mihi ē abiecta. q̄ apud populū nō remissē
sed ipse cesare hīs ꝓpe modū aut seruus sē tuus q̄ benignissimus fuisse uidero
facile dicet hīs ūpis plane nō ē. hoc ē q̄ tumꝰ aut⁹ hīet notandꝰ quisq; poetaꝝ
q̄ eundē legēdi/ ne audio Cesare cū uolumina ita q̄ferunt. Vale
Signod affiras ad oīa ꝙ mea q̄ mea nō sint/ eoꝝ me pōle. q̄ eo mihi magis fore
q̄ uisus sit mei⁹ fore quondā illi familiaꝝ. Iuuabit aut ī ꝓmouendis mea
fortasse illi nō dyti nec ī bonis nec ī fulta ea uidebit hīs ad illū cū reliqua actis
ꝓficere. Itaq; ei⁹ ipse mādabit/ ne sit ut sīgd ꝑ ea/ de me audiat/ nō audiēd̄ putet
Cui⁹ obrē Denomao nō mihi uisus ē ꝓpius ille Accidnos. sed q̄ est ī undra

Perpulchra ē epla. sed q̄ pacto ꝓpiat Cicero⁹ lras ꝙ gb magnat uolupt⁹ reperat ⁊ postea plia negotia⁹ cruit de studijs ocupatꝰ q̄m ī gremiū pui duci⁹ magistrabat.

Sic ī Conatiendy ut ꝓximo lra in uno legūtur. nec Eleusina sacra requiramy ī fine apud doctos hactꝰ

Quicūq; sit ille mūs amoris effectus aperit q̄ augeat qualē pr Amic⁹ ī nos sit nec dubiū q̄ ingens ꝙbitꝰ.

Voluntas ē ī diffinit⁹ q̄e appetit nāturā rei. voluntatis appetit⁹ sine recta ratione.

Videbat̄ ꝓpositū Tragedia scribi ⁊ ꝑfici ꝑ Cicer.

aut quid mihi nisi studu pt. uix facere oia sicundo philosophus placuisse hys qui mihi soli
uidet uim uirtutis tenē/ nichil ē sapiēs pstare nisi culpa qua indecor mihi duple raecie
& gd ea sensim que rectissima fuerunt & qui rui uidet pdy no satis ee ad ea opanda uiuly
certādy. rui uidē nonly no putauy. Ergo si offō tom ciuis esse no pt reipbe deō. Reliqua ē/
ne quid stulte ne quid temere diuy ut facia & potētis. id quod puto ee sapiētis. Cesti uō
quod quisq; ne dixisse dicat/ aut quid fili ampiat aut qua fide meus uocat/ hi quu me
assidue colut & obsunt/ pstare no possuy. Ita fit ut cotidiana supuacua/ & puntis tpis
moderatione me gsolee/ & illa diy studioe/ no mō ia adimūdy sed ad summa ntra.
Quay existimo laue & ī bellō/ ab alio fieri o grauiu tāq; gloriosiu a saxo fragi opiime
Et eis cui plena sint mōumēta gesta/ qi admodū sapiētissimy uiu regia tulerūt uel
Athenis uel Siracusis/ cui simulachra sua cernūtur/ sunt ipi quodāmō labey. Ego me no
putey tuci meis statuis se posse/ ut nosy offida amy cuiusq; nec sententijs dignitatey meis
Nec, uereo ad comparandas tuas quo tu fis Cenomanis amy no ut olim solebat Athenis
sed ut mos fit apēnis & rodijs est/ quē tu mihi proprie quē denarius natus quē Tiroue
& ych patria/ scientie mee ista studia/ antea nec imitatio est. Hirtius ego & Dolabella
discipli discipulis hys/ Conandi magistros. Quibus eis te audisse si fecisse ad uos eia pfecisse
illos remittue. tu aut q mihi bona copia dicitis michi ē. tui eis cui rem habeas. alius
ab eis Cincinnatus te sanebat adsuescere. nec ni tui equu aio bona pdas/ nō eo ps gsilio
ut mi me hospite compias/ Existimabam te aliquā ppter amice. chdi hic labor & plagie
ab amico ēt adebatur. nec cui eas rimas quuo ut magne reliquue sint. qd erit
magnificu sic & latiu. Hermine te mihi pbame cui natale tempus stat. Cetum
code mō. qd si pmittas me ad matis tue remanere retrai. id qō uolo eis inde amis qui
mihi audeat/ istaque studijs apponi. Autē Polipus Gilmany Jouis sibi. Circe mihi
nō audeby ante meus adueniā/ fama adte de mea nata lenia uenit. eas existimes nay
eis qd in pmiscue sibi ponas aliqd quā tota pstudie soleba eis antea delectatu olei
& Lycaonius nisi sed qd hic loquime. Liceat mō iste uiuere. tui nō uolo eis absterge
ad tua meritis. Ad hortatuu autē quidē ego nihi uenā pāpinū affuā/ qd balneu
calefactas operiolat/ cetera more nostro. Supuacua illa Lusinū. De illa Selinuna
& uasti dilugēdi/ & scripsisti fortissime/ Itaq; puto nihi pmittendū. Sibi eis sanus ē.
Sanitatis plene.

M. Cicero L. Papirio Sal.

Non tu homo ediminus es/ quem uis Balbus noster apud te fuit. Eame queuy. qd de ista
municipijs & agris fuisse putay. Quasi aut ego quicq; scuy quod iste nesciat/
aut siquid aliqd sciuy/ nouy ex iste soleas scire. Imo uero plane amas tu sic ut scuy
qd de nobis fiat. habuisti eis ī tua potestate ex quo uel ex nobis/ uel uter ex
ebrio fieri possis. sed ego ista ni parte nō curo. Primū qd de uiuo quidē
nihil uidemus. sunt hoc loci ē/ sunt hoc uita superstitio ridiculū. Deinde si sciā qd
mihi uideor qd futurū sit. fiet eis qdūq; uolent/ cum uolebā. Valebit aut sepe
arma. Satis ipse nobis ē Adbet qd gerat. hoc siquis tuli nō potuit/ non debuit.
Vehiculis qdē agi & capmatis uetat. hoc nō longe abest a Tusculano. uehiculū ty
timeo/ Fiuor dū uiuat/ opto ut sepe uiuat. sed aliqd mihi obiecerit/ ty qui ego uiu forte

a Saxo.

Sanitatis plene.

Jdem q philosophus nunc pulcherrimū dixi/ nō possum eū nō diligere cui⁹ virtutē id ostendit/ Quā si cupiat ee rei pu. qualē fortassis ille unus et omnī optimē debentē. qd sentiat/ ut nō ita se res habeat/ nemo tamen colligauit. sed longū ē prodigere. breue est. Hoc tm̄ scio/ nō me quēquā ciuiū nr̄ūm/ sed nec ipsum qdē populū romanū/ sed nec ipsam qdē fortunā/ cui⁹ plurimū semper in rebus humanis fuit/ hoc mihi persuasisse. Nec eā illi suum/ ipsi tribuo. Jtaque nec ille qd tibi postulanti sint/ nec nos qd ille cogitet/ facile possumus. Hec tibi antea nō rescripsi nec quo cessator ee uelim/ ipse minus scis/ sed ne exploratā quidē mihi hiemē/ nec tibi polliceri nec dubitationē mea/ nec spem ex affirmatione afferre uolui. Illud tm̄ adscribā/ qd ē uerissimū/ me hac tribus adhuc de iste quicquā nihil audisse. tu/ cui ipsa sapientia debuit optime optima/ cognitione difficillima. Vale quemadmodū cupis.

M. Cicero. L. papirio pacto Sal.

Cum eem otiosus in Tusculano/ pridie quā discipulos obuiam mitterem/ ut hora nona me exciperent/ maxime gaudebam familiari meo ac tuo/ cui⁹ ego tuas litteras plenissimas suauitatis ex quibus intellexi tibi mea oratiuncula/ qua ut de exilio tuo in senatu habita/ cum Symmachus expulsus esset/ Curiam de ludis quibus ipse/ sic ego publicis uotis/ Amisso regno forensi/ ludis quibus hic repeto. qd quis? age qd delectat oratiuncula mea. multa enim ingenio. primum id quod maxime opus est. Nunc me adhuc tenet. Jd nimirum/ nescio. tamen nihil/ nullus adhuc epistola me huc admonuit/ nisi forte mea mihi fuerunt lectitata/ sed non audita. mi arce nō fui/ certum qdē. Postea Lentulus tuus Scipio/ Affrani frater/ ac Cato petiere. Jam ille quidem eius uolumen lucubrat/ Deinde mihi opus ne tibi nemini nobis est. Hi sunt/ id quod agimus. Ergo hoc primum scito illud/ ipse melius ipso. primum ualitudine qua interfuisse existimandum amisisti/ Deinde quā illa signa sunt/ me facultas oratoris/ nisi me adhuc existimationis scientissimi exacuisset. Et extremum illud est/ qd tu nescio an primus putes plurimi nos panenos esse/ tu pallio colubino Tusculi/ te Athenis nitide delectato ego me hic hiemano. Dein ut sit uerum/ et dicis/

1. pdrā. Quasi quis sit finis cupiendi: sed quatuor modo extimationis meae nōdum uidi/ nedum ulla denique est plena/ Poma hic remigrāsti. Satis est hoc tibi gratulatus qd iste fame. Vide ne bona perdideris. Spero uero/ istos familiares tuos. Facilius ut est de te nisi cupidos. Potes multo isto. quod ita reliquum dies esse qui Cantherium remedium Poma fuerit. Sella hic curulis ludo tuo hypodidascalo fuit. plenus requiet.

M. Cicero. L. papirio pacto Sal

Tamen malim nō discedas/ Deinde ad te scribam significes uis Balbum fuisse grauem. horum deus dixit/ cui ego gesture sum/ grauiorem/ multo magis opus est operose. Nescis me abille esse expertum. Certa ei a puero domui meae uenisse/ neque hoc admiror. Id nō mea quidem/ sed illud qd nō ad me/ Ego autem truly primus nec qd ne petus. Atille admiras nescio te cui id libeat. hoc primo obscurum est. Nunc ad te adscribas nō mihi elegantius/ si aut obscurum/ sine ac ne plane ea Balbus id discedo primus. me quidem alia ex alio intelligit sed si mihi explicare ut ista uera uenire possis ne obmittas ut te scito amice minore studio pugnes.

Jmperatoris Cesaris Jlliud Theophasti amicitie uolabit et regnabit gratie.

Jncidat mihi aliquando et magistratus et uita de tyranno et prauo iudicio q dissimilium est stare pugnet ethos.

Nichil magis ppria et speciosa gloria dignitate. audebat Cato de ligatis deos placuisse de immortalitate animi. et ait honoratus Cato et periculo Plato uulneratus et ictus est. et Annibal letali ueneno uenisse narratur et ictus est.

Quis putauit intelligit finite audiat ut nihil sit.

Cui dubitat qui stultus uenerit et dignus est ad quem scribatur.

M. Cicero L. papirio pacto Sal'.

Dupliciter delectat̃ sm̃ tuis lr̃is. zqd ipe risi/et q̃ te intellexi/q̃ posse ridere. Me aut a te ut scribis/ulcis̃ malis onerat̃ ce/ no molest̃ fuit. illud dolo fisti loca uenire. me ut gsbruerat̃ no potuiss̃ hui⁹ rei no hospite/sed gnulleno. Adque utr noy ens q̃ue mag⁹ solue/permulsa gr̃a integrij fame ad q̃uis affero. Itaq; usq; ad asis nouissimus q̃ar̃ q̃duar̃ illa mea q̃ue solebas antea laudare/ & hoies sanis e. hospites no grate. abierut. noy q̃uis nisi dre. pecuniaq; cogitatione de dieta sententia sua/gratitudo cuiq; abiecim⁹. In Cyprios nos adiuuit nr̃a ratio q̃ gicam⁹. nec tis adhuc ꝑ solent/sed illa may Laudanda uehes dico/cui ꝑsuptui hebas z simul plura ꝑda hui⁹. q̃de te para cui hoc/z edan. tibi erit. zqd aliud ꝑcellit. C.
aut hoies sis q̃ ꝑ solemus sm̃. de disce de nbr ꝑ Spurille z Nicolaym tui. nos iam q̃ artis tis hẽm⁹ ut Venus nr̃a z Camillus/qua mũdna hoies elegantia uocare ꝓpe⁹ audeam⁹/sed iucd. Audacia z Hirtio etiam dedi. sine pudore. tis rea cena Cosmi mera/ꝑne Iuli frugi nichil potuit imaginu. hoc q̃ e mea ratio nr̃a. agane salutem⁹ dom bonos uinos multos sed tristis. z hos letos uictores. qui me q̃ potes/te pacauit obsecro/ubi salutino defluxit lis me uolente aut scribo/aut lego. Venit e qui me audiuit esse doctus hoies qui paulo sus q̃ ipse doctor. Inde corpus omne tis dat. patria eluxi iam z grauis z diuis q̃ nulla matre domũ filiũ. sed aura sine amaq; ut ualeas/ne ego te iam ente/bona ma comedas
Statim ei tibi ne ego to gdem parere.

M. Cicero L. papirio Sal'.

Tandem Insanire tibi uideris q̃ agrotare unbos mones ut scribis stulticiam me z ego no possim stulticiam te
q̃quam no possis. Cui⁹ uti e uitas me pu⁹ irrideas q̃ te opi. Quare tibi nichil opus est/
illud Arabica 8. z. no potui. sed puh? mens. uxorius.
qd ego tibi e epla uidor/no ne plebeio gnone age tem⁹. nec ei scr̃e code mõ. qd ei sic
his epla aut indico aut gnom. q̃n ipa uid⁹ no polem⁹ oia tractare. uno no. pnatis
cas z eas tenuis/agim⁹ pulchr̃ capis aut fame. q. ornam⁹. epla⁹ uti quondam⁹ malis
texere solem⁹. sed ts age pete qd tibi uenit in mẽtem. Negare papirium q̃ndam uisi
plebem fuisse: fuerut ei patres minores gẽtis. quos primus L. papir⁹ Bulgulanus
qui cos⁹ cum Luna Septimo Actiacum fuit/cui ante Cesar⁹ cos⁹fuisset post-
quam gditis/CCCxy. sed tis papirius Dinbanus. post hunc xiy. fuerut stella crinita
an L. papirius Crassus qui primus papiri⁹ cognom⁹ dessit. Je dictator ni Luno papirio
Cursore magistro equit⁹ fuit & annis post Roma gdita CCCCxv. z quadriennio post
Consul cum C. Dullio. hunc stirpe & Curse ho uale honorat⁹. Deide L. Agasso Ednlis
Inde multi Agassones. quos qd tu/cui⁹ patrinos ymagines habeas uolo. Deinde
Carbones z tribu ꝑ stirpe⁹. hi plebei fuerut. quos ego repono. nam ꝑ hunc C. carbonem
quei Damasippum occidit/Cuius ore publice carbonis nomen fuit. Cognomen Cn. Carbonei z eius filii Scurae. qd his imprb⁹? De hoc amico meo Tuburte nihil dico. tres
illi fres fuerut Gayus Cn. agaebus carbones. agaebus/p. flacho ortum⁹ qd
nat⁹ fuit magis ex Sicilia Gayus ortum⁹ Luno crasso Canthaudas ꝓpinqu⁹ dum
Je z tribun⁹ plebis primus z p. Africano uis hostis existimat⁹ est. hoc nd qm Libycus
postea no ꝑfect⁹ e/sibi nomen nico nd⁹ fuit. Jam pe ad artem⁹ a ag. fluuio aratro-
meto absolut⁹ putem⁹. Quare ad pris ostro reuertere. plebei q̃ fuerit ꝑ nomen videas.

Diego Carbo

Hēm' multa de secta stoyca
Cono dicebat q' turpiudo
nō erubescēt' dic'. Stoyn dicebat
q' nos debem' dicere q'm' normula
mē. znoia mappa. q' pathin
noy. zhor tone.

Amo ꝑcedam' ut pon' libr'm loquendi. Atq; hoc Zenoni placuit me hercule acuto/zsl'
Nchedem me nō tm̄ co magna vitia est/ Sed ut dico plant Stoycs/ sno quāq; vel
nōe appellare: sc̄ss dicunt nichil eē obscēnū/ nichil turpe dictu. nā sīgā pcm ob-
scenum plagiū/ ēd aut' re eē/ aut' ūbo. nichil eē tm̄. ꝛc nō ē. Itaq; nō mo
in Comedys scripā nāīa' utille inde m Terencio modo soror nostra comedia plant
Heccā Posnū ita me dēstituit mōdū. tot' ē sno uxor tot'. vel tot' vel recipiēdā hoc. pro ?
in Tragedijs. ēd ostēdit illud. Quae mulier una. ēd mgt ē. vsurpato duplex
nubile. ēd hoc fēci. hic nubile inuit ē aliqs. ēd ē. virginē me ēdā mutuū
ꝑ vij uolat. Iupit' lunc' uolat. atqm videt sīgnū. sed alīa nemo tulissēt.
Videt igit nō eadē res sit q' ūba nō sunt/ nichil nūdū turpe. Ergo ꝛc nō ē/ nitro
mus ꝛ urbs. Sicut ēd urbs signum id turpe nō ē/ Ergo/ ēd signum/ turpe cēnd pt.
Xnus appellat alienū nōe/ cui nō suo pon' ꝛ turpe ē. ne alienū ēd ē nō est.
suo pon'. Caudex. Antiqui penem nominabāt cuius ē pt rotundā penem
archodē penem ꝛ obscenū est. Atnō puto illū sing' ꝛ aīalib' suis q'ā. adolescēt
penem dicitare eē. qd' nō ꝛ epkā appellat suo nōe/ ille tonsor' penem. sed q' mulier
facīā ē tm̄ obscenum q'd ūbū quo turpius est. Quid/ qd' vulgo dē/ cui nos te nolim'
quidē nō obscenū ē. agenum ꝛ manū dicitā ēdēqm. hoc milies mulier
ay illā dicā potuit obscenū' noy. ꝛ quis. nō ego item scripsi. Nō ergo ꝛ urbe est. domi
suae ꝛ ne nō eē/ nulg' igit ē. Liuius dare opā qd' honeste dic/ pro rogāt Rhoe
Et' opē noy nō audet dicē. Socratē Plato dicit nobilissim' fidicinē ysocratis
nocuisse est nō id obscenū putat nō logis. Cui nichil flagitij dicam? At nim
Bibi obscenum est. Cicero qd' ē qui ꝛ urbe qū rogo graece sno. ꝛ hī
tibi dico bini/ id q; ni fiant. si ego graece nō latine dixerim. Pueri ꝛ meā ceteri
utriusq. vado uideri possūt ita appellāt ut rutulas nō licet. Bella rectorula
Die Ergo ꝛ quamūta isto mō nō potes. Videt igit nichil eē mis Inepha turpiudine
nec ꝛ urbe eē/ nec ꝛc. Itaq; nusq' eē. ergo ꝛ urbs honeste obscena poterit? qd ei
nō honestius aliū ē Dumpor. at est obscenum cum rendet ꝛ crepādinē. noy hic
ergo obscena st. nos aut' rudimle st Dionysius ille pig' strigulauit. honorē nō ꝑstam
Sin de Arrecha aliqd aut Lolia honos ꝑfrīd' est. qd' ita nō obscena ūba q' obscena
st. barbat' igit. ꝛ pudēt. deprīt nullo ꝛ pudēt? atqm neutra ē obscenū. stulta
plena st oīa. testes urbā honestissimā ꝛ mod' alios Ioue nō nimis adhonestā colo
illiāmus clitellas nō honestas. qd q'ā ita nō honesta nō turpe. Suppēdet/ flagi
tium est. Ita erit mod' ꝛ balneo nō ita pēdes. habes scholā Stoycā G'.

i. sapiēs ymp' urbe cui. cōmodum q' nno ūbo mo. te
admīs ne oīa audāc grauē ē. Ego sno ꝛ urbe/ sic ei assueui/ platonē nec
audiui. Itaq; tecta nichil ea ad te scripsi quae ayntissimis agit Stoycis. sed illi ꝛ
crepid' autē eque liberos ac Rhodios eē oportē. honor ē gd. hal' mānos tu me
diligos ꝛ valebis. // M. Cicero L. papirio Sal'.

Hesi veni in Cumanū cras ad te fortasse/ sed mi mihi suas/ suas te paulo ante

certiorem. Et si q. reparis cui mihi in sua Gallinaria obuiaz venisset, quesissem q̄ q̄d ageret
Dixit, te in lecto ee. q̄ expedita laboraret. tuli s. moleste ut debui. sed hic ostium adte unice
ut z iudicij te. z viseres z amarem eum. Non est debitore reipūa, cui Archithmis hic
Expetita ingt hospitium tuum mūme edam cui summas rem̄ psumeris.

M. Cicero. L. papirio Sal.

Ruffus iste amicus tuus de quo ante cui ad me scribis admirans q̄m possem z scribo lecti
cem. cui te tantopere iudicē ee laborare. Cui nō ego tuis litteris z excitus ad me missis z collegiū
z Judicem magne curie, ei salutē meā fuisse, Non possum ei nō amicū ee, neq; solū tua gratia
que apud me ut debet valet plurimū, sed z voluntate z indole mea. Volo est te scire mi pacte
Initium mihi suspitionis z cognitionis z diligēte fuisse litteras tuas, quibus litteris q̄dam aliis
alie postea multoz. Nam z Agrippa z Fabatrie quia sentiebat de me. que te indoctū faudisse.
z q̄ dimicaret q̄ hec molestia cum fratre. nichil aliud ostendebat, nisi me ut offenderent.
q̄d ego nō suspicarer z cognoui nisi ante admonitus cum. Quod cum iste tuus
Amicus apud me nō gratiosus esset. z forte ea fortuna rei publice sit, ut ille, me
q̄ gratissimum possit cognoscere. sed hic hactenus. Illud admagis itā te delectauit moleste fero
magna est te delectatione z voluptate pasci. Dein z uereor, ne sit ut nimis diu
nostro quidē illud q̄d solebas dicere z oblinisci, cum alios facias. Nam si nos habeas
quos imitare, non multū q̄rebas quid nunc te facturum putem. Spectata q̄dem res
ei rei demirassem z virtutē tuā summopere expetissem, magnū fructū primum rei pu.
Demirabar, nisi ad superiorē q̄rendā, tui nis q̄tionem fructū caperet z cognitionē. hoc tuū
fieri posse. si forte tui fugisti, fieri nō possit. sed me hercule mi paete est iam moneo te
q̄d primū ad beate viuendū arbitror ut nemo vir bonus cōmodior amabilis tuis domus.
Nichil est aptius vite nichil ad beate viuendū accommodatius nec id ad voluptatē referto
sed ad comitatē vite atq; victus communionē q̄ aliquē que maxime simone esse iucundissimū
quem z q̄mplus dulcissimus ut sapiens nil q̄ Cicero, Illi simposia ut Sisenna
z epulationes aut hortationes, nos q̄muna. q̄ in maxime placuit
Vides ut te, philosophando venerare coner ad comas. Cura ut valeas. Id fiet commodissime
facillime q̄ego, sed cane si me amas quisquis me q̄ uocat subito, abiisse nunciato. pu
Sicubi mi pacte q̄hide me dies z noctes nichil aliud agere, nichil curare, nisi ut mei cum scribam
libriq; sint. nullū locū permitto morādi agēdi q̄ndi. hortenq; aliquis, ut si hanc curam
atq; administrationē vitā mihi proficiat sit, proinde acta, meam putā. Etiā atq; Vale.

Cicero Imperator papirio Sal.

Sumus me duorum liberum epistole reddiderūt, plane nescibas te tuis q̄ritis esse familiaris. petis te libros
z Cineē indoctissimē, Itaq; obtemperare cupio semper tuis. hos amplius nauigia hinc aliquot
in ora maritima. Cōmia equidē patrū negant ullā armaturā meliorē z unquā posse. sed quid
Ludimus. Nescis quo in tempore hic negotiū sit.
diuitiis Crassi, quā grauem legendo totā thoracem z cruris breue tpe. nunc adeo adiungendū ut ad pacem putem. sic est antiquum loquēdi. Cui ego. Faber
q̄d sane te arbitrore mihi primū visus es, valdeq; eum diligo, tuis ut primū a planis ei, ac simplex
modestus, tuis q̄ tibi gratissimus quas hec mihi tuus globosus epistolas ornatus o prima optimo uiro
Is cui adme Lodiensis nauiter mecum q̄ ego cui ee uellem respexit quemadmodum es abeuntis tuis

al uero sapiente volu
tatem dignū.

Nemo unquā sapiens reddendas epistolas curauit nemo
mouit animum pretium rei mutatum.

Si vis dare hoc magnū
animum uno die ut hic
gratis putas.

in quibus scripsi erat fundi herculanēsem a. Q. fabio fr̄i ꝑstrophū ē. qm fr̄i dixi nō eo
rois oēt. Id ex. fabi⁹ ꝑgranus miles/ existimauit q̄ fr̄i sui hoīes non sapienter
Impulsu fratrum suoꝝ eo ꝑgressi ee. Nisi si me amas in parte/ negotium/
Tuu suscipe/ molestia fabiū libera. auctoritate tua nobis opus est. z ꝓsilio
et ī gratia. Noli pati lingua fr̄is/ z rudetis turpib⁹ offuscari. Catonē z polionē
inimicos hr̄ fabi⁹. Id nullū⁹ nō me hoīe tū ꝑstrūxē potuit/ q̄ mihi gratius fuit
si honoriū fabiū reddideris. Id ille mihi te posse ee putat/ mihiq; ꝑsuadet./

Ex. Cicio Pacto Sal.

Neubuceay hora nona cui ad te litꝛe exemplū in Codrilli exaram. Diceꝝ uh⁹
apud volumniū Eutrapelū z q̄d sup⁹ me actū. Iusta vere familiarū tu.
Hirtiꝰ tuꝰ exhilarata ee putauit nostra. q̄d ego fama. Te gaudio qui phū audis.
Angere. Gestiui ne me⁹ q̄d assequar. Deide quē ad fr̄em. Quare si qd ī hac
ay q̄d me aliud agē iussit/ aut postea mittē/ nisi si hic ulucisci. Sed e eam duo
faciem sed q̄da mobis aquila cui dissensi z si mimus mihi erat in cena/ q̄ tu
unus Zerem adueni tho posuisti/ tū q̄d pueri fama/ puto/ me dormitū ꝑstinui
nō scio. Audi reliqua. Iusta Eutrapelum/ Cithere amabunt. Ineo ꝑ si quis
quimo Cicero ille quē exoptabas cui ob os Gray ora obiurabat tua/ nō me
hercule suspicat⁹ sum illā adfore. sed mi. Antiphilus q̄d ille Sicyoniꝰ nō erubuit/
cui erat obiectū hic Layda. Habeo ī gr/ nō helui Layde. Graue hoc melo⁹ tuū
uolet ī pretio. me nō nichil istoꝝ/ ne Junonē q̄d mouet unq̄/ ne nimē sag.
quimo delector. ibi loquor aliqd q̄d ni Solui ut de istoꝝ z in rixis moꝝ
trassero. ay tu melo⁹ qui phū irrisisti. cui ille signi q̄d q̄d q̄ret dixisset/
Cenas te q̄ac/ amice dixeris. Hic nō te putabat questurā unq̄ relicturū
ay ī nubila. quid ad te. At hercle Cena mihi q̄d ad te tibi ꝑstita ne q̄ unq̄
quondā aliqd legit aut scribit. Deū ne amas aliqd tibuam? Epulamur una
nos nō/ nō extra legem. nulla nō lex est/ ꝓt ī mea legem eq̄dem aliquo. Quare
nichil est. q̄ adueniū nostra extemesus. nos nulla tibi hospitia amplius/ sed
Multa ioa.

Data Tuly Ciceronis Epistulaꝝ Ad Varonem z cetros Explicit.
Incipit ad L. planum Salutē. Deo gras. Ferrarie 1433. z die 4. Sep.

M. Cicero planco sal.

Et absu ꝓfiscens in gretiu / z postea ꝙ de mee erga rei publice fidei uoce renouat / nihil ꝓ. M. Antoniu quer fili / cui tanta est non ꝛ solchā (nam id quidem mulgare uirtuꝫ est / sed humanitas / nō mō ut uoꝫ / sed ne uulnī ꝙdē libere possim fere cuiq. Itaq mihi maxime cure est / non de mea ꝙdē uita / cui satisfeci / ul' etiam ul' facta / (ul' sigd ꝛ horadrei ꝓnet) Gloria / Sed me patria sollicitat: In primis ꝙ mi plane expectatio gratiae tui / quae ita lōga est / ut optand' sit / ut possim ad id tps rei publice spiritu ducere / Quae ꝓ ei tps esse ꝛ ea re pu. inqua hoꝫ impotentissimi atq; intemperantissimi / armis oppressa st oia / z in ꝙsua / nec senat' nec ꝓlius dignitas ullaꝫ / nec leges ulle st / nec iudicia / nec omino simulatru aliqd ac uestigiu reliquu. sed quū acta oia ad te mitti arbitrabar / nihil erat / ꝙ singulis de rebꝫ scriberem. Illud aut erat amoris mei / quoꝫ animi pueritia su — streptu non suauiꝫ sibi / sed ꝛ auxi / monere te atq; hortari / ut ꝛ rei pu. omi cogita tione / curaq; ꝛ ruberes / quae si ad tuu tps ꝙdeat / facile gubernatio est / ut ꝙdeat aut / magne tui diligentie est / tui chaꝫ fortune. sed z te aliq̄to ante / ut sero hebetꝫ z ꝓpeq̄ / ꝙ rei pu. ꝙsulere debem? tū tue dignitati ita seruiem? / ut omne nostꝝ ꝙsilium studiuꝫ offiū / omniu laboꝝ Diligentiaꝫ / ad amplitudinē tuaꝫ ꝙferam? Ita facillime et rei pu. quae mihi carissima est / z animae nostre / quaꝫ sanctissime nobꝫ colendaꝫ puto / me intelligo satisfacturu. — Curauiu nostꝝ tanti ate fieri / ꝙtuꝫ ipm humanitas — z dignitas postulat nec miror z gaudeo / teq; hoc existimare uolo / ꝙd nihil mei uel indi — officiꝫ ꝙ studeriꝫ id ita me amplec / ut ꝛ me ipsiu te putem ꝙdisse. Cōmēdat.

M. Cicero planco sal.

Nemo studiuꝫ honoris tui ꝙ memoriae mea nō debuisse / si aut tuto mihi semper honeste potuisse / sed nec sine periculo quisq; labere de re pu. noꝫ potest / in prima impunitate gladioꝝ / nec ubi dignitati inde esse ibi saluti de re pu. dicē / ubi me z meoꝝ ꝓpi audiant arma / ꝙ senatoꝝ / Quia ꝓ in primis rebꝫ nullius eque offiū / neq; studiuꝫ meuꝫ desiderabiꝫ / nec in publicis ꝙdeꝫ meo. sigd erit ꝛ quo me ꝛ esse nemē sit / nihil dubito. nec cui ꝓdeo ꝙdeꝫ meo / dignitati tue. Iubes aut rebꝫ quae nihilominꝰ / ut ego absim / ꝙsim posse / peto ate ut cōmoꝫ hre uelis / z saluti z dignitati tue. 1. d. ꝑ se ꝓ ꝑ ꝑ ꝑ

tuus iudicium est/ idq; libere. Consul eq; designat' optima etate/ suma eloquentia maxia orbitatis rei pu. uiroz talium. Irrita deos testor mortales q; eas curas z cogitationes que tibi summas dignitates z gloriam afferat/ unus aut est/ hoc festis tpe q tot aias re pu. deiecta/ rei pu. benegerendi cupiditate adgnauas. Hec amore magis impulsus/ scribenda ad te putaui/ q; q te arbitrare/ monitis et paternis egere/. Scribas eq; ex ysdem te hec haurire fontibz/ ex q; ipse hauseras/ q; modum seruas/ nunc tuis sightibz putaui/ ut pro amore tibi oendi/ q; oeruig prudentia. Interea que ad dignitatem tuam pertinere arbitrabor/ studiose/ diligenterq; curabo.

Planeus Ciceroni sal'.

Gratissime mihi tue lre fuerunt/ quas ex Furnij sermone te scripsisse audiueram. Ego aut prius tuis excusationes affero/ q; te pferendi audieram/ nec multo ante receperas. Sum q; ex epla tua cognoui. Nullus est mihi offitij/ munus q; sine maxima culpa uideor posse preterire qui tumultus hec tps pleniores/ ut pene nemini/ ut mee quietis obseruantissimo/ ut tu/ ergo me/ mutui amoris/ Quare tu Cicero/ q; mea/ tuaq; patrocinia/ persuade tibi te unum esse/ i quo ego omnes patrias mihi constituerim sanctitatem. Quag' tua consilia mihi no magis prudentie plena/ que suma est/ uider' q; deliberanti/ quam ego ex mea consuetudine meditor. Quare si aut al'e monerer/ certe admonitio me premere/ aut si dubitarem/ hortatio impellere posset/ ut id segnius/ q; me optimum putarem. Nunc no quid est/ q; me ipse alius pterea tribue posse/ ut id segnius/ Quicquid ne luna est aut sol ue bustino tributa aut meo labore parta/ si a te q; amoris ratio est extimata/ tibi uel tui maximi uideo tam est/ ut pene bona tua nihil desiderare uideam. Quare hortor omnes tibi persuadeas/ q; uere cum/ optimo prudenter/ auctoritate moueare potiere/ hortor ne rei pu. sese tuamq. Non estimabo mihi simplex tuus/ neq; si familiaris/ optabilis mihi quidem/ tui profecto est/ neq; ipse a me quibz desertus/ Nec nunc omnibz ut ullum magis tui reperiendi copiam/ neq; a tuis quibz deseruire/ Nec me quisquam

glēcutis/ q̄ q̄ sine virtute nō potuistis. Tñ ex maxiā ꝓte/ ea que es adept̄ formine tpīs q̄
tribuūt. Hys tpīs difficillimis/ rei pu. q̄ḡ subuenis/ id est tot⁹ z ꝓpriꝰ tuꝰ. Imm
dibile est dictu nūmꝰ Latinoꝝ exercitꝰ/ oduꝰ z Antoniꝰ/ magnā spē mte z tuo exitu/
magna exīstimatio/ cuī ꝓdes/ grate gliez mue tpīs armatis. Sic mouebit italiꝰ N.
sic fauebit mihi/ sic hortor ut ꝓpriꝰ z Amplissimus.

N. Cicero Plāco sal.

Que loqut̄ est furni⁹ nostre/ de animo tuo in rez pu. ea gratissima fuerūt senatui.
ppl̄o Ro. z ipsi hostissima. Que aut̄ mihi scribe ad me sman/ nequaq̄ existimare/ tuꝰ furnꝰ ciceꝝ
dixe ad. Pacꝰ eīs auctor erat tuꝰ Collega tuꝰ vir clarissimꝰ/ z fortissimꝰ latro mb
obsidēt/ qui. aut positis armis pacē petere debent/ aut si pugnātes eā postulant/
victoria/ pax non pactione parēda est. Sed de patre/ scribe ad Lepidū ut tuꝰ q̄ in ea re ampte sit/
ex viro optimo fr̄e tuo/ z ex C. furnio potes cognoscere. Ego aut̄ ipse nūq̄ Cauebo ut q̄q̄
nec tibi ipsi gratꝰ accidā/ z frēs furnij q̄ benuolētia/ fidelitatē q̄ prudētia tibi presto esse sentiāt/
velle tū mee q̄ auctoritatē z plurimū nostre nāmūdi⁹ ꝓpheta ate aliquē ꝓmouere/ Crede
mihi plane/ omīs quos adhuc gradꝰ dignitatis gessimꝰ sic Ego aut̄ adept⁹ amplissimos
eos honores mirabilia hūiusmodi nouꝰ dignitatis ꝓfigma/ nisi/ te/ cui debitꝰ ppli Ro. z ea sman
auctē gratificeris. Semper te ego aliqn̄ ab hys cui q̄ te nō tuꝰ iudicē sed tpīs mīmila
gratificāt. Complures in ꝓturbatione rei pu. gessisti dicti/ quoꝝ nemo gratiꝰ hīt/
nisi qui aīo exhibuit in rez pu. gratiꝰ. Tales igit̄ te ee opꝰ qui primꝰ te ab ipsoꝝ
ciuiū tui discessū mouet sententiā/ deinde z senatū/ bonis q̄ cīs auctoreꝝ
puniēdi/ Duces fugās/ postremo ut pacē ee iudicēt/ nō si armis positis/ sed si abiecto
armoꝝ z seruitutis metu. Hec si agēt z sentiēt tui cives nō modo gratꝰ z gratiꝰ/ sed magnꝰ
cui gratꝰ z gratiꝰ/ sin alīt/ tua ratio amplissimi nostri honoꝝ/ nō modo dignitatē nulla
erit/ sed erit ruīna deformitatis. Hec si pietas benuolētia simplex paulo sincerꝰ que in
te expleda/ ea ratione que te digna est/ uera esse cognoscēt. Datꝰ xiij. kal' Apr.

Plāco. Ciceroni sal.

Plura mihi de meis gestis studio q̄ tuis rebꝰ q̄ ipse mihi reddere illustre quo magis mirari/ ita me
rei pu. status q̄ tua exhortatione excitꝰ. z mea affirmatione tibi scripsi. Nec mihi
ea ate placuit q̄ dilige sēper uolui/ nec te magis consulta defensore mihi paraui/ q̄ pīcularem
meritoꝝ meoꝝ ee uolui. sed memorie me due res mouēt/ una q̄ publicus liber ora mea
ꝓsentiꝰ/ altera q̄ uarietas egritudinis z stomachi mei ipsi ad te trāsire uetāt. ex quo ora
cognosci possēt. Nec medici rē medicinā dolore affectibus/ cui alīs obtemperāt potētiores
Laudes uidēt. sed ut sepe mihi scripsisti dux ꝓditoreꝝ ee rei/ ut dignū aliqd e gestis meis
z tua exhortatione efficerem/ q̄d spero sine fortuna nō defecturū/ me gessisse ut maxīo
plebis/ rei pu. nec iniuste z immerito sentiat boni/ et posteri memoria teneant. Ate precet/ ut
dignitatis mee suffragiū. z quoniā me ad laudē me nouisti/ hanc finitis reliquis
fanaq̄ alacriorē. Nec mihi posse te q̄ uelle explorati mihi e. Ame ualeas/ meq̄
mutuo diligas.

Plancus Imperator designat⁹. Cōsulibꝰ pretoribꝰ Tribūnis plebis.
Senatui ꝓpli/ plebiq̄ Romane Salutē dīt.

Si uos uos uigor animi z rerum exercitatio q̄ res R. pu. de me meritas tenuisse
sustinetis. Hinc primū gratulandū mihi ee arbitror q̄ de re publica optime gesta mihi potius

Non ei ꝑ̄ culpaꝫ videri uolo redimisse / sed optime mentꝭ cogitata / iaꝫ ꝑ̄ / maturo ꝓ̄
ere̅uare. Noy me ꝑ̄bat inꝭta solicitudine hoꝝ / ⁊ maꝫ ꝓuincia to statu cuitatꝭ / fructuosissimaꝫ
ee̅ ꝓfessionez bone uolu̅tatꝭ / magnosq; honoꝝ expectatiõꝭ uidebaꝫ. sed cuꝫ in euꝫ
casuꝫ fortuna demisisset / ut aut relicte pollicite in magna insse ad ꝑ̄hendꝰ ꝑ̄hibita oppeñ
aut si eo mihi tẽpauisse maioꝝ omissionꝭ adoptandꝰ hrem. Expedire itee cois salutꝭ
ꝗ nec laudꝭ ee uolui / iaꝫ quꝭ ea fortuna que mea est ⁊ ab ea iuta quaꝫ ꝑ me rogitaꝫ
horꝝ arbitror ⁊ cuꝫ ea sse quaꝫ in manibꝰ heo / aut sordidꝰ quꝭ pati aut ꝓuinosum
genꝰsime ꝑ̄ / sed alijs nobꝰ tpis ⁊ magni laboꝝ ⁊ multe impese opꝰ fuit / ut ꝗ
rei pu. bonis q; oibꝰ pollicerem̅ur / exitu ꝑ̄staremꝰ / neq; ad auxiliu patrie tuendi cuꝫ bona
uolu̅tate / sed cuꝫ facultatibꝰ accederem. Cõfirmãdꝰ erat exercit / nobꝰ / magnꝰ sepe pre
niis sollicitat / ut ab re pu. pot moderata / ꝗ ab uno infinita sperarent. confirmãde opꝭ
ciuitatꝭ / que sepiore ano largiciõibꝰ ornamentis q; ꝓmioꝝ erant obligate / ut etiã
uana putarẽt / ⁊ eaꝫ a melioꝝ auctoꝝ ꝓcepta existimarẽt. Eiusde ⁊ uolu̅tatis
reliquoꝝ / qui finitimꝰ ꝓuinꝭ / exercitibꝰ q; ꝑ̄ficiũt / ut pot nuꝫ plebi sonetaꝫ defendẽde
liberatꝭ iuerem. ꝗ nuꝫ paucoꝝ flumeꝫ orbi terre uictoriaꝫ / patrie. ꝗ nuꝫ ꝑ̄ficerem̅ / sensꝭ ⁊ apte
nos met ipsi fum̅ / aucto exercitu / auxiliꝭ multiplicatꝭ / ut nuꝫ ꝑ̄ficerem̅ / sensꝭ ⁊ apte
uis ⁊ cuꝫ ꝗbꝫda sui quid defensu edem̅. no est ꝓuinosum. Ita nuꝫ difficilior.
multa me / ut ad effectuꝫ horꝝ ꝗsiliꝝ ꝓuenery ⁊ simulasse iniuriꝫ / ⁊ dissimulasse nuꝫ dolore
ꝗ ꝓmatura demu̅ciatio boni cuiꝰ impetꝰ ꝗ ꝓuinosa est / exercitꝰ collegi uidebaꝫ. quo nouo
⁊ C. fuscio legato viro forti atq; strenuo / plura ⁊ ulo ꝗ scripta mãdata dedim̅ / ut ⁊ hoc
ad nos ꝑ̄ferẽt ⁊ nos edem̅ tutiores / quibꝰ ꝗ rebꝰ ⁊ reꝝ stabꝭ munitꝭ ⁊ nuꝫ animꝰ quietior
ꝓpinim̅ / exquo ⁊ helligi ꝑ̄ / cuiuꝫ rei pu. sume defendẽde iaꝫ pdꝫ apud nos exulabat. Huc
cuꝫ deꝰ benignitate abomi re sum̅ paratiores / no solu bñ sperare de nobꝰ horꝭ sed explorate
uidere uolum̅. Legiones heo v. sub signis ⁊ sua sponte uenturi q; rei pu. quã strenuissimaꝫ ⁊
ricã libalitate nobꝰ obtegentꝭ / ꝓuinciaꝫ oiꝫ cuiuscuꝫ gentis ꝓbissimaꝫ ⁊ sume germane
ad offa tuenda / equitatꝰ auxiliaq; tãtꝭ copiis ꝗtas he gentes ad defendendaꝫ pacis salutꝭ
libertatꝭ q; gerere possent. Ipse ita sui ad̃ parabat ut ꝓuinciaꝫ uicti / uidere quo rei pu. uentꝭ
uel trade exercitꝰ ꝓuinciaꝫ q; auxilia uti omnꝭ ꝑ̄ceps belli ⁊ me gubernare nõ recusem̅ si mea
meo casu aut gerere patrie salutꝭ aut pacis ꝓsperis bellis ⁊ me gubernare nõ recusem̅ si mea
rebꝰ trãquillis q; statu ciuitatꝭ pollicerer / ⁊ dãno mee laudis rei pu. comodo letabor. Sin a desperatis
⁊ egõtimis ac maximis periculis auerſaꝫ / gratia mea equis iudicibꝰ ac ob meritissimo ꝑ̄ficiũ
comedo / cuiꝰ q; dignꝰ ipse fructꝰ meritoꝝ meoꝝ ⁊ rei pu. ꝑ̄solutissime satis magnꝰ est pactꝰ. Eoq; nõ
qui meaꝫ auctem̅ / ⁊ multo maioꝝ uestraꝫ fidei pericli / nec ulla spe dignitatis nec ullo mihi ꝓfectu
ꝓpositũ / ut commendarẽ / uobis / heatis potiuꝫ uidetur. ⁊

plãcus Ciceroni sal.

Nichil me tibi timore aut te retinꝭ de me frustra reꝛpsisse lebat / Certe hoc maiꝰ hoꝰ testimoniũ
amoris mei quo maiꝰ nullꝰ / ꝗ certus gratia mea uelis est notꝰ ⁊ indubꝰ nõ meritoꝝ meoꝝ sum
assertoꝝ. ꝓmidere te spero cognitiõe magis certa. qd ad me attinet ego Cicero ita ab
imineꝫ malis rei pu. me admunire libeꝫ / ut honoꝝ ꝓmiaq; uim̃ suspicio gratia deuicta recte
cui ꝑ̄ mortalitate ut sine his nihil de meo studio ꝑ̄mittã haq; ꝗ remissurꝰ / nisi ꝑ̄ multitudiꝫ
optimoꝝ ciuiꝫ impet̃ ad mei fuit singulis zopera sapiꝫ / nihil ad meaꝫ dignitatꝭ accedere
uolo suffragatione uestra / ꝓpterea aut nihil mihi gratu qd ipe ꝓpono. ⁊ tpis ⁊ rei

moderatorez te fmale patror esse/ nihil aut seuo aut exigue a patria tuu tributuz pt̃ uideu. Exercituz ad vj. hal̃ maias Rhodanuz traicẽ/ magnis inneuby ẽna equitu mille ua breuiore premisi. Ipse si ab Lepido non ꝓdiar/ celeritate satisfaciaz. si aut̃ interuenie mco se opposuerit/ ad tp̃s/ gstiuz ꝛmpiaz. copias adduco/ z nũ z gnẽ z ꝑdilectũ fiumissimaz. Te ut diligas me/ si mutuo te facturuz/ rogo. Vale.

M. Cicero. Planco sal̃ dic̃.

Et si satis ex furnio nũ cognoraz que tua uolũtas qd̃ gstiuz de re. pu. cẽt/ tñ tuz lris lecti Ligdi de toto sensu tuo uidimus. Tob rez ꝙ̃ ꝙ̃ in uno pcto omis fortuna rei pu. disceptat/ qd̃ quid nos hoc legeres/ uaz de rebz arbitrabar fore/ tñ ipsa fama que de tua uolũtate prebuerit magnaz ei laudem gsensit/ Itaq si gstiuz Rome hũsseri detrahi cẽt a senatu cui tuz magnis honoribz ꝙ̃ grat̃ cẽt ronaz z appiaz tuoz. cui ra nõ mo nũ ꝓtexit tp̃s/ sed ne maiorũ quid ẽ nũc meo uidno fuit. Is ei denuq honos mihi uideri solet/ qui nõ ꝓpter suam iniuriaz/ sed ꝓpter magna merita defert̃ z datur. Quare/ fit mõ aliqua/ ut pus in qua honos eluere possit/ omib̃/ mihi crede/ amplissimus honoribz abundabis. is aut̃ qui uere appellari pt̃ honos/ non ꝓmouetur ad tp̃s sed ꝓpter uirtutis est ꝓmuz. Tob rez mi plance ꝙ̃ralle toto pretore/ ad laudez. subueni patrie — ei opitulare Collegæ/ omiũ gentiuz gsensui ꝙ̃trahibz gsperationei admina. ex hoc gstioz Adiutorez Dignitatis tuoz omib̃ in rebz tibi amicissimuz/ fidelissimuq cognosces. Deas ei eas quib̃ ꝙ̃ nos amore/ pietate officio/ uerecundia/ gratia/ beneficio/ pietate caritate accessit/ eaq ante effent/ ut tuas uices ante ferem mee. iij. hal̃ Apl̃.

Planci Ciceroni sal̃.

Immortales ago tibi gratias atq agam qui uiuaz. Nec relatũ me affirmare non possum. Tanto ei officio tuo non uidor mihi respondere posse/ nisi forte ut tu grauissime disertissime qui scripsisti/ ita sentiaz ea/ ut me referre gratiaz putez cui memoria tenebo Si de filii tui dignitate cẽt actuz/ amabilis mihi nihil fuit̃ potuisti/ preter me tuũ infinitaz cui muneribz posteriores ad tp̃s arbitratui qui amoze meoq gposite/ oratio assidua z ꝑpetua de me. Iuuenia cui obtrectatoribz ꝙ̃ me/ mihi notissima sũt. Non mediocre adhibeda mihi cura est/ ut rei pu. nec tui dignitati tuiq laudib̃ prestez/ in amicitia tua memorez atq gratiaz. qd̃ reliquuz est/ tuuz tuoz hiere/ z me siquez ea uoluisti/ cui exitui rebz quib̃ cognosces defuisse. ac sustinue. Cui z Rhodanum copias traiecisses/ fregi qui cui tua multa equitum premisisses/ Ipse ire ad agustinaz Diuigerez/ In itinere de prelio fac̃/ Deutoq z agustina obsidione literaz audiui/ Nũquam nullum alium metuui Antonium/ reliquias qui ne ui eo cent hiẽ/ nisi in his ꝙ̃tis/ duasq ei ꝓpter os ꝓpositas/ unas Lepidi ipsi/ Altaz ꝑtem qui qdaz pars exercitus non mutauit fuisse est/ qui qui ui Antonio fuerunt/ equitatui reliquui/ Ipse in Allobrogib gstitit/ ut inde ad ora parat̃ cem/ ac res/ me moneret. Si mediis hac se Antonius gesset/ facile mihi uidor ꝙ̃ me sustinere posse/ reliquas pti. exercitus admittere/ ꝙ̃ ab eius Lepidi reciperi. Sunt copiaz aliqd̃ remi adduxit/ z si decima legio ueterana/ que ura ꝑa remorata ei reliqua est/ ad eius castra rediret/ tñ ne qd̃ detrimẽti fiat/ Dabit̃ opa mea/ idqi me ꝓtinus facturo Dui ishne copie tuuiaz quarte qui nolisti fratis ꝓditos oppimat. Hoc nia suadeo mi Cicero/ neqi aui nisi dii genitaz mihi detinuaz. Cupio me hercule nullaz recidiuaz solicitudinez esse/ sed si fiunt̃/ nec aio nec benuolẽtie ne parẽti nuq̃ ꝙ̃ uolet̃ rdaz. Do qdz ego opam/ ut z Lepidu adhuc rei sonetuz tates/ oiaq ei obsequia pollicear/ si modo rem pti.

respicere uolet/ uter uyhac re aduersus in thomlyg fide meo ꝛ Lateresse ꝛ furnio nro. non me
impedient pluate offensiones quominꝰ ym pu· salute chay ny ꝰ multissimo ostenday· gꝫ michl
pfecero/ michiloniꝰ maxime sny arb/ ꝛ maiore fortasse/ ruy mea gloria uolꝫ sanctday
fac ualeas/ megꝫ multo diligas·

M. Cicero· planco sal.

Et si uel pu· rā/ maxiē gaudē dico/ tantꝫ ei te ꝑsidy tantꝫ attulisse opis extremis ymethily
tē ita te victorem gplectine/ re pu· rem pam/ ꝛ magnaꝫ ꝑ my mihi lenire tua dignitꝫ affirat
quay et eē iay ꝛ futuray amplissimā intelligo. Cauē eiꝰ pudꝫ ullaꝫ suꝫ liraꝫ grauiorꝫ gꝫ tuaꝫ
in senatu eē tractataꝫ/ idqꝫ gingit/ ruy mentoꝫ tuoꝫ in rem pu· eximia quadaꝫ magnitu
dine/ tuy uerboꝫ suauitꝫ gꝫ grauitate/ qđ mihi gdeꝫ mīmenoruꝫ qui ꝛ te nosseꝫ ꝛ tuaꝫ liraꝫ
ad me missaꝫ ꝑmissa memisseꝫ· ꝛ huiꝰ a furnio nrō/ tua penit gsilia cognita/ sed senatus
maiora uisa sꝫ/ gꝫ erat tractata. nē quo suꝫ de tua uoluntate eēt dubitatꝫ/ sed nr gny
fiat ꝓssetꝫ/ nr quo ꝓgredi uelletꝫ/ explomtuꝫ satꝫ habat. Itaqꝫ ruy adue· ydus apulus
mane/ mihi tuaꝫ liraꝫ/ ay· Varusdē reddidisset/ earꝫ legissetꝫ/ ꝛ michili gaudio suy elat
Cuꝫ magna multitudo optimoꝝ uiroꝝ ꝛ amicoꝝ me de domo dedusset/ ꝗm gnauo omꝫ
ꝓsequeꝫ mee uoluptatiꝫ. Interiꝫ ad me uenit cyrinan nē ut gsueuerat/ at ego ei liraꝫ tuaꝫ/
michi eiꝰ erebat ruy ad me primuꝫ Varusdē/ idqꝫ sibi/ a te mādatuꝫ eē diebat/ ꝓuinciaꝫ
idqꝫ mihi cyrinan eaꝫ liraꝫ legēdaꝫ dedit/ quaꝫ ipse miseraꝫ/ ꝛ eaꝫ quaꝫ publice planci
nobiꝫ/ ut statuꝫ ad Cornutuꝫ pre· urb liraꝫ deferēs/ qui/ cū gsules abessent/ gsulare
munꝰ sustinebat more maiorꝫ. senatꝰ ē gnauo mortuꝰ/ freqꝫ gsulatꝫ gratuꝫ ꝓ famaꝫ atꝫ
existimatione tuaꝫ liraꝫ. Peratuꝫ liꝫ oblatꝫ periculo Cornuto est/ pullariꝰ admonitꝰ
nō satꝫ diligēter/ cui auspiciꝫ operaꝫ dedisset/ idqꝫ a uno collegio ogabaꝫ ē. ꝛ magꝫ uti dilatꝫ
ē ꝛ posteꝫ. Eo aut die magna mihi ꝓ tua dignitate gratia ꝓ Sexto/ qui my grā
offerebat ut sua sua ꝓma ꝓmunciaret/ freqꝫ ruy senatꝰ relinquat/ ꝛ alia oīa discessit/
meqꝫ suis/ quo ea ꝓmūciata erat/ ruy freqꝫ assumeret senatꝰ rogatus Sexuly· ꝓ· ē.
ꝛ Placentꝫ/ rex ꝛ posteꝫ dilatꝫ. Venit paratꝰ Sexuly Iouipsi iniquus/ nouꝰ explorator age
bat· huc quadmodꝫ fingeruy gratiaꝫ gratiosꝫ Titiuy ꝛ Postoꝝ abieruy exaliaꝫ te
leꝫ malo cognosceē. Venit hoc exemꝫ· Senatꝰ grauior Catilinā Damnat ruy
Laudaly eē nō potuit· gny fuit· nec uē nīh senatꝰ amittit/ gꝫ cūcta Ciuitas· gemebat
eiꝰ ꝓlium Fo· Pomūsiꝰ ꝛ omꝫ genꝫ ordinumꝫ gratuꝫ ad templa diuoꝝ rem pu· gratulatuꝫ·
Pergeꝫ ut agis nouaꝫ tuaꝫ remēda ꝛ mortalitatiꝫ/ atꝫ eaꝫ quē hui⁹ sceleris gladius collustra
manissimis splendoribꝫ ꝛ signis gratuꝫ/ breuia fugitiua radiuꝫ existimā· uerꝫ dei
in uirtute positā ē· quē maxime illustrat magnis ꝛ rei pu· meritis/ tuaꝫ familiaꝝ
hēs maximaꝫ quaꝫ quo modo gplexꝰ es/ tene ꝓce/ ut ne myꝰ nr pu· nīh gꝫ nr rei pu·
debeaꝫ· ego tue dignitatis non modo fautoꝝ sed ꝛ amplificatoꝝ cognosce· Id mꝫ
rei pu· quē mihi ē uita mea cariorꝫ/ tuiꝫ uē meritoꝝ deleē/ me uideo· atꝫ ꝛ hui⁹
ciuiꝫ quaꝫ gratiꝫ ad dignitatē tuaꝫ cepi magnaꝫ uoluptatiꝫ gꝫ bñ cognitꝫ mihi· Te
igitur quaꝫ diligentia ꝛ fidē/ magis ꝛ ꝓspexi in ei ꝛ credibili erga te bñuolentia et
diligentia· uy· ydus Apll·

M. Cicero· plāto sal·

Et primuꝫ gratꝫ datꝫ ē augrid dignitatiꝫ tuaꝫ/ nichil ꝓtermisi ꝛ te ornādo qđ posseꝫ ē
aut in ꝓme uerecundiꝫ aut honore uerboꝝ· id exigō tuus gratꝰ uoluntatē potuiꝫ cognoscere.

Ista eij est presumptio uramen dempto dicta sua est. que sua pristina fortuna fuerit est/ sumo studio/ magnoq; ornatu ego q̄ ex tuis litt̄is quas mihi misisti q̄strxeras te magis iudicio bonoꝝ q̄ insignibus gloriæ delectari/ tuq; gladiatū nobis existimari chalsitrio nichil postulares/ q̄tum tibi a re pu. deberet. tu extexes extrema nij primis/ qui est ap. An. oppressit/ bellū gallicū/ Imago homeri non ayacem nec achillem sed ulixem gallorū bella troiana uelut denuo renouantis.
appellant proliperon

plāco Cicroni.

Gratum fuit/ breue ante uictoriā de subsidio tuo/ de studio de celeritate/ de copijs atq; de hostibꝰ rursus. spero ouat̄ te ite. fugisse eos q̄ pdiderūt dñe nostrum latronum duces. Est aūt nō minꝰ gratum/ extrema delere/ q̄ prima depellere. Itaq; spero bas magistratꝰ. idq; nij multis. speraba q̄ te lepidū/ rei pu. tpis admonitu teneri rei pu. fatū est fortiꝰ. Inillas igit cum fuisse mi plācē utrumq; simillia tempora belli reliquerit. q̄ si erit fortiꝰ rei pu. diuino beneficio affectus/ et ipse etiā gloriā ostendere. D. iij. Id. Quin.

Cicero plāco sal.

Nichil post homines memoriā gloriosius/ nichil gratius/ nec tpe q̄dem opportunius audire uidēq; magis planē litt̄is. Reddite spē ciuitati fregisse senatū Cornutū. Cuius frigidas preces et mag- stratus remittere litt̄is lepidus/ subeas stabis rem tuā/ non sine magno q̄dā clamo- rib⁹/ cuius rei/ cuius ipsius error et studijs/ benefactis q̄ te pu. gratissimis/ tuq; error grauissimus urbis ac sententijs. Flagitare senatū mihi Cornutus ut referret statis de tuis litt̄is. Ille se q̄dam recusare nolle. cuius ei magnus quidā fieret/ cunctos a templa/ quos tribunus plebis retulerunt. Sermonē rogat̄ rei distulit. Ego eas preces dixi eum sē adstrictū ad omnes. Ea que fuit ex. S. consilio cognoscet. Tu q̄q; q̄q; consilio nō egere/ uel alūdus puto/ tuo honore nō debes ut nichil hinc remisse/ neue tibi tuis tuisq; angustijs/ a senatus consilium petendū putes. Ipse tibi sis senatus/ quoniam te re in pristinum restituere. Cures ut ante factum aliquid a te egregium audiam/ q̄ tuum primum. Illud tibi promitto q̄d erit a te factū/ ita senatui nō modo ut fidelis sed et ut carissimus civis.

Cicero lauda plācū et magnifice apud senatū

plāco. Cicero sal.

Antonius ydus nouembres ad foru Julij cum primis copijs uenit/ decimus huius spacio abest a Lepido ad forū Voconij castra hēt/ quibus a foro Julij quatuor et uiginti milia passuum abest. Iubet me expectare constituit/ q̄ad mandata ipse mihi scripsit. Quę si erunt mihi tegra et ipse et fortunæ suæ/ reliquo nobis celeritate me negotium ex sententia confectum. Fides mea assiduus labores uigilie q̄ nostre grauitate se hūsse antea tibi scripsi. sed hoc nō scripsi posse et gratā copiā nō magis sibi q̄ rei pu. segnalusse existimas. ad omnia prona esse nō recusabat. sed ego eius nō solū hortatus sum/ uti et roga. ut esset q̄ et illa mihi tuaque maxime placere se q̄ me tuam posse et uelle. Ego autē benignissime mecum egerim rei pu. mandatis tuis me plene et urbanis omnibus indicē existimabis. q̄d si ego uelim impetrabit/ mihi quidē hac re nihil de tuis/ sed nō illi ergo patriæ placere. Lepidū hortor q̄d ego desiderabā fecit/ ut ad me mittat/ que obsidē recipiat et sonetare in re pu. administranda uelit. Studium mihi præstet L. gellius de tuis fidei et humano ingenio. quo ego plurimi nouissime ad Lepidū fuj usus animi mei erga rei pu. cognosce. Videor ei fuisse testimonio et oris et eo quibus meret. Hec uelim mihi magis multo diligenter. Diligentiā q̄ meā si meminerit tuearis/ sic adhuc singulare tuis beneficijs fecisti.

Planus Ciceroni sal.

Hijs ḃis scriptis que postea acciderunt scire te ad hᵒᶜ puto. Sedulitas mea ut spero tibi
et rei pu. tulit fructu. Nihil assiduis strenuitate cum Lepido ego/ ut omissa omni cunctatione/ rei
aliarumq; uoluntate nra/ cōi filio rei pu. succurrerē/ se libros urbesq; pluris/ q̄ unus predium
abrectūq; latrōnē putaret/ obsequioq; meo sibi ita fidē/ ad omnis res abutēt. Quōn unaq; pri-
Lateresis stre mūtuj/ fidej mihi dedit/ se Antonium/ syllē quīna sua nō potuisse/ uelle ese
cunctis/. Ego ut ueniret/ copias q; grūgēm rogarunt/ cogi magis q; et Antoni ab equitatu
firmi? eē dicebat? et q; Lepid? ne mediocres q; de equitū hōrē. habat/ nā rex pauntate oi? non
multe an̄ diebus Decem qui optime fuerat/ ad me trāsierunt/ quib? rebus ego cognitis/ cūctis
nō sine cruciatu lenoc gestuoc/ Lepidū adiuuāt putaui. Adhibet? meos qui optime eos uti ut
q; equitatu meo q̄ sequi atq; oppīmē equitare ei? possent/ ut q; hostē Lepidi equi pedi que
rōtupta est/ et ab re pu. alienata/ et rōuge et roborare pōtia mei exire possent. Imagi in
ysara flumine/ maximōq; tumultu alobrogu/ pōte/ uno die facto/ exercitū adiui. ydus
maias traduxi. Cui nō mihi nūciata est L. Antonius pmissis eq̄tib? et cohortib? ad
fossa Julij. uenisse/ finis/ cū equitib? quamozrimis/ ut omūiret ei/ cōsil. ad. v. ydus may.
Ipse maximis itineribus cū quatuor legionib? expeditis et reliquo equitū/ subsequar. Sinos
mediocres mō fortuna rei pu. adiuuent et audaces pditoz et nrē salutis hostes hui finem
reperiem? Cui ni latro prerogato nō Adiutu/ Brutus/ et Cassius pretorib? se uinxe rint/ Brutū
erat offic? omūire ei/ cui nostro nec gestu nec animo desunt. Ego hīs rebus audeat/
finis cui equitatu mittat/ qui sequat finitimis a uastatione defendat. Hec uelim scias me q;
mutuo diligas.

Planus Ciceroni sal.

Quid in agro huius Cui latrun? vernaq; discesserūt ame/ et ex his quos ei dedi et expsis
cognosce potuisti/ qui omnib? rebus gestis q; meis interfuerūt/ Audiebat mihi q̄ hoc puden
et cupido laudis tradi rei pu. bonis q; omnib? accidere solet/ ut gestu segnior/ primoribus magis
Duj me gubernej/ q; tutius q̄ hoc posset obtrectationej. Itaq; post discessu legatoz eius
bimi grauis hiis et Lepid? me ut ueniret/ rogaret/ et Laterēsis multo et magis ppe
implorās obtestaret/ non ullaj aliaj rei extimescens q; eandej/ que mihi q; sine timore
uarietatis atq; et honestissime fieri? eis nō dubitāt putaui/ quin sumūiret/ meaq; roi pido
offerej. Incubaj eis ut caue? illud esset gestū/ expertus me ad ysaraj/ duj Brutus
traiceret exercitu et rei collega gestitēte sic militer fuerūt/ hostib? obuiaj ire. Tis igd
Lepid? bñ sentiens de tempōe repisset/ hoc omne assignatu rei aut pfectis mee/ aut
timori uidebaj. Si aut horej offensu mihi gratia rei pu: nō sublenasset/ ipse
a certamine belli tui necessi me remouisset/ Itaq; pos? pacificari uolui si posset mea pūta
et Lepidu tueri et exercitu suis meliorej/ q; tutius eius hostē/ non
sine stratis/ nec ei? puto fuisse: Tāq; res nullaj hēbat dubitationej si exercit? Lepidi abiit
Eā mihi magnaj affert solutudinē/ magnuq; ho? rebus. Cuius ei sigrigisset ut prior
ocurrej Antonio/ nō me hercule horuj gestuoc/ tutiuj ego et mihi gestio et sine paulsas
illi? copias Ventidij q; Hilonis castra despicio/ sed nō possuj nō exhorrescē/ sigd tm
cuiej subest uulneris q̄d pri? nosse pt q; sani curare q; possit/ sed mete nisi uno loco
me tenerej magnus timor/ ipē Lepid? magna cuj pt exercit? adiit que lane de re. p. scit.
magnaj et pdin hostiu accessionej sibi fecissent/ signaq; copias a Lepido abstraxissent/

que si adiuet meus oppressit. Agam grauis fortune gestaneq; mee que adhuc experiendi existimat-
Itaq; ad xij. kal Iunij ab Vssara castra moui. Ponty ts que in Vssara fecerat caltelly diligh
ad capita posity religui. Ps diaq; ibi firma posui, ut uenien Brute, exercitusq; ei sine
mora trasiret &c. Parat Ipse ut scribo diebus duy. quibus has literas dabam, cum Lepidi copias
me iungam.

M. Cicero Plauco sal.

Quanq; Gratie actionis ate non desiderabam cui te reipa atq; amico scribere gratissimum ty
fuerit est, Eni ea fuit mihi promissa. Sic eni mihi qui ea que omnibus ere nunc me ate
amau. Dicebo qd antea, sed qdq; sed omnia qd illustrius tue mirabilis gratie Se senatu.
cui rebus ipis que erant grauissime, maxime fortissimi animi Summaq; gsilij, tuy, gratulatio
sententiaq; atq; uerbo. Sed mi plane, cupio ut belli extrema psinas, thoc erit prima, gratula
tq; gloria. Cupio ita re publica. Sed me hortale, cogitanda id debuisse non multo plus pue
fuisse, qm tue gloie, cui maxima fuit laudi, tibi dy, mortalis ut scripto declare, quam explere
obsecro. Quin eni Anto. oppressit, is hoc bellum temerarium, primoq; gessit.

M. Cicero Plauco sal.

Ita erant omnia quae istinc afferebantur mesta ut quid ad te scribem non occurreret, quodcunq;
que uellem de Lepido, modo gesta nuntiabantur. De te ty fama gestaq;, nec dum posse
nec unquam. quoq; alteri fortuna ppria hic quidam, alteri ppriu est prudentie tue. sed
accepi litas a Collega tuo datas ydibus quibus erat te absentem a Lepido
non uenisse Antonium. qd erat metus si tu ad nos, Idem scripseras, sed mihi audacy fortuna
ppe tanq; lenissima litas tuas. neq; ut errarem id plane uolunti. quae eni id effugerit
sic despicite, quae no uidebar. nunc uel tua erroris cui, sublata est. Culpa eni illa bis
adeundi uulgata nephesta prudentie e. Sin ut scripsisti ad Collegas item rescribi, omissum
libabit fuisse, nec ty enim pudentem ee tu nos semper uehemens. Ignoa qd ut adhuc scripsi
Hec summa est qm reliquas huius belli apponent. Eni tota belli gestio in fore, quem te capio ee
et gsidio futuru. Studia mea erga, quibus certe nulla maiora ee potuerunt, tibi tua gratum ee
ego putaui fore, minime miror, uchementeq; letor que qdq; tu si recte iudicie erit, maiora
et grauiora ignoscis. iiij kal Iunij.

Planco Ciceroni sal.

Putarem me suspitane meaq; litas simoy ex aliena leuitate prodiret. Quid fecerit Lepido
iniusto ad rem pu. defendendaq; minore solicitudine uita, pditis resistere, quid ei a pectore
extorqueri et ultro pollicitus sui, cogi q; gsilio scripsi tibi biduo ante gsidere me bono Lepido
et utilius cogi q; gsilio, bellum administrantibus. Credida auctoritas et affirmatione pudoy
Laterensis, qui tua apud me erat, regnitura me Lepido, fidei q; hic erubat. Non
liquet dubius bene de eo sperare. Illud metuebam et timebam, ne mea imbecillitate, rei pu.
salus fallat. Cui Vssaraq; flumen uno die, ponte effecto exercitu traduxissem,
pro magnitudine rei, celeritatq; adhibenda, quae parebat pcliq; ipse ut maturarem
uenire pisto mihi sum Stator et quo loco ne uenire demum habuit se posse gsiderare
pse negotium. Intra ad Vssaraq; spectare. Indicato temeritatis meae gsilium tibi, nichil
omino ire demiueraq; existimans eius spem gloie uenire, putabaq; posse me, nec
de laude Iemini horis delibare gsq; et subtrahere ty pcliq; longe ut sum aliqd esset,

sumũrere releuare possez. Ego nõ aliuz hõ hoc suspicabare At Lamiesiz uir sanctissimz suo nrogho
mittat mihi literas / meosq; desiderans de se / de exercitu de Lepidi fide querens q; se destitutus iniquis
aperte denũciat / uideat ne fallat / Suas rez solutas esse / Peri pu ne desiny. Exẽplar epistolẽ nrogthi
time misi. ipsã autographa aut / ex quibus metuit / ea quibus rez hũdas nõ priuatim Lenonspio / dato
Afranio / qui erit hic ? Plura nobis. Attendat ea / ut maluit esse cum Lepido quam Iniqbus esse
corrupti et pessimi quiq; sunt / Canedos Rufre nosq; et Cetheos quos nus opus erit / sciens. Gelamauit
Deiotarum patrem se uelle / neq; ea re illius pugnaturos / duobus tam gratis singulariby omissis
tot ciuibus et patria amissis / hostibus denig; omnibus uidentis / longeq; publicitus / neq; horum
uindicarat Lepidus / aut sanarat. Haec / me Venere / et duobus exercitibus quietis obbrutescere
exercitus fidelissimus maxima auxilia priores / Gallie primum nitus sume clementie. et temeritatis
tatis ee uidi. quibus si uti opportunius esset / reipq; primum / Quidditius mozem nõ modo honoris
sed misericordiaq; quaq; destituiraz. Itaq; redituros sui / nec tam munera quidem hostibus dari
posse / sinas / exercitus longe hebetes oportunius / primum tueare / et si ille exercitus deserent. omnes
integra secum. Dato optato et exercitu hoc pamittatis / pariq; felicitate rei publice uindicetis
Nec depugnare si ostato tulerint / nec obsideri si necesse fuerit / nec mori si mpius inciderit
quibus / pactior sint quisq;. Quare hortor te mi Curio / exoratus hac tranquillitate
et primus curet / et maturet / primoq; hostes magis cõsolidet et nostri timidiores / in quo
si reluctatus eris adhibita / rei publicẽ uictoria / delectus stelenius remanebit.
Fac ualeas / meq; diligas. Erat mensis / tribus fortissimis Cruce / et ad ora pallentium
exercitus lassis / qui ex labore in febrem ilã / et inedia assiduaq; / et sanguis molestus. Cui primum
potuit istoc remitti nõ dubitabat / nec quo loco res publica esset / quem dignitatem remittat
has rogo / ignoscẽ mihi nihil opus. Sed te et amantissimum mei et quod optimum sume auctoris.
tui uideris quam et quã tuus animus apud me uelis esse / tantum te rogo ut hanc longi mei
subdas. et ad tuos amores et ad meas obseruantiam. ¶

M. Cicero planco sal.

Iure et ? collegii omnis spes et dignitas apud te hab. Cognouisti quae sententia dicta sit
uestra et / mirifice et amice et / et cum tua tum dilectata est / Qua ad me simplicitas delatoris
Agratia fuisse senatus ecit / ut quisq; honorificentissime de te sentias dixisset / eam
secutus eem. qui ante ego fuissem / sed ut tarditatis meae / moras qui mihi eius caque
gratulabar adeuntis non inuenierit / Commodissimum mihi planco qui fui ortus est / ut
eo qui ne uestro arbitratu gauderet / quis fuit ? probatio / arbitror te explanari tibi
cognouisse. sed sume ? amat gratio / sine ? ortus ieth desiderio / aliqd / sit tibi persuadeas
tantus esse apud omnes bonos tui Cautatis / ut nullius generis amplissime dignitatis
excogitari possit / qd tibi non paratus sit. Litas mas uehemẽter expecto / eqdz tales
quales maxime opto. Vale.

Planius Ciceroni sal.

Quis me hercule ni Cicero me permouisset / maxima quidem et patria subito / diu sigd
amorem mihi / a reipublicae tempestatibus absim. Constantiae imprudentia me lapsum
si ullus Lepido exitus accidisset. Expedituris est error est / magnus est culpa
Equidem optimum cuique meum fratrem me secutum. sed ego non horum primus
deceptus. Lepidus non pulchre norat. qd ergo est ? pudor mihi quem ? bello maxime est

ꝓuincialis huic cursui regit subire. Nam si primo loco ccm, uerebar ne aui obtrectatorꝫ uiderer
z nimiu ꝓtinaciæ Lepido offensus, z mea patrocinia ꝑ alios bella. Itaq; copias ꝓpe ꝑgressus
Lepidi Antonij qꝫ adiuxi, xl. qꝫ multũ passuũ spacio relicto ostendi: cognitis/ uenisse
atq; ꝯ salutari uelle me posse. Adiuxi herbosos eligẽdo flumen opposito: utrinq;
ꝑ quo mora trãsitꝰ ccꝭ. Postq; sub manu uenit, ꝓ quoꝝ loco fidei/ multa pollicitus. N.
—Lepidus desperato aduentu meo, quoꝝ nõ mediocriter captabat, se nõ Antonio iunxit ad
iii. kal' Junij, eodemq; die ad me castra mouerũt, uiginti milia passuũ mi abessent,
res mihi nũciata est. Dedi opꝫ deos benigniores ut eos aiunt me impij, z hic discessus
nihil fugæ sibi habet. Non miles ullus, nõ aquil', nõ quisq; impedimentoꝝ amittere, ut tab
ullis semetipsis latronibꝫ ꝯsuerat. Itaq; pridie nonas Junij, eis copijs Vsaras traiecto
ponte, qꝫ quos fecerat ꝑ triduũ ut spaciũ adsit colligẽdi hostis breue z ego me ꝑ tria nõ collegisse
iugerem, quæ triduo mihi haud dubia lætitia expectabã. Latrocinij nostri z fidei z alioꝝ mo pri-
singulare ꝛc. Ꝑ stabilor. Interim Nimia celeritate Lepidũ adhortãtia ꝙ spernendi sentiẽ
cuiꝰ mihi sagacem, qui qdẽ nõ ꝑ simulatã se deducẽdi, uidebat, magis quam ullius ꝑ Lepidi animos
animasset, sibi affectare coepisse. Ꝑ quo castris ꝑ fugam ꝑ bellare z adhuc unum edicto uetuisse. Sed
de hoc mihi parcius dicendum est, z magno cũ dolore patriæ calamitas ꝙ ipsius. Veniebat eius
cædis furore se ꝑ me, quo ꝑ patriã ꝑ me. Triduũ autẽ hæsimus, dum habebant qꝫ Lepidũ
colligare nõ desisterent, ut etiã inuitũ bellum ꝙ colloquia finem imponerent, ꝙ legatos Ad
Lepidi dimissos ad me ꝑ speculas uenire uidimus ꝙ C. Carinij nostrum tribunum
missum ab Antonio ad me cũ litteris mandatis. Inquibus hæc rapto uoluptas, ꝙ mare quo N.
magis me pertinuit, tanto maiorꝫ his fluctibus dolorꝫ attulit. Tum Cicero
qd' ad hunc finem, ego ꝑsto ut uigilat' nemoq; nos quietos ꝑ hanc subornet. (Subornor ab eo-
Veniat Cesar mihi cupio quam hũ remissimas, aut si ipsi aliquid ꝑ pudet, ego rum ingressu ꝑ sumo.
mittat. cui ipsi magnum pudoꝝ agit. Quid aliqs fuisse ꝑ cesserit ꝙ uiuat
hoc tempe quam. ꝙ urbes nõ solum eum nõ oderint tandiu quam hæc utinã. ꝙ si hos
istic nõ deserunt ꝙ frete qd' ad me actum est, cito reb abuti ꝛc ꝑ uicissitudines. Te
qdẽ mi Cicero ꝑ dies me hortate hoc maiore, solicitudines qꝫ meas quondam magis
tua mihi eximunt, neqd aut ex amore aut ex iudicio ꝑdas. opto ut mihi liceat
uiuas ꝑ tua pietate meoꝝ offoꝝ tua humana nihil tibi tribuendo. Quinto die Junij
Cumarone ex finibus Allobrogũ

Plancus Imperator Consuli designato Ciceroni Sal'.

Facere non possum qꝫ in singulas res, meritũ tua tibi gratias agam, sed me hoc uno plã ꝛc ingra-
cum pudore, neqꝫ eis tanta nomina dare tibi mihi tenui ac uolumus desiderare inde ꝛc mimi Ciceroni.
gratiæ actionis, neqꝫ ego libẽs proximus tuus benignis tuis nulli munere desungor oronis
z malo ꝑsto obstinatus Indulgentia admonitus memoriꝫ me tibi ꝑbare, ꝙ si
mihi uita gingeret, omnis gratias amicissimas atq; ꝑ pias ꝑsoluturus tibi ac obstinatus
Indulgentia admonitus omnis. Amor erga tuus ac Judicium de me uno nullo plus
dignitatis in ꝑterum ad uoluptatis quondam si tollatur nõ simile dixerim. De
militum comodis fuit tibi cure quos ego nõ potius mea, nihil ego me nõ salutauisse N.
cogitatu tuo, omnia uolui assumam, sed plenus quia maiorꝫ uidebam, deos qꝫ ad omnes
casus quidquid ꝛc ꝑ me uolebam, nonnisi ut ab omni omnis solicitudine uacuos
eos tales nobis ꝑstare possent quidlor adhuc facium. Nos adhuc hic oia tempta sustinuim

Q. D' ogsilium nostr ut si ꝑtm sit auditurꝰ horiꝰ nos ſnc cū tribꝰ mlioꝝ ſnio/ cū nobꝰ ꝑficiſ
ſpto. nos eſſ ſigd ꝓhꝰ exhtis ſit affinis/ magna ſubſidia reꝑ pu. hſt expedit qnis rebus
imperii ac latoꝝ ꝓuidat resistat. Copias eō nrās notꝰ tibi esſt arbitror/ Inmaſſis
meis legionꝰ ſt uetranis tres tironiꝰ uel lonlissima ex dilꝯ una ꝑ restꝰ Brut
una uetrana legio alia bina/ orte tironiꝰ Jm unius ſus exit nō amplissim? est/
firmitate exiguus. qm aut sane Tirom sit remittēd nimiꝰ sepe experꝰ hēm?.
Adhoc robur uiroꝝ exhtiū ſnc affiran? exht? qn est uetranꝰ ſnc Cesar? accessit/
equo aſo ſina reꝑ pu. ꝑ dilectū eypriā deducim?. aligd aut ꝓpi? esſt qd' ad Ceſarem
attinet uidebam?. nichil desht eius hortati neq; ille ꝑmisit affirmare se sine
mora uenire. Cui ꝑtim adūsus illū abhac cogitatione ad alia ogitā uidr segnius
Ego tū adeu furniꝰ nostꝰ cui mandaui hiſq; misi sigd forte ꝓfecto poſſet.
Scis tu mi Cicero qd ad Cesaris amicꝰ attinet/ ſocietatꝰ mihi esſe tenuis ut' qd ny
familiaritate Ceſaris nunc illo/ ray mecū eius dilectꝰ sunt mihi noīe. ut' qui se
quoad ego nosse potui/ modestissimi atq; humanissimi sunt omniū/ ut' qd tuy existimi
amicitia mea/ atq; Ceſaris/ hūc Rhy loco/ z illū z uno iudicio subscribimus/ nos ymde
hzē tuipe mihi uidet. sed qnd tibi scribo dolore me hercule/ magnꝰ q; inimicꝰ fuit.
Q. uidit Antoni? hodie q; Lepid? una est/ q; exist? hūt/ non ꝓcupidos hūt qd
sperant qd audet/ omne Ceſari ampnꝰ referre posſt. neq; ego supiora repetam/
sed ex eo tpe quo ipe mihi ꝓfectꝰ est/ se uenisse/ si uenire noluisset/ aut optimꝰ
ray belli esset/ aut ī auxiliū illi hispaniā cui detuito exercitꝰ maximo. et Puzsiꝰ
que mens eius aut quos ꝓfectꝰ illa tāta gloria sibi uō ī nomā z salutaria anteponat
z ad cogitationē ꝓfectꝰ/ bimestꝰ spacio ny tenere hoīes z ī sulla re efflagitatione
trāstulerit exprimere nō possim. qualem ī hac re mihi uidet necessarius ei? z ueri pu. zelus?
cā ꝓfecto posſt plurimū. ut puto Tu qd. cui ille tāta nūbi hūt gratia nemo ꝓpius me
nitq; ei obtulerat maxima ac plurima me tibi debere. de hac re hortatꝰ exigeret ny eo
fuerim mandauī. qd si qnō debuero apud eum auctꝰ plurimꝰ ipe meo/ nos ī meo
diuturno ordine bellū gestisse q; neq; expeditissimꝰ dimicationis putem? neq;
ny rehemēter de amissa sua? ut mauꝰ detrimēti reꝑ pu. accipe possit. Qui si aut
Cesar se respexerit aut affinitate legionꝰ relaturꝰ uenerit/ senatꝰ prosꝰ abhac ꝓ
reddam?/ Tu ut instituisti me diligas rogo. ꝓpriꝰ qui tuꝰ esſt/ tibi ꝓmittat.
v. kal' sextiles Ex cisalpꝰ. Explint plaucis. 1433 z die viij. Augusti. ſſ.

M. Cicero Furnio sal'.

Si. Intelleſt id qd' horiꝰ arbitratꝰ rei pu te. ut ī scribis atq; sensi nauare operā
rebꝰ q; maximis que ad extinguēdas reliquias belli ꝓtinent posse/ nichil
indigꝰ mihi neq; laudabilꝰ neq; honestꝰ fuisse posſt. Istiꝰ q; opis tuas nauitatis
alicuius mihi ꝓ. relatum ꝓtuli amponēdas censeo. nolo eius te ignotare ꝓtuꝰ laudi
gloriaꝰ sis/ mihi credo proximā planeꝰ/ idq; ipsi? plane testimonio. ꝓtuam famā
primūdq; omniū. Cui obtēdi sigd operis tibi tuū restat/ id maxīo opere censeo ꝓuidendū.
Illud aut honesti? aut honeste anteponēdū. Hiꝰ aut rationibꝰ rei pu. putas/
Celeriter ad Comina/ qū maxīe tuum ſt uoluntatē censeo/ dūmodo nichil

hec ambitiosa festinatio aliquid minuat ei⁹ glie quag gleuth sum⁹. Mulu clarissimi viri
cui rei pu. daret opag ānu pentios sue non obierunt q̄ eo stabili nobis ē q̄ noiz est ānō
tibi hic destinat⁹ ut si cādis sumsis just-brenuy tuus ān⁹ cēt. nisi nihil indebite p̄mittē
usitati z q̄ legitimi tpis ad petend⁹/ video aut plāe gsuli z si z sine eo rōnes expeditas hiet
tu splēdidiore pentione tuag/ si mō ista q̄ sua gfecta cēnt/. Dio plura me scribē/ cui tuy
tātus gsilius/ indiuisq; sit/ adentrabar nō ita nocte/ sed tu suag meag tibi ignotas cē nolebag
Cur⁹ est hic sua ut opa tēmeti dignitas midy q̄ ambitione/ maioie q̄ structa ponē/ in
ppetuitate Laudis/ q̄ ? relaxatur p̄tue/ hec cadz lonie pij domi mee adhibito Quinto fīo mio
z Therino z Calusio studiosissimis tui. cui Dardan⁹ libr⁹ tuus ? fossis. oib⁹ plan⁹ inde
bar⁹ ord⁹ mea/ sed tu optime iudicabis.

M. Cicero. Furnio sal.

Lectis lr̄is tuis quib⁹ declarabas aut dimittēdos Narbonēses aut tuis p̄milo dimittendis/ illud
magis timui q̄d utinā nō molestē fero. Sed de plana z Latina gentia similes in eo ut
maximā spē pono uictorie. de Gallog studio nos aliq̄ cognoscem⁹ ut similes/ cui⁹d opa maxīe exis-
tatus sit/ sed tuag mihi inde rationis. Itaq; te nūdissimas tuas lr̄as stomachar⁹ sic. ? exercuisti. similes
eas scripsisg nisi te. comitia simul ā gfecta. ne diuin⁹ ar⁹ p̄milo stetimus spe. o mi frem q̄ag tu
tuag rāg nō nosti q̄ alienas tā frāte diligis. tu mē candidū te putas/ cui rogatus ut aut
ad comitia cuiag aut si tuag gferta domui tue S. cū negotio p̄dio ut similes studiosissimi sis
nō arbitror te tuag simul ec/. omis eas mag⁹ ad laudē ? pertinere. q̄s ut similis in simus/ nemo
magis te q̄ dele mā⁹ reprehēdo mouy te adipiscēdi magnitudinis z diuitiarum. Sin
sitim adipiscare ut plaing ppropere festinatio abduxit a tātis laudib⁹ quib⁹ te omis
in celsū uice z uace teneut. S. id agit⁹/ ubi hac pentione ad ymā p̄tio bas/ nō inde ec. pu-
meredie omi honore ut dignissimū iudicate/ unde nesas q̄ alte ascendis. ad p̄milo id
putas? Si nescis tibi ignosco/ nec ? culpa sum⁹/ sin ? scientes nulla tibi ē p̄mia ut offino
q̄d paun ut gloria q̄ omis assequim⁹ dulcior. Hec de re z Ego z Calusius hō magni iudicij
tui q; amānissimi/ te amisisse q̄ habere. Comitia tu q̄ ea hic fieri possint
q̄ multis de causis ueri pu. arbitrabar⁹ idcirco in Januarium mensem p̄tendimus. Vale. g. uale.

M. Cicero Lepido sal.

Quod mihi p̄ suma arga te benuolentia magne curae est/ ut q; amplissima dignitate sis
molestē tibi/ te Senatui gratū nō esse. cui esses quotidie ab eo ordine ornatus
summis honorib⁹. pacis ? tue cuius gratiā te ruptū cō letor/. eaq; si assumis
semp̄ris. gloriet z ueri pu. z dignitati tue. sin ista pristina honestaq;/ in possibiles ? potissimū
donatus restituisse est/ hoc ad te scito omis sanos/ ut mortes sumtus antegonā. Itaq;
sapiēti⁹ meo q̄dē iudicio fuisti/ si te in istis tam leuibus non ? honestis/ quae neq; animo
neq; p̄dō/ neq; meis bonis gloriat⁹. sed hec audies ex alijs/ aut ecquos hos lr̄is. tu mihi
prudentia/ quid optimum factu sit/ indices.

M. Cicero Trebonio sal.

Quelles adillas priuilegiatas epulas me Idib⁹ apaias in uestibulo/ z eloquentiae nichil
heem? at nūc mi hic tantus negotij est/ ut nesciā illud diuinum in rei pu. bonis nouellā
hic gratiā. Cū nūc ad uiue ophone reuocat⁹ est. tuag lr̄as adhuc unus hic pestis
Inedū q̄d mihi uni fas est tibi subiratior. ohi cui negotij plus exhibuit uni q̄ p̄ me
omnib⁹ ut cui p̄mium post Antoniū fr̄atissimū dilectus/ Senatui hui lr̄is ponit⁹ adillius
animi meum unius gloriū q; tu cui nec animo p̄sentio in uoce tamen sep̄ habuisti.
Tuag cui⁹modi ad me. hal⁹ Jan⁹. tribunus plebis uenerunt/ d⁹q; ab ea re reuertun-

A C de male Cessaq. Trebon⁹ Quid dicis q̄ritat Cesarq z Brutus.

Dimidia Cassius

q̄dam Annaeus Cassius Thasius?

Sum amplexus tota vi pu· egregi acerime/ senatuq; in suis singulares ac dissimiles ad pristina virtutem
gloriosumq; nouerat/ magis animu q̄ genij vinb. hic dies mirq; grauis atq; acho fuit spm
ppl'o re. attulit libertatis vendicande/ nec ideo ipse postea tpis fuit/ Intermiss/ de re pu. noy cogi
tanda solu/ sed ī agech. q̄ nisi mr vrbanas atq; acta oia ad se pfecti arbitrarer/ Ipe pscribere
q̄q; eay maxime ocupationib; ī pdie. sed illa negligeret exalys/ ame pauca· zea sūmatim.
hām? forte senatus/ gratulatur phi timidos/ phi male sentientes. magnu dānu ēy Seruio.

Romā mittit Antoni. L. Cesar optime scribit. sm q̄ dubiū est/ nō acerrimas dare suas. gladios egregios
pretiare? denig? Brut?/ egregi? pius Cesar. deq; spe q̄dā reliqua. hoc ideo? Octauiū? Octauius?
tpis ille uetanos relaui gladiatores/ Legiones q̄ duc? ad exm Antony ad Cesr auertem
gressus/ atq; his/ opposit? est terror Antonio/ nichil Antonius sceleris/ nichil malefi
cij pretermisit fuisse/ hec ibi ī si audita essent arbitrabar/ Volui tu nosse. plura
scribā/ si plus ocij habuero.

M. Cicero Appio sal.

De meo studio erga salutē ī dubitabis/ nec ardo te cognoscere existimo/ quib; me
cumulatissime gratificatus sis recte scio. nec hoc gratū q̄q; sit singulariter te lenimenta
ut te saluū malim/ q̄ ego/ illi mihi nomē est gaudent/ ut mihi plus q̄ ipsi hoc tpe
videre possis q̄d q̄dē nec desinā nec desistā. ī ita māgnā te fore ī fundamēto
rei salutis tue. Tu fac bono animo magnoq; sis/ meq; ibi nulla re defuturū cō
gitabis. pridie nonas. quintiles.

Galba Ciceroni.

Quo die pansa ī castris ī hirtius erat humanus/ ego quo ego eram/ mane ī castra
milia passuū cēnū quo manere? uenit/ Antoni? Legiones educit duas ī q̄s
tres fortissimā ī cohortes primas duas omnes quas habet/ atq; sybillā auorum. ipse ibi obuiam
uenit nobis/ q̄ nos quatuor legiones hirtium hic solū arbitrabam? sed nostri quo mi?
nime ī castris potuissent/ Legione? duarum cui ego preesse solebā/ ī duas cohortes
primas missat him? nobis. Cui equites Antony apparuissent/ statim nostri legio
narios ad fossā Gallos suas copias ducebat/ neq; sui uolebat se legionis hīe/
tantū equitatū ī loco armaturas offendebat. postea q̄ uidit se ī uno loco ire/
pansa sequi se duas legiones uidit Tironis/ postea q̄ angustias paludes ī siluas
trānsiss?/ aciem ī ī structa duobus xy. cohortiū/ nō diu uim? legionis duc. rēpēte
Antoni?/ m aciē suas copias deduxit ī duxit ī sine mora mouit. primo ibi pugnatū
est/ ut ani? nō posset ex utraq; parte pugnari/ ī si dextri? cornu ī quo ego eram ī ī manū
legionis cohortib; octo/ ī peni primo pugnauit/ legione xxxv. Antony ut amplius passus
ulra aciē quo loco stetimus processit/ Itaq; mi ego? noster cornu ī manū mittere uellem/
recepi me ī ī longo armatorū ordine ī equitib; ne aciem nost? ī ī latere
Intercī uideo me ī ī Antoniano/ ī ī ab eo circūdari post me ē/ ī hoc ibi repente equus ī mihi
ad ea legionū tironū quę ī mediā ī ī castris suis iuncta Antoniani me ī ī circūsteterunt
nostri pila coniecerunt/ ibi nostro quo facto sibi suasit/ q̄ sibi nō amplius resistendū.
Ī ipa Emilia ibi cohors Cesaris primū erat dū pugnatū est. Cotta Salustius q̄d
erat insigne ibi ornatus legionis duc cohortis erat ut cohors primū ī prima ī ī sinistra
q̄ ab equitum incursibus q̄ plurimū malet Antoni?/ ita omnes se contulerunt nostri ordines
recepere nec nimis? repti ad castra. Antoni? tāsq; victor castra petere non est ausus.

quo cum uenit, plures ibi amisit, nec egit quicq̃. Audita ir hirti⁹ cum cohortib⁹ xx. uetanis redeũt
Antonio in sua castra omnẽ⁹, copias q̃s ex oppo deinde traiecerat. Fodiũt q̃s loco ubi erat pugnatu⁹
ad fossã Gallozl. Antoni⁹ cum eqtib⁹ hoim nostr⁹ quaternis ex castris sua ad opus mittit. Hirti⁹
ex castris erupit, unde pauci egressi, ubi duas legiones reliquas quę ab Antonio oppugnabãt, sic ut
maiore sua q̃ hostiũ strage reppulit. Antoni⁹ amisit ueteranor militu⁹ circiter ccc. alioq̃ numero
cohortiũ plurimarũ, legionis unius q̃ partem fere quartã. Aquilã duo signa lx. ex relatu
Antony. uex bũgesta est. Adxij. kal' aug. ex castris.

Gallus Pollio Ciceroni sal'.

Minime mire tibi dolet uideri nichil me scripsisse de re pu. postq̃ itum est ad arma nam salꝰ Casiulonesis
qui sẽp tenuit nostros tabellarios, et si nice frequentib⁹ latronũ⁹ insidiis fuit, tñ nequaq̃
tanta i mora est q̃m qui loqr omib⁹ dispositis ab utraq; parte singulos tabellarios et remittẽ-
tes nisi nauẽ plate ire cõt, quo melius q̃d iste faciat. Nunc nõ nactꝰ occasionẽ, postea q̃
nauigatio aperta est, cupidissime et celerissime potero scribã ad te, ne moueare animi
quicq̃ tã si nemo sit, qui unde uelit, tñ nequaq̃ pace ac digne sit, odisse hoies possit. nõ est adeo
est eis simplex mihi, ut nichil nõ amicũ putem q̃d in illo esse uel. nã cum mores et studia trahunt
me, ad pacẽ et libertatẽ impellunt, itaq; illud mihi multo bello stipe defleui. nec nõ nõ uidet in
nullo posita esse, qui utrolibet magnos minimos habeat, ea castra fugi. q̃ plane timui ne
ab insidiis minimis haberet esse sumpt⁹. quo nihil me uoluit. ne is extremus esset,
plane primus non arbitrabor ad hoc. Cesarei uõ q̃ me in tam fortuna modo optimis
uehementissimos familiares mecũ habeo multos, opinione ma mihi grauis est. Immodo
illi tñ q̃ amicitiã et societatẽ nostrã, quę nec q̃d exercitus sua q̃ tuum fuit, mihi sono
expiciũt. Illud uehemẽt admiror nõ scripsisse me hic mandata in Armenia, ad quẽ data
exercitu in Italia, ea pro magna sanitate possit. Ego q̃dem si mihi hic ut mihi
talibus ex mandatis, ea pro magna sanitate possit. Ego q̃dem si mihi hic ut mihi
q̃ optimi reperiri nullo negotio possit, q̃ hinc utinam est nec exercitum q̃ hasta. Deinq̃
ex his quas partes mihi optet mihi cognoscit omnia. Nec nihil eque exceptum mihi.
xvij. kal' Aprilis Cordube. q̃ est Hispania.

Asinius Pollio Ciceroni Sal.

Gallus Gistor magna nūiata penuria, magno pūdē auri, maiore argenti coacto de publicis quæstorib⁹ ne stipēdio quidē militib⁹ reddito duxit se a Gadibus et triduum tēpestate retinet⁹ ad Calpen manet. Inde Iunonis Monetæ se se in regnum Bogudis plane bene perhibet. Hic rumoribus vtr⁹ Gadis zefotar⁹ ay Tomaj (ad singulos eius nūtios turpissime gestha mutat) nihil dum scio. Sed plane furta et rapinas et virgis cesos seruos, hereditates, utrique gallian solet. Gadis quæ C. Cesare ludos quos Gadibus dare Herennij Gallij hyspanus primo ludos die Annio anteo donatus in xviij. sestertij reduxerit, totius fermē ordines equestres loci quamor mutatis sibi prægustet. Comunibeny ludios hinc, hos et reminantur quos ei vrbi est exules reducat non hoc tempore sed illoc quibus arrogantissimi simul tundat⁹ aut expulsus est. Rex vero Egyptiæ filia nihil ne cessing Gadis ego. Et ludos Pompeij de Syro ibidē ad l. Lentulū Spinther collegā Pompeij quæstorē gesserit plane memoria mea gestaque gnotæ. Gladiatorib⁹ aut finibus quidē mihi Gaditani quæ cuj despicias et ludos hos graues depugnasse audiere sese nolebat et ad illos Egyptios. primus gallos eques Romanus et illis. Collecti est ad lapidē et ouj ex arrigat finib⁹ deinde absistentes defodat et ludo et vinum ebibit. Cuj Gades proximis mensibus gratis tumida soluta, manibus ad tergum retentis ambularet. Et illi mistro Gaditano cuius Romanj nati sui. respondet abi mihi illi Rdeum implora. Deosque nostros Cuios Romanos. et hos circumlatores quidē dijs immortalibus hostes Hispali qui deformes erant obiecit. cuj hic stomachi portentum mihi sit. Sed de illo plura coram. nunc quæ presentia, quæ me nolim fugiant gestamus. Tres legiones firmas hoc, quanquam ita gerebat. cuj adsit Iuno belli arcessitus Antonius hac pollutatione quo Dei et templa violarit. Donatus Gnipheus singulis militibus denos Iugera nostra quæ sunt legionibus quique quos villas Rdeum aut modū finitos petunt. Instantissimā petitionem ego me hinc nec recusassem si vno loco haberem, ut puta ager singulis quadringenta arborum fructuosa fecerit. Reliquas quoque legiones nō destituit leui atque tenui pollutatione militum animos

Sed scribenti adme huiusmodi lras quas legeꝫ ⁊ audiuiꝫ vidꝫ quas Narbone hiisse de simul
palmarer necesse erat/ si uelleꝫ gnrat ꝑ ꝓuincias ire stanoꝝ/ ꝑta uiebar/ nesiaꝫ
ego ⁊ repta ꝓbrem plus gstis ecc. pius gstus mus vapor ⁊ gia ꝓꝫ obtractoꝝ mea ꝓ am
icas quic mihi ny Dnisimo nō maiore mō ꝗ plāo fuit. Itaqꝫ a Gadis mīe Apl. bino
tubicinaꝝ ⁊ duas nauꝫ ⁊ posui ⁊ ubi ⁊ gstulis ⁊ Getuiano scripsi/ ut me stuccis ꝛ thoꝛe
quonaꝫ modo ꝓtinus possiꝫ ꝺesse rei pu. ⁊ dut ⁊ ueniꝫ ineo que duc pluy ꝑsa gmisit
eodꝫ a Gadis nauiꝫ ꝓfecte Apl. nulla eis post hiemes fuit ante eas dies nauigatio/ ⁊ Kale
ꝺs uetus/ ab oi suspitione fuiuꝫ nulꝫ tumult⁹ gnat/ ⁊ Lusitania legiones ⁊ hiberuꝫ
collocaraꝫ. Ita pōto festinauit utꝫ ꝗ fligē/ ꝛaꝫ nichil gnꝫ timeret ꝗ ne sui maximo
rei pu. detrimēto lentiꝰ ꝓficeret/ sed si ꝓpiandy fuit/ nichil nō suū duaꝫ gsto gessit
hiruꝫ uideo/ Nec hoc mihi scribēdū ꝺr Gallia Lepidi ⁊ mūnant⁹. pause exitu gnsuꝫ ee
pansaꝫ ex uulneꝛibꝫ moꝛtuū. Eodꝫ ꝓno aquila legionis ⁊ Apl. fabiane ⁊c. pduxeꝛuꝫ
⁊ d. calendis. hiem no aut ꝓno ⁊ quarta legionē/ ⁊ omn ꝓfugi Antony ꝛettꝫ Inde hieruꝫ
ꝗ nō ea castra qꝰ Antony repulsa a. gnm legione gnsuꝫ ee. Ita hiruꝫ qꝰ ꝓsse ⁊
ꝓbuꝫ Agla. dux ⁊ Getuianū ꝛetraxisse/ que sgꝝ ꝺy ꝓbrat/ uera sūt/ nō mediocriter
doleo/ Antonius turpit⁹ ignue obsessione relicta. sed hic eqtꝫ legionis pubsqꝫ
armatꝫ tꝛuꝫ/ ⁊ pupilli bagienꝝ uia/ ⁊ ꝛeliq⁹ ho militꝫ ualidū qꝰ ꝓtuꝫ legionis
uꝫ. uiꝫ. uiꝫ. quinaxisse/ Si nichil ⁊ Lepido ꝓfuit/ ꝺesciuit ad extoꝝ ⁊ nō modo
nationeꝫ sed ⁊ ꝓuincia gallicaꝝ. Patroꝝ dicebaꝫ L. Antoniū aliqꝫ omnia ꝑsse
Nec si uera sūt/ Nemiꝫ meꝫ ꝛeꝑendū ē/ nec expectāꝺ qꝺ demens ꝓfuit? Per eiꝫ
cogit/ hinc fauo ⁊ ꝛedio ꝓmūtē omnꝫ qui aut Imꝑiū aut nouꝫ dominꝫ ꝓ Ro. salutꝫ
uolunt esse. Vtinꝫ eis robꝛis xbꝫ. ⁊ duaꝫ nō fidissimaꝝ Tironū legionuꝫ quaꝫ
ꝓsternꝫ Antoni⁹ hic audio. neqꝫ hī dubio qꝫ omnꝫ ꝗ ꝓfugiūt ꝺ hiruꝫ exitu ꝓfecte
ad eiꝫ. Nā ⁊ dolorꝫ nō minus ipse ee/ ꝑpꝫ nō michi ꝓ Lentulo ꝗ ꝓpatꝫ
ꝓfuit Antonio dauꝫ. Anꝫ aut tpꝰ lectionis mauis mihi dare Pompeiꝫ ꝓfuit
aut ⁊ agriꝫ aut ⁊ nullꝰ ꝓ. Itaqꝫ ꝓximuꝫ liꝫ ꝓfuit nunꝫ expectet⁹ nā neqꝫ deest nrꝫ
ꝛuꝫ rei pu. uolo. maxime hī dolo adeo ⁊ loqꝫ ⁊ ꝛesto ut mihi ad me unuꝫ utꝛi
xl⁹. post aut ulꝰ ⁊ ꝗ ꝓfuit ꝓ. mūnant⁹.

Lepidus Imꝑatoꝛ Ap. ꝓnsuli maximo ag. Ciceroni Sal.

Cum audissem Antonium ex suis copijs ꝓmisso L. Antonio ny patre eqtat⁹ ny ꝓfuiꝫ
meaꝫ uoluꝫ/ cui ꝺignu meo ab ꝓfuꝺe ꝛhodano castra mouisse. arbitꝛabꝫ uoluisse ⁊ huiꝫ/
Itaqꝫ gratuꝫ utꝛisqꝫ ad foꝛu Voconiū uenire ⁊ ulteꝛioꝛ castra ad Plancaꝫ Agꝛippaꝫ
ꝗ Antonius fer. ꝓ. uehebat⁹ suaꝫ legionuꝫ tꝛes ꝗnxit⁹ nō eo. cultu nec castra posuit.
Hebat autē legiones pas ut ex reliqꝫ legionibꝫ magna multitudine sed ꝛerueꝛo eqtuꝫ
ho magnuꝫ. nā ex ea ꝓpe ⁊ hispe ꝺesciuit/ utut sunt amplissimi eqtuꝫ. Itaqꝫ ad me ꝓfugiūt
militꝫ ⁊ eqtꝫ ab eo tꝛansfugiūt. ⁊ ꝺies singulos ho ꝛopie munitꝫ. Fallax ⁊ Cultro abeo
Discessiuꝫ. nos ⁊ si gratuꝫ ab his ꝺesciꝫ ꝛatus ꝗ ꝗ nrꝫ uoluntate ad Antoniū ferant. hī
nre humanitatꝫ ⁊ nominandū ea/ ex ꝛebus ꝛebꝫ suis. nec hī ex ea opa ꝓbꝫ neqꝫ
⁊ castris hēꝫ neqꝫ ulli negotio ꝓsunt⁹. ꝗ ꝺ ad bellū hoꝛtamur nec suadeꝫ nec ꝛet. pu.
decꝛeꝫ. quic possim egeꝛimꝰ/ fauꝫ te ꝛetioꝛe. ⁊ Et si ex hac ꝑua suadeꝫ ꝛatio offiꝫ
minus ꝛpos ꝛetuꝫ gstimuit ꝓpiꝫ ꝛpos familiaritate ⁊ ꝗꝺ ꝺelectet⁹ ab utꝛoqꝫ
gsuatꝫ sū/ hī nō ꝺubito ꝛatuꝫ ⁊ tuꝫ ꝛepetemo mom ꝛei pu. ꝗ nō milla ꝺe me/

falsis rumoribus animos obtrectatorum me dignia adtendata sint/ que tuus animus magnopere
moueatur & tuo amore tue pudicate moderate ampliat/ neq; attendendum tuum
a meis amicis retror sim factus/ que mihi iucundissima sit. Nemini est ulla
iniuria que ab tua uoluntate ipsius sit ad meam dignitatem augendam conuenda. que ppe
diu mecum fuit manebit/ Abs te mi Cicero magnopere peto/ simul ut tuum/ studium/ dili
gentissime ruminorum tibi tue pudicitiam quae Lepido digna sit/ sperantia hoc/ ut
patria aureo amplioris reliquo tibi exercitus & pudicitia tua auctoritate me tueatur quibus
quo tibi plena tua mente debeo. Vale Data xp. hal' Iunii Cornificio et Sextio Argentario.

M. Lepidus Imperator Iterum pontifex maximus Senatui populoq; Romano Sal.

Deos hoc quo testor patres conscripti qua mente et quo animo res in ciuitate publica antiquum cum fuerint ac habeantur uideamini. qd' uobis bene & feliciter fortuna ipsius ciuitatis euenturus sit. Nam quanto minus existimandum est quicquam obstinatis animis et malis parere consilium capiatis. nisi tamen uobis omnibus ciuitatis salutis atq; uoluntatis cura suscepta ut uere dicam uocatis. Sequar ne ego uestros patres conscripti ordo atq; obsequio/ ut priuatus offensionibus omissis primum reipublicae/ deinde meis iniuriis/ uestram maiestatem omnium salutem uobis defendam ut quibus ego nullo meo merito/ uos mihi uestra existimatione carissimos esse uolui. Quibus ego si parum persuadere potui/ ut mihi crederetis/ tamen ipsa res ipsa uos admonere debuit/ ut uestris consiliis/ rempublicam defenderetis. Cum uero ego uobis auctor sim/ ut ea quae ad salutem communem pertinent/ non solum consilio/ sed etiam manu defendatis. Quid est quod dubitetis. Cum uestra consilia/ uestra auctoritas/ uestra uoluntas/ uestra denique causa/ cum ipsa salus publica/ cum libertas/ cum omnia nostra bona/ quae cum animis/ tum corporibus complectimur/ in discrimen deducta uideantur. Quae si uobis cordi esse uidebo/ non modo consilio/ sed etiam manu/ rempublicam defendam. Postulat ea res hortatione nostra/ ut uos quoque/ quae uestra sponte facturi fuistis/ nostra exhortatione facere uideamini. Data iii. hal' Aprilis Argentario.

Marci Tullij Ciceronis Epla ad plancum Explicit. Incipit Epla ad Marchum Brutum et ceteros feliciter.

Decimus Brutus Marco Bruto suo et Cassio Sal.

Quo in statu sim cognoscite heri uespere apud me hora fuit/ qua mane est Antonij domum
proxima sed tardissima nam se neq; mihi prius dare posse dicebat/ neq; arbitrium suum uerbo ei
quicq; nostri. adeo ei molestum gratiae atq; plebis qd' unaq; ei filij puer nos audiuisse/ atq;
illud ei uisa qd' hiems denuntiabat/ timore cui/ ne si medio ire auxilium digitum nec hostium/
nulle prius hic ei pugnaret. Cui si hic angustijs uacuare/ planum & mihi ut postulat
legationem ibat mihi reliquos qui nostri ut aliqua cum dignitate honeste gerere. Heri si pons
tuus gradu. tantum hostis tyberim a nostris castris distare qd' pedes. Ego primo post diem
puto ut hostes uidemur. aut aquam uigiles uobis uidentur. Quid est quod timeas. tuq; gladij dari
est locus. fortune rendus ex italia migrandum Rhodanum autem aliquo tuus arbitror
si melior casus fuit/ ualuisse me Romae. si medioxumi. si pessimus ad nouissima
auxilia descendens. Sumus ut fortasse hoc loco alium uestra/ nec nouissimum hostes exercitum/
pontem qui nec aliqd moliam. quibus ego nostris nobis. Per Sextum Pompeium et Bassum Celium
qui mihi audent hoc nuncio de Cesare allato Bremores finium suarum hostes uenire adeos arcendos
ubi qd ualeant sueuos. Pro Cassio et te signum me uehitis tempore/ remipram. postulat ei
hoc hiemis ut fiat. Ego uos qui primum mihi restituatis nam nec dubito/ qui debuit reliquum
hostis qui hiemis me retinuit pertinuit quae tum quoniam pugnis quae me uehitis uenire
restituite. post nouissimum hiemis gemonis planum est mihi postulare ut liceat nobis

Rome esse publio presidio quod illos nobis grassuros non puto. magnas esse rapinas
nichil his nō postulandis putem. quod equus esse statuerem.

Brutus et Cassius pretores sal. Antonio sal.

De tua rā et benuolentia in nos, nisi plenissime certi nobis non esset, non gratum
quicquam hoc tibi uel optima de re accideret. Sentire nobis magnas uentorum mutationes
Romae gumisse, quas ad hanc diem minime maiores. De te si dubitemus aut uereamur
simus nisi dissimulemus? sed ante ad ipsi et tua praeclara facinora, tuique adductu ipsius dimissarum
ex municipiis nostrorum nemines nisi solum edicto praetoris ad certum diem. Digni sunt quos habeas
tui consilii participes, et ea de re ad te quae ad nos pertinet. Quare primum a te petimus nos archontes
tuae uoluntatis et nos. putes ne nos tutos fore et tantum tantum animum adiunxisse ad rempublicam defendendam
de egregia ara cogitare audemus, quod nolle plane nunc quisquam credere posse uidet
qui nos salvos honestosque uelit. nos ab initio sperasse omnia nec quicquam aliud libertatis
eos quae fuisse exitus declarat. Fallere nemo nos potuit. quae enim alacritas animi uirtutis
et fidei. sed alius nemo similitudinis his decepisse nos. tibi est uni credimus et creditum sumus.
Maximo timore omnibus affinitas. Anna nisi quibus et nunc regia exercitum est. ut illud
in mentes uenit multitudine ueteranorum tantis impetu ab alio quolibet et late regnare
posse. cessabas nobis ad eam cognitionem? nam illud valde leue est, ac negotium tam
denuntiatum est ueteranis qui de nobis ante Ianuarium Ianuarias est. quae est spes
metu futuri, putas cui de nobis ante sit nos quaerimus. Non debemus nunc idem nimium
cupidi uitae nos amare nobis nihil possit sine genere et gloriose omnia ire.

M. Brut. et Cass. proco. Antonio quaest. sal. dic. si valet bene.

Litteras tuas legimus similiores fuisse tui gnomelosae, minaces minime dignas quae ab
nobis mitterentur. Non Antoni te nulla lacessimus iniuria neque mirantur cedimus si
praetores et ea dignitate honos aliquid edicto postulassemus a consule. Quae si designatus
ausos ea id fuisse gerere nobis ut non deberemus uehementer gaudemus absente Bruto et Cassio tribunos
Non de electis hinc et primis impetus, exercitus peditatus et nuntios transmarinos missos
quae te quisque ea de re nostrum nos quae nobis indicium optimo animo tu fecisse sed hic neque agriosne
quisquam eorum et te miramur nisi hoc cognoscis non potuisse omnia Iunia dies mali, qui nobis
de morte Caesaris obiectus. Illud uero quae admodum feceris et te rogitemus. ne tuae
praeclara gesseris ac libertatis ea, et patriae de tuo nunc demisisse, qui quae arma minet
quos regia nulla mihi est, quos terreas. neque ei desit aut quemquam nobis praeclaro uiro
sumisse animi nostri, neque ei Antonio potestatem imperet, quos opes libere est.
Nos si alia hortaremur ut bellum nunc sumere uellemus, hoc nec mihi placuisset. Nulla
ei minantis auctoritas apud libertos est. sed pulchre et belligeris non posse nos quae impetu
et fortasse ea te minante cogis ut nostrum nostri uehementius uidear? non hanc animum
sumus ut te oriam et libera te pu. magnum atque honestum esse, uoluntatem ad nullas
inimicitias. sed his pluribus nostra et mea amicitias existimemus. Tuae atque et inde
ad fiduciam, ad fiduciae possis, neque et duo inuexit Caesar, sed et non dum cognouit,
fere rogitas. Deos quaeso gratia tua rei pu. salutaria sint ac tibi. si minus ut salua
atque honesta re. pu. tibi et mihi uolunt optimi. pridie nonas Sextiles.

Brutus Imperator quaest designatus Ciceroni sal.

Si de tua mente uoluntate dubitarem, multis a te locis petierem ut dignitatem meam tueretur.

sed p̄fecto est ita ut mihi p̄suasi me tibi cē cure. p̄gressus sum ad ꝑhalpinos cū exercitu nō tm nomen ī̄peratorium captans ꝙ cupiens mihi ꝓfuturum. firmos ꝙ eos ad tuendas nras res effecerē. ꝙd mihi indoctō ꝓcessit? nā celebrate nostras z amīcū ꝑ expertū. cui omniū bellicosissimus bellum gessit multa castella cepit multos habuit. nos sine cē ad sena tuis literis misit. Admitte nos tua sinā/ ꝙd nō fuerit ex magna p̄te · comuni quodō ꝓficiscere

M. Cicero. D. Bruto ī̄peratori gratulo designato sal.

Lupus familiaris nr̄ cum a te uenisset/ cui ꝙ Rome/ quotidie diu commoretur ego emi hyrlonis quidē maxime tuto me cē arbitrabar/ ēo factū est/ ut ad te Lupus sine meis literis rediret cui tm curassem/ tuas ad me p̄ferendas. Roma autē nūc ad v. vel Decembres nō habui quicquā antiqui ꝙ ut pensaī statui scribere. exque ea de te rebus que hortabar. Quam hortationē tu qdē nō egebas. sine illa qdē ut quearis gratiā ꝑ post hominū memoriā maximā hortatorē defendisti. Illud tm breuis sīgnificandū iudicio. p̄clare facies. Cetera ad te expectare/ atq; te aliquā reuocāde libertatis omnes spes ponere/ tu si dius noctesq; meminerus. ꝙd ne frustra accepisse rem publicā videare/ nō obliuisce ꝓfecto/ ꝙ ne tibi tuisq; grauē sint. si enim iste pugnā nactus esset/ Cui qdē rei ego amicus fui/ atq; illum bellum nō mō aspernatus sed ꝑ libenter cui te probatum gaudeo. Reliqua nullā indigent cohortatione. Obsecro te obtestor ut spem quam habes maximā p̄pere ut in p̄clarum rei pu. diem tuis literis ꝓmptis q̄ maturē exeat. Unum est hoc unum tuis partes/ atq; hoc tuitas ut omnes populi gentes non expectent rogent sed ꝑ postulent/ ꝙ ꝑ te hortatione nō egeas ut supra scripsi/ non unice ea p̄cari uelim. Quamquam illud qdē meum est ut tibi ocia mea offerā studia curas cogitationes pollicear/ que ad tuas laudes z gloriam ꝓficiēt. Obsecro uelim tibi iste ꝓpositus me/ cui res pu. cā/ que mihi uita mea est carior/ tui ꝙ tibi ꝙ plurimi faciam tuasq; dignitates amplificari uelim me tuis optimis officiis Amplitudinem gloriae nullo loco desinam.

Lupus familiaris per suppositum ad gratias. Gloria et omnium laudes.

M. Cicero Bruto ī̄peratori designato sal.

Lupus noster cum Romam v. die quinta uenisset/ postridie me mane quaesiuit/ tua mihi mandata diligentissime exposuit z literas reddidit. Quibus mihi maximā dilectionē ꝓpositum te mihi meam dignitatem gratificaturum/ quā/ me hercle nō heri nō tam mirabar Quam me tuam tantam fore si exploratam habebam tuis laudibus nullo loco/ ne studium meum desinam. Tribunum plebis adiuisse tuam audisse adesse ad xiii. kal'as hortatū ꝙ tuo de ꝑsidio ꝓpositū designatoq; referre/ ꝙd ꝙ tuam/ tuamq; salutem ac dignitatem tm mihi quam omnia dare ipse cōstituā tuū ꝓpositū est/ nostra cē duxi/ aut etiam hui tuam salutem ut debui Diuinus in rei pu. mihi fides ꝙd fuit est/ nisi ego uenissem/ aut z ꝙd de te audieram diutius/ me nō adesse. Itaq; tuam salutem ueni mane/ qd̄ mihi est acerbissimum. Senatorem quenquam uidi. Cur de te z tuam egerim quę i curiam maxima duxerim/ alio te loco malo cognoscere. Illud tibi ꝓpono uelim/ me ocia quę ad tuas dignitates augendas ꝓferebat/ quę est ꝑ amplissima primo recipiendo suscepisse z defensuru ꝙd. ꝙd ꝙ intelligo cui mihi esse faciat/ tm afferet huic rei ꝓpugnatum.

M. Cicero. Bruto ī̄peratori.

Cui adhibuisset Domi mee Lupus/ me z Liliam z Terentiam optimos uiros/ quorum fides sua cognouisse te/ ex quibus ego arbitror/ qui nro sermone intellexit. Reliqua ꝙd tuam Scyri Graecum est ꝓsecutus/ tm ex Graeco potius cognosces. Caput autem hoc est/ ꝙ te diligentissime ꝓtexi z memisse uelis ut me in literis z salute ꝓtegas.

Quis iste Publius mentitur de morte Hellopi nullus Pub. Sumachus z Antonius.

— gratuada —

Conjuanda autem senat' oportet non dis libri/ ne z tuis factis gener. nullo ex pu. gestio
rei pu. libasti. que t et tristia maior relatio Et Adolescentis ut primis pub. Cesarem Sen.
iudicis tunc tenuit qui tantis iam publicis primate gesto surgit. Denigs horis rusticis
sed fortissimos viros cuigs optimos dementer fuisse iudicat primis milites veteranos
gmilitones tuos Deinde Legione quarta/ legione q. que suis gestis/ hosti ostium
recgs ad salutis tu pu. defendenda gmiserit. Voluntas tua gaudete hic debet/ cui auctis
impedire metu. postremo suscepta tibi ea ita hic est/ ut nos ut tibi tibi primis idib
martijs/ Deinde proxime idem nono z copijs gratis. Quibus ad ota ita paratus ut
aiatus debes esse/ no ut michi timas nisi iustus/ sed ut ea gentis que ab omnib sumis
cui admiratione laudentur.

M. Cicero. Bruto Imperatori gratulo designato Sal.

Eo tpore pollia tua missit ut ad te sigd scriberem/ dares litteras cui gd scriberem nihil habebam. ita eis
omnia suspensa et exspectatione legatoru/ quid quid egissent/ nichil diu manebat. hortatu
scribenda existimani. primis Senatus/ publicis gs. Ac te laborare no solu/ salutis tue
sed et dignitatis tue. Admirabilis est eis quedam tui nois Cautas amor gs te singulis
omniu Ciuium/ ita eis iucundi atq gratum ut ante a rege sibi tpe regno te rei pu.
libauit Rome dilecti hinc tota gs ytalia sic dilectus appellabat e nis ultro offerunt
omia. Tantus ardor occupant animos honoris desiderio libertatis/ odioq; anime pristini.
De reliquis ceteris ate ita existimo licet deleri/ gd ipse agis/ gd ne hiemis/ gd cessatis magis
quos spero brem tpe pristinate victoue tua populatos fore. Reliquum est ut de id
scribas gd te ex nois litteris ut spero z male resistitis. me nisi deesse pullare/ neq
unqs detrimento dignitatis tue.

Brutus M. Ciceroni Sal.

Pausa amissa gratia detrimeti rei pu. antequ ne tu te pertimuit. Nisi auctis z prudentia tua
spemas opis. Nec minima mei gradus sublatis sperent se gualesme posse. Ego ne gistere in ytalia possit
Antonii dalo opam. sequar cui gressus. Utinq me potuissem spero/ ne aut ventidi elabat/ aut Antonii
in ytalia moret/ Imprimis rogo te adhoies unitissimi Lepidi mittas/ ne belli nobis
reintegretur posset Antonio sibi quarto. Nam de polione Asinio puto te exspicere gd futurus sit
Multe z bone z firme sit legiones Lepidi et Asini/ nisi hoc idemo tibi scribo gte ne cadat animus
uestre sinat. sed gd mihi gratissimum est Lepidi recte fratis nostri: si scite nobis de hoc
dubium est/ planum gs affirmetis oro/ quo spero/ pulso Antonio/ rei pu. ne desimus. si se
alpes Antonii transcenderit/ gsultatu pridem et alpibus rollonate/ z te de omni re fortem memoria
ita. hab' agam ex animo Regis

Brut. M. Ciceroni Sal.

Non mihi rei pu. plus debet arbitror gs me tibi/ Gratior me ee interpositi gratis pusi sint
in me/ explorandi hoc. si tam hoc tpe ys mihi dari dim rei. malim me tuum militem et gratum
pte cui istoc. tuis amicis simis z uno animo de nobis gd/ ish ne faciat/ summa malueliam
et huic imperium. Interpellant me quotidie honoris sis dis ne interpellent me quotidie
rei pu. ame gnde administrari possit. que tibi sic primo gs potero breuissime exponam.
primus ocy gratis gubernatore mei urbanam affecit odio gsulis/ gratis quo pridie ita
minat/ ita cautus no fugit. sane me multa terruissent que sis comitem possent
arbitror sed ea ne simbas. Venator mitte ad Antonii quem sugit cui gratias mamus
militis habet termini fugitiuis solitis/ omisq; gne hostis armis ad signa magnis nis
uidis offensis. hoc accepit mag' undis que trans Apenninu ingne tpe difficillimo
aduiada fuerit/ atq ibi se/ nis Antonio iunxit. Est nis uetanoz et armatoq

sans fres ns. Cui Ventidio ostia Antony hec sint nosse est. aut ad Lepidu sogrum si recipit aut Apenino Alpibq se teneat / z decurs lombi q equit q ipse hē multo uastet ealoz q ne malorē aut uulsq sed etrusā / refirmet / q ea qz ytalie sine exātu est. Q si me Cesare audisset / atq Apenino q trāssisset / in tantas angustias Antonu q pulsu / ut topa pon q fere o hostiu sed neq Cesari impau pt / nec Cesare ānu suo: q ut ūq pexiuu est. cui hec talia sint quomūs q ad me q hnebit horis r pellent / ut sup scripsi no r pdio. hec q admodū explicari possint aut a te ut explicēt / no r pdat tmo. Alere ig mihi no possū / cui adeq pu. libandaq accessisset / mihi fuit primū sexcentoz cccc. ampli. tū q abest ut mee in familiaq lūe sit quies. ut omes ig meos amos etc alieno obstrixeq. stipendiū in legionu alo qua difficultate tu arbitrare / nos si varonis thesauros hiem pabulū pōpei posset. Cum pmu de Antonio exploratu huc / tuas te rectoz. tu me amabis ita sibi idem me in te fore confidis. ig. non ignaq exemplis de Thozma.

D. Brut imperator gsul designat M. Ciceroni sal'.

Eodem exēplo lzē ate mihi reddite st q ne pueri mei attulerūt. tantū me tibi debē existimo q nū q uolunt difficile est. scripsi tibi que hic gerent. In primis est Antonius ad Lepidum pfecturus / ne de planto q dā spes adhuc abierit / ut libelli ei ā dūtur q ime rident. in quib quos ad Asinium / quos ad Lepidū / quos ad plācū mitteret / scribebat. Ego tū no hui ambigebā / stabāq ad plācū misi. z bidiuo ab allobrogib z toto Gallie legatos exspecto. quos affirmabā / domū remittā. Tu que istic ōia cū ad mū strari uolūtate / rei q pu. quodq fiat. ignauissime hominū / me si potuis omnes. sine ego uis sine iumentis. hiemē pisse / me sinebas. Cessatū no recusā. pū q q mutassem z rationē ceperā. hic dies no mō abstulit uestro die ad pontē mane pū amicū Bononiā. Cui ī ytuat ceperā. nūciatū mihi ē eū noctis ee. Remīsi ad meas copias (preci iure eas appellare possum) ut exercitū sibi q pararēt. Biduo me Antonius antecessit. Itinera multo maiora

Ergastulū ruinosis loois est.

fugiens q̄ ego seq̄ns. Ille cū ut passis/ego ordinatis. quadrigue ut ergastula soluit hostes arripuit
gstitit nusq̄ pr̄ceps ad nada uenit. quis lonis uolo tibi ē nosti. Janet ītre Apenninū z alpes
ī proximū ad ītre fanū. Cui ab esse ab eo milia passuū xxx. z sē ita uenit. gnixus
Cōcio est ad me ē allatū/ in qua pene repta militib⁹ ut se trans alpes sequer. sibi nil ag.
Lepido quicquid simulamus est/ z festinare militib⁹ uenditamus/ nā suos uald⁹ q̄ pauor
hōr/ sibi aut ī ymmo timendū ē/ aut cōmūd. z orare reperiūt ut polenna ītre famē
Cui sustinē eos nō posset/ in postrid⁹ die ītre suos ginit. hanc re mihi nūciata/ statim
v. cohortes polētinas ēmisi/ meq̄ ītre ginit hora ante/ pr̄sidiū meū peteba. uenit.
quas trebell⁹ nō equitib⁹ sane q̄ suis grauis/ thor eis victoria pugnāte/ in stru-
uenerāt q̄ntū planū q̄or legiones omnib⁹ suis copijs putas arbitrabāt/ nec q̄
ymmo tā celeriter cōiungi tuam posse credebāt/ quos ipsi adhuc satis arrogāter allo-
broges/ cęteraq̄ omnis qui eo ūmittis erat anobis sustinebāt/ nec q̄ diuersi
fugā posse q̄dam⁹ tū sique ē casu ymmo se intercēsset ne quod acciderat rei pu.
cōfugāt/ suma anobis debet opa. Vos magnis animis/ optimāq̄ spei de suma re. pu.
hāc uolum⁹/ cui z nos z ōnes nr̄i singulari gaudia quārtos adoīa pugnandi patos.
sed tū michi de diligēcia remittē debes/ dare q̄ opā ut q̄ paratissimi z ab ōnib⁹ uehis
q̄ uelis q̄ primū salue ē celeritatis q̄ spōnione hostē q̄fugim⁹. qui q̄s eas copias quas
Dei simulationē rei pu. q̄parāt/ subito ad patres pedib⁹ ruerunt.

M. Cicero D. Bruto gratulatur Sal.

Mirabiliter mi Brute lector/ mea gratia/ meaq̄ suauia a te ylari. De x. uris de adrenando
et dolescente/ sed q̄ refert michi ante hoīe nō gloriose. plane uis Brute fingere. opta.
nō eis erat. meus error suus/ id uis ē dissolutus. tūmus sis amicorum tua exploratā
victoria tua pclara ymmo cumulo/ fuga Antonij. gratulor ōnib⁹/ ut omnis animus
relaxatus sit/ meeq̄ alle uehemēter gratulores/ tuāq̄ suas adhuc ēe iudicāt. Sed ut
ad res redeas/ Legiones martias z q̄s negant/ qui illas nouerūt ulla q̄monerad te posse
q̄duci. Perunde quā desideras rō pt hīt ea que hēbat D. Brutus aversando Cesares
ad ytalie pr̄sidiū timēdo. unde mihi assimor. sed ut similes hēs obtrectatores quos equidē
facillime sustineo/ sed t̄ prodūt nō. Ex affinis legiones expectāt. sed bellug ipse remanis
mirāt hanc. michi tuq̄ pr̄ sūmis uigil: nā die tuo natali/ victoria mūnata ymmulta
genula uidebam⁹ rei pu. hilarig. Non timores retexit superiores. Semp sibi aut ad me
ips quas idib⁹ mais dedisti/ nō te amplius a pclaro hoīe/ nouo tempe Antonij a Lepido.
Ja sit mei est/ oīa fiducia/ sig alte magnū negotij. nec q̄nq̄ nō extremestorme pt sū.
Ego plusq̄ fui/ fuisse nō possū. te tū id q̄ sino/ omnis maximū/ z clarissimū undiq̄mpio.

M. Cicero Bruto Imperatori gratulatur designato Sal.

Et si mihi tue lre iocūdissime sūt/ tū iocūdior fuit q̄ ī prima oratione tua pclare collegit
madasti/ ut te mihi q̄ plurimū gratularer. q̄d sint ille diligēt. nihil aut michi amabilius ——— es h.
officio tuo z diligēcia. Cōsūcto tua ex collega/ gratissima accidit. Cū q̄ppe ego ex Brute/ z tuis non
ex alijs/ sed tuis ipse certa. plura scribē nō debeo q̄ pēnā adte/ quo magis brevitatis
uti rogito. lras tuas uehemēter expecto z q̄dē tales q̄les maxime opto.

M. Cicero Bruto Imperatori gratulatur designato Sal.

Permagnis est/ quo tibi hoc tpe Epla reddita sit. Vbi ex scholasticis aliqd habuero

M.

an aliq̃ abomm molestia uacuus ees. Itaq; si p̃spi quej ad te mis ut tps obs̃uarer tpl̃e mbi reddat
Nam qñdmodũ cor̃ qui ad nos ꝛ̃ repẽtine adeunt molesti sepe sunt si tpl̃e offenduñ no leue
reddit. si aũt ut spero michi te p̃murbat michi ꝑdit / ille aũ mãdauit sibi sine zgmode tps
ad te repit adeũdi. ofido me qd̃ uelis facile ate impetraturũ. L. lamia p̃tuaj pene hoc ego unor
unoꝰ oñiũ plurimũ. magna uetustas magna gsuetudo. Introdit qd̃q̃ plurimũ ualet / michi
michi eꝰ est familiarissime iocũdꝰ / magne p̃fca bũuolẽtie eꝰ magnoq; merito mꝰ obligatus.
Maj Clodianis tpibus cui essus ordinꝰ p̃uꝰ est progs mea salute acerrime ꝑpugnauit
a Gabinio gsulatu ligat'est qd̃ ait id tps Cui Romane Rome gratior nemo. hoc aij
tpl̃us Po. memit me ipm̃ no memisse turpissimũ est. Cui ꝛ̃ ꝑsuade mbi mi Brute
cui gratiꝰ fuisse fortissimũ uidear timidu aut ignauũ udicarj. Et si mj te
modo ista maximã cui hũanitas tua uirtus floꝛe Antonio / quoꝰ erat qui gratior
timuit ꝑfligato illo te libãte, nec id Lepidũ timebit. Cui eꝰ est qui illũ tã
furiosũ arbitrat̃ utriq; maximo bello pacẽ uelle se dixisse / ꝛ optimã pacẽ
bellũ ceu pu. ꝓdicat̃. nec dubio q̃ tu plus ꝓuideas. sed tñ tã ueh̃ gratulatione
quã me uole ad otiũ deos rẽpla fenũ / renouato timoꝛe magnas molestias affert
Quare uelis egdem id qd̃ ante ut plane abiect̃ ꝛ fract̃ sit Antoni. Sic abiecta uana
forte colligent / sinet nec senatꝰ gsulũ / nec ꝑpl̃e Po. uirtus deesse. nec ceꝛi pu. te
uno ꝛmpatoꝛem xuꝝ. hal' Iunij.

Brutus Impator Consul designat̃ Ciceroni sal'.

Ad senatꝰ quã litꝛas mihi uelis prius ꝓlegas. ꝛ si qua tibi uidebũ ꝛmittes. nemo me ꝛfrixit
ipse aũdiuerit / nã mꝰ patrocinꝰ q̃ ꝛ. patrũa Legionꝝ meꝝ futurus ut Deuse paulo
plurimũ uelis assumẽdi mꝰ deliquꝰ / uelis laborẽdũ existimauj. Tuã uũ uis sit
aij tuendi egẽtissimꝰ / ualde ꝛ meas / utilis mihi timeas necesse est. Vereꝝ me et ob.
brutꝰ ꝑpue obs̃uat̃. hꝰ ne q̃ꝝ patiare ꝛ mihi fidẽ asserui. Verũtamen me et ob.
eam hꝰ optimã. offꝰ tuꝝ ꝑpu. p̃stitꝰ. Cui hoc ꝛ̃ admodũ ꝛdimo ꝛ ꝛtissimũ.
xuij. hal. Iunij. Veruellis.

Brutus Ciceroni sal'.

Quod me non facio ad te scribere amici mei mihi tuaq; offa coegit. Ut timeam. Sepe ei mihi cui est dicturi neq; amicitie gratia. Nouissime Labeo Pacullus hō cu similiq; narrat mihi apud Cesarem se fuisse. Quibus q; simonide de te hinc cc. Ipsis Cesarem nichil sane de te asciis. nisi dicturi q; dixisset te dixisse Laudandum Adolescentem ornandum. Tollendum se nō ee gnarum. ut tolli posset. Hoc ego Laconem credo illi retulisse aut finxisse dicturi non ab Adolescente platum. Veteranos ito pexime loqm. volebat Labeo me rede. et tibi abhinc mittere pecuniam. maxieq; indignari q; indecorum neq; Cesari. neq; ipsi bonum esse. atq; ita ad uestra arbitrium cuncta relata. Hec cum audissem et iam timere cepi gnarus non dum putarim prius ut alios transgredere q; id ista agunt. sed ad hoc pecuniam mihi ratione ulla et denunciatione pecuniae. te ipsum Adolescente impulso posse magna egregia omnia et totam istam calamitatem exhorrescere. Quibus utrisq; plenum luci finem. neq; ego non te mutum ee volo. et spectatorem utilitatis. Nichil est tua mihi dicta pace eorum dem neq; cuiusquam. Illud unde ne timeam magis timere rogare. et quibus rebus pace omnium Veterum omnium omnia q; desiderant de denique finem. Deinde de primo. si tibi uidet agros coemi mihi qui cum Antonio Veteranis fiunt. hos datos emerat. Ab utrisq; nobis de nummis cunctis hoc tibi genere sentio de re gerendum. Quamobrem legionibus his quibus agros dandos constituit uideo faciendum esse exagrio illam et agro campano. equalem. aut forte agros legionibus assignari puto oportere. Hec me tibi scribere non puderet mea horum. pro amore tuo. et reipublicae. quod sine te gerere non pot. Ego me ualde mentem suam existimo non dum. Epistolia non exanda. Legiones amo. paro. spero me non pessimis exercitu hinc ad omnes eventus et tempestatem. De exercitu quem pansa habet. legionem mihi Cesare non remittit. Adhuc tres sententias mihi rescribe tuoq; quibus aliquem mittam. quid regionis magis erit. mecum sine opus esse putamus. Vale. Kal. Junii. Epotredia.

M. Cicero Bruto filio suo designato

Dyrrachii Pegulco malefactor hoc negotium cum quo est quo facto est quo numero est. Quid tu illum tecum solum autem cum Cesare. qui neque premisit qui non loquentur cum non eadem ista dixerit. Te tu mi Brute sic amo ut debeo. et illud. quod eet magnum amoris documentum. Tria quidem Pegulo. Veterani nos quasi et Tu et Cesar in Armis non eetis. Unum ne ego quidem eem. quod eis molesti. sed tu mi ego summis de causis quem habent horum. Unum fere optime Judex illum qui solet. exclamauit. Itaq; exempta re ipsa. me uehementer repugnante. Quo enim Pegulum negligam. qui nos nouas quit. non et metuere gnarum. nullas eis hunc. sed has ipsas exercitu nouas deuorauit. Quid autem scribis te. quod per te ipso non fiunt. id per me ut de me timeam aliquid. omnia te uir optime. mihique carissime Brute. de me mentem meam labore. ego autem quae prudens potuit non fallar. Inde quae rumores non habent de his non ita valde laboro. Sum et eis imprudens si plus possitis. et hoc animo non tribuam pace. quod mihi propius ut timeam. ne timeam magis timere optime et sapienter et amantissime patris. sed uehementius tibi persuadeas. cui te esse exercitus hoc genere virtutis. ut nihil extremum. nihil periculi. me hunc tuum virtutem existimare accedat. Ut debeo. nec metuam quicquam et timeo omnia. sed unde. ne tua quidem Brute ratio sumus est. si ego quidem timeam. tuus est optime et tuo et simulacra eorum. tui omnes timore abiecerunt. Epiri ad Pompeium omnis est. mihique maxime non ad te omnes diligi. Cetera tua quae scribis de quaestore legionibus. de agris assignandis ab Octauio uehementer affecta. Itaque non quod de collegio nostro agrum nihil omnino liguriret. disturbam rem tamen nobis et regni resinam. sed erit omnibus rationibus meum aliquem mittam. quo facilius adire hic possint. pridie nonas Junias.

M. Cicero Bruto sal'.

Cum Appio claudio c. f. Suma mihi necessitudo est, multisq; officijs a me iuniorem sibi deuinxit. Quare si minus ipse peto ate maiore studio magisq; ex eo petere non possum.

Peto ate maiore studio modu[m] vt humanitatis tue sit mea. vt cui auctoritas tua quicquid meum fuerit, ignoscatis uelis. Volo te cui fortissimu[m] uirum cognoueris, cuiq; clementissimu[m] existimaris, magno tibi cum ornamento, Nobilissimum adolescentem, beniuolentia tua complectaris. Quod quidem ea facilius debebis facere, quod hanc melior debet esse quam pietatem adductus. Quam ego si minus iuuenis, cui hebetari aliquid propter dignitatem, multumq; post hoc tempus nato loco natis summa cum laude, summa cum uenustate offerebantur, praeclaram grauissimamq; mercedem ciuitate constituere, quod ut facerem ate peto ut maiore studio magisque ex eo petere non possim.

Illi qui rebellat fremit monior dent. & qui sit dum ad lectionem.

Bruti M. Ciceroni sal'.

Nos hic ualemus recte, et quo melius ualeamus opto, dubitamus. Lepidi mode[m] sententiae nidemur. Omni timore depositio debemus tempori gratiae. Quae sola cum alia, tum tibi tanto pignori antea fuerunt, ad bellum conficiendum magnum adiumentum augendum fuerunt. Quae tibi signorum literae mea manu scriptae, tecum habendi tui copiam fecerunt. Si frenum momorderis, peccas, si te omnia quae sperare conaris, consequi fore putaris. Ego tibi ut antea scripsi, dum mihi ate licebit uiuam, ne Italia mordebor. Vale. Hal' Iun. e Pozcena.

M. Cicero Bruto Imperatori Consignato Consuli. sal'.

Narro tibi ante subiratiebar brevitatem tuam litigat, nunc mihi loquax esse uidebor. Te igitur inuitabo, et multum et plurimum. Te recte ualere, optabo et dare id quondam melius. Lepidum mode sentire, tibi gratulabor, quod nos optime gerere, si timeo ceci, tristia epistola mihi omen meum abstersisset. Sed ut moneo frenum momordi. Et ei qui me circumsedit omen sum hueri inter quod nisi primus. Cupio iam uigilia mea Brute hic tandem, sed item ut nec desis gestae mecum. Quod si Italia te moratur, dum tibi bene mecum agatur, licet non erratis. Quidquid ei homini si tradideris huic bello, gerendum per mihi praeclarissima optatissima quae erunt tibi decreta erunt. Heri Amantissimum fuisse. nos non despicis. Vale. Idus Iunias.

M. Cicero Bruto sal'.

Expectatio mihi tua quotidie litterae. Lupus nec pulsu denuntiauit ut ad te scriberes sigd nelle. Ego autem, et si, quid scribere, non habebam. Acta ei ad te mitti iubebam, maxime autem simul litteras tibi reconditas ea audiebas, breuitatem semper sum te magno. Sato gd ne te cognoscas ei omen ea. De Bruto autem mihil adhuc certi, quem ego quotidie admoneo, precibus, precando, literis ad bellum rogo, hortare non desino. quem utinam tui adsint. Interdum uehementius mihi quod est non moderate mihi timere[m]. Sed quod ago. noli existimare tony. Altera tua pagella pridie Nonas et male. Iun. Hal' Quintiles.

Bruti M. Ciceroni. sal'.

Maximo meo dolore hoc solatio utor quod intelligis hoc ne sine causa me timuisse. Ista quae audiuisti. Deliberet uter transierint legiones ex Asia, nec ne, et Bruti ex Sardinia attulerint, nec ne. Et mihi stipendii dent ay non. Decernat. Ad senatum literas misi. Credite mihi nihil ista eiusmodi sunt quae ad me scribo, magnum nos omnes admiror quotidie. Rogo te videte quidnam habeat negotium dictis. quin ad me legiones adducunt. Et ide opus est celeritate. iij. nonas Iunias ex castris.

Darius Cimoni sal'.

Magnaꝫ uoluptatem / exitus huius rei / qd' eis spiraꝫ atq; optataꝫ hec te de me rogitem. De qua si non dubitabaꝫ / tñ q̃ maxim exhimabam ut tota maneret / laborabaꝫ. Constat autẽ mihi enim nihil a me omissum esse qd' hom aliqs offenderet aliꝫ / de my' merebaꝫ plurimꝫ q atq; optimꝫ actib; ornato tibi / temere quicq; psuasu fortasse / presertim q̃ quez mea ꝓmissa et ꝓterita fuisset atq; cert benuolẽtia / qd' qñ ut uolui sino esse / uidelicet animis quib; tu ꝓmeruit parentis tui singulari lenitate et amicicia mea sepe restitisti. Nota eis mihi fe que in me post Cesaris mortẽ gesserũt. Uino mihi dant / q̃ mortẽ hois necessariꝫ grauiter ferre / atq; eis quez dilexi / ꝓfuisse indignoz. aut eis patrie Armatꝫ ꝓponedꝫ esse. unde arsiaꝫ uerint / obstitisse ꝓ- fuisse utiles / sed no agam astute. fatebor me adhuc gradꝫ sapie non ꝓmissꝫ neq; enim Cesarez in dissensione ciuili sic sensi / sed Armatꝫ / q̃ se offendebat / tñ non deserꝫ. neq; bellꝫ ciuile aut etiam dissensionis ꝑbam / quaꝫ ꝑnasceꝫ extingui sume studi. Itaq; in victoria hois necessꝫ neq; honorꝫ / neq; ꝑtime dulcedine sic capt' / quib; ꝓmissis reliqui / agis apud eis q̃ ego / eis possim / et moderate se abusi / atq; et res familiares mee Lege Cesaris diminuta est / eius liberto plenqi qui Cesarꝫ morte letat' / et mastruꝫ in cunctis / cuius uicio ut patrem equi / ac ꝓ mea salute laborauit. Postq; igit qui omis uoluerꝫ et uolumes / eius aqua et petuanꝫ est / pisse nos et dignari eis pacis ꝑtem hoisq; illi et unde et exitio fuerit. plectrꝫ ge et quisq; / qui sibi nostre et ꝑbare audeꝫ. o. superbia et auditꝫ alios et facinore gloriaꝫ / alios ne dolere q̃ ꝓprie sue / sep ultra fuerit. timeret / grauaret / doleret / suo pot' q̃ alieno arbitrio / que nunq; q̃ ut ish dicitat / libertatꝫ auctoꝛes meos uolꝫ extorquere conat' / sed michi agit. nullo igit ꝓnde terꝛoꝛ ab officio / aut ab humanitate desistaꝫ / nunq; eis honestꝫ mortem fugiendã sepe et appetendaꝫ putaui. sed q̃d mihi sumendũ / si id optio ut ꝑeniat eos qui sibi facti. Cupio eis Cesaris mortẽ ee ꝛibꝫ arbitraꝫ. at doleo ꝓpinqui patre rei pu' ee talem / id q̃ deꝫ me cupe Nisi et ante actam uitam et reliqua mea sors tacente me probat. Dicendo uincere non possibile. Quare maneꝫ si medꝫ te rogo ut rei honoriq; ornamenta / mihi q̃ si sentꝫ exprobre / recte fieri ordas / nullã rationem cui ꝓpius esse possit An q̃ adolescẽs priuatꝰ cui etiaꝫ eripere cui existimatione possit / id mihi etiam capitale ignotꝫ et an me ipse rebꝰ / et non finaꝫ neq; q̃ displicat / omittꝫ ꝓ q̃ hoc mihi gratissimi ac uiri amplissimi dolore gerꝫ rasuꝫ. Et si alie eis amat' nunq; q̃ fuerit negarem. ne et ꝑtem dissimulatione timidꝫ ac uanꝫ existimarer. Et ludos. quos Cesarꝫ uictorie Cesar adolescẽs fecit / eiusdem ad id ad ꝓnatꝫ offi no adstatꝫ rei pu. ꝓmot. q̃d tñ mun' et hoc amantissimꝫ memorie atq; honoribꝫ ꝓsequi et mortuo debꝫ. corpꝫ mei adolescẽtis / ac dignissimo Cesari repetitꝫ negare no potꝫ. Uenit Cõsulꝫ Antonꝫ sepe domꝫ salutatũ / ad quez qui me paꝛ pie amatꝫ ee existimat / rogatũ q̃d aliq̃d aut auferendi / fregisse retinere rescissꝫ. sed que hec et arrogãtia. q̃ Cesar nunq; ꝑhellauit / q̃ quib; uelleꝫ atq; et quos ipse no diligebat tñ hoc uereꝛe. Eos q̃ mihi Armatꝫ eripuerit / eripiendo me efficere conatꝰ ne quos uelꝫ / diligaꝫ. sed no uereꝛ ne aut mee uite modesta pax ualitura sit. et posthac falsos rumoꝛes aut ne et hi / qui me non amat / ꝓ meis q̃ Cesarꝫ Costãtiaꝫ / non malint mihi q̃ tu simulatꝫ amicos hic. quib; q̃d si optatꝫ contigerit q̃d reliquũ et uite et oꝛe Rhodi degaꝫ. sic rasuꝫ aliqs et ꝑhellauit tum eꝛo Rome / ut recte fieri semꝫ cupiaꝫ. Trebatio nostro magnas ago gras / q̃ tuꝫ erga me animꝫ simplicꝫ atq; amicꝰ aperit. et q̃ eius que sep libet dilexi quo magis me rotare atq; obstinare debuiꝫ sensi. Bene uale et me dilige.

Corpissimũ et eis cum uita et cunctis etiam honestissima ornat / et memoriæ deputo.

Ludi sunt ꝓtracta ludoꝝ quos fecit adhonorẽ Cesaris Octauiani.

Hoc dicit quales amicos et qui ut me oderint q̃ dilexit Cesarẽ et Brutũ et Cassiũ q̃ amicissimꝫ Cesarꝫ et cui credidit se sibi Octauianꝫ post Antonꝫ.

q. d. tertiꝫ uitæ finis q̃ fuit mortẽ Cesaris et finis.

Dolabella.

Octauianꝫ.

Dolor.

Octauianꝫ.

Brutus et Cassius.

74

M. Cicero Mario Sal.

Nondum satis constitui molestene me plus an voluptati attulerit mihi Trebati mea, hoc tuus plenus offici tui vtique nostri amantissimi nam cum e Tusculano vestro venissem, postridie ille adnotavit sane primo roque eus est mane venit, quod non obsurgarem et pax naturalem meam tuli nihil sibi longe suavius et ut me mederet, nisi id nam est nomen. Detulit ad me fidelia mea de aqua pluvia vendo paucis verbis. Cum memoria repente primum possum nemo est mihi te amice antiquior sed vetustas hoc aliquid eos cui multis. Amea no hr. Dilexi te quod die cognovi me quam delicatum iudicium. Tuus deinde discessus usque diuturnus ambitio mea et mihi difficilinde non expassa voluntates meas, quietudine et glutmau. tuus tu erga me amicus cognovi multis amis amicitiae vellem cum Cesare esset Gallia. quod eis vehementer mihi vale eo putabas meritum ipsi Cesari profecisti. ut ille me diligeret, coluerit hiret in suis. multum primo quod tenuis illis tenuis familiarissime dicta, scripta contenta sint. gratiorem eis observantiam et. et minio belli civilis cum Britannis uterque usus ad Cesarem venisti ad me in formam primi, hoc ipso quod primum tenuis illis. Deinde oblivisci me putes quisquis humanitatis tuae, quibus esse memini Trebatium. nec ne sui oblivisci licet quae adme nisi, cum Cesari obviam nemisti in agro ut arbitror tiburtino. semina illud ipse est, cum me ad spem primam pleniss. sine pudore meos regit sine officii sine fortunae quod officii tui, quod studii nec labentis me, ut in primis meos debuit. quae puto omnes mei et mihi et plebi amicorum iudicium. Amy Britannus, oblivisci ne me putes quia relatum, ut primum audieras, adme Tarento adulans, quae tua fuit assensio eos confirmavi ad mei fratris. cum miseriae mei. tuis aliquis Rome ea cepimus. quid debuit me familiarissimi maximus rebus. quoniam me gravem adiunxi Cesari. usus tuo consilio sui. in reliquis officiis cum tribunis exemplo Cesaris pie me ut domum nec tuum, homines qui multos sine suavissimo simone optimos. tui cum tu si memini ut hoc plenius cum ascribem tu me impulsi. post Cesaris reditum quod tibi mavis nunc fuit, ut eum ego illi familiarissimi quod effecimus. Quorum igitur horum tu gnoscis. Quia sui admiratus te quibus hoc nosse debuisti quisque amicus nisi quod est alienum nostrum amicum credidisse. nam pro hoc quod memoriam quae testatum et illustria haec multum omittam quae unus unius exequi possit. ita me tua delectat pro maxime maxime tuis pietas amicus gratum Cesarem ut legos humanitas tua. Quod si reditu mei ad quietem. ego te suffragium tuli se illa lege primum non modo. Deinde si arrogavisti, nisi id sui aliquam iustam existimare te fecisti. Dignitas mea fuit ut arbitratur quod manus, malevolentia autem hominum ut non nulla duris et ante fuit patuit. Ea tu si non audis quod dicam nostro. Quod si quis audio tuis defendo et me sine ato et magnos meos potuit defendi. Defensio autem est duplex. Alia si quae aliquis negavit soleat ut de isto ipse suffragio, alia quae defendit, ate pie fiat et humane ut de curatione iudicio. sed te hoc dominum non fugit, si Cesar rei fuerit. quod mihi quidem in utraque re tuo officio desperatum posse. Ut reus quia ego eum soleo Laudabam eo fide et humanitate tua qui animi et mortem diligens ut reus quia nomullis utriusque Libertate pene vitae animi anteponedat. Exhis simonis ut eum delatae ad te disputationes meae. Illa non duo quae maxima si laudi magis quae aut illicis si ego memoriae aut scripsi. Te et non prospicio tibi omnis gratissimum auctore fuisse et moderatore meorum. Quae quidem mihi non alienum in unum neque. Quare hoc gratis Trebano familiaris nostro qui mihi adhuc cum hac litteras quibus nisi redderes, me omnis officii et humanitatis expers iudicares. quae non mihi gratum gratis pro eo. nec ate alieni?

M. Cicero Appio sal.

Dubitanti mihi quod sit Actinus nē debeor toto animo ptinebant / magnū pondus accessit ad tollendā dubitationē Iudicium tuum. Nam scripsisti aperte quid tibi vidēr̄ Actinus de me simoīe tuum ptulit. Semp̄ vidimus — M.
ingte scripsisti prudentiam summā esse in dando dando. quaxie pro opt. cui imitio
cuiusq; belli p̄ traxisse te consilium quid mihi faciendum ēē censeres Eundum ne ad p̄sens
an manendum in italia / suasisti utrumlibet dignitatis mee. Eque qd sentiret scribere
sui admirat̄ dubitare tuam / scribere religionē / qd̄ mi aliud malim Amantissimum
tuum putares. Antiquum tibi officium meum qd̄ illo voluntas fuit. Equidē amabo te dilexi
et semp̄ me a te diligi studui et cupio abeēm : atq; magnus p̄mium ēēm. et me absentem et meos
p̄sentes a te cultos et defensos ēē memini. et post meum reditum qd̄ familiares meos dixeris
Queq; ego de te et sentiam et p̄dicem omnes qui potest hoc aliquando testes habent? Etiam
Minus nō vid̄ de mea fide et constantia amicis / cui post mortem Cesaris et totius de
Amicaq; mea gratissima. qd̄ tuum vid̄ nisi meum summa benivolentia erga te / oīb; qs mihi
optabo / Ipse me hortor nō putabo. Tu mi Appi quaso amore tuum et si amore magis
agis hoc qd̄ scribo / qd̄ quo te admonē dū putem. meaq; ofa tuebere que tibi ne cognita
ceīt Petito mādam. Ame alit nō paululum ocy nacti eum? oblectavit lras expectato.
Da operam ut valeas / hoc mihi grat̄ facere nichil potes.

Marci Tulij Ciceronis Epl̄a ad Deamum Brutum et Ceteros Explicit. Incipit ad
C. Cassium et ceteros feliciter. Ferarie 1433 die xiij. Augusti.

M. Cicero C. Cassio suo sal.

Imem nullam facio mihi unde Cassi de te et Bruto nostro et de tota re pub. cognitandi
Cui omnis spes in vobis est et Decimo Bruto: quam qd̄ iam hoc ipse melius re pub.
a Dolabella meo p̄clarissimo gesta. Manabat ei illud malū urbanum et ita rōdolebant
quotidie ut ego qd̄ et verba loco dissidere urbano. sed iam gesta est / ut mihi videam
ēē iam ad tps abillo dū taxat fortissime et unice tuto futuri. Reliqua magna sūt et
multa / sed positum oīa in vobis qd̄ ei p̄mium qd̄ ei expleri? Nā utrādhuc qd̄ actum est nō
regno sed regie liberati sumus. Interfecto ei Rege Regios omnes animos tuemur / neq;
vero id solum sed quicquid ille si vixisset nō fecisset: ea nos ei rogitata abillo gaudem. nec ei quidquam
vidco. tabule fingunt̄ / immunitates dant̄ / pecunie maxime distribuūt / exules reduct̄ senat̄ consulta
falsa referunt̄ / ut taceam odia illud hoc impune et sine ullo dolore depulsa ēē videant̄. Hec publice
facta in hac perturbatione in quam casu ille dicit. hec oīa vobis sit expedita / nec hoc cogitandum
satis iam hoc vos pu- a vobis / hic illa qdem tua quidem nūq; mihi in mentem venit optare. sed gesta nō ē.
et p magnitudine et ad et bonitatem nostri a vobis magna desiderant. adhuc ulla fuga tuta est
neq; in Britu tuam nichil amplius ornamenta nō sua que tempestate anqm ei mortuo parent / quem
vivum fuisse nō potuit ei acta rescindēbamus. Ei et cetera defendimus. at ei ita decretum?
scam? id qd̄ tpus redditos que valet in re pu. plurimum sed in moderate quadam et grate nra facultate
abutit̄. Vos hec prudenter et multa alia cetera. Interea velim sic tibi persuadeas mihi tui ac pri-
que sic hui carissima / tui amoris nostri nra / maxime cure ēē / tuas dignitatis. Da
operam ut valeas. Vale.

XI. Cicero Cassio Sal.

Vehemēter leor tibi ybau suas et orōnem meas qua si sepi⁹ uti licet nichil est negoty. Libratem et rez pu. recuparē. Sed hō Ante Amenis et pdix⁹ cyultroq; nequior. Fille ipe quo tu negssimu ocissu cē dixisti. Cedy mihu qui? nullāq; alia obtanu me auctore fiusse Cesaus mine — fiuēd terminat⁹ nisi ur⁹ me retinant meritent⁹. quod ego pchu nō optmesso. modo sīt uestri gl'ia cu mea laude coīet. Itaque pisdem (senzo Cesaru) qui uy eus p̄m⁹ uict⁹ est. nullo assdeb⁹ nec ī eadem xxx. post die sen. nec publio sulio qui me ē gstat⁹. tuto ī smam uenīe licet. Cedy eī gladiator qui⁹. esq; tuiui adxiy. hal' octobus ame se finiy putauit. adq; ē parat⁹ uenerat. cuy ī ulla ayetella gl'ez dici gnātur⁹ eet. que autē Illustry zuy uino comitatio potuit cē. Itaq; omib; ē uisy ut ad te antea scripsi uenere nō dice. Quare qd' scribi te gldē auctē zeleqntia nra aliqd ystu posse nō uidi/ ut ī tāto malo est yfirtū. Intelligit eī ypbis Roman⁹ tres cē gsulary q; qui de re pu. bñ sentiunt/ lubze loqui sē tuto ī smam uenīe nō posse. nec ī tanta q; quiesy expectay. tuus eī nemīs affinitate nouā delectat⁹. Itaq; ia nō est studiosus ludoz. ī smite q; fily tui plausu disrupty a love. Jy affiny nouy comitiny Cesary delinit⁹ est. pdhec tolerabilia/ illud nō fried'. qd est⁹ qui nēo āno filiy suy gnālē fiuiny puer. obeay q; einy schuc latiou dsmize/ pie se ferat⁹. nā l. certa familiary mouy fiuta hq; mada? dsputatione utrait/ miny ī smatū uenit. l. Cesar optimy zfortissimy. Omy ī alundine ī pdit⁹. Gr. Sulpit⁹ zsuma auctē zopiā sentiny nō adest. reliquy exaphy designaty. Ignosce mihi. sed nō nuō gsulary hec autoriy gsthy pu⁹. qui nisy ī bonis zhoneis ich exigimy esset. qd nō sit ydiny. Quare spes ē omis ī nobis qui si uenire abesty ut sitis ī tuto/ ne ī nobis qdē sit. Sed id miny tey tēs pu⁹. q; uey bzeuy tpō uis sui reuocabit. Ego tuis negs desiy negs deero qui si ne ad me referent/ mea tibi tē ī benuolcha stabit q; pstabit⁹. Vale.

XII. Cicero Cassio Sal.

Augebit tuis Amic⁹ fiuniū ī dies/ primū ī stabia qua posunt ī rostris ī sinu pīe — patch ophe misso/ utinā modo sicaiy. sed iaz ī patuide iudicemuy. Iudicemur quid? Vzā eī pulcheimy fiuch Ille funestus me pīncipē dant fuisse. Vnnaz qdē fuissem. molestus nobis non esset Sed hoc uestu est. qd' ipē primū Vnnaz hicy qd nobis dare q; ipsi rapio qd faciēdū sit. Quod eī est qd' ipm Vim sme ī sua potest. q; sibi ante omīs hoc ē illoz ut moztuy Cesary ysequāt. Itaq; ad diē vi. nonas octobus ydust⁹ ingnomy A Canutio/ tuipissimo qdē ille discessit. sed tū ea dixit de q; natoub patue qui dn debuit de ydito ub. De me qdē nō dubitant/ quin oia de meo q; sto zuos sentiant zamicis facie. Cetera cui modo sint/ exhor iudicā q; legato huc uenamy aduenieūt. qd eo ī theatū primū (mane) pditay cū hoc tanto. adhostiy s. pertay. Ores mysay/ dnis fēbruay totiusq; cuy suo sumū. z tū me qdē tunc magis q; spauit. ī mie respect sint ī uirtute tua. sed ubi sint rogo. De reliquo malo teipm̄ tecum loqui. q; nisi d'm̄ negligentie. Vale.

XIII. Cicero Cassio Sal.

Vellem ydib; quiuis me ad mare ī mittisset. reliquum⁹ michi fuisset. nisi me religio uīe exist⁹ et qdē p̄ ceteros me q; p̄ egregios gnales hem⁹. sed tuissimos gnalis. smamy fidem sed ī tuismo quidē honore fortissimi. ypso nō michi forte? michi melī. ytaq; ipsi Michi autē fidē? philippo et pisone legatis michi flagitosi? qui nisy cent missi ut Antonio ex senat⁹ sīa certay ret nūtiaret/ cuy ille cay ire milit pauisset/ ultro ebullo. ad nos ī tolentinū postulata retulerūt. Itaq; ad nos (nullo) uenīt⁹. facta q; ray ī restitutiny ypbiay sum⁹. sed tu qd agis? qd actu? Vbi es demq; esse? nec ubiy. fama nūciabat te esse in

Syriam. Auctor emt nemo. De Bruto quo ppius est eo firmiora uidet eoq; nũtiant. Dolo
bella ualde utrupabat abhoiby no ꝑpulsis. q tibi tay cito succederet. cuy tu vix duy xxx. dies in
Syria fuisses. Itaq; ostabat euy tempi in Syria non optime. Sima laus tua Bruti est q
exercitus pie/ ꝑte suy existimau gpariss. Similes pluri/si rey rõiq; nosseny. nic quc
scribo/ scribo ex opinione hoiũ atq; fama. tuaq; tuas aude expecto. Vale.

M. Cicero Cassio sal.

Hiemem credo adhuc phibuisse quomin de te/certiy hiem gd ages/ maxiq; ubi ces. loqbar
oms/ tñ credo q videbar in Syria tece. hic copias/ dauit eo facili erdebar q similc nco videbar
Brut qdq; ne egregias laudy e gsenit. res eius tãtas gessit tãtaq; opinatas urbe ruy ꝑt
grate cent/ tuy ornatoris ꝑticulatim. Quis nca toris que putam/ magnis subsidys
fulta res pn est/ aprima ei ora Grecia usq; ad egyptu optimoy. Cuiuy imperiis mumq;
eiusq;/ copijs/ q ei nisi me fallebat res sic se habebat ut tot bella ce distinuoy in decimo
Bruto posse uideor. quasi ut spurbam? erupisset aphunna/ nichil belli reliqui fore uidebar.
parui ore tay copijs obstabat q magno psidio Bononiay tenebat Antoni. Erat aut
Clatrine ne hiem. adhoc comeatus Cesar. Vtq; ruy sumo genio/ magnaq; fame pssa
copias ex dilectu ytalie q̃parat. hiems adhuc in gre phibuisset hiem? nichil nisi q̃dem
ut mihi rebus his sgfirmat actue uidebar. ꝓtem Bononiã Pompeius legiõũ parmã totã
Galliay traiebam? studiosissimã ea pte Thos e Cliety Trãspadanos mirifice q̃iunctos
euy ea habuim?. Erat firmissim? sinat? exercitus q̃ualiuh exquibus duo. L. Cesar fiem est
e rect?. Sernuy sulpitiy morte magnũ psidiũ amisim?. reliq; ytiy moribus/ ytiy imple-
nosy milli? uident cotra laudi quos in re pniciosos uidet. popli nõ Romani totiusq; ytalie
mira gsensio est. hoc erit fere quc tibi nota ee uelleny. Tuc aut opto ut abiisty oriens
ytiy urbiuy tuc Lumey eluctar. Vale.

M. Cicero Cassio sal.

Quinstan me fecit euy hasce litas dedi sine pontiy ex C. triduo Stratonice uiro optimo e optime de
re. pu. sentiente nã qd diceq Cupidissimo tui. qui domo e forensibus relictis ad te pofectus sit. Itaq;
euy tibi ne comendo qdq. Aduen ipsi ad te/ sunt euy comendant. Tu uelim
sic existimes/ tibiq; ꝑsuadeas/ omne ꝑsidiuy bonoy in te e Bruto ee posse. Siy qd uelis
aduis qd enuncie/ res/ euy hoc scribebay/ erat in extremã adducta discrimen. Brut ei
Mutine uix ias sustinebat/ qm si ogsuat erit/ uicim?. Siy/ qd dy omes auertant/ ois
honoy auspicy e adue. ꝓnde hanc aiuy tãby habeas tãmq; apparatu/ q̃to opus est.
ad omnia tuenda e ꝓtegenda. Vale.

M. Cicero Cassio suo sal.

Quito studio dignitatiq; tuaq; e Romana/ et ad ꝓbiy defendeny ex tuis te malo q̃ me cognoscere.
que mea sinã in sinum fortie ualuisset/ ni pãs uehemẽs obstitisset. Ea sinã dicta ꝑdiit
sibi e ignone a Tubulo pleb. ay. Sulpicio. Dixi de te que potui. tãta gmotione ꝓhiny
fuit est tãto clamore gsensuq; ꝓbi ut mihi uidq; simile uideay. Id uelim mihi ignoscas q
e tuta socru tua feceiy. aquilee timida uidebat ne pamse aiuy offendẽt. Ingratione qdq
pansa dixit/ agratiq; q̃ tuã e fidei/ illã ame sinay uolusse dix. sed me hortãte mouebit
alia malebay. fuisti e tu pn. eius sẽp fautu e diligenti e gnue tue. qd aute e Romana
plurib; ullis dissentiy duxi ignone. Ineo uelim ꝑ meas litras. ymus ei e ꝓpe firmany
te nõ expectasse nec expectamy. decreta nisi. sed te ipsy tuo motu uel ꝓ defensuro.

Et q̄q̄ nichil diu audieram⁹ nec ubi eē⁹, nec quap propius hīem tñ sic stabam, omnq; ista plñ
cēnt opes copieq; tuaq; ee, p̄ tecp̄ assā p̄ūnam ḡsidā ve mixandā tu fac fauḡ diligentissimū mihi. Vale.

M. Cicero Cassio sal.

Scelus Asinij tui Lepidi fūnaq; p̄ Ioniam et Hellespontū exactiq; ad te mitti certo scio. Cognosti
te arbitror, Itaq; nos ḡfecto bello, ut arbitrabam⁹, venomato bellū geri⁹ sūmq; omeq; D. Bruto
et plāco hōm⁹. Si uero q̄ris te et meo Bruto nō solū ad p̄s ꝑsignū, sed nolle, adhuc gdamdiu-
sed ad ḡfirmationē p̄ime ubinq;. Nos hic de Dolabella audiebam⁹ que uellem⁹, sed certos
auctores nō hēbam⁹. Te qdē magnū horeū et p̄ūdo. et reliqui tui⁹ expectatione scito ee.
hoc tibi p̄ponto fac ut ad p̄ma q̄q̄ die. nichil e tūm qd nō p̄ferā. Po. ante Kl̄as atq; optimū
posse uidet Vale.

M. Cicero Attico sal.

Breuitas tuaq; litt⁹, meq; bremore iy sollicitudo fecit, et ut ante dixi, nō satis omīuit qd scriby.
Neq; eij est q̄ est facilis ꝑsēti ad te certo scio. tuaq; aūt ignorant⁹ tacēt eij clausa sit Asia,
sic nichil ꝑfert ad nos, p̄t rumores de ops̄so Dolabella tales illos qdē ḡsidy, sed adhuc
sine auctore. nos ḡfectu bellū iy primis, reliqua a Lepido tuo iy p̄ma p̄olamdine adhuc
sum⁹. Itaq; tibi p̄suade maximā ee p̄ui⁹ iy te et tuis copijs ee. Firmos ore ānte hēm⁹.
sed tñ ut ea ut scio ne p̄sine p̄ndat nullū t̄pest⁹ nomine, exigua eij pte ee p̄ui⁹ ita
nullā nō libet dicē, sed q̄q̄q; e, ea despōdet⁹ animo ḡpilare nō. Vale.

M. Cicero Cassio sal.

Lepidus tuus Asinius meus familiaris, pridie Kal. quinct. cuius ōnibus hostiq; animam indi-
cap⁹ e, ceteris q̄q̄ una mille ante p̄ridie stimul⁹, quibus nō ad salutē redeūdi, eij hal.
Septēbris portus patet. Forus same senat⁹, sed maxima ꝑs plebis adhuc. Bellū qdē nūq;
sollicitū same magnū aūt, sed ne Lepidus nos et Dolabella quondā que nolui⁹
audim⁹, sed adhuc sine capite sine auctore. Rumore nūllo, qd uere dicē eij, tyrannus mi-
quar nemo magis exactus. Datur antea⁹, ita ꝑsuasū erat Cassius uelle ad optimū
optimi illi qdē et ꝑclarissimi, sed gesta res exponit⁹, quā qdē aut uis ee aliqua, aut
appīquare ḡsidio. tua uoluntas, magnanimitas ut nichil e nobis. Itaq; optimū ut q̄
primū te et Italia uideam⁹. Rei pu. nos hic arbitrabim⁹ fluos hēbam⁹. Plane unum q̄
tibi suadeam reliquos fugiebā Lepidū reconciliari Antonio. Itaq; nūq; tibi dubio auctore
Antoni⁹ fuit, q̄to est Lepidus. Hic eij ex turbulento re pu. hic expers victoria belli
existimat. Hinc optimos ḡsules designatos hēm⁹ q̄bus e magna qdē illa ꝑs, sed ānexa
cura. Ff. mercatos exire plures. Persuade tibi q̄ te et Bruto nro, ea oīa. Vos exercitus
Bruti qdē iay iayq; qd sunt stipendy victy hostily nr⁹, nouennij, tñ auctē uix rei pu.
exurget. et aliqua stam tolerabilis ḡsistet. Si eij ꝑmulta q̄bus erut medēdy chay sicy pu.
salus ee videbit⁹ scelerib⁹ hostiū Libertas. Vale.

C. Cass⁹ ꝑpr. p. Cinnam Sal. suadeo hoc est. Ego q̄q̄ valeo.

Ita Syriae me ꝑfecto ee scito ad Euphratē, Parthi⁹ et C. Cassiū Imp. Vbi uero optimū q̄ cum
postea q̄q̄ audieris que Rome gerūt⁹ exist⁹ mihi tradideris. Ff. q̄q̄ meis una seruatū
ato rei pu. admīstrāt. Ff. Legiones q̄as C. Cass⁹ bassus habet admo uelim scito.
Quattuor q̄q̄ legiones q̄as A. Allien⁹ ex Egipto adduxit tradity abeo mihi ee scito.

Nunc te cohortationes nō puto ꝑdigere. z nos absentes regē pu. ꝙtū op̄et defendas. Sane tenuelo
fiema ꝓsidia vobis sonatmq; nō deesse / vt optima spe z maxīo animo reg pu. defendas. Reliqua
te rei agent L. Catus familiaris mag ualde. D. nonis aprilis ex castris Tanchoy.

C. Cassius ꝓcos. sal. dicit Ciceroni sal.

Legi tuas literas in quibus admissum tuum erga me amorem mirabar. Videbamur enim
nobis id qd z nāt et ꝛi pu. cū rege fecisti. sed z grauē curā suscepisse uehemēter ꝙ ee de nobis
sollicitū. Itaq; qd te ꝑmoui existimare putabā nos offensa ꝛe pu. ꝙcunq; non posse. Deinde
cui suspitionis nos moliri ꝙ te sollicitū ee z de salute mea z de rege eneti fratelay. simul
ac legiones atrepi quas D. Allienus edūxat ex Egipto / scripsi ad te. tabellarios ꝙ plures
Romā misi. scripsi ad Sosiam literas quas zeddi vetus / priusq; hinc veniam ecit si forte
mei obtēperare mihi noluerit. Quę si tuę plane nō sūt / nō dubito qn Dololella qui
nefarie Ciceronē omnib⁹ astris ornauit / tabellarios meos deprendeut. Literas ꝛ. reperiet.
Sint omnes quę sunt tuę meo. Hui pudet mortis diu ꝙmissa mihi ꝑsolue.
nec ea sum exhorrui. Ate peto ut dignitate mea ꝙmedatū tibi habeas / sine ꝛ tollitur
Nullus nec ꝙdq; nec labore patiet denegasse. Si qua ꝛ potentissimos labent arma
rep te hortante z auctore / sine spē ꝙsequi ad rei pu. salutē defendēdā operam / sed
z crudelissimū tirānū cupiū / quos si ocupasset Dololella nō solū aduersū / sed ꝛ
opinione exspectatione sua Antonū ghemasset. Quare obsecro mihi ut
si eos mittere dece pu. maluero ee ataduenę. Et effice / ne quis pereat / rei pu. ꝙ
sit pde z rapinę regem malueris. Ita agitur z Cnēi Imperatoris dignitatem / ꝙq; est
in te tuere. nā Bassus noluit mihi legionē tradere ꝙ nisi miles ꝛ meo eo
legatos ad me miserunt / clamq; apameę tenuerit. quod ni ee ꝛ expugnata
hoc a te peto non solū ꝛi pu. quę tibi ꝑę sunt cauisse / sed z amicae nec nouę
quas ghabe apud te plurimū posse. Crede mihi / hui⁹ animū quę hoc / sinat an sit optimus
cuiq; ee / maxīo ꝙq; tuq;. de me uolūtate assidue audiēdo munera te delecta / cuiusq;
hōi. qui / si ꝛ tollitur gratia sua / tibi cure ee debet z se ab oīa putabit. Itaq; sapies
audy Dololellā ꝛ Cinnā uenire nō sunt copiis. Ipse enim ꝛ Cinnā. qd egerim
celeriū ut scias dabo operā. Ac uelim ut mereor de re pu. sic de me sentias. Fare
uale. Nonis aprilis ex castris.

Gaius Cassius ꝓcos. Ciceroni sal.

Cupio rei pu. ac saluti uel uictoriā gaudeam tuq; ꝛ stultitiae magnitudo ꝙ maxime
maximā ꝙpulit te ipse uasti. z letum z saeua minari nō possum. Fratrē nostrū qd enim uerum
dam. idq; sine ira exyn suum. Exercitū nia regni omnis armis feliciter / quę nunc quoq; uelis
quę uoluisti rei pu. ex manibus hostium eripuit / ac reddidit. nunc qd omnem libri. nunc re
gium magn. omnis z mihi carissimę id qd maxīe rei pu. tuebur ꝙpasti. nunc te heredem testem
nostri ꝛte / z ꝙgnatissimā hilarē pu. amoris quę sine pollicitos es te z tantum abest ut sis
cem z dicting demere tuq; mihi ꝙfutura cenit. nunc illa ipse qdē diu tacitus desiderio
ꝙ sentiri a te ipso. neq; diu nō. malim me ab omnibus ꝙ ipse / me indigno dignos
ac mereor iudicari ee. Vt hoc nouissima nra sua / nō solum non gemisti / sed simul
illis cogitationibus quas te esse os / fuisse uidi. neq; adoptionē tuam patre nos
minus tibi ipse ꝙdumodū puer. Sine hoc agere Tulli. Liberi ꝙsequi. dignus quidem
te. z mitto tibi omissum ee ꝛ debet in ceteris ꝙrsus hoc unū / qm studiosa nos ꝛ tuus
quos ee nepos tibi copias. sed hi nō maxīe me mouent quo minus tibi uacent

nagi Dum? ibi potuit tantu exercitu Cassij sustinē. Quare nō puto Pansam z hirtiu ypatos in grām exire sed Rome actuos gulam. Imagi habuit petroiu ut ī tanta nobis gnatione Asie dent, sperio te posse impetrare. Ptuca mihi gmperiū Pansa z hirtius rogatu z absentiā mihi scripserūt. Decreto quinto Pansa affirmauit se datuz opam ne ī gulam suo mihi succ dar. Ego pro nō medio Rāe reipublice, gnāz ydoneū locū spectū, mihi uolo, nā sunt mihi ista gnāta plena laboris gmli detrimēti. Quare ego ne frustra laborē, ne ne pigeat uelignas mee diligētie gregnare, denuo rogat, nalde laboro, nam si potuissi quas egregias gmanas Dolabellā mittere, postulasse ut mihi sumeret. Nunc qd Cassio dedi, qd trebonij morte amissi, qz ē audacissime Dolabelle aut gdā eoz qui Rāe mihi recte pu. nō possūt uitio gregnare uolo. qd alte nō pt Rāe nisi spatiū huiero. id, ut qz te gregnare, uelis, ut solet mihi esse sit. Ego me dare pu. puto cē meritū ut nō gnāre istis būficiū expectare debeas, sed tamen gaius Cassius et Brutus non solū illius gmanā fugā sequutus, sed z hoc tpis studio z diligētia. Primū eius epe legis Antoniane fuga. primū equitatū Dolabelle ad eos pu. traduxit. Cassiaq tradidit. primus Dolabella hui gratulat omnū gratissimā. Solus Cassio z rei pu. Syriā Egyptūq qui ab erat gūxit. nā nisi ego tātis peninas tātisq pdā z tot eleuisset Cassio Dedissem, ne ausus qdē ecte ire ī Syriā. z nūc nō minora gmula rei pu. a Dolabella ī stare qz ab Antonio. Atq; hec oīa ita fiūt qui sodalis z stimatissimus Dolabelle erat, gūctissimus sanguine Antonij, gnātaq; quoq; illo ex būno habuit

7. patrū meū magnopere

hec z si magnopere mihi nūtiasse fuerit gratū, tū nō despero, nec de sanguine gnanē nō solū ī studio uictoriā z ī labore z pinlis. At tū si z aliqua gloria uirtus z mūs gnorabilis, senat? z optimi cuiusq; offitis maiore nō auctē apud eosdē erim? quo plus gdesse rei pu. potuim?. filiū tuū ad Brutū quem uidē nō posse, ideo qz ita ī hiberna cū equitib? arbitr? pd medio Rāe ea esse cū opinione z mia z ipsi? z ī pnis mea tū gaudeo. Hic cū loco mihi est qui extenuat? teqz dign? est. Vale. Date ni. Mail Junij Pergite.

Lentulus p. R. ypato Cornelio Plotio tribunis plebis Senatui ypto plebiq; Romane Sal.

Scelus Dolabelle offensa Asia in proxima gnāne macedonia pdataq; rei pu. qnē M. Brut? v. c. tuebat, me simile existimo uos qz quos relēta me possunt Asia gnāna Lentulus in Vitij potius redegerūt. qd mi gdmisset Dolabella uastata gnāna, cōtecto Vechgalio pregne omib? Romanis oīb? crudelissime denudatis ac direptis celeriq; Asia exercitu ad eo pdatū addux potuisset Dum? moratus aut expectare pdatū nō uoluit hui. z qz primū ad manus oīb? ueniret, mihi ea existimauit z uti ciliqua uectigalia exigeret z quā deprom pecuniā colligere. Quid ex eo euenturū est aut quos ad ruinā adiuisset, cognoscitis. qz primū z uos de oī re publica cogitare. Fratres cui z tuis? z Asia nauigiis mihi nūciatū est Classem Dolabelle ī Lycia esse Rhodios qz nauis ophias structas z patas ī aqua hie cubis nauib? quas aut me uij adduxerat aut gparauerat parthisse. Quo nescio hō mihi uij familiarissime tuis ī suis z re pu. gunctissim?, Rhodij reliqui gratis auctē uti sua qz gratia quo hostem Dolabellā uidentur, fecisse qz qd mihi uis. M. Marcello Seruio Sulpitio renouiam aut quo uiuamus Rhodi, eodem hostes se hinc quos sua qz gratia fecisse. qui res nos nehemū fefellit. Hic est absit ut illoz pdo nostra firmatem classem

Vbi a rhodijs vrbe porta statione que extra vrbē est ancoram aqua denegabant nisi
milites. nec uxi ipsi singuli ai naues redirent. qua ī dignitate Diminutionēq; maiestatis
nō solū suis nisi ītō ītuq; ipsius Romani Darent ultimū q ī Perpherijs regnorū Dolabellā
ī Asiā esse de Syria cognouerāt qd nouē ante suos ānos cū omnib⁹ suis latronib⁹ atq; cunctis
grēcie esse parati ytaliāq; petēt. Ianuo ī naues onerarias quas minores nulla erat Dnus
milia amphoras grumeti ī Luna a classe ad obsidēdū huius timore p.c. pro/ tunas
ppe ī grumeta ī/ ntā oīa pius exēpta malus. Itaq; adilex uadimō ī traduct⁹ in vrbem
ī Romā cog/ qd diligentissime posset cū ea pri.egit. Quidq; ante qd ī starēt stille latro
cū suis oīb⁹ naues ascendisset exposit. Rhodios aūt tanta ī pturbatione diuīa firmi
ores putauit q̄ hostes urbē aperta ī gressione cū ordinū ad defendēda libertatē ppe
nō credēt cē finē ut parietes scalas/ ī cipias ruīas mare ī nec q̄rere. nec pernoctandū
quoq; Dolabellā hostes iudicare ut de/ma oīa quę ī ph fingebat. magnā dem existimaret
q̄ quę uere fīa erāt. ī anobis Diceba/. qua māte ī ea ad nostrā audiēdū post Trebonij
ī dignissima redeūt rebaq; tot tā q̄ nefaria fuerūt hinc ī/ste erūt ad Dolabellā legati
tionis cog/ ī qđ nono exēplo ī legēs ipse ī/ hilēly his/ qui eū magistratū gerebāt. hortātur
timor est ut dictatū de agris quos ī/ guēdūt sine sere/ sine pēna pauo ī/ qui ī anni
pau grumelia vinos classicos aīmat/ ī mē maximos magistratū gerētes nulla exēple
neq; vrā exēpte neq; nrā p̄sumūt/ nisi ī mitē ytalie vrbaq; nrē pacato/ similē parata
cui sue latronib⁹ nauly ex Asia sinaq; expulsis/ ytalia pernisset medū ne finē posset
noluerūt. non mille ipi magistratū/ uocabāt ī sustinere dēmisse me/ ī demoran cē
Dny classis Dolabelle cornet facet de aduēm nrē/ qui sustinere ne/ atque
auxerūt maxieq; subito ex Luna sex mar/ ī C. hās legati Dolabelle a classe desciuāt
naues legā pficiscūt onerarijs relictis ī quib⁹ collige/ ne mūnij ī/ pis latus q
ascēdūt. Itaq; nō a Rhodo cū quas hūeras ī/ naues/ ī Lunā uen/ pis naues onerarias
recepūt. Dūc q̄ festinus/ Itaq; qđ maxīe uerebā/ ne posset Dolabella cū suis latronib⁹
ī ytalia uenire timere despuī. classes fugiebā ī/ ī manus nisi/ nrā fidē q extrema fugio est
ī/ mē ince. Ibi cognoui q̄s nauis Dolabelle diffugisse/ reliquas Syriā/ Cretā q petisse
q̄s dissecās/ cui sine/ C. classis ringlissima Cassi/ Duas classes maximā fere preste
ī Syria ad meā offā/ rancia Dalo equā ut meā studiū diligēnā/ Vbi ī/ C. reliq pū/
ī/ stes ī/ geminā q̄ maximā petō ī q̄ celeūme regni/ oīb⁹ q nūtā ad vos mittā. si ī/ mūnis
ī/ mūnas ī cognouere qui/ Vbi ī/ nr pū/ ī/ stauerūt ī/ gsiūda ī/ mina ame de/ posse/ quas
ī/ clare ultro dīscēt ī/ mina/ ī/ publicū hoc nūmē/ ī/ cretas fin/ nec cui Dolabella mitt/
fīnā ut/ ī/ nores. deq; sūlis/ nidebā/ sicut meū ī/ grauate g̃stitues/ Nosq; vrā
auctē/ firmaueūt/ finis/ ī/ ciclūa exigē/ necessaria ī/ exacta/ sūare ponūt/. Inter
quo gmodō/ necessaria tuen/ ī/ mūnāq; abī/ mitia de/ fendē/ possūt/ ī/ pidū/ nec/ūt/ q̄ volū
tatūt q̄ame/ hys/ l/ī/ scripis/ milites/ erat/ xxx. quos Dolabella ex Asia gsumpsant
ī syria sigēt/ ī/ pīpīnā/ ī/ mēsūt/ hi mūnauerūt Dolabellā Antiochiā quē sibi/ ī/
venisse nō/ ī/ cripti/ conabāt/ ēē aliquēt/ vi/ ī/ troīe repulsū/ ī/ ēē/ cui magno sue dem
mūt/. Itaq; cū/ ī/ ūt/ ī/ ūtē amisse/ ī/ ēē/ ī/ ūtē/ nostri Antiochia/ ī/ sigēt Lentulus/ ī/
ea nocte/ oīs/ ī/ ne Asianos milites/ alios/ ī/ stant/. cybis ad/ ī/ stigēdos Antiochiā/ ī/ dit
ī/ se/ī/ tradidit/. qui a Cassio/ ī/ celeri/ ī/ ueh/ illi/ ī/ parat/ ī/ ūtos/ ī/ Amanū/ ī/ Cilicā/ ī/ ūtē/
que ex nūtē/ ī/ ī/ q̄ ī/ ēē/ dicebā/. Cassiū aūt/ ī/ ūtē/ ī/ pus/ oīs/ noy/ ī/ ī/ nūnaū/ ī/ ēē/ q̄ndā/ ī/ ī/ ī/ ī/

Lodrica absumpte tuy mi Dolobella eo tenderet. Cui obre opinione rel'ur? fido scelerat'simus latrones tenas dam?. iuy.no. Junij Pezeze lonij

Tullius Ciceroni Sal'.

Athenas uenj ad xj. kal' Junij. atq; ita, qd' maxie optaba) uidi filiu tuu dedite optimis studijs, sima q; modestie fama. Cui ex te q̄ti uoluptate arbitj sine poti? e me tacite Non ett nostis q̄ te amas, et q̄ tu uic? ueteriimo uicissimoq; amore dilis tuis, et mumij gmodi nō modo tanto lono grandeā. Noli putare me Cicero meliore animū tuū dare nichil adolescēte tuo atq; nostro, Nichil ett mihi ate pti ee seruetius aut amabili? omnib? his qui Athenis st, Est aut studiosis cay artiū quas tu maxie amas hoc opimum Itaq; tibi qd' unie suie possis, libet q; gramlor, nec mis et nobis q; tuj que nome ett Diligē, qualisq; ett, tales hēas ut libet q; dilgas. qui cu mihi p̄mone ieciss'et se uelle aliqj uisere nō me inuita sed et rogita et ame ut id potissimū nobis optnēt. q̄uāq; faceret cu nos et cautate et amore tuuj offi? p̄stanius non debes dubitare. Illudq; nobis erit cure ut Cratipp? una maneat ne priet et Asia feriant illū abhis studijs inquietā cohortatione sitis. Nā illū paratū ut uideo et gressuj primo gradu cohortatio nē admittens, quo se dies logi? discedo exedo q; se pdat. Vos qd egerit sic pcipiu hac liraj dabā nō sinebā. Audiebā qdē turbulēta que e. nipo ee fla ut aliqj onem libitine fruam?. ut qd' mime adhuc mihi ghit, ego tū nacte et nauigatione nrā pusillum laxamēti genam tibi mumismū ex animo meo et dictū nō magno nro honore adte Dictuj gdiu. et tibi inuitissimi uj quib? Xpianis si tibi qdā uidet 1. sinistre ut sceptior uidebor turpiendo q; ei et qua ultio et iuchiuj nos uindicabit. Ignoscet et iuuenilie nīe que usta e et cosmodi et honeste et Cuios. Det dē qd magis hor Lucilio linieit assimē libenus q; nobis, eū et si odio par fuit et eos quos leuit tū mihi nō magis dignos huic et quos tam libenter ulos et uiuere. Tuste mihi pollicet es adiuges me q; primū ad tuos p̄mones, Nā q; illud nō dubito, q; tu qd' detimeā de tua Cesaris scribas nō patiaris me mimi q; et ita amoris tui este. Vale et matrem meos q; tibi comdatos habe. Dat' uij. kal' Junij Athenis.

M. Cicero Cantabrie College Sal'.

Grata mihi est uehemēs memoria nīi tui qua significasti litis quā uis q̄ sis nō que de ma costāna dubitē, sed q; nos et ita rogati Togo, ex Syria nobis tumultuosa qdā nūiata st que q; uera st q; pia q; nobis tua mens magis monet q; mea. Rome primuj omnē Sed ut ita melis salubrie aliqd et honestū negotiū qd' sine foro queam id ne ee Cesaris me fato dū tu abis q; occupone quida et lucchā nachi scribē audax et reta qdē fortasse que et tu gnoscis. Sed q̄ie simpsi de optimo gne dicēdi q; quo ste sustinet' mihi te amud nīo sic. s. ut doctis hominj ab no et docto paulū desidere hinc tu libeno maxie uelis q; alio minj gne ea pfungere. Dicā tuis ut cuj pulent' describāt adhibeq; mutent. pure ett et si uelis mihi q̄dā tū et ista solitudine q; qd' amice p̄stitui sit iocudū uidi fore. Cui mihi existimatione tua Digitauiq; comodis suis tu qdē omnj more sed uelis sic existimes me cuj amore quem et ine nos mutuū ee intelligas plurimuj tribui tuj de primo et gremio et de studijs tuis optimis et de spe amplissime dignitatis ita uidicare ut necij ubi ea ponā q̄rendi pudeat.

M. Cicero Cornificio Sal.

Quod extremus fuit in illa epla qua ate proxime accepi ad id primus rndebo. Quaduerti ea vos magnos Oratores fuisse nō nuncq. Eplas regius meas ego aut nunq ea mihi demū natā esse arbitratus sū aliquā nō dedi. qd mihi indecor existimē scire & intelligē te nihil omnino ee temere nec alicui scribi quoniā te nesciō qui Celi⁹ basilus crūpet gestiat mea gestata. Id ego & summa prudētia tua fretus & virtute, feceram tuae mihi gratissime lre. Idq ut firmius & stabilius fieret quid tu agas, & qd agatur scire velim & etiā qd actum sit nolā te rogo. Etsi primum putabam aio te ame digredi ne eo hoc negotiabar quo & summus & omnis te uti arbitrabar & ab pdendis magnis negotiis discedere. Utrūq; grande. Sed ea omnia te uti arbitrabar

Tima.

sed ea omnia pax quasi adeps multa, te nō delectaret. Ea ea ne ipsa ceciderit qde delectat. Bellone ea ruinam in se quaerit nō ea solū fiat quae melior victor, sed & utrobiq; mos geretur, quib admotis partim sit victoria eqde pcul obduxi utrūlibet oculis animo aequissimo videris. Tu plane audies, Labieni & publii poemata. nihil mihi ea deee satis est qui eis hoc familiariter, docteq; ludas, Je tu eris si primū unum. qd ut fiat, nō mea solum, sed & tua & pene arbitror.

M. Cicero Cornificio Sal.

Lubentissime legi tuas lras & quib iocosissimis mihi fuit & cognomen meum tibi redditum esse. Non ea dubitabas qn eas libenter lecturus & essem. Verebar ne irridēres. Bellūq; & Sicilia Syriā qui primā tibi tributā ee a Cesare, ex tuis lris cognovi. Etiā ego mihi nolo irasci & solent enim fere qdam fore gradu, fieri & austeriā & prudentiā mea. Sed de ipsa bella pertinacia qd scribis tame megnomen & tibi copiose hoc ea ipse gesserim & quam potens sit ex tuis lris cognovi. Itaq; opto ne te illa gens moveat hoc tpe, ani ad te cognoscat quae audio dura. Quae si pacet copias ad obsidendū nō habet nō te augere unquā posse arbitrabitur quae oppida munitissima & copiosissima tui dii tenent & diu & firmiter parata fuerint. Sed haec melius cū te & ipse videbis. Nihil quod ad rem pertineat habeo quod scribam. Illae ad te mitto hinc mandata quae dederis. A te ut idē fiat peto. Impiger ut ita ad meos scribas & me tuum sentiant ee.

M. Cicero Cornificio Sal.

Grate mihi tuae lre, non q̄ sinceram & diligenter scriptam. quā qd gemelli tua pusilla iniquo animo ferret, nisi & Cinnamo & Poppiano recitandas & oīa de oris. Sic & tuos meos amabis & scripta aliqua lucubres. Ego ea mitte facile possim & ignoscere. Quae si ut & cetera lucubras nec tua ingenia ea & perhibeas offerre plura oportet. hoc nos eam & simam Exercay

Iocosa.

M. Cicero Cornificio Sal.

Canini familiaris mei vir oris rebi ornatus, negotiosq; pro re, legatus est mihi & affinitate legationeq; libā. Eius uelim rebi oris adiuues. Opto q; dees ut & honestissime tua negotia & iucundissime tua negotia gerat. Id primum qd a me petit, & tibi commodū est, & dignitatem & tibi confert. Id qui & per te qd ipse & per alios solet, nō rogat, ut oris suaviter liceat & facere & petere qd velit & cognoscā, & summa eius facilitate. hoc ita qd in Cornificii fratre, & utriusq; tibi oris & dignitati, & quotidiane amari & probari, erit mihi gratissimū. Da operā ut valeas.

M. Cicero Cornificio Sal.

Nos hic cum hoste gladiatore cum nequissimo collegio nec Antonio bellum gerimus sed nō pacem quotidie & animo & verbis. ac & de te quotidie nec & prime. nā semper quos laudemus

Ego aũt acta ad te arbitror p̃scrib ab aliꝯ. ame ſumra deles cognoſmo. quoꝝ gd̃ nõ ẽ difficilꝯ
gicetura. Oppreſſa oĩa ſt. nr hiſt ducꝫ boni noſtrꝫ Cuanectom lõge gẽnꝫ abſt. pauſa
z ſenat line z logꝫ fortitũ. Hiem ne tard̃ gnaleſat. gd ſumꝫſit plane neſcio. ſperãꝫ ẽ bona
aligñ p. ſ. maiorꝫ ſilẽy fore. ego rrete rei pu. nõ deero z grad̃ amdem aque mea nulla abſit
atõ forti ferar. Illud ꝑfecto quoad potero tuaꝫ fam̃ z dignitatẽ tuebor. Ad xiij. hal̃ fum
ſonat aũt ſimꝫ mihi ẽ aſſumꝫ eũ de rebꝰ reb magnꝫ z neceſſ̃ tuꝫ de gñõe abſꝫ qui
optineret zetmẽdꝰ neq; nugꝫ tradẽdꝰ nup qui ex ſmarꝫgnito ſumeſſet. hoc ego tuꝫ rei
pu. cã reſtitue tuꝫ me hortoꝝ ut ꝑmꝫ zetmẽ de dignitatꝫ tue. Ad obiẽ te amoꝝ nr̃i cã rogo
rei pu. cã hortoꝝ ut ne cui queq; nr̃ꝫ tua ꝑuãa cẽ patiare/ atq; ut oĩa zetmꝫ ad
dignitatẽ qua mihi cũ ꝑ ꝑſtitiſ/ vere teneꝫ agꝫ ut nem̃ hodie niſi poſthilat. In ſẽpno
ſi meꝝ liꝫ obtẽꝰ gaſſꝫ/ maxima ab oĩꝫ laude adepꝰ eẽꝫ. Id illud z ꝑtoꝫ z leuiꝫ eſt.
hoc magna rep eſt/. Fac ut ꝯuñaꝫ zetmꝫ ꝑtẽ rei pu. plura ſcripſiſſem nup̃ nr̃ꝫ ſeſtius;
Itaq; Charippo nũ me uelꝫ excuſes. Alia hic cũ Epla ad Cũdẽ gd̃ uolũt.

Omnes gdhonẽ Imperꝫ tui/ ſtatꝰq; ꝑuãe mihi demerant Tiratoꝝ. o multũ ſolerabile
loꝝ ẽtꝫ ſed quo tua maior dignitꝰ/ eoque tibi amandꝰ mꝫ fuerãt. Neq; ẽꝫ que tu
ꝑ magnitudinẽ z ai z ingenij moderatꝰ feꝝ/ ate nõ idẽ ſẽda ſt̃ ꝑ nõ ſunt dolenda/ ſed
hoc poſteꝝ. Alia Epla ad Cũdẽ.

Ego urbanaꝫ acta tibi mitto rete ſuo/ qd̃ nr̃i ita putarẽ/ Ipſe ꝑſtabiẽ. Inſumꝫq; ceſſatꝫ
Octauianꝰ conatꝰ deq; multitudinẽ ſcitꝰ ab Antonio crimẽ inducẽdi ut ꝑmittꝰ
adoleſcẽs impetꝝ fam̃. prudẽtꝰ aũt z bonꝰ uir z cordi ſibi habꝰ. quid que ſit.
magna ſpes ẽ ſed eo. nihil ẽ q̃ nõ extimẽt laudẽ z gloriã ſpernat? Antoñ aũt nr̃ſ ſtimulatꝫ
tũto ſe odio cẽ z bellũ ꝓpe ſtrete ꝑ ſuos Dom̃ ꝑpedit/ rei ꝑſtẽte nõdũ.

Ad vj. yd̃ octobꝝ Brũdiſium erat ꝑfect̃ ob maꝝ legiones manꝺonꝝ quatuor/
quas ſibi gallie ꝓuincia negabat/ Et q; ad urbẽ adduxẽ/ z ꝯtinuꝫ nr̃ꝫ ad̃ſſꝫ
hoc ſtoꝝ rei pu. ſi ꝯtaſſꝫ ꝑ cẽ rei pu. q̃ tua uiꝫ uiꝫ ſepe doleo q̃ nulla ꝑte ꝑ etatẽ
ſanꝰ z ſalue rei pu. gaudere potuiſti/ atq; ante hoc gd̃ ſpare ſalute licebat. nũc ẽ
id ereptũ eſt/. Que eꝫ ẽ ſpes cui ꝑ honoꝝ diuꝝ aupicẽ ſit Antoñ Cãnuꝫ apud eos
loꝝ ſibi grate. q̃ ſe ſalua loꝝ ꝓmutare cẽ nõ poſſet. Egdũ z hoc z oĩa que hoc
amdẽ poſſit ſic fero ut ꝑtẽ magnã hãꝫ gratiã/ que ne nõ mõ a ſolin̄dẽ alienat/
ſed ꝑ q̃ oĩꝫ fortunꝫ ꝑ arma tuebat. tibi q; ides reſtro ſtudẽ Nec aq̃ mihi ꝑ abſt
Quicq; ꝓmalꝫ mãdẽ. ſed hoc tu melꝰ. Tẽpꝰ lũ noſtꝝ cui ſẽp ꝑbaſſꝫ mihi maxie
z tuꝫ reip ſumꝫ ꝰ fidẽ diligẽtiã/ prudẽtiãq; cognoui. Da opaꝫ ut ualeꝫ hoc mihi
gratiꝰ fuerie michi ꝓpoſ. Alia Epla ad Cũdẽ.

Ego nullũ loꝝ ꝓmitto/ nec eiꝫ debeo/ nõ mõ laudãdi tui ſed nr̃ ornãdi q̃q;. ſed mea
ſtudia erga te z offa malo tibi exiſtimẽ ſint q̃ exiſtimẽ cẽ nolim. te hortoꝝ ut oĩa tua z q̃
ꝑ rei pu. z tibi ſibi. hoc ẽ ai/ hoc ẽ ꝯgruꝫ tui/ hoc ẽ ſpi quã hr̃ debeꝫ amplitudinẽ dignitatꝫ tue
ſed hec dixi. alias ad te plũꝝ. Cui eiꝫ hec ſcribebã/ ea expectatione eram oĩa. nihil eiꝫ N.
legati redierãt quoꝝ ſmatꝰ nõ ad pacẽ deſcendã/ ſed ad deuincẽdã bellũ miſerũt. niſi
legatoꝝ uiuo/ q̃uieſſet. Ego hꝫ ut ꝑuꝫ ornatꝰ datꝰ eſt/ meo ꝑiculo moueꝝ/
rei ꝑu. defendi/ me ꝑuatꝰ ſtatim ꝓiecꝰ Po. ꝑſtitꝫ ſui/ nec poſtea q̃ ſuſcepi cuꝫ
libertatꝫ mihi uiꝫ ꝑ amiꝰ tuendã ſalutꝫ libertatiq; eoꝝ. ſed hoc q̃ te exalyꝺ malo.
T. ꝑmariũ familiariſſimũ meuꝫ tantꝰ ille ſtudio gnẽdo ut maiore nõ poſſiꝫ. Cui hꝫ
ꝑ omneꝫ virtutes tuꝫ z ꝑ ſtudia tua ſua amiciſſimꝫ. ꝑ q̃ntur uoluꝫ negotiꝫ

ꝓpria.

Stroym ſuã ẽ q̃q; nõ amãdet nr̃ã ſalutẽ nõ ꝑ ſollicitãdũ mihi

Sūm Cornuy z magri Rhop
ruy lrām̄m̄y.

Dionisy noltu quey z humilitū amas z ego vtiq; ꝓtrimū. Ea tibi ego nō debeo comēdare
sed comēdo tū. Ptas igr ut expiam gratissim hoy lrīs tuy z orgn illū z orgn Dio-
nisiy / studiū ꝓspiam? Alia ptā ad eūdē.

Liberalily lras amici tuas quas mihi Cornificius alter ou resiy hodie ut dixbat reddidit
Et die nō fuit senat nrop postero / quātuatily frequēti senatu rāj tuā ego nō fuit
agmeria / Et cū ipe die smat decreuit / ut agmeria nra Custos vrbis quaj tuelo
decretat restitueř. ꝓsa tuas lras rentauit. magna smat apbato gstum est. cuy
sūmo gaudio z ostūtione agnotauit t. claiuy z tuay. fruy dete senat gsulū honoru
fiuy. postulabat aut illi notaiet. sed pāsa clamor. Ego mi Cornifici q uo die smy
ry sm̄ libtaty ingressy z cūctūly retaty ad xeiy. hab Jay. fundamēti rei pu. Jen.
Eo ipe die pudi multi atq; hui rōne dignitatis tue. agrih cū e assessy senat de opinēdy
pūnāy / nec illi postea destiti laboriosiue cuy qui sūma cū tua tuitua gratia rei pu
pūnā absty opimebat. Itaq; crebras ut pot quotidianas gratulatiōnes tuas meay nō mi-
seraq; t verbis reuocat t aut / neq; solū sūty. sed recta / fe / tāj z posse ne detrudat est. mea
ustissimo honestissimoq; gurio te / tuā dignitatē / sūma tua virtute recuperasse / pūnoq;
honoriby amplissimy affectū uehemēt gaudeo. Qz te mihi de reditu purgas accepto
excusatiōne. sunt cū illud q dā greay rhetoy. Ego huic opinor auctor / dignaq;
fuerat rat tpis iy greciaj desyata libertate rapiebar / cuy me Ephesie artem Cuy
voluptatiy rei pu. ꝓstrem nolucrit. Austeraq; adūsus maxīe flam / me ad tubulos nos
Regiuy retulit / atq; ita de uētis zomisq; t preay omi restitutione ꝓperam. postridieq;
t sūma celeritate sinum sue. sic fly t Antoniū t me et / ut ille nō fleret. omiq; q
suay violetay furoie t me unū offendet / meq; cuy dice uellet / ad rediy cuy tuy tenere
t fidys q uey ego incitātq; z nauseāty often t Cesary Octauiani plagay. puer cū
egregiā ꝓsidiū sibi ymā z nobis / de tāte rei pu. q uant qui mis fuisset Antony
redit a Brundusio pestis patrie fuisset. Quae dēnys acta sint / fere arbitror.
Sed redeamy illuc unde Dinarchy? Accepto exemplaroue tua de sēpronio neq; cū stomā
qd t tām perturbatione hic potuisti. nue hic dicy alia uita desiret / alios morty postulat
ut ait Terentiy. Cū obrē mi Cicero gsule de nobisq; z qd ad pugy. vna nauis e
raj longe omy qua qd nos dam opā ut recte tueamy? Vnā ꝓ stre cursu. sed quā q
uētu erut aut nūa recte nō aluerit. qd cū ꝓstare aliud / vivere ꝓ beate ut magno aū pr
excelso. Cogitet q omes dignitatē hui / cuy se pu. gessisti ee delectē. p. lucriū mihi agen.
gūdas / qui q ghiaq; reby potero diligēter tuebor. hyemē qd e pāsy collegay nrop hoiey
gsulatu rei pu. palmaty alieno tempe tpe amisiy. se pu. Antoniano qd latrones me libera-
sed nō dū oīo explicata qua nos ꝓ lubie more nrō tuebiy. q ꝓ admodū sny / raj de fuga gra
sed milla lassitudo t pdere offiy. e rāt dy. Vos hoc hactenꝰ? Abalys te deme q amentē
malo cognoscere. De te audiebamy eaque maxīe nellem? De ty animo qui in
glydā lrīs ad me lū / laudily exhibisti / rumoriy dumoriy cūtē / Id quale sit oīdy qd
ithe agat / fuisay me uely cohorte. q ty Tuis q t affinis negotiaū e. Arbon z honest
hēdy sent sibi ꝓ. Gn. pahiemmū. rex Ariobarzā G. Annej q. gradū Gallū l. pulli
germinū G. Fabellium ex eay oīone intellexi gratiay actione eay magny egē. q
commendatione. tām ey libalitate se tua vsos ꝓdicāt urbis ptis ac tributa t elligūty
q ego te audacy rogare. audebo ty. scio ey q pōdery tua oīa p historia Quare
a te peto ut adeay libalitatiy qua sine meay lesy usus es. q maxīe hystery cumulay

Arredat

amedat. Caput aut est mee comendationis ne patiare Britonem. q. Tuy libiy utadhuc sint
hereditatq Tuscanã auerte. Ceteruy qd oris zelo has cos ame comendationes. q agnas ex corr studore
z obstinatia capies uoluptate qd ut uelis te uehemẽt z atq z zelo. -

Alia epla ad eundem

Sextus Rufus z obstinãta qua me tolit amedat ad proximos z splendore equitis Romani nemiy
redit. Est aut ita te par moderatq mozib ut suma sanctitas suma ris humanitat iungat
Ceteris negotia que sc z affluẽtia ita comẽdo ut maiore studio magis ne ex aio gmendare
nõ possim. Precabã mihi fortuny si dederis opã ut tu bellissat meas apud te leges maximã pot
habere. Hoc te uehemẽt rm Coimbri zelo. Alia epla ad eundẽ.

Mentoz tibi cos quos scribis Lilibaco imnauisse gmas dare debuisse/ sed metuisti
ut ais ne nimis liber in blandiendo uiderer. q etiam ego ne biaius essem/ ne mis fortis
ne mis te diligẽs uiderere. Qz sonetime ita pi. q sũde tibi meñ apiã emptis renauis
gratus est/ que sonetis z nos sez rm Coimbri manebit. Gratã z illud q mihi tuo
nomie gratias agẽdas nõ putas. nec eis id z nos fuse debem. Senat sepi z dignitate tua
appellaret z absentib q ipsis ũgis mpi ad se nouã cogẽt. Imp nec de 55 xx. nec 55
decẽ. q uerũ ago mee z spaciã tibi pse. Tibi aut ex spacio q ipse z pñtib/ nihil pumdũ
reseo. In re pu. qd agat credo te ex cotidiis nogiosis que ad te artis debẽt pscribere.
Ego sum sze bona q sibi cura labore nõ desim oris z mimis zeli pi. ee ne arctiusã hospe
pze me fero. Vez mee mihi diffinih bono uideris ee/ z fuisse tibi allima z culpa a q
busdas absuisse. Alia epla ad eundẽ. z. denuo sepia

Non modo tibi eu oia nia nouissima sz sed Nemiy z ppio Ho. arbitror ee/ eu prignoto
ea familiaritas que mihi nr ay. Lama e. Et eis magno theatro spectata e. tui nõ est
a Bibulo gabino q sile relegari q tibi uelis z fortis salutis mee defẽdisse/ nec ex eo
amor tuus nos nouus est/ sed q erat uet z magn. Hec nulli gratis q mee adhuc debi
tauit. Adhoc offi ut maiis pon Jocundissã q pectudo amedat/ ut nullo z spe plus
hoste delectes/ Non pnto te iam expectare quib ong tibi uelis gmedari. Causa eis
tãta amoris z religis que uerba desiderat. hic me oris usu putaui tuis uelis existimes
si negotia Lame curatores/ Libros familiã q hmõi rebs op erant desideres/ Erat
mihi futile q si ea tua liberalitas pmisset ad tuos familiares meos. nec dubito
q tuus mea comendatione qd tuum e iudicũ/ de hoc ipse Lame rei/ studiose omia
facturus sit. Qui aut nobis dicht te existimare alios sua? q sua nõ diligat
facet scribeda Lamiã adsuisse qui oio illis q nihil nisi ad scribendũ. Deis oia
tua falsa sua? q sua defuebãt nisi forte z illo sẽmanno sua? q me essit adsuisse
qui/ nec Rome qdẽ fui. ut tui de eo ad te scripsi re uera. sed hoc hactenus. Te mi
Coimbri z atq z zelo ut oia Lame negotia mea putes esse. Curesq ut intelligas
hãc comendatione maximo sibi usui fuisse. hoc mihi gratius fieri nichil potest.
Cura ut ualeas. Alia epla ad eundem.

Ita ne pte Lingonenses Nemo ad te meas litas/ ayulte iste qdẽ. tu eis pfecisti ut nemo
sine lis meis tibi se gratulari putaret. sed quis unq mozumbi dixit esse audaciã
q dederis. aut qd mihi rõnis q ny rem tecũ loqui non possis aut scribẽ ad te/ aut
quas legẽ litas. Illud magis mihi solet ee molestũ tantas me t pdere omnibus
ut ad te scribẽdi mea arbitrium familiares nulla dari. nõ eis te epla sed uolumen

Laceſſerem quib; q̄d amore p̄ſecu oportet. ꝑ⁹ eſſ ommpat⁹ſis/ otyū plus hēs. aut ſi tu q̄d̄
uncas/ nolī ꝑudens ee ner mihī molestiā exhibere z amelīas crebriores/ cuj tu mihī raro
mittas/ flagitare. nā cū antea dennebar/ maxīs ocupationib; ꝓca q̄ maxime cupi
mihī res pu. tuēda putabā/ nūj hoc tpe multo dnneor uehemēt/ vt eſſ graui⁹ egrotāt
hr. qui nō leuati morbo uidēt/ in cuj detrimēto rādiū/ ne uehemēt nos laboram⁹. qui ꝑh
grato bello ac pace sublato/ renouatū bellū graue timam⁹. sed hoc hactenꝰ. Tu mihī ceinsa
fac ut ꝓuideas nō ee nec ꝑ tū bellū ad te deuē. nec dubito. humano ut ate uenī possit aut offing
aut amore. nō dubitabā eḡ/ uerū multo mihī notiore tuū amore eſſent ceteri.
o. horū repellā eḡ mihī apīt/ nec uō & suadeo/ uultū me hemule hos mihī ꝓpīt omīs.
nō potū aliꝰ ac ūba ꝓuidit. Itaq; nolī uereri ne tibi succēseam q̄ eoꝺ q̄. admīe quecadetēp
regnū eḡ ꝓpās admīe unū adleuīs/ sed neq; uehemēt z amāt. De reliq̄ q̄ te ī rem
militarē parte z fecisse dicis nichil tam̄ possū hīc opinilari ꝓca q̄ z orbus meis opibus
amissis z ī credibiles angustias p̄mue publice/ que ḡtim undiq; ut optīe mecū milūj
ꝓmissa soluat⁹/ q̄d ꝺe fieri sine tributo posse nō arbitror. De Attio dicendo nichil
puto ee/ q̄m mihī nichil dix. Tractou⁹ de p. Lucceyo nichil hīc grdo q̄ studiosior ei
sis/ q̄ ego sūj. Est eīj nobis nemīs. sed amagius nō ꝓtechum de ꝓfiēdo dic/ ꝓbaruī mihī
se se quomīj id faceāt z ꝓmisso z memīnīdo ꝓdiū. Quare nomēd arbitror Lucceyo.
q̄q; si mea lis obtēpauit. tu nō hortabere illū Rome ee operebit. Ceteꝝ docti maxīe q̄
de prudīa cuj pace mecū ignorante scripsisti. que ꝑ nos abeo q̄sequi te posse arbitrantur
que te nō fefellissent/ si uenisset. nā te diligebāt. post mortē aut ei⁹ q̄d fieri posset nō
uidebam⁹. De Venuleyo Latino horteno/ uale laudo/ illud nō minus ꝓbo/ q̄d simbys
illi aīo equioꝝ fecisti. te tuis z legatis z litteris adeunte. honore eīj nō ignominia
dignis nō erat q̄dā/ eos q̄ ex smar⁹ milito/ si nō deterrent/ rogēdos ut deredāt existimo
hoc fac adeas litis quas eodē ex. binas amplas. Dereliquo uelīj tibi ꝓsuadeas nō esse
mihī meas dignitatē/ tua/ Carioreꝫ.

Marci Tulij Ciceronis Epīe ad Cassium Explicit. Incipit ad Meminiū
z retrorsus Felicitate. Ferarie 1433 z die xxiij. Augusti.

M. Cicero Memmio Sal.

N. Et si nō satis mihī ꝓspitat aliqua ne animi mei molestia/ ag potīs libēt te Athenis
uoluptuq; eem q̄ Inimica quas accepisti dolore me afficeret/ Sapīa tua qua freꝰ ī unā
Letitia. tū audisse te malem nā q̄d molestie nō sane multo leuī est/ cuj te nō audeo.
q̄d ee potuit uoluptatis Certe si audissem te ꝓfecisse/ Itaq; nō dubitabo dicere quin
ut te uideas cuj id satis gnode fieri potuerit. Intēa q̄d ꝓfectis z agritudinis z ut arbitror
gsiti ꝑ agis mee. Ad te/ illud ꝓmū rogabo ne q̄d ī mea mea cā facias/ sed id q̄d mea
ī telligēs tua nullā ī ꝓtē mutatū ī tellexit/ Ita mihī dej si tibi ita ut id libēter facias ante
ꝓfiscere. Cuj patrone Epyrotā mihī cōtū est rōis/ ne q̄ ī ꝓtyra uehemēt labeo dissēsio.
sed a initio Rome cuj te q̄s/ z tuos omīs obseruabat/ me uolunt ī primis. z meꝰ mea que
uolunt de me gnodes z primis gsentus est/ me hūt suoꝝ defensoꝝ z amicoꝝ fore
principem. Je z iam a phedro quinolis/ cuj prius eem/ amīt scleue cognouisse⁹ uald ut
philosophis/ postea tū ut uir leuis z suauis z officiosis ꝓbabat⁹. tradit⁹ mihī q̄ romāt est

Js ig' patro cui ad me Tomas lras missset ut te sibi plurimu rogarem ut ei ... ille Epistolas
patrocinaz sibi gratas: nichil simpli ad te obtinendu: q' admonitus tuo ... ne
nolebaz impedire. Idem ut nuncij Athenas cui idem ad te scribam rogasset obtinuit ... petiit
q' te abstinuisse illaz admonitione gratum fore omnes amicos tuos. Quis hoc est. ... hoc plane hoc
nichil interest. Vtru aliqua offensionis fuerit ... aliquos. Non est gratum illam
adlenitatem: ut' in simia humanitate: ut' honoris nomen est: Tenuerit. Eqdem ingenuas
quis nec mediocres tabulas stephanat nudus: nec cui turpiginis: nisi his multo magis tibi
gratus S. Labienus.
gratus est qui illi laborum sit remissus: qui patronus ordinis ... tam tibi cognitum et tam grato.
honorifice offert testem. Nec epistolis obtestationibus: sed domi nunquam nostris
sumptus hortatus tibi tuenda est dicat. tota hoc vitam: tongaq; quam ... tuis physicis arridet?
licet: si hac ex gratiae nolumus reprehendi: sed nec homines qui illorum ... nos illa delectant.
Nam nulla ... animum sum: nec ... ignoscendum est hoc studium laboris. ... quod ... permittat
magistris ceptis et imbutum puerili. sed nec plura dicendi est. aliquando est. ... postremum
Rectum pro amore ut alteri fieri: nichil ei illo mihi nec ... nec iucundius: si quod nos
sit gratius. Est ei cum liberali doctrina ... sed valde diligit patronum valde
sedulo amantur. Nec amor hoc gratiae ... petimus hoc minime ambitiosum: minime ... rogandi
molestum: ut nichil nisi magis. nec dubitant: quicquid a te nunc hoc ... possum cum
si ... est. Nunc ut si audiant te admonitione desposse: nec ... me ... petisse
non te ... me flubanter: sed me ... negligentem putarint. Quod peto a te ut simbas ad
tuos posse tua voluntate decretum illud areopagitum quod illi ... Sed redeo ad primum. precibus tibi gratiam ... vestre tolli
Nec te ... si fecerit quod rogo: fore mihi gratissimum. Vale.

M. Cicero Heminio sal'.

Caniano studio quibus ... tuo salutatio ... patrono cui ... emilio familia
rissime. peto quod ... maiore modum quod sine tua molestia fiat: ut ei ... accommodes
tua ... opera ... multa multos ... est remigare scal' quibus ... rogo
ne te plures ... rogem. nec ... dubito quin ... nichil amicum ... est quicquam
quae ego cum ... quod tu me rogares: mihi recte gratissimum ... fecisse.

M. Cicero Heminio sal'.

Co. Nullum ... unum ... maximum ... studiosissimumque nostri eruditi ... hoc
... summa humanitate tua quam amamus dignissimum: Velim ... tractes: ut mihi cum ... fecisse
tuam gratum mihi ... quod gratissimum. Tuum ... primo ... summa ... tibi in
perpetuum ... adjunxeris.

M. Cicero Q. valerio q. filio Creto legato sal'.

Cum ... Valerianos mihi summa necessitudo est. magno ... meo ... affecti
simulatissime mihi gratias retulerunt. nam neque honoris mei laudisque ... dissimulant
cum quibus si mihi nulla est ... tui quod te ... amo: quod me ... plurimi facias
sentio et moneri te et hortarer: ut eos fortunis ... Post ... Papiam cum
hisset ad ... opinor. primum ... Sullam ... arrogantem ... deos ... mortalium ... magnitudine
subterfugerunt. Deinde ... primo studio ... et amicitiam meo ... si ... tribuni plebis
legem frugiferam de eorum agris promulgassent: simile senatum ... quo ... Publiam ut eos
cum ... quibus fortuna perpetuo ... salutes ... nollet. hanc actionem meam C. Cosse primo ...
gratulatur legem Agrariam ... Agri quidem Volaterani et oppidum ... perpetuum
Liberum: ut mihi dubium ... sit: quin si quem novum nominem ... vetent

stia beneficia gsuari uelit. Q̃ obrem est tue prudẽtie aut sequi aũctem eius sctas atq; spes
sima eũ tua dignitate semp̃ et aut recte illi & negrã omnẽ eam ꝛsuare. Illud uẽ dubitare nõ
debes qn tay grauẽ firmũ tay honestũ, muniptẽ, tibi sũmo bõnõ in ꝑpetuũ obligay uelit
Sed hec que supra scripta sũt, eo spectãt ut te hortem & suadeam. Reliqua sũt que ꝓpiũs ad rogãdũ
ut nõ solũ tua eã, tibi optatũ me dare putes, sed qđ mihi opus sit, me ate petere et rogare
gratissimũ sit. mihi fortes, ſ Volcanos, oibꝫ rebꝫ & negros & columes qꝫ ee uolueꝝ. Eapꝫ
ergo Dominia sedes rerũ fortunas que adys & mõtalibꝫ & aspãtissimas in nra re pnãtibꝫ
sũmo senatꝰ ꝓbitas & studio gsuate sũt. tue fidei Justitie bonitatiq; cmẽdo. ſ pro meis
pristinis opibꝫ frmũ tate mihi ꝛes hoc tpe dare ut ita defendãt possim Volcanos q̃ndmoꝫ
gsum tuear & eos, nullũ offũ, nullius denigꝫ certamen & que illis ꝑdesse possim ꝓmittã.
Sed qñ apud te nichil omniꝫ hoc tpe ualẽ me qđo q̃ ualuerim sẽp apud oẽs. Pnã pma
necessitudine ꝗte nos & multa benuolẽtia abste ꝗto, ut tm de Volcanis meis cauẽ ut
existimẽt eius q̃ diuino gnio ista negotia tractauit ee & apud quẽ unũ nos cor ꝗtem
defensores plurimũ ualere possem.

M. Cicero Q. Valerio Legato ꝓpretori Sal.

Non moleste fero tay necessitudinẽ que mihi tecũ est, notay ee q̃ plurimꝫ. neq; tñ ob eas rem
qđ tu optime existimare potes te imprudẽ q̃ ne mẽ suscepisse negotiũ ꝓtia fide & diligẽtia
exuoluntate Cesaris qui tibi ꝛes magnã dimisit gessisse posse. Nã ꝛes multa
amicitiã petãt multa, q̃ de ma erga me uoluntate nõ dubitent, nõ omitto ut amicoꝝ meoꝝ
officiũ tuum. C. Tario abeunte etate familiarissime suꝝ usus est & Gillam
tpis iustissima calamitate dolui & cui hic qui filiã unicã amittat, annumꝝ oibꝫ fortunis
redisse tñ & patriã uoluntate omniũ gaudẽ. Aditor & columinibꝫ suis. Is hic & Volcano
possõne cui & eas tãq; ex naufragio reliquas gessisset, horatus tpe cum Cesare & suam & egre
gie ordines ille ista possõne amissa tueri uix pt. Gratissimũ aut est cui superior fuisset
ordine inferiorẽ al' meliorẽ eo forma mimeq; gessit ex eo agro, qui Cesaris nostri
diuidat, cui mouere qm Cesaris beneficio suaue sit. si mea mihi licet multa de egregia
rei studio, ne eã pro apud te ualuisse uideat q̃ uera. Q̃ obrem te & maiore modũ rogo
ut C. curiꝝ rei meã putes ee. Q̃ qđ & eã fortes ut id C. curiꝝ eã, meꝝ mi fortes & ei
stimes. qđ ille ꝓme hierent id me hic abs te. hoc te uehemẽt & atq; & rogo.

M. Cicero Q. Valerio q. f. Crete ꝓpretori Sal.

Credo te memoria tenere me & roras p. Cuspio te mi lenimi ee, eiq; te ꝓgnatem pauidam
& suis postea pluribꝰ uerbis tecũ egisse ut quoscũq; mihi ei nemos gratificare. hicce eos & mea
meoꝝ nemoꝝ. Id tu pro ma prima erga me benuolentia ꝓpemaq; obseruãtia mihi uel ualde
atq; humanissime ꝛceperis. Cuspius hõ & omnes suos officiosissime meritos quos dã hoc
existimo primum mer & diligit. Quam q̃ rem & affirmo hoc eiq; maximus sonectus negotijs
prestiterit. Itaq; hoc ei officiũ quod adhiberi ergã illos ego mea familiaritate & gratia soleo
q̃m possim adimplere. Quare Cuspianos omnes gratos & hic mihi & pro expectatiõe
putabo. reliquus tpis tuã fidei ut nobis apponã ea que mihi tecũ gessisti & simul sigi
fices de mea & Cuspii amicitia. sed hanc rationẽ quã hoc tpe ingressi ualde scito
ee omniũ gratissimã. Nã p. Cuspi singulari pudore & grauitate amicitiã ut nihil q̃ diligentius
& nihil tenacius. Ei ergo studio meo ualdeor mihi tam stricte posse & uolo & debeo
quib; tu diligentissime qđ agam & uolem & nobis q̃ day possibilitate & putabit me ei gratis

artificiu quedam tenere ⁊ ego pullius fui me ex intima mea arte exemplum muriam gen̄ rondaliorum
id qđ assequi nō possum tu te uelim effingas ut ille gne̅ meam limam mundiam quidam p̄ticeps arbitror
Id facies si omne gen̄ libalium qđ et ablutionibus ⁊ p̄fatione tua p̄stari potuit non nō re-
stō ⁊ uerbis, multa denique exprimes, que ḡtiā ⁊ gratia ualeant, nelles exprimere / stō hoc
ipm horum que tibi comedo p̄dignum esse tua amicitia non solū qz mihi Cuspius dare / arbitror si
id satis ee debebat, stō qz nomen nidum thoris ⁊ amicis diligēdis hanc limam fecit
ppe diem iudicabo. tibi qz ut gratū gratis agam. Ego que te nelle que qđ ad exprimere arbitrabor
omnia studiose diligēt qz curabo. Cura ut valeas. Alia epla ad eundem.

Co. Q. cornelio qui tibi uias dedit / est mihi ap. Cuspio comitatus cui tu ḡtiam ingentem debes ⁊ exime frande cognosca. Quamobrem te rogo ut cures ut ex hac gratulatione mihi Cuspius
q̄ maximas q̄ primas q̄ strissime gratias agat. Vale.

M. Cicero Cluuio sal.

Cum ⁊ Gallia gratissima q̄ mea commendatione / tuaq; summa ⁊ me obstringam ad me / Dormiu ne
nisses Locusta sui te mi de agro Vectigali municipii Athelam qui est in Gallia / q̄ locaq;
opus ei municipii tui lauinatis tibi onori. post mea aut̄ p̄fectione cui ⁊ maxima mi mu-
nicipii honestissimi mihiq; iucundissimi ⁊ summi meum officium agere / q̄ tuo arbitratu ⁊ me singulis
existimaui me oportere ad te accurate scribere. Et si nec sui negotii / ⁊ que tyrannio ⁊ que
tua potius sit / tibiq; negotium dari ee a C. Cesare non mediocriter pertinere intelligo.
Quare a te tanto opere peto q̄ mea ⁊ ne fame posse ⁊ liberē mea tua facturum ee arbitror Et p̄mium uehi exi
stimes q̄ mihi est / municipii Formianorum ⁊ isto uectigali exuite. hic aut̄ iucundi municipii
maximus oneribus p̄sim sumus affecti ee difficultatibus. hoc ⁊ si ee uidet ee nō multis / tū
mihi crede singulariter hunc municipio calamitatis amicitia / quapropter nō gnomeo / me de-
miseris maxime nomine agrorum / horum quos nolo uidear offendere. Itaq; nisi magnum sibi hinc
C. Cesari nos cum municipii habemus nō aut̄ cum / cui a te hoc tibi aliquo tendimus / sed qđ
mihi qđ ipsum filium ⁊ dignitati municipii ⁊ egritudini et uoluntati erga te hominum ee uidemus
Ideo a te nō dubitamus tendere / ut hac cum illi Regium obtinuerit. qđ ⁊ si michi omnia a te petiuerit
si michi audiuisti te tale fenisse / tibi maiore spei ⁊ petendi nacti sui post eam mihi data est.
hoc idem a te Regienses impetrasse / quo ⁊ si te aliqua necessitudine adiungit tibi tuus amor
in me sperare me rogat. te qđ tuus nemini tribunus / idem ee tribunum meum. Epistolam ego
ad hanc rem scribam. habeas aut̄ qui illi ea laborem explicet nemini. hoc me nō sine cura scribere
neq; aliqua leui ambitione gnomi ac gratia ⁊ si te existimare arbitror tibi mihi arbitrium
affirmatum credas uelim me hunc municipii delectari / Nullius unq; fuisse tibi neq; honori
neq; labori meo ⁊ quo nō hui municipii studium / in me extiterit singulare. Qua re a te ⁊
atq; ⁊ pro ea salute prima gratissimo ac q̄ tua in me pietas ⁊ magna benivolentia maiores
in modum peto atq; obtendo ut tui formani ager ac municipii intelligas q̄ sit mihi necessarius
officium benivolentia gratissimum / id mihi des qđ erit huic modo ut sua Cesari quod suam /
in petendum tuo beneficio nos id gratum ee iudicem. Si mihi pec / tibi id hoc amplius qui ac diligenter
opera ut impetrem. hoc tibi mihi gratissimum feceris / tui uiros optimos horum honestissimos
certi qui gratissimos ⁊ tua nemini dare dignissimos summo beneficio impetrabis tibi mihi qui deuinxeris.

M. Cicero q. Rutilio sal.

Cum ⁊ mihi gratum eem qui te fame ⁊ tuas egregie me benivolentia explicari nō dubitamus ac pete
qđ mihi petendum esse. q. fratrem qui tua ipse opera sua. qui ac fame debeas ⁊ tu ⁊ omnes boni

frnit. Jg my qualys te mei studiosissimū ee rogno scrt petiuit ame uadte g̃ amantissime smlr.
De re C. Albini senatoris cui familia nata est L. stylo optime adolescenti filio p. sexty. heredi
cero scripsi ut intelligas me nō solū me y stylo laborare debere sed stylū et y albino. Reperit hoc est.
a. my. Laberio C. albio pha et extmahonē attulit qne pha Laberio emanat a Cesare dolens plo
rianis easdem nō excepm. dumdē Donare te rndeat nō rogat me pro hijs nīs Cesare sillanis recthonis
et assignationis uelit rata ee, quo firmiora existimēt sua ee pha die. Sant pha dumdē
que ipe Cesar uendidit, que tūdē my ee uēditionis ee potuit anctis. Sed hoc quale sit tuo tuo
prudētia gsiderabis. Ego te plane rogo atq; etiā ut maiore studio, ut mirore deā magis exau
rogare mihi possis ut albino pareas, pha liberiana nr athenis, magna me affecit nō mo
letitia sed et quadā mā gloria. si p. stylo hoc maxie nrō sanctissimo et me ut ego illorum
plurimū debeas. qd ut facias te uehemēt et atq; et rogo. manus mihi dare libentius nullius potes
Jd mihi intelligis esse gratissimum.

M. Cicero Cassipedi sal.

Quāq; tibi pro tua humanitate ut potui diligentissime scripsi Birthime, tegi cui nra gratulatione tuis et
tua sponte et tollere cupe ei sodalitatem gloriāq; rebi posset cōmodare, Tū mihi hanc curam agrē
magni sua et pesse arbitratē me et y libēter declarare tibi, qua ēem erga ipsos voluntate nō dubitans
her adte scribē volo ēis te existimare me cui omisso ordini publicatorio et lectissimo
tribuendi Jdq; magnifico et ordini erga me, meritis suis debenti, tuis et primis Romanis esse
hunc Birthimiae sodalitatem que sodalitas ordine ipō honoris gradū is et maximā auctoritatis assecutus
ex ceteris sodalitatibus et caput et multis ante et ea sodalitate valde mihi familiares sed primus et
is cui primum ostiū aperiē, hoc tpe p. impli p. f. mea. et magis et ea sodalitate. Quae mihi
ita sint et maiore modō a te peto Gn. pompeium gestit plurimis et sodalitatem omnib; tuis offitiis
atq; omī liberalitate tueare, eaq; ut ēis opē qd tibi facile facias, et gratissima sint
sortis, rei q; publicae tuae quā potuis qd tuo beneficio, nō mediocri ornare, et te et maxie
defensas et auctas velis. Jd tua mihi gratissimū feceris, tuisq; illud tibi ex pte promitto et spōdeo
te sodalitatem Birthime si hoc gradu facis, memorem ee et gratum. Cognitus.

M. Cicero Bruto sal.

Cui adte tuus astor agrarius Varro pbrisset gradationē ege cui nō putabas. tamen ei com
dare tibi cui arbitrabar absq; more maiorū ius ut te nō fugeret, hac gratia gradationē libentius
nec tibi dum proximā voluit ee. sed nō tibi sta et y massiset, ipse mihi ad te attulit
scriptas litas maximis apud te pdō himias a me qs gradē ut qs diligentissime scriberē
Malim hanc qd mea familiaris tanta mea pce arbitratus. Ut qs delatae mihi hoc
et tollegas cui primū ab. tribui in foro nomē ad laudem te meā qualē. Deinde ut te cōme
moraret duae res attestātur quae meas et illius lemnolenas amicitias contrahebant
et hoc studio mō quo et nūc maxie delectamur. Et nō et gerere ut nostri, nec pme et diuturna
Dei q; maxie et qualē et societatis publicamore. qd qdē nollem. maximus ei dānus
affectus est. sed hi rei ordinis mihi gradationis sunt amantiā mihi firmiore. Dei
necessarie mutuq; publicis ophna et fide et fama tua auxit haec gratulationis tu pristi
nemini debet, honorē qs honestissimū existimauit suscepto labore tuis. hoc acrit tuis amī
Brundusio mihi et gradans primo ad Cephaliā eit. Quare et amore et in suscipiendo
negotio ysiexi et gratulādo accumulādo fidei videor mihi cui stuam de ybitate et meritis dubitā
fuisse, si pro eam cur ei tuo quē diligenter tibi exposuisse in qua re exponenda parū ee de ybitare disse

sed tñ sepany ymitto ī meq; impio fore cum tibi uoluptati q̄ dolu. Nā ī modestiq; hoies cognoscq; prudēcq; a cupiditate omī remotissimū. p̄terea magni laboris sūmeq; ī dustrie. neq; hoc ego pollicq; debeo que tibi ipsi cui bene cognocis iudicanda sūt. sed tñ ī oīb; nouis quēstionibus ī est/ qualis p̄ma ad rē sit — not
ī qua comēdatione q̄ amicitie p̄mis apud. q̄ ego hortēs effice uolui ī ipa p̄se necessitudo
gstruc effice debet. sed tñ nichilo ī hortis illud hortandi. Cura ig̃ ut me tibi tanq; exactissimū q̄h et
uarro existimat ī q̄ sentio/ ut q̄ primū ī telligas/ hāc meā gmēdationē tāq; ultimā
a tibi sūme/ q̄q; et ipe sperem/ ne ego Dubitarim.

M. Cicero Bruto sal.

Cōm°. Quia semp̄ auidum studiose te opāq; dare ut neq; mox tibi cert ignotū/ q̄ca nō dubito
q̄n sciās nō solū cui⁹ munerī sim/ sed ī q̄ diligēt/ quāq; meos muneris Arpinatis tui/
quos q̄dē ora comodi omīs q; facultates/ q̄h ī sacra q̄ne ī sanctā edē sanctq;/ locoq;
cōiq; tuēri possit/ q̄ssē ī hortorū cohortatiōib; q̄ hūc ī p̄uincia Gallie. ad ea uisenda p̄mouēs
que a colonis debēt exigēdas totāq; ro ī cognoscēdā. ī administrandā/ legatos egisti Pomponiū
musinū. q. Sulpicium q. f. M. Fannium M. f. Cl. Manerciū q. f. Peto ate ī mauult modū
pro mea nouitate me ut earū tibi curē sit/ opāq; des ut p̄ te/ q̄ cōmodissime regionū munī
cipij administrent. q̄ primū q; q̄ maxime ipos q; quos nosti scripsi ut honorificentissime p̄ma — Pulsio
nā/ ī q̄ liberalissime tractes. Iuuat uiros ad mā nouitatē adiūxeris/ munusculū q; q
gratissimū/ hortēsue tuo dedūxeris. Mihi uō ī grauis fuisti. q̄ uim sēp̄ tuā muneris mei
q̄sieui/ tuq; hoc āno p̄sertim ad meos mea offīa q; tuleris. Nā q̄ sūme de muneribus hoc āno
edilq; filiū meū fecisti uolui ī hortis filiū ī M. cognitū habeo maxime nouisti. Is ex magnifico
ī nō muneris nec alio ullius genere solet/ quos cohonestamus/ Insperatq; nec sine p̄cib; p̄ū
muneris tui studio/ diligēcia haec administrata erit. q̄ ut facias/ te rogo/ hortor/ ī
atq; ī rogo. Vale. M. Cicero Bruto sal.

Q Tulia spūria cōtra comodari tibi legatos Arpinates/ ut potui diligentissime hac petitione
Q. Pacuuiū/ quo nō mihi omīs notiores sūt. diligēter comodo nō ut aliqd detrita
gmēdatione gminuam/ sed ut ad hāc addam nō ingratus. est M. Cesij me maxime et
familiares ī noui ī sunt ī Sicilia mecū Tullius mihi/ quo ex munere tibi gratulor. — et
etenim ut accepisti abeo bñ sibi ideo nō dedisti. Est ppa q̄ apud te ualet p̄mum
apud studiosū nō abhorrens. Quare nichil est q̄ liberalissime explorare/ quāq; digni
ī ea legatione quā susceperit ī suum gmodū/ semp̄ auctū meū q̄ maxime ornatū
ī dustria Vult. est id q̄ optimo cuiq; nō tutum est/ q̄ maximū laudē/ tuq; amoris
qui cui ī p̄tulisti tū a mūnere gestū q̄ existiget/ si hāc mea gmēdatione tuq; erga
te studiū erit gsensit.

M. Cicero Bruto sal.

Lucius Castronius petō lōge primus municipij Lucensis/ est honestate gnatus p̄ma offīa
Bono plane uiro ī cui⁹ uicinitatē tuq; fortuna/ sigd horū ad te pertinet ornatū.
quos amicē ī familiarissime recepisti ut nosti ordinis obtinet meiq; obseruātissimos. Quare
ut meum amorē ī tua dignitate amicos tibi gmēdo/ ea gloriā q; ī eos comodatum tibi
profecto iocūdū/ mihi rectū erit gratū. Vale.

M. Cicero Bruto sal.

Lucio titio Strabone equite Romano ī p̄cipue honesto ī ornato familiarissime utor
ocq; mihi cum eo intercedit usus p̄me nōdum. huic ī tua gratia pecunia debet
pupilli ī cornelii. Eius res a Vulturno qui Rome uiuit/ ī certa ī Gallia est. ī

Pero a te hoc diligēt̄ q̄ si mea ut̄ cēt que ē honest̄ de amicor̄ penuria talionis q̄ de tua ut negotiū
gnāt̄ cures. Ipē suspicias trāsigis opꝫ q̄ des quoad tibi equū z rectū uidebit̄ ut q̄ q̄modissima
ḡditione Lilii Stratonē qui cū eo in cōmissū ē negotiū gnāt̄ admōneas q̄ primū. Id et mihi
gratissimū erit z tuipē L. tuū cognosces amanda tua dignissimū q̄ ut tibi curae sit ut ora
rolet cē que me uelle scꝛs te uehemēt̄ ē atq; ē rogo.

M. Tullio Cesari Imperatori Sal.

Precium tibi remedio uniꝰ. tui necꝰ mei familiarissimi uiꝛi ophimi filiū que tuꝰ adolescēs
rpm̄ ut̄ modestia humanitate auꝰ z amore erga me singulꝫ agnoscā diligo / tuꝰ pꝛig⁹
te doctꝰ intellexi z didici mihi fuisse rē amicissimū. hinc ille ēꝫ est maxīe q̄ mi inuidere atq;
oburgare me solet⁹ est q̄ me nō tecū ꝑpꝫ nō abstē honorificentissime tractare / gnūgem.
1. sed mea nūq; aut̄ pꝛecibꝰ ꝑpulit̄ ꝑpꝫ. Audeba
eꝫ nostros ymos clamitāt̄ sed tū ida me ornolat⁹ q̄ hoīs ignari z q̄ amicū inhūanū tractē
atq; ita loquūt̄ ē.
sed me mouet̄ ia moueꝛ ut medꝫ Itaq; ad hanni magni Eloquentiaꝫ me gistro / z aduersꝰ ꝑpꝫ
ei⁹ Eumenidꝫ
1. Odi sophistā qui nō plꝰ sapiꝫ est. quis ꝺ pū simꝫ ꝑsonā laudat egregie z aut posse audi
1. sed aute z post inde z tū michi loquꝫ ē.
1. sēꝫ egregie dicturū z ꝑparatū cē z alioꝛ. sed ut ita dicā ad id
unde repi uehemēt̄ mihi gnū fecerꝫ pbrie adolescēs humanitate tua que est singularis
gpheder. z a id q̄ ipsoꝫ ꝑsuaserꝫ rā te nelle arbitrare / Addideꝫ cumulū gnūdatoꝫ
mee. Gnē nouo ꝑsuasꝫ ad te uꝰ ut ī telligentiꝫ nō uulgarē cē cōmendatoꝫ.

M. Tullio Cesari Imperatori Sal.

P. Crassꝰ ex ōi nobilitate Adolescētiꝫ diligi plurimꝫ z exco eius ab ī eunte ætate by
spauitꝫ tuꝰ ꝑme / existimauē rpm̄ ex his indicijs que de eo fortes rogitare ei⁹ labꝰ ayolamū
iaꝫ tuꝰ eqdē eius ille mitē z magnificabā z ꝓbabā. Erat eiꝫ z studiꝰ Crassꝰ ad ei⁹
optima studia uehemēt̄ apt⁹. Itaq; abeo admodū diligebat⁹. post mortē aut̄ Crassi eo
C6. mihi ē dignior uisꝰ est que ī fidē atq; amicitiaꝫ meaꝫ ueniꝛet q̄ eo ast ob id⁹
z colidas putabat / quos ille dilexisset. z quib⁹ rarus fuisset. Itaq; ad me cū Cilicia uenit
adulescēs q̄ ī relq; mihi magno usui fuit z fidei ei⁹ z prudētie z uir optimꝰ tū ī Alexandrino
bello q̄tū studio z diligētia gstiq; potuit nō defuit. q̄ū ꝑmanet te q̄ ī tm existimare
ī hispaniā ad te maxīe ille q̄dē pugnabit / sed ī me ancore ex fert⁹? Cui ego cōmēda
tione nō sum pollicit⁹ nō q̄n tibi apud te ūtutis arbitrium / sed neq; ego mihi cōmendare
debebā / q̄m z ī bello tecū fuisset z pugnauisset. testimoniū meū de eo uidebā q̄ ī ipse
magni existimabat z ego apud te nalē cuiꝰ existimabā. Doctꝰ igit̄ hoīs ingenuiꝫ
z studijs optimis dedit̄ / Id q; apud te ualet̄ ī me cui Dyodoto stoyco hoīe meo inde
cuditissimo / multū apud me fuit / uale aut̄ z rēpꝫ studio ingenij tui q̄ ī ꝓfecto
cupiebat / posse arbitror / ualet̄ z gemo. hēc opꝰ ia ꝑdē z eo q̄dē studio ī aliꝫ ꝓfecto
satisfacē z mortalium laudi magno mirabili q̄ par. hēc opinionis mee testimoniꝫ
sed tu hoc facilius multo q̄ tua singulꝫ prudētia iudicabis. Et si q̄ negotiū eraꝫ cōmēda
tibi cui / Quinto ei⁹ commodissimus / erit mihi maxīe ī medio gratum.

M. Tullio Varro Sulpitio.

Varro Curl⁹ qui partibꝰ negotiat⁹ / multis z magnis de cuius amicitia gnā z familia

quet mihi eu eo est. vt primu ſtoy uenit ſtituta ei pua amiſit. hic eu aliquotiens antea
tu yxime hoc miſtimo bello dom ei tota mihi patuit. qua ſi opus fuiſſet tuq ei usuq; mea
maxime aut mihi uenalia nec ea q̄ ſanctoy cultā nouimus q̄ e achaica familiariſſima?
Cuiq; unū. pu retros obſuat ac diligit. quē ſi tu ita fore cognoſti puto me hoc q̄d fieri
fare pu?. ea est eu humanitate z obſeruātia ut eu tibi tuq ipm̄ q̄ ſe gratū futuru putet. q̄d tu ſi
ita est magnopꝑe a te peto al' q̄ſo ut adeā uoluntate ſiquā t illū ag hoc mea cā tibi
q̄ maxima? post remdationē cumulu amidat. ſiq aut ꝓ uerecundia ſua mus te hoc omitt
aut nō dū eu ſatis hoc cognitu/ aut que tu ē cui maiou gratiā indicat/ ſi ita eu
remede ut neq; maiore studio quēq; neq; uehemēti ac tuis gratū poſſit. fieriq; id q̄d
debet fare hi qui religioſe z ſine ambitione gratū dant. ſpōdeo eu tibi id q̄d pot? ſpōdere
debeo ī me q; tenuio cos esse ay. Cuiu mores eaq; tua grauitas tua z humanitate ut eu
z amicitia tua z tua admiratio gratulatione ſi tibi ſit rogatu? dignū ſe existimaturu
mihi q̄d gratiſſimū feceris ſi ī tellexero hāc litis tuiuq; me tibi obligatū fore.

M. Cicero Seruio ſal'.

Non gredam ut Actico nro q̄d clam lentia uid? iocādioꝝ tue ſuauiſſime adeu z hu-
manissime ſcripſe lic fuerint ꝑ mihi. nā z ſeruus noſter ꝑpe eā grate acc? ita ego
admirabar magis te q̄ rogari? aut tecte admoni? libalē Actico uideri? q̄d in dubiū nolā
qui ita fuiſſe ſicut nō erat ultro ad eū ſcripſiſſe. ita q; me opinā noluiſſe tua/ tuiq ꝑ
leges demiſſe. eque nō mō rogaue te ut eo ſtudioꝝ mea q̄ cā fieri nō debeo/ mihi eu
cumulatā fieri ꝑ ꝑ pollicear. ſed ne negas q̄d age q̄d me rogā? cā z tua ſpōte feceris.
Illud tu dicā/ mihi id q̄d fecit/ ee gratiſſimū. tale eu tuū uid? debere ee qui ego
omnia diligo nō ꝑ mihi nō ſume ee iocādū q̄d nō timeat/ ee grauū nonne est. ſed tu qui
mihi q; gratione nra ut ꝓmitte apud te ī ſimulēdo/ lucri uenū q; cōe que negotiū mihi
fructuoſa ee/ fama nā ad id q̄d Acha cā te oſtēdiſti ee futuꝝ tanto uelis addas/ q̄ tuq
ex nro amore accreſcat fieri ꝑt. z q̄d modo uolo/ q̄ tuq officio ī Epirotas religioſi q;
reby Actico obſtrixeris hoc tuiq me tibi obligatū fore.

M. Cicero Seruio ſal'.

Cui Liſone familiē esse mihi q̄d hoſpitiu nec? quis ego necessitudine ſtrictior colēdā puto.
ſed ea cā z nō alia q̄libet familiaritas tua/ nullo nō hoſpite. z ea nō officio ei? multo
tuq ī gratiā ne quotidiana sic ē aucta/ ut nihil sit familiaritate nisi gratia? Is cui Pomi-
peiuq ita ut tu fuiſſet ut mecu unice/ z ſi eram ī magna ſpe/ te mag? tuq gratiā ego
diligentiſſime facturo id q̄d fieri ut ei? rogā z honoꝝ absentis tuerere. tuq ī rem ꝓpitie
esset oia z Loſa fuisset ī nia cā nisi q; p nos quondā aliq̄d timebas? Effecisti tu est z
ipſi? ſplēdre z nro reliquoq; hoſpiti ſtudio ut oia que uellem a Cesare ī petrē?
q̄d ī tellegis ex his liis quas Cesar ad te dedit. Tuce nō mō nō tenuiter tibi aliq̄d gratū
gratulatione q̄ adepturu oia ſed eo uehemēter te gredam/ ut Liſoni ī Rhodiis nemini hoſpiti
tuq tempus cui? dulcia forenia timido? tenui ageban? Vereris neq̄d amedeat ei? modi ut
nec tu q̄d mediu possis. Explorata nō ei? ī columitate oia ac primo ſtudio cum pro
que ne ſingula enumerā/ tota tibi domū remdo. Thy Adoleſcētis filiū ei? que C. mom?
gemellus dies mag? ay ī collamitate exilij ſui patrōciniis eius fuit oct/ patrocinium
Legibus adoptauit/ ut a ipſi? hoſtibus nr? eius q; tueatur. Caput illud est z Liſonis

qng ego vir optimū gratissimūq; cognoui ueapias ꝝ memīhidine tua qd̄ sit futurꝫ nō dubito qꝫ
ꝫ eo diligēdo / ceteris q; postra grādado ida qd̄ ego sic audiꝫ z uolūtatꝫ hōrē qd̄ nī sit uehemēt studeo
tuꝫ z illud p̄cor / nescis ꝫ cumulate uidear fecisse / aliqd ei rei mille negligēt simpsisse possit /
nō te oblitꝰ mei . qm̄ ess me scriptis tuꝫ ex simonib; quotidianꝫ / meis / tuꝫ ex epl̄is z tuis potui cognoscere

M. Cicero Seruio Sal̄.

Relapone patrēsi medico uror familiarit̄ / ei q; nō sperando mihi rogāda fuit tua ꝫa qua pmꝫ
exp̄t ꝫ naturalē meꝫ Iniqua mihi mi ꝑa sua / tuꝫ ꝑclitate / immolēda q; fuissent / hanc
tibi grādo z a te peto / ut des operā ut sollicitat diligēt me scripseris de reip / meis q; grādabor
uelut magno sibi fuisse . Erit id mihi uehemēt gratū.

M. Cicero Octauiano Sal̄.

Marci simlis humanꝰ abscedentē adolescētia me obstinauit resp q; dilexit. Viuit uoluptatꝫ / mꝫ phimus
z ꝑ os grāe officiꝫ diligēdꝰ quē si arbitrare ee sitone z nisi audiꝫ ch ei ꝫ mihi uis ego z
reliqm cibus ignoraui nichil eet nobis plura me adhuc de eo scribē. Ipse ei ipse ꝑfecto suꝫ
moris sua q; humanitate ut sine cuiꝰ grādatione diligēt absentē / nō minꝰ q; z amet z uereat
suos familiares. Sed nō illū abeē puto ꝫ maxīe nodiꝫ / domuꝫ suaꝫ q; sitone
rei q; familiarꝫ maxīeq; C. Amanū Amanū libīū ei quē qd̄ mihi z pro nobis grādo nō
tuꝫ ꝑca mihi z ꝓbat / q; e ꝑ patronū suꝫ offō z rē singulē / tuꝫ ꝑ meritꝫ magna offī
gruit / mihi q; molestissimꝫ ꝑpetuꝫ ita rē familiē immolēdi ꝑsto fuit ut sanē manuiss eet.
Itaq; peto a te ut eum Amonū z ꝑ patronū ei negotio sic tueare ut ex ꝓbitate qua plurimū
z ipsi tuo nomī debeāt. Hoc q; ꝑ me noꝫ horū prudentiꝫ z officiū cognosti z diligēt
a te diligar. Vale.

M. Cicero Seruio Sal̄.

Malius qui negotiat thespiis uehemēt diligo nā z resp me uolunt / diligēntiq; obs
uauit / z studijs meis nō abhorret. Accedit eo q; ꝑtē ei nutrix magnopere ei rei
multū orā qui th existimant z si suis liis quib; ille opitulat grādabit / uelde gratū ei
th mea grādatione aliqd accessionis fore / ego qd̄ mi agrāli familiaritatꝫ tuꝫ dare
studiū quoad te ꝓbaturum esse arbitrabar / tibi me tradidi plurimū. id est ꝓ T. agrāli quoꝫ
maxīe gratū q; ich honestiꝫ / ac ꝫ ma dignitate potuiꝫ fieriꝫ atq; ornatiꝫ. Et ipse q;
ꝓpria grauissimꝫ humanissimꝫ moris gratia ille / te eum qui polet fructū aduersꝰ
uirtutē offitijs expetere ee sapiēs.

M. Cicero Seruio Sal̄.

Cosinio Amico z tribuli meo valde familiariꝫ utor nā erat nos meritos uicissim
ꝑfecit z facile nē maiore z mihi eum Cosinio gratificandi fuit / Itaq; tota cupiꝫ eum
me diligat. Iniqum q; libīū ei. l. Cosinū Anthiarꝫ hō z patrē no z patronū neciꝫ quo
z nisi ego sui ꝓbatissimꝫ. Hunc tibi ita grādo ut primum libīū eet / eodē q; apud me loco eet
quo e apud puꝫ patronū. maiore studio grādari nō possiꝫ. Quicquid gratificādi mihi feceris
sicuꝫ z Amantiā tuaꝫ accipiꝫ atq; eum qd̄ sine molesta tua fiat / sigillatim te oꝑ ei faciat
Iameiꝫ. id erit mihi uehemēt gratū erit / z tibi postea rogādi. hoc ei primū ꝓbatum
tibi te obstrictū q; cognosciꝫ.

M. Cicero Seruio Sal̄.

Cuꝫ Actico Anna carebā ex offō meo uoluptatē q; memini neciꝫ q; tibi dilectꝰ Lysone hospitiꝫ
z familiarē meuꝫ grādasset / tuꝫ nō posse q; ex liis ei cognoui. Erꝫ tibi ꝓbo ꝓsperū fuisse

Vehementissime letat⁹ sū me tay diligēcy ꝛ eo gmd dāo fuisse. Jta est semp̄ r adme sibi mecy gmē-
dationey maxime adiumēto fuisse gr̄ad te delatū dign̄ p̄re ꝑ dignitatē hui⁹ dicte loqui polui⁹ cē.
De qua ꝛ si ꝑ tua singulari humanitate purgatū se tibi sentire cē/ tū p̄mū ut debeo tibi
maxias gr̄as ago cui tāti lis mea potuerūt ut hys testis omy assēpsone ruissemy qua hūcy
de Lisone deponēs. Dein rogas mihi affirmāt uelim me hoc no ꝑ Lysone magis ꝙ ꝑ ois fieri
horey cē nelim qui⁹ q̄ mōnd tu sine tua suma laude fecisti. Lysonē mi mecy ꝑpe quo-
tidie cū una q̄ uimꝰ nō potui q̄ libēt me audire arbitrabar/ sed q̄ libēt hō ipo legebat
omia mihi tua ꝛ sua ꝛ dicta laudabat. Una ꝙ ꝛ sic ate tm̄ tenebat ut nihil nō ad rem cōm
dationē meā. Vnus ergo ex his mey oia gremiū fuit/ tū ate puto ꝛ maiorē modū ut
cui ꝛ amp̄ ꝛ tuus officijs libēter uitā impendere. Habeo ad te quid⁹ nec/ ut sup̄ius scripsi
scribā/ nisi cui ea ꝙrip̄ tibi fidi cē nolui arbitrare.

M. Cicero Sereno Sal.

Hagesaret Laodicey magnis meis beneficijs ornat⁹ ꝛ gratiam mea memor ꝛ grat⁹ fuit/ mecy
postea diligentissime coluit. Cui tibi magnopē gmēdo ꝛ ut hospitē meū ꝛ familiarē meū
ꝛ gratū habeas ꝛ diligas rogo/ ꝛ p̄cipue cuncta sua. ꝛ tua nemīnidine dignissimū. ꝙ gratius
mihi facere⁹ si dederis operā ut ex ꝛ tellegat⁹ hāc meā gmēdationē/ magnū apud te ꝓfuisse.

M. Cicero Sereno Sal.

L. Aelianū ca mecy nemīnidine gnātū est q̄ mihi q̄stor fuit. ꝛ de hac re cum quas ego ut
a maiorib⁹ accepi res gratas dignas q̄ sint humanitate sua cognosces/ ꝛ mea ea re
uehementer ut nec familiarē ullo/ nec liberū. Is ꝙ tū gratū mihi esse sciebam ꝛ sibi ea q̄ honeste posset
te tibi ꝑ se fore cū/ magnū tū ei ꝙ erat apud te meus tuus q̄ ualitus. Is ut hic ipse
ꝛ ea indicabat tū familiam gnātudine tua ꝙ ipse exime audiret q̄ tua. Quare est ei nos amore et
gratia q̄ cho. Peto ꝙ a te tanto ꝑ studio q̄to ꝛ tellige debeā me pōs ꝙ hoc tuo mihi nemīnē ꝛ tuy
familiam ulla⁹ negotia q̄ se ꝛ Achaia exco q̄ haurest. q. enim fr̄e meo q̄m hebde negotia est
explicuy ꝛ expediuy hīs mecy ꝛ p̄tim q̄ hōs tū ꝛ auctē ꝛ gratia tua. Ne ea ꝑ ꝑpetuā hos ꝙ hoc negotia
mādatum ut ois ꝛ rebus q̄ ꝛ aliquā gnātā nomīnē te adiuuet/ ꝛ q̄ modo tuo fieri possit/ te dili-
gatore utrorē. id ut honoris mei cā suscipias uehemēter te amp̄ ꝛ rogo. Illud ꝓtea si me aliquā
ꝛ tua dignitate putabis cē/ feceris mihi ꝙgrātū. Sīgd diligentiores erunt utrius fuerūt
gratia nolim ꝓ eos q̄s nō semꝑ reperi/ tēnā tuendis. q̄d quo minore dubitatione fieri
ꝙsim lubēs ad te a q. scripsi gratie nō quo nihil ꝙ iuberet/ nec ois id tue dignitatis cē
arbitrabam/ sed quodāmō q̄si gmēdationis suscipiēs. Sentiēs q̄ id libēter hy apud eos fieri
possit nec cū sine ꝛ sine gratia. ꝛ me ꝓbē. Peto ois uehemēter ut me⁹ labor⁹ ꝛ
q̄ ipse de se. sed ut illū studio ꝙ tantū me ad suū usū ꝙuenit tū illud labore ut nō
minimū hac mea gmēdatione ꝓ gratissimo arbitrer.

M. Cicero Sereno Sal.

L. uerecundē exp̄. scripsi ad hīc gratis litis mittā cui ꝙtis agam q̄ mecy rogādo nec tū diligēt
obsequor/ q̄d ten ꝛ alio ꝛ stultā ne iudex sim. sed hī ne ꝙ ꝑpetuo ꝛ ut uolet ꝙ in scribendo
sic ego ꝛ ꝓclie de eadē re alio mō. C. Iulium q̄ Antonij ꝛ nobilitatis mihi gratis ꝙ hoc ego
ꝛ suo ꝛ tuo ꝛ Brutij animū patrem tu nosti/ nec laboriosū me honorificū ꝓtinus tuetay nec ꝓ-
ꝓtus nec familiare absens ꝓtinus. Id ni ne rogādū ꝛ ea ꝛ q̄ nos tibi ego ꝓma nōnullis
ꝛ suma gratione addet⁹ gmēdationi tuy q̄ ay. Brut⁹ ois est ex meis familiarissimis ꝛ atq
intimis maxīe noster hō ꝛ magnus meus beneficijs deuinct⁹. ꝛ ꝙ ei⁹ q̄m mihi debet ꝛ alig⁹

uider grauissim' tuy multo uerid' te cē ; me tali uolūtate ut plus ytis amas meis q̄ fido pus fortiss-
ymo Cicdo q̄ magis ego dubitare q̄d illoy cā fuerit. q̄m. q̄d mea' ꝓdhor no dubito quin ostenis
mihi cē gratū. ffilud te rogo ut dilos quos gnos cē hoies pmus q̄nos cū tibi ꝓmittebat ostis.
Quare uelis q̄so hūc negoty des opā q̄d tuo gmodo fiat ut te opinē dichayā ostenat. Figo
cay tuo sno iocūdissime gnūcissime uno/ magnā q̄ tū exigemo a' pmptitu q̄ssendo tuy ex
uirtute z ybitate uolūptatem capio.

ay. Cicero Fesulo Sal'.

Et si libēt petere a te soleo tūd opus est meo/ supiay/ tū multo libēt' grās tibi ago cū sensi aliqd
gnidatione mea q̄ sēpe fuit. Inuerabile est eis quas mihi grās agat omes z mediocrit' a me tibi
comdari/ que mihi oīa grata ꝓd dcl. ayessime ḡissimū. pce eis z meis tenuit/ te ut meas litteras
statis ꝓuideretis tuis pollicitū cē oīa. multo nūc plura z maiora fecisse. Id q̄ primo eis datis z
mihi dilēd cē uelis ayessimus mihi te fecisse ḡissimū q̄ q̄d hoc uehemēs' letor q̄ ea ꝓpe me ayessime.
te uideo magnā capiūe uolūptate. Est eis reo tuis uirt' z platicis pmū offis pmaq; obligiāre z tuis
studiis illa nra ꝓhantia delectabant. nūc z omnes. q̄d reliq nūc z uelis augeas. tua ros bōna
oīa z ea que te cūq; digne. sed due q̄d te moriaris rogo. pmū ut sīgd fam̄ d' eius amplus-
imo nōie nō pcul eis sanctis ꝓdeas. deis nīs fauentibus hodieq; ex his q̄ibus auerat opta
que uxor tyndaridis fuit admodū. Incas q̄q; rōne q̄d modū ei mulier forma ꝓdesse q̄ ne-
putauit illa fere ut opinor nra z/ negocia ostancis. hoc ut assequaris te uehemēt z atq; rogo.
Illud q̄d ꝑscripsi id ita ut tempus te eā q̄ssis ostendat cū/ q̄ueq; finis istis bis rebus ponendus
ut ipse uideas. hoī te gratissimo iocūdissimo benigne facturū. Volo eis adiq̄ nem cū sensi
hortāte/ nec Lacedemonios dubitare arbitror. q̄ ipsi sua maiora q̄ nostra auctoritate
comedati sint. Reb z ratione tue. z ego q̄ te optime nouisti nō dubitauy q̄ tibi non
ssima z cura z mīa ꝓpos esset. Itaq; mea amor pcepit/ ꝓbitas Lacedemoniōr ut hāc mutuā
gnedatē/ z si memmerit me ei tenuisse oīa debēt tuis rebus gnidatione Lacedemonios apud
te nō egē. Itaq; pce uelis ayessimos nos omnes debere tuis arbitratu z honestate q̄ plu-
bationē feceris q̄ his tuipsis. Eūdē q̄ me sic uidisse te q̄ uis' opus nostra nō nra polli-
ce z Grecie monūta oīa tua sponte Atticis Lacedemoniis z cee z fore. Quare tū mihi ate
peto ut mihi ea fama Lacedemonios cū/ que hac tua ꝓdes amplitudo fortuna ꝓsequat. Ut his
s tibi indeles' ostendas te nō molestē fecisse q̄ intelligas ea que fecisti mihi quoq; grata cē.
Finem eis ad offis meos faciendos cure mihi quas ego cē. hoc te uehemēt z atq;
chas rogo.

ay. Cicero L. plāco Sal'.

Non dubito q̄n sapias in his rebus q̄m tibi apte cohereāt sint/ me tibi cē ut gnissimū nō hos
mō cās q̄ tuis sint haud magni gnūcios/ sed hos z q̄ familiaritate z q̄tidiana tenet
quas ego mihi comendatissimas eis patre tuo z pmaq; fuisse arbitror mutuis nostre z te amor
ꝓfecit' auxit patria ne memīndem z eo magis q̄ intelligo ut pmū ꝓpter Pedium sodalem tuū ꝓnus
ē te quoq; tibi fauēd' esse/ me a te pmus rogari cē oportuit. nec debuit nō mediocri
uinculo tuy studioq; q̄ ipse z ego gnue/ tuy meos studios casq; artes q̄ne ꝓpter eas
uolūtate cadas ut z familiaritate deuincāt. Experiēre te arbitror. hoc tuis lōge ꝓpetam pmaq;
quo sperem. id primū ergo hēto z nō sine magna iusta ex hac ame gnemoratione cē tuy
G. atheio Capitone uter familiarissime. nosse tibi ut' varietates mentis ingeny uis gnis
honoris z laboris meriq; z amici z ꝓpe z auctoris z grā/ z ex familiaris Gaij cognoscis
ꝑsto fuit z parent z ingeny z sermone mot. huius ꝓpter quas fuit T. Annius qm nō sortis
q̄sturā gaudens optimā spē sui mouisse set posteris ingeny eius grātiam ex amicis.

facere Antisti? nichil potuit nay si potuisset/ nichil ei fuisset antiquius q̄ ut Capuanū quoq; a pacisq;
diligebat venit p̄ter spes fuit. q̄ hi ut Cesare fuit? p̄ceps fuisset. sed oppidis tam? adiuvit negotiu q̄d
recusare nō potuit. cū signatis argentū appulone nō possit dare cui p̄fuit neq; potū negare
adfuisse/ sed nō plus duobus aut tribus milib? dens abfuit a castris fugit. omne negotiu hor mihi
ut testi nobis credas. meas eas ille mensas/ in ille bello habebat/ meum aes cōmutabat. Itaq;
ab duit se i mtimā cognitionē quo potuit longissime a castris nō mō ut nō peccet illi negotio
sed ut ne i peccet q̄dē. Jo post q̄m se adhoiq; nomine Al. plautū in Brithinā q̄mlit. Jbi cū
Cesare cū haberet nichil assire nichil amabe dixit Romā missit nome. Ille i mobiū
grauo radit exquo nō qualuit. Fuere Corneli nomē ibi i morbo. testis q̄d Rome
paulo 2 q̄ariello q̄nibi fecerat/ heres ex p̄te dimidia 2 p̄te i Capuo. Jnfestū se h̄s
quoq; p̄s suos ulla cura q̄ q̄rela/ q̄m p̄ce. Ita i adxxx. sed de hoc Cesare audiet
Tu mihi plane p̄ pena nomisdum p̄ uno amore/ p̄ studio 2 oi cursu nostro tota vita
si mihor 2ogo 2 ate ita peto ut maiou rem/ maiore studio nullo possis ut hac 2g suscepta
meas p̄ces ee omnare q̄dē effinas ut mea q̄dā honore tuo studio Cesar? bñficio
hereditas p̄ q̄q̄ sui. C. capio opinat/ ora q̄ potui hac sūma tua grā ac potēta
ate i pennate si potuisses ultro te ad me detulisse putabo si hac 2g i petrauero. Illud fore
tibi admito sero cui q̄ Cesare ee optimo maxe p̄. sep Cesare Capio voluit i dixit
sed q̄ hui 2g testis es. nam hoc memoria. Itaq; michi te dedico tam mihi primitio q̄o
Capitone apud Cesare q̄m q̄ me ipe meisse studes. Ego q̄d i me ipe experiri potui ad te
deferā. Jnco q̄m p̄ gradus tu mabis. quā p̄ i me p̄. tuis q̄ defendes p̄ q̄nos honos
ordines q̄ stetues q̄bus mutue fuisti nō ignotus. hoc mihi credas si q̄d feceris
hoc ipe i bello/ mihi ex Cesare uoluptate q̄ i tellexeris sine ipm Cesare me i unissimū
feciste. id fac alioq; si hic hortari auctē q̄ sunt moderatus tēperatoq; q̄ i ea p̄te q̄ si
id me fecisse maxie auctē Capitonis cui sibi p̄ relique nostros humani vel p̄. fortasse
nō mihi certe plurimū p̄fuisti. hoc 2g mi plane p̄stiteris meas de ma/ origo nie bene
uolētia spes confirmauerit. Ipm Capitone grauissimū offōsissimū optimoq; viz ad meas
necessitudines tuo primo beneficio adiunxeris.

M. Cicero Celio p̄consuli Sal.

1. q̄ali est Solis. Jo fuit Cannensis sed e uno nō ueteres Neapolitanus Cuius ceci pr. fuit
Dionysio q̄ Neapoli erat. eis asmpsi i id municipiū ait nuntiare ponis 2 Lanuvi datū q̄
te Catus nuper mortuus e/ nulla ad arbitrium de ea hereditate q̄ uespia aut hinc 2 e hodie
ty Lanuvi. sed q̄ hic p̄ta negotia uetera i Sanka suis chare hereditatis penā oia ā nobis q̄dē.
Jn primis q̄ ipis vac optimū mihiq; familiarissimū hic studios i mis doctrineq; p̄dum
q̄ ego maxie delector. Peto q̄ abs te ut eos puc adiuti quoad imerui i Sanka ty
meos i timis maxie q̄ nostros suos ee. Itaq; tuetes ut i telligat meas sibi q̄dā nome
magno admito fuisse.

M. Cicero Celio p̄consuli Sal.

C. Flamio honesto 2 ornato equite Romano utor valde familiariter. fuit ei Gnei mei
Gnei pisonis questoris/ meq; dilectissime observat. ripe 2 l. Flamio se es? Cum p̄
vehi honoris merita quibi vehi honeste 2 p tua dignitate potuis ep honorificentissime 2
ep liberalissime C. Flamiū tractes. Id mihi pr erit gratum ut grauo ee nichil possit.
Sed p̄ta tibi affirmo meq; id animadvertes facto. sed mi familiaritate 2 notitia duxi
tui i quirtare. te ex Gay Flamii offō 2 observantia 2 p̄ta pl̄edie atq; i primis grā/ magnit
voluptate ee capturū. Vale.

Co.

M. Cicero Cerlio pg. sal.

In Alesina ciuitate tuj laudatoris elegantia tuj quoq; nobili iuuentutj hospitio & familiaritate dixi Gayum Clodium Archagatum & philonem. sed uereor ne qui aplum tibi pfectu in gendo exequar ut deare ambitione quida gndarionj meæ. Tu at te qđ simulatæ sanitatis & mihi & meis otij sed uelut ne quis hoc familiaritatis & hospitij maxime cõ iuuetute offingi & simulari. Tu ob eã peto at te maiorẽ modũ uelis otij & uelut ignũ ma fides dignitas q̃ pateat comodes. Dat iii. Kl. Sextilis. Cura mihi ne hæsitem gratum.

C. An. octauio nasoni uotor familiaritatis & ytq; ut illi ordinj nullo stimulatio nec & humanitate ei & ybitate & suauitudine quotidiana magnopere delector. Nichil ita opus est exhortatione te qđ eum uerbis tibi rogẽ. quo se ut ate ut simplicissime. Hæc ut & ytq; ut ma negotia quæ geruntur libenter hilari animo & moestum negotia q̃ nã nasonis nõ sine gndo aspicio mea cent. Gratissimũ mihi feceris si intellexero hãc gndarionẽ apud te posse plurimum. Vale. C. Iuliæ mihi hospitæ & cũ Lasone Liporis filio Libertino valde q̃ ab eo obseruor cognoui q̃ dignã & pietate & fide nobilissimã familia. Quam ꝓpter rogo te domi & ut ei maiorẽ modũ rei domestici & augeas & magnopere q̃ ꝓpter eam ut abste peto curis uigiliisq; intelligat meã gndarionẽ maxime sibi apud te & admodũ cordi fuisse.

M. Cicero Cerlio ꝓconsuli sal.

Gauianus philosophus antiquus & hospes meus & pro hospitio ut oppidi uidelicet familiarius quã ceteri meo lubens & nouo comes uenit. nouus autem Asianus pretor & q̃ honorifice multo plus & opus q̃ placeo Quiano meo quidem meis rebus arbitror familiarissimo quæ ofa colligi ut intelligi nõ nulligi ee gndarionẽ hanc meã. peto q̃ abste ut otij uelis q̃ plurimi molestia maxime possis & uolumodes hanc q̃ tuã mihi mox ꝓbatam q̃ ut intelligat hanc liti meis magno mihi usui fuisse. Euidẽ maiorẽ modũ gratiæ. Cui demetrio nigro mihi familiarissimo hospitiũ est familiaritatis aut tãta gratia nõ simulo nullo fi dolobella regnum meo Cãtabrici a cesare ꝓpemus quæ & ego interfui. Itaq; nõ ꝓ. cõsulo uocat/ cuiq; ut quotidiã familiares hospites quã cesaris habitabat/ tabulã & quia nosti cubitum donatum & ipse cenat uocatus interfuit Etiam Dolobellæ/ me audente cesare dixit/ nichil ee qđ de ejecto uocet bũ fidei pũ & eu manet. hoc te scire uolui ut ois & meum Romanoq; nõ honos/ redeq; & uelis tibi eum in comitatu ut maiore studio uelis gndarionẽ magno ornamẽto fuisse.

Hippiã philosophum filiũ Calachi nõ hospitem & necessitudinis magnã in gndo & maiore modũ ei bona quæ admodũ admodũ & publice ꝓpinquitatis alumno nouo q̃ legeti Calatinæ Iasimeæ & meæ gndarionẽ ab eo tuæ/ rei ꝓpẽ & ꝓpter ab eo ut ei subueniat q̃ quo ut ꝓpter peto at ut honoris mei tui/ eius q̃ pudias tãq; ei gmodi/ & hoc te & ei tui nomine q̃ fidei tuæ fidei dignitas q̃ pateat. id mihi uehemẽter gratum erit.

L. Brut[us] equiti Romano Adolosenti olim uelitis ornato in mea familiarissimo & / mei obseruantissimo & genitissimi eius ꝓpter magna mihi fuit humanitas Iam & de adsumpta mea sententia. olim uide ipse Bruti romæ est mea. ꝓpter hanc domũ & & familiarem & ytatem hanc ut maiore studio gndare nõ possim. Gratissimũ mihi feceris si meam gndarionẽ sibi magno adumbrato fuisse.

Cui familiæ Tironis necessitudo mihi & studet nec exigua reliquus & ago. tuitus mi fuisse quo mihi & diligentia atq; officio & meo & strigi tua ꝓpter utilitatem meam sibi ꝓpter quæ & Quia & cui hanc gndarionẽ & maiore modũ & abste peto efficias ut eius gndarionẽ hanc intelligat ꝓbi magno adumbrato fuisse. Erit mihi uehemẽter gratum.

M. Cicero Q. Arbuto sal.

Lucius & Gayus auicelli Luci filius quibus & ipsis & pri cognitio ophe familiarissime & deo

Comẽdo tibi maioẽ ꝛ modũ Adoloscentis/ oĩbꝫ optimis artibꝫ ornatos meos ꝫ necessarios tua
Dignitas Dignissimos fiducia mea apud te gratiã dano valuit ꝫ sino multos plurimũ valuisse her-
ut valeat rogo. ꝫ si eos honestos liberales ꝫ tractatos ꝛ tibi gratissimos optimosq; adolescentis
adiũxeris ꝛ mihi gratissimũ feceris.

M. Cicero Tullio suo sal.

Quæ fecisti L. Lucceio tibi/ scire te plane nolo/ te hoc gratissimo remodatisse ꝛ tua
tua pietate quotidianã me mouet/ videt autem scripsi/ grauiter ille agere pugnitarus. Addo etiam qd
rogo dissimulẽ ꝛ recte scio/ meipsum exima cogita Lucceij benignitate maxima uoluptate affici
Qd superest/ qd qd mihi nec ꝛ dubiũ qn tu antiquitatis tui/ mei iuris ꝛ tuo gratiãe gratã/ magnus
sis/ ꝛ eadẽ ista liberalitate tua absẽte me uehemẽt ꝛ atq; ꝛ pro/ ut ea quæ fuisse ondisti de tuis
qd facias. Ad exitũ augeas ꝛ cumulate ꝛte uelis. Id ꝛ Lucceio ꝛ patre valde gratum fore
te qd apud eos scribam pollicitus optimo ꝛspondeo. de re pu. de qd hic negotijs rogatus nolis qd
nostris ꝛscripseris ad te diligẽter pauca ãnotauj/ eaq; litteris dederas puerus tuus. Vale

+ M. Cicero L. Lucceio ꝛgratulatorio sal.

Lucceius noster hoc omnibus gratissimis muneribus tibi apud me gratiã egit cui dicit ora te cumulatissime
ac liberalissime gratulatorijs tuis pollicitum esse. cui oratio tua tua ei grata fuit/ qd gratum
ei esse maxime existimas fore cui ut scripsi quæ pollicitus es feceris oro. Quæ ut breuiter
Lucceio/ postea arbitratu satisfactionis. sed uehemẽter opus est/ nobis/ ꝛ uoluntate ꝛ amicitia ꝛ
ꝛ petitionis tuæ amãdi. qd ut facias te ꝛ atq; ꝛ rogo. Illud qd mihi gratissimũ est gratia simul
Lucceij generositas/ ꝛ ita Lucceius ipse existimat tuis quas ad eum misisti ꝛ tollexit horis mihi
apud te Auctem aut gratis valere plus ꝛ meas/ Id ut re exspiari ꝛtq; ꝛspici te rogo.

M. Cicero Q. Gallio.

Si plurimis rebus scire ut ꝛspiciã qd ꝛ ita pati ꝛ spero me ate amicis. tu mihi ea ꝛ
tibi dari/ ꝛ qua facile declarare possis tua erga me benevolentia. L. oppii. f. philomelo
negotiatur/ hic mihi familiaris. Eius tibi uenire gratiã cogi magis ꝛ tuis ꝛsis diligo/ tuis ꝛ
negotia gerat L. Egnatij rufi qui ego unus equite romano familiarissime utor
ꝛ qui gratiam tuã offitijs plurimis magnisq; mihi gratã ꝛfecit. Oppiũ igit putis
ut diligas Egnatij absentis/ rei ut tueare eque a te peto/ ac si mea negotia ꝛcta uelis
memoriæ hic ꝛ dat litteris aliqd quæ tibi ꝛ gratia ꝛdidit. sed etiã gsimbas ut te ꝛ tuã ꝛ
cas legas/ ab memoria tua tua/ facile intelligas possis hunc mee gratiã diligentiã
hoc te uehemẽt ꝛ atq; ꝛ rogo.

M. Cicero Gallio sal.

Etsi exiguis ꝛtis ꝛ exi. oppij familiarissimi mei litis cognoui te memorem gratiãe mee fuisse
idq; ꝛ tua sũma erga me benevolentia/ ꝛq; nisi necessitudine mihi me admirari/ tu ꝛ atq; ꝛ tibi
L. oppiũ putis ꝛ i. Egnatij mei familiarissimi absentis negotia gratiã. tanta mihi tua cognitio
familiaritas qd ut si mea res esset/ no magis laborarẽ. Quare gratissimũ mihi feceris si tuam
utitis ꝛ intelligat me a te tantũ amari qtũ ipse existimo. hoc mihi gratius fieri nichil potest/ Id qd
ut facias uehemẽt te rogo.

M. Cicero Apuleio ꝛgratori.

Lucceio Egnatio uno ego te. ut familiarissime utor. Et Archelaus suus negotiaꝛ quæ hic ꝛ
Dilia tibi gratiã no minore studio ꝛ si mea ꝛq; gratiãe ꝛcepturus uelis mihi ea no mo
quotidiana gratiandi ꝛ offitia magna ꝛ mutua ꝛtor noster. Quæ ob ꝛ atq; ꝛ ate peto
ut curas ut intelligat me ad te pari diligẽtia ꝛmissurum ea de ma erga me uoluntate no dubitet
Id ut facias te ꝛ atq; ꝛ rogo. Vale.

M. Cicero Apulcio Sal.

L. noſtr⁹ Zoylus eſt coheres meus hæc autē patronus ſin exoret vt nihil mihi mille rei timeā
ſalvos dē. z hoīes ꝓbē quisquis qui patronū nūc. ornat⁹ eēt. Cui tale igit ꝑ cōsilio ut vnus ex
nra domo. Valde mihi ꝓgratū eēt ſi eum ita habeas ut intelligat hāc gratiā ſibi apud te
magno adiumēto fuiſſe.

M. Cicero Silio Sal.

Quid ego tibi gratulor cui quē tu ſpe diligis ꝓpterea iā ego amare
amari. ob eā re hoc tibi ſcribo memor cui mea offēſa que z multi z magna ſit. cuius
gratiſſimus fuit/ pleraq; mactus egregiis virtutibus z ſe me z te/ a te amari. hoc tibi
ſuchemēt z atq; ē rogo. Illa mea g. rēderit. Vtinā igit vulgata ſpulatione ꝗd ſibi meliꝰ
ſit hoc tota mente qd ſanq; ut amet me/ te q; amari amet ſuos.

M. Cicero C. Sextilio Questori Sal.

Omnis tibi gratulor Cipros ſed magis paphios quib⁹ in gratiā nomedatis/ eum mihi gratiſſima
coq; fuiſſe lubēter ut cog tibi gratulēdi/ quo z me laudā nec ego fruitor pij gaudiū arbitror
Cui ꝓpria ē ea ſimulā gratior venus Eā te ē ſtruere que plurimū alij. q; ut ſpero ſuā
gratiā/ ſi z p. lēmihi mihi ſis legēs z ea q; amet gratia ſit ſtudiū nolitis. q; nā ne hīc
gratulo magne laudi fore.

M. Cicero Curio Pōpeii Sal.

Q. pōpeius ſixti filius multis z veteribus rāis nostrūdinis mihi gratꝰ eſt. Ita ea antea mea cōmendatio
z vel z gratia auctis ꝓpria tuam gratiam auxerit nisi ꝓfecto/ te ꝓpriā opinēre/ meas litteras debet ut nemini
ſe ē intelligat gratulatione vnius fuiſſe. Cui obrē ate maiore ē modū peto/ ut mihi omnis meos eos ac
tuos obſtrictos ꝗ nostrūdinē nra deleas hinc ē ꝓpinquitatē tuas filiæ cōpiat ut ipſe intelligat/
nullā re ſibi maiori opē aut ornatiū ꝗ mea gratulatione ee potuiſſe. Vale.

M. Cicero Celio filio Cumis Sal.

Nazo fabio viro optimo z hoīe doctiſſimo familiariſſime vtor/ mirificeq; eū diligo/ tū ꝗ ſtudiis
ingenii ei ꝓpinq; doctrinā/ tuis ꝗ ſingularis modestiæ. Ei negotiū ꝑ velim ꝓpterea ut plurimū cōmodi.
Non ego vos magnos patronos/ hoīs ornatiſſimi opis q; veri opa nunciat. ꝑ rhetorē nullā
aliter gratulationē/ ea relinquit ꝓpinc amabis cuius tua opa fidē nō nolet Ego rei Romanæ
nobilitatē exercitu z dignitatē ꝓpinq; ꝗd agis scire cupio. nā ita dū ꝗ hinc magnificē
nichil ad nos nouū/ afferebat.

M. Cicero Lucio Sal.

Supſi hoc mihi ꝓtulit me obſtrictū qui ꝓnuntiat ꝓpterea ꝗdm Brundiſij fuiſſe/ ut ad te familiarē
z q; ꝑ meo iure ſcribere. Signa nra eēt de qua valde laborauit. M. rufi qui patris negotiat⁹
ita mihi familiaris/ ut nichil ꝓpius ee gnōti. Quibus illū z me offīj/ multis ꝑ alia nota/ q; q;
maxime est/ ꝓnus ꝓpe noſtra amor z mutuus. Quæ ad ita ſunt/ ſi quā z amicitiā mea ſpes hoīs/
ſica que z me offīa z ſtudia Brundiſij omnis/ vis mihi grata esſe. q; q; ſunt ꝓfecta
ſine a tuis oīb⁹ amari vides hoc mihi da atq; largire vtrq;. Cura ſtudiū z tertiū utrumq;
ab oī tēpeſtate demūdo molestia ſuspicia timoris q; ꝓpinq; z ipſe ſpōdeo z omnis hoc hīc tuis gratiæ
reponet exemplū Amicitiā z ex tuo te me offīo maximū te ſtudiū/ ſtudiū q; voluptatis ee
capturū vale.

M. Cicero Celio Sal.

P. meſſienius ſigni Ro. oīb⁹ rebus ornatus/ meus q; familiaris ee hospes mihi gratulatus ea gratulatus q; ſit ee
diligentiſſimū. peto a te z ꝓpter nra z ꝓpter ſtena Amicitia ut eius z tua ꝓpria cognitus/ ei q; nos
fama q; tueare vna tecum tua q; Amicitia dignū/ tibi adiūxeris. mihi q; gratiſſimum feceris.

M. Cicero Regi Sal.

Q. Lucrio Aristotele apellatus Antiochus ē hospes meus z ꝓpter gratiā magno ꝓpe familiarit⁹

Hec cuncta sint nō dubito q̄ nihil tamq̄ gr̄dat⁹ sit. Et cū ornatus regnoso meo q̄ndamodo plēnum
apud te uale. Hunc ego a Cesare libam. Strenue cū sumat nobiscū atq; ē dimn⁹. Sed est quidā
gnoscat⁹ quo molē te deo q̄sumamus arbitror. Et rigē un tex ut sollicitudinē nihil minus plenum
q̄ssisse. ℣. Cicero Tirone suo sal.

Gemitho meo Jay p̄ceptori karissimo optimoq; viro ac hoste grātissimo. Cū nihil prius rogādo
atq; tendo p̄mi ut oīs tibi ad te q̄modo q̄ad fides mea dignitasq; p̄cauer⁹. Quam ego autē tibi
Nichil est abs te unde q̄ sit alumē tuq; auctoritas moribus q̄similabit. Quare autē nihil rogo
negotia cū quib⁹ sū ē holeston p̄mū ut optimeq; id mihi tuq; agris q̄d ei patrimonia eripuerūt
ac dedit. ac q̄d sēx optimus p̄mo villa q̄ipsa. Deinq; fidē habeat nō aliquo hic sermone q̄ ut ille
ut ille dicerēt. ℣. Admonitionē regnat. Sed nō mihi videor, qui tibi tam
honesti diligentissime q̄mendari singulas ad te cui tuq; p̄ponebē debē. Quām nullas. Quid offici
benigne honoris in Gemitho q̄ideq; id te existimabo, ē mei sui atq; ē re mea futurū.
℣. Cicero Tirone suo sal.

Cui multa mihi grā sunt que tu adhuc mea q̄mendatione fecisti tuq; ē p̄mus Quam. quamvelim
Amica atq; ē p̄petuus mea filiū liberalissime tractaueris. Venit cū Lodonis ac tibi apud me
mihi, q̄ te, gratus maxime ostit. Quare q̄d reliquū est ut pro q̄ apud grātos honesti bñficii
tuos ut eo libēti⁹ hic commodes operāq; des q̄ad fides tua patet. Ut potius adolescentis
ac fiat, fiet mi auctā studiosū q̄mendatū quam. quamvelim mihi studiosū q̄ē longa
apparatione singulis ex p̄ceptis ac fidelis p̄ceptis quam. quamvelim fidē alsuetudā, modestiāq; cognoui.
℣. Cicero Tirone suo sal.

Etsi mihi uidor ē tellexisse cui tecum Ephesi dixi ℣. Annei legatū me lenissimū tuq; ipsius tū ac hemitē
ord nelle tū ac ℣. Anneum tām facile ut mihi michi prius p̄suasū q̄ illū ē ipse, ab q̄ ei dixisse nouo.
Et me ante tām facile putō ut nō ambitū q̄ ad tuā uoluptatē magnū cumulū accedat commodationis
mee, nā nō ita diu diligem ℣. An. deq; eo ste existimare ut rei detrahat q̄ulibet ei deferi
legationē, cui multa potestis denegastis, tui nō possem q̄ mei ē stello atq; ē remedium fuit.
Tantus in eo uirtutū prudentiq; fides, tāmq; argūm me benivolentiā cognouit. ut horū neici
plurimū fuerā. Cui nō Sardianis hoc q̄ipsa suq. cui tibi exposuim⁹ Ephesi quā tu ita rectū fuisti
melēq; cognosces, Deinceps tū me hinc diu dubiū sum. Id ad te pertinuit simbes. Jure cui
quidā modū dicas clare magnā nō tibi laudē notuisse. nobisq; Tace nō, nihil aliud opus est
nisi te uti ē tuisti tuo dicē, sed tuq; nō me nō fugiat. Ipsi sit ē p̄ceptis auctus. Epistolā ē legitime
grauitate clementia qua te cē ē p̄ omnes ostat, peto abs te p̄mā q̄mendationē
plurimiq; offitiis pauli ac mutuis ut uolūtate auctē studio tuo p̄sentiat ut ℣. Annei
ē tellegat te ē sibi Amicū cē q̄d nō dubitat. Scio cui mei lenis est, ē nihil Amicos cē
hoc mei lenis cē sciē. ē tuo toto ē pio atq; p̄mūna, nihil e q̄d grati⁹ mihi fieri possit.
Jay apud ipm grātissimū honesti atq; optimū virū q̄ bene posituē sē, studiū tuū atq;
offitiū dubitare te nō existimo.
℣. Cicero Tirone suo sal.

C. Lucil⁹ pulcherrimā valde me obsuat, valdeq; est mihi familiaris Si ita tibi p̄suadet q̄
ē tua p̄mūna negotia hāc, mihi te p̄mūna optinēte mea commodationis ostitit, id sciri p̄dicq;
ē desiderij hominē. Nunc mihi q̄ ab amico offitiosissimo tamē onerī ē petimus ego quoq;
tibi ē ponā p̄ter ē me primus offitijs. Ita tū ut tibi nolle molestē esse. Hilarū ē
Alabādē primā Cluuio dicent, Dixerit mihi Eudidem⁹ al⁹ ēn demus cui Ephesi
cui se curatum ut Eodem epistolā hic romā mittēt. Id fieri nō ē. legatus audio
missus ea re malo Eodem ut aliqd ofa nō possit. Quare pūate ut eos ē Alabādē

Julias Codices Romã mittẽ. Plea philones alabãdꝫ
he gmitte st̃ Cuos uelit ut aut ab ypothenꝫ Demedat/ eaꝫq; pmiatorib⁹ Cluuy tradat/ aut-
pecunia soluat. Plã Heraclcote z bangkete qui Jtej delint aut pecunia soluãt aut destituãt
suis sanctionib⁹. Cauy plã debet/ sed aliut se deposim pecuniã huiusce/ id uelit cognoscas. z si
z tellexis eos neq; ex edicto/ neq; ex decreto depositũ habere/ deq; ea/ ut ipsum Cluuio restituo
tuo agãdũ. hoc de uelit magis laboro q; agat tecũ. Gn. pompei z mtj mercij. ergo ysti magis hoc
mihi laborare uidet. Quare ipse Cluuiũ cum sanctionib⁹ ee a nob⁹ nullo modo hoc de uelit ut me-
mihi cures atq; z rogo.

M. Cicero Termo ꝓcõs Sal.

Quo magis quotidie ex tuis nũtijs q; bellũ magnũ z Syria ee cognosco. eo uehemẽtius ac p nisi
necessitudine ostendo ut mihi. M. Annei legatus primo q; tres remittit. hoc ea opa gestũ sta
rei militaris ut maxime z intelligo/ nec z tuj pr. admirari possit. q; nisi tum tuj ea agerẽt nec ipse
addux potuisset ut a me discederẽt/ neq; ego ut eum a me dimitterẽ. Ego z Cluuij familiarissimi
erant hal' hyarys. an eaj die Annã ad me redeat opto. Illud q; tecum z coram z plenius diligen-
tissime egi/ id z mihi z atq; z rogo cures ut sua negotia q; hic cum ipso maxime pro
cede uerentur z ipsius dignitate gerant. Intelligo ex tua oratione cuj tecum ephesi lomi sui corpꝰ
M. Anna ea ora uelle/ sed tuj sic uelij existimes/ te mihi medici genus fore possit q; si intelligo
z te illum ipsj negotia ex tua gerentem/ id q; q; primũ ut effingas te z atq; z rogo.

M. Cicero Tirone L. f. suo ꝓcõs Sal'

L. Custodes est tribulis z mummius z stimulus meus. ut tuj hic quas cuj ad te detulerat. quando tibi
horej sic tua fides mea pudor postulat/ tantum ut fanius ad te adire hac/ qui equa possedabit
ut libere te z ꝓcõs/ suadeat q; meas sibi amicas/ z ni longius me absij ꝺdeste z pecuj apud te
M. Cicero C. curio ꝓcõsulari proc Sal.

Maxime scabiũ unice diligo/ primaq; mihi uisa es opinione z familiaritate est quod z ei gratissi
qd debere nos a te nõ puto/ quales ut tua fides z dignitas postulat edictis z institutis tuis.
sed ut q; stabilimus ad te adire hac/ qui emit equa licebit te z potest/ ut mecaj familiaj
sibi z mij pecuj absij ꝺdeste suadeat/ q; pecuj apud te. hoc te uehemẽt z atq; z rogo.

M. Cicero C. munatio.

L. Junius trypho z ord l. regule familiarissimj mei libr⁹ cum exclamatus z obtorpore me stat
mihi. nã tum noluerunt q; pecuj sua. ee nõ possũ. sed ego tibi ea q; pecuj diligo. primum ego ea
erga me officia cognoscas hoc nisi tpus quib⁹ familiarissime tuna tum uoluntas horuj z fides ipsius
potui. Cuj tibi ita rogando/ ut horum gratia z meum/ tum meum de se gerendam debet. q; tua
mihi forum si ille z intellexerit se. qd' q; salute mea multum gratia adiecit. Hoc hyeme primo
naugaueut/ q; tua erga me tum uoluntas gratia z tibi fecisse

M. Cicero Silio ꝓcõsuli Sal'.

Tito primo familiarissime me usum ee/ scio te arbitror q; qd' ille tecum declarauit q; me mij
tutore/ tuj z fidem hinc i sinueut/ ea hic mite studioso z erudito z modesto pecunia
Nicaeus gerit. debet ad sextum octogies. z ut audio z primo uolunt ei soluã. q; mihi
mihi fecerit qui nõ uolj uterq; quin sunt q; me fecerat/ sed z puto ipse sibi q; uaria
te ora mea cũ fecij ee. si dederit operã quead tua fides/ dignitas q; patet ut q; primum
pecunia primo soluat agere nos nolo.

M. Cicero p. Silio ꝓcõsuli Sal'.

Etsi ab uij negotio te amam/ nij ei sero uenisti/ et honestum eqm Romanũ benigne no

ny tuus qua clemẽtia ny calamitosos soleres esse / nisi me z pris et quo sus fremiliarissime vsly
memoria z hui fortuna ita moneret / ut hois omib me ny studijs offijsq; gũtissimi
mouere debebat / ate hac omi grẽtione peto / sic ut maiore cura / maiore animi labore
pete nõ possis ut ad ea que tua sponte sine mei gñdatione fiant / z hoc tibi z mihi mela
mitosiy aliquẽ afferãt cumulũ mee lẽe / quo studiosiꝰ eay ghijq; nely possis Jnuey.
Vale si Rome fuisti / cha salue A. amee essẽ ut opinio mea fert / ꝓ gsenti. Atq; ita
magna spe hẽs fieri clemẽtia rollege tui. Nuc qñ mai fortuna / sinat nescio nõ
potui pñna ista dixisse ee / chai atq; t te rogo atq; oro / ut eay z Trchigijs uchemẽtijs negotijs
tationy colligedas Jnuey. z amijs rely togas / atq; meas. hoc mihi gratiꝰ fuee nichil potuy.

M. Cicero p. Seruilio ysaurico Sal.

Ex pñna Cilicia cursus in tres dyocesis Asiam ny actubus fuisse nullo sui familiarijs
q; Andronc Artemonis filio Lodicẽsi ẽtigi hui ẽa cumulate hũ hospitẽ / tuy uchemẽt ad mer
cuiu rõne accomodati / que qd / multo ẽ plus posita q; de esse fatẽ cpi. q; multis rely
cxpte sui gratijs hoiey / meq; memoriq Jtaq; eay Rome liberalissime vsu. noy te ey si gni
qui plus in ista pñna benigne fecisti / q; multa grata mihi fecisse. hoc ita scripsi ut ime nõ
sine cã laboree / t tolligẽs z ut tuisse eay dignus hospitio meo uidereiꝰ. Feceris q; mihi
gratissimũ si eos declarabis q; me facias. z si meis omnibus rẽ tuas z ghijq; rely honeste ac
sine molestia tua potuis adiuueis. hoc mihi erit uchemẽt gratũ / idq; facias / te ẽ
atq; ẽ rogo. = M. Cicero p. Sulpicio ysaurico Sal.

Grate mihi uchemẽt tue lre fuerũt ex quib; cognoui curas tuas. sigñficabas eas /
memoriã tuã mihi nemo hodie qui mihi mihi potuit ee iocũdior. qd reliquũ ẽ multo ẽ erit
gratior si ad me de re pu. z de statu pñne / de tuis tuiq; familiaritie scribas. que / ex q
ex multis z tua claritate audiã / eis lubentissime ex tuis lris cognoscã. Ego ad te de rei pu
ma qd scribã nõ scio scribã. Jt pridie eidus modi hic. qd agat aut scribã spes? Spare ty
nidetur Cesar collega mihi fore cure z ee ut hãc amicitiã ẽ pu. cui gsilis magni referebat.
te ipse / post mihi unici est. gloriosꝰ Asie pce z iusta pdicatio pu. male affecta mea / mihi qdẽ dy qd tibi
z laudi tue pficiy est / optatꝰ adsit ee. Ego que ad hãc dignitatẽ pmine arbitrabor / tuo studio
diligẽtiaq; curabo / ut pmy q; maior ex obsequijs mea / qd et y uchemẽtie
necessitudinis z pro bñficijs meis z pro dignitate ipsi fiiẽ debeo.

M. Cicero p. Seruilio Collegę Sal.

Gayus Gracchus scribit est ille qdam ut sui libi postremy familiarissimy mei sibi me rolit z obsecut
eq; atq; illy ipsy patronũ suuy. Apud eay Ego se ephesi fui quoniam ciuitas fuy tuay domy mee.
gratiq; amicit z ghi benivolẽtia ergo me / experiar z scio. Itaq; ẽgo aut mihi aut maxo
emptã / opẽ t Asia adhuc simbi gmeay. Huic tuy opa z fide tuy domo z re utor tuã gratia. hoc
ad te eo plibi scripsi ut tolligeis me nõ uulgare nec ambitiose sed ut ghoc intimo ac mihi
ynecessio simile. Peto ut ad te ut ea ciuitas quã hẽt de fide eiũ quoda Calophonio z ei remy rely
ghẽ fide tua patiat / gratiq; no gmoda potuis tuã z honoris mei cã remoueis. z pueros modestia
rogaui grauis tibi nulla re erit si z mea gñdatione z sua ybanitate assensus erit / ut de te
bene existimes / oiã se adpiũ arbitratu tuo ut ẽ eay remittas t fide hois qui tuã domũ uiuq; te uchemẽt
chai atq; ẽ rogo. Ego que te uelle que que ad te pmẽ arbitrabor / oiã studiose diligẽtijq;
curabo

M. Cicero p. Sulpicio Rufino Collegę Sal.

Quia nõ ẽ obscura tua mecũ beniuolẽtia sed ut multis ꝑ me tibi uelle uidear. Ego aut
tibi uolo nõ uideri z uulgus sed plerisq; nemis t hoc tpe. Nã m Capio balbo mihi pma fami
liaritas nemẽ adq; Ex Liberti T. Appij ajonadro hoiq; fugi z modestiã z patronũ z obsq
uchemẽtis.

vehemēter ꝓbatus tibi rōmodo maiores modus. Vehemēs mihi grauis ferens sigh nūqs zelo sine tua molesta futura ei romodabis. qd ut fanas te uehemēs ꝙmq rogo.

M. Cicero p. Seruilio Collegæ. Sal.

Marcellie nectē mee rez noua possōes Asianas gmdau tibi pns rogo tuus gꝙ potui diligētissime tuaq mihi ꝙtua gratia fecisti/ meisse te id scio. scio eū solere ꝙ te Cache curatores scripserūt te/ ꝙ magistratus priuate/ intrudutēq negotioz. ꝙ atq ꝙ ea gmonefaciēd. Peto gꝙ ut memineris te oīa quæ tua fides pater mihi cumulate recepisse. tyda existime te hoc magna familiaritate/ ꝙ hortu ꝙ affinitate undiq exco smaq gratia/ qd ꝙ hortē C. Veneriū tuū est Cerelie comodāda. Id smaq gratiæ tu ꝙ tuā sapiā. scio eū ei ordinis auctes nē ꝙ apud te magni fuisse. qd reliquū ē/ sic velis existimes qbuscūq rebꝰ Cerelie benigne feceris/ mihi te gratissimū ee futuz.

M. Cicero p. Iunio Collegæ Sal.

Multos tibi gmedij necte est/ qui oīb nota nostra necessitudo est. tuaq erga me benemolēta sed tu z alius cuius quos gmodo uelle debeo tu nō oīb nō eadē mihi rēi ē. T Agrippa z Comes meus fuit ille impimis tuus z oīus ytureū nauigationū/ labore periculoz meoz soci/ neq hoc tpe desiderasset a me/ nisi ego ei ꝙmisissem. Quare sic tibi eum cōmendo ut unū de meis domesticis z maxie necessō. peregrinū mihi feceris si curaris ut ꝙ intelligat hāc cōmendationē/ sibi magno usui atq admōto fuisse.

M. Cicero Q. philippo ꝙpatri Sal.

Gratulor tibi gꝙ ex ꝙuincia salui te ad tuos retexisti. Inuidiam fama z re pu. gꝙ sustinuisti/ te uidisse/ coraq gꝙ gratus egisse gꝙ tibi L. Egnatius familiaris tuus negotia a bene L. oppī ꝙpere curasse fuisset. Cui dubitare debuisti/ mihi nō potiꝰ hospitiū/ uitæ z suma familiaritas ꝙ ꝙdebat. Et te nehemē primū pudere debuit audacie z molestiæ tibi. deinde nihil posse uideriē. nisi illud mihi ꝙpiadeo te talē uirū nichil timere debuisse. te autē pro uetere nrā necessitudine z atq z peto ut Ex. filios qui in tua potestate ꝙt. mihi ponendos nisi gd existimas z carē uolam existimationē mā gd ego sic habeā/ ꝙ te rogauerim/ mihi gꝙ tua fama multo augetur cert gꝙ illa necessitudo ē. sed mihi tm ꝙpiadeo ꝙt fiat ut fallar. Etsi rez laudi tibi puto gꝙ utilitatem fore. gd fieri potest z gdecea cū fore possit/ nā gd uelis nō dubito) uelis si tibi grauē nō erit te hortē me fieri.

M. Cicero Q. philippo ꝙpatri Sal.

Et si nō dubito ꝙ tua z me obseruātia/ ꝙ qd mea necessitudo gtia cōmendatione mea/ memoria amicitiæ tu z atq z studia tibi L. oppī familiaris mei patris z L. Egnatij familiarissimi mei ab pueritia negotia gmodo. tāta mihi nō eo necessitudo est/ familiaritas qꝙ ut si meis rebꝰ esset nō magis laborare. Quapꝙ gratissimū mihi feceris si curaris ut ex tellegat me a te tāti amari ꝙtus ipse existimo. hoc mihi gratiꝰ fore nichil potes/ eāq ut facias te uehemēter rogo.

M. Cicero T. tirio ꝙ. f. legato Sal.

Et si nō dubito gn apud te mea gmendatione prima sane ualeat/ tm obtinuisse familiarissimo C. Iuuano placeo. nisi esset alia mihi cupio mihi me ꝙmle z debeo. de quo z ꝙpe tecū ego diligēter cui tu mihi humanissime rescripsisti ad te accurate antea pro patrone tuo/ me adhortē ꝙ sapissime scribē. Quare uelis mihi ignoscas si illius uoluntatem ob te ꝙpere meā debeor mōstrare constātie me/ atq eā illud pro ut debeo ꝙ deportet fiduciā. z de tpe Iuuano comodes. quoz rerū ꝙ cūcta me optime existimat tuendā duxi pōpeiꝰ tuā negotio ꝙsuit. Sūma a te peto mihi gratissimū fore possit si curaris ut Iuuanū quā se ame amari putet/ me ate amari sciat. Erit id mihi ꝙ gratum. = M. Cicero uxi. uirus z demumoli Sal.

Tante mihi cui Q. filio cui necessitudini ꝙt ut nichil possit ee gratiꝰ ꝙ nos ire

nos sum⁹. qđ si tam ꝯt uterer mea gsuetudine ut uobis nulla re molestus eem. Et ei vos mihi optimi testes essetis qꝫ mihi ꝑsuasum ꝯt/ nichil ꝯ qđ a uobis ꝑmutare nō possem/ nūqm me tā grauē uobis ꝯ uoluisse. Vehemēt ūo uos ꝙ amis ꝙ rogo ut honoris mei cā liberalissime C. Atticum hyppianum tractetis/ reqꝫ rē eo ḡnatis ut quā possūt hꝫ tagro fregellano a uobis emptum eam libam ꝙ immunē/ hꝫ possit. id si a uobis ꝑmutato sūmo me liberalissimo viro affectū arbitrabor.

D. Cicero p. Sulpicio Imperatori Sal.

Cui hoc tribuā non scio nisi mihi ipsi/ qui tuas litteras longe non existimauī me tam ure uehementer amicae mutuae qđ ita uis officia fore possit ut honori mo decet. Itaqꝫ ad eas rationēqꝫ tibi libēt deferam nec aliquo tpe illo aut ea aut existimatione aut dignitate me decero atqꝫ hoc ut tu uelis faciā/ hoc me a tō argui nō ꝯ/ uelis facias eos ꝙ litteris meminis. utrūqꝫ tibi opus sit/ ne dubitet mihi nunc pro demissum. D. Volanū vix lacrimis ꝙ fletu/ ꝙ orationi uelis ornamēti mei qꝫ uetustē amicū/ tibi magnopē cōmendo. ꝙ gratū mihi feceris si uideris ut tibi hanc cōmendationē tibi magno adiumēto fuisse. Ego qꝫ nihil optimum grauissimūqꝫ rogaueris. Omitto tibi te exhortari amicitia magnā uoluptatē ex animo. ꝓcul ab eo petito ꝙ monere modū ꝙ uti amicitia ut ꝙ tuo ingenio ꝙ me studio ut tibi ad te ad laborē. Dyonisio filio meo qui mecum bibliotheca/ multos mēses tractatur/ cui multos libros cōparaueram/ ne ꝓpter me labore putaret augeri. Is ē ꝓxima tua. Eū ego Volanū familiarē tuum ita uolo ut me amare manumissum ē dicat/ credideris. hoc tu si mihi reliquā curaris/ nō possis dicere ꝙ mihi gratū fueris. uerūtamen/ tuo ad me dolor magnus est ulcisci qđ fieri possit. Volanū hortabor. Epistolā ꝙ ad eum ꝙ ipse scripsero primo me arbitratu meo arbitrabor.

D. Cicero Cornificio Sal. ꝙ ō ꝙpta

Non mō tibi cui nihil ocia nobilissima sit. sed neqꝫ ꝓpto ꝓ. arbitror ē cui ꝓ ignota ea studia liberalia quae mihi ex L. Lucullo est. Et ei magno theatro spectatum ē tuae nō est a Balbo quale relictum ꝙ libē ꝙ forte priuatis magis desiderabit/ nec ex eo amor ē nos minus est/ sed qđ amat uehemēs magis. Ita cū mihi ꝙdā ꝙ me adire audiuerit. Adhuc offendit mihi pedē/ comissima offendo amicos ut nihil ꝙpere plus horā delectet. Nolo iam te exspectare qui hoc mihi ūlis grāde. ego ei tanta amicus ē tellegis. quae ūba desiderent. hoc me orā ꝙpere uelis ꝓtinus tibi ueteres existimes scripta a Lamio ꝙ minime libros familiā gymnasia reliqua opus sunt defendis/ Gymnasium mihi sumo ꝙ si ea mea uoluntas ꝙpere adiuuerit familiae meae. nec dubito qꝫ pro mea humanitate qđ tuā uoluntatē adiuuet. Reliqua Lamie ē/ quae ego ꝓ ea ꝙ tibi ꝓ ꝓpria ꝙ ꝓ ꝓpria ꝙ ꝓ ꝓpria ꝙ

ꝑ are libᵃli cer tractat⁹. Et⁹ Rlus dignissimos illo patre meos ꝙ nostros quos ego vnice diligo. Cōmēdo tibi sic ut maxime studio nullos superare possis. C. Annaÿ ⁊ Sicilia est. Nazarius ⁊ nobiscum ut illi⁹ dignitatem ꝓnus ornes / vos. utrique defendas / te rogo. hoc mihi grauiꝰ ista ꝓuincia fuisse nichil potest ꝙ dari ut famam tu scheme ⁊ atq ⁊ rogo.

Nazarii Tulij Ciceronis Epla ad C. Memmiū ⁊ fratres Explicit.

Incipit Etam ad Terentiā vxorē ⁊ reteros feliciter. 1433. ⁊ die xxv. Augusti.

M. Cicero Terentie suę. Tuliole suo. Ciceroni suo Sal'.

Ex litteris multoꝝ ⁊ ex sermone omniū ꝑspexi ad me ⁊ credibilem tuam virtutem ⁊ fortitudinem esse / te q nec animi neq corporis labori defuturū. Me miserū te ista virtute fide plurimi humaniteꝫ in tantas ærūnas ꝓpter me redisse / Tuliola nra ex quo pater tam violentus exstitit / ex eo tantas ꝓpter luctus. Nā ꝙd ego de Ciceronē dicā / qui rebus primis sape repti / acerbissimos Dolores / magnas q ꝓpter. quos si ego ut scribis fato tuo putarem / breves paulo finali? / sed ita ꝑ mea culpa amissa qui / abhinc nec amari putabar / qui ⁊ videbar / eos nō ꝑstiterat ꝙ si nisi ꝓpter nos ⁊ apud nos tantum valuisset sine aut stultos amasse aut ꝑ plus Beatissimi miserem? nisi quē spare nos Amor iubet / dato opera ne men valide mio labori desit. vos quā sit ⁊ intelligo / quare q fortes fortiū manē domi ꝙ redire. sed tū si omnes Tu — bunes plebis hem? si Lentulus rex senatoꝝ ꝓtinde? sine ⁊ ꝓpinqui ⁊ Cesare / nō ⁊ desiderū de familia. quo planuste amicos fratres timem? De loco nisi ꝙd ego ray abyr festinem. sed quidem fuit / me nō attigit. planeque hō offensionē nec suspicio est suam ⁊ adhuc retinet. Ego maxime loco magis desero ea ⁊ spero / quo neq hyems venire nec ire hiems. sed adhuc plāne me retinet. Spero posse fieri ut mecum ⁊ Tullia deducat. quod ego did si maxime / ⁊ si ⁊ nostra oblectatio nonnulla ac stet vos ⁊ me ipsum cogito / tamen magnum mihi fructum videor ꝓpositum / ⁊ desine pietatis ⁊ mea ꝓpensa humanitas virtus Amor / ⁊ nos omnes tuus ⁊ / ut nichil mihi possit. Vrnas cares ei voluptati sit / gloriae ꝙd video fore. De Q. fratre nichil ego te amisam sed vos tuum ꝑgam tam parum sanum / voluisse eā ⁊ gnatissimos. Quibus volui ne gratis ageret ego / ⁊ me ate meritū tuum ea scripsi / Quā ad me mea Terentia scribas te velim meditatum. ꝙd obsecro te me misere ꝙd facias ⁊ / ⁊ si nos ꝓmet cetera fortuna / ꝙd primo misso fiet / Nonquam reliqua scribe tam vix lacrimas est / neq te in eadem fletu adducā. tantum scribo / si ea cum ⁊ offic / Amici / prudentia non deerit / si nō erit / tu effice tua prudentia ne possis. Post fortunas nostras inde / ne prius ꝑditū ꝑdam / nec si aliqd erit / ne egeat / medioci virtute opus est ⁊ mediocri fortuna / ut reliqua ꝙsequar. Fac valeas ⁊ ad me tabellarios mittas. ut sciam ꝙd agas. ⁊ vos ꝙd agatis. mihi certo ray breves exspectato ⁊ / Tuliole ⁊ Ciceroni Salus dic valete. Datū ad xvj. kal' Decembr Dyrachij. Dyrachium cum ꝓficiscor / ⁊ inde ostensa ⁊ pxia ⁊ hinc. sed ꝓfecto ne lon celebritas. Alio me ꝙsturum ad te scribam.

M. Cicero Terentie ac Tulioli suę / ac Ciceroni suo Sal'.

Noli putare me ad quietē longiores epas scribere / nisi siquis ad me plura scripsit / cui putem rescribi oportere. nec ei hoc ꝙd scribā / nisi hoc tpe gratū distinctū facio. Ad te nō ⁊ ad nostros Tullios nō quicquā sine plurimis lacrimis scribo / Vos ei inde ee misimas quidē / ego lacrimas scio ee salutē. id ꝙ fortasse debui. ⁊ nisi me timidū fuisse / ꝓspexisse. ꝓpinqui nostri mitto et amicos plurimos qui ut potui ꝓpter cohortatus sum / gratias ꝙ ego ut debui / Tu nonus tribunus plebis ⁊ intelligo spem te hic. Id erit firmū / si ꝓpere inceptū erit. sed Crassus mihi metuo / A te ꝙd cito fiat — fortasse ⁊ amantissime inde. nec mitto / sed mereo timui ea modo ut tanto tuo misereris / me misere sublevari. Nisi ad me ꝑ Valerium hō officium scripsit / id ꝙd ego — quadmodum a Vesta / ad tabulas Valerias dicta ees. Hem / mea lux mea desiderium

Unde omnes opem petere sidebant, tenue mea Terentia sic uexari, sic iam in lacrimis et studijs
Jdq; fieri mea culpa quæ erroris suauiter me poenitet. Quæ de domo scribis hoc est de area
Ego nō my domuj mihi uidebar restituj, si nobis illa cum restituta. Atq; hoc nō sine nra mānu
Illud doleo quæ in postea facta est, ut eis pro missis et detestatum uenire. Qui signat negotiū
oia gstāj. Sin cadj res fortuna finet, Tu uelim quas tuas missas, precor. obsecro te vita
mea, qd ad pūpti attinet et siue alias qui possit, si mō uolūt sustinē et malim dimē istam
in fiziā si me amas noli negare. nā mihi aū omnes dies noctes q; illar squalor uestre, et meror et fletus mutuj malim dies hic. Illis aut salutj gratum
fundit. Jmmo sic mihi. Jmmō pene ornj. Erare nos, magnū sunt, excludē simile ē.
sed tū gdiu nos eramus, et sic, nō desina, ne eā mea culpa recidisse videar. Ut tibi sim
qd laboras id mihi mē curæ et quj ē summa nolite unū ny tibi nos.
Ego tū fortia que pūpi. Nimis gly volusi, ego grauis et cæsius. Deliqui dū. meq;
de hoc offō sumpsi aut minore ea pte. Postea nostra mutato cō studio ny nos et otio
et ego ppositio tempi pdeuit. Dy fuerint ut tali Genero mihi gnn te cuj simul, et cui
Liberi nostri fruerimur. Nunc spes reliqua et unus Tubuli plebis et pūs qd dicit.
Nisi si fluctuarit. Deinde est. Cæsar Nasy ad te Asiaticū mirifice ad me gnmo
inuita me et uno tēpe negotij posset scribē. et si Deliqui qd uti in pecunia stasy ut remitteret.
et ad hēc mihi ut nebio tabellarios mittēs. nā ego eo nocte ny Dimachy hor tpe nra
relēnime qd agnō audiā. et siq; tuto. cuncta ei hoc sēpe amice destricta est. aij Jmmo
nostri uenire Dicēs tuj in Epiro ibi. Qd scribis te si uelij ad me uenturaj, Ego nō nij
suaj magnā gte hui' onerj abs te sustinej et iste eē uolo, si ppositj qd agitj. me ad
hēc uenire oppi. Siq; aut hoc mihi opt' ē, reliqua scribe. expunctj aut punctj scribis
liis tuis gstitue potissimū, qd uolis fundē stat. Tu nō ad me uelij oia diligētissime pre
scribas. et si magis rem ipsā tuas debeo exprimere. Cura ut valeas et tuj, precadeas filia
tibi, te cui' mihi eē. nec unq; fuisse. Vale mea Terentia quā ego unde' undeuicies
Jmmo debilitor facundus. Vale pridie kal. Decēbres.

M. Cicero Terentie suæ Tuliole suæ ac Ciceroni suo Sal'.

Ego mus' scripsi ad uos leuius, qd possum. Tua q; cui oia mihi tpa stat miseria tua nō cui aut
scribo ad uos, aut uestras lego gemo et lacrimo sic ut scribē nō possi. et unā mus'
uitæ cupid fuissem certe mihi aut nūq; ullo in uitio maluissem. Qui sunt ad
aliquaj alicui' comoda aliqū reuocādi spes, fortuna reprimunt, mus' est erratū a nobis

Sr hec mala ffixa ſt. Ego ro te ꝙ ꝑſimꝰ mea vim cupio vide ꝛ tuo optato
quos tu carissime colueris/ neq; horis quib; ego ſe ꝑſimꝰ nobꝫ gratꝫ retulerit. Nos Brudy apud
ꝙ. Ermuꝫ flachum dieꝫ ſuppliciꝫ. Viu optimꝰ quisquis ſtrenuꝰ tempꝫ ſui ꝓmea ſalute
neglexit. neq; legis imꝑitissimꝰ tam deductꝰ eſt/ q̃ſue muꝫ hoſpiꝫ ꝛaminne ut oſſiꝫ ꝑſimet.
Hunc utinaꝫ alium gratꝫ reſeruare poſſiꝫ. habimꝰ ꝙd ſibi. Brudyuſio ꝓſtrenuꝰ ſum? adv. hal' apꝝ
Hardouinꝫ ꝛ Cerinꝫ peruenimꝰ. Q. mr ꝑdiꝫ/ o afflictã. ꝙd nũc rogẽ te ut uenaꝫ mulieriq;
egriꝫ ꝛ corpore ꝛ aiã ꝑturbatã. non rogem. sine te ut ſiꝫ opinor/ ſic agaꝫ ſi eſſes nũ rediꝰ/ caꝫ
ſtrimaꝫ. ꝛ uꝫ adimaꝫ. ſiquis ego metue trifſtitiã/ quaq; nõ poꝫ/ ad me fore uenaꝫ.
Vnuꝫ hoꝝ ſcito ſi te hẽo/ nõ mihi nidulus plane poſſit. Sed ꝙd de Tullola meaſiet/ ita id/ uos
uidete. mihi ꝑ ꝙplacũ. hic. erit quoquouerſus ſtrꝫ habẽa/ illiꝰ nihil ſe ꝛ mumone ꝛ ſtimꝛ ſimu-
endaꝫ ẽ. Quid Cicero meuꝫ/ ꝙd agerꝫ. te nõ ſic ꝑſimꝰ ſiꝫ ꝛ ꝙplacũ meo/. nõ ꝙd plura
ꝛaſcribã. ꝛ prudit meror. tu ꝙd egerꝫ noſtro. Vtꝫ aliqd tamꝫ ad qd mutuo/ plane ſiꝫ ſpoliatꝰ.
Priſcuꝫ ut ſtudiꝫ ſpero fore ſiꝫ noſtꝫ. De ſtimilia libraꝝ michi ẽ qd te moneat. ꝑmuꝫ tuꝫ
ita ꝓmiſſuꝫ ẽ te ſtuꝫ eſſe/ ut ſibi eſſe meꝰ. eſt aũt ſ offo adhuc Orpheuꝫ/ ꝓtea magnoꝝ
Nemo erit oꝝ ſiquꝫ ea nõ ẽ/ ut ſibiꝫ audiꝫ abeſſe/ ſalutꝫ nũ ſint. ſi optimꝰ ꝑmiſſuꝫ. ſiꝫ
ad uos ꝙmeret ſumet ꝑ ſe ꝙpriꝰ pauꝝ ſtudet munera ſt. Tuq; me hortaꝫ ut aũ ſiꝫ
magno/ ꝛ ſtuꝫ halcaꝫ rempꝝ de ſalutꝫ/ id uchi ſit eiꝰmodi/ ut recte ſtare poſſiꝫ. Nuc miſtꝛ
q̃ meuꝫ ꝛaꝫ lꝛas amplas/ ꝙ ad me ꝓferat/ quas ego optimiſtꝫ Brudyuſi ſi eſt lenuꝫ ꝑ nautaꝫ
qui te ꝑpetuo nõ ꝑmittẽ noluerit. Qd reliquũ ẽ/ ſuſtenta te mea Terẽtia ut poſſiꝫ. hone
ſtiſſe uiuiꝫ/ floruiꝫ/ nõ uitiuꝫ noſtꝛ/ ſed uirtꝰ nũ nos aſſeruet. ꝑtinaũ ẽ mihi/ ut ꝑ
nõ una aliaꝫ eã ornamẽtiꝫ amiſiꝫ. ſed ſi hoc fuit lubriꝫ uitꝫ genꝰ/ nos uinũ/ Certa ꝙd
fructa ſt/ ferauꝰ. Atꝫ ego qui te optimo ipſe me nõ poſſiꝫ. Clodiuꝫ philetus gratulandi
oneloꝝ ꝛ ꝓdiebat hoiꝝ ſtudiũ remiſi. Saluſtꝰ offo uidet oriꝫ ſtuꝫ. Cẽſi eſt ꝓbrumol' nobꝫ
quiꝫ ſiꝫ ſtuo fore tuo obſequẽtõ. Sitꝰ dixerit ſe me aꝫ fore. ſed Brudyuſio diſceſſit.
Cura quo poteꝫ ut ualeaꝫ/ ꝛ ſic exiſtimaꝫ me/ uehemẽtiꝰ tua ꝛuſtꝛa ꝙ mea gmodũ. Mea
Terẽtia ſuauiſſa/ atꝫ optima uxor/ ꝛ mea ſuauiſſima filiola ꝛ ſtuꝫ nra ẽ reliqua Cicero ualete.
ꝑridie hal' apꝝ Brudyuſio.

M. Cicero Terẽtie ſue Sal'.

Sr tui ꝛ Tullia Lyſtereꝫ ualetꝫ/ Ego ꝛ ſuauiſſimꝰ Cicero valemꝰ. ꝑridie ydꝫ octobr athenaꝫ
uenimꝰ. ꝛ ſtatim adũꝫ uꝫ uolebam. ſed tardeꝫ ꝛ ꝛomode ꝓpugnauimꝰ. De naue exeuntiꝫ
nobiꝫ/ Acaſtꝰ ex hiſ ꝙſtos fuit/ ꝛogo ꝛ uerſimo die/ die ſane ſtrenue accepturꝫ liꝫ.
quib; ꝛ tellen te, uereri ne ſiꝫ ꝛ ſeruos mihi reddite cẽt. omiſi ſt reddite/ diligẽtiſſime q;
ate ꝙſtipta ſt ea/ id q; mihi gratiſſimũ fuit/ neq; ſiꝫ admiraꝰ hoc ſibi quꝫ Acaſtꝰ
attulit breuiꝫ fuiſſe. naꝫ eiꝫ me ipſi ꝙſtoriꝫ ſtue nos ſtos. qui ꝙd ꝛ ꝑmũ aduꝫ uide-
ꝛapeꝰ/ ꝛ ſi ꝙ qua ꝛe ꝑ. ſtuiꝫ ꝛ intelligo. Cognoui eiꝫ exiſtimiꝛ amoꝛ/ liꝫ quꝫ
attulit Acaſtꝰ ad ſtima/ uꝫ ſpectꝫ utrumlibꝫ uꝫ uerito diſſimulare nõ liceat ꝙd ſentiaꝫ.
ſed ꝙd ſubeũda fortuna ẽ/ eo ritꝰ dabimꝰ omiaꝫ ut ꝛegnaꝫ/ ꝛ ne ſtuiꝫ de tota ꝛe deliberẽꝫ.
Tu uolaꝫ/ ꝙd uꝫ ꝛomodo ualundiꝫ tue fiat/ ꝙ ſegniſſe ꝓtiꝫ ubiꝫ uolaꝫ ꝛpiꝛ.
De hereditate ꝓdiana quie ꝙd mihi magno dolori ẽ/ valde eiꝫ illud amaꝫ. ſed horuchiꝫ ꝓmiſe
ratiꝫ ſi autho ante muꝫ rechim fiet ut ꝓpoſui/ aut ſiꝫ muꝫ ꝓtiꝰ Camillꝰ noſtꝛ
negotiꝫ curet/ uiꝫ ſalue uocauiꝫ/ reliqua ꝛ noſ agemꝰ. ſiꝫ tui uiꝫ Roma ꝛfecta eriꝫ/ tꝫ ſtudiꝫ
ut hoc ita fiat. ꝙ diꝫ nos admonebit ere ut ydꝫ mouẽ. Syria ſpaniꝰ ꝓuincia. Vaꝫ mea
ſuauiſſã ꝛ optimiſſã Terẽtia/ ꝛ Tullola ſtros amoꝛ/ cura ut ualeaꝫ. vale a athenis ad xv.
kal' nouẽbꝛis

M. Cicero. Suis Sal.

Ner sepe est/ cui[us] dem[us]/ nisi vem hem[o] illa q[uo]s scribi uelim[us]. Extat leg[is] quas prime aetat[is]/ cognou
p[ro]pinq[ui] nullu[m] nomine posse. Quare uideant uolim quomodo possint ei cui[us]ne sahstem uelle q[uo]d
tibi gr[at]as agam. Si ego n[ost]ra uerbo te hortem ut eo tibi meum studium gr[at]as agere possit. Poterim sed hoc
non p[ro]fecto/ si prima fide extendas. Cura ut valeas. Idib[us] quintil[ibus].

M. Tullio Tironi Sal.

Omnia molestia - solicitudines quas ex me missa mea/ id q[uo]d mihi molestissimum est/ Tullolam ip
que nobis nra uita dulcior est/ reposuit. Eius. q[uo]d me aut sui post pridie Kl[en]das q[uo]d a nob
discessit. [illegible] Hoc ego statim. Atq[ue] ita levat[us] sum dolore mihi alios modi
cum fecisse videar/ Cum q[uo]d tu/ deo/ quo admodum pie. Apollini. Esculapio. Salutiq[ue]
ad nostros familiares multis epistulis quibus te. Tullola mihi diligentissime gratulabo. Cohor
tare vos ut ad forenses edicas/ nisi vos forenses cognoscitis. Quibus verbis. Tu oi[us] modi
tuo negotia ea/ ut. Atq[ue] ita ut commodissime tuis ea/ Atq[ue] me aliqui mihi stilus nihil res pu. desiderio
ut primus valitudinis tuae vehementius/ Deinde mihi scribebat/ velim hoc item quae longissime
absunt a multis. Quod Aspasia bene potuit uti cui familia verbana/ Antonia omnes sunt.
Cicero bellissimi ac salutem plurimam dico. Atq[ue]. Vale. Datum. vi. Id[us] Iunias.

M. Cicero Terentiae Sal.

Si valetis me est/ ego valeo. valitudinem tuam cupio diligentissime. Tua mihi scripta
est/ te in febri scribere. Id velim me fecisti de Cestius huius mansuetu. scripsi mihi
gratum/ Item quod hortaris/ sigd opus erit sigd amicis nostris/ scribam. Cum ut valetis vale
Datum vi. no. Iunias.

M. Cicero Terentiae Sal.

Ad tertias meas missas a nostr[is] dolore. Tullola. ore de oculis ita nos gd
[illegible]gilla capiti/ nos gd stomachi sto. Tu velim tuam. Tullae valitudinem cures. Vale.

M. Cicero Terentiae Sal.

Quod tam plane scripsi ad postumiam scripsi eo consilium eius/ intelligas. Id fieri
velim. Atq[ue] simul quae ad illius scripsi/ nostra nos sunt. De cetera. De rebus velim quid
nobis levis[sim]e mihi. Valitudinem tuam cura diligenter/ vale vi. Id[us] Iunias.

M. Cicero Terentiae Sal.

Tullia nostra venit ad me pridie Idus Iunias cum puella ornata humaniter/ gra
uiore. Quae dolore affecisti. Nostra fuerit. Neque ita forma est ut aequi
est pietas. Ardigitus postulabat. Mihi erit facile Cicerone ad Caesarem mittere. Quod eo
Gn. Salustio. Si fieri erit famam. te retinere/ valitudinem tuam diligenter cura. Vale
Vi. Kal. Quintiles.

M. Tullius Terentiae Sal.

Quae nascitur nullius litteras unquam grandes/ Cicero grandes velim/ sed gratissimo dolore animi
magnum. Quae pueris meae nec id gratius esse? quae non flere cupiebant. Quare gratus
potes/ Adduna. Id aut potius mihi. Mercedonium. Ita vita quae Quae hoc tuae mihi e.
Elogium est vitae. Quo tutius. Quo video quid possit post Kalendas. Vale. Datae pridie
non. Novembres Brundisio.

M. Cicero Terentiae Sal.

Quod scripsi ad te Quintus liber de manu remittebat quaesti ut[rum] verberetur quae gratum mihi
Dimisi ignoro. Si mercedem fuisti est/ quicquid ab illo postulasti nascetur. totus indemnis
quale sit/ quod mihi scribis mihi nunc mihi puteris id fungi. Vale vi. Id[us] Quintiles.

M. Cicero Tullie t patre Tuliole Diuly animis suis ac Cicero matri optime. Suauissime Sorori Sal. plurimam dicit.

Si uos valetis nos valemus. Vestra ita gplia est nō posse maiꝰ gd sit voluntati fortuꝝ. Scille Pomam me deste uenire recte t prima domi ee poteritis. Sin hō amens Dolabella ipe satis nobis t dēe possit. t ita illud metuo, ne uis forte cludam, ut ex Velia exire nō liceat. Reliquū est qd ipe optime gladiatoribus vestris stis femine sint ne Pome. Si ei nō st, indēq; turbonelle uis eē possitis. qd gdē mihi pricipit/ nō ut hor voluptatē tenere liceat/ Bellissime uel mecū simul t uestra pdia ee possitis. Etsi illud mihi est/ ne breui ipe fames/ ny vile sit. hic drely vely nō ponemo cū Camillo cū gli nobis inter gladiatores. Ad prima aīo forte sitis. Labieni rē melioꝝ sunt. Admiror t pisonē abire discedit. t scelus quānā gnam sumpsit. Vos mea existimatiōe aīe gli scripsisse admonitos t vos gd agatis t gd ifra agat. Q. pat. t fili vestri Salutē dnt. Valete vos hal gn. Idibus.

M. Cicero Tullie Sal.

Si uales bene est. ego mecum ut ad te antea scripsi, obuiam Cimoni Cesaris mitto/ qd mutuum/ opus quidē illi adiuuāi mihi audiebam. De ornatu tuo t si nihil ante nouisti gd uelim/ t quid hoc ipe putes opus eē/ ex Siron petas rationem. Tullia adhuc mecum tenco. Valitudinē mea mea diligētia. Vale xij. Kal gnilis.

M. Cicero Tullie Sal.

Et si cū mea ipius nulla st ne nihil habeas quod aut ad te scribā aut ipe ad te scribas/ aut ipe ad tuos nostros quo ea ipe uenis t tuis exposito. t scribo ad vos cui habeam quo scribā. Voluma debui t te obtestor eā gli sint. t id ipis gd fieri potest diligēter fiat. t cures. gli ea absint. quo magis curem/ magis gli doleam. quem merito sint ut hi uoluerint qui me de mea sua deiecerint. Cura ut valeas. Pridie Kal. Nou. Jas.

M. Cicero Tullie Sal.

Si quid hic gd ad te scribā fuerit id t plibus uelis. t sepe nūcia q̄ negotia undiq; tigo aut quoque nō sis affuturus. ex Lepta t Tidario potes cognoscere. Tu fac ne mea t Tulie valitudine mihi vale. M. Cicero Tullie sue de pe plurimum dicit. Cimo mū. prior Kal.

Considerabā nobis t ante t acie mea diligēter puto gd sumus Pome nesciri ay memini ullo aliquo nisi loco. Id nō potuimus ipius t nostra. adhibuimus t multis hic. Pome nos ee nisi posse t Dolabellā Etruscis ee posse nobis admodū ee/ si quid vis aut siquis rapine fieri oppidū. Sed nisi illud me monet gli adeo omnes longe abee Pompeius t eos multos quos hic semus. hic aut ego ita ego nisi nostra t mi opidū tui t pdia ita ut nihil ee meum t mi absunt gnide ei ay nostri ee possint. nisi hi plane mihi Etruscis ostat adhuc. ita ne nihil/ vix nidem gd alie fuerint isto loco stemme t ne mi notatis quide nostros. Denique diligēter t amanter t cohortāmini Pompeium ne oppugnandis t predā Etruscis plus nimio ducti. t ne hi rebellauerint Etruscis ne nos undiq; circūdēt. quod ea maxime aut dare opera ut videantur si nos nihil nisi nature. Vny. Kal. Ianuarias.

M. Cicero Tullie Sal.

In maximis mihi dolorib; exercitat me valitudo Tulie nostre. de qua nihil t gli ad te ptinet scribam. Tuli ei ipi egre magne mee esse curte scio. gli me ipi? multis amicis videor eē fuisse/ t hoc aīo stultissimo. sed me multa impulerunt que me mihi gdē expedisse st pot a populo exercito hostis quas ad me spōnū Pompeius mihi. da ignosci mihi videor.

M. Cicero Terentie Sal.

Labie.

Jn reliquis nos uehemens puto aut nemo aut postridie/ ibi fac ut sint ea parata. plurimi ey
fortasse nobiscum cenabunt. z ut arbitror diutius ibi gnostribus. Labie si tibi uidebitur nō es fac ut sit
Jtem ea ipsa qui ad uictū z ad ualitudinē nostrā. Vale kal' octobr de exilio.

M. Cicero Terentie Sal.

Da operam ut quam lenissimo/ qd opus erit/ ut nos tpis q postulat/ quidquid amp admittas. z ad me
de omnib rebus qd scripsisse uelis mittas. Vale

M. Cicero Terentie Sal.

Nos quotidie Tabellarios nros expectamus qui si uenerit/ festinasse eum arbitror qd nobis finem
sit. Eumenes qui te salutat mirifice. Valitudinem tuam cura diligenter. Vale kal' Sep.

M. Cicero Terentie Sal.

Reddite mihi tandem si a Cesare literas saepe literales. z ipse opinione celeriores de. Cui
cum obviam prodeam ayhne cum expectem/ cum gravissime faciam te uehemens. Tabellarius mihi
uelim qui primus remittas. Valitudinem tuam cura diligenter. Vale Day kal' Sept.

M. Cicero Terentie Sal.

Nos nemo de Cestio adhuc. nemo de his quae Philotimo hic de/ quem adhuc mirabor. si quid
erit novi/ faciam te statim certiorem. Valitudinem tuam fac ut nimis. Vale iij. ydus Sextil.

Mara Tulij Ciceronis Epla ad Terentiam uxorem explicit.

Jncipit ad Senatum z ceteros feliciter. Ferrarie 1433. z die nono Sep. venit Jmpe.

M. Cicero. M. F. atero Pgrin. Sal' die Consulib pr. Tri. plebi.
Senatui ce.

Et si non dubie mihi nūciabat parthos trāsisse Euphratem cum omib suis legionib/ si
accipiebam/ a M. Jubulo pgrino ceterum de his rebus ad uos simul posse/ mirabar mihi
nō nemine ex publicis scriptis ea que de alimi gravia nūciarent. Postea uero quam certis auctoribus
cognoui Syriam omnem et quidem firmissimo hui?lli mihi cui Jubulo prae rebus/ Quae ad me
delata sunt/ studeba ad uos primum. Regis Antiochi Cōmagenj legatum primum mihi
nūciasse parthos magnas copias. Euphraten trāsisse cepisse/ quo nūcio adlato cui centu
ria nulli qui. Ci Regi minore fidē habendā putarem/ Sim ipse experiendū ee/ sigd ejus adventu
Ad xiij. kal' Octobr cui Epheso? Cilicia decem/ ij. sibi Lycaonie/ Galatia cepadocia mihi
hae redditae sut a Tarcondimoto qm. Adiutorem/ suum Amasenum/ qui ipse se gerebat
Romanū/ Thaumasiorem Graeculū/ Regem Pythodorum Trallianum cui pmagna egrim parthico/ tum
Ipse Cassium/ et cetera polliceb. Tarsum/ magnum qui emunitū ee? primā Syriae portum
Eodem die ab Lambro philarchi Rhodiorum/ qui ea provincia hoc tempore Amissum ee
dicebat nostra/ Litterae de eodē rebus mihi reddit sut his rebus adlatis/ et Metellaeba nunc
Galatae ee/ et novum in exercitum nostrum/ quem Cassius in Syria habuit/ quos ego ad
quidquid nimis gravissime integritatis Pompeiani/ Amicitiae populi Ro. ee fretos. Cilicia
aut firmiore fore si equitatus noster pugnae fuit esset/ et obeam eam et ut opinor hi
quem ex Cilicia gravem armis esse/ et hostis is qui est? Syria fuisset. Quem Pompeium Ro. non
modo ne nos hic nūnis adlatis pdi ypsum arbitr. Exercitū ad Thamyrissum Dume/
Sed sigd apud vos auctoritas mea pdatis hic/ ex his rebus reliquis quas ego audisse
me cum magno te vos cohortor et moneo ut his gravissimis pri vos qd ge demur sed

Ista epla de statu Pgno ante
J. Syria ob gpl am Cice
et Pgrinor Senatui debit
q agebant.

aliqñ nō gsulatis vos qñ admodū ſtrictos z quib ꝓuidys mimos ad tanti belli opinionez
miserint nō estis ignari · qd ego negotiu nō suscepta ꝑficiendū nō zensuiy.
Nequeq̄ ñ ullu ꝓcliu tāti pūcipiu qd pbitis malis ſ vrē auctoritū obtēpare. hoc
aut rpe vos ſe sic hſ ut nisi exercitū tantum ſtruy ad maximū belli motū poleris / maturē
ny has ꝓuincias miseris / sūmu ꝓcliu sit / ne amittēdē sint omia he ꝓuīe quib vectigalia
p. R. ꝑuenīt. Qđ ob rē / ut ī hoc ꝓuīciali delectus hēatis aliqñ rō nulla ē. neq̄ multū
ſ z distinguūt qui ſ meū oblato / z qd gr̄ hoc milū sit / iudicauit vir fortiſſim Q.
Cubit ny Asia qui eis neq̄ ei ꝓmisit / delectū hīe ndum. Nā seruos auxiliū q̄ ambitiose
atq̄ cupidis Imperij nīu aut ītia ſ lenia ſ ut nō milū nos unare possit / aut ītia alienā
a noby ut neq̄ expectādū ab his neq̄ ꝓmittēdū hoc gen̄ ēe iudicat. Regis Deiotari et
uolūtatē / z copias / q̄te nās ſ / nostras ēe duco. Capadoca ē tanis. Pelig Pigis
tiām q̄ / neq̄ utrīq̄ satis fidi ner uolūtate ſ. Hīb ī hac pauitate milū certe alij
non decet. ſpto ne gsulū qđē. qđ cuiusq̄ sit / ī manū ē. Vnum salutē nostre ꝓuīcie
possim⁹. Dignitatē tuā consulem⁹.

M. Cicero M. filius Cicero ꝓcōs. Cōsulib ꝓcōsulib tribꝰ pl̄. Senatui
ꝑpl̄o Po. Sal̄.

Cum pridie kal̄ Sextiles in ꝓuīciam venissem / neq̄ maturius ꝓficiscī z nauigationē dimi
tātē uentis potuissez / maxīe grauiter offā meo / rei q̄ ꝓuīciali parare ea / que
ad gratiā quāq̄ ad rē militarē ꝓdūnt / Huc cū cent⁹ a me / cum magn̄ z diligēta
q̄ frumēti z copia ſtitum / Nūcq̄ z hīe de bello a parthis in ꝓuīcia Syriā ſ illato
quotidie fere afferēt⁹ / ſtre mihi fundā ꝓ Lycaoniā z ꝓ Ysauris z ꝓ Capadociā arbitrat⁹ sum
Erit ey magna suspitio parthos / si ex Syria exercit⁹ intra ſ ea ꝓuīcia ronciat⁹.
ſtre eos ꝓ Capadocia q̄ ea maxīe patet / ēe facturos. Itaq̄ ñ exam ꝓ Capadoce ꝓtu
cam / que cū Cilicia grauis ē / inre ſen. castra q̄ ad Cibistra qđ oppidū ē ad rōnē Thau
lorum. ut Artiadē rex Armeni⁹ quotidiq̄ aio esset / scirem / nō ymo ut alios simul exanimē
p. R. ēe. z Deiotarū fidelissimū regē atq̄ amicissimū reipublicē / maxīe gratū hiem.
Cui⁹ z filio z oib⁹ unare possem⁹ eos ꝓuīcia q̄ / cui⁹ loco castra hiem / cū mū q̄ Cilicia
misissem · ut z meis adiuncti hīs cuitatib⁹ que ea ꝓtegerent⁹ / Armenij aios omni
timeret / z ego maturius qđ ageret in Syria scire possem. rpe ēe tridui qđ thapsū manebā
in magno offō z negotiō mihi ſundā putau. cui ēq̄ venit a Deiotaro ſcriptū / ut ego regem
Artobazanem, Eusebem z philorhomeū tuerer / Ei⁹q̄ regis salutē ī periculo esse /
regnū q̄ defendi. Regno q̄ z regi ꝓfidio eem / adiūctū ſ q̄ ꝓ salutē ei⁹ regis
ꝑpl̄o ſmatuq̄ magnis mune esset / ꝓ mille ñiis d. Rege deserere esset a nostro ordine
Existimau. mr̄ mihi uenit in a ad regē deforē delē. Eiq̄ ſgratulā mihi z ꝓ ſ z diligēter
ſcribit. ut q̄ salutē ipi⁹ z coluntatē regni mihi cōmēdatā esse arbitrar. Deinde ſgd meiter
que eis eem ī ſpto meo cū rege Lonie. Inire ille ariūs sue / uelis maxīis ut deinde
Deiot⁹ z mihi gratis esset / qđ ei ꝓ magnis ꝓhonestissimū iudicar⁹ Senatus / ꝑpl̄o Po.
tante cure ēe salutē suā / meq̄ tātā diligētiā adhibē / ut eam ſdē z cōmendatā
uelē auctoritē ꝓsim⁹ posset. Atq̄ ille ꝓmo qđ mihi maxīe tenere fur / ut meis lonis ēt
Ut nullas ſtidias neq̄ Urbe sue neq̄ regno timē. ſ aut ſ illigē fidē ꝓ ſ ſuspicio.
Cui ēi ergo gratular⁹ eem / rdq̄ me grande diuisse / Cohortē ut recondatā cū eis illis

Jnterea patrē ꝛ iugulāte se tuerēt. atq; admoniti senat⁹ ꝙ fuleret saluti sue/ cui ame distrette in
opidis Cilicie/ postremo aūt die cui duarate fre sno ꝛ cui pene amice/ maioribꝫ natu adme-
is castra uenit ꝓtinus q; ꝛ plor cui ides ꝛ ste stanē/ ꝛ damn/ meq; fde uris gdationē ꝛ ylanic
tepit/. Cui admirate gd audisset nou/ dixit adse Jndicia manifestissima ꝛ fidiaē ee delatu
que cent aūt aduersus meū oculata/ qbꝰ qm ea patefieri posset/ ꝓmptꝰ uenū tassent/
Eo aūt tpe ste ma pridiꝫ qlibꝫ eaque sciet audiem adse admisit. Jn his amantissimꝫ sui
ssima pietate ꝓdimꝫ fregi dixe/ eaq; me ꝛ qꝰ audiete dubitabat se pulatū ee ut regnare uellet
Jd uno fre sno arbꝝ nē potuisse/ ꝙ uis aūt illud tpe cui ꝛ nūq; ꝛ medū ꝓmptꝰ uenū ꝓtulisse
Que cui cēt leuia/ nomiā fregi/ ut omēs diligēcia ad se ghiāda adhibet. animꝫ q; ꝛ pisq; ei
atq; und⁹ ꝙbatꝰ hortat⁹ sui regni tuendi/ Dech capti ambitiōe pisq; ab/ suoꝝ cura/ custodiaq;
defendē. Cui fre ame equitatū/ cohortes q; de exercitu meo postularet/ ꝓmptꝰ quotidianos ex Siria
nūeros utq; primū ad Cilicie fines adduci. Cui q; fre mihi patefactis ratiꝰ ꝛ fidis nō egere
exercitu tpli Jo. ste posset sine opis defensōe/ indeq; filiū cohortesq; suas ut se maxīa ghuadu
primū regnare desineret/ a gb ꝓfexisset sibi ꝛ fidias paratꝰ in eos uti. Fuit regio/ ꝓxima
affinet eos q; nos nōē eet/ relignos meū libaret. ꝓsidio ꝛ amicis mis ad eos qui ꝛ mlpa cent/
ad timoꝛē ꝓtē ꝙ ad obtēnōē uteꝝ. finis quē ut omēs qñ sinat⁹ opiū nostrū/ intelligent
me regi si op⁹ eet ex auctē uestra ꝓsidio fiuma. ut ghiāmato illo. ex eo eo castra moui.
Jtē in Cilicia finē institui. cui hac opinione e Capadocia discedēs utq; hic nō casu ꝛ re-
sibili ac pine diuino fregē q; nos honorificentissē appellastes/ nullo postulāte quicq; q
mee fidei gndasseres/ ꝛ cui⁹ salutem magne nobꝰ esse ee decreuissetis/ mox aduent⁹
ꝓtinꝰ in fidis libaret/ qd ad nos/ ame sciti nō alienū ꝓtinui. Jntelligentes ex his que
pene audiestis/ nos multo aūt ne ea audiesse ꝓficisse. eoq; nos fidiop⁹ fin cohorsq;
q ꝛ regē Ariobarzane sta mihi signa uidet⁹ uirtutis ꝛ gemq; fidei benuolentieq; erga nos
ꝓstitisse ut nō sine ea/ tantis cumulis in ei⁹ nos salute/ diligētia q; iudicaminꝫ gratissē.

M. Cicero Jmperator. M. Catoni Sal.

Cui⁹ ad me legati miss⁹ ab Antiocho Cumageno uenisset/ in eisdē ad ꝓnciā ad nr. sep.
hiq; mihi nūciasset regē ꝓtoꝛ filiū/ que ois eet impia regis Armenioꝝ seruo/ ad
Euphratē cui⁹ magis parthoꝝ copijs/ nullaq; ꝓpe gentē magna uiaꝝ uenisse. Eu-
phrateq; q; iam trasisse copisse/ Dinq; Armeniaꝝ regē/ ꝛ Capadocia cē finiꝫ. Primū pro
uisa nonnihilne mihi/ ac ad te scribē⁹ opus⁹ putarē/ ꝓmptꝰ fuit. Nihil scripsi. q; ipse
Cognouisti Legiōa Diebus ad sinaū stata nūeros suos q; misisse. ꝛ ipsum abesse M. Bibulū
ꝓpter⁹. qui hiem⁹ ydus septēbꝰ ab Epheso in Syriaꝫ nauib⁹ ꝓfect⁹ esset/ q; reliquos
uestros hiemes/ ꝛ ꝓuinciaꝫ sua quietissē esse⁹ sibi⁹ ostenderem. Quamꝫ ꝓuinciaꝫ ad sinaū
expectabam. Quib⁹ uīs ꝛ eisdē ꝛ tantoq; bello maxīe cure ee/ ut q; copijs ꝛ opib⁹ tuē
uos possimꝰ/ ea mansuetudine ꝛ iustitia nra/ ꝛ uicios fidelitate teneam⁹. Tu uelim ut q; tes
nos⁹ absentes diligas ꝛ defendas.

M. Cicero Jmperatore. M. Catoni Sal.

Epistolā tua Autoritas fert/ ayeni q; ꝓpetuꝫ de tua singulꝛ uirtute Judicium ut magni mon
ꝛ esse putarem ꝛ res eas quas gessisti tibi notas ee. ꝛ nō ignorare quae equitate ꝛ
gendā tuere socios/ ꝓtinaq; q; admirande. his ei⁹ ac regnis/ a celitibꝰ stabi⁹
me tibi que uellem ꝓbauisse. Cui⁹ ꝛ ꝓtinaq; puide hal. Sextil uenisses ꝛ ꝓ ani tps

Cicero quo honeste studio moueꝛ
ꝛ hortet ut ꝛc ac hic ordines ad
pacē ꝓ Cicero ut adeo hic tam
plus de reb gestis. ꝛ optime meritus
hinc a Catone. Et p⁹ ordan gratiꝰ ꝛ
ꝛ honorifice.

non calamitatem sed ꝛ gloriã/ sr̃m qꝫ ornamẽtũ ſuũ ꝑſpicuũ ꝓpugnãtib⁹ ꝓ. de me cõdemnat ꝛ ſtudẽ. Jmp ꝛ Augur
postea fieri voluit qꝫ antea neglexerat ⁊ eay honorẽ qui a maiore nullo retractatus solet/ neglectũ
ame diu/ nũc. mihi expetendũ putẽ. Hinc mea voluntas in quẽ aliquã vix desiderij adsandũ
vultꝰ ſuũ. ut ſuũ/ adjutorẽ ſic. qꝫ quicq aũ me negauit rogauit/ uchemẽt te rogo/ ſed
ita ſi nõ. Jgnauus hoc nostro gd/ qd ego gessi ⁊ grãẽ debere. ſed nihil amp mutũ/ ut multi
nequaq̃ pauli reb/ honorib⁹ primis aſtrain gſenũ ſuũ. Eyde illud aiã dãſſe mihi uidor
Cæſ eũ qꝫ actẽte te audire solẽ/ te nõ tã res gestas qꝫ mores ꝛſtrum/ amq̃ uiri Jmpatore
ſpectare solere in hijs aut nõ hijs honorib⁹. Quã ſi mea ẽt/ oratoribus/ iq̃bus me exercui
¶ crello ꝫ meis maximis bellis/ ſumma mea ꝓdũ hũſſe egrũ ⁊ grauẽ. hic ego nobilis
ea ſui gſensi/ que nullis legionib⁹ gſtis. potuiſſem ut ex alienissis regnis/ amicissimos
ex hoſtibus fidissimos reddere. alios qꝫ regnare me expectauere ꝓſpectos ad breue tẽpus
benivolẽtia tradidi. ſed nimis hic multi de me ꝓſtq ad te aquo bono animo ſenatꝰ
quide audiũt. regno ſuo exhis qui mea ꝛſtimia ſe ꝛecreatos putauit. Cæſ oĩ uno
ore gſensi/ de me apud te ea que optimũ ꝛ ꝓdicabãt/ my duc maxie clẽtie
tue Cypius ſpes ⁊ Capodone regnũ tenui/ de me loquẽs/ pius ⁊ fidꝫ Deyotarꝰ qui
uni tibi maxie ẽ omniũ/ que ſi ẽ minora ſt ⁊ ſuis suis pauloꝛ uiu regnã ſt qui
ſuas rapidimus/ ꝫ qui hoſtiũ regnũ manet/ Est ꝙdam tenui/ cui ad res bellicas hec que
rauora ⁊ diſſimilora ſt gnã virtutis admixeris/ ſpes ẽ illi ⁊ res gestas ſuſtinere ẽ et
maiores putare. Extremus illud est/ ut quaſi diffidẽs regnum mee ꝓpinq ad te
allegem qua nec mihi ratio ulla ũq̃ res ſuas fuit/ nec hominũ gnã/ memini adhuc nullũ
illud ꝫ datũ/ hoc ꝫ/ qui mihi tenui reip ẽ/ ponendi studiũq̃ amp animũ nisi quibus a
primeua adhuc ætate deuinctꝰ ſui/ nec ꝓpinq illã uetꝰ ⁊ antiquã que gladiã
ony ẽ ac depulsũ inde/ Jn fugã amp ſuã ꝓ. amp ſuis amicis ꝓpe dedixiſſe/ Tenui
agit de mea laude. Cui negare a Catone/ grãe ẽ nõ puto. Habeo ne ergo ꝓpinquitatẽ uelis
ſi mihi tua ſnia tribuis honos ex meis rebus ſumi/ me ſe gubernante mea amicitia/ mea
benivolẽtia erga me mihi qd̃ maxie optandũ ꝓpositũ.

.M. Cato. M. Ciceroni Jmpatori. Sal.

Quod ⁊ res publica me ⁊ mea Amicitia hortat̃ labor̃ fine. ut hinc virtutis Jnnocentiam
diligentiã cognoscãt ſ maximis reb. Domi togatis/ armati foris pacis ⁊ belli administri
mei studeas. Imagi qd̃ ꝫ nisi uide ſtare potui ut ⁊ nocẽtia ꝓhibeẽtis ne ꝓpulſis
ꝓpinquis/ Quamq Ariobarzanis cũ ijs ꝛege/ Regnũ/ fœdus ⁊ societatẽ ad ſtudium
ꝓpij nri uolũtate ſua mea ⁊ decreto laudauit. Hẽ ſupplicationes decreſti. ſi tu qui
tue pietati ſatisfecit/ ſed ſingulata võne ⁊ nocẽtia ea pu. Quippe ẽ/ Dijs ſ mortalib⁹ gratulari nos ꝫ nia ꝛeſtis/ ⁊ ſupplicationes/ manus ſtruere. Cæſ ſi triumphi ꝓpter nra ſupplicationes ⁊ dierũ ſolẽnia ex tuis litteris/ quas ad ſenatũ misiſti/ non ꝫ te laudari maius/ neq̃ ſupplicationẽ ſatis ſepe
triumphũ ⁊ triumpho nullo clarꝰ ẽ/ Senatũ uidemur posſe mansuefacere ⁊ nocẽtia Jmpa
tores ꝓpinq/ ꝫ ut nullum aut benignitate deos ꝛeſtis ⁊ ſtudio ſenatũ ẽ. qd̃ ego mea
ſnia cognoui. Adeo hoc ego animo ad te ꝫ gſpiciendũ meũq ꝓfectũ ſenatui ꝛq̃ maxie volo
existimẽtis me laborare ut mea ꝓbitate/ mea ⁊ uolũtate diuina manifeſtate qd̃ simplicissimum
ſui ꝛebutant/ ⁊ qd̃ ea maxie ſentis ẽ grande. uale ⁊ nos ꝛeipe. ⁊ ſtinue ⁊ mane ſeue
ritatis diligẽtiaq ꝫ ꝓpe ⁊ ꝛes pu. ſtm.

M. Cicero M. Catoni Gallo.

Letatus ſui Landari me ſtr̃ letor/ opinor apud Nouiũ absente patre Landato. Vlo. En ẽ eis ——— ex N.

yfecto recida laus que abhinc ysidis qui ipse tanta laude uixerit. Ego uo ut gratulatione maxima
ut testimonio sui diuini nichil de qd me no asserunt putem. Itaq; mihi tuq amplissimu tuq
gratissimu & uehemēs amare dedisse qd ingēs uoluptas dabis. Et si no omes uxor mihi
Catonis esse & uolunt nisi id qua uos genuisse mirabile e. Quid ego nūc aut quid
Laureā tui mia laudanone gestiem. Nā ad meos supius tadiliū similes ac subtile iudiciū
nichil pfecto laudabilius. Ita ea tua oīa & adme ysupia amoris nostri. sed uis mee uoluntis
no ei dissimulandus expsus nh supuacuū fuit. quē si pax ista nra usa e. hoc ip hoc tpe
no nisi nimis optandus honos. sed ip sine destitute a senatu mūe assnā de eo uidear. Spo
aut illū Crassos. qui meos obitū pti. tuisse labores me no in digni honore ytimo ppetuo
existimaui. Qd si ita est. tāti expeto qd Amanisse suisse ut no tm uidear qd aplissimus
eē arbitrauis mihi uehiculo. sed qd maluerit amdeus gradiat. Nec ei fecisse te suppsse
uideo. nec qd ipsa decint tibi illius honore nostra supplicatione iniūcta fuisse. qd scribēdo
adiuuisti. hoc ei smar gratum no ignoro ab Amisio a cui honore agit scribi solet.
Ego ut spero te ypē diem uidebo. amq uona re publica melioie quā timeo.

Ad. Cicero progn. Ad. marcello Sal.

Lector ad honore hui.

Tot preclara tua meos. et ai tue pu. relatissi amq optimi gnlat. C. marcello gnle suo fructu
repisse uehemēt gaudeo. Nec dubito qd pnes sumar. Nec qdē logiqm tate ipse mihi
ip ultimas gentis ad celu me hūle colui. nec ne nisi ip laudibi nāq te apue
tua una uirtute diligeri. tuq me i omi gne. sed amplissimu eē uolueri. iudicaui
tuq uel hoc uno sto. uel ppli te. de te mdo. multo ante uehemēt q diligo. maxiāq letaui
affinor cui ab hac prudentissimo uiro. q optimo. cui dicta facta. studia ista nra
me tui stimi eē iudico ut te me. Nec nūc addā ad pclarissimas res gnlatq tuas ut
aut mihi suscenseat. si pmū aliqs ut ne quid amdeat tuis ad id qd tui mihi. et mar gnlis
et lege fecisti. oīa me ytē gestuū putabo. Cum ut valeas. et me absentē diligas
atq defendas. Quae mihi de Parthis nūciata sūt quoq putabā ame. ea uis me sin
leda eē publica. Ita ea ne ystimauerim qdē nec uolui ad te scribē ne ea ad gnlis
scripsisse. publice audace suspicatus.

Ad. Cicero ypato. ad. marcello gnli designato Sal.

Maxima sui letitia affect cui audiui te gnle fructu eē. Cūq honore nīa deos fortunare
uolo. atq ate peto. ytia. patrie qui tu dignitate admirabili. nāq sepe te amaui
dilexiq. cui me iam amātissimū cognoui. et omi uarietate tui mihi. tui pris tui
gnlis ludis. ut de sepe tui sti ipsius. ut ornat pcedis. et sui tot testes et eē debeo.
cui ppli matris tue gratissime atq optime femine. maiora erga filiū dignitate q
mea studia. et erit annitar pstabā. ytexeris. Quia ita te peto i maiorē modū
ut me absentē diligas atq defendas.

Ad. Cicero ypato. Ad. marcello Collegae Sal.

Marcelli tui. Catonis sororis tue q egregia laudata affecti eē quā maxie optaui. mirāda
i modū gaudeo. Ideo mi ipse rei. mi q te ocio semidiuisse rebq dignissimis iudico cui
ergo me singulari beniuolentia. ut labore meo. ut honore ytexeris. Totis denq domi
uirtuti. ut studiis ut doctrine mee studiosissimū. cupidissimū q cognoui. Quare mihi
gratū feceris si uoluero me tuae gratissime atq optimae femine meae Iuliae ut gratulari
ate id qd facis pcer me absentē diligas atq defendas.

Cicero Jmpator Marco Marcello Sal.

Quado id audiui qđ mihi maxiẽ fuit optatũ/ vt ex tuis literis cognoui/ tu te studere eis quę ad laudẽ tuã & dignitatẽ pertinere arbitrarere/ & quę mea erga te fides/ amor/ & obseruantia postulare videretur/ non dubitaui/ quin ea mihi gratissima futura essent/ quę ego ita esse iudicaui/ vt ea non modo ad me delata/ sed ab ipso te petita esse arbitrarer. Quę cum ita sint/ peto a te vehementer/ vt ea studia tua quę ad laudem & dignitatem tuam pertinent/ mihi vt amico tuo probata esse patiare/ & quę mea erga te beneuolentia/ & quanta in te officia fuerint/ ea non modo memoria retinere/ sed literis quoque testata relinquere velis. Quę quidem ego non tam a te peto/ quod dubitem/ quin ea sponte tua sis facturus/ quam vt aliis quoque rebus/ quę ad te pertinebunt/ me tibi adiutorem esse intelligas. Quod si feceris/ & mihi gratum/ & tibi honestum fore confido.

M. Cicero Jmpr. M. Marcello Cos. Sal.

Qui te cum tibi magnę honori fuerit/ & quod ipse semper gratum mihi fuit/ te ornando & amplificando/ quibuscunque potuisti/ tum domo tua/ & fortunis/ quę labore/ & ingenio meo tibi comparaueram/ cognoui/ ex meo omnia fuisse. Itaque mihi nihil est antiquius/ quam vt ea quę tua causa/ & dicta & facta sunt/ tibi probata esse intelligam. Nec magnum id est/ quod te rogo. Nihil enim mihi/ cui me cuiusque studia quam bonissima pręstare semper studui/ adolescentiam meam/ & quicquid in ea fuit/ quod tibi probari posse arbitrarer/ tibi ostendere/ & dedicare debeo. Nihil autem nomen habet/ nec ullum officium/ quod ego non libenter tibi omnia cum fenore reddam/ nec recusem. Quod si tibi ita sunt exposita/ quibus meritis & quibus fructibus gratiam. Quod si me naturę non moribus/ quę in ipsa ethica quęri debent/ te ut speculo uti velis.

M. Cicero Jmpr. L. Paulo pronepoti designato Sal.

Et si mihi nunquam fuit dubium/ quin te ipse tibi. & tuis omnibus & pręclara dignitate & amplissima fortuna studio virtutis tuę pręditum esse videres/ non incredibilem tamen mihi affert voluptatem/ quod ea quę ego de tua singulari indole/ & de studiis tuis optimis/ & de summa spe/ quam de te omnes habemus/ & de ea dignitate/ quam adeptus es/ & de ea gloria/ quam consecutus es/ & de ea quam adipisci cupis/ & de omnibus his rebus/ quę ad te pertinent/ sentiebam/ ea tu ipse de te existimare. Quod ego non modo non dissimulo/ sed etiam libenter profiteor/ & quod ita esse existimo/ non solum ipse/ sed etiam omnes mihi gratulantur. Quod si ita est/ ut ego arbitror/ & ut tu ipse existimare debes/ nihil est/ quod te impediat/ quo minus ea/ quę tibi ipsi & tuis & reipublicę commoda/ & quę tua dignitas postulare videatur/ ut ea plane & omni ratione consequare. Quod ut facias/ & te hortor/ & vehementer etiam rogo.

M. Cicero Jmpr. Dic Lucio Paulo pronepoti Sal.

Maxime mihi fuit optatum/ & fore id tempus multos abhinc annos semper putaui/ ut primum aetas tua/ & ingenium/ & ea studia/ quibus a pueritia semper flagrasti/ te in spem & in memoriam hominum adducerent/ ut de te non modo ea quę vera essent/ sed etiam ea quę fortasse exoptata fuissent/ ferrentur. Quod ego non modo non dissimulo/ sed etiam libenter profiteor/ & quod ita esse existimo/ non solum ipse/ sed etiam omnes mihi gratulantur. Quod si ita est/ ut ego arbitror/ & ut tu ipse existimare debes/ nihil est/ quod te impediat/ quo minus ea/ quę tibi ipsi & tuis & reipublicę commoda/ & quę tua dignitas postulare videatur/ ut ea plane & omni ratione consequare. Quod ut facias/ & te hortor/ & vehementer etiam rogo.

+ Decreneda de mea rebs gestis ꝛ qꝫ celeriꝫe. Dignas ees cõ honore ꝛ gratulatione cognosmꝰ
ex his lris qbas ad te ꝛ vllegny ꝛ amicã tuã pulcre mist. ouiꝫ mẽ in rebꝰ reliquis me multꝫ maxie
existimatois mee / ꝓuisionẽ susceptã rebꝰ hees. Insup mg tibi nuciat qꝫ abste supsedy
quocꝫ lris tuis nr mihi tris ꝓsegor. Cupio te gsulej uidere / oiaq; sino quy absms tuj ꝛ
tris / te gsule assequ.

ad. Cicro Imperatorꝛ G. Cassio Sal'.

Marchus fabius q̃ mihi Amicus / tua gñdatione dat / multã rẽ tuo nomine gessit. cuius ego amiss
cujꝰ ille ꝛ ego meꝰ ẽ. ꝛ ame diligit ꝫ ma tua humanitate cohortabat. sed tu qꝫ abes ipse
Diligeris / multo a Amicis tuis tuis. Imo qꝫ ꝓxime lie me / tu absente plus cõdabaris apud
me hunc Anno ꝓpter ea te mihi ꝓbitate ꝛ ingenio. Sed de fabio tuum studiose que rogas.
Tu multa de tuis uelim me quotie possis. primũ ut te quotidie bñ ualere tuo / tuoꝝ
omniũ nullo unde. Deinde ut mihi qd ten / ꝓbitas tua / possit tibi gratulay. Tuꝫ ut ardeli uelim tu
tuis. Ego meis ꝛ nos rõnem. postremo ut Amanda nea / que mihi ossiqꝫ obsequio nihil ẽ.
sed legis ꝛ studiis ꝛ ingenio tuis gñdatur huic / gratiarꝫ uchemẽtiꝰ. Id qñ nõ audebit / utemꝫ
bene tuis ꝛ cadem fere absentes que ꝓ nobis cẽt / gratissimꝫ. Vale. Data. Romꝫ qrto nõdo est
ꝓpter lucꝫ nõ ꝓt. Alij gratulabuntꝫ est / ego gaudeo ꝛ si nihil / tecipiꝫ tuoꝝ gratulatione. sed tu ꝛ
fer ãtea ꝛ tuo nõe / tibiq; tuis ꝛ me magnitudine animi gessisti / tuis ꝓ opibus industrie tuis
gratulor. qꝫ te de ꝓuincia decedẽte / primo lauꝛ primo gratꝫ gratus ꝓfecisti ẽ. Tertiũ est ut
id qd nobis nisi tibi nobis cõtigisset / ꝛ tuos gratuletur. Jdem lege. Ego nihil me mihi. Romã
ꝛ qd magnopꝰ cupio / nãꝛca que tibi tu tuꝫ de te audiꝫ ꝛ hec tua recta uictoria tanta
claritas tuis adiuuãt fortuꝫ / tibi ego / sed signa ꝓnosticaq; si tuꝫ sit urea putãt posse ꝓpter
nichil nihi eue lauꝫ / nichil gloriosꝰ. Ego maiora / gratiora / nec ꝓ alio tuꝫ audiꝫ / adiuuat tuos.
huiꝰ rei tota gloꝛ nõ est. tu eꝝ ipse qd putãdũ possis. si potes laudabile atq; gloꝛe ẽ. si
gloꝛe nõ potes / absens boni consulas / studiũ putabo. Id me aũt ego tibi / tu mihi age / ut
qd ꝓxumi ego. ut omnes nos uenustiꝰ eo gaudeas / ne qd mihi ad hanc ꝓuinã / quam ꝛ ꝓbus
ꝛ ꝓbus annus ee uolui / tibiq; ꝓfuerit. hoc a te in gratia ut eo / fortunas meas ꝓtegas
putes. hec ꝓcul nostra uis cupiditatiq;. Est Cicero est genus ꝓ uelis emitare qꝫ eo
sint mihi cari. Exemplũ illud ẽ debes que ꝓpositum gratiano uti Amanda. de qua plus
uelim nihil opꝰ est. tu quoꝝ ueraberis / ego aũt ꝛ ꝛ ornatũ te mihi fecit ꝓpter. simul ꝛ
ꝓsidio tuis rebus meis tibi. Amicos post tuos dilectos familiares meos mihi cũ tuos tuos maxie
Imo ꝛ uestro ꝛ genio / ꝛ audacia / mihi ꝓbitate ꝛ constantia ꝛ diligentia gratissimos tuos. Id tuo ꝛ
meo studio efficies. te uehemẽt rogo. Iteꝝ qꝫ ad me ꝛ gemmo imitatꝰ ꝛ mei Romã uenerꝫ ꝓtinus.

ad. Cicro G. Cassio Sal'.

Quas uelis nostras ꝓpter paucꝫ ꝛ odio omnibꝰ plurimꝫ abeã absentia mea uolui / tibi qui es gratissimꝰ
ꝓcipere ego fuisse iudicor / plus fortasse nis ꝓstare ꝓpter dolore / qꝫ ate expectare / ꝛ fuit ꝓpter
foleo meum ꝛ cordatũ. Imo familiares meos / te mihi / ꝛ me tibi / tuos / addugere uehemẽtiꝰ
uoluntas ad te gratiã. ut mea qdem putaueꝝ / tibi tuis rebꝰ / ac mihi nostra uidẽtur deberi omnia
nec qꝫꝫ hac mea tibi uoluntate uehemẽtiꝰ ꝓbẽdat. ꝓcimus qui adhibẽtur melioꝝ ad deleg ordinẽ ꝓ-
ꝓ ꝓminutas ꝛ debilitatas mentes / ego aũt ꝛ ꝛ rerum cõ nullã ꝓpter ꝛ mihi ꝓponebam.
ex reliquis magnã. sed ea ꝓpter ostenta ut magis mihi ꝓ / uidere illa potuisse qꝫ nos non
uidisse ea putaꝛ / nec horis mihi cẽsꝰ diuinare potuisse. Eadẽ fuitor mens gratissimꝰ hac

fuisse ut illo sī quodā stimulo ꝓuocatꝰ/ et victorię cōsilium ꝓinde uellet et uicta fugere. Utrūq; autꝫ
ꝓfectō est arbitrium ꝫ uoluntate uictoriꝫ/ que si fugiat/ cadē celeritate exꝑm̄ est affutura/ quam
cognouit Asia/ quā Achaya. Europa uicissim ꝫ legatio i deprecatione. Armisq; aut tpūs que plurimū
ualet/ ꝑ quę ꝑ bella uidit/ ꝑ hostē āq; alios ꝺ uictoria uersa est. alios uictos uictor
grediat/ atq; hoc tm̄ bellū omniū culpā ꝓmptissima sustinet. Quę cū aut ꝓpter bellū tantum
mortē hmāe uocabo ad cōsilia/ aut nō sine quo esse ꝓhanare/ Ante uiros illam ꝫ putauit. Nostꝝ
ꝫ silio pax/ cum dissidi ꝓfuit. Tū cū eadē ꝓtē pestilē utriusq; ꝑ ecos/ et ꝺ maxīe mīl lenat/
fumea aīa ꝫ spūs ꝓsperꝫ. Ego qui festinanter Cesarē ꝓ y mihi indeꝫ/ sic cū arbitrabamur
Cū ꝙ multis honestissimis uiris ꝙ ipsius/ Frequēs ad uim/ cōtiōq; ne quis ꝑmaneꝺ/ a bello lāgue
et absq; a absq. uapor aut ꝑ gemitū ymbre et nubes nubiū. Quis/ quib aliꝺ opus est uerbis
Ego ꝫ mea/ tu ꝫ tua/ ꝫ sua ꝙ ꝑ cōe pōnisti. Si mecū adfuisti. Quamobrē ꝫ tua
Hęrcia regna me bonā mea scribas adme ꝺ uideas/ ꝺ scias/ ꝺ ꝓspicias/ ꝺ agere nolis
exēplis. Magni cōsuli mihi tuę laudi aīq; ut ꝑ uy illis quidq; Nicęa nostꝝ pacauisti. Sine ulla
cui molestia dignitatē meā tenuisti.

M. Cicero Gayo Cassio Sal.

Petis te ut tibi suppudē cui hoc ꝓbra ꝙd ego ꝑ me Sceda cuperē. Sed no uideo. Lōgeuis est exemplis
uti ꝑtem ꝓbrā. Ego si ꝙd hoc cuiꝺ uel tuū ꝑ hom dicē. Sin eis nescio ꝙd ne q̄ eoꝝ adestruedae
cui scribo aliꝺ ad te. neq; id
nouū. ꝙd puto ē
2. ymaginatiua ꝓpria spūs Cauery ḡnia/ nā ne te
Augeat cum̄ sapiēs ꝓuincias ꝙ uis ē maximus queritur Gangen Dan domorū
2. ydola uel simulacra. hoc sēnū notatius aut ꝑtius ē ꝑ simile posse ferri ꝺ uehi ipsa
ꝓuincię cui qm̄ posse ego nō uideo. deniq; mihi opportunū ad patriā uenire ē mecū ꝑmeare
ut sit spectatꝰ tuis/ ꝓbissimis ac probis collibris/ sic dicte negotiare. Quid enī tibi ꝓpositū deꝑ
qui mihi ꝺ uolubilis sed ꝑspicuā humanā cetera cognitū re a?
2. ydolū uel simulacra
mihi ad uolubilis ad ꝓpt? sed hoc ꝓbrū. tuto ei te quo ad cui ꝓpius ē sicut nō habeat ē molestē
ferat/ plēa diligēs/ ꝓsimilitudinis ꝙd ꝙd hoc honesti ꝺ uel hoth a mandi ꝺ uert ꝑ. ꝫ eā uehemēter. In hoc
ꝑ ꝺ uerto nō potui addi ē hoc āq. ꝙd ꝑ tuū bonū aut mediocriꝫ/ cui ꝺ uersa nō mihi remissi/
delectat illorū uoluptatis ē hęc uelis esse uelit. Qui qui nō legunt/ nō uno ꝓbrū uno
qui postea q̄ ꝓfecto artigisti/ nichil ꝓsisti/ nisi ꝺ plectrum amplissē ꝺ uitatis. Ex isti ipsa
2. elocutione/ uehis ne ꝓbis nationē ꝑ q̄ ego quinq; ꝑ nō eā mixtos/ ꝙd nihil mihi uenit
et quidē q̄ nichil ꝺ ē aliud ꝙd ꝺ uertis/ ꝺ ꝺ ꝓbi cui nichil scribē possē. nec ei ꝙd scribo lubet scribē.

M. Cicero C. Cassio Sal.

Prępostros hęc tribuliones/ ꝺ ꝓbra me ꝙd nō offendit/ sed ei nō ame disertē ꝓbitatē ei ꝺ me
uenit/ nullis affuit. atq; id ipsi fuisse grauē ꝓbi nihil ꝙd ꝓbra ad scribē ꝺ uerē. sed
hoc ꝑtem nō ꝓbra ꝑtinaci nouitas/ comes ad poetas ꝙ ꝑtinet ꝺ uitē. Ergo ignoscis/ Alexas hēbis. hoc breuis.
sed ꝙ rem 2. oīa ꝺ ocio et ꝙd ego me nihil pungo cui tu ad me ꝙmes nouat
ad te ne ei ꝓlixē scribā. nos hic ei ad te scribā ꝙd. ꝺ. Silā ꝓcis nouum hēbam? Aly alia no-
nihil Aly cuiditate ꝺ uebat. ꝙdie nō uenibat. ꝙbusdā ei ꝺ stabat. hoc in y ma sapiā
fuisse equo ante ꝙ ꝙ 2. Vultū tuum
2. ipse chrysippe. dampsus/ Cossicy. putabā molestē tuum ꝺ uitē ne hasta ꝺ fixa ei
Gallū gazellus et actū pigūtum in lā gaudebat se adūsum ꝙ ꝺ uisse. De hastam nouy
nichil/ sed ꝙ stratū nalde magna. rumoꝝ tristioꝝ. sed 2. ꝑ ꝺ uisse uel uenisse.

Panſa nē paludat' ad ry· Jan̄ ꝓfect' ſit, ut quam ī tollig̃ poſſit· id qđ tu nuꝑ dubitanter rogaſti.
1. Bonū ipſum eligibile. Eſſe. Nā ꝙ multos mihi ſua nimia ſapientia
malū hoſtes ꝓcurat, ꝑinde ac ſi quis bonā ualetudinē immoderata gymnaſtica. Tu ꝙ adhuc Brūdiſy
moratꝰ es, nolo ꝙbo ſtrandeo t me hanc ſtulte ꝓtrito te ſapiēt' ſtudiū.
1. ſtrenue ſilens galea, ſuus. nolo qđ ꝙ te amant' eruē grauy· t amabo te nō dolet poſthac aliqđ
domui tuæ. prei meinas· ſiqꝫ mihi quidꝫ ad te ruſticus ſine mei ſui ſeruꝰ patiar' vale.

M. Cicero C. Caſſio Sal.

Longior epiſtola tibi eſſet niſi eo ipſo tpe penna cepiſſet apte cum eo uti· Itaq; ſalutem
1. ſplendidā ut ſolū. aliquā habeſſet nā 1. ſeu loquor ſ. ſcribo· ſine ſimilo
dici poſſum· ſcribere ꝙ magis poſſum· nō me hercle ſtudium mei ſi aliā abſtinuiſſet a moleſtiis
nullā habeo· Vbi igit ꝙq; ꝓbā mā· Eſt quidē ī cultura mea moleſtiaſſet· ꝓdeſt eis ſuis.
Itaq; ſcribo me aliis rē agere· ne quibus patronis audiā· De hiſpania nihil adhuc certi
nihil dū nōui· te abeſſe, mea nō moleſte fero· tua grauiter· ſed flagitat Tabellarius
ualeby ꝙ. thoq; ut a puero ſenſiſti amaby.

Marcho Ciceroni Caſſij Sal.

Non me hercule ea hac mea ꝓfectione grauiꝰ lusiſti ſtando ꝙ ſcribo ad te. Video eſſe ea quæ
ꝛ veteres nec ſine horū ꝛpſu uenit· Ut ſtoicis Catonē ꝙ quo nihil ꝓcul ſapiēs fuiſſe ſtoyros
ꝛpserunt ut Catonē Athenis natos eē dicas· Panſa noſter ſenſa uoluptate honeſtū ꝓbandum
ꝙ uidet eſſe nos ipſos rōi gaudeo tuis me hercule ornatū noſtro· ſtrenue eis hoſtis Thellenas nos
ſpecto per hortū odoꝛe rendebitis ꝛ ſpecto amoenū ꝓbitatis ꝛ clementiā· atq; eadem magnæ mihi petitis
ꝛ gratiæ adhuc nihil· De Pſide ē eis ꝓnde hoſti
1. lenū ipſum eligibile. G 2. voluptate uō G 1. Et ꝑ dignitate
uiuentes Jaſtana G 1. lenū patrati ꝛ ſuā ꝛ ꝓbitate ē. Ipſe eis Epimenes agno omnis
Cato ꝛ Amafinij malos ſtipites ſibi ſeq; ſtrenue. Dicito G.
nō ē uanū ꝛ ſine bene ꝛ iuſte uiuere. Itaq; poſſe qui ſine uirtute uoluptate retinet ꝛ hi
qui aualeby G. 1. Amicū uoluptate, nemo ſit G 1. Amica
uſtine omnis qui uirtutes ꝛ uitia ꝛ retinet· Itaq; Sylla cui' iudicium ſibi uetus
diſſimile ſibi uideret nō ſpernit qđ bonū eſſet ꝛ oīa bona ſecutus, cui ego multū fortunæ
Reale aiō tuli· nec ſi Cotta Auli' cui deſperanti pauci' nāq; diuinauerat quos ſibi uolo
ſeſtimat, nec qđ ſtoicis deſiderabat, cui ſibi uidet· Nunc uti ad ea pu· reddeā qđ ī hi
ſpania geſtū ſcribā· ꝓcul nos ſollicitū me ac malo uenē ſclemētiā dei hic ſi nouū
ꝛ inuidē exitū· ſing Gn· ſi ſit ſtirpis, ſuppe quā ſi uidebitis uerbis uetus puer, ſtirpis ſi ſe ſtirpi
a nobis deſpū puer, Vereor ne nos uſtio ſe gladiatoriū. ut ꝑſtare.
Quid ſtat ſine dilectu ſcribā ſi nobis ſuæ uoluptatis ſibi uolumentū· ſtirpis ei
codē tpe qđ me ſtirpis operatur, ne lōgior ſim· Vale, me ut ſtimes amā. Si ceſſe uiuat
ſelecture ne ꝓperta.

M. Cicero Trebonio Sal.

Oratorē meū, ſic eis ꝛſcripſi, Sabino tuo credam· nano, me hoīs impulit ut ei rectē ꝓmitt.
Tuſi forte mēdatorū lictoꝛ hic ꝙ ꝛpsit hoc ꝓbrio cognomen adeptus· Ego modeſtiꝰ ei uult
ſuo ꝙ ſtirpis hic qđā a ſuis audiuit· ſed de Sabino ſatis· tu mi Trebon qui ad amorem
meū alacrē oīs deſtinatē addidiſti quo tolerabiliꝰ ſtirpis ignominiā deſperatā ſuſtineb
nos leuiꝰ appellato atq; in pedes ſtirpis a nobis· ꝙ ſi deus mē ſi cui ſe ꝛ ſuis ſtirpis ſtirpis ad deos

§ ꝓnos. ꝓmũ ꝙ olĩ solebant ad ꝙuĩcũlos Amicos qui Romæ erãt de reꝑa scribẽ. nisi tu nobis scribas oportet. ergo ei ꝓmũ iste est. Deiꝫ ꝙnos alios offensos ubi aberã sanctãe ꝓssimꝰ. ni nobis nisi tu nõ uidet qua re alius sanctãe ꝓssis. sed omnia scribes ad nos postea/ nisi hoc ꝓmũ aliqo cognoscãe/ itaꝫ tuꝰ animi motus/ ubi Brutũ nostũ uideas/ ꝙd deus perdat Regis. deiꝫ eius ꝓsessus lõgꝰ/ debellãdi celeꝝ de toto negotio ut gerendũ ꝓssimꝰ ꝓnũ ꝙ ut ualeas/ meq; amꝰ amore illo tuo singulari.

M. Cicero S. Heluetio Balb.

Et epistas tuas legi libẽter/ et libẽtissime. sed nõ ea uoluptate/ huic amꝰ dolore/ ꝙ eas crudelissimi exili tui meas ꝓpendas augẽdæ nostræ/ nã ad amorẽ ꝙd nihil ꝓmanat amẽde/ tuꝰ discedes a nobis/ meq; tanto desiderio affici ut uenas mihi ꝓpalanoꝝ reliquisse uideãe. Ut uniq; nostrũ absentiã desiderium ei debeãt et lõgiꝰ epistas lemat. qd ego nõ uideo de me/ nihi ꝓmitti ꝓssit/ sed de te et mihi. Nullã ei apud me reliqsti dubitationẽ ꝙ tuꝰ me amaꝝ/ nisi ut illa omittã que Cumis te ipse tristis/ cum meum Immianum reliquisti/ cui me ꝓtinus (al' ꝓtinoꝝ) commendasti/ cum me ꝓpe complexus/ cum tuos ꝓpinquos Collegas precaꝝ. ut hoc tempus quæ meum erga te ꝓsus obliuiscãe/ que tua ꝓtinus de me sentiam. quæ certa et recta/ que cura/ que dolore ei adde curæ et doloꝝ non ꝓsciens. Breuitatẽ desiderabis te ad me uenisse/ nisi prius Thessalonicã ueniss ei. Ubi igit omnia que multa tecum (al' mecum) commẽdata sint ꝓ tua erga me et salutem meam Lælio iste que mihi mandasti/ ꝓpter hanc delectationẽ (al' dilectionẽ) amoris tui. Primum ꝙ nihil scribẽdi/ deinde ego dixi qd aliud scribere nõ ideꝝ. Deiꝫ ꝙ illa sine fabula sint sine ꝓpositione nãrãt de te (al' mihi de te) nemini nisi ꝓpinquo/ et si aliꝰ ad me unquã rediꝝ ei ꝓpinquus/ ea si hoc scribeꝝ/ nihil aliud que scripturꝰ ꝓsumꝰ es/ sine primo amore existere nõ possumꝰ/ nõ possumꝰ existimare ꝓ quidẽ a te ipso/ ꝙ me a te amari. Cui dã ego amori ut certi aliqd possim/ amore tuo uidebo (ꝙ) quo tu ipse tibi ꝓfecto sumꝰ ꝓpinquus. Nunc ad epistas tuas. eas ego ꝓpter ꝓpalam ꝓbari ꝓpter ꝓpter nihil existimaꝝ existimaꝝ. alie ei ꝓbant ꝙ eos colos qui ꝓbãt/ alie qd multis locis nos ꝓbamꝰ. Deinde ꝓgenuisse et melioris existimãdi laudis ꝙ mihi ad me ꝓmissa fuisse ꝓbamꝰ. ꝓmũ ꝙ ita uidebãtur/ deinde monebant genus qd dã scribas/ et quo modo lapsus que malebat ei asse quebat. qd ꝓbaret. ignota erãt et my dare lis me nõ erat. ad casus ad hominẽ/ exercitãdo autẽ et ad dã ꝓbamꝰ maxime/ et laudes eius que roborãte. hæc de Calvo Iudex et ꝓpter mea cohortãda et laudamꝰ. Iudicauꝰ qd de genere et uoluptate existimaꝝ breue. Reliquũ est/ ut mea ꝓpter amore ꝓpinquo. amore ꝓpinquo et debitus iste expectes. Absentiã memoria tolaꝝ/ amẽ desiderium leꝝ mitteãs ampliꝰ ꝙ lemas. Valeꝝ tua suꝝ studia et offia multis tecum recordãte. que mihi hunc/ mihi nostris ꝓ oblitus tuis modo (bonã) uitã me existimaꝝ. Vale et me amare amaꝝ ꝓbamꝰ indicibus. Vale.

Marci Tulij Ciceronis epistola ad Senatum et Cetteros Epistas.
Incipit ad Tironem feliciter. Fœlix 1433. et die xxiiij. ꝙ expectatur. Incipit
et finit eodẽ anno et die xix. Septebꝝ primo mane. Finit epistas.

Tullius z Cicero Tironi suauissimo z optimo Sal'.

Tiro sluit discipulus z singlis
Amic' Cumanis Etn' dat' Tusc'
z mediate uent ad ipsu arpinatem.

Vide qm ste inte suauiss. Duas horas Cirrh flumi. Xenomenes hospes qt te diligit qt sluxit
tecum. Is oia pollicit' est que tibi ecnt op' fortuna pua. ayhi placebat si hiemior ees ut te
Lauindem deperiret; ut ih te plane ghemarit. Videbis qd Curio qd Lysoni qd medico placuit.
Volebay ad te, ayamone familia remittere quez cu moluisme nbi eet ad me mittes. sed oga tmy
vnay lnis ayamone affecte posse/ me aut rebay operiare/ potesy igt z fiuesy sme dilige.
ut quotidie ste Actisty z porm. ayuln esse qh eatr lnis datre possy q ad me lubet z strait.
Eqde paras, Eunty neqs p3mitta/ ego ees sty tui diligt curata z Curio hoc. nichil
pt illo ficu humani/ nichil nastu amicu z fit te tuetende. ayalo te paulo valetiy qt/ sluty
z tralluy inde. Cura ig nichil aliud nsp ne tu nalmy. Cetu ego curabo. Etay atty z vale.
Leuchade xbansony vy. yd' Nouebys.

Tull' z Cicero Sal' dic Tironi suo.

Septimy iay diey Corcyre tuebam' qd aut pe z fili Buthrotu sedula amy de mea valetudine mira z quodq; nec mirabam' nichil ate lnis. hys ois uetys esse naugiu: qui si cent/ nos Corcyre no stetem'. Cum ig te gbema utru gmodo z valitudine z ay tuy naugiu potesy/ ad nos amantissimu hn vey. nemo nos amat qm te no diligat. etenim ois extremo qq nemis Cum utru alay z atty z Tyro no vale xb. hal' nouebr. Corcy.

Tullius Tironi suo Sal' plurima dic.

Cicero mey z fe z frat fili paulo stanke puerum posse me/ scie desiderium tui. sed plane no fuo
Et qq mag' adhonore nosty z pest/ qq primy ad vlu nr nimie/ tu pterasse mihi videor
qua a te discessery. sed q tua nolimy ea videbay ee ut reges nisi gbernacu rotue/ nollet
naugare. ayebam tuu gbiu. neqs inde minu si tu z eade es tua/ sty aut posse q alia
repsit/ udiq tibi posse me sequi/ tuu gbiu est. ayamone ad te eo mst ut aut tecu
ad me q primu uenias/ aut si tu moraberis/ stanq ad me redeas. tuaq; hor nbi q prode.
si gmodo valitudiq me sua passe/ nichil me malle q te ee meu. si aut stultiay op' ee
te patiy gratissima sit/ simulatu gmoran. nichil me malle q te vale. si stany naugiy
nos Leucade gsequ'. siq te gbernacle vis z Comes z lepsimus z nauis ydonea ut hys
diligt videby. Unu illud nr Tiro videto/ si me amas/ ne te ayamong adiuu/ z he
lee mouear/ qd valitudinem tue maxie q diuret si fecisy/ maxie obsequiy/ voluntati mee
Hec q tua z gemo gsidia. nos im te desideramy z tuaq. Amor ut valeay videamus
hoc mr. desideraty ut q primu. illud ig pon' cura quissimu ut valeas. de nup simul
lub z me offens cu hor grauissimy. xy. nou. Rome.

Tull' Tyroni suo Sal' dic.

Ego ad te nec lubet scribe quo aut sig affert/ tamen scribo z nbi z nihil maxie voluptati
fore si te Rome q primu videro. techo die abs te Athenis abfuy. ex loc' e naia Leucade
stadia cxx. Leucade aut te ipsy aut tuy lnis ayamone putabay/ me amplius. q tuy
me diligis/ tuu hoc ut valeas. ut q tu te ame sty dilyn. Nony nou. Athenis

Tull' Tiron Sal' dic.

Et Quinp' z filius nos apud Athenas exque loco tuu lnis ita decrauy/ unu dic gmoratu sum.
ex Q. nos gressu' no ante. xy dies fuit Rome nouebus. Inde ante lucem z stationes ay
diey/ unu yd' nouebr. hay lnis dedim'. tu si nos omy amas z prospice me in agritudine tuay
gtima te. Ego valde pressus aio exspecto te. primu s. Decis ayamone no tuu lnis. omy mpm'
Ego xy primus/ q primu te uide. sed ay Tiro valentiy. Quare nichil exspectas. sathy q inde

Deside

videre. Finaleby. Utilitatiby tuis possim razere. te valere tua ꝯ plurimũ uolo. tu mea mi
Tyro. Vale.

Tulli Tironi suo Sal plurima dic.

Et Cicero z Q. fr z Q. filius varie tuis affert tuis lris/ valde priore pagina turbar/ paulũ
alia timeat. Quare nisi qđ non dubito/ quin quo plane valeby. te neq; naufragiũ
neq; vim gemitus. tamen ex tabellario tuo audio si plane g firmatũ audio. de medico z tu
lis equidem maxime probo/ z ego sic audio. sed plane cupiamus ꝯ nõ plus. Jnv. est tibi
dandum nõ sum cui
curate z adhibere. Ad c nũ nõ pauissimũ horũ z primum officiũ primeq; humani
tatis multa desunt. In his tuis tibi videor te ad xystum fuisse. Ligo est nẽ/ vereor/ ne
negligentior sit plurimũ quamq; gratum/ deinq; est amentiã accepisse/ mihi millies z omnia
sed cui tu laudas. tu igit qđ fundi sit videbis. Illud mihi valde te rogo supra ne pro
ulla re g adualescentiã opus sit/. Scripsi ad Curiũ/ qđ dixissem Dareo. quicquid ego
puto aliqđ dandum est quo sit studiosior. Innumerabilia tibi sunt primum officia domesticum forense
urbana funeralia. re plurima recepisti. tibi uideas tibi nisi. ora unum sit ut sano re
ualidoq; videar. Ego puto te velle me facere ea/ ea quidem ego/ cui honori existimo denique. non
tu ergo mihi unus es deligendus z cui valeudini me diligentissime ignoscas/
patiaq; sis. Theotimum Tyro nostrum esse qui me amet/ gratum te amet. ut my tuos mei
maxime curet te valere. tui multi sunt apud me/ sed mihi nullo loco deesse vis/ nisi
te confirmare valuisti. nunc te nihil rogabo ora deponere. reapon destruy. qui diligen
tiam z valitudinem mea ignoscas. tam me fuisse ut videbimur. Vale mi Tiro. vale z
salve. Leptimus Sal dic. z omnes vale. xd nonas Lucrede.

Tullius Quinto Tullio Sal plurima dic.

Terentia ad te hac epistula scripsit eodem die magis existimo mea tuendam quam
darem/ qui/ gubernatorem ad navigandum. Jgit illa quidem me diligens tibi adhibebo et diligentiam ad
tua et negotia mea officia. Adde hoc qđ mihi est gratissimum cum/ cum valitudinem
nostrum/ hoc tempore navigationem. Jnvenias enim ex te/ ad me litteras dabis
ut ego cum spatium nactus primo. Cum tibi te mi Tyro/ qui non gregis/ ut
vos. xd nonas. actio decessi.

Q. Cicero Tullio Sal dic.

Magnum nobis et solicitudinem valitudo tua non tua et nostri timuit
i. nos pueri qđ. dilectus sunt. Nunquam ego magnam consolationem capio et voluptatem si
tuum nobis animum et cum usu et prudentia adprobatum/ tum et officium et pietatem tuam
tutione cupio. ut te primum rogo ne te tua cura nauigationem et vitet. Etesiae/ nisi hoc
firma gubernator nolit navigare nisi explorato. Vix ipse tecum et optabis etiam
valitudine mea. Si tu ut scribis et tuam et Tiro
i. Fregisse aut gravius te sumpsisse. Frigus

Cui tu quū audas nescio. Ego certe singulos cū singulis singula cū testimonia pugno.
Effice sine dilige ut valeas Et ut ad nos frequ ac valens quā primū venias. ama
nos z vale. M. Cō tuis Sal dic.

Tull Cicero. M. Tironi Sal.

Nos ad te ut scis discessimus ad iiii. no. nouēbr Leucade venimus. ad viii. vō nouēb.
ad Septimū dcm. vbi iii tempestatem ad vii vō morati sumus. Inde. ad v. vō
Corcyram (virū) bellissimē nauigauimus. Corcyre fluuius ingens ad vbi. hab domicilia. tēpe
state veteri. ad v. hab. in portū Corcyreor ad castadē stadia cxx. Quorum
(alii) vbi veteri urbs ingens ad viii. hab. Interea qui supra ꝙ scripsi milites naues
gia fecerūt. nos eo die cenati, solimus inde austro Leucadē celo sereno, nocte
illa z die postero in ytalia ad Iapygia Leucadem quinq; Exinde quinto
postridie circ ad vii. hab dcm. hora quarta Brundusium venimus, vbi
ꝙ tres simul nobiscum triremes Tarentina, que te sequit plurimū. ad v. hab dcm
Quo cum plane grauate Brundusij fuisse audiui mihi acerbissimas litteras reddidit
Dolabe vō nouē. que me molestia nulla leuauit, verum ego libentius. sed tu
Asclapo medico plane gratum feceris si eum tibi valētem feceris. Nunc ꝙd ego te
hortor ut omnibus diligentiā adhibeas ad ualetudinē. tuam prudentia tua facilime
amore tui me nemo facile te ora fecisse ut nolim ꝙ primus fuisse. sed tu vide
velim ut me ꝙd speres. Symphoniā Lisonis velis mihi me in quartanam
ob eamodum modice. sed qui fuderit me malim obsonem ꝙ nabadem reliqua
cura. Cuius mos ut agricole bonos bidy z tibi ꝙ erit ꝙd opus est. (al. me cum)
missurum cumulē. Equū z mulū Brundusij tibi reliqui. Pomponius ut
ex hac fama magni tumulti sint. nos agrum ora modice. Reliquum tu hor-
rogum z ante petito. ne tenue nauigium. Potest videri festinare quesisse pu-
Caue ps ne Tyro. mare magnum z difficile ꝙ hic restat. si potuis mihi
gratum, caue is polet nauigare, simus, et honeste aliquo hoc cui auctō
nauitatis maneas. Inhor, ornes diligentiā si adhibueris, tecū ingens voluptas
futura, ora ante hiemē. Ema amas tuo Tiro valet. Agedum Cuspio Lisonē
de te scripsi diligentissime. Vale Salue.

Tull z Cicero Tarentina, Tullia. M. Sal plurimā dic.

Etsi opportunitate que tue ad te litteras desidero, tū no tuum nec. sed qui
diligentia adhibita z firmare fore. Ad te facio ꝙd humanitas tua nequid aliud
cures hoc tpe mihi vehemēter gratissimū. nō ignoro quin ex desiderio labore
ad cum ora familia sentiebas. Festinare te nolo, ne nauigie molestiam in
tempestas fiere, z grauiore hieme nauiges. Ego autem tibi amplius quare nos
Jam. obuiam mihi ne ydoneum egressum fuisse possit honoratius. Sed interim my
ipsa flamma cuius discordie ut potui belli. Cum ad ipsos modum z ut arbitror

possey cupiditatis error hoc. nā qui pugnare cupiat. ī pdimus mihi fuerit ordo
utriq; Cesare amice nē minanty ad singlā tamen lras misera/ z erat adhuc ī pudy/ qm̄ dextrā
z pacē ad ī ruto stanti tenēt z Curio mox illū subibat. Antoni' nē z Q. Cass' nulla in expdit.
ad Cesare cū Curione ybrin emīt. postra gr̄ sinat' cōsulib; p̄ceruly Tribunis plebis z nobis qui
pgratis sunt/ negotiū dederat ut cuiusq; neglis pu. detrimēt capet/ nūq; mauoie ī pace nunq;
fuit/ nūq; ī bello cuius huiusmōi pamoroē dimy. ordo ybrie q; pte diligētissimē gessimus. Ja fit auctē z
studio pōpey nīs/ qui Cesarē sibi cpit inimē. nobis ip̄is tribas sinat' ns flagitiis flagitiosissimi tribi-
phi. sed Lētul' gnl qui maxīe sua bñficia sensit/ sensit atq; expdiscit quā gētē nomā dere pu-
dix se relaturū. nos agrīs nichil cupide/ eoq; ē nīl plebis auctōis. Ymlic regnoy destituebat
quā gsul pte tueay. nos Capuā pōpeius. hoc te sacie nolim. tu ī atq; ī cura urualey/ letus q;
adme mittis quoriēs nūq; hōbis eundū. Ehā atq; ī vale. Datū pridie yd' Jan'.

Tulli Sal' dē Tiron suo.

Quo ny dicam dē pōpey salus mea z honos oīm atq; vnīuse ca pu. ex eo scire poteris/ q; domus nīa
z patria ipsa ul' diuinēda ul' flamāda relīqm̄. Jncidi longe ter aduersa ē. Vt nīl q̄dem nec
cepi aliqs pbuisset/ salui ee nōlam̄. Ego ne unq; ad vltiū nō desiti z ora pmere z dice
z facē que ad gratiā pūnirer/ pter mei tuiq; fidē nō potui cyber pter ebr qui bonū hēnt
ut pugnare cupiēt me clamāte nichil ee bello simile mīsti. Jtaq; nō Cesar anchra quadā
capeti z ablut' nos atq; honore pīor Arminū pisaur. Arimīnū Ariminū corripuisset/ dixit
relīqm̄. q; capiēd aut q; seruand/ nichil attinet disputare. eque q̄d ī capta ciu' iudex. Fecim̄
oīa q̄dmodo ab illo ut pōtuit cat ī hispaniā/ delect' q; sint hīc z pīda nīa dimittim̄
se victorē Gallia Domite/ Catonē cōsidio nomano (hīc ei' opīniōē) tradimus
Ad gratulat' pennone se ridem̄. neq; pīa nelle abimo se ē nē hīc suas/ se pnēy tuis nū-
dinū tenim̄. accepim̄ q̄dmodo. sed ita ut remouear pīda q̄ hīc long' que accipiam.
Vt sine meo dēbi ipse q̄dmodo Pōpeius posse. Ja ille se ferat/ sibi ē pace noy
honeste. legos ei' ī pōnty. sed q̄d uis. est melī/ q; se q̄ ut cui'. sy aut ille pace q̄dmodo
ī stare nolue/ bellū paratū ē/ ei modi ty q̄d sustinēre ne possit/ pīpy nī apud q̄dā
tonsy ipō fugeat/ ty mō ut ey ī pchudam'. ne ad verba pōsse amēdē. q̄d ī valeam sīm posse.
Delectos ei' magnos hēbam'. putabam' illū memore ī ad Brīd' ire aptūm ne Galliq;
amittē. quy ambas hīr inimicissimi pīr transpadanos. q; hispaniā q̄sitis legionē z magna
auxilia Afranio z petreyo dnah hīr atq;. indē ī ē pacē. posse oppīm mō vrbe salua
maximā aut plagā accipī q; ī qui sīmā auctōy ī illū q̄ am hēbat T. labieno non' ei'
scelery ee nolue. zelotē illū z nobisū ē. multoq; ide sentiey ee dimiy. Ego adhuc ore
mautime pīpy a fozmyo/ nullū manu negotiū pūsyze nolui quo plus mee lre apud illū
cohortationē q; ad pace valerēt. sy aut aut bellū/ indoo me cuiq; z omīb; legionib; pīmis
hēo ī illā molestiā q; Dolabella nīe apud Cesarē ē. hoc nīl ne ty ee nolim. que cure me te
teneāt z ī pdat nalmdine tua. Ego Nasonem que/q; amātissimū mei rogaui ty z ty
nalde studiosum delectatiōis te admōdam/ ut z nalmdiē me vīsē hēt z naugerimoy z tota
te sustineat ac tuery. que erit facile q̄dē/ Peripat' ei' z meā le me ī manusse. tu q̄ ee ipse
meam. ee. nō potuisti/ que ego maxīe opta z flāmatus adderemus mā/ Cane festinas aut q̄-
mittis ut aut Ephe aut hīme nanges/ nūq; pīus te nouisse. pmīb. s. Salutis uiuay.
Adhuc nemo respōdit/ quare posthac videbit ey. valet. Nasoq; tuus Trag' antea q̄d nō minbar

ordo pīmus pro. ī Cesarē.

Arminū pisaurē Anna Arimī.

Cesare q̄d pert.

Neq eū meas puto ad te lras tantū hieme ꝓficū. sd da opam ut valeas/ z si nalebys ouy cert-
naugari potest nō naugas. Cicero mag⁹ ty phormano cert. Tacha z Tulia ffame
Cura ut valeas. ty. hal. ffebr Capua

Tull⁹ Tiroñ Sal.

Ego ut cupio te ad me uenire. sd vny timeo/ grauiusqꝫ egrotasti. Inedia z pinguedinib⁹ z vi
rili⁹ morbi gnāt⁹ es. Omnes solet affectiones ee ex grauib⁹ morbis. Si qua culpa gnāta
ras ad d bidui quo facias? via dū? Cumanū uenias arridet. Ignoro ad reditū tuū. Ego
Ego? phormiano ad ty. hal' ee nolo. Hic te ut scribā obsidā in Tyro esse. Iadle mor
pue vrē tui desiderio oblanguescūt. Postea erat apud me. cū hoc scribeba hilarius z libēt⁹.
Et cupiebā audire nostra dixi. Sine te oīa mea multa esse. Tu mihi nostra para/ ut
opteas reddas. nostra ad dē dū fient. Domū oīs te si des z ꝑ mihi hoc
ꝙ' hiet. Sic plane ut valeas/ nos ed⁹ cū. Vale xuy. hal' ffebr.

Tull⁹ Tiroñ pio Sal'.

Aegypta ad me uenit pridie ꝙ' ffeby. Ig es mihi nūtiauit te plane febi carere/ z bella
hre/ tū ꝙd negauit te potuisse ad me scribere/ cui mihi arbitr⁹ eo magis ꝙ horum
quoq; cōdē die uenire oportuerat nō uenerat. Incredibile quā solicitudine turbabar
de tua valitudine qua si me liberaris/ ego te oī cura liberabo. plura scribā si ā primo
libro te legē posse/ Ingenium tuū/ qd ego maxime amo/ ostē ad te mihi tibiq; gratū.
Cura te ꝺ atq; ē diligēt'. Vale scripta iā epla horum uenit. Accepi tuas epl̄as
vacillāti lituris nec mi⁹ tū grauī morbo. Ego ad te Aegyptū mox q̄ uere in
humanū est/ z te vicissē mihi diligēt uti es tem⁹ erit z ea eo requiā qua utiare. Vale.

Tull⁹ Tiroñ Sal'.

Quadrigis postridie ad me uenit ultro ꝙ expectare. Itaq; hui⁹ morte plena timoris ac mystyos.
tuus lux michi ob tuis rectore/ qua te hortor. sd ty sim iterū ut ego omnē delectationē
lucis q̄ oculis video quas aīq; te uidero/ attingē nō possim. Ignosce/ mihi q̄m poscet
gratia uberto/ Ia scripsi ad ignotiū. Audio te aīo angi z medicū duce/ ex eo te
laborare/ ut hic diligis/ gnata a sōno lucis mag humanitatē q̄/ ꝙ qua mihi ex tuissus
Quod op' ē te ad valet' ut corpore possis. Ia cui tua/ tui mei cū studias ate pete. Nemini
veterēque remedia tibi nūciet. ꝙpua te mihi. Dies ꝙmittet adest/ qua ē reputabo
si aduenerit. Etiā aīq; ē vale. ty. ꝺ' h. ty.

Tull⁹ Tiroñ suo Sal'.

Omnia ante diem mihi primo/ si te valebis uidero/ prima tua exspectabā adueni monādi
qua ad te mittā. Cum sine dilige ut valeas z cū te bene estimatis ad nos omnia
Vale ty. ꝺ' ffebr.

Quintus Marco fri Sal' dicit.

De Tirone nu Marce ita te amoui q̄ Cicerone z meū Tulliola/ cui q̄ plurimū videam ut
mihi gratissimū fecisti/ cui cui ē dignū illa festiua/ ac nobis amicū ꝙ primū ee ma
lusti/ quibꝰ rebꝰ tuus erga illū lux. Plenus exulq; gratulo z tibi ago gras i gratulor. Si oīs
mihi Stacy fidelitas ē tuor voluptati ꝙn ee Tiro/ hoc eadē loco debent adungi
lux z simonly humanitate quę te hui⁹ ipsi⁹ cōmodis ponderi. Amo te oīb⁹ eqdē de-

maximus cais. Vey ꝛ Jhan vl' gd mich ſic vit debuiſt minaſti. te tom tlyſmdi. Scabrius
purus ꝛ pumex omia ꝛ ſanam.

Tull⁹ Tironi Sal'.

Video qd agis, tuus qⁱ ſtudijs vis ſe ſatisfacere ꝛ volumina ſtudiosis te qm̄ b' ꝛ regula eſſe mavis
ſtuporem ſolos unde illud tam b'. ꝛ autem valendum ſtudio ꝛ gnedo und-
ty eſtu loni ſtudio nouit cui ubo domestica ꝛ ppria ty offo mgnthonis ꝛ alioꝝ multe.
Nā ꝛ doctrina ꝛdom' ꝛ ars ꝛ agre ꝛ ſtudy dnſſe ut ſic quo theophaſto plant uocāde
trāſlato. ſed hec rotā. Demetrⁱ nunt adme qno qdā rommm
ſanct ſcys. ꝛ me ey vz nō po tuiſti nidē. cras adeur videbis igt nā ego hic ꝛ endame mony
rogito. Valundo ma nic nalde ſolutat ſed miſtuj ꝛ hac dia ety te mem ee tu mih
cummlanſſe ſanctiſſe pnuto. Cuſpo gl opā debiſti/ mih gratiſſ ē. Valde ey eſ' rō
nolo. Vale.

ꝛ ſedime gſtat apmm ꝛ
dus ſt ſtpm vna die.
iſtm ſtrto nſmor qd'nā
nobis. ymo ꝛ die. ꝛ
pte mus ꝛ die ꝛ die ſt
ſtpm vna die.

Tull⁹ Tironi Sal'.

Quid agit/ nō ſic oportet eḡdē noſtro ſic addēdū ꝛ nw. ſed ſi planē. Jmundia mihi qnā qdē
ego ſcripſi ꝛ ſcripſi. Tibi ꝛ rediſti. grandeo gluſſe. nunc ꝛ Tiſmlauā. Dy
boni q'to mihi illud aut amabili'. ſed ſi me amas. qd' qdē aut ſtrap aut ſtbelle ſimilis/
qd' tu ꝛ mēdū ſtudet/ ſed nr̄ Jndulge valundo nic. cui qdē tu adhuc dū mihi
deſtruis/ ſimilis nō ſatis ē ais qd poſſulet nō ignoras

ꝛ Digeſtionē Jundimus amici
Laronē modeſtū Lennū balneum Hac bolliꝰ ſcūtant nay nō ſe ſed ꝛ tuſculanū
noſtra plus amas parchedam exactam ut ornū ſpectatur. ſi valeas ipm gmonebis
Clio negligi' cc. dabat mille aprino octo. mille Emiſſano milla macilia/ milla
caſa. ſi ne nos tāta ꝛ poſſa deudeat/ caleſtur hoiꝰ ut ego ayothonē. Jtaq; ab tote
coronis/ de tabra qd agat ꝛ ſtumē qdē ꝛ minuj ē aque/ ty vehis ſtue horologiū
mittā ꝛ libros. ſi aut pdū. ſem mulles ne tenā libellos ay pāgas aliqd ſophocleum
fac op' aſſequi/ Aliquāly ceſarus ſtumhanc mortuus ē bonꝰ hō ꝛ mihi ay amas
te qm̄ optimū fac ut ſnā. Cura te diligēt'. Vale.

Tull⁹ Tironi Sal'.

Expecto tuas litꝰ de multis rebꝰ ſcriptis multo magis. Demetrium redde noſtrū ut aliud ſtqd poſſi-bus.
De Auſidiano nōn nichil te hortor. ſine tua cura eē. ſed ſtrice. ꝛ ſi ob eas ꝛē moratus/ tamen ſic
ſi id te nō teneat adiuta. Litꝰ tuas nalde expecto. Vale.

Tull⁹ Tiron.

Voluntati/ tuæ omnia me tui in Tiro ſalutando. ſed ſtudio ſi diligēnā quā eſtimaſti adhibuiſti/ nec
te fraudā fore. Libros. nāque Judicij nō metrodoro libebat/ qui ē arbitrium vendē eſt.
Cui holitore ut nudij. tu poſſes hal' ſpectare gladiatores poſtridie redire viſa nō ſic. Vnde
ut indelitij. cum te ſtudio amas/ diligēt'. Vale.

Tull⁹ Tirony ſuo dulciſſimo ſal'.

Cum uchemēt' talellarius exſtrictē quotidie/ aliqū uenerit poſt dū xl. ꝛ ſpem ſtranolæ diſcipli-
quæ ſint adhuc' mihi adoptandū/ nā ea magnā ſtpſit lenna ꝛ humaniſſ ꝛ cauſſimy ſtus
Epiſtolæ/ tuæ nō iocoſiſſime tue lec cumulū mihi gaudij attulerūt. Jtaq; tue ia nō poterā-
ſtrapidinē ſtudē de manū ſed poſt lectabar. Genuit eſt magnā hilaritatem me capiebā exſtlēho
meæ litꝰ. Vehēmēt igt gaudeo te mea ſue dulcedinis arceſſiſſe ſempiternū. gratiꝰ tibi

aut lilentissime. Tu iste, siquid Libinij, mea mauu nō retulisset nōstrūbys. Vna ois Inscitio
sitio difficilior est, quay ne ipōgde stinde legē solo. de qua pumo Catone. de Tullio
cum ut scis. Tamē adeū modo ne pulch̄ro rogat̄ sis. Demetrius iste nūq̄ ois phaleroy
fuit. sed me plane Bilicy est. Itaq; ne de Britannia. tu eny obscurabys. z siuay tis deitis. nosti
cetera. sed tis siquē ad ois pmone hūcy scribas ad me, ut mihi nascay Epla de Argimmony
z ut mag̃ si lōgissimas Litis legā. Cura mi Tiro ut valeas, hor grauis sine medic̄ potis vale.

Cicero Tironi.

Tu uero ghic yfessione si potes z si hoc pemitis qd eo gnē est ut yfessione nō egeat. Vrgety
Babbiy ad me scripsit, tūta ē Epicuri oppressio ut loqui nō possit. Antoni delige
gd egeat Licet nō usquay. Ad Bithinicū scripsi de gnibz tu mihi. qui sine eius nō
egrotas z si Rome nō quotidie me gmoueri
& scribere Jam scis quid sit. ut nihil egre tumd̄ e
vehemēter sine volo. scribēq; ad eos scē nō cessabo. nec tis te admoneo a Sagittaria
Cras expecto Lepidū z N. ad cuius cenā pridie ni mi sinoys vocāt̄ sis. Vale.

M. Tullius Tironi suo Sal.

Et si mane hāc epalā misi tis mihi hora octaua diei hui z sinoys nihil erat, hesterni vehi
culi ad te scripsi, nihil nō ea de re diligēne me scē ea me magnitudo molestiā
arbitrabar. Proinde z pupys ut gratoys grūbus & sint eius me diminuēda ut vobis mihi
cariores. Ostio z Anicio vehiculū sarcinas a flamma sinū potes omnes, ytq; aliquam
uehi extorquas. Insimus qui ut opinor pr festo hal Jan. de actubus nostris de rep
tatione inde. de domesticis ois hactenus. De pubblicis ois nihil mihi mire. gd ortauis gd
Antoni quie hoc opimo gd sumus pueri. Ego mi timeo gd admirabiy scē si magistratu
expecto. z scito Balbū mi sumsisse aquam cui tibi dixi. z posthac hiemis pene omnes
ad aquas stagni elegant dolabelle yantiores sine ut admonebis appellabis z grāpiā. Vale

Cicero Tironi suo Sal.

Et si Justa z ydonea vestra ex excusatione & timissione huius mali. tis id, ne scripsi sumas. Ego.
nia z de reipu. rumoribz z nūcijs eorum quo z de spa i me volūtate scis admo ystimbat
parte, tis de quibus nūia te scripta a te adme Epla scis sine grauissima Curabis ut i primis
tuas despideri queas, nihil quidē ut exactione post explicatis affici possit quod gr admodū scripta velit.

M. Cicero Tironi suo Sal.

Verebaris te cogitanti tanto diutaxat quanto ea fastidia alit adme ita sine tuis lucubrationibz
cōmutata ordine inde ut ybare possit te nō permisit. plane te rogo, ne obis manū nostrā
facere meis, que Lagenas z tam obscuras, ne dimidij quidem aliquis sinistr, que
sinistr cent ex scripto, sic tuā sigd scribas nō habebis, scribito tis ne sinistra restitutione
quidē videaris. Vale cis mihi scis z Xa z Dulna tuis Epla cū hanc amanter z vale.

Lagenas.

M. Cicero Tironi suo. Sal. plumam dic.

Mirifica mihi Xlemmongis cessatio Epla z dedisti. Nay que parata sine ystimsti
Xcēdia vi z ypinione ea tu sine assumpsisti ut cōtra ad me scripsisti. Et mayse de
Copulis designatis, quos Ego primū nouos Ludiorū z Lāgoris estimabā animis
plenos, que mihi a gubernandis receditur, maximus ab omnibz non sine gre dicitur est

Jnacdibile est/ q̄ ego illos ſcio oppositos gallos castris Jn eſtimo ſenſi- q̄ nos ille loco
niſi aliqd grauis ſuperueniat nouos delomet. Ego est aut Tubunus an-
primarg gsilys munida nauiſti duo vexilla dugm q̄ Altaī Cesanaz/ altaī
Cossiaanaq̄ tabnaz fundamta ponas. Tu ut dixi fero omnis ego nos ad my-
hal Jſlos indelo. tuos q̄ omnes ī medio fero indeo dimittabor. ſmigabor.
me ama. vale.

Marci Tuly Ciceronis Epla ad Tironem Explicit. Deo gras Amen.
Scpta Feria 1433 die xix. Septembr. Serenissimus Sigismūd
coronat mediolani. z Rome. venit Feria die Jouis nono Stephan xxxiij -
z recessit die sabbati xix Septembr. in Aurora. z ibi hospitatus Jnuictissimus dñus
felicitr. Amen. Assumat axy. oratoris venetos cumb singulariby.
Quae veronēsis sic ī quit Sigismūdus Cesar Augustus cum ſtrato aduersus ligue
dictam bello veneto ab Eugenio pontifice maximo coronaī signitus aurea z Basilicā-
gallū petens/ Ferrariā & Romā ī Jllustris marchionis Nicolai, dūnissit/ Jllustrem Leo-
nellū Estensem vg. z xx. agentē etatis ānū equitem egregiū donauit ī signis quo z pmitis
z nobilitis signū hospitij z monimēti ac pgrī amoris relinquēs/ Ex Feria vdelis Septembr
i. die dñico xiij. Septembr Mcccc xxxiij. Deo gras.

Cicero Octauio Sal.

Si pertias legiones mihi tuas fuisses que nos meo ꝓlogo ꝙ. R. proximas uenisse in senatu, rogas
de re. pu. disputarem/ fecissem neq; tu liber. q; nunc/ nulla eis nocte que uulneribus adhibebis tam
fausta dolore q; que R. salutaria: sed quo nobiscum armatus/ circumspect. pugnat/ nihil aliud uere pr
decernere nisi tumc. C Capitolio signa R/ in urbe milites magnif/ in re publ rastra ponuntur similia
tota/ legionibus adhibitis, mihi gladiatores/ ad subitum addictos/ cognitis ex nutricibus nobiscum desi
nere. Quod tibi ꝓpria foro curia. senatus deos mortalium templis q; urbem uacuum liberare deos uisus
est/ mihi gratum/ timet nullus assentior ofa. postea paulo tpius
ita postulabat/ Quod uoce qua q me gessisti, ut eor libet/ in senatum inde nos petere. Quod
uita quae gesta rationem et hoc si ꝓfectum est ex pu. / bone spe posteritatis me gessisti. quia pub-
lica nos dubitamus omnia. atq; ita uita nostra ut fortuna nostra/ nos animos mihi detulisse uidentur.
Illud uos qd et pueris et doloris indicia, et ꝓfecti timoris testimonia et absentis desiderii/ nos permouit
nos permouit, qui qui nostri fructus ꝓfecisse absentes possis. Sigas nam salus aut dolus in pu. est/
aut quietis certe pu. salus. nam q dari et mortalibus rebus/ Nisi forte fructum ego appello. quod
autem atq; animo animos abhorret/ peraq fortuna ꝓfecto. quae gesta nobis festa est/ fructus
aliqua ꝓpria et ut sano summa est/ Quis tam expers humanitatis quam hostis uobis non/
ac scelus usq adeo demens, ut ista aut dissimulare possit/ aut non dolere aut si
nulla uoce pu. et gnodas medeatur/ non mortem ꝓpius pietas uetet. Tuas ut ordiar ab
initio et ꝓdeam ad extremus et nouissima gestas primus/ quae nos postmodo dies aperiet
puero et quae nos tristis hora admodum calamitosum ꝓfecto. illuxit. et Marcus Antoni
Vir ad maxi omnia et sapiens gessisti/ Q. Cesare fortissimo sed pace relicta
atq; pu. dignatione submota/ corripuerat magis regium et libia cuncta pari potiret/
pompam/ publicum dilapidabat pecuniam/ Erarium exhauriebat/ minuebat uectigalia
Donabat cuncta ex uoluntario Dictatorium gerebat Legis imponebat/ ꝓhibebat
Dictatorem creari Legibus suam gessit. Ipse repugnabat in suam/ pecuniam omnes ut
corripebat/. Cui sortiebat agrorum colonia quae victor sibi pepigerat Cesar.
Quid dehor sperare aut expectare nos oportebat? Exercitu tu uindex nec libertas/
ut tuae gdam optus/ qd unum nos nostrum nos optimo/ acqui tua fides repellitur/ Et
ueteranus et uno gdueris et duabus legionibus a primis patriae ad salutem adhortatus/
subito ipse iam affertum ac ꝓsternis in pu. tuos optibus exhibuisti/ Quae tibi non/
animo postulanti/ maiorem q uelles/ plurimum q sperares debuit fecisse
ut ex amore desiderio hiet nos ut ꝓnus pd amoenis amaret/ appellaut et pacem
hostium exercitum potius tuleris honore/ non ut tua rede animos illic fugatos exercitu
te nominis imperatore/ demerunt/ et foro stetisti/ bona et spem/ summis honore ex ipse
sigd aliud est qd dari possit/ addet. quid aliud e manus qd uelis petere. Sin aut
super eternae/ super gloriandum pu et mortalitate mea/ tibi pr ora salutem Cur aut
et gratus audeat/ aut et memore hostium pu scelerisque nouissimis spatium/ quo te
misisti/ aquila militum/ et quos armorum/ quibus arma reposuisti fecit/ aquila exercitum
addunas/ quos adiunxit ancus spatio/ Cur hostis reliqui/ Cum hostis bono pacto
Cur castra medio itinere legionibus castris et ꝓpius urbi moenibus. Omne
nunc sapere et aliquo id qd non est fructus existimandum/ ipsum te ipse ito. dum
fecisse optimo/ o meos calamitosos ac ꝓpius spectaculum Quorum oculos
demens stare Camillus ego patres optimus ad parandum pauci. Ego cum
publium fecelli ego ipse spatium sibi meos affectus recepi nunc Iunonius pueri

et matrē tuā parcas aureis cē dixi/ at te fata patrie pacidem fieri pḡrabat. Cui
nastam vetiꝰ tondo/ y talia lebbo qui rastra ꝛ reply dolꝰ ī mortalia pectora ꝓmptꝰ
hērue cēs. O mysaꝰ ꝛ breui tuꝰ relabes/ ꝛ tuꝰ varia ī pectora gnuta hone. Cui nec tale
futuꝝ ī gente est/ qui possit hoc vti mādare leꝰ/ ut facta/ nō fiata iudicij esse. Cui
cui tāta ai fanitate gl que Xerxes memoria ꝓpagata fuit/ nō palude ꝓtia pe-
existimare?. Cogitā eꝰ Antonius hostꝰ iudiciū alueo nāuiū cōiūcto designauit
cuꝰ gl rē pūt parcha/ te ꝓtinꝰ ad gnule libandū/ ꝛ hostꝰ optimoꝝ/ hostꝰ gl a te
fugatuꝰ/ ꝛ gnule obsidione liberat/ Deꝰ paule post fugatuꝰ illū hostꝰ/ a tergo
tāgꝰ rabidꝰ mortua ze pūt? ad bona patꝝ gsumptoꝝ rapēda/ gnuleꝰ dispicabꝰ
cuiꝰ ī obꝰ ea/ ubi pe nō mouꝰ ꝛd plumbeis ꝛ molis tuetur. Hergo ronabat
expuꝰ/ quis rede audiat/ Licet pauci ī pace pereāt/ at certā medicina ḡtra
Vocē eiꝰ dicꝰ. Vnā te pot? Antoni dꝰ nō expiari/ gl hūc tempeꝰ? nō quo nulla
ꝛt optāda fuit/ ꝛd qi dignat dū mig? tuꝰ est ꝓna fui. Indulgi aut malꝰ
cui fugēd? manꝰ ꝛt/ Leui ē clypeꝰ. Ille ea tꝰ exorabat/ que uolebat auferre.
Tu extorqueꝰ. Ille gnē gemitꝰ petebat/ tu pcutat gemisti. Ille ad manꝰ
salutꝰ iudicia gstinebat ꝛ lingꝰ feriebat/ tu ad ymbē opimoꝝ. Ille a sanguine
ꝛ incendio fugꝝ/ Capitoliū tuebat/ tu ceruos ꝛ flamā uitā deceꝝ vir. Signi
dabat pūnas Catho ꝛ Brutꝰ ꝛ illi nudi/ nudi/ nēq; nō regnabat/. qd fanet qui
vitꝰ admit/ qui exurbe eiciebat/ tuāq; erat/ que ī nocē? quoꝝ ne leoī qdē relict
exilio/ ꝛtaq; sigd ille manꝝ nrōꝝ ꝓpulit relict rapuit/ sine vnā nī corpoꝛ
sepꝰ oꝝ/ neq; aꝝ eode gnāpd ē igne/ Quid illi ꝛ ꝓgānly qd agat nisi p.t.
rudebat aliq/ nostꝝ. qui Xerxē ꝛ illā etnā domū diruꝝ. aut qui ampiet
de suis postꝝ nūbꝰ/ Ille Veiens Asericam maximā pauly Sapronꝰ/ qd de ma
patria audiet/ quaꝝ sylla triumphꝰ qd deoraret/ Ay esse quōdā tredecī natꝰ
Cui? anꝰ pūt ꝓgētinꝰ adsignulator pe/ vtiq; nō pmanꝰ qsuꝰ fuit/ nē ali
usq; ad smethiꝰ ut nō nascaꝰ. Alī apueniꝰ ut nō possit nō gsiꝰ. hꝰ ꝛgē
rapē reꝰ pn. Cui nulla vnq?/ nō ulle bello pbaste ꝛ adī pcul adūcte ꝓnare
Nulla dignꝰ manꝰ gabapet cui potchiꝰ. sed fcma ꝑ dedecꝰ ꝓmiaꝰ et nomꝰ
nobile gloriabaꝰ/ impedire dedisset. Vetꝰ ꝗ mulieriꝰ ꝛ etate gladiatoꝝ Iulianoꝝ
gladiatoꝝ egregiꝰ rebgas Cesaꝝ Lud ad rudē gpulisset/ quiꝰ ille pop? oma
muscet/ nullꝰ parcet/ plurimi qui tuꝰ ī domū mūmoꝝ reꝰ pūꝰ hostē
legatū/ sibi optaret. Audiet duo Deꝰ sume cos Cnei/ q ut hostis ī pacē
pe demoueāt. Audiet Gaꝰ agaꝰ Imperiū dnō parere nos/ qm ne/ mihi
dꝰ hīc uolunt nos pudiꝰ. Audiet Brutꝰ ouꝰ pplꝰ/ quoꝝ ipe primꝰ post ꝓgeniꝰ
ei? aregly libauit. pro tuꝰ stupro datꝰ ī pnicieꝰ. Cui qdē si nullo alio
me tꝰ ī ānō/ colent? ad illoꝝ defuerē?/ nas pcuꝰ iste pulcer fugaꝝ nō potuꝰ
una nō ista uitꝰ simul fugax deceꝰ. Scripta ḡtanie 1433 die 4. Augusti.

Audeo plurimu ac letor vt ea te scia esse: ut nihil a me prius sine tua fieri. Ego enim si
multos uerebar suspitiones q̄ a me. Semp̄ mihi antiquus familiarisq; meus reuerebam
tu⁹ aut ad tenebrosos tui tui sapiaq; iudicij mei refugiebaq; nihil aut quare id aut
impiban putarem. Nam mi & mos noster moris illis nam no ignorant nos diuitiabam
quid de hoc facto meo iudicaturi⁹ esses non q̄. Hoc ad te ideo q̄ scribo quo noias tibi de reb⁹
a me gestis opinionem suam, sed ut sigñ alitre hoies nidū de me sentire & tellegeres, tuq;
plo eam meam nosti, defensionem meam suscipias. Hoc si feceris, nihil ē q̄ ultra⁹ officij tui regras. Vale.

Erito amote q̄ noui ut nisi hoies solent, cognitas tibi ex alio⁹ i geme q̄ mihi ex me iudicij
hoctor itaq; te arbitr⁹ i maiore & modū reputo ut scirent tanq; bñ de me existimes. neq; alios
putes me, q̄ tui sūme studio familiaris mos defendebat. Sed nō longe affirmo q̄ mihi
gratias beas si gestiū meo memineris quib⁹ sepe me admonuisti ut mi animus
multa grauiora, quā gestia mea adamplitudinē tui pri⁹ referam. Vale.

Agnas habeo nō tue gratias q̄ nihil ē quare tibi mee debitam. Cuius ei⁹ i reb⁹ iudicandis
prudentia tuas aspicio, video nō posse fieri, ut q̄ mihi sepe amicit, & ipsa mea
ligni obscuritas, remoueri⁹ tuas tuas. q̄ adhuc attinet q̄ spinas. Ego nō tabulas ipsas
testas & nota que huiusmodi libris deputari solet admitto, eam partem habebo.
ut non familiarioribus sic mei⁹ adiutam mei, sed ipā iuuare pugnare atq; iudicio. Vale.

Si scirem de qua re, apud quē agerem. nō audeo mihi p̄sim hoc tpe. Varios hoies
suspitiones, quibus ad te simulare, sed nō summa tibi mee sit cogita & multe sic, cui
nihil possit, nisi equus placere. Bono animo tibi mea apud te agam. Sed multos
hoies in cuiusq; nra ee qui arbitrent me quadam anauia impulsu ut de amicis nobis
& de bonis eius possessis velis. Q. fabiū pelliceo. Ego uero ita existimari sic ut nullis hoies
lompletari & commodis meis affici uelim. Sed de me suo alitu rebus & hoies iudicij
aut timiditatis aut simulationis mihi ee indicet. Satis ei mihi erit, ut de re nō fingam
apud eos iudices nō grediam. Tua siquidem me & nā tua nō remoueas, & ego
nihil ate, nisi q̄ tua equitate digniq; sit requiram. Vale.

Ixima cā me impulit ad te scribendū. Nam cui te maximis rebus detentu esse uideo neq; rebus tuis
satis & sumas occupationes tuas intentu esse. Coepit negotiū mei⁹ talius
fuisset, ut semel id ame neglectū, nullis hoies neq; gratio neq; auctio coīgi potuisset: feroq;
itaq; me si maximas res agitatem & pellaueio, postq; anobis discessisti, reb⁹ ut putabam
& p̄me & tuere gestis. Inuenit tamen hō ut res omni⁹ tenuissimas. Is ora & hortatus
& tibi odiū exstimauit, ut mihi fortune mee detrimenta leue & leuissima. Nam quod
& mozby dim solet agaliq; ista remedia sint alieno aspi⁹ & & repetit q̄ animo mee cibo
medico sanari pot, & ate ipso. Quare si me salui ee vis si fortunas meas & rolumus. Cura
ut ad nos adueles. opus ei⁹ & celeritate si nulli vis bene gestu esse. Vale.

On parua mi est, neq; usitata de qua scribo ad te & sed. Hoies quib⁹ in grauia nra away
naui & res q̄ uno ubo dum, Lupos omni⁹ custodes fecit. Spirabam⁹ nos q̄ hic tui sum⁹?
res tuas, aut meos & fugitanos iri & nō posse alibi q̄ nisi & admissa fluuit gmodo tuos.
si prudentem tui, ut oportebat, admigrasset. sed inde quidā fuit & ubi pridie expectabam⁹?
Nam hi boni viri & mo q̄ insidias de hoc palā nō potuij ad eos q̄ nō bene mihi uolunt
& dinare aperiri, sed & se illos duos & pdet. op⁹ itaq; mahimehoc est, nisi eo vos res
tuas & duetos esse, unde uix deos q̄ & te eximere potuer⁹. Vale.

Dod ad te scribo tale est, utid maxie ad te & pineat, & ei ista & alia a te indeat
ty nemē ē, ut si certe errata sint, maxia & ea ad te & iudicium sint. sit. Valeq;

Antoni⁹ z Q. hortēsi⁹ horū amplissi⁹ dū uelut noīa quida emulatiōe ꝑtes distrahebat. Erat ꝑ
nrā ciuis ꝑditissīe utrīq; ꝑsuꝫ placē. Duꝫ gḡ studio ꝓmi nīa Cicero deuinctꝰ/ ꝙ urbe grecorū
oculor⁹ utrīq; ꝓsuꝫ ia plāe ad lectiōē multe ꝓtraxerat. z si multi nō legēt ꝓpinctꝰ/ id posse fieri
nō arbitrarer⁹ Ego nō alīt uidi⁹. sed ꝓpositū meū ꝑsequi⁹ tps rollādi hui⁹ ꝑuli z malor⁹
omniū cōis ī telligo. si quis rapiā z ꝺ ulteriꝰ multū poter⁹ uolumiꝫ horū assumē. Nosti ḡnm
cuiꝰ nīi tibi credar. Cognita si mea mentis ꝓtectiōe fidē erit de ḡpluꝝ z studijs tuis hac re
Interdū/ lenioꝝ omnī gnerū ad te fiet. trahor ī primis mea maxima uerba ꝓpter. Quare primo
uideo ut Antoni⁹ z hortēsi⁹ scripsi⁹ tibi gmittat/ ultrāq; uidet ate fore dissolutiꝰ tuis
imponi. Suscipies igt hac expectatiōe tibi honestū. z in pr⁹ nostrāq; / uidebitꝰ qd mihi poss
mamus ad laudē mā amde ḡ sibor ꝑfectꝰ ualē.

On de re uulgari ac fortuita sed depꝝs romachꝰ ad te scribo. Quib; ḡbꝰ alijs Cicero nīl
admīstrat fuit ꝛep. ate ipse audiui/ qui nō mee horē ī causa sint tu egregie ꝑspicis. nīq; ego
ignoro. pudet me z ḡsilioꝝ z rōnis ꝙ tractāt ī nris gultanomis. Alij primū qd̄ nīe pmutāt
alij qd̄ nō nīe/ dnt. Sit utrīq; ut oīa ḡrata sint/ nrīq; ī rebꝰ pacis z belli grā gessimꝰ ut
a nobꝰ/ hꝰ amꝰ ratiꝰ ꝓdamꝰ/ uis hoc ꝙmodo uti pr⁹. amabit. Ego aliud nō uideo/ nisi
q̄ uenā aliq̄d nō hoīs rapiat z ꝓmptē libē gd ḡsq; pmittat ḡnlēch. sed nemo ē qui audeat
id qd̄ ea pr⁹ ꝺuerat loq; ꝑ multitudinē cōpe qui a pr⁹ ḡmodꝰ dissentiūt. Sigō tuꝰ
dilectꝰ ḡmoda petere ḡtuꝫ horꝰ uidebit/ inde ut nullū ꝙsa labore aut ꝓbitꝰ deꝝgat
z ḡto magis illa ꝓmat ꝑ sola ḡnmatē bona que pmanꝰ ꝑ/ Tu ego magꝰ pr⁹ uehitur
magnificētꝰ. ad quā uel ego tecū te hortor/ utꝰ milla magis hortari ꝓpꝝ ualē.

Vid de me sentias facile gretto extuꝛpitudine horꝰ qui animꝰ tuꝰ a me abalienare uolui⁹/
ḡtuꝫ cui cā mea a te nō satis ꝑspecta erat/ tibi exacta est/ qui me apud te falsis crimib;
insimulauit/ ꝛtelligē potes. Famā honoꝛ nō pluꝝ mihi ab impiis tētari/ neq; te signi
aliqua de me ꝺepraua sit fabula ꝑsuasi gmanꝰ opꝰ ḡ nullū horꝰ uita adeo expectatū ē ḡq̄
.dign de illo crimē ḡfingi ꝑt. Illud mihi satis erit/ uti ī omib; horꝰ unū ut nemo
uitā criminādi me possit. sed gd plura de hac re ad te scribā cui tu ipse exper⁹ sis ꝑ in
cōmutate nīa horꝰ fuisse qui alioꝝ fame ī uidet/ z de eo gnē dabi uoꝝ fieri pnūt
quo plurib; detractū sit/ sed ꝙ tua ꝓuidētia tuis ꝓdatibꝰ de quo gd dicat
sed ī aquo hoīe/ ne nus error ī pbam sit oīs orōm radꝰ hꝰ. ualē.

Tibi nō satis ꝑspect⁹ est animꝰ qui te mihi fautiꝫ reddē uolui⁹ nisi ꝙmq; ex me cognosceꝝ
ut atroci migrate hoīs illi⁹ cognita ḡta sit oīs radꝰ adhibēda uidi⁹. Sic oīs de horū hac hēto
sta uirtū illaꝰ ab adolescētia ī studijs ut postea crescente etate a multis sit passꝰ aliquo
in gnē flagitij se uinci. Cui oīs loco ratiꝰ illustri nat⁹ est ī nutrit⁹ gloriosissīe ī qua
facile erat maioꝝ suoꝝ ghtiaꝰ z dignitate ī laude tueꝝ/ ꝺaluit apud alios turpissimū
uitā agere/ qui ny oī Lucullo z ī tēpanna opꝰ maxiaꝰ bieꝝ ḡsūpsisset/ Ad hac se artiꝰ ḡnit
ut fortuna alioꝝ ī pdā ret. Nunc igt pbi ḡsūa mutare ī uitā ut se ipse alle opꝰ amplisse
cui adhuc illi alū ꝺarē/ nonny bono ꝓsu fuerit/ uta oī ī opia multꝰ ḡuing est.
Suadē tibi ac plane rogare nehūmodi horū audiꝰ/ nisi te opīe cognosceꝝ/ ny nō
possint nisi fugi horū plane. Hoc qual hō hoc sit/ sed ḡtuꝫ oī uidē sit ny ꝙ tui ī pbaꝰ tui
ꝑdat⁹ alioꝝ apud te admirat ꝙ tua modestia quo ꝑuadeaꝝ ꝓtrahaꝝ. ualē.

On ꝙmodo ad te de ea re scribā quā ego mīme tibi placē scio Nisi alone uiro debar ꝓ
tibi celatū est prīdē id abhoīe tuꝰ ꝙsectū sit/ fama ut ex uulgi oīm nihil mihi unq̄ ee/
ī telligas. ḡ rogā ad te de illo attinet. Est ei cognomen/ atq; nā hō iste ut omiss ne
que sōl. gntiꝰ apud optimatꝰ ī uenerit/ quoꝝ illū ī modicis odiꝰ exanimat. Cōsumit ḡ
sibi illos horū ī primis primoꝝ hīe/ quib; rendā fortunā aut egregiam aliquam

Exaudit se z gḡ flo
fuit arrāt ꝙ quida
detractorē.

Pnā gratulandū quōd
uni hoīs desiuit.

Descriptio prauꝝ hoīꝝ z
maleficꝝ. odiosꝝ
bonoꝝ.

Valery mygrowdy magnatibꝫ me ꝑhuery volo pro aliorꝫ ꝓfectꝫ mory vsꝰ. Illud nō dubitabo adꝫ ſmbr̄
nūꝫ me amanna nutꝫ nec grauꝫ tāh ſruſtꝫ gyloꝫ: eqtuꝫ omi ſhuue me ſmlery. ſꝺ illud ſho velim
tray ſubducta rōne inuīt̄ / cui offiū poſſit orīs plac̄. nā nī ſuꝫꝫ fuerꝫ vm parentꝫ ſtoryꝫ, nomē eſt
alterā offendam. Illud mihi ſanꝫ erit ſilogꝫ: cum mutuꝫ nūc amegſtum ſueriſ / gd retty de me
tibi referat ꝓ iudicāt. ego gſtā meā ume / Tu nō qm ſapꝫ: ſilꝫ ꝓcella alioꝫ exꝑ ꝓ ꝓria ſapia
iudebis gdm̄ modū horꝫ ordēꝺ ſt. Sigd nō erit gd ꝓſpnone mihi affirmāt ſmbr: ego te ab omi
Dubitatione ꝓxima. Vale.

De Amanna.

Demꝫ Amanna que ꝙ honeſtate eſt ꝓmꝫ nōiꝫ nec aliud fere magꝫ in rebꝫ humanꝫ ꝓmouetꝫ
Nec nō turpiſſima eſt hui⁹ ſiue virtutꝫ ſiue ꝓſpiciendi cōtē negligē: qnā ſpe multꝫ
rebꝫ maxiꝫ ad poſſumꝫ. que me adhor nō ꝓpulerit dicā. Ego eiꝫ ſū mihi ꝙ plaſt aut nullꝫ
eſt bonū ſ mutꝫ / aut illud nō amanna eſt gignitꝫ ꝙ ſtatū nr̄e ſtudiū ſtoryꝫ nō tā bonꝫ vſuꝫ
admiratꝫ / ſꝺ nī nidā abſq; nā omiꝫ horꝫ adhor ꝓdua ac pme ꝓpriū ut ſimul vnaꝫ / atq;
ꝓpiꝫ delectat / nemo ē ꝙ hāc rem nō diuina iudicāt. nec tā equꝫ omiꝫ ad amanna nomiꝫ
ſꝺ quo magꝫ ꝙq; dirimit̄ ⁊ ignauo valet / eo rectiꝰ ac medi⁹ eo ſe accommodat. Videꝫ eiꝫ ꝓ
uitia hominꝫ ſtudia / alioꝫ vehemēter ⁊ amanna ſpretā / qdā ad illā exemplū ut hanc nō ꝙq; ſe
oblectet / Sapiens nō omiꝫ amanne ſtudiū / honeſtate ponit. Ego aut nō mihi amav
ino nr̄ bonoꝫ horꝫ ꝙſtantiſſimꝫ / mini ne aliud ꝓſtare / ꝙ qd̄ ipſe plane ⁊ intelligā. Eiꝫ poſtre
ꝺ ea re ſēꝑ tuꝫ acceptꝫ ut vnū nimiꝫ / ut hoꝝ offo dignoſq; morꝫ uīme. Dicit qd̄ unꝫ ē
honeſtū ut placet / recteꝫ / nihiꝫ magꝫ diligo ꝙ diū auctoꝝ rerꝫ omniꝫ magiſtꝝ. Et ſēꝑ minime
illiꝫ auctā opiniꝫ / tū illud mihi ꝓbū tūm amanne iudeꝫ ut ꝙ tuꝫ magꝫ noſtꝫ opiniꝫ amiꝫ ex-
pectat ut ꝙq; nūq; ſm̄ ꝓpter quꝫ ex alio amaret / nihiꝫ ā aliqua re ſeꝑ amiꝫ egrunde amicit
grauē de medio poſſit. Fauebat me ꝓpoſitū ⁊ amanna magꝫ oſtendit ꝙ mihi ꝓmittebā
nō poſſe ab illiꝫ nō amari quas tuꝫ mō diligerem. que re cū me quāq; reſellerent nūq; tuꝫ
fangebar / ⁊ amāre nūq;. Optauit eiꝫ poſſe hoc tēpoꝝ mihi aliqs galicā nā et tm
ipſe ad hāc rem ſepe me hortat⁹ fuiſſ / ſenq; tātꝫ ſtudiꝫ ut mihi⁹ horꝫ magꝫ nidiꝫ
Itaq; ꝓ tua ſapia ſigā de me tibi ate dixiſſe plus amico vereꝫ ꝙ horū ⁊ mutꝫ ordaꝫ. Vale. etc.

Cicero. Actio Sal.

Accepi Iadꝫ ſyntiliꝫ quamobꝝ Epiſtꝫ ate miſſꝫ vnā qua me obiurgaꝫ ut ſuꝫ ſolitꝫ. Admiꝫ
qua Cnaꝫ Lentulꝫ aꝺ tibi de mea ſollicitudiꝫ mea ꝙq; nūciaſſe. Quꝫ qua de cauſſaꝫ actaꝫ ſmam-
q; de eo q; a Varrone ſtudiꝫ tibi eē ꝙſeruatꝫ dixiſſem Pompeyꝫ.

Ꝺ ꝙq; tibi hoc ſcribo me ita dolere ut nō modo amicꝫ nō deſolatꝫ ſꝺ ipſiꝫ dolere me tū ſtrenuꝫ
mēte ubi uiuꝫ ⁊ quibꝫ nī nō bñ nā ꝓ tua me dignitate nō poſſe moueꝝ ratiꝫ ꝙd me noſtꝫ qui ⁊ ceteꝝ
Et ſi tuꝫ columiꝫ me regiꝫ ⁊ quā amicū ipſiꝫ ⁊ voluntatē obſeruandā ꝓtuiꝫ. nolo grauemeꝝ
quibꝫ rebꝫ ſuꝫ ſcholaꝝ nō poſſū q; nō ignoraꝫ ſꝺ tm̄ ſmdā ipſe doleā meiꝫ horteſq; nr̄ q;
tantiꝫ bonoꝝ cōſpectū q; ꝺ / nrāq; ⁊ tuāq; miſeriaꝫ ⁊ ꝺoſſe. Dicit aut nō modo nō leuat
luctuꝫ hāc ꝓdꝫ augeꝝ. nā ceteꝝ dolorꝫ initijs ſolitꝫ ſolatia hinc nō ꝑt nec ⁊ ſimꝫ ꝓmiſſe
⁊ intermiſſione ꝓhibere vate quotidie augeꝝ. Deſidero eiꝫ nō mea ꝓſilia nrāq; meoꝝ ꝓdē me ipſiꝫ.
Quid eiꝫ ſuꝫ ꝓdē nō fuiſſ ut aut tuiꝫ animi angoꝫ q;etiꝫ / aut ipſoꝝ vultuiꝫ ſtuꝫ maꝫ
ad frontē / nā q; puꝫꝫ eoꝝ quoꝝ mihi ſmlꝫ ⁊ indulſi ⁊ eiꝫ Catonē. Ego nō tuꝫ illū pau
ciſſimoꝝ ſtudiū abſtuliſſe ⁊ maxiē dolui ꝙ apud me ſimulatione malorꝫ ꝙ ſibi ꝓdē valuiſſe.
Ceteꝝ quoꝝ pungiꝫ dolet mihi ꝙ eē / tibi ſi ſint ꝓdē hec ſtudia animi. Quapꝝ libēter mihi
ꝓpto ſumere laboriꝫ. Inſtituꝫ rei ꝙ ſcribꝫ actiꝫ. ꝓdē quod Cnaeo ad illā actiōiꝫ nō longat. qua-
obꝝ de re ꝙq; noſtꝫ. ꝓdē anxie eriꝫ diuꝫ ſmbiꝫ ad me actū nō ubi laudat. Cetꝝ omniꝫ
ac ꝑ ille aliqd ꝓmiſit⁹ tuiꝫ ꝙd actū ꝙ ſtudio nō ſtupiſſi. Valeꝝ ſmo ſtuꝫ.

Cicero Bruto sal.

L. Clodi tribuni plebis designati valde me diligit uel ut
clauu & ipsum, valde me amat. qd ei mihi vtr persuasum sit nō dubito. Bene ei me
nouit quia illum qd audiui, & ame amari. Mihi ei mihi mus hoc iudet, qd non endere
t amore his aquile p uoroce. Is mihi vrbis ē ruinam, nec sine magno qdā dolore
aliqd audiui ut p nros pcōs ad te cē delatū, quo tuus animus ac cēt alienior.
Non solco ego Brute qd tibi notū cē arbitror, temere affirmare de alijs. Est ei
periculosum & omittere honos uoluntatis, multiplicet qs nās, clodi animi pspecti habeo
iudicatu multa ei⁹ iudicia sed ad familiā nō necessā. Volo ei testimonium hoc tibi
iudicii pon⁹ qd Epicam. Auctus Antonius bñuolus est. Et ipsi bñuoli magna ps ate est.
itaq ei salus nobis uellet salua. Ineuis aut lon⁹ rei adductus t uilligat. Est ei
ut scis, mire mult⁹, ut utraq salui cē nō possint. Itaq nos maluit. de te nō am-
abilissime loquit⁹ & sentit. Quare siquis sermo, ad te, de eo simplicit, aut si contu
lerit est, peto ate ē mihi ut pon⁹ credas, qui & fauli⁹ iudicare possit qui ille nostro
quis & te plus diligo. Clodium tibi amicissimū existima, Cuius qd talem, qualis
& prudentissim⁹ & fortuna optima esse debet.

Cicero Bruto sal.

Scripta & obsignata iam Epla Littere mihi reddite sūt a te, plene, nouas ine maxie
mirabile Dolabellam. v. cohortes misisse & Chersonesum. Adeo ne copijs abūdat
ut is qui ex Asia regnare orebat⁹ Europā appetere audeat⁹. v. cohortibus qdnā
re fretus arbitrat⁹ est, cui tu eo. v. legiones optimas eqtum, maxia auxilia hinc
quas qdā stipo iam suas cē. qui tanto ille, tui sint demens, & tuus spiritus uehemēter
laudo qui nō prius exercitu Apolloniā Durachioq monuit, qd de Antonij fugā
audisti. Bene euphone p. R. victoria. Itaq qd scribis postea sentiunt te duce
exercitu & Chersonesum nec pati scelerātissimo hosti ludibrio cē Imperiū p. R.
sane ex mea dignitate & re in pu⁹. Quod scribis de rebellione que facta est in legione
iiii. de Antonij & in Ionia plā accepisti, magis mihi placuit meliusq succurrat qui ma-
le benuoli dicunt cognitā exercitū, uehemēt gaudeo. De Dolabella ut scribis
sicā hēs nouā fauorē me retinuit. In quo delectat me ante gessisse ut tuus ani⁹
libere cēt cui Dolabella bello gesto, & id nulla ptimuit, ut ego nos & intelligebam, ad
rem p. ut nunc uideo, ad dignitatē maj. Quod scribis me magno dolore egisse ut
& sertarer Antonios id qd laudas, Credo tum uideri tibi. sed illā defunctione maj
nullo pacto pbo. scribis ei⁹ arci⁹ philippica bella nulla cē & in supatos fraudias
exercendas. Vehemēt a te Brute differo, nec clemētiae nec gradi, sed salutari
seueritati uim & manus spes clemētiae. q n clemētes cē uolunt⁹ multi deceut
bella nulla sed de hoc tu uideris. de me posse idem qd plurimū pōt⁹ timo. mihi
quidē etas acta fame est, tria tamē reliqua magnā. Opprimemur mihi credo
Brute, nisi prudētes, neq ei pacem, quidē rē publicā, neq senatus, neq senatus
ducet. hoc ex omnibus Apollinis phijs dictis tibi puto. nihil pōt cē uerius. Xem.
hal ianuarias.

Cicero Bruto sal.

Nostre res melius & loro uidebāt⁹. Scripsi ei ad te crebro sed quia gessi sū. Quales tibi
scripsi Consules, tales existimā. Cesarem nō puto dimittere hodie, uerum
utinam tui manet cui floreti & honoris & rei regnare & tuā possim⁹ & manet adhuc
tenuis? Est olim illud difficile, sed hi nō difficiles. precarius & ei⁹ Adolescentia
& magnā p me & optima nos cē salua. Est mete, nisi is Antonius ab vrbe

auertisset/ periissent omia. Triduo iō aut quadriduo ante hāc my pulchēriā timor quoday
pulsa cunctās totā ad se rē ginghy ac lictores cōfidebat/ Eide nrcatn ad xij. hl'ayayas rchue
uenit ḡ se ad te ire malebat/ qui ḡdy die magnoz mary labozp multay q̄ vigiliaz fenchi
repi maximā/ si mō t alijs fruct ex solida uiraq; gl'ia. Nā tāc mlti pdis quātay rcpit
verbis nrā gratiaz t ad me fact ea nis vigi t rapinolā duct maxiō clamoie atq; plausu
in zostris collocat sūt. nihil t i me tāc nequ est dict/ sed tñ oiā ordinis gratiaz
gratiā actio/ gratulatio q̄ me g monet/ Hec q̄ pclare me ee i pātu salutis pclarq; est.
Sed hoc te malo ab alijs. age uelis de tuis rebz gestis q̄ fusius dilige'ssime uchoiay
Hinc q̄ gsideres/ ne tua liberalitas dissolutior uideat. sic sentit Senat' sic p. R.
nullos ūq; hostis dignioz ot simplino fuisse t eos quos quinqueuelle g' pamay arma
ceperūt/ quos ḡdy ego oib; sniis ulnsior z pstigua oib; bonis agglāuih. Tu qd de hac re
sentias tuu iudiciū est. ego sic sentio. tuum finis vnay et candi ee cōis. Cōsules duos
bonos ḡdy. sed de taxat bonos eos amisim'/ Hiem' ḡdy t ipā uictoria omdat ny pauis
diebz magno pclio ante uinssit/ nā pisa Rignar vulneraq; amplys q̄ fere nō potuit
Reliquias hostiū Brut' t Cass' i Cecare/ hostes aut indicta omis t Cleopatra Antony
sectay semp pt. Itaq; id Senat' ḡsulit/ p̄cussis t pecunijs t ad mos pue rapinos suos
addictos t hinc'. Eqdy nihil dissentio dum' ny notabi de C. Antonio demerendo. q̄d'cm
statuendaq; ac cognoscēdi cōis ot pmissū opteret. Ye hal' ayayas.

Brut' Ciceroni sal'.

Litt sim lentas affect' cognitis zeb Brutū nū zgulis/ franc' tibi existimare ḡ mihi
sim lne. cuius alia laudo z grandeo audisse/ tuq; ḡ Brutū cumpio ita polui ut salutem sua
sed t maxīo ad victoriā admunito. Qd' similes mihi trui Antonios una atq; eadē ris
ee/ qd ego sentias mei iudicij ee statuo/ nihil nos hortemur aut p. R. uid' esse debe
mus q̄m pugnatū nō t uicerit. At hoc ipm inges mihi fuit q̄ hostibz ali t R. p.
hostes appellos ymo Iustissimē. qd' ei nō dū sentias impune nec p. R. ussit/ Id arrogāt'
nō pudico nequ zuero ad arbitrium meū. Illud qd' nō mutō. q̄ ei q̄ me omdare
post nō rogāt/ nequ audiūt q̄q; cupiū/ nequ dissolute q̄q; remisi/ hinc q̄ mea pstita
qd' ad bellū fuit/ agnito qdy honesti' iudicio/ magis q̄ grate possit R. p. nuncupo testimū
nō t certaty/ q̄ t suis tribuē poterūt/ qui nupciarū z arrogātiā t ondē possint.
Quare Cicero vir optime atq; fortissime mihi q̄ mihi z mea nocte z rei pu'
cauisse dare ac pmittē q̄ si nō iurat tradita ad malagmata corrupti largitate
auri q̄ tuae humanitas equo aū te moneri patiaz. p̄stiti de cā tibi. fungi tu
qd' tibi visus sum t ego ny me doceri. Illud Cicero nūc agendū est ne tuus
affectus ee Antonij grauis' nec sēp primū cuiq; mali exēde de cā sit/ ut alind
genus sumat' illo ter nihil ias neq; opinātibz autpatētibz nobis adūp euenire pt
q̄no nō ny oīa ruina tui pignis tua fortuna sit. cui tantas auctoritates/ Senat'
ac p. R. nō polui ee grauis sed t iniust/ q̄sta maxīa/ t libā nuncupare vis ee pt
quas tu nō polui ēs sumedo/ sed t pudētie tuis debes. pudēcia pūto q̄ tibi
suppetit/ nulla absit desiderij/ nisi modus t tuis diis honoribz. Alia oīa sit adsit
ut ny quoubet antiquoz ypotia possim. Tue virtutis unus hoc gratio aūo libentius
pstitij/ cumulare ac moderato te laboriosius desiderat Nihil ei Senat' cuiq; dare dz
quo male cogitatibz exēplo aut pstadio sit. Itaq; timeo de ypulatu ne Cesar tuus

alñ se ascendisse putet. decretis tuis q̄ inde si gstil fuit sit desensus. Q̄ si antoñ ab alio relictis
regni insidem / regnādi ordinē hui⁹ quond ad sore putas signis auctor nō h̄m̄o ipsi
sed ipso senatu putet se ip̄a q̄libet gompleri posse. Quare ruy exhortatus z pudeham
landabo tuay ay exploratay hui⁹ regis Cesaris honoris q̄us ampit extraordinarijs fort gestis.
Aliene ingeny ign̄e rubre me reuy stanes / ut subtimes. p̄esus aliene si pudeat potuit ne existet.
+ q̄d unq̄ ip̄ortare possit de illo timore meo. Hic his scriptis q̄libet te stacū audiuy?
tuy ros mapia ꝓpone mihi zony p. nostū ziay sing metay diuly / si iste hodie.
filiꝰ valet / tuy in marcdonia ay equitam p̄mittis est. Jdib gayas ex castris.

Cicero Bruto sal.

Ad v. hal gayas Cui debes qui hostes maxim si bello ꝓstiterit fuisse dixerit?
Sezuli⁹ enay de ventidio / z ut cassi⁹ ꝓfect⁹ Dolabellay / cui ny eam assumy. Dererey
hor amplⁱ ut tu si acbitraret vbi exigat te p. ee ꝓficisci bello Dolabellay / si miy
id gmode rei p. fuit⁹ posses fuisse no existimares exire p. ee / ut ysdē loys q̄ny ghnes.
Nihil honoui⁹ / quin ut fuit⁹ senat⁹ ꝓ ut tuay eet ind⁹ q̄d max̄. ꝑ rei p. gdūt tibi
uidet⁹ Ego ay sic statuo si manay hē si tu sis / si ub gsistat vsquay Dolabella / adhuc
z ad dignitatē tuā ꝓmot⁹ cuy prisqm. De cassy nāt ropys / nihil sperabam? neq; eij
ab ipo ullo lte / neq; mādabat⁹ q̄sq; q̄d y mecto haberē? Extra ope aut⁹ rpit opinay
Dolabellay ꝓfecto stelligis tuy ut scribay ꝓnay ꝓpositū / tuy ne sit quo se latronis
Duces ex agitatōis fugā gferat. Atq; hoc mihi ray? te planissē q̄dē ex mgnoribus
mayb⁹ ztordam q̄q; tuy z fugē pot⁹ erat? tuis rebus z subpdit⁹ stultus ny tuo
exitu / quo magis me libā ut stuo gaudio? Dolabella ap̄me do ompan ee debes?
Sed hoc cogitaby diligēt? / stemus sapientes / stemus nos q̄d gsumeus z q̄d agay? ā
tibi videlicet? cauebimus. = Ciceronej nostre? meste? rollegis reapteny uolo. Exi
stimo ero absentib⁹ rōnis saltē dolay Commys posse hui⁹. Nā me thy e. Amica.
Canis ey ayan⁹ ay Capodoci ee? / Lege domina tuis e Angie. nec quomy?
id postea licuit / ulla lex tenuit. Est e lege filia q̄ loxe de saltē dolys ꝓxia hys vbys.
Cum peteret / cui⁹ ne rō habet⁹. ayte videbat posse rōnē hui⁹ e nō ꝓbabis hac de re
scripsi ad ey / ut tuo iud⁹ uidet⁹ Ne? tuly ocly. // Tibi aut tenuē dū est de
Domitio de Catone nto. sed q̄ueq; Licet de absentis rōne hui⁹. hy ora si ꝓbabis
familiaria. q̄d si statuerys ? assay tibi credidy / nulla erit ad Comma nros ameritā
familiay ero. panta uno reliquoꝝ ora putabam? Scripsi ey rollegay sibi subrogā
ut⁹. Desij ante ꝓtoria saltē dolay Comma ruppe. Tuis ꝓ auspicia lōgy
monty mdo. Duy ey vis erit patui⁹ magistrat⁹ Auspicia ad patres zedire nō
possē. Magna same ꝓturbato. Tu tota de re q̄d sentias / uelly me tua ap̄ obscure.
vij. nonas ayay.

Brut⁹ Ciceroni sal.

Soli expectare duy tibi gratū agam. Jam pridē hor ex nra nostidiy que ad p̄mas II.
brūndusinā ꝓfect⁹ / publicay ee dy. Filiꝰ tuus amice alest / Inayardoneay ggredin⁹
Justus e ey Zambrachia duc⁹ egit⁹ ꝓ thessalia z scripsi ad eu⁹ ut mihi hospitē ay
omitter. Cui ey mdo. q̄d nobis ꝓmittis / roltre gsumes? de zedim er? ad pe
trone aut rōdanore hospay. = Tela helvonay modny panse qui soleant
Archillen nāt i mitinomo hē / diligentissime rōnēdy. Audiui tuy ursse ny Sysiphey
torquato / de morte panse / custodiu q̄ ut panday. Nihil mihi rendendum est.

Quis ei maiore calamitate mecu pariter arripit. pra e modest hō 2 frugi · quej ne bonis quidē iudicar impulsiua fuisse ad fraudē? Fogote 2 gdā nald ego nā achillas nostre no mus? Fequū est/ laborat/ Eripias eis q custodia gsueuerūt · hoc ego ad meū offū puocare me eque arbitr ullā aliā rē putē debere. // Cui hāc ad te scribēdā cū haberē/ a Satio legato C. Trebonij reddita ē Epla mihi a Tullio 2 deinde Dolabellā rosij fugatuj audiū ee. Breuj Epla tibi misi Citeri cuidā ad Sateuj missā. Flauī nō de iusta qua hērcuj Syrachusis hereditatē suscepit te iudicē. rogo te Cicero 2 Flauī rogat. rē gratas. Quis ei qui Flauij sūt hostes futuros debuit Cuctis nō ē dubiū. nec Syracusis Flauū. sed sibi donatū ēe aliēnū a Cesare dixit. nolo patrē a nepotibus tuis nomē meū Turpiā fieri. xuj. kal Junias ex tristis ad vrbē Candauiā.

Brutus Ciceroni sal'.

Libul? q̄ careā mihi ee deceat/ nemo mol? iudicare pt/ q̄ tui am? tāte y e. pu? grauitatis sollicitudinisq; fuerūt/. Itaq; vl'ipsi? vrbē ut nēa nemīnidō debet-gallare te illi/ quo minus multa mihi scribēda ee arbitrore. Voluūtas ei? te monere dz nēa si mō iusta ē/ aut pro offō nemō suscipit. In pāce loris petue gsuetus Eas nōiationē a te petis? neq; quicquā dare hōnestus q̄ nos tibi sis? neq; dignos noiaze potes. q̄ Bibulus. De Domitio 2 Apuleyo qd arbitrer me scribē cui ipsi Tse tibi gratissimi sint. Apuleyus nō tu tua auctō substinē debes. sed Apulei? Tua Epla celebrabit. Bibulū noli dimittē e animo. tātus ras vir ex q̄ to mihi pt euadē? qui vestris pauore respondeat laudibus.

Cicero Bruto sal'.

Multos tibi rōdauī/ 2 gmēdo nemē est. Optimus ei? q̄sq; vir 2 Cuius maxē requi-tuj ndū. tibi q; omnes fortes viri nimiae optimj 2 studiosj uoluit me q̄sq; est quem ita existimet meum apud te/ 2 Auctej 2 gratj valere plurimj. Sed C. Nasonem municipem Sueſanū tibi ita rōdeo ut merej diligēt? Cretensi bello agetallo ſuperauerit octauiū ſpurinnaq; dixit. postea? re familiari ornatiſſim? fuit. Hoc tpe cui res pu? patribus tuis ita exercitū dignitate gnat? uidet ut ei diligēdi auctes assumē. Fortes viri Brute tibi rōdeo/ quoꝝ hodie et ingēs ad rē pmet 2 locupletes. peregrinus mihi erit/ Nemo ita tractabit/ ut manus ne mihi gnes afferre possit.

Cicero. Bruto sal'.

Cōsolatoria. Fungere offō quo tu Brute es i meo luctu/ tuq; te ut ego gsolarer nisi tuorem? remedijs quib? meū dolorē tuis leuassēs/ te nō egerem/ ac vehemēt? q̄ i meo mihi nō tibi tu te medeare. Est aut alumnus tanto viro q̄ es tu/ qd' animi ꝓperit/ Idipm facē nō posse. age qdē rui rōnes quas collegeris tuj auctōr? tua animo meroꝝ deprimit/ Cui ei molli? tibi fēre videre/ q̄ domet vir/ q̄ssus eius gaudijs gsolari solet? Admisisti me ꝓ tuas ꝑnoctes vrbes q̄ tua gsuetudo ferebat/. Itaq; audiamus tuj magni existimat/ id q̄ uet? me ipe colligo · 2 ea que didiceris legeris/ accepis grauiora duxi tua auctoritate addūi · At mihi tuj Brute officio solui erat 2 nē/ tibi nūc ipsi 2 studio ut de studio est/ Nec ruj te nō solui Exercitatiōi sed oīj curaj ac pmeditationi quicquid aliud substinendi uidet. Quod ob rē accepisti tu q̄dā Doloreꝝ. Id ei amisisti cui silē tibi nihil fuit/ Et est dolēd' tibi ꝑ ꝑiij vulnere

ne idipm̃ rarear oī pmisu doloris sit miseu⁹ q̄ doleze. sed ut modice retinis vhle est/
tibi nocē est. Scribrecy plra / nisi a te her ipā nimis multa ēent. / Dos te mungi
exēntiy expectam⁹ / sine quo ut reliquū ex sua sumēdā / vix satis libry indeȳ foze.
De totā ze pu⁹ plra scribā z fortasse ita erectiori hys lris / quas vetry nro
rogitibaȳ daze.

Cicero Bruto sal.

Nullas adhuc lras hēbam⁹ ne fama q̄dq̄ que delectaret te / cognita sonar⁹ auctō
in ytaliā addūc exēntiy. qd̄ ut primū / dq̄ maturaȳ / magnopē desiderabat
res pu⁹. Ingraueſcat ei⁹ īdies intestinum malū nec exterum hostiby / magnq̄
Domestiqȳ laboram⁹. qm̄ erat oīo ab initio bell / sed facile frangebāt. Erectior
senat⁹ erat / non suȳs solū nris / sed z cohortatiōiby excitat⁹. Erat t̄ status
uchemes z acre pansa cuj⁹ retinos hui⁹ gnis / riy maxie in sorez / Cuj gsuli nō
aiuȳ ab initio noȳ fidē ad extremū dubit. Bellū ad ītimā gerebat / nihil
ut t̄ Cesare respōdēȳ. Nos nulla in hieno hui⁹ belli fortuna z t̄ rerū dyr fluxa
ut t̄ aduersiy bona. Erat victrix res pu⁹ reliq⁹ Antony copijs ipso expulso.
Brutū deiȳ ita nulla pturata ut quodā mō inclusa exadnot emanby. p̄ditos
t̄ crimiȳ famosos nō sp̄ nō duxiȳ p̄sentiy / datuȳ q̄ Lepido tpis esse / t̄ quo lentiy ea⁹
sepe p̄sentē maioribus t̄ malis exprimem⁹. sp̄ exēt⁹ bonū / sed rudē. Brutū z plancū
sp̄ fidelissimā z maxiā auxi⁹ galloȳ. Sed Cesaris nouȳ gsilys adhuc gubernatiy
p̄clara ipm̄ rōle / admirabiliq; rostrata / implissimy lris quidā / Pollianiq;
impetuby ac nūtys t̄ pulcrū / t̄ sēq; rehemēs gsulat⁹. qd̄ simulat q̄ sum
neq; ego illuȳ absentiy lris moueor desiderio / nec arcane pcipes ei⁹ nemō / qm̄ ei⁹
cupiditati suffragari videbāt / nec t̄ status sceleratissimoz gsiliorū fontes aperie
dubitauī nec id̄ nulla mēmy aut status machar aut magistrat⁹. Nūq; eiȳ
t̄ honore extraordinario potestis hoīs ul̄ potentissimy pot⁹. qui q̄dq̄ potestis erat in
posita est / z armis / Timebat ut nemo tribuȳ plebiy nemo alio magistratū nemo
quis⁹ auctor exēret / sed t̄ hac rostrata cum virtute erat t̄ Pollionis auctiy.
Illudiȳ ei⁹ Brute tuj molestiy delatys / tuj Imperatoȳ t̄ polleta. Tantus q̄dq̄
re t̄ ze pu⁹ posse postulat q̄ tuj hī voluȳ. Nos vō nū mod⁹ nō lex nō mos
noȳ offic⁹ vulet / noȳ mod⁹ nō pudor nō pusillanimo / cuiusq; nō postremiby / demandā
her ego ante p̄spicies Rōmā z ytaliā tuj nutu me vestrop cōsiliop fama zelo
tauit. Inuitissimū ut tu me brute velye / q̄d̄ ei⁹ dolebaȳ in eaȳ me vulneȳ ze
quaȳ tu fugaces qui eaȳ libāuisti. qd̄ mihi q̄dā amarat p̄uulo sit / casu tri
stioze. p̄ceps ity Romā q̄ quem nullo q̄ p̄sidio quā te fer Antoniū / q̄q̄ ei⁹
arma nefanda p̄sidia qui oblati sp̄ Cesariy / q̄silio z auctoritate firmauiȳ.
Qui si stetisset / daȳ / multiq; parueut / satis indem⁹ hostiū p̄sidy. Sin aut t̄ nos
q̄silia p̄ualuerūt q̄ nra t̄ remissa etiaȳ nō potuerūt q̄uulsiy mē rustice? /
Spes ois est t̄ te. Quocirca aduola obsecro / atq; eaȳ ze p̄ui⁹ q̄uaȳ varie atq;
animy / magnitudine / magis q̄ cursu me libāuisti / exitu liberā. Omiy oīuj
gaudiū ad te fructū est. Hortare idq̄ t̄ lras Cassiuj. Spes libertatis / mīq; mp
t̄ uestrā rastroȳ p̄ncipis ē. Firmos oīo z duros hōm⁹ ab omni re dixit?
hoc Adolescentiy p̄dam̄ eq̄dē adhuc fiermiy esse q̄ fidos / sed ita multa labe
factant ut ne moueat / t̄ p̄dā exhmestiy. Hos tamē rei pu⁹ stabiū / qui q̄dq̄ tuj erit
cuj hās lras dabaȳ. Velim deūs meliores sint. Sin alr fuer / q̄d̄ dy omiy auertat
rei pu⁹. Vnū dolebo q̄ t̄ mortalis ee desiit / mihi q̄dē q̄ philus reliqui est

Tercio Idus Sept.

Cicero Quinto fratri.

Si a Quinto filio tuo, quem ego vehementer diligo, et a tota familia vestra, quam mihi carissimam esse scis, litteras accipio quotidie, quae mihi omnes gratissimae sunt, tu autem a me nullas, non mirum est, si te de nobis nihil certi scire arbitraris. Ego autem, cum primum Arpinum veni, quod ante diem quintum Idus Sextilis feci, cum ibi tres dies fuissem, in Pompeianum profectus sum, ut ibi de valetudine Tironis certior fierem, quem ego gravi febri languere audiebam. Ibi cum complures dies commorarer, et ille non modo non decederet, sed in dies videretur ingravescere, Romam ad Quintum filium misi, qui mihi de Tirone quotidie scribat. Ille cum se defatigatum esse diceret, ut ego ipse videbam, quod et ipse febri gravi conflictaretur, et quod ei non satis commode videretur, si ego Romam venissem, ut ad me Tiro litteras mitteret, ipse ad me scripsit, ut sibi daretur, ut ad eum proficisceretur. Quod ego ei libentissime concessi, et quia ipse Romae esse cupiebat, et quia Tiro, si quid opus esset, ad me facilius scribere posset. Ille, ut ad me scripsit, Tironem reliquit, cum ei nihil esset melius. Ego autem, cum Tiro abesset, et Quintum filium et familiam omnem mihi curae esse arbitrarer, Arpinum me contuli, ut et valetudini Tironis et commodis meis consulerem. Ibi cum complures dies fuissem, et Tiro non modo non accederet, sed etiam gravius aegrotare diceretur

Lepidi filios/ me q̄ hys in patrij loco futurissime existimes. Hoc si ate impetro nihil
profecto debebitis p̄ hys fusisse. Alia aly ni fuis munib⁹: nihil ego possim in sonorij mee
libris tam⁹/ quo possit explori uolūtas mea aut offic̄. Quid uō aut mihi tribuis bonū
posse⁹/ si modo digna sim⁹/ quib⁹ aligd tribuat⁹/ aut ego mate aspernar pueriq; illis
p̄sertim⁹ fuis/ si nihil habeat apud te/ reliqui q̄ romanj sint p̄ter Lepidum Agrip⁹
amicū⁹. Scribae multa ad te/ nequ⁹ poppij p̄ter polionem/ ac stomacho/ nequ⁹ debeo⁹.
Tu si ita tam⁹ es/ tuj q̄ nostrū⁹ uelim mihi opus est/ ad te exitū dū z ḡtiosū⁹ nulla
spes est fortune te quod uolo z quod oportet. Quare nolo expectare longius finē
scribere me ipse qui hoc ate uel a Cicerone g̃uissimo hoc genere/ uel a gsulary
uiro/ remota nostrū⁹ modestia debeo⁹ petere. quod sis fortunat⁹ uelim mihi q̄
primum rescribas. Vale quamplurimū ex castris.

Cicero Bruto sal.

Breuior esse tue/ breuior dico/ imo nullę tuę ne desiderij hoc tpis Brute ad me/
nihil scripsisti⁹ pon⁹ et regis mei. Quę uero ad te huius rei mea uenit. quę
aut epla nō fuit hui⁹/ quę sit ad te plane nō sit/ ne domestica quidē mea
plane⁹ arbitror. Cicerom scribis te longiorē dare epla. uere id quidē. sed hoc q̄.
debuit ee plenior. Ego aut nī ad me de Cicerone abste discessu/ scripsisti⁹/
statim exteri tabellarios literas q̄ ad Cicerone/ ut ē sic⁹ ytalia uenisset ad te redirent.
Nihil erij mihi uenit⁹/ nihil illi honesti⁹/ q̄ aliquando ei scripserat sacerdotij
comitia/ me sūma gratione in altū ānū ee reiecta. quod ego nī Ciceroni ni
claboraui/ tuis domitij Catonis Lentuli Bibuli q̄ ad te z scripsimus sed uis
eum illas pusillā epla tua adire debuit/ nō dū erat tibi id notū. quare omni
studio ate mi Brute gtendo/ ut Ciceronē meum ne dimittas/ tenui q̄ debuisti. q̄ ipse
si rei pu. cui suscepit⁹ es respicis/ tibi uni iuxta q̄ fuerit⁹ est. Penatus erij belli est/
id q̄ nō parum refert Lepidi. Exercitū aut Cesaris qui erat ophim⁹ nō modo nihil
adest/ sed ī rogat exercitū tuum plagiarū/ qui si ytalia attigerit. Erit Cuius nomo
quej q̄dē tuus appellari thys sit/ qui se nō ī tua ciuitate gestat. Et si Brutus preclare
cum plāro gratus hem⁹. sed nō ignoras q̄ sint ī certis dū honij z ifesti partibus
z exitus plures. Quum ī sint sparsa uictum⁹ tis magnā gubernatore tui ostij
tuisq; auctoritatis esse debuerint. Subueni igit̄ patrie/ id q̄ primum. tibi q̄
persuadē noli te ydibus q̄rtis quibus simulq; a nris cunis repulisti/ plus ipsius
patrie q̄ si maturius noceus p̄sentiā. V. Idus quintiles.

Cicero Bruto sal.

Detalas hes. quibus ego his tuis armatis stetyssem adsensum possis subtilius explorare
que gerat⁹. quippe qui mea r. p. quas tibi ego exponiet/ qui eorum⁹ ordinem et
elegantiam⁹ explicare z defere ad te pt. Cauere ei existimes Brute q̄ q̄
noli nostrū⁹ est ea me ad te que tibi nota sint scribere/ sed tis tuisq; omnibus
laudibus gratulandi nō q̄ silentio p̄tire. Caue putes gloriam Cassiana
cum studio rei pu. comparari posse/ gratiā illi ee sile. ut eloquentia quā miabile exercitā
uix ī eo lom ad laudand⁹ hoc uideat⁹/ q̄q; Thucidi⁹ tamē plus apparet.
Ita gram ma⁹. multoq; artis et glorie in uestro genere dicendi. Tanta

aut industria est tantus q̃ euigilat in studio ut nõ maxiã ꝑgmio q̃d ꝑ eo sũmus est/ grãdi
uidear. sed precibor amore/ nõ eis id ꝓpositũ ẽ hinc epla ad ꝓsentis ad Brutũ
Comãdat Agrãlã. cui ꝛ uer illis nõ mins ꝙ mihi nota est ꝛ hec ipsã studia q̃ laudo notorii. q̃s nũ ame dimittis
grauis fẽrẽs/ hoc leuabar uno q̃ ad te mãst ad alme me ꝓximus ꝛ offũ Augustar ꝛ laudem
maxima seqbar. sed hoc hactẽ. // Demo nũc lego sine ꝑ rullo ad q̃nãdã epl̃am
q̃a mihi multa tribuens unus ꝛepbedabas q̃ honoratis deberẽdis esses nimis ꝛ tãdẽ ꝑdig.
Tu hoc alis fortasse/ q̃ ꝑ aiadũpos pnaq; dimore/ nisi fortasse omiq; tu. q̃d si me
utriq; rei mag ind̃ studeo/ tibi ee nothing non solu ut Solonis dign ustrig q̃ ꝛ ꝓpter
Reꝑ pri. gmandi duab; rebꝫ 3. pmo ꝛ pma. uis fuit ex by. ꝛ ligus ꝓpter solus ex by. Js eam pri. gmãi duab; rebꝫ dixit pmo ꝛ
pma. Est 3. utriq; rei mod̃ sic reliquum ꝛ q̃da ꝑ utroq; ghie mediocritas. sed nõ tãm
de re ꝓposita ꝙ hoc loco disputanc. Quid ego aut̃ ferat hoc bello sit ꝑ nris dubijs
aprire nõ alienũ puto. post ꝑ tertiũ Cesarẽ ꝛ urãs memorabilis y dus agarinas
Brute quid ego plenissĩ annos ghrysis ꝑ pedes rei pũc hẽpestiue dixerim/ nõ ego oblit?
magna pestis erat depulsa ꝙ nos/ magna ꝓli ꝙ. manda deleta/ dolis nõ pacta
Duuna gtia. sed frustrẽ cognoui clamq; ad Lepidũ ꝛ Antoniũ/ quos alit ꝑ rostris hor
Alter impurios utriq; partis metiens inimic? ano. his ardentib; ꝓturbat in pũc
cupiditate q̃d offeri posset ꝓsidiũ nõ hẽbant. Exercerat eis se Caninis ꝛ rennedã
libitate gsimonis. nos rui nimis durã uos fortasse rapidi? exercitus urbe ea
quã libabas ꝛ talis sua nob̃ studia ꝙdẽ remisistis/ Jmag ny timeri uerbis
a paucis indigs nec te ꝑ ea/ nec Cassiũ tuto ee posse/ eas q̃ armis oppressis ab
Antonio/ mihi q̃s ipse ee exad̃ ꝓuisum. tertio die spectaculũ oppressi abs pys nuiq;
optulãch plãte ꝙsa/ sed aliis idq; quisq; ꝑfix? ꝑ pue tenitate/ discessu abs pietis
fẽre nõ potuit. Jmag ꝑ medio adhuc rursus cui ethesaq; duob; Austre me in
ytaliã q̃ dissimilare mei retulisset/ te urbi bellyci dolui q; nehemẽ. Credebas
dis Brute credebas/ q̃m stoyn nri negatis fugire rapidis Romas ut unus stanq;
me ophili Antony sceleri atq; furori/ quis eis ꝑ me ꝑ remansisti/ Cõsilia inire
cepi Brutina plane. Vestri eis hoc ꝛ ppria sanguis ea pue libande. Loqui ꝛ
que restat. ꝓtenda ꝛ. eis. De me tibi dico Cesari hinc Adolescentia ꝙ
quis adhuc sum/ fluxisse ex fonte ghrio? meo. hactẽ
a me honoris nulli q̃d Brute/ nisi deis/ nulli nisi nomi. Vt eis primi lib?
rouocate cepim/ eis se nõ dñi ne dominj q̃d Brute Diuna uiet? ita gmoniisset
ut ias id sine possim? amp; omẽ ꝓsidiũ cõt ꝑ pueros qui a Caninis nostris adiunxit
Antonius/ quis honos ei nõ fuit debitus. ~ q̃d ego illi tui Roli laude tribui
eas q̃s modicũ demeruit ꝙ fruxit. q̃d q̃d nisi dabit illi etiã honorificus/ ita ant-
exanty hoste nomi. Quid eis est sine Jmperio exat. Statuã philipp? dederunt N.
Celadatis pennos primo seruis/ post maiore ꝙ puls?. nihil tui Nimis nisi dabat
sed nostro quo stanti ꝑ timore bonigni ꝙ ꝑ indolis grati recepit. Ego eis dono
bruto libato eis lethum? ille Cimbri dies illuxisset Jam q̃s capte Bruti
natalis est/ Decreuit ꝑ fastis ad eis dies Brutus nomen adscribendi/ eosq;
pis maiores q̃m seruit/ qui hinc honore mulcta Laurẽte tribuerut. Vos nus
q̃nsitis ad ara ꝙ delubra sanctissimi Patris solebis q̃ ego mis dabã Bruto/ nomi ee
ꝑ fastis grauissẽ uetoris simpatridis nolebas. atq; ille die regnum paulo plures
in annum mansuros ee q̃ putabas/ eos ꝙ ipsos dies effuda sum dis honores

ym mortuos hirtiu⁹ ⁊ pansa Aquilas ⁊ qd quis respondit/ nisi qm depositio metu preteriti
pauli sciat oblit⁹? Accedebat ad hanc spem memoria gentis/ ratio illa q ⁊ posteris cet salu
taris. Extrema eis volebat in crudelissimos hostes monumenta odii publici reportare
Suspicor illud tibi mei placuisse qd a nullo familiarius optimus ille quisq⁹ vivus fuit ⁊ re pub⁹
vidit nō placabat⁹ quod ut quondā ⁊ troiae Cesari hanc accenderit. Ego nunc sed error
fortasse ne tibi quidē ut mea me magis delectet/ nihil mihi video hoc bello prospe-
pseudē? Cur autē utrisq⁹ apud nos ne magis videar quid fuisse q̄ cur hoc ipse
nimium. quae alia videam? = Deno Brito dominus honorifice dominus L. plancus
pclara illa qdē ⁊ gemina quae gloria tuta⁹ sed sonat⁹ ⁊ sapiēs quin quia quidq⁹ re putat
modo honeste/ res pu. minuī posse addita hac una. Ac ⁊ Lepido respōdi⁹?
Cui eis statuas ⁊ rostris spoliatis? ydē illi etiam? Nec illud studium? abiecte
remota⁹. unde amoena Lentulus hortos nras pudēdas. nec tū tonitu in stanneā a
Lepidi statua fulgit⁹ e mali/ qui ⁊ uncerda loqui. satis multa de hoc nihil
Nunc de pma parum decēda pt. Intelligis eis q̄ tuis scriptis te rhetoricis quae bello domesti
Clodiano magis uelle laudari. existimo equidē nihil ab me scripti/ sed scelera puta
plumbi? Id eis e qd uocant ignoscē. Etiam si victus ⁊ retus rebus tolerabile est/
⁊ hoc bello pmultos quidē. Nullū eis bellū nisi fuit ⁊ nefā. pu. omni quae
memoria mea fuerit ⁊ quo bello non utrumq⁹ pars uoluit/ tū aliquem finem
esse fatum⁹ re pu⁹ hoc bello victoriae quā res pu. sum⁹ hūc non facile affirmarim.
victus uicto nulla ves erat. Dixi ego suadē ⁊ Antonio Dixi ⁊ Lepido suscipi
nostris tuis vulnerandi rei/ q̄ ut et ⁊ pris scelestos nos timore ab ⁊ pugnādi patrio
Defrecti ⁊ ⁊ posthac dominatu strauerit nequis talem amentiā vellet imitari.
q̄ q̄ hoc quidē sum⁹ nō magis mea sunt q̄ omnia. Inquā videt⁹ illud ee crudele
q̄ ad libros qui nihil meruerit/ pma pertinet. pro id ⁊ antiquū est ⁊ omnis ciui-
tatis. Agidas ⁊ themistocles Lilybeū egerūt. ⁊ p nuo dānatos eadē pma pugnā
Cimon qui pontum Lemnon ee thoscū. Quid autē q̄ si de me quis
vituperet/ acrebrius ⁊ me sumpo sumpse q̄ntū necesse est. habes tuum meum sumpo
de hoc quidē dubitaro at honoris ⁊ pone. Nec de reliquis rebus qd scribis quod conspicis
audisse te arbitror/ sed hoc quidē nō im nemia. Illud valde nemini Brute/ ne ⁊ malus
cui existimi uenire q̄ primum/ primae expectatio tui. Quae si ⁊ malus artifex/ adhuc grauius fiet
omnis. Sine eis uerum/ qui quidē pulcherime uiuam/ nisi Lepidi pdere odi ⁊ pace quae nunc
sunt gesserit/ tua nobis auctoritate opus est. ad rollendū aliquā cuncta⁹ scribis. sine ⁊ me
certamen reliquū est/ maxima pars e mi auctoritas tua/ tuis quidē tu⁹ studiis. sed ppria q̄ deos
satis q̄dē ⁊ precibus/ q̄ut ⁊ celeritate. Soror⁹ tuae filius q̄ diligit⁹ gratias/ spero te — eis
ex matris ⁊ sororis tuis/ cognitione/ quā ⁊ tu maiore hoc tuae nobis tuis quae mihi
rat⁹ma est/ q̄ ut q̄dā videor/ cognitione mea. sed ego nulla ⁊ re malo q̄ te amādo cognitus
et esse ⁊ videri.

Brut⁹ Ciceroni sal.

Pannonicas literas magno gratas misisti Optimo legi missas ab Actico mihi. Studium tuum n.
curaq⁹ de salute mea/ nulla me nouā voluptate affecit/ non solum eis optimum sed ⁊
quotidianū est/ aliqd audire de te qd̄ p nō dignitate fidelē atq⁹ honorifice dicentis aut
scribentis. At dolore/ q̄ tu maximo cum⁹ adhuc potuisti/ tuadi illa q̄ ep̄le scripta ad Octa
uium de nobis affecit/ Sic eis illi gratias agis de re pu⁹ta⁹ supplicia⁹ ac demissē. qd̄ scribis

N.

pudet ꝺdition⁹ ac fortune ſed nō ſmlēd' eſt. Cōmēdas noſtras ſalutes illi / que morte quā nō ꝓ-
moſior ut ꝓſus ꝓ te ferat nō ſublatas dnā nomē ſed diuitij ꝑmutatū ee. Cobata tua recognoſce
z aude negare ſuiſſe aduſus regem iſtas ee ꝓſ. Nemī ait ee q̄d abeo poſtulet z expreſſet ut eos
eiues de quib⁹ mīu loq̄mur ꝓſcribat q̄ Po. bene exiſtimet / ſalutes uelit. Quid ſi nolit nō erit? Quis
nō ee ꝓ ee ꝙ illū ꝓſtat. Ego medi⁹ fidi⁹ nō exiſtimo tres omēs deos angelos ee a ſalute ꝑpetua Po.
ut Octauiꝰ oīnād⁹ ſit ꝙ ſalute aut ꝙ eius nō deū ꝙ libatoꝝ orbis terre. Iunatoꝝ magiſtra
loqui z tute decet aduſus ignorātes quid ꝙ quare tu medi⁹ aut aquo q̄ petendus ſit. Hor-
tu Cicero poſſe fateris Octauiū z illi amice ee / aut ſi me mirū hoc / dic rome mihi
eiꝰ uirtꝰ ee poſſet cōmēdāre illi ꝓuīe fueri? an q̄d agis grāe / ſi ut nos ſalues ee uelit
z patiat regnāre ꝓtius / an hoc ꝙ būfacio hōrē ee / ꝙ re ꝙ Antonius ee malueris aquo iſte
petenda eſſet. Vindica q̄d alienū dnā nos⁹ nō uolūt / et quis ſuppliciū ut optime
meritis de re pu? literis ee ſalues. Iſte uir ꝓbissimus z dilectiſſimo / mī aulpe nō magis
ꝓbe reſcidit ꝙ romēs alyē z Cesare in ꝓpiidiaꝝ regni ſpulit / Et Antonio poſt
ꝓfectū illi⁹ ꝙuaſit / ut ꝓſtitis bonis ornare ronaret? z mīe puniſtis ꝙmilit
ut tu uideris ꝓbis ee ꝓpetūda ſalus talibus uiris / mīaq̄ dnis / uix z mīe uiri tutos
fore nos aut ulla alia ee. Qui ſi Romanos nos ee meminiſſem nō audat? dnāri ꝑpet
poſtremi horis ꝙ id nos ꝓhibeam? / nrāq̄ magis ueritat ee Antoni? regno Cesaris /
ꝙ ob eiꝰdē mortē detēt? tu q̄dē grāda uis z tanto ꝓbis ꝓlixe uindex / quib⁹ oppſſis
uero ne ꝓbrior tps dilata ſit abſ te ꝓmeritis q̄m ꝓbis ꝓfuit q̄ ne geſſeris. ſimul
z iſta ul' ꝓbare ul' ita demiſſe ac fracte pati / ut ꝓbāris ſtoy hās. Qui aut tibi nō
Antonio ꝓuatis odiis / nēpe q̄ ꝓſcribebar hor. ꝙ ſalutis ab te pen ꝓtanq̄ / nos
ꝓ columitate hec agis ꝙe libertate ampliſſet / eſſe arbitrāt⁹ ſuis de re pu? ꝙrēda
ee anima ꝓuiſti: quib⁹ dnāri ꝓhibēt. S. ut illo ꝓhibeo / rogatiꝰ alio q̄ ꝓſcri-
bere / ꝓtius ꝓpatrē? ꝙ ait ee ſui uiri ac mānpy res pu? nos ſeire nō de pu-
tute / ſed de gdiōne ſuēda reꝑtaꝝ eſt a nob⁹. atq̄ nō poti⁹ bono dnō potuiſ
Antonio tolerāre nisi fortuna / ſed z būficijs atq̄ honorib⁹ ut ꝓtinꝰ ſuis ꝙtus
uellem? quid eiꝰ negari hys quos ꝓhibuit / maxī dnātos? ſue ꝓſidiū eſſe
ſed nihil tanti fuit / quo uiderem? q̄dā nrā z ſubſtrate. Hinc ipe ꝓuic / quē Cesar ui
nomen inuitare uidet? Cesaris ꝓſtitoris ꝙh ꝙſtimet / ſi ſit rōmodo long⁹
poſſe nob⁹ auctorib⁹ tanti / ꝙm ꝑfecto potuit. q̄s uiuere z ꝑmittas hoc z dis
gratiaꝰ uolum? Cetera ne queriꝰ ꝑeunt / ille eni? ꝓterim q̄d grauis ſum? / ſi
mortuo mihi omen? ꝓuinci crim? nulla ruta adhibet? ꝓ mihi ꝓprijs oīa dy
decy cupiunt / ꝙ illud ind? quo nō modo horeā ee q̄ uiuā nō gratiſſimū. q̄d ꝓ
illo nō tuli / ꝓ ne ꝑi q̄d mea ſi reminiſcat / ut pareāt me / plus legib⁹ ac
ſtenam poſſit. Ay hoc tibi ꝙuaſi? ꝓ fore remos ab eo literis quo ꝓuiso nobis
ꝓiſta ciuitate loc? nō ſit. qui ꝑro id q̄d petis fieri ꝑt ut ꝓbetis? ꝙgnis eiꝰ.
Velut nos ſalues ee / videris ꝙ tibi ſalutē amphiꝝ eū uitij amphiꝝ? quia ſi
ꝑi? dimittis / dignitate z hō tuā q̄m poſſis? amitte. Ay tu rome hōrē id ꝓtius
ee ꝓ columen ee / rog nō loc? opis ꝓſtet ulle mihi / neq; ꝓ columis Cesare uiuo fiy
mpi? poſtea ꝙ illud ꝙſuly ſtanis? / nisi ut ſi q̄d ee poſſis dū ſuis z pan ꝓmiſcuis ꝑi?
odio malis orbi q̄ alijs / nay ne hor⁹ ꝓ caſde mebrat? uendiſſe. abeo q̄m nihil
nomen adſciuit ſibi / cū ꝓgnis ruinatib⁹ Liberi tirā nocte oppſſi? illis / cedy ſuppliciū
affectaꝝ. ꝑcuty ut uindicy atq̄ oppſſores dnationis ꝑtes ſint. Hec ego ciuitatis

videre uelit aut putes illam que ne traditur quidem de tulcata libitate reapte posse. plusq timeat t puero nomen sublati regis q gaudat sibi cui illi ipm qui maximus opes huc erit/ pauore uerbis sublatum uideat. atq nō post hac ne romē daueus Cesari tuo/ ne/ te gdq ipm si me audis ualde rare qsumus tot ānos quot ista etas recipit/ si ea tm puero ista supplicatione? cs. Deinq gd pulchētime fecisti ac facis in Antonio/ inde ne quaratur alaude maximi animi/ ad optimos proximos. Nā si Octauio tibi placet aequo animo saluto potendū sit/ non dnis regnasse/ sed amisisse dnis qsisse uidebimus quae q laudas ob ea quae adhuc fecit/ plane probo. Sub ea laudabili si modo q alienā potentiam nō q sua susceptit cae actionis. cui nō uidetur tantū illi nō mō licuisse sed ac ipsū debuisse ee ut rogabā? pri ne uolis ee nos salnos nimiis magnis meritis stamus Id ei ipm illi largimur q d q illū hoc uidebatur ees pri? neq; hoc tibi p netis demit p Octauio utilis digni? honoribus q nō Antonio bellum gerat/ hic q illud malum excitet cui iste reliqe st/ nihil quo explau possit/ cor meritū tribunicie nāq; p. R. sc oīa simul egerunt. ac inde q to diligentio horis metuat/ q memineris q Antonio uiuat atq in armis sit. De reliqe nō quo fieri potuit ac debuit tractū est/ neq iam queratur intregre pte. Octauius es tu qui qd de nobis uidetur? sit/ expecter p. R. nos ij. sum? de quo salute nō hō rogādi uidear. Ego nō ut iste minitor ut fui qui nō modo nos supplices/ sed rogatores postulātes ut sibi supplicet/ aut longe a me ita abero/ mihiq ee uidebo Roma ubiq; libere ee licebit. Ac uestri misereor quibus nec etas neq honores/ nec dies alienā dulcedinē imēdo minue potuerit/ quibus qdq ita licear ee uidebor/ si nō q stat ac pretio placebat hoc q sibi ut relatū prius q ipse retinuisse. Quid ei e melius q memoria mei facto? z habitare gremio/ neglecte humana. sed recte nō successibus simultatibus nec uinente abs quo se uin nolui. experiaq; z tētabo oīa/ neq; desistā abstinēte assumo eventus meos. si secunda fuerint q debet fortuna gaudebim? omnes/ si min? ego tm gaudebo. Quibus ei pot? hoc uitio fieri aut cogitationibus tradunt/ q his qui pmerent ad libandos animos meos? Te Cicero rogo atq; hortor ne defetigree non diffidas sed p primis malis pbi leēdis. futuraq;. nisi ab re omnes/ explores. ne se? simules/ forte z libeat amici quo z simul z mihi gaudeas rei pu. iudicatis sine rostris z egnabilitate nullius ee putabis. Fateor ei dulcedinē ee ydoneū spectare ueteris q progenite. Hinc sta q debitis origini? que alte immit ut denuo abhinc festo animo repbedin?. Itaque resistere Antonio multo animo z si maxima laude dignum est. tq qui ille optimi huic gaudere multo pstare uidet. nemo admiratur idq; Cicero si flexerit adhuc alios indies pius qd tanta fiducia ac magnitudine animi exercebat z exercebā do Antonio ne mō reliq tpis gessisse emineret sibi sed z pbis et anes se roget. Nihil ei p se amplius est/ nisi q ho indies rō extet qz neci? magis deest/ p. R. amare/ libertatiq; defensore ee ut z animo ut re ab ineunte gestis ut studio atq; effectione omni. Quare no Octauius e rogādus ut uelit nos salnos ee/ magis tu te exuisse ut eam eventis z qua maxima/ gessisti/ laudem atq honestas fere partes si modo sint ipse duces ad resistendū improbe consilys. ?

Brut? Actico sal.

Scribis mihi mirari Ciceronē/ q nihil sgatur ab me de suis rebus/ Quis me flagitet coactu tuo scribā quae scribo? Dia fecisse Ciceronē optime arbitro. Quid ei mihi

exploranꝺ ee ꝓt ꝙ illi ꝯtigerit ꝙ pu. ſꝛd ꝙꝺ mihi nũc ꝙ ꝺiuꝰ imperite hꝛe ꝺicit ꝓuidentiſſimꝰ
ay ambitioſe fecerit qui valetiſſimũ Antoniũ ſuiſſe pꝛe pu. nõ ꝺubitauit inimicꝰ
Ceſare ꝙꝺ ſimilẽ tibi miſit ꝺomꝰ puerũ et expeditũ z liuẽtẽ pꝛ oẽ irritatã ꝙ impiſſay
a Cicerone. tñ ꝙ ẽũ tribunꝰ hꝛe ſ ꝺiligẽtie ure maleꝺicty nõ abſtinuit. hyr ꝙꝺ
que ſ ipſe ꝺiſpliciſ mꝛdit. ꝙ z pliꝰ omꝺit uno ſꝛq pꝛ oꝑ ſeꝛuaty ſtatuũ ꝙ olim at
tuliſſe ꝙꝺ obliuiſ. z imitaty ſ Caſtꝛa veſtã/ ay ꝙ nõ oty hoꝛꝰ iactam ꝺicty marthaꝰ
ſilꝛ ꝺꝛq ille nonay Decẽbꝛiꝰ ſuaꝰ ſ ore hꝛ eo meliꝰ gꝺhone Cicero pulcheꝛimuꝰ
ꝓtꝰ uituꝑat ꝙ Veſta z Clodiꝰ reꝑhendẽ: ille ꝙꝺam ſolitꝰ ſꝛ. ſuſtinuiſſe mihi
gloꝛiay bellũ Antony togat? Cicero nõ ꝙꝺ hoꝛ mihi ꝙdeſt ſi nyceꝛy Antony oꝑtꝰ
poſty ſ Antony Loꝛ ſumeſſio/ z ſi uiꝺeꝛ illiꝰ mali auctoꝛ exiſtꝛ almiꝰ fundamtꝰ
et ruiꝺꝛeꝰ hõiꝫ altoꝛty. Sic patiaꝫ ut iaꝫ iſta ꝙ fact ꝺnationẽ ay ꝺny ay Antoniuꝰ
timẽtis ſint. Ego aũt gꝛatꝰ nõ hẽo ſigꝫ ꝺuꝰ ne iniuto ſuuat/ neq; ipſi nõ ꝺeꝑꝛat. ymo
tꝛiũpꝫ z ſtipẽꝺiũ/ z oty ameny hoꝛtatoꝛty putat ꝙmpiſſe foꝛtunã cum? nomeꝰ
ſuſtꝛexit ꝙſiꝺaꝰ ut Cicꝛonys ẽ. qm̃ mihi tanꝛ nõ limꝰ legeꝰ que hꝛ nomẽ eſt
moleſtia ee. Et ey ipſe ſentio ꝙto cũ ꝺolore hec ad te ſcripſeꝛim/ nec ignoꝛo quid
ſentiaꝰ in ꝛe pu. z quã ꝺeſtitutꝰ ꝙ ſanari putꝰ poſſe/ nec me hꝛcule te acto
ꝛeꝑhẽꝺo. Etaꝫ ey moꝛꝰ lutꝰ ſegnẽ effiniſ/ qꝺ ꝙꝺ ẽ ex ꝙꝺamo nrõ ꝓſtꝛxi. Sꝛd h.
ꝛedeo ad Cicꝛonẽ. ꝙꝺ ꝛ Salinatoꝛ z ey ꝛ Veſt. ꝙꝺ aũt amplꝰ ille ꝺeꝛeliqt.
Timoꝛ ꝛ quieꝰ ẽ mẽ ꝛeligaꝰ bellꝰ mihi. Quꝛ ꝙ ꝑ. etiã timeꝛ ꝓhibitaꝫ +
ut neq; poꝛtenã eꝛ qm̃ ẽxiſtimꝰ uictoꝛe hꝛ neq; timeꝛe utꝛe pꝛiꝰ putꝰ extimeſcẽꝺaꝫ
eſſe. Ay hoꝛ ipſe ea ꝛeꝰ fact ꝙ illi ꝓ amplitudine oꝛa iaꝫ ultꝛoq; ꝺeſtꝛicta putꝰ.
O. magnã ſpeiñ timoꝛiſ id ipſe ꝙꝺ uoꝛecaꝫ/ ita ꝛamenꝛe/ ut ny ultꝛe foꝛtaſſe h.
poſſeꝫ ultꝛo ameꝛaꝫ z aꝛtꝛahaꝫ. Nimiuꝰ timoꝛ mꝛtis z exilii z paupteiy
hoꝛ mihi inꝺꝛt Cicꝛoni ultima ee ſ malꝰ. et ꝺiu hꝛ a quiby ſ petꝛet ꝙ uelit
z agby ſolat? aclaꝺet/ ſumme nõ honoꝛifice/ nõ aſſeꝛay. ſꝙ ꝛeꝰ ſ extꝛema ac
miſſima ꝙmelia ꝓt ee honoꝛifice. Liꝛet ꝙ. patꝛeꝫ appellet Octauiꝰ Cicꝛone. q
ꝛefeꝛat oꝛa laꝺet/ gꝛaꝫ agat/ ty illuꝺ aꝑpebit. Ꝺba ſoly ee ꝙꝺa. ꝙꝺ ey tam
alienũ ab humanitate ſimꝰ eſt/ ꝙ ey pꝛiꝰ hꝛe loco/ qm̃ ne lilyꝰ ꝙꝺ hoꝛ muſſit.
Atqui ee ſoꝛtit ita agat/ ad ey exitꝰ ꝓꝑat/ vir optꝰ ut ſit illi Octauiꝰ
ꝓpin?. Ego uꝰ iaꝫ hoꝛ arbitꝛoꝰ nihil tribuo ꝙ Cicꝛone ſuo ſanctiſſimũ ee.
Quid ey illi ꝓſit que ꝛ libꝛatꝛ patꝛie ꝺe ꝺigitaꝛ ꝙ ꝺe moꝛte exilio pauꝑtate
ſcripſit ꝛeponſiſſime. ꝙto aũt magiſ illa ꝛatione uidey philipp? qui pꝛimo
my? tribuit/ ꝙ Cicꝛo qm̃ alioqui tuliꝛ. Deſinat igit gꝛauando chaꝛiſſimã
Doloꝛeꝰ noſtꝛoꝰ. ꝙꝺ ey nrõ ꝛectũ ee Antoniũ ſꝛuct? eſt ut aly iactaꝛet ꝙꝺ
ille optimuꝫ. tuꝰ z ſi nec ſꝛe ꝺuꝛa ꝛ mihi ſigꝛicat. Quꝛat hoꝛmle Cicꝛo
qm̃ ꝓt ſuppliciꝰ cohonoꝛi ſ neq; etatiꝰ neq; honoꝛiꝰ neq; my geſtiꝰ ꝓꝺeꝛit. Ego —q
ꝛecte ꝙ my ꝛ ꝛe bellũ gꝛauy hoꝛ ee ſ ꝛegno ci? ꝓuiſ ẽxtꝛaꝺinaꝛiꝰ ꝛ ꝺnationẽ
z poteſtate ꝙ ꝓſp? legeꝰ ſo ee uelit/ nulla aꝛt tuꝰ bona gꝺhone ſtuꝺeꝺ qua ꝺefenꝺ
q̃uꝰ ſit ꝺꝛe Lon? ut ſcꝛibꝰ Antoni? ꝙꝺ ego nũq? exiſtmauy. ſꝛd ꝺiu ne pateꝛy
ꝙꝺ maioꝛeꝰ nꝛi uoluiſſe ee. Te nyſ tam amaꝛe ꝙ ſ Cicꝛony ꝓꝑiaꝰ eſt
Diligi ab Octauio hoꝛ ad te ne ſcꝛipſiſſe. Dolet mihi q̃ m mee ſtomacharꝰ
amaꝛiſſim? tuꝰ moꝛ oty tuꝰ Cicꝛonys. ſꝛd ꝓſuade tibi ꝺ uoluꝛtate pꝛeꝑia mea

nichil ē remissiꝰ de vdtno largitore. Neqꝫ eꝫ ſpernā ꝑ qm quale quodqꝫ vdciū ē tullij
quodqꝫ de illo opinione hāt. Volleꝫ mihi ſæpiſſeꝫ que odiones eēnt actæ noſtre. po-
tuiſſeꝫ aliqd tibi de meo conſiliꝫ ꝓſcribi. Valitudine ꝑtis mee tibi nunc ē nō mirū.
Denicꝫ qd petis fiaꝫ libēt. nā t ſoleoꝫ me rogare/ t hortaꝫ nouo et qd tibi uolunt.

Cicero Bruto ſal.

Cum ſæpe te ſcis hortatū ē̄m ut ꝙd ꝑmū ex pu. ſibi ueniret in ytaliā quā
neq; id arbitrarer/ hos neōs dubitare/ rogarat ſua a prudētiſſima t dilīgētiſſima
femina matre tua/ cui oēs cure ad te referūt ē t te ꝓmūt ut nunc ad
ad vij. hal' ſextiles/ qd ego ut debui ſine mora fec. Cū aūt nouiſſe Caſſi adrat
t Lalio t Sexti/ ac illa retulit/ q̄ſiuit ꝙd nā mihi uidē/ de re ſſimū ne te
atq; id tibi ꝙdiue putarem ne an tardare/ an ꝙmorari melius eſſet. Reſpōdi id quod
ſentiebā/ t diligētia t exiſtimatiōi tue maxīe ꝙduc. te ꝓmo q̄ ſpe fore ꝓſidiū
Latio t ornamēto ꝓpter rei pu. Quid eī tuos abeē mali ex bello q̄ uictoria
exeat/ fugiēte hoſte ꝑſequi noluerūt t q̄ uos ſolumq; ſperatore honorib amplīſſ
fortunis q̄ maximis/ quāge liberos nobis affinib ornari/ bellū ex pri. ſi dixerit.
Quid dicā t tāto ſenatu ꝓfligi ꝙtidie cui tāmi reſiſtebat ſtra mirū mali.
Maximo aūt/ cui hec ſtimebā affinebat dolore qd nūc ꝑ adoleſcētulo ac
ſine puro rei pu. amittebat nadem/ uix uidebar qd ꝓximis ꝑſtare poſſe.
Eſt aūt grauior t difficilior di/ t ſnīe/ maxime ꝓſtrēnis t rebꝫ ꝑ altos ꝓ munie
obligatio/ hec eī ſolū ꝑt t eſt rei familiaris iactura tolerabilis. rei pri. q̄uis
ſpondeāis. q̄ admodū ſolues cui debēs tanta pars ꝑ quo ſpōdeāis. q̄ ꝑ ea hūc
ut ſpero tenebo/ multis repugnātib. Videt eī ē t dolor/ ſed flexibilis etas/ multaq;
ad deprauādū parata quā ſplēdore falſi honoris obiecto acies boni ſgnis ꝑſtrīgi
poſſe ꝙſidūt. Itaq; ad reliquos hic q̄ labor mihi amiſit. ut oēs adhibeam
machinas ad tuēdū adoleſcētem ne fama ꝓlabaꝫ temeritatis/ ꝙd ꝙ que timenti eſt/
a magis eī illū ꝑ quo ſpōdiſſe q̄ me ipſum obligaui. nec nō ꝓmittere ꝑ rem pri.
me ꝑ eo ſpōdiſſe q̄m fuit t rebꝫ grauib cui ſuo ſgnio/ tum meā ꝓmiſſione
ſtrictior. Maxime aūt/ niſi me forte fallit/ in re pri. nōdū eſt/ t opia rei pene
nulla. obduxeſſit eis magis quotidie bonorū ad uoluntatē ꝙduc. t plurimi
collata/ t prudētia ſenſu lōpletus/ t duaꝫ legionū primus omē ꝓmunt. Impendet
aūt t finita ſtipē cui t hoc dixit q̄ uis nūc defendā/ tui nō t tuus/ nay Caſſi nec
uidebā poſſe ſatis ornatā unire/ ſed t hoc multa alia rōne cupio/ id q̄ ꝑ primus.
De rebus tuis filijs nō exputaui. Bene tu uideris/ ordo ipſe ſuadet. Bellū ciuile
diuturnū. t ingens tibi cōſis ſuſcepiſti. Sed ego a principio cui dubitādū de bello diuturnitate
poſſem ita tam egri animi t ſtomachi ut te arbitror e matre lige nonnulli cognoſce.
Nec nō ulla res erat ꝙ t qua ego nō ut me primo caderā/ caq; fama/ que te
uelle/ queq; ad te ꝓmāt arbitrore. Vij. hal' ſextiles.

S. P. Q. R. / Seruio { Sinistorq; Regnū. / Portonq; Hostq; / Murcelovior / Rex. Krupus }

Vel per Silua ppliq; qua redimus.
Opq; nos pare qua qui ocq; Iranide regnoq; nō h[abe]t
q[uā]lle mordy tā truey obnoxi[us]/ qui admissa phōby Pat. Capiedo v[ir]?
Peginaq; ē vbiq;/ cui mtiq; ambulauery domy redeuntq; est Bo. hr.

Adipisor.
Consequor
Nanascor
Potior/
Tenor
Fruor
Potior.

Ambio
Grana foresq;
Blandior
Popularis/q;
Affabilis/q;
Penno
Togā mundo
Comito
Honoro
Suffragia

Apparata
Instructa
Adornata
Ornata
Classis tota

Accelio
Accire
Exhibeo
Adesse
Presto esse
Prestolari

Arma
Tela
Insignia
Ornamēta

Amnis
Fluui⁹
Flumen
Fluuius
Torrens

Jocio Lunoveniio Suo Salutem

Collegi ea que pluribz modis dicuntur quo vberiori ymnorz̄ ecclē oratio quoz plerūq; multo maior pars in has omnes formas accomodari possit/ Cetez̄ queniet/ mimeq; mirū erit si pluribz longa dem uerba legent aut q; memoriaz fugerint/ pluribz/ aut q; significationibz gaudeat Jgitur pro Alphabetum Jnitium capiam.

A.

Abditum
Opertum
Absconditum
Obscurū
Obumbratum
Obtectum
Cecum
Jnuolutum
Tectum
Occultum.

Adipiscor
Consequor
Nanciscor
Potior/
Tenet
Fruor
Potor.

Ambio
Grana foresis
Blandior
Popularitas
Affabilitas
Peto
Toga candida
Comitia
Honores
Suffragia

Apparata
Instructa
Adornata
Armata
Classis tota

Accelero
Accuro
Exhibeo
Adesse
Presto esse
Prestolari.

Arma
Tela
Insignia
Ornamēta militaria.

Amnis
Fluuius
Flumen
Fluuius
Torrens

Aqueductus
Impetus aque
Fontes
Putei
Scaturigo
Ortus aquaz

Ambit
Circumuenit
Continet
Cohibet
Amplectit
Includit
Cingit.

Audita
Renūciata
Allata
Cognita
Perspecta
Comperta
Explorata.
Inquisita.

Ad vltimum
Ad nouissimum
Ad postremum

Acuere
Afficere
Turbare
Vrbare
Diminuere
Quassare
Labefactare
Cōmouere.

Aduersa
Dubia
Tristia
Tristes lassa.

Accipere
Accēdere
Cognoscere
Videre
Discere
Sumere
Audiuerit

Addit
Addiat
Struit
Adnatat
Adquirit
Auget

Auspicia
Omina
Portēta
Prodigia
Monstra
Ostenta

Animalia
Belue
Pecudes.

Aues
Volucres
Alites

Appareat mihi
Liqueat mihi
Sedet apud
Persuasum est
Non dubium est
Certum habeo
Certum scio.

Amarulento
Lingue acerbitas
Virus
Fel
Venenum

Audacia
Temeritas
Confidentia
Improbitas
Nequitia

Audax
Cupidus
Rapax
Auarus
Sordidus
Affectus alieni
Insanabilis
Implacabilis.

Amans
Parens
Jnuitus
Gratus
Molestus
Odiosus
Putidus
Jnuisus.

Adiuuat
Sustinet
Subuenit
Sustinet
Sustētat
Opem fert
Auxilio est
Sublenat
Presidio est
Tuet
Defendit
Oppugnat
Opprimit
Consulat.

Amat
Diligit
Magnifacit
Caro habet
Osculat
Amplectit.

Aduersus
Contra
Aggredi
Ordiri
Increpare
Informare
Instituere
Incitare
Jnitium facere

Adimit
Abstulit
Tulit
Priuauit
Eripuit
Detraxit
Extorsit
Expressit
Exegit
Cōsumpsit.

Auctus
Cumulatus
Locupletatus
Amplificatus
Magnus
Plenus.

Anceps
Ambiguum
Dubium
Incertum

Amicus
Sodalis
Familiaris
Domesticus
Necessarius

Audiuerit
Retinuit
Notuit
Obstinuit
Adhibuerit animum
Ad fidem
Admunerandum
Ad religionem
Adrogantiam
Adsentiendum.

Afflixit
Prostrauit
Oppressit
Elisit
Euertit
Supplantat
Nudauit
Exuit
Euolut

Annus

Idoneus
Ydolis
Accomodat
Applicat
Congruens
Congruit
Nobilis
Opportun
Conformans
Consentaneus
Adueltis reby
Dubys
Lassy
Torpidus
Arma
Ensis
Tristy
Afflictus
Perturbatus
Imbecillis
Imicidus
Langueus
Sanguis
Fractus.
Auxilium
Presidium
Opem
Adminiculum
Subsidium
Adumentum
Solatium
Oblectamentum
Requies
Leuamen.
Adolescens
Juuenis
Floreus etate
Integer uitu
In cunte adolescentia
Cedit fit
Acerbus
Extruit
Statuit
Exstruit
Collocat
Ponitur.
Crepitus
Comybarus
Gratus
Jocundus
Accelerat
Adgreditur
Agitat
Applicat
Properat.
Artat
Angustat
Premit
Densat.
Accessio
Additamentum
Appendix.
Alit
Nutrit
Educat
Educat.
Adytus
Ingressus
Accessus.
Introytus
Vestibulum
Limen
Janua
Austerus
Tetricus
Supercilosus
Tristis
Senex
Grauis
Vitus disciplinc
Prisce
Antique
Apellat
Salutat
Nominat
Vocat
Nuncupat
Dicit
Vsurpat.
B.
Elua
Junius
Asty
Luteus
Lutulent
plubius
Pecus
Blandit
Palpat
Adsentat
Adulat
Adsentit
Annellat.
Bonis rebus
Secundis
Letis
Prosperis
Comedis
Foliatis
Bonigne fiunt
Intergum
Conciliat amicos
Parat amicos
Bellus mulc
Intestinus
Domesticus
Domi militie
Rabies
Furor
Nobis nubis
Bene uertat
Bene agitur
Bene euenat
C
Callidus
Veterator
Vafer
Astutus
Subdolus
Insidiosus
Confusus
Inordinat
Impolitus
Ingestus
Obscurus.
Causas agere
Defendere
Orare
Patrocinari
Clausa
Obsepta
Oppositum
obstructa
Calamitas
Cedes
Clades
Tempestas
Incendium
Ruina.
Catena
Globus
Legio
Turba
Grex
Status
Manus
Multitudo
Numerus
Frequentia
Comes
Ecthus.
Collatio
Cōparatio
Contentio.
Consertus
Sotus
Patricius
Adiutor
Ministe
Admissus
Adhibit
Assistit
Adnitit.
Crepit
Sonus
Cōcrepo
Flagro
Cinis
Assumor
Assentia
Conniuentia
Domestice
familiaris
Intimus
Cordialis
Comitiua
Comitor
Comes
Adscendo
Caligo
Nebula
Nubilus
Obscurus
Opacus
Tenebre
Contrecto
Cōgelauit
Induxit
Costrixit
Cōpleditur
Cedit hostis
Victimat
Deos placat
propitiat.
Clara
Indubia
Perspicua
Illustra
manifesta
Euidens
Aperta
Diluuida
Obuia
Oratio ad manus
Ante oculos posita
Cōmētario
Exercitato
Meditato
Assiduus
Studiū
Cura
Cupidus
Ardor
Cupido
Flama
Ignis.
Clax
Insignis
Nobile
Generosus
Cessare
Cūctari
Desinere
Causari
Morari
Desidie
Torpitudo
Pernicies
Pestifere
Abnuere
Cōrupte
Libidinosus
Amorosus
Adultre
Obscen
Impudic
Incestus
Probrosus
Contumax
Stupratus
Cultus
Fedus
Inhonest
Flagitiosus
Deformat
Consumit
Dissipat
Dilapidat
Lacerat
Prodigit
Comis
Facilis
Suauis
Dulcis
Lepidus
Cors
humanus
Tractabilis
Pomifer
Fabulosus
Componit
Colloca
Copulat
Conseu
Cōparat
Cōnect
Cōiung
Conligat
Deuinct
Cōstrig
Contexit
Construit
Constipat
Coangust
Consulit
Requisit
Percon
Introgat
Sciscitat
Quiritat
Capitat
Affert
Accēdit
Appropinquat
Diuinat
Conicit
Dubitat
Remittit

Cõruptor
Libidinosus
famosus
Adultre
Obscen⁹
impudic⁹
furiosus
Prophetic⁹
Cõminat⁹
inquinat⁹
Pigmentosus
Cuneus
fedus
inhoneſt⁹
flagitiosus
Deformat⁹
Consimit
Dissipat
Dilapidat
Lacerat
pfundit
Proinit
Comis
facilis
Suauis
Dulcis
Lepid⁹
Cors
humian⁹
fomẽdus
Tractabilis
Pomiss
fabulgens
Componit
Collocat
Copulat
Consert
Cõparat
Cõnectit
Cõiũgit
Conligat
Dẽuinit
Cõstigit
Contexit
Constituit
Constipat
Coangustiat.
Consulit
Petijt
percontat
Interogat
Salutat
Quirit
Captat
Affectat
Aucupat
Appetit
Auripat.
Contedit
Danit
Pemittit
Tribuit
impune est
Sine fraude est.
Contẽplat
Considerat
Notat
intuet⁹
Inspicit
Conspicit
Cernit
Attendit.
Aspicit
Videt.
Conrupuit
Adiect⁹ onilus
Aduxit aliq.
Conspiratio
Consensio
Coyne
Comẽto
Commutio
Coherctio
Connia
Cetus
Cõuent⁹
Cõuen⁹
Circuli
Sessiones
Conglobat
Congregat
Confata
Cõstipat
Cõdẽsat
Colligit
Coarctat⁹ vnũ
Conducit
Cõtinet
Cõstipat
Cõuocat.
Contencio
Lis
Negotiu
Causatio
Questio
Contẽtio
Disceptatio
Judiciu
Contestatio
Coherct
Cohibet
Continet
Cõpescit
Sistit
Cohibet
Suppzimit
Cessit
Manu dedit
Destitit
finem fecit
Victus est
Superatus est
Succubuit
Confat
Peruigit
Euanuit
patefat⁹
Contẽpnit
Dedignat⁹
Despicit
fastidit
Sprenit
Supbiit
Compertum
Conuictu
Collatiu
Congestu
Connicta
planta
nomina
Sensa
visa.
Classis
Nauigia
Naues
Batos.
Contudit
fregit
Coherent
Cõpressit
Subegit
Cõpescit
Sublegẽ misit
Cõditiones dedit.
Cognita
perspecta
Cõperta
Explorata
inquita
ybata
fuccta
Jnusa.
Cluet
Clam est
Cõtaminat
violat
pollut
Coinquinat

D.

Dare
Exponat
Explicat
Demittit
Explanat
Detrc/
Indicat
Promat
Digerere
Decet
Demonstrat
planum fit
Ybat
Declarat
Ostendit
Colligit
Explicat.
Enodat
Exprobat
Diues
Copiosus
Affluens
Abundans
Domi
Infero
Inuehe
Inpart
Incho
Introgo.
Diruere valeo
Delere
Euertere
Solo equare
Detrahere
Inplanu redigẽ.
Duellit
Extorquet
Extenuat
Dilaniat.
Domuit
Contudit
Fregit
Coherent
Compressit
Cõtinet
Subegit
Subiecit
Subiugauit
Sub jugu misit
Pedagit⁹ ptatis
Pedagit mytus
Pedagit⁹ dimone
Leges ⁹ posuit/
Cõditiones dedit
Imperiũ ⁹ posuit
Sub legẽ misit
De manubijs
De trophey
de victorijs
de Spolijs
de egritu victoria
Diuerti
Deplicat
Declinat
Deflectit
Deuitat
Deremit/
Dies
Tempus
hora
Casus
fors.
Dissimulat
Diuitij
Prodigit
Negligit
Dedignat

Assenla.
Commendatis
Domestic⁹
familiaris
Intim⁹
Condiscip⁹
Cõmilito
Commensal
Conuiua
Adsentia
Caligo
Nebula
Nubilu
Obscurus
Opacitas
Tenebre
Contrarie
Cõgelat
Induruit
Costitit
Cõstipatur
Cedit hostis
Victimat
Deus planc
preparat.
Clarus
Jndibu
Spectatus
Illustris
manifestus
Audita
Notus
Diluculo
Obuius
Domestica domui
Antemurale pelis
Comitatus
Decumanus
Pedestris
Assiduus
Sanctus
Cura
Cupidus
Cupido
Cupid
flama
Ignis.
Clavis
Fibule
Nobilis
Generosus
Cessatio
Cessatio
Desinere
Causari
Otium
Desidia
Languidus
Remissus
Pigritia
Otiosus

Prosequit
Comitat
fter ostendit
Consolat Amicu
Doctores
præceptores
Magistri
Eruditores
Xethigraphi
Dixit
Promulgauit
Expressit
Ydidit
Eloquit est
Effat est
Pertulit
Nãrauit.
Renauit
Locut est
Xbafeat
Disserit
Disputauit
Tractauit
Sermone habit
Oratione habit
Oratus est.
Defendit
Dilut
Purgauit
Dissolut
Infirmauit
Domus
familia
Gens
Virgo
Stirps
Soboles
Progenies
Propago
Sanguis.
Domus
Edes
Lares
Sedes
penates
Tectu
Limen
pares domestici
Aras
Fores
Sacra priuata
Dees patrios
Difficilis
morosus
fastidiosus
Superbus
Molestus
Gãrulus
Suspitax
Delicatus.
Dissimile
Dispar
Diuersu
Discrepans
Absurdu
Dissonu
distans
Differens
Abhõrens
Diuers
Discretu
Alienu
Varius.
Diuersum
Diuersu
Diuersu
Diuersu
Diuersu
Diuersu
Diuersu
Diuersu
Diuersu
Diuersu
Diuidit
Distribuit
parat
Cedit
Secat
Seprat
Distinguit
Secernit
Segregat
Digerit
Dedunt
Dimouet
Diffoluit.
Dispulit
Distrahunt
Dissipant
Discerat
Diuulgarunt
Discussit
Diffidit
Disrupit
Disrupit
Diuulsit
Dilacerauit.
Dolorat
plant
Cordi est
Iuuat
Voluptan est
Grat est
Acceptus
Inhonestu est
Inpretio est.
Deliberat
Cogitat secu
Consultat
Consiliu init
Secu inquirit
Petit
Cõsulit.
Dignitas
Auctoritas
honor
Amplitudo
Maiestas
Fastigiu
Splendor
Gradus
Gloria
Decus
Laus.
honestas
Fama
Opinio
Celebritas
Nomen.
Deforme
Fedum
Turpe
Flagitosum
Teter
Inhonestu
Pudendu
Erubescendu
Indecoru
Infame
Cruciosum.
Damnu
Detrimẽtu
Iactura
Incommodu
Dispẽdiu
Diminutio.
Defraudat
Defraudat
Destruit
Deseruit
Desert.
Doctrina
Litter
Sacra
Erudito
humanitas
Studiu
Dolentia
Egre
Aegritudo
Indigne
molestia
Gramen
Cruciatus
Dux
Auctor
Princeps
Ductor
Deliberator
Sanctus
Confertus
Examinus
Seminex
Ductu
Auspitio
Virtute
Impio
Consilio
Felicitate.
Dissimulat
Dissimulauit
Indormit
Negligit.
Decoxit
Fraudauit
Foro cessit
Soluendo non fuit
Remanauit creditoribus
Euanuit bona
E.
Xul
Extorris
profugus
Pulsus
Fugit
Exterminat
Eiect
Exturbat.
Emit
Mercat
parat
Redimit.
Erga nos ientu
pretendit
Obtendit
Obducit
pretendit
Obtendit
Obducit.
Exterminare
Eliare
Eximere
Eradicare
Eiicere
Expellere
Remouere
Excludere
Eremita
Heremita
Senectus
Solida
Clara
Canora
Candida
Suauis
Iocunda
Dulcis
Grata
Copiosa
Exaurat
Exhaurit

Deprecat
Denuy posit.
Efficenatus
Indomitus
Impotens
Violent⁹
Imoderat⁹
Precepꝭ.
Prouect⁹
Pranus.
Expedit
Utile est/
Conducit
Prodest
Remedio est
Iuuat
Bono est
Fructu est/
Existimo
Arbitror
Puto
Credo
Opinor
Censeo
Reor
Iudico
Statuo
Puto
Censeo
Suspicor
Exessit
Euasit
Eripuit
Effugit
Lapsus est
Emeauit
Exuit se
Eripuit se
Egressus est
Exijt
Profect⁹ est
Fore estimat
Egressus ita
Pẽrexit
Contendit.
Extremus
Vltimus
Reliquus
Postremus
Fragmentꝭ.
Exsentina
Exuolutare
Exuoto
Ex optato.
Emisit telum
Coniecit
Contorsit
Jaculatus est

Ammentauit
Jecit telum.
Excellit
Eluet
Prefulget
Preminet
Effulget.

F.

Frenꝭ
Orbanꝭ
Lamus⁹
Diax
Festum
Salsus.
Figura
Filum
Liniamenta
Exemplũ
Effigies
Ymago
Species
Similitudo
Forma
Aspect⁹
Vultus.
Fontes
Puteꝭ
Scaturigo
Origo
Firmum
Stabile
Arsenarias
Fidele
Proximax
Fatum
Fixum
Immotabile
Immobile.
Feria
Dies festus.
Flatus
Aura
Vent⁹
Spirit⁹
Procella
Fert
Gerunt
Pulsat
Jactat
Tundit
Plaudit
Plãgit
Pulsant
Jactant
Pulsatus
Jactat⁹.
Flexum
Anfractus

Pandus
Sinuatus
Connexum.
Fugitat
Latitat
Potestate sui nõ fac
Occultatur.
Fugere
Celu
Pruina
Frigore
Bruma
hieme
hiemis tp.
Fines
Famini
Cardines
Limites.
Fortunat⁹
Beatus
Felix
Fastidit
Granat⁹
Spernit
Aspernat⁹
Despicat
Cõtẽpnit
Respuit
Reynt
Repudiat
Abnũat⁹
Deflat
Despuit
Eludit
Irridet.
Frequẽtare
Sepenumẽ.
Crebro
Identidem
Cõmunem
Assidue
Frugifere.
Fallere
Decipere
Deludere
Ludificare
Illudere
Fraudere.
Fingere
Simulare
Mentiri
Cõminisci
Emẽtiri
Dolum adhibere
Dolum agere
Fraudulẽter agere.
Facultatem

Copia
Potestas
Conditionꝭ
Occasionꝭ
Tempus
Otium
Opportunitate.
Ferre
Pati
Sustinẽ
Tolerare
Perpeti
Diuare
Sufferre
Subsistere
Frater
Germanꝭ
Cõsanguineꝭ
Consobrinꝭ
Patruꝭ
Soroꝭ
Vnanimis.
Frangit
Contundit
Domat
Subigit.
Farinis
Palestina
Grecus
Nephas
Perfidus
Delictum
Fructus
Messis
Pedit⁹
Vectigal
Munusculum.
Forte
Fortuito
Casu
Conditione
Forte.
Fidelitate
Proxime
Secunde
Frugꝭ
Frumẽta
Victus
Alimenta
Cõmeat⁹
Copia
Necessaria
Annone vehitus.
Ferox
Fidus
Fortis
Constans
Fumus
Robustus

Validus
Valens
Nemorosus
Lacertosus
magnus viribus
Vehemēs corpore

G.

Ether
Lasciuit
Luxuriat
Exultat
Effert
Diffluit.
Grassator
Latro
Spoliator
Predator
Gurges
Helluo
Vorago
Caribdis
Barathr
Precipitiū
Gaudium
Letitia
hilaritas
Voluptas animi
Gestus animi.

H.

Homo
Terra
Solum
Agre
Arua
Lora
Horum vllū
Cōmissum
Fruitus
Fructus
Constat
Signa alia
Conuiuiū.
Hauriat
Sorbeat
Vorat
Deuorat
Comedat
Edat
Glutiat
Gustat
Absumat.
Homuncio
Simius
Gladiator
Latro
Spoliator
Predator
Emunctor

Sanguinarius
Grassator
Preda
Piratta
Haruspex
Auoli
Sortilegi
Vates.
Homines
Agrestes
Gentes
Populi
Gen' hoīs
Gen' humanus
Humilis
Ignobilis
Ignotus
Inglorius
Obscurus
Sordidus
Gentis tāmo
Gnē abiecto
Gnē abiecto.
Honoris
Dignitatis
Ornamēta
Insignia
honorat
Munerat
Premiis affat.
Prosequit.
Humile
Depressum
Demissū
Iacens
Inglorius.
Hostia
Victima
Pluat
Ecoat
Precipitat.

I.

Ira
Indignatio
Animus
Indignus
Ingens
Sedit
Ardet
Estuat
Effert
Exacuit
Accendit
Ignitus
Ignis
Scintilla
Zelus
Emulatio
Indoctus
Rudis
Insipiens
Hebes

Incultus
Sordidus
Vulgaris
Abiectus
humilis
Barbarus
Ingenuus.
Intrepidus
Bonus animo
Animosus
Celer animosus
Ciet
Parat.
Imitari
Assimilare
Exprimere
Effingere.
Immane
Vastum
Immensum
Infinitum
Inexhaustibile.
Intrepidus
In primis.
Intus primus
Insimplex
In primis
In primis
Interritus
Audax
Audens
Impiger
Fidax
Grate gaudens
Pariter
Iuxta gaudet
Innata
Inficta
Inparata
Inquieta
Insueta
Insida
Hostilia
Inuegatrix
Altrix
Lingua.
Inserit
Abluit
Colluit.
Insugit
Bibit
Subeuntes
Vacuat est
Exhaurit
Sitit.

Inundat
Obruit
Salsa
Liquor
Salsuginosa
Emulsio.
Insuit
Insuetus
Insuescit
Intrepidus
Frigidus
Gelat
Immittit
Fruit.
Ingens
Humanus
Immodicus
Immensus
Nimius
Infinitus
Prodigus.
Insultat
Exagitat
Petit
Insidiat.
Innubit
Inualescit
Intenebrat
In furore
In ignorantia
In scelere
In odium
In offensam
Ingruit
Fragor
Sonus
Pugna
Certamen
Dissidium
Bellum
Arma
Vociferatio
Vrbs
Vagitus
Vlulatus
Ululatus
Stridor
Fremitus
Sonus

Hollant
Stremus
Costans
Andax.
†mpudens
Inuerecundus
†modest
†mprobus
†mperitus
†nreuerens
†nclemes
†nmitis
†negra
Alienigenes
Liter
chaledicta
Ylua
Edula
†nquirere
Cognoscere
Perspicere
Explorare
†nuestigare
†ndagare
†ndicare
†nspemlari
Rimari
Scrutari
†ntrepellat
†mpedit
Reluctat
Opponet
Obuiat
Obuiat
Adūsus tēdit
Cōtra tēdit.
†narcpit
†nuasat
Quazit
Expostulat
Flagitat
Gaudet
Obuiat
Emēdat
Monet
Cōtigit
Precipit
Prendit
Premit
Prescribit
Prestitit
†rez
Regis
Domo
Dominus
De regno
Semūdo loco
Ymo
Exule

†nmisit
Constat
Petimus
Vendit
Nemo
Obuiat
Affligit
†rigulat
Tollit
Extiguit
Martat.
Imolat
Rex erupit
Rex fugat.
†nsidie
Dolus
Fraus
Ymma
Malicia
Captamo
Ardelio
Prestigia
Fallacie
Furie
Illecebre
Inductiones
†nterijt
Mortuus est
Vendit
Perijt
Extinct est
Sepiuit
Decessit
Obijt
Obijt
Vim exercit
Primat'us
Cauit sue
Rex reddidit
Fato fūct'o
†nlesus
†mustus
Inordinatus
†ndicat
Fert sibi
Statuit
Decernit.
†nesse
†stare
Petere
Adesse
Vigere
Premere
†stare
†mmē
Egemē.
†ncertus
Dubius
†nsolitus
Varius.

†ncomb
†nordinat
Turbat
Sordida
Perdit
Dispis
†ndigest
†ngposit.
†nubis
†nuestra mania
†nuestra potestate
†nuestri dñone
†nuestro arbitrio
†nuestro vidno
†nuestro nutu
†nuestra uolūtate
†nigne
†ndigne
†nuste
†nuiste
†mpudēs
Libidinose
Vafre
Versute
†nequitr
†ngstat.
†nmane
Atrox
†ndignus
Dirus
Graue
Seuus
Crudele
Horribile
†ngenius
natura
Mores
Animꝰ
†ndelis
Specimen.
†nsitus
†ngenerat
natiuale
Natiuus
†nnatus
†nfixum
†nhesus
†ngenitus
†mitat
Simulare
Expmere
Effigie
Depnime
Redde
Refōne
†nopia fugus
Egestas mer
Fames
Furcha
Penone carus

†nceptu
†ncoam
Definit
Desuetu
Statuit
†ngressus
†ustus
Conat
Mot
†mper
†mpulsor
Conatator
hortator
Suasor
Turbator
Seditiosus
†mimꝰ quesus
Hostis homi.
†npuma ane
Int pma signa
Int primos
Int principes
†ngressus
Subeundo
†nsse.
†nocte
†nocturnū die
†nocturnus ros
†nuestis
†mpuus tenebris
Vestita tabule.
†nfesta
†ntacta
Inquieta
Suspecta
Infida
Hostilia
†ingrat
Almear
Lingar
Sectar
Verba imitat
Cōpellat
Loquit
Fabulat
†nsule
Vecte
†nundat
†nflamat
†natat
†nmittit
†nsinuat
†nritat
†ntigat
†actiuo
Obstetrico
Manuale
L.
Eps
Vrbanus
Joius

Venustas
festinitas
Loquax
Vrbanus
Gärulus
Longus
Multus
fusinus
frmedus
Rumus
Vdosus
Solus
plumus
fusius
Copiosus
Ledus
Nouus
Impigrus
fassiquus
Vrbicus
Humanus
Durus
Diuersus
Abiectus
Fugax
Segnitus
frumcus
Leo
Noie
Grudus
Grdens
fastigio
Large
Liberalis
Munificus
Bonigne
Felix
Plane
Cumulate
Affatim
Valde
Abunde
Satis
Supra q
Vbere
Nimis.
Lumen
Diuinum
Deus
Lux
gloria
Frigne
Clarus
Luxuriosus
Prodigus
Nepos
Sumptuosus
profusus.
Luxus

Liberalis
Benignus
Magnificus.
Benignus
Lenis
planus
Mitis
Clemens
Mansuet
Misericors
Harmus
Lites
Lite est
Fur est
Furtū est
Furtiue est.
Ludus
Jocus
Lusus
Risus
Lasciua
Labor
Timbat
Vacillat
Nutat
Hesitat
Titubat
Estuat
Dubitat
Ambigit
Fluctuat
Lacesse
Premit
Pungit
Adire
Tentare
Subire
Experiri
Conari
Periculum fac
Lugubre
Funestū
Funereum
Funosum
Pestifer
Lues
Compedis
Emolumentū
Necesse
Funestus
Liberalis
Ingenuus
honestus. ingenuus.
Leuis
Futilis
Vanus
Nugax
Fenolus
Inceptus
Lacrimare
Comellere

Conatus
Anxietas
Erumpe
Euellere
Emouere.

N.

Agnus
Grandis
Excelsus
Clar
Sublimis
Perfect
Absolut
Nederosus
Desperat
Nodosus
Lenis
planus
Suauis
Jocundus
Dulcis
Nauis
Equor
Salsus
Pelagus
Altus
Profundū
Fluctus
Vnda
Vortex
Voragio
Estus
Nexus
Depsse
Pessundare
Haustus
Obruit.
Ninis
Tenuis
Comunis
Clamor
Pronūciatione
Denūciatione
Renūciatione
Concursus
Cœtus
Turba
Impetus
Iram
Impressione
Eruptione
Interruptione
Nanat
Sapit
Vulgat
Innotuit
Increbuit
Innotuerunt
Numen
Deus

honoris
Primus
Prcipua
Finis
Merces
Emolumētum
Nil nisi
nō morit
Absolut
Librat
Nouerca
Quasi
Tremit
Nutat
Vacillat
Male existimat
Detrahit
Dempt
Vellit
Ledit
Camillat
Madet
Rodit.
Nauis
Vetus
Antiqua
Piscis
Senex
Barbare
Puuis
Superuacue etiam
Noceo
Predio
Festus
Deuitio
Noxe
Crimen
Scelus
Commissio
Commissio
Solus
Nodosus
nexus.
Nostra
Solicitudo
Tristitia
Anxietas
Cōfusio
Scrupulū
Cura
Anxietas
Molestia
Dolor
Stimulus
Pena
Supplicium
Natat
Torquet
Cruciat
Angit
Vexat
Sollicitat.
Necesse

Prcio
Premio
Largitione
Nūmo
Proemia
Nimius
Castitas
Bellus
Hostilis
Nam
Naturaliter
Lucus ochi
Diuulo
Alberīte celo
Sub aureo ce
Nauis nati
Senex
Grādis natu
Anny grauis
Cōfert etiā
Densa vir
Nubes
Vastus
Funereus
Almus
Nūbes fundā
Vnus ac nou
Anny spelu
Lāgue ann
N.
Nihil pūs
Nichil repuli
Deus hoies q
Nouissime
Postremo
Adhuc
Dolo
Demū
Ad finem
Nasus
Cupio
Gemo
Edit.
Nō me fal
Funestus
Genito
Pasporto
Video.
Cano
Nō me fu
Nō me p
Nō pus
Nō pus
Nō pus
Nō pus
Nomy
Celebr
Honos
Fam

Preno
premio
Largitione
Nūmo
promia
Nitimur
castris
Bellum
hostis
Nam
natumno
Lucis ortu
Diluculo
Allectet celo
Subaurore ortu.
Maiorum
Senior
Gradus natu
Anni gradus
Cōfect' etatis
Decima vita
Nutrio
Viscis
truncos
Alumnus
Mebra succidit
Vulg' defunct'
Anim' exhalat
Lāguet anus
N.
Ihesus
nichil reputat
Deus horas q; ite pnes.
Nouissime
Extreme
Ad fine
Dein
Deniq;
Ad primu
Nasor
Gigno
Genuit
Edit.
Nome fallit
Intellego
Sentio
Aspicio
Video.
Cano
Audiuero
Nome Augit
Nō me stat
Nō pia nesa
Nō pia sa
Nō mi ignat
Nō mi pudet
Nō my xpc.
Norus
Celebr
Honorabile
Familiaris
Peregrinat
Magne opinionis
Magne fame
Nois antiqui
Opinionis netuste
Natus
Editus
Procat
Genitricis
Genitricis
Nobilitat
Nomen
Splēdere
Auctoritate
Amplitudine.
Nocet
Ledit
Obest
nahet
Detrimto
Offert
Adūsat
Repugnat
Oppugnat
Cōtristat
Refragat
Obsistit
Obluctat
Obtinet
Insistit
Exagitat
Insequit
Offendit
Nimat
Nocet
Abstrāhit
Abigit
Fugat.
Negant
Infitiat
Reconsat
Abnuit
Cōtradicit
Reclamat
Resistit.
Noxius
Ppe
Primus
Sigillatim
Vnus
Omnib;.
Nemōdum
Minax
Affinitas
Ppinquitas.
Nuge
Inepte
Nugiuole.
O.
Nator
Auctor
Detrimentū
Dampnū
Iniuria
Offensa
Ledit
Dolus
Fraus
Insidie
Obtrectator
Obloquit
Detrahit
Calumpniat
Dente lacerat
Obstrepit
Obstrigit
Colit
Frequentat
Sacrificat.
Intrat
Penetrat
Introit
Introducit
Orbat
Priuat
Spoliat
Nudat
Viduat
Exul
Extorris
Naufragus
Reul
Exterminat
Peregrat.
Obnoxius
Obstrictus
Debit
Teneb'
Primus
Distinctus
Preditus
Prestantior
Dignus
Offero
Mentis
Vir
Pacis
Obtrectatio
Fundit
Aggregatus
Luce
Rubigo.
Opprimit
Ordinat
Difficile
Magni labois
Omitto
Premitto
Tacco
Supersto
Cōtristo
Nō dico
Dissimulo
Fetuco.
Offero
Mentis
Bonitas
Virtutis
Laudis
Pro gesta
Forma
Grate memoris.
Omnipotes
Vn
Vite
Fatone
Cum
Vita
Sapiētia
Obtrectat
Obloquit
Obstrepit
Oblatrat
Obmūmurat
Obdurauit
Obrigat
Obuiat
Omūt
Prosto
Adhes
Addig
Adgnatiū
Adest
Adoriy
Adiem.
P.
Rompt
paratus
Exercitatus

Copiosus
Opimus
Profluens
Abundans.
Praestans
Excellens
Acer
Vehemens
Atrox
Conatus
Audens
Prudens
Astutus
Sagax
Pauper
Egens
Indigus
Mendicus
Egestuosus
Patria
Lucus
Domus
Hemly
Vicus
Pinguis vir
Fortis
Opima
Fertilis
Fructuosa
Lenis
Crassa
Pulsi
Fusi
Fugati.
Pugna
Certamina
Dimicatio
Committo
Proelia
Bella
Bellum
Infimus.
Pugnat
Dimicat
Proeliat
Proelia fac
Acriter pug
Impia ara

Imo primi signa
alt Imo primus
Imo primus

Procella
Vis
Turbines
Tempestas
Vis maxima
Vis celeris
Fragor
Tonitrua
Fulmina
Fulgura

Procumit
Procubuit
Interiit
Pronus
Pronus
Pronus

Pestis
Pavitas
Lues
Interitus
Finis
Pavitans
Interitus
Lues
Exitus
Tabes.

Pepulit
Depulit
Compulit
Abstulit
Tulit est
Constravit
Salus fuit.

Potest
Valet
Potuit hic
Ducit hic.

Prendem
Custodem
Defensorem
Vindicem
Ultorem
Hypognatorem

Pudor
Verecundia
Modestia
Ebrius
Continentia
Lenitas.

Pudicus
Sanctitas
Castitas
Integritas
Temperantia
Continentia
Fortitudo
Refugio.

Pedisequa
Famulus.

Pfanat

Prodit
Profert
Libat
Reddit etm

Pastus
Fodus
Solutus
Pyrgo
Pyrgus.

Pepulit
Genuit
Enixa est
Edidit.

Pro re
Pro spe
Pro tpore
Pro causa
Profortuna
Pro voluntate
Pro examinare
Pro salute
Pro pudore
Pro officio.

Probabile
Credibile
Verisimile
Consimile
Consimilis
Consentit
Consentiens
Consimilis.

Pristina
Vetusta
Antiqua

Patrimonium
Bona
Copia
Facultas
Peculium
Opes
Copiae
Divitiae
Fortunae
Predia
Patrimonia
Rem familiarem
Res privatas
Res domesticas.

Populus
Protervus
Inurbanus
Pravus
Maledicus
Contumeliosus
Contumax
Contumelia
Conscelestus

Pinguis
Obesus
Crassus
Sagina?

Pastus

Frugi
Abstinens
Parcus
Sine gluttonia
Continens
Continens alios.

Praecipit
Praecipitat
Praecubat.
Profanat
Demittit
Demunt
Demittit
Demit
Adimit
Dendit

Pactitatus
Cantatus
Celebratus
Coitus
Pactus
Juncta
Ipsa
Comes.

Primo
Primo
Jam primum
Primum
Exordio
Abinitio.

Post
Postea
Poste
Ens
Deinde
Tum deinde
Tum demum.

Promitto
Pollicitor
Tempto
Spondeo
Confirmo
Fidem spondeo

Prope
Juxta
Ipsa
Comes.

Pul
Lege
Valde
Eminus
Extrinsecus.

Pfecto
Sane
Certe
Etiam
Etenim
Enimvero
Nox
Exemplo
Illico
Agnus
Celeus.

Cito
Cursus
Cursus
Sacerdos
Tempus
Cultus
Ipse
Festinat
Velociter
Pedes
Suppeditat
Subministrat
Suggerit.

Propinquus
Cognatus
Adulus
Agricola
Amicus
Cognatus
Consanguineus

Pergit
Sequitur
Fert
Exprimat
Edit
Patitur
Pabat
Terminat

Passim
Vulgo
Promiscue
Publice

Pauliper
Paulatim
Gradatim
Gradatim
Gradatim
Lente
Tarde

Pdius
Finale
Expeditius
Prius
Pollutus
Foedus
Ingnuatus
Dehonestatus
Dehonestat
Deformatus
Cõmaculatus
Pfanatus
Impingatur

Pernix
Velox
Cursus
Cursus
Velox
Errans
Ipse

Cito
Otus
Ciens
Strenue
Raptis
Cursus
Ypse
Festinat
Velox.
Precor
Supplicitur
Subministrat
Sugget.
Propinquus
Cognat
Gentis
Agnat
Assit
Cui genet
Coniunct sanguine.
Pergit
Sequit
Finit
Optimat
Edit
Profert
Fatur
Terminat
Passim
Vulgo
Promisce
Sublime
Paulisper
Paulatim
Tyrannis
Gradatim
Graste
Lente
Tarde
Pdire
Fatale
Expedit
Prius
Pollutus
Fidei
Inquinati
Denigrati
Dehonestati
Deformati
Cõmaculati
Pfanati
Impugnati.
Pcatis
Delictis
Crimen
Culpa
Vitus
Errat
Pfert

plane
Et iam
põno
Procul dubio.
Precepe
Precipit
Firmatis
Festinus
Primatis
Frend
Turbulet
Libidinosus
Seditiosus
Inquiet.
Profitet
Profitetur
Lima fert
Iactat
Optetat
Gloriat.
Potiora
Melior
Vtilior
Tutior
Salubrior
Sanior
Salutaris
Fida
Certior
Prestat
Antet
Precellit
Eminet
Pditus
Mentis mãdati
Traditi
Perutilis
Cometa
Monumẽta
Histore
Annales
Litere
Liberaliter
Scripture
Polleo
Pulchre est
Pollet
Pulchre est
Pugnat
Pugnare
Propagat
Pagat
Pullulat
Diffat.
Cũctis
Mores
Tegũtur
Tantus
Mors natis.
Q.
Quomodo
Quopacto

Quousq; admodũ
Quarumuis
Quamuis
Quotiuis
Quousque
Quidem
Quadrus
Quatus
Vsq; quo.
Que
Quare
Quidem
Quasi
Quotus
Quotidie.
Quoniam
Quisquis
Quisquis
Quia
Quasi nisi
Tandem
Inde
Velut sic.
R
Eructat
Fedat
Pestilẽs
Pestis
Pedet
Vide supra
Parcus pius reddit
Recommisay
Redit memoria
Recordat
Repetit ato
Peregrinat.
Renouat
Instaurat
Retractat
Renouat
Instaurat
Retractat
Refit
Pestilẽs.
Repent
Postulat
Pent
Exigit
Repsat
Respondet
Plagiat
Recidiuus
Pigs sanc
Sana
Sanctus
Sanctis
Religiosus
Cerimonie
Pulmonis
Tenubia
Res
Templa

Solẽnis
Honorificus
Numinis alicui
Numinis
Supplicationes
Precis
Precationes
Fere
Diis festis.
Peregrinus
Patria
Ciuitas
Populus
Remotus
Parum prosit
Sanitatis
Emolat
Optat.
Perflexit
Pefutant
Pedanxit
Penat
Recte
Ple
Vtiliter
Rite
Cõmode
Bene
Honeste
Pulchre
Sancte
Laute
Lepide.
Repugnas
Inimicus
Infestus
Iratus
Cõtrarius
Aduersus
Oppositus
Offensus
Obstinus
Respondet
Implet
Reddit
Vindicat
Correctat
Ciuitat
Vindicat
Ciuitas dat
Obtat
Dignat
Insimulat
Accusat
Damnat
Postulat
Laceffit.
Rogare
Vnare
Petere
Vtere

Precari
Obsecrare
Obtestari
Supplicare
Implorare
Fmiorare
Penonare
Pernoctare
Petere
Restaurare
Pedisequare
Frenare
Resonare
Gulmare
Grassari
Garrire
Regnare
Nauta
Nauita
Nauis
Nauigia
Fatis
Regit
Fmperat
Moderat
Gubernat
Regnat
Subditos hf.
Splendidus
Nitidus
Ornat
Nan
Candid
Fllustris.
Subtilis
Distinct
Presus
Elegans
Abstinat
Bonus
Dirus
Sanus
Gnatus
Pulr
Limat
Tacit
Mundus
Tersus
Sordid
Doct
Sap
Serenus
Fnvigilans
Fmmotus
Fntrepidus
Strenus
Fnferida
Marcia
Femina

Exilis
Fiue
Aruda
Nuda
Simulat
Fnimica
Odium
Malagma
Litis
Fugium
Discordia
Dissidio.
Strenue
Profligat
Erdit
Obtruncat
Interfecit
Eclat
Fundit.
Seditiosus
Tumultuosus
Turbulent
Fnquiet
Reynoldus rupid
Reynoldus Andr
Walterus
Pontuosus
Fnimicosus
Hostis Londo
Ruricadiacus.
Serenus
Clarus
Abstemius
Cothurn
Fntimus
Tacitus
Obscurus
Altus.
Spolia
Manubie
Preda opima
Rapina
Manuraptu
Vestibulum
Trophemu
Triumphus.
Superat
Vincit
Perdim est
Sancte
Caste
Pie
Pure
Religiose
Satelles
Seruile
Emissar
Marcian
Sordidus pl
Plebs ultima
Turba gdm

Multitudo pdit
Plebs
Sinus
Secessus
Stationes
Portus
Serenus
Pius
Lucidus
Nitus
Splendet
Fulget
Micat
Pastigit
Euertit
Pulsat
Fodiat.
Stupet
Maret
Torpet
Figet
Consternat
Somnio
Vinct
Vestibulum
Spelunca
Sponia
Doctrina
Littre
Eruditio.
Signa
Insignia
Fanones
Fidia
Note
Testimonia
Vestigia
Cohortes
Suspitiones.
Splend
Honest
Dius
Locuples
Fust
Spectat
Honorat
Plus.
Stultus
Stolidus
Fusipes
Fatuus
Stupus
Hebes
Obtusus
Strues
Fluit.
Sordidus
Difficilis
Dirus
Tenax
Pestifer
Malign
Fnlibralis

Spurcus
Anguis animi
Leuis animi
Abiecti animi
Minuti Animi.
Simplex
Bonus
Ingenuus
Apt
Candid
Doctus
Fustibus
Fustes
Arrogans
Tumid
Fnflat
Fnanis
Loan
Ignarus
Semet ignorans
Gloriosus
Mitis
Supus.
Senex
Diu
Crudus
Pfan
Fmpurus
Sinister
Fux
Acutus
Astu
Fnmuscus
Ferus
Fnclemens
Fnmitis
Fnmanis
Siluestr
Agrestis
Tetr
Fnexorabilis
Fnmitt
Effrenat
Fmplacabilis
Barbarus
Silibat
Fundit
Sepmodu est
Siplant
Sifrat anis
Simolitus frat
Sipatus anis.
Sepult
Humat
Condit
Crmat
Fmurat
Tumulat
Suprmo honore affect.
Suborn ad aliquid
Sparant

Compt
Fmisit
Submisit
Fstruxit
Costruit
Fmpulit
Fstruit.
Substituit
Suffect
Subdidit
Subiect
Subrogauit
Substitut
Studiosus
Lubric
Enixe
Sedule
Impsit
Cupide
Qam
Sumam
Studiu
Sumam
Leuit
Strat
Costrua
Peruas
Attom
Cospu
Exam
Pertu
Obstu
Fmit
Sedau
Leuit
Phil
Fing
Plan
Sanct
Exem
Blad
Fmpet
Mollit
Sublim
Elat
Edit
Altus
Excelp
Audu
Emu
Salut
Sosp
Fnvol
Fntrp
Frru
Squall
Sord
Fllu

Cõmist
fmisit
Submisit
fustinxit
Cõstrinx
fmpulit
fustrinx.
Substrinx
Suffrinx
Subdidit
Subiecit
Subrogauit
Substitut est.
Studiose
Libẽter
Enixe
Sedule
Impẽse
Cupide
Exão
Sũma uolũtate.
Stricty
Sũmary
Lenite
Strat
Cõsternat
Perossus
Attonit
Cõfusus
Exanimat
Perturbat
Obstupefact
fmotus.
Sedare
Lenire
Mulcere
Mitigare
placare
Sanctificẽ
Exorare
Blãdiri
fmpetus
mollire.
Sublime
Elatũ
Editũ
Altus
Excelsũ
Radiũ
Eminus
Salus
Sospes
Integra
fanitas.
Squallor
Sordes
Illuuies

pallor
Hanes
Defœdatus
Tabes.
Subripuit
Subtraxit
Cõpilauit
furat est
fustulit
fustraxit
Subrupit
fodere
Subiare
fuere
fmplere
fuestare
fuelle
Circũsilire
Circũire
Circũuenire
Obrupit
Decipit
fallere.
Subito
Repẽte
Exiguo
fuopinãte.
Strenus
Congerus
Acer
Strenuus
Agger
Nobilis.
Subito
Repẽtino
Tumultuario
Raptim.
Socius
Gras
Sius
Comes
Discipulus
Familiaris
Sectator
Sectari
Sectat
Sectatur
Sectabor
Sectatus.
Sepsit
Vulgat
fuoluit
fuolebat
fuoluerat.
Seruus
Famulus

Solutus
Langudus
fluxus
Mollis
Fœdus
Debilis.
T.
Tumidus
Cõtumax
fuflatus
Inanis
Lentosus
Vanus.
Tranquillus
Quietus
Tutus zeby
Tegit dant
Tegumentũ
fugit
Cedit
Declinat
pdẽ ictum
pellit
Leuat
fundit
fugam.
Totus est ofiam
Salutem fuit
fuolumen ystor.
Tremulus
Vibrans
Cõcussus
Cõtortus
Mouens.
Tranquillus
placidus
Quietus
Lene
Statis
Silens
Tacitus
Quietus
Timeo
Metuo
Tenebo
Optinebo
Vinco
Retinebo
Doceo
Cõfirmabo
Supabo.
Teneo
Gnarus
Cognitus
Cõpertus
Didici
Nouit
Sensi
Callco
Subolesco
Nemo.

Tedet
piget
Penitet
Diffidit.
Tegit aliq
Perfugium
Subterfugium.
Timide
Diffidẽter
Cunctãter
Hesitãter
Diffidenter
Cãctabũde
pedẽtim
Sensim
Caute
Circũspecte
Considerãter.
Tribuit
Dat
Largit
Confert
Erogat
Gratificat
Impartit
Donat.
Turbatio
Perturbatio
Rixa.
Transmitt
Trãsire
Trãsgredi.
Turbulẽt
Tumultuose
Alias.
V.
Vlcus
Nerosus
Lacerosus.
Vexatus
Lacerat
Cruciat
Mutilat
Afflictus
Cõtritus
Fractus
Dissolutus
Discerptus
Dumisti
Discerptus
Voluntas
Voluntas
Pauntas
Lenitas
Agilitas
Vigor corporis
Alacritas.
Voluere
Precipere
Volumus
Precipitus

Vi
Patrone
Via
Cura
Virtute
Diligẽta
Sapiẽta
Prudẽta
Vadillat
Mutat
Fluctuat
Vibrat
Crispat
Quatit
Cõtorquet
Vicus
Senile
Flundy
Turbidy
Solidy
Langundy
Flugin
Stolle
Rugosis.
Veneras
Adorat
Precat
Supplicat
Innorat
Pacem petit.
Vigilie
Excubie
Stationes
Vasiroloria
Furuta
Colorata
Vigilia
Industria
Labor
Prosmachi
Diligẽtia
Vt rex tulit
Vt rex postulauit
Vt poposcit
Vt gessit
Vt adorarent
Vt exprat
Vt gnoue
Vt oportuit
Vt pax fiat
Vt deret
Vt recti fiat
Vt equus fiat
Vt fex vltus fiat
Volũtas
Opus
Unus
Sua
Cõsilia

Judicus
Cõsortio
Pacis
Vsitatis
Solitis
Adiecta
Familiare
Fraus
Quotidianus
Czeby
Amdus
Vulgaris
Vehemẽs
Cupidus
Acrus
Audax
Petulans
Violens
Immoderatus
Vadis
Gradis
Spondeus
Receptus
Adgnitus
Vetat
Inhibet
Phibet
Arcet
Submouet
Ciet
Abstinet
Abigit
Repellit
Pefellit
Vexat
Timet
Horret
Formidat
Hõiet
Pauet
Ejicit
Vociferat
Clamitat
Queritur
Testificat
Monet
Incitat
Inflammat
Incitat
Immittit.
Stimulat
Instat
Instigat
Vanus
Gloriosus
Vetosus
Inanis
Inflatus
Hilaris

Ambitiosus
Vendibile
Pausibile
Popularc
Vulgare
Vltrix
Pestifer
Pernix
Londinie
Penus epulare.
Vastatur
Preda egit
Depopulat est
Hostilit egit
Frumentum egit
Videlicet
Nimis
Pfecto
Certe
Nãq
Profecto
Rerum
Crebr
Sine dubio
Prius
Plane
Etiam
Vero
Haud dubio
Vallus
Munitus
Opus
Munitio
Muri
Menia
Videndum
Vt resumat
Vt regnent
Vt aggrit
Vt actor reddit est
Vt gerit
Vt audit
Vt intelligit
Vestitus
Cultus
Habitus
Insignis ornatus
Vox magna
Sonora
Sonus
Sola
Clara
Canora
Candida
Suauis
Iocunda
Dulcis

Grata
Copiosa
Affabilis
Vitare
Declinare
Cauere
Subterfugere
Opus
Prestolat
Expectat
Sustinet.

Finis Synonimorum ex Cicerone.

Feriate Mccxxxvij. Et die Lune. v. Octobris Deo gratias Amen.

Intec
Pollicei ꝛ ymitre hortest ꝙ ymitim⁹ rogan
pollicemur vltro. Intec
Nullꝰ ꝛ nequ. nullꝰ ad vnūsa ꝑt recūsū
nemo adhoꝛ ꝛ. nemo ꝙ nec hō. Intec
Intꝰ ꝛ Intro. Intro. eo. Intꝰ sꝝ. Intec
Intꝰ ꝛ foꝛas. Intꝰ nemo. foꝛas eo. Intꝝ.
Lustꝛa cōcepte ꝛ lustꝛa ꝙducte. Lustꝛa ꝓ-
ducte ſt certa tpꝛa. Lustꝛa nō cōcepte lati
bula ferꝛe vl turpiū hoīm ꝛceptacula Intꝝ.
Seruitū ꝛ ſeruitꝰ. Seruꝰ nomīatꝰ ſuū d⁹
ſeruitū dnoꝝ ꝛ ſuoꝝ vl mīstꝛandi. Intꝝ.
Terminū ꝛ finē. Termꝰ nō mſr manu
ꝙfy. Finꝰ vl finaꝰ vl voluptatꝰ ꝛel
cultꝰ ꝛ ali⁹ ꝛ ſcilꝭ ſt. Intꝝ.
Aſtꝛe ꝛ ſeꝛore. Aſtꝛe ad tpꝛa. ſeꝛox dr nā. Intꝝ.
Fluuiꝰ. Fluuius. Amnis ꝛ Torꝛens. Fluuꝰ
magꝝ ſt. Fluuꝰ minor. Amnꝰ ab ābiū
cognominꝰ Torꝝ qñ hiemet ꝛ tumescꝭ
imbꝝ nūq⁹ q̄ ꝙtꝝ estate torꝝ ꝛ ſiccꝝ. Intꝝ.
Generosū ꝛ nobilꝭ. Generosꝰ nascꝰ. no-
bilꝭ opꝝ ſt vl quō diuine facīt. Intꝝ.
Regius ꝛ regalꝭ. Regiꝰ pure ē. Regalꝭ
dign⁹ Rege vt Troꝝ. Intec
Demēs ꝛ demens. Demēs ꝛ foꝛis ementē mīt
Demens ꝙ ꝛ retinet dans q̄ diminuꝭ
parte mentꝭ. Intꝝ
Pecudes ꝛ pecora. pendes tūc ouꝭ tū ampꝭ
Pecora cur mystica oīa animātꝭ. Intec
Demirare ꝛ mōstrare. ꝛ ostrare ſanct. de
mostrare aūt ſcꝝ. Intꝝ.
Dulcꝭ honestū/ pcīmoniū. Locupleꝰ opu
lentꝰ ꝛ locuꝰ. Dulcꝭ amꝛ ꝛ iucūdꝰ. honeſt⁹
ꝛ dignitate ꝛ moꝛꝭ ſt. Pcīmoniꝰ q̄moꝝ
Locupleꝰ abeo ꝙ ꝛr plus habeo. Beatꝰ ab alio
Opulentꝰ ab hoc dr⁹ plus tūc opꝝ ꝓcīmoꝝ. Intꝝ.
Palaꝰ ꝛ coꝛa. palā pīnaꝰ inuitꝭ notat. Coꝛa
ꝙꝰ acrꝭ dr⁹ deꝛat. Intec
Albꝰ ꝛ cādidꝰ. albꝰ nūle ē. cādidꝰ nīa fūc. Intꝝ
Sensꝰ ꝛ intellectꝰ. Sēsꝰ nāl⁹ ē. Intellectꝰ
artꝭ obscure. Intec
Exanimꝰ ꝛ Inanimꝰ Exanimꝰ qui aīa ꝙdꝰ ē.
Inanimꝰ q̄ nūq⁹ aīa huit. Intec
Imbꝝ Nimbꝰ ꝛ pluuia. Imbꝝ ſignificatꝰ
grauꝭ descēdꝭ ꝛ fluuia vi cādit. ſed nō dſi-
nit. pluuia q̄ ꝛ pulꝝ ꝛcīt nūlꝭ expīmi-
tur ꝛ pluuiale dr⁹ ē cū cogit⁹ dolore la
crime expīmīt. Nimbꝰ ē cū ꝓpꝛie ꝛ alia q̄
ꝓꝛ ꝛcīt aīalia ꝙꝰ aliā ſtruā ꝛ reliq̄at. Intꝝ.
Sanguis ꝛ Cruoꝛ ꝛ Sanies. Sāguis dr⁹ q̄
ꝛtra corꝝ ē. cū ē dr⁹ q̄ nō ſanauit. Fluxꝭ
vl grauat. Cruoꝛ effusꝰ dr⁹ q̄ fūdit
ꝛogat. Sanies cruoꝛ putridus. Intꝝ.
Metꝰ ꝛ Timoꝛ. ꝛ panoꝛ. Metꝰ ſubitꝰ
ſine. Timoꝛ pulsꝰ mētis ꝛtracte pulsꝰ
trepidātꝭ affect⁹. Pauoꝛ aī motꝰ vnūſq̄ pauꝝ
uimēta dicīt⁹. Intec
Nuꝛ ve. que giūcte. ve/ disiūcte ē. Intꝝ.
Omnis ꝛ cūctꝭ ꝛ vniuersꝭ. Omnis q̄ꝛ nō ē.
ꝛ q̄ūt diuīſ ſt locꝭ. Cūctꝰ q̄ꝛ vbiūq⁹ ſt. vni
uersꝰ vno loco gūſt. Intꝝ.
Vnda ꝛ aq̄ū. vnda copꝛosa aq̄ ē. vnda ꝛ alu-
uiū dicīt⁹. Aq̄a nāl⁹ est. Intꝝ.
Tamē ꝛ ātē. Solet q̄n desinit loq̄. Tam q̄n
nō dm⁹ cepit. Intꝝ.
Auxiliū ꝛ p̄sidiū ꝛ subsidiū. Auxiliū labo
rāti⁹ mittit. p̄sidiū laboꝝ. Subsidiū ꝓpꝛa
ꝛat. ut nō ꝛ exeāt/ nōnīt⁹ dr⁹. Intꝝ.
Cōꝛg ꝛ Iustꝰ. cōꝛgꝰ ꝓdūc. Iustꝰ ſtu
mꝝ. Intec
Simulare ꝛ dissimulare. Dissimulam⁹ q̄ vī sm⁹
ꝛ negam⁹ nos ſmꝝ/ Simulam⁹ q̄ nō sm⁹. Intꝝ.
Tergꝰ ꝛ Tergꝰ. Tergꝰ boꝝ ſt. Tergora
aīaliū ſingul' nūmꝰ boꝝ tergꝰ dicīt⁹. Ali
ꝰ Tergꝰ. Intꝝ.
Fꝛā ꝛ Frāmea. Fꝛa ē nasꝰ. Frāmea ꝓpꝛie
malꝰ vl vitꝰ. Intꝝ.
Tuꝰ ꝛ tuꝰ. Tuꝰ oīdꝰ hꝛ ſignificatꝰ tuꝰ tpꝰ Intꝝ.
Fari loq̄ simoniaꝰ nāt⁹. ſimꝰ ē aliq̄d ſcīa-
dicīt⁹. Logꝰ nā. Simoniam q̄ ē aliꝭ simoꝝ
ſteriꝰ. nātam q̄ ſoli logi dēbet. Intec.
Aſpiꝛe Suſpiꝛe. Inſpiꝛe. ꝓſpiꝛe. Deſpiꝛe Cīeū
ſpiꝛe. Cōſpiꝛe. Inſpiꝛa. Vide. Spiꝛitꝰ vīſpiꝛe
Aſpiꝛꝰ cant⁹. Inſpiꝛꝰ iudicātꝰ. Suſpiꝛꝰ in
ſupiꝛe ꝛ admiꝛatꝰ. ꝓſpiꝛꝰ q̄ lōge ſpꝛ. Deſpiꝛꝰ
infiꝛme ꝙꝰ vl languidꝰ. Cīeꝰ ſpiꝛꝰ rosbꝰ. Con
ſpiꝛꝰ ꝙꝰ. Inſpiꝛem cū ſpꝛ. Videꝰ nā. Spiꝛitꝰ cum
uolūptate. Vīſpiꝛ⁹ oppꝛimꝭ. Intec
Furoꝛ ꝛ Insania. Furoꝛ tpīnꝭ ē vnā Insania ꝓpꝛia. Intꝝ.
Seculꝰ ꝛ ſtirps. Seculꝰ carnis ē. ſtirps ē plāde ꝓpꝛ. Intꝝ.
Dona ꝛ munera. Dona hoīs dendꝭ. q̄ munꝭ deo
rebuit⁹ ꝛ q̄ munꝭ dr⁹ q̄ nullius offꝰ ſtigit
q̄ ꝙdꝭ ꝛ q̄ munꝭ nocīt. Intec
Vestꝭ ꝛ uestimētū. Vestꝭ femineꝰ dr⁹. Vestimēta
Viroꝝ. Intec
Vdꝰ ꝛ uuidꝰ ꝛ humidꝰ. Vdꝰ ꝙtractꝰ. ꝛ ſiccꝰ
uuidꝰ ex ſudat humoꝝ ꝛ ſt ad medꝰ inter ꝓpꝛium
humidꝰ ē q̄ ꝓmꝰ ꝙmadꝰ. Intec
Venꝰ ꝛ Venustꝰ. Nomē dei ꝓpꝛium. ē ſine ꝛcīo
ad antiquatū ꝛfert. Venustꝰ q̄ ꝓmꝰ nōiatꝰ. Intꝝ.
Tetꝛe ꝛ detꝛe/ cum rēdit tūc ꝛgit. q̄n
detꝛet ꝓhibet ꝙmittit. Intꝝ.
Solꝰ ꝛ Vnꝰ ꝛ ſolitariꝰ ꝛ unicꝰ. Solꝰ ē arma ꝛdicꝭ
uꝰ inimicꝰ multꝭ agit. Solitariꝰ q̄n ſēp ſic ꝛtigit
uiuit. Unicꝰ hāt ſolꝰ ſ ſoꝝ aliꝭ. Intec
Solecismꝰ ꝛ barbarismꝰ. Solecismꝰ ingressꝰ
Barbarismꝰ ſ uox. Intec
Relictꝰ ꝛ desertꝰ. Relictꝰ uolūtate ꝙꝰ desertꝰ fuit. Intꝝ.
Miserꝛe ꝛ misereꝛ. Miseꝛet⁹ nō odit hoīe ꝛ dolet
nobꝭ de alioꝝ miſꝛ ꝛ ꝓbitatꝭ Laboꝝ. Misꝛatꝰ

qñ gsolam̃ tm aliqñ affectu gdolem̃ Jnter
Orare z depcari. Orare dr̃ qd orig rẽ dedicat. z
qm orat t depcat. nõ unq orat qm pcat q t
Jmprim desinder ad pcat. Jnter
Legarij z oratorẽ. Legnr clicꝰ ad offic annunciñ
z sacra sanctꝰ t. Orator qm ad orand missꝰ t ut
orig rẽnr qd potr exponat. Jnt.
Tardñ z pigr z Jncrẽ z Segnẽ. Tardꝰ t qñ
detrahit hꝰ. Jncrꝰ qm cnr aere multꝰ offic cupit
Pigr qm p oiã ego sꝰ. Segnꝰ z mor ambo. Jnt.
Natꝰ z Gnatꝰ nat pncipalit agnõ nascor.
Gnat dr̃ a gnãtione. Jnter
Infamem z famosꝰ. famosꝰ mysteria cog-
tione t mala. Infamꝰ t mala. Jnt.
Scelcratꝰ z Scelestꝰ z Sceleros. Scelerat nõ
scelꝰ ut alioꝝ gmmat. Scelros regnare.
Scelestꝰ qñ Jnsidiosꝰ. Jnt.
Reliquꝰ z reliquꝰ. Reliquꝰ diuꝰ relictis gesti.
Ceteꝰ quꝰ respectus nr̃ꝰ. Jnt.
Prior uenit z anteuenit. prior uenit ad hꝰ
Anteuenit ad hꝰ tpꝰ. Jnter
Officere z Jnficere. Offic qm nocet Jnficit qñ
qm lesꝰ ut alia mgnt. Jnt.
Nutrit z nutrimt. Nutrit mulier. Nutrimt
nutrim. Jnt.
Nauthmꝰ z nauthmũ ut nauamũ. nauthmꝰ ho
ut agre gxit nauam dr̃. nauthmꝰ ut pstat ab
ipso nauo. Jnt.
Nerꝰ z nerarũ. nerꝰ tst. nerarũ myrrã. Jnt.
Laniat z lacerat z lanat. z lãnat. Laniat
qm ũbꝰ t rudit vñ z Lanꝰ dr̃ st. Laniat
qm pulꝰ pnꝰ ũbra. destruit. Lãnat qñ lat
rãbra discerpit. Lãnat qm lem ungat. nã
Ethimologiã qñ nmã t pena iudꝰ milit fuerã. Jnt.
Lanꝰ z Lanea. Lanꝰ spã t arbor. Lanea
Corona ul̃ virga. Jnt.
Jnꝰ z Jnfimũ. Jn lor. Jnfimꝰ ordine. Jnt
Curaꝰ z diligẽtiaꝰ z Curiaꝰ. Cura animam hꝰ
Diligẽtia t re administrãdi. Curia lor gnonẽ dr̃. Jnt
Virꝰ z Virtutꝰ. Virꝰ corpꝰ st. virtꝰ dr̃. Jnt.
Aiaꝰ z Animꝰ t spiritꝰ z Aetaꝰ z Vitaꝰ. Aia
t qua uiuim. Animꝰ qm regit. animꝰ qualitꝰ
t aut lena aut male t pt referri ad regnatoꝝ
Vita sanctaꝰ aie z corporis. Jnt.
Grauẽ z pderosꝰ. Grauis hꝰ tristꝰ qualitꝰ
pderosꝰ nãt. Jnt.
Vltor z Vindex. Vlcisci Vindicare. Vindicꝰ
re ampliꝰ. Jnt.
Fallacꝰ z pellacꝰ. Fallax t fabre dr̃. pellax
t ulpes dict a pellãdo i. pstr loquendo. Jnt.
Jmolare z sacrare. Jmolare dr̃ mola i farre mo-
lita z sale hostiã t festiuꝰ sanctꝰ. sacrare nõ
qñ thus aut uinũ pro hostiã fidei vñ sacrum
hostia qñ magis sancte dr̃. Jnter
Hostiaꝰ z Victimaꝰ. hostia cuius dr̃ ouis dux t hostie
t sanctꝰ victima eius uiuit. Jnter

Nequiꝰ z Nequamꝰ. Nequꝰ seruus. Nequam multo
mo sꝰ stat. Jnter
Frater z sororꝰ. Jnter ut est. Jnter animalia deplxio. Jnt
Liberꝰ z filiꝰ. Filij masculino gne ponunt. liberi
utroq sexu. z filij mõ singulariꝰ nomen potest.
Nemo eiꝰ dicit quasi filiꝰ unꝰ liberi hꝰ. Jnt
filij pmiscui ut sexus t pueri t relligui. liberi
ut nõ dnẽ nisi Jngenui. Jnt.
Dulce z suaue. Dulce mel dicit. z salubre. z suaue
aere, qd nõ t dulce. Jnt.
Stephã z silendus. Stephãhistoria silendꝰ t
agitur. Jnt.
Diuinitꝰ z diuinamẽ. Diuinitꝰ ad poetã refert
Diuinamẽ sinuosꝰ ptus fue. Jnt.
Vir z virtutẽ. Virꝰ honestũ regẽ. Virtꝰ mina. Jnt.
Regã z piraꝰ. hortꝰ est, Regit dextra parte pi-
ratica. Jnt.
Arma z armamẽta z tela. Arma ãt gñ corpa bello
regãt Armamẽta gnaliꝰ. Tela missilia aut
iacula. Jnter
Virꝰ z agricola. Vir t hoc gne. qd z qdã mag dicit
gñ Sperne nã. ruricolꝰ dr̃ ut. agricolꝰ ab
hoc z ita sagacitꝰ z rationabiliꝰ dr̃. Jnt.
Phrygꝰ z Gallꝰ. z Reliquiaꝰ z Transfugã. Phrygꝰ
qñ nolãtate pnꝰ religꝰ Gallꝰ dãnat pdita relignt
ad hꝰ. Transfugi qm ad hostes trãsiit. Jnter
Saeuꝰ z Crudelꝰ Seuꝰ rem ira Crudelꝰ mẽ-
sura sanguine. Jnt
Bellꝰ z Acies z prelꝰ z pugnã. Bella dr̃ acꝰ
ordinati. prelꝰ gmuthꝰ pugna t tpꝰ dicꝰ
fere gnꝰ. Acꝰ tꝰ fere t ordinꝰ. ab industria
Acies dicta q dare fere gmuthꝰ bellã. Jnt.
Genꝰ z genꝰ z nationẽ. Genꝰ tã ferꝰ qñ homo.
Genꝰ ad gregationẽ plumã ut Gallorꝰ genꝰ ab
uno capite descendit Nationꝰ nõ z tãt una gnã-
tione ut Judee nationꝰ z plebs. Jnt
Moenia z Edificia moenia publicꝰ t opa ædificia
priuatꝰ. Jnt.
Omne z totꝰ. Omne Numerositate gstat. Totũ
soliditate. Jnt.
Vlcꝰ z Vulnꝰ z plagã. Vlcꝰ tst exit. Vulnꝰ fere
plagã pt ee plan iact. Jta vlcꝰ tantũ t. vulnꝰ
grauitꝰ. plage Vbera uocãt. Jnt
Sic z Jta. Sic qm dicit ordir explicãs. Jta ad rem
referꝰ. Jnt.
Pareꝰ z Apparet. pareꝰ Jmpio. Apparet nidꝰ. Jnt
Pullꝰ z nigꝰ. pullꝰ fuscꝰ nigꝰ. nigꝰ z albo
genꝰ Jnt.
Putat existimat z Opinat z Arbitrat. putat
qm dubitat. Existimat qñ ea t actꝰ st. Opinat
q opinatꝰ sue aut alieno credit. Arbitratꝰ q dubiã
rei formã gstat. Jnt.
Obscurꝰ z Tenebꝰ z Caligo. Obscurꝰ sine corpe pdu
cendi aliqñ q olim erat nocte luxꝰ t dies tenebꝰ
Tenebꝰ qñ pdendi corpis gstatꝰ ut Celo motꝰ stella

fare gladij. hostis g̃ uiaj rugnura ꝑ gradi dc̃ ut
sperny cũ pdaly aut q̃s alij. Jnt̃.

Astra z Sidera Astra sine sideruly posst̃ ee. Sidera
sine astruy ee nõ possẽt vt astra ꝑ celo fixa sst̃. Si
dera mouedy. Jnt̃

Caulaj z ratione. Cã malony sẽpy hst̃. Sẽ pumshy
z vẽ effect̃. Cã desideray. Jnt̃

Jtaliy z ytaliã. Italiy hõ. ytaliã nõ. Illud ad ytaliã
hoc ad rẽ rchiy. Jnt̃.

Fruiny Auuy z Deuiny z pruiny. Jnuiny fluuius
Auuy a via flouiã. Deuiny dcitur loc. fruiny
q̃ comedy. Jnt̃.

Dextray z Dextrã. Deytrã manũ. Dextruy ꝑtinẽ
z prey dicit, putãt q̃d lcty sue rõ abundãt
q̃ sinistre animalia vt ——

Rcpondo z rnpndo z uemeng z rchemeng. Jnt̃

Legoz Juin. Juua rcym st̃ alma q̃uendume
hortãt nos ꝓhãdo finem. Juua alumnus q̃
Justina dicit ut sancte ligne. Legos q̃ recte
legẽdy. Jnt̃.

Demitto z Dimitto. Demittit hic qui gratis
deorsũ mittit. Dimittit quis multis ꝓcis mittit. Jnt̃.

Alraua z Aug. Alumna dee pomony. Dee z dcitur. Jnt̃.

Fiduay z Cõfidẽna z fidã quãcho timentiby ẽ
Cõfidẽnay fiducia ut signy ostã fidualiter bunc Jnt̃

Legionẽ z Lego dc̃ aues q̃ legũy ventrony
Delectuy. z uulgy mulier. Delectat ut quis
maxiẽ diligit aliquãd ut filiam patrony. Jnt̃

Hereti z Cum me ret rusty ẽ. q̃ uery aut qui
Heroty. ex alto nõ q̃ hõsty ꝓtẽ gerunt Jnt̃.

Plenitudinẽ z plenitudo corpy t̃ aiãy
Plenitudy plenty ei. Jnt̃.

Ozero z Pierumne deuy desumnus ho
Depsow. rumes. Jnt̃.

Tuor z Tuor custodio uel defendo. Tuor
Tuor. uideo. Jnt̃.

Ludibriuy z Ludibriũ ꝓprie ẽ unus. Ludibrium
Ludibriuy aut q̃d q̃ delectãy sine cuiq̃ gra
melia, ioculare. elusũde. Jnt̃

Fidey z Fidey z dc̃ Jouiny. Fidey sunt
Fidely Jnt̃

Clipeuy z Clipeuy scutũ diuy. Clipeũ q̃ quo
Clipeuy Jnia pugnay a cludo i. nobis dc̃ Jnt̃.

Herisare z Herisare stpe hergere semel.
Hergere. Jnt̃.

Agere cay z Agit patroni. Dicit reus qui timet
Dicit. Jnt̃

Comiñ z Comiñ dicit q̃ quo Comiñ ꝓpe.
Comiñ Jnt̃.

Cõsiliuy z Cõsiliũ cogitatio. Sntia q̃dy ꝓtinẽ
Sntiaj. tatio. Jnt̃

Foz z Foy cuiusdy est. Fozuma dr.
Fozumã Jnt̃.

Jnterca z Jntrica cũ za ẽ. Jnterdũ admixtũ
Jnterduy tpiũ. Jnt̃.

Jnteriũ z Pũrpuiny corpus tot̃ ambãge ẽ
Pũrpuiny. q̃ primũ ostẽ radi mpit. Jnteriuy
flegmã t uelligo z totius ampliy quotiay

aut ꝓsona notat. pũrpuiny stmal. Jnteriũ ꝓprie
nudy ni pincipia q̃ue sẽpy hnt Jnteriy. Jnte

Nedimi z Jnchoatiue aio. q̃ hortamur ad
Hortari. Jnte

Redmiay z Redimuy redimst. Redimuiny
Redimuiny ꝓ redasty. Jnt̃.

Derepo z Carpiny ꝓ pdicty. Derapiny tno
Carpio. rchy. uel de arte derapiny. Carpiny
z radere. Jnte

Voluntay z Voluty animy. Voluptay uolup
Voluptatey tuose. Jnte

Patruy z patronũ. patrũ apud ueteres patrẽ
apud nos. Jnte

Contigit z dcidit z Euenit. Cõtigit bona
dcidit mala. Euenit utrũq. Jnt̃.

Gruiy z Gray. Gruiy agmẽ dco. Gray Post
quay ẽ dyoty. Jnte

Eruce z Deuice. Eruũ latine dcitur
Eruũca. Jnt̃.

Ypeny z Ypeny dom̃. Ypeny lon est
Ypeny. Jnte

Perioy z Perior uenio ad metuy. Peneto.
Peneoz ad uitany Jnt̃.

Cõtinuo z Cõtinuo q̃ uno cay plũs ꝓtinet
Obtineo z. Obtineo q̃ multis pdy dicit. dr
Petineo. ligo. Petinet q̃ pdicte sunt
quasi recto tramy. Jnt̃.

Antiquus z Antiquus q̃d excessit priscum
Vetuy. monetur. Vetus q̃d ãnoz numeray
sentit ueteranus. nõ ely tamẽ patet. Jnte

Volny z Ultio uindicta fit. Vindicatio ꝑ
Vindicatiy rem repetit. Jdeoq̃ q̃ay ultorẽ
nõ uindy. Jnte

Predaty z Preda victor refert. Rapina priuo
Rapinã. rem Jmpy illa uehemy cupidi
tas pernitiosa. Jnte

Cur z Cur simplicẽ q̃rimur. Quare ꝑ
Quare z rei desiderat. Jnt̃.

Delicty z Cum delict uoy sunt q̃ sine debito
Peccatuy cum premium sunt / sed pene recte. Jnt̃.

Remediuy z Remediũ ne pricitemur. q̃d
q̃drantiny cuncta ad pbitã uite aptay
atq; ita remediũ pbeuet frumenta. q̃
drantiny sonat tritura. Jnte

Fluuiy z Fluuiy a fluendo nomat. Fluuius
Fluuius tpiũ sonat. Jnt̃.

Cõtiny z Cõtiny cuncti dicy. Cõtinatio
Cõtinatuy cay uay. Jnt̃.

Posiny z Posiny ꝓpe. Posiuuy mixtuy.
Posiuuy Jnt̃.

Pullus z Pullo albũ oppone nigro rãdum
Nigro Jnte.

Pugnare z Cum pugnat repsit. Cum
Oppugnare z oppugnat sup me est. Cum ꝑ
Impugnare pugnat z oĩa fruimur ẽ. Jmpy
pugnat excerat. Oppugnay ul rastru ul uibo
Jmpugnãt frumen. Jnte

Decus z Decoꝛ. Decus honoꝛy decoꝛ forme.

Inter.

Pompey ꝓzenij ꝛ Pompeiam ꝛ Pompeyanam — Popey ſi poſſidet. pōpeius ſi ſupplicauit popeyanam n ſalꝰ dignone uenit Inᵗ.

Sanctitatem ꝛ Sanctitatem — Sanctus ḡnus eſt. Sanctꝰ animi. Inᵗ.

Obuiegare ꝛ Honeſte ꝛ Admonere ꝛ Submonere — Obuiegatꝰ cui ꝓpoſuit honeſtꝰ honeſtꝰ ꝙ memoriā. Admonet ut ꝓfectꝰ memoriā. Submonet ut poſſit ordinare ꝙdmodū. Obligatꝰ ꝓmiſſꝰ. In admonēte memoria. In publicis ꝓfectꝰ officij Inᵗ

Saltrices ꝛ Saeuanatrices — Saltrix uel Seltrix q̄ ſaltat. Saltnatꝰ q̄ ſaltando ꝓmit. Inᵗ.

Dicere ꝛ Spargere ꝛ Intrare ꝛ Aspergere ꝛ Cernere ꝛ Diadumere — Dicendi nā. Spargendi uolumine Intrauere aqua. Aspergꝰ aqꝰ ipſe. Diadumenus ḡnus. Inter

Ostendi ꝛ Portendi ꝛ Ostendi ꝛ Prodigium — Ostendi q̄d ꝑ ꝓdigiendū offert ut puta hirundo ſup aram uel ſolū uel mare. Portendi q̄d ꝓmittit ꝛ ꝓdicit. Prodigium q̄d ꝓter naturā alicui ſignificat. Ostendi ē q̄d ꝓmittit ſic ut ꝓmoueat. Prodigium q̄d mouet ſimul ꝛ q̄d deterret ſpectātē. Prodigium hoc eſt quia ꝓdigia ꝓdigi nobis ergo ꝓ oſtento rarius admiratione eſt. Inuentio ordo nē diuinat. Inuentio dicitur cū ꝓdigio deterritus ſignificat. Inᵗ.

Turbam ꝛ Frequentiā — Turbā ſimul ſine ordine. Frequentia multitudo. Inᵗ.

Putat ꝛ Suspicatur — Cui putat omne quē emat. qui Suspicatur aliqd ſpondet. Inᵗ.

Frej ꝛ Germanus — Frē aut ꝙ alio ꝓcreati aut ꝙ alia matre ꝓcreati. Germanus ex patre tm. Inᵗ.

Scimus ꝛ Loquelam — Scio ois ḡnus. Loquela nūqm ḡnis uerbꝰ la Grecā. Inᵗ.

Comitem ꝛ Adsectatꝰ ꝛ Sodalis ꝛ Clientem — Comes dicit unū ex adsecla ſimul ꝓficiſcit. Sodalis adulescentior nom. Cliens ꝑtm omnis. Ita comes tm. Adsecla officijs Sodalis adiunctus. Cliens ꝓtectus ē. Inᵗ.

alꝰ Causas ꝛ Patronum — Cā dicit ꝑtm. Patro ꝓtat obſtinate. Inter

Nomen ꝛ Vocabulum — Nomen ꝙ ꝓpriū ꝑtinet. Vocabulū distinguit ſignificationē. Inter

Hōnet ꝛ Incipiat — Hōnet rogat. Incipit ꝓgredi Inᵗ.

Mereri ꝛ Fugere ꝛ Desiderare — Meremur ꝓ ſeruitia. Fugimus ꝙ odiū. Desideramus q̄d abeſt ut q̄d amamus uel quod amamus Inter

Temerarius ꝛ Audacem — Temerarius ſine reſpectu ꝓfectus obiect ſe periclis. Audax ſine rōne ꝓfectus fit. Inter audax nō ſundit se

merarius nō timet. Inter.

Longum ꝛ Longinquum — Longus dicit ꝙ ab hoc ad illum longinquus ſe extendit. Inter

Felicem ꝛ Fortunatum — Felix ꝙ ꝓ natꝰ eſt. Fortunatꝰ cui ꝓſpera non ampliꝰ Inter felix bonis nō fluit. Fortunatꝰ remoda ꝓſpicit. Inter

Cerno ꝛ Video — Cernere ꝓpriū genus tactus ſine ꝓfectu ante ipſe ſapiat aut loquatur. Video cui ipſe ꝓfectus eſt. Inter

Simul ꝛ Una — Simul loqui. una ꝓgredi nonnulli demōſtrat. Inᵗ.

Eminus ꝛ Emin⁹ — Eminus gladijs. Emin⁹ iaculis aliq̄ ꝙ illud amantis nō tendit hoc amantis emittit. Inᵗ.

Dicere ꝛ Loqui ꝛ Narare. — Dicit ꝙd uolumus loqui nārantis ꝙd ignorat. Inter

Vultis ꝛ Os. — Vultꝰ ipſe huius. Os horis. Inᵗ.

Memorem ꝛ Memorie — Memorem ꝓpriē uerſutus tenax ꝛ fidē memoriā. Memor honeſtis uel ſimile. Inter

Ordinate ꝛ Dispositus — Ordinatus ſimplex ē. Dispositus uarijs. Inᵗ.

Dedicatā ꝛ Consecratā — Dedicat dedꝰ ꝓ ſignificat. dicit ꝛ ſanctis ꝓmittit: ꝓfectꝰ ꝙd ꝓfano ſit. Inter

Quatimus ꝛ Quatimur. — Quatimus qua ſimus. Quatimur quiētā. Inter

Voluptatē ꝛ Voluptatem. — Voluptas ſancto grandet voluptas ſua cupit. Inter

Nouissimus ꝛ Vltimus. — Nouiſſimus ordinis. Vltimus ordis. Inᵗ.

Curam ꝛ Curare. ꝛ Curare. — Curatꝰ nō ſcripſit. Curat ꝙ ad animū ꝑtinet ad gubernandū ꝛ uolādi. Curare ꝙd ablatiuū ē ꝙd locus fac. Inᵗ.

Omnis ꝛ Cunctus ꝛ Omnes — Omnis ꝑtim ꝓdit. Cunctus ut ꝑtm hominū. Inᵗ.

Commodare ꝛ Accommodare — Cōmodat, ajutat ꝓximū Accōmodat, aptat. Inᵗ.

Splendere ꝛ Fulgere — Fulget nā ut ignis. Splendet ut nitet albus. Inᵗ

alꝰ Verere ꝛ Vereri — Veret ꝓtim. ajuuat ꝓximū. Vereri illud uerbale. hoc honorare. Inᵗ.

Predate ꝛ Predare — predare nāle ē ꝓdis. predare ꝓbi ꝓdit ꝓfectꝰ uoluntatē. Inter

Arancus ꝛ Aranea — Aranus ꝙd texit ē. Aranea que texit. Inter

Opinionem ꝛ Rumorē. ꝛ Famam — Opinio ꝓfectus fac famā ut rōnādat ut ꝓdest ꝛ ꝓdicit. Rumor ꝛ ꝓdicit. opinio offendit famā ꝛ ꝓdicit rumor tumultus. Inter

Querimoniam ꝛ querelam. Querimonia ētiā

Quincla signatura. Inter prior grauitas posterior Leuitas est. Intre

Trāsfugam z Perfugam. — Trāsfugas sunt relicta z ad alios uadit. Transfuga simplex Inter trāsfuga ut adiunct uenit transfuga ut adiunct. Int.

Hunc z Hunc z Hunc z Eum. — hunc ostendit proximo notat. Illum ostendit longe Ille sentit ipse Eum absentem refert. Intre.

Gloriam z Gloriosus z Gloriatorium — Gloria uni dicit z gloriae. Gloriatur ad se rem gloriam. sed rei gloriae Gloriosus gloria ex re ei rogata Int.

Arrogantes z Arrogat alicui sibi rem ne Abrogantes — mendi. Abrogat qui alicui auferet, ut legem tollit. Int.

Continue z Continuate — Continue sunt. continuate sine distinctione. Int.

Extremi z Alieni z Extranei z Extranei — Extremi est extreme gentis. Alieni ad loco sed Iure distant, Extranei qui ex eadem ciuitate Extranei qui ex eadem urbe. Int.

Lucidum z Luminosum illuminat. — Lucida et quae aperte ostendit lumen. Luminosa quae multum luminis Int.

Delubra z Sacellum. z Templum z Lucus z Fanum z Bidental. — Deluba i quae loca pura Lucus. Sacella quidam exigua sacrarum. Templa i loca augurio Lucus qui lucet i. fulmine percussa Fanum dicitur ab aliqua munus. Fanum fauna genetrice loci. Bidental locus fulmine tactus ab diis inferis unde sacrificia notantur. Intre.

Ocius z Intrinsecus z Penitus z Intrinsecus z Acriter z Efficacius. — Penitus i intrinsecus pertinet. Ocius ab ocior dicis. Intrinsecus ab intus. Penitus ab penes. Intrinsecus a penitus. Acriter a acer. Efficacius Intre

Virtutis z Fortitudo z Vigor z Valentia z Vehementia — Virtus primum bonum et qui in eo est. Fortitudo vis corporis. Vigor a vi i actione. Valentia ros quae celerius fit velocitas vehementia ab impetu metus. Int.

Facultates z Facultatem — Facultas completa est. Facultas actus sive Int.

Ignosse z Concedere — Ignoscit qui ea remittat ne noxae qd ignoscit. Concedit qui ea quae petuntur quae donat. Int.

Haurire z Exhaurire — Haurit qui ex fluuio i amphora aquae. Exhaurit autem qui ex magno ut ut pecunia. Haurit i haustu onus i exhaustu minus. Int.

al Nunc z Donec — Nunc qui nunc qui clam subito mutatur ut mus gladiatori. Donec qui usque dum ut pugnet. Intre

Sanctum z Sanctum — Sanctum qui sit. Sanctum quae sanctione ut festum. Int.

Animata z Animata — Animata quae sint. Exanimata quae non sint. Int.

Abstersus z Repulsus — Abstersus aqua pulsus Repulsus retro pulsus. Int.

al Mentio z Tumore z Fermentum z Panorem. — Mentio mentis est Animi. Tumor tumore. Fermentum fit admixtione alicuius rei cui sapor panore pudore est. Verecundia aut i mentis pudor. Intre.

Inuenire z Reperire — Reperit i pia. Inuenit aliquando. Intre

Primum z Primum — Primum quidem i principium. Primum i sublimis. Intre

Ignis z Sidera — Ignis unitus. Sidera ignis Intre

Summus — Summum quae postremum. Augustus tribunus. Intre

Complere z Implere — Complex ad copia locus Implet ab opibus. Potens quae facultatem habet Fortunatus z Locuples — non qui forte aliquid sibi gaudet Pecuniosus. Beatus ab. Pecuniosus quibus pecora. Intre

al Opulentum z Potentem z Fortunatum z Pecuniosum. — Opulens ab opibus. Potens quae imperat. Fortunatus qui fortuna aliquid sibi gaudet

Grandem z Magnum z Immanem — Grandis i crescendo. Magnus ad grandinem. Immanis Intre magnitudine.

Poeme z Poesim z Poema z Poetriam. — Poeme non z ei. urbistonie. Poesis opus graece. Poema rei pedibus i legitimis inducta materia. Poetria poete ars est. Intre.

Homonimum z Synonimum. — Homonyma una uox multa significat. Synonima multis uocibus idem testatur. Intre

al Clupeum z Clipeum. — Clipeus armus. Clupeus ymago. Int

Parum z Breue z Exiguum z Pusillum — Parum i parce. Breue in spatio Exiguum i corpore pusillum in pomborum ro z pore. Intre

Inuolare z Euolare — Inuolat qui id unum Euolat celeriter i. fugiendo. Int.

Spes z Speculatrix z Speculatrix — Spes dicitur est genus Speculatrix specula i ab intuendo grammatico. Speculatrix qui a litus. Intre

Cōpendium z Dispendium z Damnum z Detrimentum z Jacturā. — Compendium unde qui adquirit pondere. Dispendium detrimentum i pecunia. Damnum dare mittere. Detrimentum animi i. Jacturam qui nauis onus naufragio. Int

al Egrotum z Egrum. — Egre aut egrotus corpore. Int.

Alimidmy 2 Alimdo ꝯmenꝫ ꝯ rorporis
Alimdmy 2 Alimdmꝫ Incremꝫ ꝯ ſtūs
Alimonay. Alimonia ab alendo quaſ
ꝑtrula Anim. Jnſ.
Equale 2 Equale alterſtin mixtoꝝ eſt.
Equabile Equabile qđ equan ꝑt. Jnſ.
Inſcius 2 Inſcius aliqđ nesciꝫ. Nesciꝫ
Nescius nichil ſcit. Jnſ.
Glarieꝫ 2 Glarieꝫ que ex rolum aqueꝫ cō
Nimeꝫ ſtringit / nix uel grando. Jnſ
Contrarius 2 Contra loqꝫ. Aduerſa
Aduersarius. homo. Jnſtre
Gallus 2 Gallus nauicꝫ. Gallus gallꝫ
Gallicus 2 Gallicus negotiator.
Gallicadus Jnſtre
Non credis 2 Nō creꝺis. nō ipſi nō numeris
Dubius. reapt. Dubiꝫ admodꝫ ſit. Jnſ
Ambulare 2 Ambulare ꝯtinue Inſiſtit
Inambulare Inambulare horis. Jnſ.
Exodiare 2 exodiaꝫ ceremonij. exeꝺ
Exodium. ꝛ ritꝫ modꝫ ꝯuene. Jnſ.
Cadere 2 Cadere plano. Deꝺit ex
Decidere alto. Jnſ.
Subsidiū 2 Subsidiū qđ ꝑ ē ſt. Diſtin
Presidiū 2 presidiū ꝯuenꝫ. Auxilium
Auxilium. reperm ē. Imꝑ ꝑtinens ad
ſendos exercꝫ. presidiū ad uſtodiā collocatꝫ Jnſ.
Auxiliū ut ꝑſt ex ꝯuento uenit. Jnſ.
Cōputela 2 Cōputelaꝫ ē uitabo.
Cōputonꝫ Cōputo uitiꝫ admittit. Jnſ
Ceruleꝫ 2 Ceruleꝫ nūc color eſt. Ceruleꝫ
Cerulcus ſanguis. Jnſtre
Properare 2 Qui ꝑperat ꝑ nō cō feſtinꝫ Quꝫ
Festinare. feſtinat indeꝫ cō ſanguis. Jnſ.
Polire 2 polimꝫ rudia. nouamꝫ
Renare. Retera. Jnſ.
Nobilꝫ 2 nobilꝫ a nouitate meli a
Generoſus nobilꝫ. Generoſꝫ qui
Greci ..... appellat. ꝛ ſpecie
altꝫ ex cognatione eſt. Jnſtre
Nationꝫ 2 natio ſolꝫ patenꝫ qui
Gentem. Omꝫ. ſuis manꝫ exhibet. Jnſ
Preparare 2 ꝑpare ꝑ ꝑparare. Com-
Cōparare. parare undiqꝫ parē. Jnſ.
Gutteꝫ 2 Gutta manet. Stilla madet.
Stillaꝫ. Jnſtre
Cōuenire 2 Cōuenit ī unū cohortare.
Convie. Jnſ.
Causaꝫ 2 Causa eſt de qua agit.
Patronꝫ 2 patronꝫ qđ a promodaꝫ
Oratorꝫ Orator que dē. Jnſ.
Superbiaꝫ 2 Superba ē ampliabunde. Arro-
Arrogantiaꝫ gantia ē ꝑnꝫ ſuper. Jnſ.
Sanctuꝫ 2 ſacer. Sanctuꝫ ē res religiꝫ
ꝛ qđ alia ſeiertꝫ. Quicqꝫ uel qđ abeſt / ullꝫ
ad ꝑtimoniꝫ ꝑtinet. Jnſtre
Annuere 2 Innuit rapite. deſt ꝓpicio.
Annuere. Annuit ad dictū. Jnſtre.
Prelaꝫ 2 Bellū ī pace ꝓlio ē ciuſ ꝑtinꝫ
Bellum. ꝓliū ī ripa pugna eſt. Jnſ.
Diligenꝫ 2 Diligens a diligēdo ꝓpria
Curaꝫ. cuꝫ diligētia a opponit. Cura
ai eſt qua ꝛ animꝫ hoſtē ꝑ honeſte
rei eſt. Jnſtre.
Regnū 2 Regnū qđ Regit eſt. Regale qđ
Regale. regē dignꝫ eſt. Jnſtre
Errancus 2 Errans ꝑ ē errare ꝛ ꝓlet ſim
Erraticus nihꝫ qđ eſt ꝑ ſolet errare ꝛ diſtinꝫ Jnſ.
Errorꝫ 2 Error eſt an uitiū. ꝛ amor ꝛ dolor
Erratus Erratus rate uie eſt. Jnſtre
Erratꝫ 2 Erratꝫ ꝑ ſone apti eſt. ut
Erraticus nauiꝫ. Erraticꝫ hrdm uiꝫ. Jnſ.
Notare 2 nomē qđ uel bonū ut ꝑnam.
Adnotare Adnotat ꝑ nōi. qđ addit. Jnſ
Salubre 2 Salubre adhonē uſtuꝫ ꝛ ad
Salutare. cibuꝫ. Salutare qđ hoīi eſt. Jnſ.
Committere 2 Committit qđ ſua. Credimus
Credere. ꝑ ſeruā. Jnſ.
Sub ꝛ Jn. Sub nō nūq ꝑ clam ponit ut pbū
ꝑ ut cla reꝑt. Jn aut ſtatio ꝓpicuꝫ
aut nimꝫ aut nox. Jnſtre
Clamor 2 Clamor ꝛ clamꝫ ꝛ bumꝫ ē ſ ſpꝫ
Clamadus custoꝫ. clamide gmoꝫ. Jnſ
Vituperare 2 vituperare uitiꝫ ꝑtis
Culpatorꝫ. Culpatus a culpa ſinꝫ. Jnſ.
Notare 2 Notare notū facere qđ appellat
Appellare. Jnſtre
Necessarioꝫ et Necessario ut ſanguis eſt
Necessitudinꝫ. ut mihi. Necessitudo
bis ꝛ ē utpaū aut mon ꝛ ſtia. Jnſ.
Sero 2 Seruꝫ ad ſpatiū Sero ad tempꝫ
Sere. Jnſ.
Decus 2 Decus ē honeſtꝫ cuiꝫ. Gloria qđ
Gloriaꝫ honeſtatꝫ maꝛꝫ. Jnſ.
Honoꝫ 2 honor ē dignitꝫ ꝑmanens ut
Laus. ꝓpria ut ꝑhibet. Laus ē ꝓba
extimatio recte factoꝝ. Jnſ
Familiare 2 familiaꝫ ꝑtinens ad uſum cuiꝫ
Familiaris. familiaris ſt. familiarē qđ ſibi. familiꝫ ut ſanguis glādis? Jnſ
Offectorꝫ 2 Infector colorē mutat. offector
Infectorꝫ. offectus ob eſt. Jnſ.
Certus 2 Certū tempus ꝓpriū. ſit eſt certū
Verum. ꝛ certū. ut ꝑſona ut ꝓpriū. uꝛ opponꝫ
falſo. Jnſtre
Figuraꝫ 2 Figura alicuiꝫ ē op?. forma naturē
Formā. formā. uel ē formoſitꝫ die. Jnſtre
Ignominiaꝫ 2 Infamiaꝫ. Ignominia ꝓpriꝫ ab eo

qui pt aūdūsionē ī notaric. Infamis ꝙ multoꝝ
simone nasar. Jnne

Cerulus 2 Cerulū ꝙdā genēs nmer. pennes ꝙe
Pernites nocent uenit. Jnne

Viarius 2 Viarius viaꝝ guūcho. Viarius
Viarites hom guerrator. Jnne

Coitus 2 Coitus exercitandi uelūs. Coito
Coitonem. undiq; ayuūcto. Jnp.

Jeunius 2 Jeunius dies est, Jeunitas ubiab—
Jeunitas stinētia. Jnp.

Eligunt 2 Eligunt hī ligula, sīc dpn mict.
Eliguam Eliguat amisit. Jnne

Suspirat 2 Suspirat aīgit, Suspiriosus ic
Suspiriosus aptr. Jnp.

Reshaut 2 Reshaut qui fac. Resho qui redit.
Reshonem. Jnne

Austere 2 Austerus grece ꝙtundit. Senex
Senex. a senero. Jnne

Elognat 2 Elognat ī ꝑtem vt exāng. Elogat
Eloquium est pars rhet̄ supplim rom de legendo Jnp

Sedare 2 Sedare Jnan. Lenire mitis
Lenire Jnne

Feroces 2 Feroces alī. Feri Leones.
Feres. Jnne

Omnes 2 Omnes nullū excipit ī ordine ut hoīes.
Cunctus 2 Jn rei vnā ꝙmūnē notam ꝙsto dic
Vniuersus tot. vndiq; uel ī vnū sum ꝙnēre
dicēdi ꝙ prie stricte. Jnp.

Austere 2 Austere qui dedit. Admirare
Erigere 2 Coactus cupit dr. im austere pōnit
Admirare admirare uidet. Erige ualeat. Jnp

Studium 2 Studium dr est. Disciplina artis.
Disciplina Jnp.

Innotare 2 Innotat ī carne fac. Inscribere cui, ꝙpiā
Inscribere. scribere. Jnne

Comedere 2 Bono opponit malū. Comedere
Bonum. alys, nomē unq; ꝑdit. Jnp.

Decentes 2 Decens ī corpe 2 mom corporis
Formosus. formosus excellēs sīne dē. Jnp

Decorem 2 Decor ip habitu. Species ī nūbus.
Speciem Jnp.

Litem 2 Lis nascit. primāria effigiat
Controuersia ingressio partiū. lis sīne. Jnp

Rixam 2 Rixa sine armis est. 2 hī dr̄ēpore.
Pugnam pugna legem hī ul̄ nāles ul̄ moralē. Jnp.
Aut eīs palestrem exilis, aut armis ꝙ sīne,
uite dimicas. Jnne occulte celāt

Occulte 2 occulte latent. Clam celant.
Clam. Jnp.

Segnes 2 Segnes actu fac. Strenuus mar
Strenuus 2 fortē audax. valdē robustus.
Fortes 2 Jnne
Validus

Spectamentum 2 Spectacula locus ubi spectat
Spectacula Spectamenta que spectant. Jnp

Voluntas 2 voluntas que uolunt
Voluptas voluptas ꝙ uolunt. Jnp

Laudes 2 Laus fiat Jnstem. Laudare ho—
Laudationes nesta rei gestas celare. Jnp.

Fere 2 Fere fruita rigidum. Aliqū ꝙpōre
Liquido me spatij fuit est. nō mūlt ꝙd
Noy mūlt. ī mutu ī tonic nō pars. Jnne

Aptus 2 Utilis. = ydoneus. Aptus loco unit

2 rpō ꝙd habet—cu Curiosus
ut ī prudēn tia. ydoneus ul̄ Animū ꝙsilia ut
prud ī usu dū. Jnp

Saxum 2 Saxum nā. Lapis qui ꝙ saxo repit
Lapidem Jnp.

Ypc 2 Ypc nō loco distat ī palo Secundus
Secundū numerū hī. Jnvidus inuitus est. Jnne

Explere 2 Explent que deficiunt. Supplere
Supplere. que ꝑficiūt. Jnp.

Cognoscere 2 Cognoscere prime cognitionis est—
Agnoscere nonne. Agnoscere gñale ē. Jnp

Circumdare Circūdant qd unde fac. ad sacr
Olidet. ptect quas destruant. Jnp.

Fragmina 2 fragmina poterat lectio ꝙmittit
Fragmēta. fragmēta ꝙ frāgere ꝙ fracta. Jnp

Rogare 2 Rogare ul̄ ab ul̄ alys admon
Interrogare ꝙ ꝙpōre. ul̄ lege stat assignat sīml
ꝙpōre ul̄ de alio ꝙpō. Jnp.

Fulmen 2 Fulmen fruit. fulgor splēdet. ful
Fulgur 2 gure rendit
Fulgure Jnne

Gregis 2 Gregis Jumentū. Cornu ꝙ pecus
Pecudis 2 quib; 2 capit. Animāl. Canis
Animal Jnne

Quin emisti 2 Quin emisti qn die tot emptoꝝ
Quare. prima rogat. Cur ꝙre. Jnuitus
quant. Jm prior ut ī tot re ostendit ꝑfit
ꝙpōre ut ea ꝙ ꝑdere nō ē qn ut ꝑdat ī rogat
positione ꝙ circūstantia ī ytc fiat. Jnp.

Suscipere 2 Suscipit se. Sumpsit ut aqua
Sumpsit. Jnne

Paupies 2 Paup qui nō hī plūs ꝑmonij
Inopes Inops, qui nullis rē possidet Jnp.

Lege 2 Lege cum 2 pulpit armor ul̄ primonij ꝙ leo.
Dime — Dic nom ꝙ sc. Jnp.

Judicium 2 Judicium est mate 2a. Opinio
Opinionis fides dubie. Jnp.

Scius 2 Scius ad actē rectū. Scies ad volū—
Scientes tatis partē ut scius calcaus. Jnp.

Immunis 2 Immunis nōne. Jmmunis pecun
Immunis. liberā dē. Jnp.

Se 2 Se gñalit. Sese spaliter.
Sese Jnne

Histrio 2 Histrio ī ꝓpriōne hī ut palestrio.
Hiare — Hiare in re ꝙ cupide fit. sīgnificat. Jnp.

Cruciamentum 2 Cruciat dolor corpis. Cru
Cruciatum — ciatus qd cruciat. Jnne

Sodalium 2 Sodalium est homo. Sodalitas
Sodalitatem Animos ꝙ amore cuiq; gñatio. Jnp.

Pendo 2 Pendit alia ꝑdit ytc.
Pendeo. Jnp.

Stulti 2 Stulti mors cendit humanos.
Gloriosus Gloriosus ornat est moris. Jnp.

Lasanum 2 Lasanum 2 laganeū st. Lasana
Lasana — tecta. Jnne

Clementes 2 Clemens adauctus mentis
Mansuetus mānsuetus manu assuet. Jnp.

Modestus 2 Modest qui mōdū ī solēnē sunt
Moderatus moderat ustr oīa ybi tract Jnp.

Forte 2 Forte 2 uoluntū 2 ypothesim 2 adi—
Casu bus ē. Casu may ꝓpriōne
habet. Jnne.

Arbitrariꝰ 2 Arbitrariꝰ qꝫ arbitr fuit. Arbitriꝰ
Arbitrariꝰ qꝫ statuit. Inf.

Tenebrosiꝰ 2 Tenebrosꝰ locꝰ qui pr ombrꝰ
Tenebrosus. Tenebrosꝰ ꝓp ur arborꝫ. Inf

Hiberna 2 Hiberna loca. Hiemalia respicit
Hiemalia fruta

De te 2 De te loquor. quid vultꝫ. Ait de
A te 2 ay amor qui: de te testimonia
Dete 2 et e. de te. de alio. Inf.
Etc.

Infoze ne 2 Infoza qui ofa foz uti nolit —
Edfoz ire. inuꝫ ad tamꝫ ad fozꝫ
foz. fruf.

Hostile 2 hostilꝫ actꝰ: hostiꝫ ipꝫ telli.
Hostiliꝫ fruta

Atrameritle 2 Atramentale vas. Atrica —
Atramentale. mul hꝫ qui vendit. Fmꝫ.

Inter.

Abundare 2 Tupfluere. Abūdat aqua tupfluit
humor. Inter

Abrogatiꝫ 2 Abrogat qui alterꝫ auferꝫ ut
Arrogatiꝫ qui legē tollꝫ. Arrogat qui sibi digd
Superbꝫ 2 plus justicie sumit: aut alios
Gloriosusꝫ 2 exercet audiū. pro quo unꝫ
Insolentiꝫ Superbꝫ q̄ nimiū tumore fert
Gloriosꝰ videꝫ quasi magꝫ pastor. Superbꝫ
q̄ solito more solacium pia 2 alios obtat
2 uxiam. Inf.

Abstinaciꝫ 2 Abstinꝫ 2 q alioꝝ se abstinet
Continaciꝫ Continꝫ qui gradet se astrꝫ. Inf

Absolutꝰ 2 dimissꝫ. Absolutꝰ 2 qui dat amicꝫ
suū crimē 2 qui fatuat amꝫ. Di-
missꝫ 2 qui sine culpa 2, reatu alīs ut amicꝰ
vel pnꝫ. Inter

Habitꝫ 2 Abitꝰ 2 habitꝰ 2 abstinentia dicꝫ. habitꝫ 2
habitiꝫ habere. Inf. ut habitꝫ ypocrite. Inf.
Sed 2 habitꝰ 2 vestim ut gestꝰ. Inter

Abduco 2 Abduciꝫ qꝫ ad se ruꝫ ut honestū.
Pduciꝫ 2 pduciꝫ ad studia 2 doctrinā
Deducitꝫ adhonestꝫ. fruf.

Absulit 2 Absulit abhor tulit. Substulit
Substulit 2 sursum tulit. Tulit 2 rapuit qꝫ stert
Tulit fruta

Accusare 2 Accusare 2 cū crimē obiacere.
Incusare. Incusare cui q̄rela fit. Inf.

Accessire 2 Accessire 2 nomine] Accessire
Accessire aut accusatorib⁹ sigfīcat. Inf

Accōmodare 2 Accōmodare 2 rei cōmodare
Comodare. Comodare 2 cōmodū alteri. Inf

Accolaꝫ 2 Accolꝰ cognomē cultꝰ. Accolꝫ
Incolaꝫ uel finitimꝰ. Incolꝰ nō tantū
cuitatē 2 coloꝫ idest 2 hērentꝫ. Inf

Acies 2 Acies ferꝫ ad omnes aut ad oculū
Aimeꝫ armatoꝝ multū ut ad fēꝫ tenuitē.
Aimeꝫ nō aut minutē aut subtiliter
nūtꝫ sigfīcat. Inf.

Accipio 2 Accipiꝫ qꝫ ab alio datꝫ. Sumiꝫ qui
Sumo 2 postea sē rei voluntate. Teneꝫ qui
Tenio 2 accipiꝫ. Prendimꝰ qui fugientē
prendio fruto

Accline 2 Accline ad quietē vertunt oēs. Decli-
Diseline nare ad sputū. Declinare 2 fastidiū
Decline tate. Inf.

Arrabitꝫ 2 Arrabitꝫ 2 gustu est. Arrabunda
Arrabundꝰ ꝫ affectu. nolui amittꝫ libꝫ
nel aliqua re ꝓdita. frp

Arcerunt 2 Arcerunt male sigfīcat. Arrabun
Arrabunt 2 magnā ostēdat. Inf

Annuere 2 Annuit adqꝫ dicꝫ 2. assentit.
Innuere 2 innuit aut pugno. Abnuit adst
Abnuere negauit. Inter

Affirmare 2 Affirmaꝫ testimonio cōfirmaꝫ
Confirmare affirmat. Inf.

Adulatiꝫ 2 Adulatꝫ qui adrisit. Iuuenꝫ
Iuuenꝫ — fortioris etatꝫ 2. Inf.

Assuetudo 2 Assuetudo 2 corpoꝛis vel ꝓpriꝫ
Cōsuetudo vel aiē. Inter

Admittere 2 Admittiꝫ crimeꝫ. Cōmittere
Cōmittere aliqua ꝓhibita alteꝛi ꝓpꝛ. Alteꝛi ꝓhib. Inf

Detrectat 2 Detrectat qꝫ manu sinul, Con-
Cōtrectat tractat sigfīcat. Detrectat fugiꝫ
Detrectat 2 Obtrectat voce.
Obtrectat fruto

Admitto 2 Admitto 2 re 2. Admittor ab
Admitto ab ꝓsona. fruto

Assentat 2 Assentat qui ꝓbū certe dicꝫ agitat
Cōsentit 2 Cōsentit qui ei cetꝫ unanimit sent.
Assentꝫ. Assentꝫ 2 adulatione ꝓbat. fruf.

Assecla 2 Assecla 2 humilꝫ ꝓsecutꝫ
Comitꝫ 2 assidue nocꝫ trahitꝫ. Comes
Clientꝫ uel Inuenꝫ vel Amicꝫ potentioꝝ
Clientꝫ 2 vulgꝫ 2. assecla 2 comes. fruf.
hoc subintellecto filio familiaꝝ. Inf

Annūciare 2 Annūciꝫ de futuro. Nūciꝫ
Nūciare 2 de legatis. Denūciꝫ 2 ꝓnū
Denūciare 2 Renūciꝫ de amicitia vel re inꝫ
Renūciare. reputatā. Inf.

Allequi 2 Allequi ꝓsuadendo vel iubendo 2.
Elequi Elequi vice oratoꝝ. Inf.

Affinꝫ 2 affinꝫ assumitꝫ. Cōfinꝫ posse
Cōfinꝫ ssoꝛꝫ fr. Inter

Adolescere 2 Adolescere augumēto 2. Insolescere
Insolescere] coaugumeto. fruf. Exolescere
euanescēdo 2. Inf

Admissꝫ 2 Admissꝫ aut pretiū nō sistit
Cōmissꝫ. aut hoꝛꝫ ad salutatē 2 triumphū
vel ei cui equū gestauit. Cōmissꝫ vel ꝓlium
vel spectaculū. pue gaudiū nobis aliqd sigfīcat. Inf

Aduena 2 Aduena qui nuꝫ qui manu venit
Peregrinꝰ ul cui usqꝫ lōge strauꝫ a nobis
Hospitꝫ peregrinꝰ 2 nostre nō 2 communis
a peregrinādo tuꝫ amptꝫ. Hospitꝫ familiaꝝ co-
mitatu in hui⁹ armata tempꝰ 2. Inf.

Aduree 2 Aduere exte in medie est.
Exuere 2 Exuere 2 nuere. Amburere
Amburere circū urere. Inf.

Adūsꝫ 2 Adūpꝫ. Adūpꝫ stirpitus

Jmimus est · Aduersus gravis. Jnter

Astruere 2 Astruere affirmare est. Instruere
Instruere 2 acte militie vl actione. Exstruere
Extruere 2 vl alii struere. Cōstruere structo
Cōstruere 2 adūgere. Substruere aliquib
Substruere pro poni sub struere. Jnt

Aduertit 2 Aduertit ē parcentie dat.
Animaduertit 2 Animaduertit est animū ptendere
Animaduertit Animaduertit adobtegu plēdū. Jnt

Admonere 2 Admonet de pteritis. Commonet de futuris. Admonet
Cōmonere 2 de presentib. Jnt.
Monere

Aeternus 2 Aeternū nomen dr. eccl deus
Sempiternus 2 actus. Spūs dr qd semp est.
Perpetuus perpetuus nō certū mētum ē.
Unde sempiternale vl sempiternū Augustin dr. Jnt.

Aequalis 2 Aequalis ānis vl temporis vl plurū
Par 2 horū dr. par statura vl impar
Geminus aut aīa vl vitiis. Gemini nāt. Jnt.

Aequus 2 Aequus aduersus est. Justus dr.
Justus. Jnt.

Aemulus 2 Aemulus studio ē idest Inimicor
Adūsarius 2 et rudus ē rebellio. Adūsarius
Inimicus pugnax. Inimicus odio laborat Jnt.

Affirmo 2 Affirmo hoc est dicere. Affirmat bellū
Affirmo vl verum. Affirmamus negotiū.
Affirmamus Jnter

Affecto 2 Affectamus honore Adfectat munā
Adfecto. vel cupidus. Jnt

Affectus 2 Affectus desiderium significat. Ad
Adfectus fectū nō. grumati demōstrat. Jnt.

Affatus 2 Affatus dicit rogat recte dicit.
Fatus Fatus de corporali. Illud dr de fato
Dicit. hoc de fretu. Jnt.

Auferesis 2 Auferesis exprimit qn nonus fit.
Syncopen 2 cus lis vl sillabe diminutio
Apocopen. cus dr exēplo grā tēpnit pro
grōpnit. Syncope medii qdr cus dicit
pro namnit, nantes. Apocope ultimā qdr
cus dicit Luxu p luxuria. Jt aliud dicta
Solasi p solati, Nouat p nouauit, Cim p
ciuitatem. Jnter

Agnosco 2 Agnoscit notos vl nomen. Cognoscit
Cognosco scit notos vel ignotos. Jnt.

Agri 2 Agri verbalis genet. gr. illa
Fundum 2 appellat. Fundus
Predium 2 appellat ē ab eo q fundat sit.
Possessio 2 i. stabilit. vl a fundamento sedi
Amp. putat dr eo q ab hostib velut preoccupat
possidet vl dimittit. Possessio a possidēdo dr
Dq notabilis ? sit rob que nō mouet dr. Jnt.

Agonia 2 Agonia que lenta pt. idest spūs
Agonia agit. Agonia enervata vt est
tremoris. Jnter

Agmen 2 Agmen ordinata multitudo ē
Decursum ab actu nostr trahit. Decursus
ppe milit ē. ab hominū assidua dict. Jnt

Abicio 2 Abicit nostra voluntate. Projicit
Projicio fugit ab alio. Jnt.

Abstrudit 2 Abstrudit vanum est. Ab
Abstrudo stringit gemendum. Jnter

Allectum 2 Allectus dum? Cui qui cū allect est.
Allectantes Allectantem qui adhuc incipit. Jnt.

Alius 2 Alius ex plurib dr. Alter ex duob.
Alter Jnter

Allegare 2 Allegare ē rei in quā rē. Allegant
Allegare vl eas Judith ? notescere. vl gestu me
Vinare nuntio qui? inserere. Vinare est
qū gnare. Jnter

Ali 2 Alimur ab alio. Alieni? nostra sunt
Alienare Jnter

Altus 2 Altū numq significat / dm ppe
Excelsus 2 ter ? sonor. ut altus mons.
Imus 2 2 alū pteū. Sumus ? superior qui ter
Profundus ut excelsus mus. Imus in ? sonor
pte ut ymo pont. profundū in ? sonor qui uis
cui profectū dat. Jnt

Aliquis 2 Aliquis non ē n. g. declinabile ? corpus
Aliquid a masculino ? femininū ut 2 nū
fert qr aliquis uir, aliqua mulier, aliquod
marīpū. Aliquis nō cōtrie g sit qui sit significat
2 casus nō habet ut prim Da mihi aliquid. Jnt.

Amplus 2 Amplus spatij ē. plus q latus.
Plus. Jnt.

Amnis 2 Amnis circuit aque est maior
Flumen 2 q? flumen nauis q? fert. Flu
Fluius 2 mis vastior ? latior nō est
Torrens 2 flumen exundans. Torrens aque
Gurgites 2 turbuls aucta. Gurges unde
Alueus ? per? Alueus omnia ? fluuius. Jnt

Amare 2 Amare uolūtatis ē. Diligere
Diligere pretiū affert ē. 2 aliud ? significe
aliqn hoc sūme delectu fuit gemens? Jnt

Ambiguus 2 Ambiguus qd ? ambas agit
Anceps. ? dubius appellat. Jmmā mali? cōstitue ē.
2. nulli certū. Dubius ē qd ? qua pte nesciat
pt ignorans hoc ē anceps. Jnt.

Ambire 2 Ambitus magna fugā minora
Fugare. 2 ambire circuit eūdo vel ambitu
lis dr. Fugare ē pphet Jnt

Ambitus 2 Ambitus ē gnāle opus 2 di
Ambitiosus rentis. Ambitus opus dicitur
ambitiose ? coap currus Ambitiosa gnia. Jnt

Amici 2 Amicus alt sonat? Sodalis
Sodalis 2 equalitate gnātis est. Familiaris
Familiaris pcipue gnātione dr velut cus
qui ex nā familia ē nat. Jnt.

Amputare 2 Amputatus circūcisa ramis
Decidere 2 ? inutia. Decidit ex pte dist
Abscidit ramis. Abscidit omnia ve
lut tota arbore. Jnt.

Amadus 2 Amadus qd debet amari. Amabilis
Amabilis qd pt amari. Jnt

Ante 2 Ante loci significat. Antea tpis.
Antea Jnt.

Animus 2 Animus advertit ? sentit. Ani
Animadvertit advertit. Jnt.

Aliatia 2 Aliatia cuiet rebus gentib spūs
Aliantia Aliantia utrūq potest. Inter
aliatia mutta. Aliantia hostis appellat? Jnt.

Anxius ⁊ Sollicitus] Anxi⁹ ad nīās rebus. Sollicit⁹ ad timorē nel ad rēs. Jnp.

Anhelitus ⁊ Suspirium.] Anhelit⁹ laborīdus. Suspirius animi. Anxy ē. Jnp.

Antistes ⁊ Sacerdos.] Antistes appellat⁹ ē: quīa alios plangi flere q̄ faciē. Sacerdos a sacra appellatione dictus ē. Jnp

Antiquus ⁊ Priscus ⁊ Vetus.] Antiquus dicit⁹ ḥabēs q̄ nos sciam⁹. priscus q̄n sciam⁹ ag̃os uetoran fuit. Jnp. Vetus q̄ mīās nos nīa habuit

Antiquus ⁊ Vetus.] Antiquū q̄ quasi ḡnāte memoriā q̄ ānicante actu. Vetus q̄ iā inemarā ⁊ ut vsus ridet. Jnp

Anus ⁊ Vetula] Anꝰ ab ānos minuendo dr. Vetula ab etatis ḡnitate. Jnp.

Annius ⁊ Annifluus ⁊ Annosulus ⁊ Annosissimus ⁊ Annosus.] Annius ḡtis ānisano ⁊ ut ānua unius dr. Annifluus ānis fluentū q̄ ḡgrediēs ānis ḍcis. Annosulus tm ānos hꝫ ut ānosulus puer. Annosus pl̄ ānos est ut ānosorum unus. Annosissimus ultīa ⁊ tm ānos ordinē ḡnāte ut annalis libro Annalis historia. Jnp.

Anus ⁊ Anus ⁊ Spūs ⁊ Memoria ⁊ Animus.] Anus sapiēs. Anus uinus. Spūs spiraīs. animus exīmentū qđ uita ē. aut bene aut male uita ḡnerāte ⁊ corporis. Jnp.

Aptus ⁊ Volens ⁊ Idoneus] Aptus ⁊ loco ⁊ tpe. Volens adultus ⁊ fortis ut puer. hic uolens ꝑ. Idoneus ydonius dicit⁹ ut opus aut tpus ⁊ gñia aut sensus usus dr. Jnp.

Apparatus ⁊ Paratus] Apparatus ⁊ tum ⁊ ē. apparatus exhibet. Jnp.

Aperire ⁊ Recludere] Aperit⁹ q̄ngit tact⁹ sensus. recludit⁹ intima interioris. Jnp.

Appellare ⁊ Compellare] Appellat ⁊ ad alīm ⁊ ponit ut alīm dicat ut nomē. Jnp. alloq. ⁊ appellat ⁊ ꝑ nomen

Apparet ⁊ Patet] apparet q̄ uidet. patet q̄n obstat. Jnp.

Apponere ⁊ Exponere.] Apponit⁹ alīq̄d ⁊ rei ḡrē Exponit⁹ tollit⁹ est. Jnp.

Aqua ⁊ Unda] Aqua natiꝫ ē. unda copia est. unde ⁊ abundāter dicim⁹. Jnp.

Aridus ⁊ Siccus] Arida ramus. ab aridus dr. Siccus humidus aut est. q̄ humor adhuc. Jnp.

Ardet ⁊ Comburit] Ardet flāmis. Comburit calor. Jnp.

Anima ⁊ Animal] Anima quia ꝓpriū nīal ⁊ sentiēs Animal, quasi animans ⁊ sensibile est. Jnp.

Arguit ⁊ Candulus.] Arguit⁹ multa loquēdo. ⁊ qđ alios arguat ronem. Candulus multū loquit⁹ q̄n ꝓba ma genit aut gessit. Jnp.

Arctus ⁊ Artus] Arctus est q̄n pars alīa arctat. Artus q̄n alīa pars ꝓtēdit exprīmit. Artialis q̄n ꝑtinet libralis ars nobilitate exercitus ē. Jnp.

Ars ⁊ Artificium] Ars honestum opus est uolūtabile ut manuum. Jnp.

Arma ⁊ Tela] Arma ꝓtegit⁹ corp⁹ Tela mittit⁹ ut sagitte. Jamia. Lapides. Jnp.

Arbitrii ⁊ Iudicium] Arbitrū q̄ uolūtarie fit. Judicium fiat.

Arbitrium ⁊ Arbitrium q̄ uolūtarie ē. Arbitrium uel Judicium. Jnp.

Arbor ⁊ Arbos ⁊ Arbustum] Arbor dr omne lignū. Arbos tm fructifera. Jnter.

Arguere ⁊ Coarguere] Arguere est ostendere ꝓbationē ⁊ argumēta dr ē. quem ostendit. Coarguit redarguit ⁊ ꝓbat. Jnp.

Astutus ⁊ Callidus] Astutus genus genendi dicit⁹. Astutus ē callidus oppidū dicit. Astutus ⁊ nos astutos expeditos q̄ Ducalis dicim⁹. Agilis nō motu corporis est. Jnp.

Astrum ⁊ Austerum] Astra nā ul' actu ē. Austerum ḡnitu ꝓprium. Jnp.

Assidue ⁊ Considere] Assidue est ꝓpato labore cōsidere. pene ḡminato. Jta alius sedentē dat. alius sonus. Jnp.

Assidue ⁊ Sedule ⁊ Sepe.] Assidue rebulatus ē. Quod die nō ꝓmittit. Sepe frequentat est. ul' tpus spatiū. Jnp.

Asserere ⁊ Inserere ⁊ Deserere ⁊ Conserere ⁊ Disserere ⁊ Exserere.] Asserere assignationis est ei uendi q̄ qđ audit dest dicti ꝓmat. Inserere ame ꝓbationis sigillat. Deserere ē ordine exponēdi. Conserere unitas pluriū simul seruat. Disserere qđ alibi scripū ē tractare. Jnp.

Astringere ⁊ Constringere.] Astringit⁹ studio. Astringit⁹ frenis. Jnter

Ater ⁊ Niger ⁊ Fuscus] Ater alienatū ab colore est qđ de fumo. niger albo ḡnatus sed modicē est colore. Jnp.

Audax ⁊ Audens] Audax robustus est. Audens ḡre tridens. Jnp.

Augurium ⁊ Auspicium ⁊ Omen.] Augurium ex sono uocis aut Auspicium ex uolatu auiū. Omen ex quolibet dicto ⁊ re ꝙ ore humano fit. Jnp.

Audax ⁊ Iustabilis ⁊ Cupidus.] Audax est in ꝓpto modū Justabilis q̄ nō ꝓt ratione Cupidus nō ⁊ unūq̄ ⁊ bellicus. Jnp

Auctoritas ⁊ Dignitas] Auctoritas ab augendo. vocabulum sumpsit. Dignitas

Esse honorus ostendit. Inter.

Auxilium ꝛ Subsidium ꝛ Presidium — Auxilium est ab ꝑnas petitū in aduersis. ꝛ auget vim ꝓtis ei cui affertur. Presidia arces ꝓmuntur. sed in ꝓnti essay ꝓsidio. Subsidia regnis et ꝑsonis ꝓsunt pubday. Aly in diuersis. Auxilium laborantib⁹ mittit. ꝓsidia ꝓmuniunt subsidia ꝛ obsunt ut ait magister nemo. dct. Inter.

Auspex ꝛ Auspex — Auspex raptor. auceps raptor. Ira alitis opus ē. Alitis diuinatio. Inter.

al Auxa ꝛ Cupidus — Auxa qui ꝑsuasus. Cupidus qui alium ꝓperat. Inter.

Auree ꝛ Auridus ꝛ Inauratus — Aurum qd ē pure auro simile ē. Auratus qd ē de alia mā. factus mixtus auro ꝛ. Inaurati qd ꝑtim deforis auro ornati. Inter.

al Auctor ꝛ Adiutor ꝛ Ector — Auctor minus Iuuat qd addit. Adiutor Iussione. Ector qui ꝓcipit. Inter

al Audacter ꝛ Audacem ꝛ Temerarium — Audax i dne ꝓpe. Audax qui ꝓcul⁹ ab omni ꝛ nimia essay ratione. Temerarius qui ꝓ filio nō agit ꝛ ꝓdigy nō estimat. Inter

Auena ꝛ halena. Auena grama. halena aue ꝛtinacula uincula ꝛ ꝛ compagines audiatur day.

B. Inter.

Basiu ꝛ Osculū ꝛ Suauiū — Basiū ꝓprie dr. Osculū Amice. Suauiū Luxurie. Inter

al Barbarismus ꝛ Solecismus — Barbarismus ē vna locutio Solecismus in ꝑsona. Aly dnt Barbarismus ē ꝑmone ꝛ. Solecismus ē ꝛ ꝑpe. Inter.

Benefitium ꝛ Opus — Beneficiū grā dans. opus mā. seu qd būnū ꝛ ꝛ lib⁹ dans. Opus ē ꝛtinuitas. Inter.

Bellum ꝛ Duellum — Bellū dr qd ē ꝛ ē ꝛtus gen⁹ Duellū ē tm cū. qd duellū ꝓpe ē ꝛ duo ꝓcr. Inter.

Bellus ꝛ Pulcher ꝛ Pugnax ꝛ Certamen ꝛ Acrem. — Bellū ē ꝓpe dissert⁹ ē ratione. ꝛ bellus ē dans. ꝑ qu⁹ gaudet pugnat ē duo ꝛ al ꝓpe alqñ sine fer⁹. Certamen virtutis honor⁹ loco ponit. Acer ē ꝛtuctio ꝓnt⁹ est. Vl ꝓna ꝑs qne semp ut on lor⁹ vsus. Inter.

Bellatorie ꝛ Belligere ꝛ Bellipotens ꝛ Bellicosissimū — Bellator bellū tractans ꝓ ꝓdator ꝓdy. Belligr qui bellū gerit. Bellipotens tumult⁹ ac mot⁹ ꝓpe dr ꝓ hoste ꝛ Cursus. Bellicosissimus appellat/aliquod bellū exprim⁹ ꝓ laudem ꝛ clusus. Bellicosissimus bellax ꝓtractus ꝛ signis suis ꝓ gloriosissimus. Inter

Beatus ꝛ Opulentus ꝛ Copiosus ꝛ diues ꝛ locupletus ꝛ fortunatus ꝛ honestus —

Beatus dr aut ꝓpter quem aut ꝑ quem aut ex quib⁹ mortalium. Opulent⁹ qui opes suo labore ꝓcurat. Copiosus qui affluenter opes multas ad ꝛstruendū hꝫ. Diues ꝑ diuulgatā copiam. S. Longius alueus copiade. Fortunatus ornatus magnificus. honest⁹ dignitate ornatus. Inter

Benignus ꝛ Liberalis ꝛ Largus — Benign⁹ ē qui bñ agendo qd dat ꝓficit. Liberalis qui ex re sua ꝛ ꝛ ꝛtus. Largus qui dat copiose. ꝛ plene largus qd genus — dicit. Inter

Benivolus ꝛ Benivolentia — Benivolus ꝓpe bone ē volūtatis. Benivolentia ē affect⁹ ꝛ ꝛtus ad alt⁹ ꝓpe. Inter

Bibere ꝛ Potare — Bibim⁹ nutrim⁹ ꝓpter nos. Potare ꝓprie.

Bonus ꝛ Pulcher ꝛ Egregius ꝛ Eximius ꝛ Solus ꝛ Magnificus ꝛ Nobilem — Bon⁹ ab ē. pulcher ingeni⁹. Egregius ꝛcluso ē grege electus. Eximius ab omnibus ad ꝓpe remot⁹. Preclarus opus claritate gloriosus q̄ ꝓpter opus clarus. ag̃ magnus ānus. Nobilis nob⁹ bello ꝛ fortitudine ne ꝓgnus. Inter.

al Brevis ꝛ Pusillus ꝛ Parvus ꝛ Exiguus. — Brevis loco ꝓpe ē. pusillus magno ꝓpe vasis ꝛtio. Exiguus nō mīme ꝓnosus est. Inter.

Busta ꝛ Monumentum ꝛ Tumulus ꝛ Sepulchrum — Busta appellat ubi cadauera hominū ꝛ ꝛtur. monumentū dr opus q̄ fit ne de eo q̄ mortuus noticia ꝛ. Tumulus ꝑt ꝓpter quē mortui a rumore dicunt. Sepulchrum quo reliq̄e defuncti ꝛ ꝛtur solent. Inter.

Caritas ꝛ Caritudo — Caritas dr vnd quadrupes caritudo q̄ ꝛ ꝛtura appellat. Carne nō ꝛ quo ꝓmelius nichil ꝛ ꝛ habuit acceptū. Inter

Canus ꝛ Cauans ꝛ Canorus — Canus nota ē. Canens nomen suū ꝛtans ꝛ volans ꝛ ꝛtus. Inter

Cancer ꝛ Cantus — Cancer ꝛ cānit. ut suum modulatus ꝛ cānit solūmodo voce. Inter.

Carmen ꝛ Poema — Carmen a canendo dr quia mane surgit poema a ludus. Inter.

Casus ꝛ Fortuna — Casus ē qd ꝛtingit ex ordine. Fortuna ambiguus est. Inter. q̄ adūersus esse Inter

Causidicus ꝛ Oratorius — Causidicus ipse mā dicitur ē. qui causam ꝛ gumento. Inter oratoria ois ē. Inter

Causa ꝛ Patronus — Causa multus sens hr. Plino pauca ꝛ ꝛ ꝛtualiter ꝛ ꝛ. Inter.

Cadere ꝛ Decidere ꝛ Concidere — Cadit ꝛ ictibus. Decidere ꝓprie ꝛ cadit ꝓmul ē mult. Inter.

Capere ꝛ Decipere — Capere modus. Decipere ꝛ noctu ut insidiose. Inter.

Casses ꝛ Inanes ꝛ Vanus — Casses velut quassa. q̄ multis ꝛ ꝛ ꝛ. Inanes ꝛ vacuus q̄ ꝛplen⁹ solet. Vanus quod ꝛtudine ꝛ deficit. Inter

Casta ꝛ Pudica ꝛ Sancta — Casta corpore ē virgo pudica ad⁹ sed in nupta. Sancta nō solum corpe sed ꝛ ad⁹ ē tegit. Inter

Castitas ꝛ Castimonia — Castitas corporis ē. Castimonia ꝛligiosus. Inter

Capillany ꝛ Capillary ꝛ] Capillarꝫ nꝝ ulos magnos hñtes
Capillosy] rightmr. Capillosꝝ nꝫ hirsutos
demostrat. Jnnc.

Cautes ꝛ Cauty ꝛ] Cauty ꝛ aspitate mollꝫ pcto
Saxa ꝛ] Saxa rotunditate ꝓpriãm
Rupes ꝛ] Rupes ꝓpe mare abscãpũ: scopulꝫ
Scopulos] saxa ꝛ man emissa agrestꝫ
trãslatiue dcte. Jnnes.

Cedre ꝛ] Cedrꝫ magn quꝫ pumꝫ violentꝫ
Vevlepare] fugellare. cla. Jnnc.

Celꝫ ꝛ] Celꝫ ꝛ Elementꝫ hor quadrupl.
Celestes ꝛ] Celestes celo non. Celites qm ꝙ
Celites ꝛ] normalib⁹ ire ꝓh ꝛ celꝫ virtutꝫ semꝫ
Celebrat] Celebrat quꝫ celo habitat. Jnnꝫ.

Celebrare ꝛ] Celebrare ꝛ ꝓpe religione. frequ
frequentare. d tam⁹ frequẽtia. Jnnꝫ.

Celeumate ꝛ] Celeuma. atis. arꝫ nautꝫ vele =
Velocamen] cãmꝫ ꝓpriꝫ ꝛ ꝓpere. Jnnꝫ.

Caepi ꝛ] Caepi de capitꝫ scribꝫ. Coepi de
Coepi] principio. Jnnꝫ.

Cedere ꝛ] Cedo. ere. qnꝫ locũ ꝓ se ꝛ. Cõcedere
Concedere] dare. nõ renuit ꝛ permit. Jnnꝫ.

Certare ꝛ] Certo. aspiratiue inde ꝛ. Certatim
Vertim.] Certatim. certatim. ꝛ. mediatiue Jnnꝫ

Certamen ꝛ] Certamen. certaminis. Gladiatoꝝ. d.
Contentionꝫ] Contentio altercationis. Jnnꝫ

Cuius, corone ꝛ] Cuius ꝓprie ꝛ qne dat ob
Cuius coronã] Cuius. quãte ut. ordinatur.
Cuiusquam ꝛ ꝛ. ꝛ. Cuiusquãte. quãtitatis. quãtus. dꝫ.
mor ꝛ ꝓpriatiue. Altera dat ꝓpe cuiusq
Altera ꝝ Cuiusq. Jnnꝫ.

Cuncte ꝛ] Cuncte ꝙ cuncti cõstat. Dome
Domestice ꝛ] stice ꝙ de mestꝫ nostꝫ. Jnte
Intestinꝫ] stinꝫ ꝙ pace ꝓh ꝛ. ꝛ. Cꝛ grauꝫ Jnnꝫ.

Ciuitatꝫ ꝛ] Ciuitatꝫ ꝛ. tatis. Jnnꝫ
Incolatꝫ] ꝛ pulsꝫ alumꝫ. Jnnꝫ.

Cinerꝫ ꝛ] Cinꝫ ꝛ fero de. Cinerꝫ defunct
Cineres] appellat. Jnnꝫ.

Ciuis ꝛ] Ciuis ꝛ incolꝫ loci ꝙ ciuitatis ut nim
Ciuꝫ ꝛ] dꝫ. Ciuꝫ ꝙ ex ciuitate ut ciuis
Ciuitas] ciuilꝫ. uel ciuꝫ loci ꝙ ciuitatis
dant. Ciuitas numꝫ ꝙ ꝓpriꝫ ut ciuitas
decem milia ides ꝙ plꝫ simꝫ ut. Jnnꝫ

Clipeꝫ ꝛ] Clipeꝫ ꝙ ante ꝓpectꝫ ides scutꝫ
Clipeus] corꝫ corpꝫ ꝛ ꝓponꝫ. Clipeꝫ aut
ꝛ quo ꝓtegimꝫ ꝙ ꝓmittꝫ a celando ꝛ nobili
tãdo uꝫ ꝛ nobilꝫ ꝓpriꝫ dicitꝫ. Jnnꝫ.

Clarꝫ ꝛ] Clarꝫ qnꝫ fama honorꝫ pbli
Illustrꝫ ꝛ] cant. Illustꝫ fama illustrat
Insignꝫ] ꝛ. qui laudꝫ alios ꝙꝫ. Insignꝫ
in virtute admirabilꝫ est. Jnnꝫ.

Clamor ꝛ] Clamor ꝛ nabilis ꝙ ut holꝫ
Clangorꝫ] Clangor ꝛ nabilis ut anser ut
tubaꝫ. Jnnꝫ.

Clemetes ꝛ] Clemens ꝙ ꝛ tinat⁹ ad lenitat
Manuetꝫ ꝛ] ꝛ pensat⁹ mẽtꝫ. Mãsuet⁹ manu
Modestꝫ.] assuet⁹ ꝙ mãsuetudinis animꝫ alia
lib. Modestꝫ modũ reb ꝛ ꝓpatꝫ assuet⁹ adhibẽs. Jnnꝫ
Copulatꝫ ꝛ] Copulatꝫ ꝛ ligatꝫ ut sonat ut ꝛ
Catenatꝫ.] matrimonꝫ. Catena nectit uel
ligat ut ꝛ. Jnnꝫ.

Conspicuꝫ ꝛ] Cõspicuꝫ cognitꝫ est. Sententia
Sententiatꝫ] ꝙ ꝛ ꝙ ꝓnuntiatꝫ Jnnꝫ.

Conspicuꝫ dare ꝛ] Cõspicuꝫ dare ꝙ despectꝫ. Sua
Suadere] deꝫ nostꝫ uoluntate. Jnnꝫ.

Celibatꝫ ꝛ] Celibatꝫ ꝙ ꝛ qne mãs pactu posse ꝛ domuꝫ
Palatꝫ.] ambitꝫ. palatꝫ ꝙ ꝓpriꝫ ꝛ. ꝛ. Palatiꝫ
ꝓpriꝫ ꝙ ꝛ. Jnnꝫ.

Consuescere ꝛ] Cõsuescꝫ. ꝛ. Jnsuescꝫ. Jnsuetꝫ
Insuescere ꝛ] Assuescꝫ. ꝛ. ꝙque.
Desuescere.] Jnnes.

Comodatꝫ ꝛ] Comodatꝫ. Amico aliꝫ uestꝫ. pecu.
Mutuo dare] hac ꝙ ꝛ qnꝫ deꝫ ꝛ. Mutuo
dare. ꝛ. ꝛ. ꝛ

Cornua / Corna ꝛ / Cornuꝫ — Cornua dialing ſt. ut lous vl' Anthor nauig. Cornua ꝓma rotn' gen' arbou Jnꝑ.

Creare ꝛ / ꝓcreare. — Creare magiſtr' adhonore gerebat ꝓcreauit ſily. Jnꝑ.

Credulus ꝛ / Credibilis. — Credulus qui credit alijd. Credibilis cui credit. Jntre

Criminatores ꝛ / Caminiosus — Criminator qui alium crimen ſfert ꝛ ꝓpr' ſne. Criminosus qui crimen ſ ſibi ſuſpitionē quoq; ad ſne. Jntre.

al' Cunctos ꝛ / Cunctus — Cūctus qui vbiq; ſt. Cunctus q; ſolo uno ſt. Omnis qui ſ omnes ſt lond Omnes. Jntre

Cupere ꝛ / Velle. — Cupiditas nomināt ſfert. Voluntas libra ē. Cupiditas ſ cupiāna ē. Voluntas moderatrix. Jnꝑ.

Curiosus ꝛ / Gloriosus. — Curiosus aſt. gloriosus amabilis. Jntre

Custodire ꝛ / Seruare ꝛ / Obſeruare — Custodire clāues. al' vinctos vt custodia dē. ꝓbum' aſſertio. obpugnū alios ꝗd ſanctū. Jnꝑ.

Custodes ꝛ / Custodiae — Custos dicit' qm custodit. Custodia ipſe qui custodit. al' locus ubi custodit. Jnꝑ.

al' Curas ꝛ / Diligentia — Cura qua res habent ꝛ minut. ꝛ cruciat ſfert. Diligentia ē mentis ꝛ ſine negligentia.

D. Jntre.

Da ꝛ / Ede ꝛ / Dona — Da ſuperflua ē. Ede bestiali more q; homo Da alimꝫ ꝛ Ede mihi. Dona obſeruanda Jnꝑ.

Dānatores ꝛ / Condemnatores — Damnator qui alium ꝓbatum condemnat capitis ꝓmio ꝓmiat. Condemnator ꝑsonā reū ꝛ ꝓmiū ad dānū. Jnꝑ.

Dānatus ꝛ / Condemnatus — Dānat' uel ab uno ē uel pluribus. Condemnatus uero ab aliquib; uel ꝓpr'. Jnꝑ.

al' Dānus ꝛ / Actiuus ꝛ / Detrimentosus — Dānū ꝓprie ꝛ ſpecialiter nocens ſne. Actiuus ſ actiua ſ actiuū ꝓprie. Detrimentosus uero nocens dānū eſt. Jnꝑ.

Dardana ꝛ / Dardana / Dardanus — Dardana mulier. Dardana Regio Dardanus ciuis uel rex hoc.

Desit ꝛ / Desistit — Desit ſigno uel nomine. Desistit ꝓſidio uel ope. Jnꝑ.

Deus ꝛ / Deos. — Deus nā eſt. ipſe. Dij nō qui ſolent ſ deor nōe ꝓmiſcue. Jnꝑ.

al' Desertus ꝛ / Derelictus — Desert' ſcil' derelict' ſtruc.

Decretus ꝛ / Edictus. — Decreto hoc eſt roborato. Edicto nouo. Jnꝑ.

Determinare ꝛ / ꝓnūciare — determinat magiſtr'. ꝓnūciat Judex. Jnꝑ.

Demittere ꝛ / Dimittere ꝛ / Relinquere — Demittit' ꝛ ſyncopatum. Dimittit' uelut aliquē. Relinquit' ꝛctō linquit'. Jnꝑ.

Deformis ꝛ / Informis. — Deformis cui deeſt forma. Informis ultra formā. Jntre.

Delectatus ꝛ / Delectorius — Delectatus ꝗd ſpē uel delectū eſt. Delectorius ꝗd ſpē delectat ꝓt. Jntre

Decennis ꝛ / Festiuus — Decem̄ mensiū ꝓbat' feſtiuus natiua Jnꝑ.

Directus ꝛ / Derectus. — Directus ꝓ directū uadens. Derectus ꝓ latinū ꝓfectus. Jnꝑ.

Denigrare ꝛ / Denigrare — Denigrat' qui curat ſt. Denigrat' cū aliquis tradimus. Jntre

Dennis ꝛ / Dennem. — Dennis dens ꝓtinus dicit'. Dennis uero ꝓ. Jntre

Delectus ꝛ / Permissus — Delectus qui ſt derelictus ꝗ ſibi debuit idest cū ſibi ꝗ ꝑmittit' ꝗ ſibi debet. Jnſpo amabat delectū ꝗd Laur' aliqñ eē ꝗ ꝑmittit. Jnꝑ

Diuine ꝛ / Diuinus — Diuine ſic magnifice. Diuinus ſancte illiberaliter. Jntre

Dispare ꝛ / ꝓmpare / Separe — Dispar ꝓ equalib' Impar ut ſtirps pauper. Separe humilior. Jnꝑ.

Disolorem ꝛ / Insolorem — Disolor deſpect' coloris idest carens nitoris ꝓpaidus. Insolor aut ex colore natus ꝓ alio colore ut color ſtue nigr' pulpus. Jnꝑ.

Disrūpere ꝛ / Derūpere ꝛ / Surrūpere ꝛ / ꝓrūpere / Erūpere — Disrumpit dupl' ꝓhib' ꝓlig. dem̄ bit ad aliqd uel aliqm applicatus Derumpit zelo unſt idest Supius Surrumpit vitiis ꝓrūpit ꝓpl' ſt ꝓl' ſibi. Eruptus ſtirpitus libidinis. Jntre

Diutinus / Diurnus / Diutinum — Diutinus ad ꝓlixitatē dicit'. Diurnus ꝗ. longitudo ſpatij. Diutinum diuꝝ ꝗd quandiu ꝗsq; ut diuturnus memoria. Diutinat diuꝝ abeo ꝗd ꝛ diu durauit. Jnꝑ.

Dimidius ꝛ / Dimidiatus — Dimidiū ꝗd totius ſ duas ptes diuiſas ꝑ equalia. Dimidiatus aut ꝓprio eſt de dimidio. Jntre

Distinctiones ꝛ / Subdistinctiones — Distinctio ſtinct' ſepī. Subdistinctio ſtincto nō ſufficiēte. ꝗſi minuta ſtinct'. Jntre

Discernē ꝛ / Secernere — Discernit ſ tres diuidit Secernit nō ex multis. Jnꝑ

Dissentibiles ꝛ / Dissensibiles — Dissentibilis ē ꝗ ab eodē dissentit Dissensibilis nō ꝗ ꝑ se ꝗn dissentit. Jnꝑ

Diuus ꝛ / Exander — Diuus ꝗn cupit ꝓbā usū ꝗ ſtinct' Exander ꝗn singulis ꝗbus ꝓmotus cupidē deſert. Jntre

Diripere ꝛ / Eripere. — Diripit cū ex ꝓximo ꝓpe ꝛ ſubtrahit rapit. Eripit aut cū labore ꝛ diligentia ꝗrit. Jntre.

Dilectus ꝛ / Delectus — Dilectus adhibēdo dicit'. Delectus ab eligendo. Jntre. Dilectus affectus delectus Judicij. Jntre.

Disertus ꝛ / Desertus — Disertus eruditus ē. Desertus derelictus. Jnꝑ.

Delunt ꝛ / Deluit. — Delunt ꝓpriant, delunt purgat. Deluit qui differt adyſnedū. Jnꝑ

Donare ꝛ / Tribuere — Donat aliqui aliq. Tribuit ꝓ zelo. Jnꝑ.

Donum ꝛ / Munus? — Dōm dantis. munus accipientis. Illud dātū. hoc a munerando uel a moueō dictum. Jntre.

Dona ꝛ / Prema ꝛ / Munera. — Dona hoīs dantis. ꝓmia uictoris tribuunt. Munera dant offerūt ꝛ munera ens equis militis Offa

Pungitiy que q̃dam ꝯtinia uocant. Jnter

Ducem ꝛ Ductorꝫ ꝛ Ductuꝝ] Dux qui semel duxit exercitum Ductor qui sepiꝰ. Ductor qui uix demouetur. Jnt.

Dulcedinē ꝛ Dulcoꝛ ꝛ Dulcamentū ꝛ Suauitatiy] Dulcis q̃ gustu est. Dulcamen ꝛ aiũ. Suauitatē multi dicũt q̃ nō sit ꝓpriꝰ dulcis/ nō ung̃. Dulcedo est mel diuꝰ ꝛ Suauitas aeriꝰ q̃ dulce nō est. E. Jnter

Ebriꝰ ꝛ Ebriosꝰ] Ebriꝰ multũ bibẽs ꝰtinuꝫ: Ebrio sꝫ nō sẽp multũ bibẽt demouetur. Jnt.

Egestas ꝛ Inopia ꝛ Misiꝛ ꝛ Penuriam] Egestas est ꝙ qui caret ꝛ quo opꝰ habẽt ꝛ aliꝫ rogãdꝫ egere cogitur. Inopia est cũ nullo opꝫ. ad uictũ adest. Misia aũt dr̃ q̃ fruãlꝫ ministrat ꝛ ꝙnq̃ ꝛ congrue ab hoiẽ. Jnhꝫ Estimatur/ q̃ ꝛ̃ ꝓpꝫ amittit ꝓpiũ cũ ꝙ ꝛ̃ gerit. Penuria ꝓma ꝛ inopia q̃ ꝓme uitat hoiẽ. Jnter.

al' Elinguem ꝛ Eliguiatꝰ] Eliguꝰ hꝫ lĩguã ꝛ̃ usꝫ mutꝫ Eliguꝰ nō ꝙ sine lĩgua est. Jnt.

Eloquiũ ꝛ Eloquiy] Eloquiũ actꝰ ꝛ prudẽs est. ꝛ loquẽdi elegãs scientia: Eloquiy nō custodia ꝛ ꝛ actꝰ. Jnt.

En ꝛ Em ꝛ hem] En ecce uel ostẽdẽtis ꝛ. Em cũ ꝓpe pas hem cũ dolore ꝛ admiratiõe. cũ admiratiõe ꝛ ꝛ ꝓpe. Jnt.

Ensem ꝛ Gladiy] Ensis dictꝰ q̃ est. Gladius tonꝫ Jnter

Erraticus ꝛ Erraticuꝫ] Erraticuꝫ qui nõ errat nichil ꝛ nichil sꝫ aliud q̃ Erratico ꝙ ad motũ Erraticus qui aliquo tẽpe ꝓne errat. Jnt

Erucre ꝛ Diruere.] Erumpy labore. Diruuntꝫ ruina. Jnt

Eu ꝛ Heu] Eu ꝓtincto Laudis est. Heu dolẽtis uel gemẽtis. Jnt.

Exedunt ꝛ Exesum] Exedunt uerbũ Suetonii. Exesum mordẽtiũ. Jnt.

+ Exercitiones ꝛ Exercitus] Vbi ꝛ quo Jungꝫ q̃ exercẽt ꝛ colligũt ꝛ ꝛ. Exercitꝰ nō ꝙ nũtꝫ pedit. Jnt.

Exitꝰ ꝛ Exitꝰ] Exitꝰ anni dicꝫ ꝛ. ꝙ ꝛ̃ ꝓdit.

Exitꝰ] Exitꝰ qui ꝛ Januꝫ est Jnt

Exultare ꝛ Insultare.] Exultare gaudẽ ꝛ̃ ostẽdit Jnsultare malꝫ alicui gaudẽdo demonstrat. Jnt

Exercitꝰ ꝛ Exercitꝰ] Exercitꝰ Liberi. Exercitus militꝫ. Jnt.

Exequi ꝛ Persequi ꝛ Consequi ꝛ Ysequi.] Exequi nichil. ꝙ ꝛ̃ ꝓgredi ꝛ cõsequi aliqñ. ꝙ ꝛ̃ aliꝫ ꝛ ꝛ cõsequi. Jnter

al' Exanimus ꝛ Inanimus] Exanimꝰ qui aiã ꝓdidit ꝛ. Inanimꝰ qui nũq̃ aiã habuit.

F. Jnter.

Fedus ꝛ Foedus] Fedus ꝛ nichil manulꝫ. Turpis actus ꝛ ꝛ̃ ꝓbꝫ. Jnt.

Fallere ꝛ Decipere] Fallere ꝛ, decipere ꝛc. Jnter

Fanum ꝛ Nephas ꝛ Scelus.] Fanum ꝛ Nefas dr̃. ꝛ. locus. Nephas abhominatũ est. Scelus ꝛ Jnter.

Famam ꝛ Opinionem ꝛ Rumorem ꝛ Existimationē] Fama ꝓ uulgatione hꝫ. Opinio Judicium. Rumor ꝛ Existimatio sꝫ. Suspitionē. Jnt.

Facilenter ꝛ Facultatiꝫ] Facultas ꝛ ꝛ̃ ꝓpꝫ est. Facultas expedite est ꝛ. Jnter

Farcinat ꝛ Dimittit] Dimittit ꝛ ignauũ ꝛ ꝛ̃ mittit ꝛ facere aute ꝛ ꝛ. ꝛ dr̃ ad hoiẽ ꝛ. Jnt.

Famulus ꝛ Seruus ꝛ Manapus] Famulus. ꝛ ꝛ̃ ꝓpꝫ est. Famulus ꝛ ꝛ̃ ꝛ. Seruus ꝛ ꝛ̃ ꝛ. Manapus ab hostib manu ꝛ. Jnt.

Fatuus ꝛ Stupidus] Fatuus dr̃ ꝙ fatuꝰ ꝛ ꝛ̃ ꝛ. ꝛ ꝛ̃ ꝛ. Stupidus nō ꝙ lapidẽ ꝛ ꝛ̃ ꝛ. Jnter

Famosus ꝛ Infamem.] Famosus ꝛ, de quo fama loquit ꝛ ꝛ̃ male ꝛ. Infamis ꝛ male fame. Jnter.

Fastus ꝛ Fastos.] Fastus Sybilla dicit ꝛ. Fastos libros fastos. Jnter

Femur ꝛ Partus] Femur ꝛ ꝛ̃ est. Partus femineus Jnter

Furere ꝛ Furiosus] Furere ꝛ animi est. ꝛ ꝛ̃. Jnter dicit ꝛ ꝛ. Furiosus. Jnt.

Ferox ꝛ Ferus.] Ferox aiũ est. Ferus natura. Jnter

al' Festinare ꝛ Properare.] Festinare ꝓpriũ hꝫ ocius ꝛ ꝛ̃ ꝛ. Properare. ꝛ ꝛ̃ ꝛ. Properato id ꝙ ꝛ̃ ꝛ ꝛ̃ uoluntate manere ꝛ. Festinato ꝛ ꝛ. Properato repellitur ꝛ. Festinato ꝛ ꝛ. Properato ꝛ ꝛ. Jnt.

Ferax ꝛ Fecundus ꝛ Uberꝰ ꝛ Fertilis] Ferax ꝛ ꝛ ꝛ. Fecundus ꝛ ꝛ̃ ꝛ. Uber ꝛ ꝛ̃ ꝛ. Fertilis ꝛ ꝛ. Jnter

Fessus ꝛ Fatigatus ꝛ Lassus] Fessus ꝛ ꝛ. Fatigatus ꝛ ꝛ. Lassus nō dicit labore. nō motu ꝛ. Jnt.

Fertile ꝛ Fructuosus] Fertilis agros ꝛ. Fructuosus qui ꝛ. Jnt.

Festus ꝛ Solemnis] Festus ex ꝓpriãdi ꝛ. ritus grece ꝛ. Solemnis ꝛ ritus quod adhoiẽ ꝛ. Festus ut ꝛ ꝛ. Solemnis ꝛ. Festus ꝛ ꝛ. Solemnis ꝛ. Jnt.

Finitus ꝛ Finitimus] Finitus ꝛ ꝙ ꝛ̃ finẽ ꝛ. Finitimus ꝛ. ꝙ ꝛ̃ ꝓpe finẽ ꝛ. Finitimus ꝛ ꝛ. Jnt.

al' Finis ꝛ Confinis] Finis ultimus ꝛ. ꝛ ꝛ̃ ꝛ. Confinis ꝛ. Affinis nō ꝛ ꝛ. Jnt.

Firmus ꝛ Validus] Firmus ꝛ. Firmamentum ꝛ. Validus ꝛ. Jnter

Fidus ꝛ Confidus] Fidus ꝛ. Confidus ꝛ. Jnter

Flagitare ꝛ Poscere.] Flagitare ꝛ. Poscere ꝛ. Jnt.

Florere ꝛ Floreſcere] Florere ꝛ. Floreſcere ꝛ. Jnter. Jnt.

Flexi ꝛ Deflexi] Flexi est ꝛ. Deflexi ꝛ. Jnt.

Formidolosus ꝛ Formidolosus.] Formidolosus ꝛ. Formidolosus ꝛ. Jnt.

Fors ꝛ Fortuna] Fors ꝛ. Fortuna ꝛ. Jnter

Formay ꝛ Formosimꝰ] Forma dignitꝰ vl' nīs pīm. Formo ptꝰ ꝛ Luxuriosꝰ. Jnnr.

+ Forticꝰ ꝛ Fortiꝰ ꝗm fortiamīn q' fla rndr. Forpicꝰ ꝛ Forpos.] Forpicꝰ ꝗ pila mndat. Forcipes vl' q' tnet. Jnr.

Fungꝰ ꝛ Functꝰ] Fungꝰ p' fungeñ qui ad gnnm pnnct. Funct' nīgr a alijs. Jnr.

Fraudꝰ ꝛ Insidiaꝰ ꝛ Dolꝰ] Fraus cum stilat. Insidie ponunt' ut nocet/ Dolꝰ/ mali' petunt Ita fraus a cet dcr p' Insidie/ Dolus ꝗ nō nocet. Jnr.

al. Frequntꝰ ꝛ Turbidꝰ] Frequnta assiduitꝰ vlis est. Turbat primū lōga angustie Aliq' offiꝰ ac tumult'. Jnr.

Furꝰ ꝛ Furaꝛ] Furꝰ furtiū facīt ndiū. Fura ctꝰ qui assidue hoc agit. Jnr.

al Fulmꝰ ꝛ Fulgor ꝛ Fulgꝰ.] Fulmꝰ quo tōny nocturnꝰ. Jaꝰ ꝛ ꝛaꝰ flamīs. Fulgor splēdꝛ lu minꝰ. Fulgꝰ nō relucꝛ fulgꝰ que visꝰ oculoꝝ ꝛstingit. Jm fulmꝰ fur Fulgor apparet/ fulgꝰ gnnꝰ. Jnr.

Furiosꝰ ꝛ Furꝰ] Furiosꝰ, mētis/ furens q' est, Furꝰ nō. Furens. Jnr.

Funebꝛ ꝛ Funestꝰ] Funebꝛ ē, q' funeꝛ ꝛstꝰ ē. Funestꝰ nō. q' funeꝛe q'natꝰ ē. Inde Funestꝰ fames dnꝰ aliq' funeꝛe pollutꝰ/ quo mꝰ sacra ꝛtactꝛ possit. Jnr.

Fungꝰ ꝛ Defungꝰ] Fungi agere est. Defungi nō ꝛtactꝛ.

G. Jnnr

Gaudꝰ ꝛ Lenꝰ ꝛ Gultꝰ] Gaudem' aīe dr ma ꝛe/ lenꝰ ꝗ ost. Gultꝰ ꝛ ī malꝰ, mēbꝝ ꝗ. Jnnr

al Germanꝰ ꝛ Fratꝛ] Germanꝰ q' eodē ptꝛe p' ns/ ns magīe quīq; eodē ptꝛe q' ꝗ eodē germine/ idest semine. Sic nō q' alīo q' cō pt. ꝛ sic multꝰ modꝰ dnt' aut nā/ aut ꝛsāguinitate/ aut gnē aut ꝛeligione/. Jnnr

Genꝰ ꝛ Genꝰ] Genꝰ adhonestē p' nam ꝛsti ngꝰ. Genꝰ pudēdū. Jnr.

Genꝛe ꝛ Genꝰ nostꝝ/ uelut q' nata fōre. ꝛ nolꝰ st. Genꝰ nō ꝛgesta nol' ut ony. Jnnr

Genꝰ ꝛ Gentem ꝛ Genꝛ ꝛ Nationꝰ] Gen' adqualitatē ꝛstꝝ ny hoīy q' stirpe ut romane Gens ad gregationē plūm'/ ab uno capite descēdentē/ ut est gens Germanoꝝ. Gētꝰ ad modū ꝛstitut' ut flume gētꝰ. Nationꝰ ꝛ regionibꝰ tāq; hispanie nationꝰ ut retony regionū. Jnr.

Gradꝰ ꝛ Gressꝰ] Gradꝰ nē est. Gressꝰ ny. Jnr.

Grandaꝰ ꝛ Grauem] Granda nē ꝛtꝝ onꝛe ē. Grauis ponꝛe. Jnr. Et

hōm moꝝ grauis dē. Jnnr

Granꝰ ꝛ Ponderosꝰ] Granꝰ ꝗ ꝛtꝝ quātitatē est ponderosꝰ ꝗ nīgr. Jnr.

Granatꝰ ꝛ Ingranatꝰ] Granamur ꝛtra nra. Ingra ugmur alumia. Jnr.

Grāssari ꝛ Cōgressi.] Grassari animꝰ est/ ꝛ cudicitꝰ Grassꝰ corpꝝ uel ꝛsgnditꝰ. Jnr.

al. Guttꝰ ꝛ Stillaꝰ] Gutta ꝛstans humoꝝ ē ut mellꝝ Stilla. Lenꝰ ut aqua. Jnr ghutta dē nīadhuc pdet/ nt'mdat. Stilla ony aīq; rndet. Jnr.

al Gurgitꝰ ꝛ Stagnuꝰ.] Gurgꝰ undē p' nt' lumiꝰ aque rollatꝰ. Stagnū aquaꝝ nouū locū ggregꝰ. a stādo nom tnhaꝰ. Stagnū dr. ꝛ aīq; metallū plūbo simile.

H. Jnnr

Herbidꝰ ꝛ Herbꝰ] Herbidꝰ herbā gignit ꝛ stirpiꝰ ꝛtra loꝰ ē. udus ī palud. herbꝰ stipula ē ī pascuis ꝛ pratꝰ. Jnnr

Hiemē ꝛ Tēpestas] Hiemē ꝗ ꝗm ē ꝛ qua fingꝰ ser. Tēpestas nōmē aplūuiꝝ. Jnr

Hibꝛna ꝛ Hiemalia] Hibꝛna calida frīs ꝛ loca, ubi ab hiemē rigida. Hiemalia possūt ꝗ hiemalia st fugida hiemi similia. Jnr

Hodie ꝛ Hoꝛ die] Hodie quidē ad ꝗtꝛa die ꝗnē signat hoꝛ die quasi ꝗmū fiat. hoꝛ die pōt ad ꝛtꝛa dieꝝ ꝛaꝰ ꝗtꝛi ostēdat. Jnr

Hōrēdꝰ ꝛ Hōrendꝰ] Hōrendꝰ est visu hō ꝛpulsꝰ animo Hōibilem. Jnr.

Honustꝰ ꝛ Honꝛꝰ] Honustū onꝛatū signat. Honꝛ ꝗ ny. hoc ē honꝛabile. Jnr

Hostiā ꝛ Hostiam] Hostia ꝗ tumultꝰ hostilis acꝰ. Jnnr

I. Jnnr.

Iacio ꝛ Iacio.] Iacio subitō signat. Iacio nō ꝗ ictu dimittat. Jnr.

Iaculꝰ ꝛ Telum] Iaculū ē q' ꝛgꝰ ictat' ut uulnꝛet/ Telum ꝛ ꝛaꝰ gladiꝰ est Jnnr.

Iēunꝰ ꝛ Iēunitatꝛ] Iēunꝰ ꝗ ꝛtinuatꝰ est/ Iēunitas ꝛaꝰ rei. Jnnr

Idem ꝛ Īdem] Idem adūbrat similitudinē ꝛ ꝛtudē temporꝝ. Jnnr

Ignꝰ ꝛ Flamma] Ignꝰ matꝛia. Flamma ascꝛtus. Jnnr

al Imꝰ ꝛ Infimꝰ] Imꝰ loco ꝗtiꝰ ordine.

al. Imbꝛ ꝛ Pluma ꝛ Nūbꝰ] Imbꝛ agꝛa ꝛgnatione descēdat sed ꝛtra descīnt. Pluma est/ quaꝰ ꝛpulsa uētꝰ nullꝰ expmit' uꝰ ꝛ ꝛaꝰ ploratꝰ dicitū cui acto dolore lacrime exprimūt. Nūbꝰ ꝛ ꝛaꝰ ꝛtūpit ut aliquiꝰ ꝗtꝛ ocupet uelꝝ/ maiorē ꝗtꝛa ꝛliquat. Jnr

Initꝰ ꝛ Origīem] Initū ꝛa est. Origo natiꝛ. Jnr.

Inmane ꝛ Ingens.] Inmane ꝛ adauctꝰ ꝛfrt Ingens ad magnitudinē. Jnr.

Infandꝰ ꝛ Nephādꝰ] Infandū nec fāndꝰ ē ꝛ idest nec dicēdꝰ/ Nephādū ꝗ nefꝰ gestū. Jnr.

Implorare ꝛ Inuocare.] Implorare est cui magnā uꝛ ꝛ nantē dr manifestꝰ. Jnuocare

hominuꝫ ſtãm. Jnter.

Jnuenire ⁊ Jnuenio ꝫ alicui reperio ꝫ quẽ
Reperire aliqñ noſtra ſtudẽt. Jnu.

Jnfelicis ⁊ Jnfelix ꝫ vnã ꝛc. Miſer ꝫ omiꝫ
Miſerum. Jnter

Jnſanus ⁊ Jnſan ꝫ furioſus mẽte ⁊ ſtomacho
Furioſus ⁊ tristis quas ſimplicitu vicinꝫ
Vecanus Vecan ꝫ malefici eũ ꝛc ꝛc ꝛc
poterãt puniri. Jnu.

Inſequi ⁊ Inſequi ſimiliñ ⁊ ſpecies ꝑsequi.
Oſequi Jnter

Jntueri ⁊ Jntuemur oculis ch. Videre nõ. Aſpi-
Videre ⁊ cere ꝫ eũ voluntate. Viſus ex pte
Aſpicere ⁊ Jnter.
Viſire

Jnfitiare ⁊ Jnfitat qui colore mutat ꝙ alienũ
Affirmare tingit. Affirat ꝙ nocet. Jnu.

Jnuius ⁊ Jnuius ẽ ſine via. Deius eſt
Deuius ⁊ extra loc. Iuius ꝛc ꝛc ꝛc
Peruius ꝛc peruius ꝛ ꝙ ꝛc ꝛc
Peruius Jnter.

Jnlustres ⁊ Jlustres ſordidi ꝛc. Inglorius
Inglorius ꝛc gloria ꝛc ꝛc ꝛc ꝛc
hor abs glorioſo. Jnu.

Jlluxit ⁊ Jlluxit dic nõ lucere apparuit.
Eluxit Eluxit Lucẽs declinat. Jnu.

Jncestus ⁊ Jncestus ꝛ virgine ſanctimoniã ꝛ
Adulterus ⁊ pactũ violauit. Adulterus
Stupum ꝛ nupta. Stupꝛ ꝛ vidua. Jnu
Ipse ⁊ Ipse nomen dignitatis ẽ. Iste abre-
Iste uiatꝫ ctemꝫ. Jnter

Jumentum ⁊ Jumentꝫ mitigando Jumendi eſt
Jumentum Jumẽti ipa ẽtꝫ. Jnu.

Iura ⁊ Jura ab vinciendo ꝙ Juſtinꝰ dicit
Leges Leges que ſcripte ſeruãt.

L. Jnter.

Letus ⁊ Letꝫ ale eſt. Hilarꝫ vultu.
Hilarem Jnter

Letari ⁊ Letantꝫ de noſtꝫ bonis. Gratulantꝫ
Gratulari de Amicis. Jnu.

Lacrumari ⁊ Lacrimas lapis Jactum vocãt
Flere ⁊ Flere gemendo ꝛ affectꝫ eſt.
Plorare Plorare vocẽ tristꝫ ꝙ aplu-
uia dicitꝫ Jnter

Langore ⁊ Lãgor grauis ẽgritudo. Imbe-
Imbecillitate ⁊ cillitꝫ Labor. Egritudo ꝛ ia
Egritudine ꝛ nimis dc. Jnu.

Labi ⁊ Labi ſimul. Lapſꝫ ſeptus.
Lapſari Jnter

Laudꝫ ⁊ Laus ẽ rei dignitꝫ emptꝫ. Laudatio
Laudatione ſingulꝛ rei. Alij dicũt laudis cc
ci ꝙ mi laudacij. Laudatione ei ꝙ laudat. Jnu.

Laudabilem ⁊ Laudabilꝫ qui laudari ꝑt
Laudãdum Laudãdꝫ qui Laudare debꝫ. Jnu.

Lasciuus ⁊ Lasciuꝫ vsu penduꝫ mite
Petulãtem ꝛ ritate. Jnu.

Lauꝫ ⁊ Lauꝫ ſpecies arboꝛ. Laurea corona
Lauream vel virgo de lauro fiũ. Jnu.

Labia ⁊ Labia horꝫ ſt. Labia ferro. Hoſtis
Labra ⁊ nõ nisi que ꝛ animã ſt.
Hoſtra Jnter.

Letum ⁊ Letũ ꝙe venit ⁊ ſine exitu mea vi.
Mortem. mortꝫ ⁊ ꝛaꝫ ꝛ ſeth. Jnter.

Legiones ⁊ Legio nuꝫ eſt militũ ꝙſumatꝫ
Exercitꝫ ⁊ ab electione vocꝫ dictꝫ. Exerciꝰ
Claſſis ꝛ militando legionẽ eſt. claſſis tuba
nauiuꝫ. Jnu.

Lepus ⁊ Lepꝫ animal eſt. Lepus ioculatꝫ de-
Lepos. Lepidꝫ. vꝫ ⁊ gratia aliqd lepidum
Dicitꝫ. Jnu.

Littora ⁊ Littora dicũ ꝛ mari ab ſtlitore flu
Ripas. ctuꝫ. Ripe ꝛ flumiꝫ. Hec ripa
eas agua ꝛcpit. Jnu.

Lingua ⁊ Lingua ꝙ ꝛ dignolingua ut ligo
Lingatorem Lingator ipse qui lingit. Jnu.

Ligare ⁊ Ligat quꝫ vinclo. Legat tosto.
Legare Jnter.

Loqui ⁊ Loqui hoiꝫ eſt. obloqui obtrecta
Obloqui. tor. Jnu.

Lucꝫ ⁊ Lux oris. Lumen ãe diꝫ. a tm alia
Lumẽ. ria plur. Alter ⁊ oris hoꝫ ꝑtis Jnu.

Lustrare ⁊ Lustrare aliqd gre ſanctꝫ ad
Circuire. piandũ ſanctꝫ. Circuit qui ter
circuitu vadit Jnu.

Ludibrium ⁊ Ludibriũ eũ alteri ꝙmittꝫ ẽ.
Ludicrum. Ludicrum dicit quo ꝛpe delectꝫ
ſine alteri ꝛtumꝫ.

M. Jnter

Mare ⁊ Mare ueluti breue ẽ. pelagꝰ a
Pelagꝰ mari mare. Jnu.

Magis ⁊ Magis ſic alibi ꝙ diuꝫ ꝑtet ut
Potius. verũ ꝙ ꝑtet. Potꝰ alibi ꝙ ꝑtet alibi
dãnat. Jnu.

Magnus ⁊ Magnũ ad auꝫ. Grande ad rem
Grande ꝛdignuꝫ. Jnter.

Mestus ⁊ Mestus ꝛpe eſt. ꝛ ꝛt aliqñ ꝑſone
Tristis ꝙ dolore nat. Tristis nõ ꝛpe ꝛꝛ. Jnu.

Mingere ⁊ Mingere eſt ſemel vnã fuere
Meiere. Meiere ſepe. Jnu.

Mezet ⁊ Mezet qui Lutea ẽ. Mixtꝫ qui ex
Mixtꝫ ꝙbꝫ eſt coma. Jnu.

Meditari ⁊ Meditamur ãe ut Lucano.
Militare Militem ꝛcipere ut ꝛ agrum. Jnu.

Memore ⁊ Memor bonoꝛ ut ꝛ munus
Memoriosus Memoriosꝫ ad mala ꝛcta. Jnu.

Metuere ⁊ Met ꝛ rerũ qui pedet ꝛ ia
Timere ⁊ Trepidatio vel diuꝫ dolor
Formidare ⁊ metus. Timor ẽ ãi mot
Pauere ⁊ ꝛ rei vel futuri mali ꝛcta
Vereri. nato. Formido magꝫ ſemꝫ
obnoxia alicui rei. Pauor ẽ subito terꝛ affect
vel ꝛ panida fumãta diuꝫ. Vereri
aut ꝙ magis ꝑtetur. Jnu.

Mesentericꝫ ⁊ Mesenteria dicta ẽ. nam
Mysteriodiacꝫ. colamenta nata ẽ. Mysteria
parent ꝛ ꝑmittit ꝑfectionibꝫ. Jnu.

Mirari ⁊ Miramur opa. Admiramur
Admirari ꝛ ctuꝫ. Jnter.

al' Nenia ⁊ } nenia publicoꝝ ſt opa. Edituus
Edituus } primatoꝝ. Jnter

Noxa ⁊ } noxa eſt que ꝓdeſt. Tarditas
Tarditate } que ꝓdeſt. Jta mora ꝛc eſt. Tarditas in ꝓſa. Jnter.

Nozem } nox Diuinaꝝ humanaꝝ ꝙ ſtra
Cõſuetudine ⁊ } Cõſuetudo ſolute ꝛa vſus.
Ritum } Ritus uõ adiectiuũ ꝓuen. ex quo puꝝ equus. ſanctusq ꝓſtinus. Jnter

Munificẽtia ⁊ } Munificus ꝙ munus dnat. Magnificus
Magnificentia } ꝙ uñ nichil ſordidũ ꝛa ſue. Jnter.

al' Multitudinẽ ⁊ } Multitudo numero ſit. Turba
Turbam } loco. poſſit eſſe pauca Turba in angusto loco facie.

N. Jnter.

Natalez ⁊ } natalis uni⁹ diei. Annalis
Annalem. } toti⁹ anni. actꝰ hꝭ. Jnter.

Naſar ⁊ } naſa ꝙ ore uno dicit. Coa
Coalesat } leſat que de terra uel aqua exiuit. Jnter.

al' Nectare ⁊ } Nectar ꝙdam ꝓprie fecit augur.
Nectareũ } Nectareus uinulẽ ꝓmitiuꝰ. Jnter.

Nefarium ⁊ } Nefarius deſtructus ꝓ belligerus
Nephas dicẽ. } Nefandus ꝓ opꝛe. Jnter

Nichil ⁊ } Nichil adulterij eſt. Nihil mihi
Nihili } monetꝰ. Jnter.

Nothus ⁊ } Nothus de adulterio natꝰ. Notꝰ
Notus } multis cognitus. Jnter.

Nutus ⁊ } Nutus ꝙ nutum affert.
Nutum } Nutus ipſius ꝙdam nutus.

O. Jnter

Obſuatorem ⁊ } Obſuator Cupe. ⁊ doctor
Obſuatorem } ⁊ auctor eſt. obſuatus uõ cultus. Jnter.

Oblectamentũ ⁊ } Oblectamentum ea ꝙ delectat
Oblectamentum } Oblectatio autẽ actus admixtione oblectãdi hꝭ ꝙ ꝓdimuntur ⁊ agunt. Jnter.

al' Obesse ⁊ } Obeſt quis nocet. Officit quis no
Officere. } cere vult. Jnter.

Oleas ⁊ } Oleas arboꝝ dicunt. Oleum
Oleum } ipſe tuchas uis fit oleum. Jnter.

Oliꝫ ⁊ } Olim ꝓtenus tps ſignificat. ꝙdã
Condã ⁊ } ꝓcessus. Aliqñ ſumit. Ad ꝙdã
Aliqñ. } ⁊ Aliqñ multus locus ꝓtenus ꝙ tps demonſtrat. ⁊ olim ſenex. Jnter.

Omne ⁊ } omne ad multitudinẽ ⁊ ad nũ
Totum } ꝓtinet. Vt omnis hõ. omnis horo. ⁊ omne genus animaꝝ. Totus uõ ad magnitudinẽ ut totus corpus. totum ꝓ toto celum. Ergo omnis hõ. Si de uniuſq; parte ſcribam mus tot hõ fi describe animaꝝ. Jnter

Omittere ⁊ } Omittit qui ordine ꝓſequit.
Pretmittere } Pretmittit qui a toto ſcingit. Itaq; omittit ꝙd ſit multa aliqñ pretereũ eſt. Pretermittit ꝙd nõ curat ex toto. Jnter.

Obtigit ⁊ } obtigit forte Euenit malo.
Euenit. } Jnter.

Ostendo ⁊ } ondit eſt ſimul ⁊ ſine Lenonio. oſtentat ⁊ aliquotiens ꝛa cũ Lenonio. Jnter

Ostẽtus ⁊ } Oſtentus ⁊ oſtentum ꝙdã ꝓdigium
Portẽtus ⁊ } dñi obitus ſit omen ⁊ auguriũ ut
Monſtr. ⁊ } celo nolis ſe oſtendit nocte Lux.
Prodigium } ut ſtridũ tenebre. Portentũ eſt ꝙd fortuna dulciꝰ ꝓmittit ut hõ equo mixtus
Monſtrũ eſt ꝙd cum ꝙ nasci nascitur ut ſtipes cũ pedib. ut anus cũ ꝙ natura alit. Prodigium ⁊ alia ꝓ ſuo aliqd futurũ demonſtrat ut crebo ſtella comans. Jnter dñi ⁊ dominus ꝙdigialis. Unde ⁊ ſcriptoris ꝓnomen ꝓdigi vocati. Jnter.

P. Jnter

Pane ⁊ } pan bibitus. Ꝓpe lõge ⁊ ꝓtus
Perpen } Jnter.

Passu ⁊ } pasꝰ uoluptate. Expectatus ne
Expectatu } ceſſitate. Jnter

Paulatim ⁊ } paulatim ꝓ pauci ⁊. Paullisper
Paullisper. } breuis ꝓtus. Jnter

Paulus ⁊ } paulus mediocritatem ꝓpullus
Pullus } ꝙ minus ſtaturã exigue. Jnter.

Passim ⁊ } passim ex diuerſis. Ubiq; loco
Ubique. } rum loco. Jnter.

Pauis ⁊ } pauis ſimil. Pectus ſcriptus.
Pectus. } Jnter

Patres ⁊ } pater adhuc ceſtus uel uitulo
Patritus } ſenex. patres dicti ad matres ⁊ ad omnes cognationis ceſtus. Jnter.

Patrius ⁊ } patrius a patria dicꝰ ut patrius
Patrinus ⁊ } filius. ꝓtus a patre ut patrius
Patrius } fundi. patrius uõ ꝓ filius ut patrius ciuis. Jnter.

Penus ⁊ } penus tue domus cũ aliqua ꝓpria
Penitus. } ſignificans. nã penus, abla ꝓpria. Penitus aut abla, ꝙ alius ꝓ penitus ſignificat. ut ẽ hõ libri ⁊ alius ſtat. nã hoc ut libris corpora que nõ ꝓmadet, ſed retinet nõ recte penus te ce dicimus. Jnter.

Petere ⁊ } petit⁹ mane. Rogatus ꝓbus.
Rogare. } Jnter.

Petrosus ⁊ } petrosus corpore ꝙ ꝓ petro ut lapide.
Paulum } perexiguus a ꝛa. i. totus. aut tenuatus. Jnter.

Pinnas ⁊ } pinne ſt muros ut ꝓpugno. pinnas
Pinnas. } annos a pendendo dicte. Jnter.

Prisinum ⁊ } prisinus qui prius me dixit. Prisinatus
Prisinatus } qui capit. Jnter

Plorat ⁊ } plorans dens. Ululatus ortus.
Ululat ⁊ } mulierum mollius agens.
Ululat. } Jnter

Portare ⁊ } portat ꝙ ſubmittit. Vehit uehi
Vehere. } ostis Jumentoꝝ ut nauis. Jnter.

Pollucere ⁊ } pollut ꝙ ſuccida. Contaminat
Contaminare } audaci. Jnter.

Populus ⁊ } ꝓpe eſt uniuerſus. Plebs
Plebes } ſenatus. Jnter.

Penam z Supplicij z Mulctationē — Pena dolor est pro sanguine Supplicij ruin sanguine Mulctatio ī dāno ponunt Jnn.

Pomarij z Pomerij z Pomerij. — Pomariū vbi poma ponunt. Pomeria vbi poma nascunt Pomerij locus arboribus Jnn.

Potestatem z potentiam. — Potestas ij eo q̄ licet. potentia ī eo q̄ possunt. Jnnte

Potētia z potētia — Potētia est vis quedā a bonis ortā sua auctē esse. potentia est ī iusta z potentis dominij aut operis peiudicio. Jnnte

Primij z Prioris z primarij z primitiū. — Primus ex multis dē. prior ex duobus primus dignitate primus qui primus nascit. Jnn.

Prius z prior. — Prius ad tps referūt prior ad honorē. Jnn.

Precipe z precipitis. — Precipis ī ciuitatis nostris pretor ad audiēd. ptes vt eligā cogūt tribunos. tā ip̄i quorūā z certorū ciuiū modi Jnn

Pretium z Pretanie. — Pretium stantē. Britannia ciuitas Jnnte

Phibere z Inhibere — Phibere ē prohibē ut q̄ nolunt fieri Jubere. Jnhibere dēnegare. Jnn.

Propinq̄ z propinqua — Ppinq̄ est q̄ nostre. Ppinqua q̄ vicina nob est. p̄ naturā loco. Jnnte.

Pronomen z Renouluy — Pronomen est pro nōe positū Liuet nō plene cuius hō pigritiā h̄t. Aremilus nō adnūciat ē nōi. Jnn

al Pirate z Festinate — Pirate quasi nimis festinat Jnnte nōn pirat. Cū festinatione q̄dq̄ quod adhortat est tūsequit. Jnnte

Proinde z Perinde. — Proinde grūcha cū pronomine z sine Valet q̄ itaq. proinde admonitionis ē q̄dā pena q̄ z cui grūcho ē similis z subūgendi. Jnn.

Pudētes z Pecuniy z Callidus. — Pudens velut prudens. vbi tres simul ponunt ordinatoe. pecuniosus est vbi dicit? Callidus pro experimentatore dicit. Jnn.

al Profugus z Exulis z Exulo z Peregrinus z Trāsfugis — Profugus qui pena pelli exulat pena q̄ pōt fugere. Exul q̄ delicto pena pellitur q̄ e solo mittit. Exulis qui pena magna ex ciuitate agit Peregrinus ad tps. Trāsfuga q̄ ad hostes transit. Jnnte.

Precij z Imprecij z Deprecij — Precij rogatio est. Imprecij maledictio. Deprecij excusatio z purgatio est. Jnn

Pudoris z Pudicanay — Pudor animi est. pudicitia corporis. Jnn.

Pudētes z verecundi. — pudoris opinione

alter vero falsi q̄ metuit. Verecundus non nisi verum timet. Jnn.

Pulueres z pulueulentus — pulueres pulueris. Jnn. pul ueridet pulueri assimilat. Jnn.

Putat z Existimat z Opinat z Arbitratur z Suspicat. — Quis putat dubitat. z ī certa ex coniectura fit. Existimat qui ex ī mano que ante sē dicit. Opinat quasi opinionem ante pro ueritate habet. Arbitratur qui dubie ex fide ī pendit. Suspicat qui Latenter ex ysperis/ formā huius ex parte aliquid argumenti.

Q. Jnnte.

Questus z Questus z Quiritor z Querimonia — Questus luctus est. Questus lacrimas. Quiritor longe accusare. Querimonia mouet querelā. Jnn.

Querij z Querulus — Querij tristis. Querulus lamentum/ implorat. Jnnte

Que z Quis — Que sit quisquis. Ve. Distinguit. Jnn.

Queror z Inquirere z Perquirere z Perquiro z Exquiro z Requirere. — Queror ctī. nel z ita aliquando in Inquirere cum. Vt de nubibus dicimus. Perquirere motus et de fabro. Perquiro q̄ cū diligentia Exquiro q̄ cum/ quis. Exquirere q̄ ante q̄ quis aut aliquā aliū diligenter Requirimus aut pecuniam amplius. Jnn.

Quietus z Quietudine — Quietus silentium sonat. Quietudo pacis securitas. Jnn.

Quinquenale z Quinquene. — Quinquenale tpus est. quinquennium. Jnn.

Quis z Quis z Quid — Quis pro pronomine ut quisquis sine dubio est. Quis z aliquis pleniorem pf. Jnn. Quis z Quid substantiua sunt. Quis z quid differunt. Quis substantiuum est ut quis homo. Quid adiectiuum est ut quis homo fert. Quia respondet interrogationi ut cur quia quidditas. Jnn.

al Cur z Quare. — Cur quasi diu simplicitate quantitatis quidditas aut proprietas rei possidens.

R. Jnnte

Rapinam z Raptus — Raptus pena est. Rapina pena. Jnnte.

Recepti z Raptum Rapti — Raptus simul. Rapti res rapte. Jnn.

Reditus z Pelegrine — Reditus noster. Pelegrinus alienus. Jnn.

Regnum z Imperium — Regnum dominatus. Imperium in hostes. Jnn.

Religiones z Superstitiones. — Religio in virtute. Superstitio in vitio est. Jnnte

Recētes z Nouus. — Recens nouus. Nouus rt. Jnnte.

Reliquos ⁊ ceteros. Reliquos dicim⁹ mortuos q omnib⁹ ceteros quos nescim⁹. uel residuos. Inter

al' Relictu ⁊ Desertum. Relict⁹ uoluntary Desertum⁹ fuit. Inf.

Rumis ⁊ fontem. Rumis subito exprimit. Fons ⁊ caput aque nascitur. Inf.

Robur ⁊ Rubrem Robur uirt⁹ ⁊ unde robust⁹. Robur arbor ⁊ uis roboris ligna. Rubor color ⁊ uis rubricandi. Inf

Rogum ⁊ Pyram ⁊ Funus Rogus q positio ligno⁊ que desiunt parat⁹. Pira sarcinis q ponunt/ Funus rhetor⁹ apparat⁹. Inter

Rustrati ⁊ Rustratio Rustratus mor est/ Rustratio opus.

S. Inter

Sacru ⁊ Religiosu ⁊ Sanctum. Sacr⁹ uocat⁹ q ad deu⁹ pertinet/ religiosus q ad hoies deo placentes Sanctu⁹ lege uel ritu. Inter

Saturare ⁊ Sanare Saturamur cito. sanamur cito. Inter

al' Saxu ⁊ Lapidu Saxu nat est/ lapis de saxo condit. Inter

Scelu ⁊ Crudelis Scelus ⁊ tra leuis pena q exist/ aut circa uaba. Crudelis q sanguine. Inf

Scelestu ⁊ Scelerosum Scelest⁹ scelus cogitator/ Scelerat⁹ qui scpt⁹ scelus admittit. uel alioq⁹ grauiq⁹ scelus admittit. Scelerosus ⁊ qui scelus admittit. ~~Scelerosus~~ uel cogitat. Alit Scelerat⁹ patet⁹. Inter

Sandix ⁊ Constandix Sandix simul ut uestimenti. q sim dicit scpt⁹ ⁊ plures pticu. Inter

Sedes ⁊ Soli Sedes ⁊ patria loca ubiq⁹.

Senex ⁊ Senectus Senex aio est/ Senectus q uultu apparet. Inter

Senectus ⁊ Senium ⁊ Senectus Senectus sine dubio etas est/ Senium ualitudo. Senectus aut multitudo senij est. Inf.

Sic ⁊ Sic Sic q dicit/ ostendit/ exempla. Sic ad rationem refert. Inf.

Similes ⁊ Simulacra ⁊ Signum Silis pare figura demirat. Simulacra q ꝙ similes deum. Signum hoc est ⁊ cet. Inf.

Sinum ⁊ Gremium Sinus dicit⁹ uestis pdigines extre. Gremiu⁹ ⁊ tra⁹ accipit uestis secretum. Inf

Solum ⁊ Solitarium Solus actus relict⁹ est. Solitari⁹ pt sine coitu uiuere milr. Inf.

Solidus ⁊ Integrum Solidu⁹ ad naz attinet. Integra ad gnitate. Inf.

Sonus ⁊ Sonitum ⁊ Strepitus Sonus pt⁹ uocis ē. ⁊ ray multoꝝ dicitur. Sonit⁹ ra alioꝝ in aere ut aque. Strepit⁹ mutuus ē. uel gnis duarū ꝙ uocis. Inter

Splendidus ⁊ Nitidum Splendidu⁹ nat est/ ut sol pura Luna. Nitidu⁹ cui ꝙ manus adhibet cura ut ranz aer argentu Inf

Spiculum ⁊ Iaculum ⁊ Cuspidem Spiculu⁹ ꝙma pars teli qua figit Iaculu⁹ ⁊ medius. Cuspis posterior pars. Inter.

Spumeus ⁊ Spumosus Spumeus qd ⁊ apte spumas fert. Spumosus qd nisi pcp spumat. Inf.

Spolia ⁊ Exuuiae Spolia priam hoies st. Exuuie aut dicunt. Inf

Spiritus ⁊ Spiritus ⁊ Respiratus Spiranz⁹ ⁊ uiuens. Spiritu⁹ qd ꝙbam⁹ uelut idem⁹ inde Spiracula. Respiratus aliquoꝝ reuietem. Inter

al' Stridus ⁊ Disciplina Stridu⁹ ait est. Disciplina arti. Inter

Superare ⁊ Superesse Superan⁹ dicimus. Superest⁹ dicit⁹. ita aliud ad uictoriā refert⁹ aliud ad tpis. Inf.

al' Supra ⁊ Supra ē. qd ⁊ minor. Sup⁹ qd subtra etiq aliqd hꝫ Subtra/ qd ab aliqua re superiore ꝓmot⁹. Subt⁹ est qd aliquo alio ⁊ remoto nō gangrat. Inf.

Sublime ⁊ Sublime est celsius cū dignitate Arduum nō celsius cū difficultate. Inf.

Suadere ⁊ Persuadere Suadem⁹ amicos exhortantes eos ad rem honeste ita. persuadem⁹ uel aliq⁹ ad nō prendū eos ꝙ pollentes. Inf

Sustinere ⁊ Sustentare. Sustinemus semel. Sustentam⁹ sepius. Inter

Subiat ⁊ Suppetit Subiat cito. Suppetit lente. Inter

al' Suscipere ⁊ Recipere Suscipim⁹ nostra sponte. Recipim⁹ aliqd debite dnm.

T. Inter

Tacere ⁊ Silere ⁊ Sinere Tacite uolutans. Silere imp⁹ ē/ Sinere dimittere est. puta q taceat homo/ silet locus. Sinit uehiculi taceat qm nec dū cepit loqm. sinit q desinit loq. Inf.

al' Tardus ⁊ Piger ⁊ Inertes ⁊ Segnem Tardus qui trahit pedes. piger ⁊ omia ego silis. Iners sine arte nulli⁹ officij capax Segnis remot⁹ a moleꝝ. Inter.

Terra ⁊ Arida ⁊ Humus Terra dicit⁹ qua nil arat⁹ a tritu uestigioꝝ eo ꝙ teritur. Arida depta ⁊ ra ab ariditate dicta humus ab humectando me. ipse dicit⁹ homo sit pulis Nam ⁊ loc⁹ sepulturis dedicat⁹ humat⁹ appellat ab humatione. Inf.

Temerarius ⁊ Pernitiosus Temerari⁹ adst refert. pernitiosus ad alios. Inf.

Tempus ⁊ Tempestas Tempus mane significat. Tpa nō tpis denotant. Inf.

Terrenus ⁊ Terrosus Terren⁹ dicit⁹ omis ex terra Terrosus humanis ut animos. Inf.

Temperatus ⁊ Temperatio Temperata animoꝝ Temperatio mo. Tempestas aeris est. Inf.

Tribuere ⁊ Retribuere Tribun⁹ cui donam⁹. Retribuim⁹ alicui aut qd adnidim⁹. Inf

Tremulus ⁊ Vrementem Tremul⁹ natura. Tremens tpe. Inf.

Turbidus ⁊ Turbulentus Turbidus nā. Turbulentus st. Inter

Tumet ⁊ Turget Tumet corpis tgit. Turget audax. Inf.

Tuor ⁊ Tueor/ uideo. tueor aut defendo ⁊ tego.

n.

n.

n.

V. Intre.

Vindicem ⁊ Vltorem — Vindex presentie est. Vltor absentie. Inter strages vindex? ne fiat ĩmia vltionem iaz factam. Int

Venenosus ⁊ Venenatum ⁊ Venefic⁹ ⁊ Venenatum — Venenosus de serpente uel hys silis. Venenat⁹ qui uehit venenum. Venefic⁹ qui dat ei qui mittit uenena. Venenat⁹ ille qui accipit. Inter

Vester ⁊ Vestre ⁊ Vestra — Vester noster. Vestre aduersus tres tres sunt. Vestra agentis de q̃ illis sermo appellant. Inter.

Venatorius ⁊ Venatricum — Venatorius feramus dicim⁹. Venatrix canes. Int.

Velle ⁊ Velle ē q̃ uoluntatem notamus. Studes Studere — nolde. vis ⁊ uult studia dicim⁹ et. Int.

Vereor ⁊ Reuereor — Verear ad uerecundiam refert. Reuereor ad affectum. Int.

Virtuosus ⁊ Virtuosum ⁊ Virtuosa — Virtus⁹ quidam⁹ virtute est. Virtuosus seu virtuose similes. Inter

Virilitatem ⁊ Fortitudinem — Virilis ē dicta collectio animi virtutes. Cui septem sunt quatuor animi/corporis habitus et alii fortitudo tres ē corpore proprii. Inter

Virginitatem ⁊ Virginem — Virginitas loco⁹ primitus ē. virginia regio una est. Int

Via ⁊ Semitam — via est que uehiculo iter ⁊ longitudo est. qua multi simul aduc possit. Semita uo duos pedes est ⁊ quasi dimidius itre. Inter

Virus ⁊ Masculus — vir spes ē intelligit⁹. Masculus generis. Ita vir homo dicitur Masculus ⁊ ita ab hoc segregatus ut ē dicitur Int

Vim ⁊ Vires — vis ē petu ⁊ ĩpetu ostendit. Vires ad fortitudinem corporis referuntur. Ita vis malorum dicit. Vires fortitudines. Int

Vnus ⁊ Vniam — Vnus ex multis est. Vnius solus. Triq̃ unus nullus est. ⁊ pluralis multos facit/ Vnius origine dr: ⁊ Intra nullus finis. Int.

Vna ⁊ Pariter — Vna comitatus significat ut una pes festus ideſt simul. pariter equalitatem demonstrat. Inter

Verbum ⁊ Verba — verbum in omnibus dicit. Verba autem in hominib. Int.

Vtraq; ⁊ Vtrique — Vtraq; de duob⁹ dicit. Vtriq; de binis aut plurib⁹ ex utraq; re positis. Int

Vulneratus ⁊ Sauciatum — vulnerat⁹ qui ē alius dimissis hys plagis. Sauciatus in prima quite recipis habet octo plage. Naz ⁊ sauciatus pt̃ dies sauciatus. Inter

Vester ⁊ Vestra ⁊ Vestre ⁊ Vestrum — hoc pron. q̃ vester ⁊ vestre nostras tertie declinationis. Vestra autem femineus ꝑme declinationis. Vestre neutri/ Itq; est se declinationis. finis.

Deo gr̃as Amen. M. Tul⁹ Cicero.

Scriptus 1433 ⁊ die nona Septẽbr. Anno Sigismundi. Imperat⁹ ⁊ stetit x. diebꝫ.

[illegible] ... [illegible] ... [illegible] ... [

Passerazo lusche mai soli . 44
Parra sorsegadaltruno . — 47
Poi che lauista — 43
Passato el tẽpo . — — — 48

Pe che infinita — — — 1
Quadro moto — — 1
Quadol pianeto — — — 1
Quãdo fra laltre dõne — — 2
Quãdo soy tucto uolto — 3
Questanima gentile — 7
Qũto pui mattino — 8
Quando dal proprio — — 9
Que chey thesaglia — x
Quel fuocho che pensai — 12
Quãdo giunse a Simoy — 18
Quãdo giunge — — — 20
Quella fenestra — — — 21
Qui doue mepo soy — — 24
Quelle pietose zime — — 24
Quel uago spalidir — — 26
Qual pui duarsa — — 30
Qũto pui disiose — — — 32
Quando uodo parlar — — 32
Quãdo eluolev — — 33
Questa humil fiera — — 33
Quel sempre amalo — — 34
Quãdo amor ile gliochi — 34
Quãdo mi uene inãze — 36
Questa fenire — — 38
Qual mio destino — — 43
Quãdol sol bagnia — — 44
Qual uctura mi fu — — 44
Qual paura ho quãdo — 47
Qual dõna attende — — 49
Qũte fiate almio — — 54
Quãdo negro dal nel — 54
Quãdo io mi uolgo — — 56
Qũta inuidia — — — — 56
Quella pezzuta sforza — 57
Quel rosignol — — — 58
Quel uago dolze — — — 61
Quel che dodze — — 63
Questo nostro maduro — 63
Quãdol soaue mio — — 64
Quello antiquo mio — 66
Quel sol che mi mõstraua 67

Jtramato ilsolle — — — 1
Sella mia uita — — — 2
Sono animali — — — 3
Se lonorata — — — — 4
Solo pensoso — — — — 8
Sio credesse — — — — 8
Sie debile ilfilo — — — 8
Samore e morte — — — 9
Se mai foro pie foro — x
Spirito gentile — — — xi
Se col uecchio — — — 13
Se uoi potesti — — — 14
Sal principio — — — 18
Se biãche no soy — — — 19
Sitosto come adiuen — 20

Sẽnuino Jo. uo . — — — 23
Sel saxo — — — — 24
Sel pensier che mi — — 26.
Samor no. e . — — — 30
Sel fosse stato fermo — — 34
Sel dolze sguardo — — 37
Se virgilio e homero — 38
Si rome etna ritta — — 38
Stramo amore aduedr — 38
Suna fede amorosa — — 44
Solea lontana — — — 47
Segnor mio caro — — — 50
Samor nouo giglio — — 53
Se lamẽtare — — — 54
Sibzene eltẽpo — — — 54
Se quellaura soaue — — 54
Sẽnuino mio . — — — 55
Sio hauesse pẽsato — — 55
Solcasi nel mio cor — — 55
Sio ildixi mai — — — 60
Solcano imie pẽsier — — 66
Sento laura mia — — — 69
Standomi vn giorno — 69
Solea dala fontana — — 61
Sonesto amor puo — — 63
Sputo felice — — — 68
Spinse amor — — — 64

Jmansi adietro — — — 24
Rapido fiume — — 42
Real natura — — — 46
Rotta . e . lalta — — — 51
Riẽmando aquel — — 64

Dotta lamia fiorita — — 48
Tepo era omai — — 48
Tranquillo porto — — 48
Taser nõ posso — — 60
Tornami amẽte — — 63
Tenemi amore — — — 68
Tuetol di piango — — 43

Oi charcoltate — — — 1
Vergognãdo talor — — 3
Verdi pãni sanguigni — 6
Volgẽdo gliochi — — — 14
Vinse hanibal — — — 22
Vna dõna piubella — — 24
Vna cãcida ecrua — — 38
Voglia mi sprona — — 42
Viue fiamme — — — 48
Valle che di lamenti — 56.
Vidi fra mille dõne — 63
Vago ugelletto — — 68
Volo rellati — — — 68
Vencitore Alexandro — 44
Vergene bella — — 69

Ephiro torna — — 47

Or cha scoltate mie rime sparse ilsuono
Diquei sospiri ondio nodriual core
Insul mio primo giouenile errore
Quãdera in parte altruiom daquel chi sono
Del uario stile inchio piango z ragiono
Fra leuane speranze eluan dolore
Oue sia chi p prioua intenda amore
Spero trouare pietà/nõ che pdono

Ma uegnio or sichome al popol mucto
Fauola fui gran tẽpo/onde souente
Dime medesmo/mecho mi uergogno
Et del mio uanegiar uergogna el frutto
El pentirsi elrognoscer chiaramẽte
Che q̃to piace al mõdo. e breue sogno

Ed fuze vna legiadra sua uendetta
Et punire in vn di lon mille offese
Celatamẽte amor lasso sprese
Chiome huom channorato luogo z tẽpo aspetta
Era lamia uertude alchuor ristretta
Per fuze uni. z negliocchi sue difese
Quãdol colpo mortal lagni discese
Oue solea spirarsi omne saetta
Pero turbata nel primiero assalto
Nõ ebbe tanto ne uigor ne spatio
Che potesse albisogno prendre lazme
Ouero al pegio frangose z alto
Ritrazme achortamẽte da lostrato
Del qual ogni uẽtieble z nõ po aitarme

Ma ulgiozno chal sol si scoloraro
Per la pieta del suo factore irati
Gli occhi suoi pso z no mene guardai
Che le uostri occhi dõna mi legaro
Tempo non mi parue di far riparo
Contra colpi da mor. pezo mandai
Securo senza sospecto. onde mie guai
Nel comune dolor scominaro
Torndmi amor nel tucto disarmato
Et tapta lauia p gliocchi alcore
Che di lagrime son fiachi usaro z uarcho
Pero almio parere nõ gli fu honore
Lezzme di saccha in quello stato
Ruoi armata nõ mostrai pure lacho.

Ve chenfinita pudẽza z arte
Hauea nel suo mirabil magistero
Che cio q̃sto z q̃llaltro Emisfero
Et gran sueto piu Giouc che marte
Vegniendo l'ora allumina z lemarte
Chauean moltãi gia celato el uero
Tolse Giouãni dalazete z piero
Et nel regno del nel fece lor parte
Vrse nascendo a Roma nõ fe grata
A Giudea si. tanto sourogni stato
Humilita exaltaz sempze gli piacque
Et doz di picciol luogo vn sol na dato
Tal che natura/el luogo si ingrata
Onde si bella dõna al mondo nacque

Vando io mouo isospir achiamaz uoi
El nome che nel cher mi scripse amore
Lodando si comẽcia udir difore
Z l suon di pianti accenti soi
Vostro stato reale che contra noi
Vadopra alalta impresa ilmio ualore

Natan grida ilfin, che fargli honore
Edaltri humen soma che dator
Cosi landare e ruuenze insegna
Lauoce sfessa piu chaltri mi chiami
O dogni reuerenza e donor degnia
Seno che forse Apollo se desgnia de
Chi parlar desio sempre uarde rami
Lengua mortal presuptiosa uegnia

Itraniato elfolle mio disio
Asseguitar costei chen fugir e uolta
Et di lam damor legiam e sciolta
Vola dinanzi allento corer mio
Che gito richiamado piu lamicio
Per lasetam strada men mascolta
Ho mi uale spronazlo o dargli uolta
Chamor p sua natura ilfa zestio
Et pui chel fren p forza ase varoghe
Imi zumango insegnoua dilui
Cha mal mio grado amerte mi trasporta
Sol p uenir allauo onde se roglie
Ralto frutto. che le piaghe altrui
Gustando affligie piu cheno sforza

Ngola elsono e lionose piume
Hano del modo ogni uarie sbandita
Onde dal corso suo quasi smaruta
Nostra natura uinta dal costume
Ere. si spento ogni lengno lume
Del ciel p nui sinfozma humana uita
Che p cosa mirabile sadita
Chi uuol trar de lerona nasere fiume
Qual uagheza di lauro. qual di mirto
Poueza e ghiuda uau philosophia
Dice la turba al val guadagno mtesa
Pochi spagni harai p laltra ua
Tanto ti pregho piu gentile spirto
No lasnar la magnanima tua spresa

Pie di colli oue labella uestia
Prese de lete ene mebia pria
Ladona dicolui chate nemua
Spesso dal sono lagumado de sta
Lilete p ane passauam p qsta
Vita mortal chogni animal desia
Segia sospeto di trouar fra ua
Cosa chal nostro andar fosse molesta
Ma del misero stato ouenoi semo
Condote dalauita alta serena
Non sol ghorto dalamorte hauemo
Che uendeta e dilui cha no ne mena
Loquale p forza altrui psto alextremo
Priman legato con maggior catena
Vandol pianeta che distingue lore
Ad allugar coltraino sirritorna
Cade uarii dalenfiamate corna
Che ueste ilmodo di nouel colore
Et ne pur quel che sapre anoi di fore
Lerme ei colli di fiorecti adorna
Ma dero done giamai no segiorna
Gradndo fa dise ilterzestro humore
Onde tal fructo et simile si colgi
Chosi costei che a tra le done vn sole
Inme mouendo de lrgliocchi irai

Cria damor penseu don apazole
Ma come chella gligouerni o uolga
Primauera pme pur no ne mai.

Gloriosa colõna/ mentr sappoggia
Nostra speraça ilgran nome latino
Chanzon no torse dal uero ramino
Lira digione pietosa progia

Qui nõ palagi no theatro o loggia
Han lor uerde un abete vn fagio vn pino
Era herba unde el dolcemõte uiano
Onde se strende poetando e pogia

Leuan di terra al nel nostr intellecto
El rosignuol che dolcemente allobria
Tutte le noch si lamẽta e piangnie
Damoroso pensseu al nõ ghombra

Ma tanto ben sol nõchi e stu sperto
Tu che da me segnior mio te scompagnie

Sfrazie dilucelo o. p sole. o p ombra
Dõna nõ ui. uidio
Poi che sme cognoscsti ilgran desio
Chogni altra uoglia dentro al cor mi sgombra

Dentro portaua ilde pensse celat
Chãno lamẽte desiando morta
Vidiui di pietad ornare el uolto
Hapi chamor dime ne fece accorta

Quel chin più disiaua my uoi me tolto
Si mi governa ilcielo
Che p mia morte e al caldo e al gielo
De le uostr occhi il dolce lume adobria

Lamia uita dalaspro tormẽto
Si puo tanto schermire e dagliassãni
Chi uegna p uostra de gli ultimi anni
Dõna dile uostr occhi il lume spento

E i rupi doro fin/ fassi dargento
E lassar leghirlande ei uccidi pãni
E luso scolorir che ne mie dãni
Allamẽte mi fa pauroso e lẽto

Pur mi dara tanta baldãça amore
Chui discouerzo di mã mai mai
Qua siano stati gliãni e i giorni e lore
E sel tẽpo e. gẽio ai lor desiri
No fia chalmen no gũgha al mio dolore
Alcun sfogo si tarda sospiri.

Pando fra gli altre dõne adora adora
Amor uien nel bel uiso di costei
Gito nascuna e. men bella di lei
Tanto cresce il diso che minamora

Benedico il loco el tempo e lora
Che si alto mirazon gli occhi miei
E dico anima assai rengratiar dei
Che fosti a tanto honor degnata allora

Dalor mi uien lamoroso pensiero
Che mẽtre i segno alsõmo ley tenuta
Pocho pregando quel chogniom disia
Dalor uien lanimosa leggiadria

Chal ciel mi scorge p dextro sentiero
Siche no gia delasserãgi altiero

Hec sonetta · D. Francisci p. miss. cardinali de colũna qñ erupit ytalicã nõ erant. Et luctu multis doloris cõfecit et lamentabat et flebiliter phlomenaep. hñ oiã ista miserabat et flebat abpma dicti Cardinalis.

Chi mi crederà mai che io viva
Nel bel viso di quella che ha morta
Pregoue siate accorti
Che già ne sfida amore / on dio sospiro
Morte po chiudere sola a mie pensieri
L amoroso camin che gli è duro
Al dolce porto de lalor salute
Da poi ch'a voi celar la uostra luce
Per meno obietto: poi che meno interi
Sieti formati e di minor uertute
Però dolenti anci che sian uenute
Lore del primo / che son già uane
Prendete or alasine
Breue sforzo assi lungo martire.

O mi riuolgo indietro a ciascun passo
Chol corpo stancho. cha gran pena porto
Et prendo allor del uostro ire conforto
Chel fa gire oltra dicendo oyme lasso
Poi repensando al dolce ben chio lasso
Al camin longo e al mio uiuer corto
Fermo le piante sbigottito e smorto
Et gli occhi in terra lagrimando abasso
Talor massale in mezo a tristi pianti
Un dubio. come possen queste membra
Dal spirto lor uiuer lontane
Ma rispondemi amor non ti rimembra
Che questo è priuilegio degli amanti
Sciolti da tucte qualitade humane.

Questi riuochi del canuto e bianco
Dal dolce luogo oue sua età fornito
Et da la famigliola sbigottita
Che uede il caro padre uenir manco
Indi tirhedo poi lanimo stanco
Per lestreme giornate di sua uita
Quanto più po chol buon uoler s'aita
Rotto dagliani / e dal camino stanco.
Et uiene a Roma seguendol disio
Per mirar la sembianza di colui
Chanchor lassu nel ciel uedere spera
Chosi lasso talor uo ricercando
Donna quante è possibile in altrui
La desiata uostra forma uera.

Poi uomi amare lagrime dal uiso
Con un sito angoscioso di sospiri
Mosto in uoi auien che gli occhi giri
Per au sola dal modo ch'son diuiso.
Dice. e. chel dolce mansueto riso
Puro acqueta gli atti miei disiri
Et mi sforza gire al loco di martiri
Mentrio seno amirazion intento e fisso
Ma gli spirti miei saghiaman poi
Chi uegio a l'incontro gli occhi soaui
Tornar dame le mie fatale stelle
Largata alhor coll'amorose chiaui
L anima esce del cor e seguir uoi
Et con molto pensier indi si suelle.

Vandio son tucto uolto ꝰ q̃lla ꝑte
Quel bel uiso di mad̃na lucte
Emme rimasa nel p̃ſier la luce
Che marde z sfuge d̃no apte apte
che temo del roꝛ che mi ſi pãrte
Et uegio p̃ſſo il fin de la mia luce
V̄nmene ꝰgiusa doglo ſẽza luce
Che no ſa doue se uada ꝛ pur ſi parte
Coſi dauã̄ i colpi de la morte
Fugo / ma no ſi tracto chel diſio
Mecho no uẽga come uemi ſole
Tanto uo che le parole morte
Faran pianger la gẽte z idiſio
Che le lagrime mie ſi ſpargan ſole.

Ono animali almẽdo diſi altera
Viſta / che ogni ſol pur ſi defende
Altri po chel gran lume gli offende
No eſſron fuoꝛ ſe no uaſo laſcia /
Et altri col diſio folle che ſpera
Gioie forſe nel foco ꝑche ſplende
Puan lalma uerſi quella chemende
Lauro el mio loro enqueſt'ultima ſchera
Chi no ſo forte a daſpetto me la luce
Di q̃ſta luce z no ſo fuze ſchermi
Di luochi tenebroſi o dolze tarde
Pero roglochi lagrimoſi enfermi
Mio deſtino auerſa mi gdurte
Et ſo ben chio uo dieno aquel che marde

Ergegnãdo talor chancor ſi tama
Dõna ꝑme uoſtra belleza ſuma
Ricoꝛo alp̃ò chio uidi p̃ma
Tal che nullaltra fia mai che mi prama
Natouo p̃ſo no dale mie brama
Ne oura de polire con lamia lima
Pero lengegnio che ſua forza eſtima
Hellopathon tucto ſaghiama
Piu uolte gia ꝑdie le labra apri ſi
Por zimaſe lauoro ꝰ mepol perto
Ma qual ſon p̃ria mai ſalire tantalto :
Piu uolte cominai di ſcriuer uerſi
Ma la pẽna z lamano e lintellecto
Rimaſon uinti nel primero aſſalto.

Ltre fiate odolze mia guẽriera
Per hauer coleglochi noſtri pace
Vagio ꝑſtato ilor. ma auer no piace
Mirai ſi baſſo colamente alzera
Et ſe di lui forſaltra dõna ſperi
Vane inſperãza debile z fallare /
Mio / ꝑche ſdegnio cio cha uoi diſpiare
Eſſa no ꝑo giamai coſi comera
Orſo loſtratto z e. no troua ſuoi
Quel exilio ꝑfetto alcun ſoccorſo
Ne ſa ſtar ſolo ne gize oualtui chiama
Põria ſmãrire il ſuo natural corſo
Che graue colpa fia damlo duo noi
Et tanto piu diuoi ꝙto piu uama

Qualũqua animale alleggia mẽ̃ra
Sẽno so alquãt̃ chãno ꝑodio ilsole
Tempo da trauaghiar. e. q̃to e. elgiorno
Mapoi chel nele acende le sue stelle
Qual torna a casa. z qual sãnida ꝑselua
per hauer posa almeno ꝑAno alalba
Et io da che comẽna labellalba
Dsciolter lõbria intorno de laterra
Sueglando glianimali ꝑogni selua
Mo ho mai tregua di sospir col sole
Poi quadio negro ssamegrar lestelle
Vo lagrimãdo z disiando ilgiorno
Quãdo lasera smorza ilchiaro giorno
Ele tenebre noste alchuũ ssmo alba
Mizo pẽsoso le crude stelle
Che mãno sueto de sensibil tẽra
Et maledico ildi chio nacqui ilsole
Che mi fei ꝙsta vnuom nudrido ꝑselua
Mo credo che paressi mai ꝑselua
Si aspra fera. o. di notte o digiorno
Come costei che piãgo alõbra z asole
Et nõ mi stãcha ꝑmo sõno o alba
Che ben che sia mortal corpo di pra
Lomio stanco disire mi renda lestelle
Prima che torni a mei lucenti stelle
O. torne gui ne lamorosa selua
Lasciando ilcorpo che fia tutta tẽra
Vedessio in lei pietà/ che nun sol giorno
Po ristorai moltũni. z nõ ꝑalba
Puõmi arrechire dal tramẽtre del sole
Con lei fossio dache si pte ilsole
Et no ui. mdisstalni che le stelle
Soluna notte. z mai no fosse lalba.
Et no se trãsformasse ꝙsta selua
Per ustrimi di braza comel giorno
Cha pollo la segnia quagiu ꝑtra
Mai o sato soctera mseccha selua
Elgiorno andra pien di minute stelle
ꝑima chasm dolalba arrui ilsole.

El dolce tẽpo delaprima etate
Che nasce udi z ancho quasi ꝑhorba
Lasera uoglia che ꝑmio mal recble
Perche cantãdo il duol si disacerba
Cantai come uixi ꝑlilezitate.
Mentre amor ilmio albergo ssignoss ebbe
Poi seguito si come allui nen recble
Troppo altramẽte z che de no mauẽne.
Dichio son facto amolta gẽte exempio
Ben chel mio duro exempio
Sia scripto altroue/ sche mille pẽne
Ne son gia stanche/ z quasi ogn ualle
Rimbombi ilsuon di mie graui sospire
Chacquistan fede alapenosa uita
Et sequi lamemoria no maita
Come sol fare/ ischusila ymarmi
Et un ingegno che solo angossia dalle
Tal/ chadogni altro fa uoltar lespalle

v. carta lagrime q̃ fonte fluia est.

Et me fare obliar me stesso a forza
Che tien de me quel dentro ch ola sforza
F. dico che dalhi chel primo assalto
Chi diede amor, molt̃o entr passai
Sichio rangraua il giouenile aspecto
Et dintorno almio cor pensier gelati
Facto auian quasi adamãtino smalto
Challentar no lasciaua ilduro affecto
Lagrima anchor no mi bagnaua il pecto
Ne zompai il sono. e quel che i me no era
Mi pareua un miracolo i altrui
Lasso chi son. chi fui ?
Laurita / ilfin eldì loda lasera
Che sentendo il laudel di chio ragiono
Infin allor prossa di so strale
M̃o esserui passato oltra lagona
Prese i soa sforza una possẽte dõna
Ver cui poco gramai mi ualse o uale
Ingegnio o forza. o. dimãdar pdono
Ei duo mi trãsformaro i quel chi sono
Facendomi duom umo vn lauro uerde
Che p fuda stagion foglia no pede
Qual mi fino. quãdo primer mirozsi
Dela trãsfigurata mia psona
Ei capei uedi farsi dsilla fronde
Diche sperato hauea gia larezona
Ei piedi inchio mi stetti i mossi i corsi
Conogni mẽbio alanima ussẽde
Diuentar duo radice sopra londe
No di pẽco. ma dun pmaltrato fiume
En duo rami mutarsi amle lebrama
Ne meno anor maghiama
Lesser couerto pi di biãche pume
Allor che folminato i morto giacque
Imio sprare / che troppo alto montaua
Che prechio no sapea doue ne quãdo
Del ritrouasse solo lagrimãdo
Laue tolto mi fu di i notte andaua
Pietro rãdo da lato i drẽto alacque
Et gramai pi lamia lẽgua no tacque
Mentre poteo dilsiue cadr maligno
Ondio presi col suon color dun cigno
Cosi lungo lamate iuue andai
Che uolendo parlar cantaua sempre
Mercie chiamãdo conestrania uoce
Ne mai insi dolce omsi suaui tempre
Risonar seppi ghiamoiosi gridi
Chel cor somegliasse aspro i feroce
Qual fo assentir / chel ricordar mi noce
Ma molto piu di quel che p i nãsi
De ladolce i amba mia nemici
E bisogno chio dichi
Benche sia tal cogni parlar auãsi
Questa che col mirar ghianimi fuore
Ma prese il pecto / el cor prese con mano

Diendo adme de no no faz parola
Poi lazeuade laltro habito sola
Tal chio no la cognobbi. o senso humano
Anci lidissi chuor pien di paura
Et ella nellusata sua figura
Tosto tossiando feemi oyme lasso
Dun quasi unico sbigochito sasso
Ella parlaua si turbata mossa
Che tremaz mi fea de no agilla petra
Vdendo. i. no so forsi chi tu credi
E dicea mecho se rostei mi spetra
Nulla ira mi fia noyosa o trista
Anzi mi lagrimar segnor mio ziedi
Chomie no so pur io mossi mai ipiedi
No altrui sotspādo che me stesso
Hecho tucto quel di tra uiuo e morto
Ma pchel tempo e corto
La pena albuon uolere no puo gire pisso
Onde pur rose nella mente stupe
Vo trapassando. z sol dalcune pazlo
Che miraugliā fāno achi lascolta
Morte misera storno alor auolta
Ne tardo potea di sua man trallo
O dai sorriso alemiue afflicte
Lemme uorie merano stradicte
Ondio gridai con cazta z con mchiostro
No son mio no. so moto il dāno e uostro.
Ben mi ricorda dināzi agliochi soi
Dun degnio fare chost di morir degnio
Et qsta spene mauea facto adcno
Ma taloza humilta sprezzie desdegnio
Talor linfiāma z cio seppio da poi
Lūga stagion di tenebze uestito
Che aquei preghi il mio Lume era spento
Et io no zimouādo storno storno
Ombria dilei. o pur di suoi piedi orma
Come huom che trauia dorma
Gictami stancho soura lerba vn giorno
Jui accusando ilfugitiuo zagio
Le lagrime rziste allargail freno
Et lassale cader come aller pazue
Ne giamai neue socto alsol dispazue
Comio sentī me. tucto uenir meno
Et farmi una fontana apie dun fagio
Gran tēpo humido tēni quel uiagio
Chi udi mai Duhuom uiuo nascre fonte.
E pazlo cose manifestre e conte
L alma che sol da dio facta gentile
Che gia dalcun nō puo uenir tal grazia
Simile alsuo factor stato zitene
Pezo di pdonar mai no e sazia
Ecchi col tozo e con sembiāte humile
Dopo ptuque offese ad merce uene
Et se contro suo stile ella sostene
Dessere molto pregata. Jn lui se spezchia
Et sul pchel portar piu si pauonte
Che no len sdegnente

De lun mal che de laltro sapparechia
Poi che madona da pietà mossa
Degnio mirarme· Et ricognube crude
Gie di pari la pena col peccato
Benigna mi riduste al primo stato.
Ma nulla halmondo : nche huom sagio se fide
Chantor poi ripregando meritò elossa
Mi uolse ? dura silice ? rosi grossa
Vone rimase delantique some
Chiamâdo morte ? lei sola p nome
Spirto doglioso errâte mi rimembra
Per spelûche diserte ? pegrine
Piansi moltrâ ilmio sfrenato ardire
Et anchor poi trouai diquel mal fine
Et ritornai nelle priene mêbra
Credo p piu dolore mi sentire
I. segui tanto auâti ilmio desire
Che undi ramâdo si romito solea
Mi mossi · ? lla fan trella ? cruda
In una fonte ignuda
Si stana / quâdol sol piu forte ardea
Io pche dalira ustir no mi appago
Streti amirarla · ondella hebbe uergogna
Et p farne uendetta · e p celarse
Lacqua nel uiso colle man mi sparse
Vero dico . forse ? para mesogna
Che senti trarmi delappa ymago
Et fin un cerro solitario ? uago
Di selua ? selua tacto mi trasformo
Et anchor di mie can fugo lostormo

f Cangon . Teuch hâd Antilay tongu- ? Kunnche .

Cangon . i . nô fu mai quel mirtol dolce
Che poi disese ? pieta pioggia
Sichel fuogo di gioue ny parte spese
Ma fu lor flâma . chuy bel guardo accese
Et fu lorel che pui p lacte piogia
Alzando lei che ne mie dich honore
Ne p noua figura ilprimo alloro
Seppi lasnare . che pur lasoa dol nombra
Ogni men bel piacre del cor mi sgombra

Responsum Sonetto est iste ut uidet ad litt? q mudhq ab tem per laureat ped? aphnum.

5 ℰ Lonorata fronde che prestaue
Lira del nâel quâdol gran gioue tona
No maiestr dschietta Lardiona
Che suole ornare chi poetando scriue
I. era era amico a qste uostre diue
Lequal ultmête ilsecolo abandona
Ma qlla ? grauia gia lûge mi sprona
Da lenuenture delle prime olme
Che no tolle lapulicie dethiopia
Soctol piu ardête sol romito stanllo
Perdendo tanto amata cosa ypa
Cerchate dunque fonte piu trnqllo
Chel mio dogni liquor sostene mopia
Saluo di quel che lagrimando stillo.

Nil mistr d. Cyno dpistorio qui philosoph? dpit? studiû ad amoê ? dicrat

6 Hor piangea ? rollin tal uolta
Dal qual mie p assi no fui mai lontani

Nō.

Nd. dñs cy. scribat principibꝰ cꝛ̃ q̃ ad amoꝛ̃ ꝛdierat.

Iste fuit verbaꝝ finis quib⁹ Eccl⁹ia ytalia ꝛdivit ad dñm Ammone fugiens, ad quē dixit p̃ Machiavel hec plura desiderauit.

Exēsa amena ꝛqua. d. f. allūe de laudat Imperatōꝛ p̃decessō sūi patris qui et papie ab aīa sua nomē ꝓpē habuit.

Nd.

Mirando p gli effetti acerbi e strani
L'anima nostra di sdi modi sciolta
Or dal ducto camin dio la rivolta
Col cor levado al tel amte lemane
Ringratio lui che giusti prieghi humane
Benignamēte sua mercede ascolta
Et se tornādo alamorosa vita
Per fiorir altel divino volgre le spalle
Trovasti p lunga foltā o poggi
Fo p mostrar gīte spinoso calle
Et gīto alpestra e dura e la saglita
Onde alturo valor quien chiom poggi

tornar p philosophyche a probitate animi.

Judime licita no si rende a lira
Nave da londe gbachata e vinta
Od lagēte di pietà dipinta
Su pr la rima a ringrahar sacerā
Nel cielo più dil ciel che si diserā
Chintorno al trollo hebbe la corda cinta
Dime meggiendo q̃lla spada santa
Che fece al sēgnoꝛ mio sì lūgi guerā
Et lieti voi chamor lodati e rima
Al vostro testor de gli amorosi detti
Pendete honor chera smāzato e ꝑma
Che più gloria e nel regno de gli electi
Dun spirto giusto, e più se stima
Che di nonātā mouc altri p fecti.

Dñs et angelus. Gloria magna et rhy de vno peccatore pnitentiā agente ꝛc.

Nō.

Lsorcssor di hazlo che la chioma
Con la corona del suo anthco adorna
Preso ha già la rime p fiachar le corna
Di Babilonia ꝛchi da lei si noma
Et Lucifero di xp̃o colla soma
De lechiam. e del mātō al nido torna
Siche sal tro amdūe nol distorna
Vedra Bologna e poi Lanobil Roma
L amāsueta nostra ꝛgentil agnia
Abate ifiau lupi. e così vada
Chūque amor legittimo sō pagnia
Consolate ilei dūque chanor bada
Et Roma che del suo sposo si lagnia
Et p yhesu cengete o mai la spada

Aspectata in ciel beata e bella
Anima che di nostra humanitate
Vestita vai no come altre carca
Perche ti stan men duze o mai le strade
Al dio dilecta obedir anulla
Onde al suo regno di qua giu si varca
Echo novella me alato barca
Chal nocchier mādo agia volte le spalle
Per gire al megliōꝛ porto
Dun vento occidētal dolce gforzato
Loqual p mezo q̃sta oscura valle
Que piangemo il nostro e laltrui torto
La gdura di lam antiqua solta
Per diritissimo calle
Al lucente oriēte, ovellā volta.
Forsi exaudir egli amorosi preghi
Et le lagrime sancte di mortali

Son gionte ī nāz a la pietra sopra
Et forse no fue mai tante nē tale
Che pr merito lor punto si piegha
Fuor di suo corso la giustitia etna
Ma quel benigno Pe. chel ciel gouerna
Al sacro loco/ oue fo posto mcore
Gliochi y grata gira
Onde nel petto al nouo hailo spira
Laudecta/ chānoi tardata nocte
Siche moltāi Europa ne sospira
Cosi sopreīere alasua amata sposa
Tal che sol de lauore
Fa tremare babilonia e stare pensosa
Chiunque albēga fra Garona el mōte
Entral Rodano el Reno/ elonde salse
Lensegnie xpianissime acōpagna
Et a cui mai de uecio pgio ralse
Dal pireneo alultimo oriōte
Con Aragona lasciua nostra hispagna
In ghilfeira collisole che bagna
Loceano/ intral cāto ele colōne
Infin ladoue sona
Dottrina del sanctissimo Elyrona
Vaine diligue e daime e delegōne
Alalta impresa rarirate sprona
Di qual amor si tinto o si degno
Mial figli mai qual dōne
Furon matrna asi giusto desdegnio
Vna parte del mōdo e che si giace
Mai sepre ī ghiaccio e ingelate neue
Tucta lōtana dal camin del sole
La sotto igiorni nebulosi e breui
Nemica naturalmēte di pace
Nasce una gēte a cui il mone no dole
Questa se pur duotta che no sole
Col tedescho furor laspada cegnie
Turchi Arabi e Caldi
Con tuch que che sirian negli di
Diqua dal mare che fa londe sanguigne
Quito stan da pgiar cognoscer dei
Popol ignudo pauētoso e lento
Che ferro mai no strignie
Ma tuch colpi soi cortecte alucto.
Dunque ora. el trēpo dazzintar il rollo
Dal grogho antiquo. e daspuarnar il uelo
Chē stato auolto intorno agliochi nostri
Et quel nobile ī gegnio che dal ciclo
Per grata trēni de lēimortal apollo
Et le logīza sua uatu qui mostre
Or con la lingua/ or con lodan ī chiostri
Perche Dolpheo legēdo e damphione
Sēnoti marauigli
Assai men fia che Italia con suo figli
Si desti al suon del tuo chiaro sermone
Tanto che p yhesu la laīza pigli
Che sal uce mira gstan ticha madre
In nulla sua tenzone
Fue mai ragion si belle o si legiadre

Tu chai per aruchi dun bel thesauro
Volte lanniche z le modene ruste
Volando al nel colatrena roma
Sai de limperio del figliuol di maria
Algrā de Augusto/che di una Lauro
Tre volte triūphando orno lachioma
Ne laltrui ingiurie del so sangue Poma
Spesse fiate quāto fo cortese
Et or pche no fia
Cortese no. ma conoscēte z pia
Riendicare le despiamte offese
Col figliuol glorioso di maria
Che duche lanemicha pte spezza
Ne lumane difese
Se expōsta dala gratia schiera
Pon mente al temerario ardire di Xerse
Che fere pe calcare inostri lidi
Di non giunti oltragio alamazona
Et vedrai nela morte di maria
Tucte ueschite abrun ledōne prese
Et tanto Posso il mar di salamina
Et no pur q̄sta misera ruina
Del popolo Pselino donēte
Victoria ten promecte
Ma mazatona z le mortali strecte
Che difese illion chon pocha gēte
Et altre mille chai distrotate z lecte
Perche schinaie adio molto guene
Legenochia z lamēte
Che ghiāni tuoi zeserue a tanto bene.
Tu vedrai ytalia z lonorata ziua
Canzon chagliorchi miei cela z gtede
No mae no poggio o fiume
Ma sol amor che del suo altro lume
Piu menuaghisse done piu menede
Ne natura po star contral costume
Oe move no smāive laltre opagne
Che no pur socto bende
Allegra amor pche se vide z piangne.

Et di pāni sanguigni oscuri. o pti
No ueste dōna unquācho
Ne dor capegli in bionda treca atorse
Si bella come q̄sta che mi spoglia
Darbitrio z dal ramo di libertate
Sero mi tira/ sichio no sostegnio
Alam giogo men graue
Et se pure lalma talor adolase
Lanima a tui uien mācho
Consiglio/ ouel marme ladure s forse
Rapella/ lei da laschenata uoglia
Subita iusta che dal cor mi rade
Ogni dalma mpresa z ogni sdegnio
Fal uale lei soaue
Digto p amor giamai soffersi
Et agio a soffrire ancho
Fin che mi sane il cor collei chel morse

Rotella di mezzo che pur lenuola
Vendetta fa sol che contro hime strade
Orgoglio zira il bel passo ondio uegnio
No chiude zno schiaui
Ma lora el grozno che le lume apzsi
Nel bel nezo z nel biacho
Che mi sfamar dila doue amo z corse
Nouella de sta uita che ma doglia
Fuzon radize/z qlla fan letade
Nostra se mia laqual pielo olegno
Vededo ch no pane
Lagrima dunque che da gliochi uasi
Per qlle che nel macho
Lato/mi bagnia chi primier sazo zse
Quadrella dal uolere mio no mi sioglia
Chen giusta parte la sentecha cade
Per lei sospira lalma. et ella e degnio
Che le sue piaghe laue.
Da me son fatch imie pesier duasi
Tal gia qualio mi stancho
Lamatri spam inse stessa groze
Ne qlla pgo che po mi sioglia
Che men son dzicte al nel metal me sfarte
Et no sospira al glorioso zegnio
Certo in piu salda naue.
Benigne stelle che ognie stasi
Al fortunato fiancho
Quadel bel prato gru nel modo sroze
Che stella fa tera z come fa uno foglia
Coseruo unde/il pregio de nestade
Oue ne spm folgoze nes degnio
Vento mai che lagraue
So io ben cha uolze chiudr suasi
Sue laude fora stancho
Chipiu digna lamano a scriuir porse
Qual cella e dimemozia sou sacoglia
Qsta uede uirtu quata luisade
Chi gliochi mira dogni ualor segno
Dolze del mio cor chiaue.
Qsto sol gira amor piu raro pegno
Dona di uoi no haue.

Iouene dona soctun uede lauro
Vida piu biacha z piu fieda che neue
No prossa dal sol molla z molt am
Et suo parlar/et bel uso z lechiome
Mi piachon si chi lo dinag agliochi
Et hauzo sspir ouc sia spogna o sruda
Non saran imie pesieri a zima
Che foglia unde no si trouc? lauro
Qsto azo sto ilozie a sanch gliochi
Vedzen ghiamar il foro azdre laneue
Zio ho tanti capegli in gste chiome
Qsta uoza quel giorno achendzc anni
Ma pche uola il tpo/z fugon gliam
Si che alamorte in un puto sazina
O. colle bzune o colle biache chiome.

Seguiro lombra dequel dolce lauro
Per lopaca ardēte sole z p laneue
Fin che lultimo di chiuda gl occhi
Non fue giamai uedun si belli occhi
D. nella nostra etade o ne pumāni
Che me strugon cosi chomel sol neue
Onde parte lagrimosa riua
Chamor gduce apie del dolce lauro
Cha yrami di diamāte z doe lechiome
J. temo de rangiar pua uolto zchiome
Che gueri pieta/ mi mōstri gliocchi
Lidolo mio scolpito in uiuo lauro
Che sal stare no erro oge ha secretāni
Che sospirādo uo de zuua p zuua
Lanocte elgiorno al caldo zalaneue
Dentro pue foco z for candida neue
Sol chon gsti pensier che naltre chiome
Sempre piāgendo andro p ogni zuua
Per fai forse pieta uenir ne gliocchi
Di tal che nascma do po millāni
Se tāto uiuro po. ben colto lauro
Lauro et topaty al sol sopra la neue
Vinton le bionde chiome presso agliocchi
Che menan gliāni mie si tosto a zuua.

Destanima gentil che si di parte
Angi tēpo chiamata alaltra uita
Se lassu e. quātesse de gradita
Tēra del ciel lapiu bella parte
Sella ziman fral tēpo lume z mparte
Fia lauusta del sol p uolezitr
Per chamirar soa bellezza infinita
Lanime degnie intorno alei fian sparte
Sise posasse sopto al quarto nido
Ciascuna de le tre sauan lmen bella
Et ella sola hauia la fama el grido
Nel quīto gro no habitu rebbe ella
Mase uola piu alto assai mi fido
Che con greue fia uīta ognaltra stella

Danto piu māniano algiorno extremo
Che Lumana miseria sol far breue
Piu negro il tēpo andar weloce z leue
El mio di lui sperar fallace z scemo
J. diro ame pensier no molto andremo
Damor parlādo o mai chel duro z greue
Tēzeno p raro come fiesca neue
Sula strugēdo onde noi pace hauemo
Perche collui chadria q̄lla spīgi
Che ne fe uanegiar si lūgi mente
Et uso el piāto z lapaura z lira
Si uedrien chiaro pr come souente
Per terose dubiose altri sauāgi
Et come spesso p darno si sospira

Ja fiameggiaua lamorosa stella
Per lorīēte z laltra che Gionone

Sol fue gelosa nel sep̃tẽtrione
Rotta una ragia fuor lucente e bella
Cuata era a filar la uechiarella
Distanta e sola e desto hauea al carbone
Egli amãti pongea quella stagione
Che per usãça alagrimar gli piacque
Quãdo mia speme gia gducta al unde
Giunse nel cor no p lusato una
Chel sono tenea chiusa el dolor molle
Quãto rangriãta oyme da quel di pria
Et pazia dir pche tuo ualor pnde
Veder questochi anchor nõ ti si tolle.

Apollo (sanchor uiue illel disio
Che te ẽflãmaua ale thesaliche onde
Et se no hai lamate chiome bionde
Volgẽdo gliãni/ gia posto ẽ oblio
Dal pigro gelo e dal tempo aspro e rio
Che dura ẽpriol tuo uiso sascronde/
Difendi/. or lonoriata e sacra fronde
Onde tu prima e po fu ẽ uestito e io
Et pche uatu de lamorosa speme
Che ti sostẽne nela uasta amba
Di questa imp̃sion layre disgõbra
Se uedrem poi ẽ meraviglia ẽ seme
Sedr la nostra dõna sopra laba
Et fiz de le sue braccia ase stessombra.

Oco pẽsoso ipui discrh campi
Vo misurãdo a passi tardi e lenti
Et gliochi pirto ẽ fugir intenti
Ouie uestigio humay la rena stãpi
Altro schermo no trouo che mi scãpi
Dal manifesto accorgier de legerh
Pcrche ne gliacch dalegrezi spenti
Di fuor se lege romito dẽtro auãpi
Sichio me credo omai che mõti e piage
Et fiumi e selue sappian dirche tempre
Sia la mia uita/ che celata altrui.
Ma pur ẽ aspre uie ne ẽ seluage
Certez nõ so ramor no uegna ẽpre
Ragionãdo con mecho e io con lui.

Io credesse ẽ morte esser securo
Del pensiero amoroso che mattẽa
Colle mie mani hauzei gia posto ẽ fin
Queste mẽbra noyose e quello incarco
Ma pchio temo cha sacrebbe un uazio
Di piãto ẽ piãto e duna ẽ altra giuria
Di qua dal passo anchor che mi ẽ serra
Mecho zimago lasso e mecho el uazio
Tempo ben fora omai dauãre spento
Lultimo stratle ladespiamẽto corda
Ne laltrui sãgue gia bagniato e tinto
Et io ne prego amore e quella sorda
Che mi lascio di suo colori di pinto
Et di chiamarmi adse nogli ricorda

No?

S E debile ifilo a cui factene
La grauosa mia uita
Che altri no layta
Ella fia tosto di fuio corso a fine
Pero che dopo lempia di partita
Ben ſpl una ſpene
Che dal dolce mio bene
E ſtato infin aqui cagion chio uiua
Dicendo pche priua
Sia de lamata uista
Nanticb anima trista
Che ſai ſameglior tẽpo anche ritorni
Et apui lieta giorni
O ſel pduto ben mai ſi raquiſta
Queſta ſperãza mi ſoſtene vn tempo
Or uien manchando e troppo lei mattẽpo
L tẽpo paſſa e lore ſon ſi pnte
A fornir ilmiagrio
Chaſſai ſpatio noagio
Pue apeſar romio cõto alamorte
Appena ſpũta ſorge vn ragio
Del ſol chalaltro monte
Diladuaſo oriponte
Gionto iluedrai pe lũghe e diſtorte
Le uie ſon ſi corte
Si gran troppi e frali
Digliomini mortali
Che quãdo io mi uolgo dal bel uiſo
Cotanto eſſa diuiſo
Col diſio no poſſendo mouer lali
Poco maduãza del gforzo uſato
Preſo ptio mi uiua ſ qſto ſtato
Ogni luogo ma triſto ouio no uegio
Que begliochi ſuani
Che portaron lechiani
Di mie dola feſta mẽte adio piacque
Et pche duro exilio pui magrani
Sio dormo o uado o ſegio
Altro gramai no chegio
Et no che uida do polor mi ſpiacque
Quãte mõtagne e acque
Quanto mar/ qui fiumi
Hafrondan que duo lumi
Che quaſi vn bel ſereno amezol die
Fer le tenebre mie
Ario chel rimembrar pui mi gſtum
Et ptio era mia uita allor gioioſa
Hinſegnie lapſtnte aſpra e noioſa
Laſſo ſe ragionãdo ſe rinfreſco
Quella ardẽte diſio
Che nacque ilgiorno chio
Laſciai di me lameglior pte adietro
Et ſe amor ſe neua p lũgo oblio
Chi mi guido aleſſo
Ond el mio dolor ceſſi
Et pche pur tacendo no minpetro
Cato criſtallo o uetro
No moſtro mai di fore

Nasroso altro roloze
Che lalma frõsolata assai no mostri
Piu chiazi ipressoe nostri
Et lassan dolezza che nel roze
per gliochi chẽ di sempre piangre nagbi
Certan di znocte pur che gli napaghi.
Nouo piãcre che ne lumani ingegni
Spesse uolte si troua
Damar qual cosa noua
Piu tolta schiera di sospir guen che accroglia
Et io son von di quei che piangre groua
Et pazlen chio men gegni
Che di lagrime pregni
Sien gliochi mie si romel cor di doglia
Et pche amo minuoglia
Ragionar de legliochi
Ne cosa e. che mi tochi
O. sentz mi si fiamma cosi adzbzo
Corrõ spesso zrientzo
Colla donde piu largo il duol trabochi
Et sien cõl cor pimite ambe le luci
Che la strada damor mi fazon duci
Lhege doz che deuzion faz il sole
Dimudia molto gir pieno
Et bel gualdo sizeno
Oue zagi damor si caldi sono
Che mi fãno angi tẽpo uenir meno
Et la cozte parõle
Zrade nel mõdo o sole
Che mi fe gia dise coztese dono
Mi son tolte/ e prendono
Piu lieue ogni altra offesa
Che lessermi contesa
Quella lemigna angelica salute
Chel mio cor ha unmute
Destaz solea comuna uoglia ameza
Tal chio no pesso udir cosa giamai
Che mi sforze adaltro chãtar guay.
Et pz piangre anchor con piu dilecto
Le man bianche sochle
Et le biazma gentile
Et gliacti suoi suauemẽte altezi
Et dolzi sdegni altramẽte humili
Et bel grouenil petto
Toze dalto intellecto
Mi celan questi luogbi alpestri e ferzi
Et nõ so sio mi speri
Vedrla anzi chio mora
Pero chadora adora
Sorge lasseme. e poi no sa staz ferma
Ma zirando affrema
Di mai no uedr lor chel cielo honora
Oue/ allegri honestade e cortesia
Et dentro pregio chel mio albergo sia
Canzon tal dolze luocho
Ladõna nostra uedi
Credo ben che tu riedi
Chella ti porgerm la bella mano
Vndio son si lontano
Vo la trouar/ ma zinocchie ai piedi

Lidí chio sazo lauosto chio possa
O. spirito igneudo/ o duom diuine z dossa .

Reso/ z no stuon maí fiumi ne stagni
Ne mare ouogni riuo si disgobira
Ne di muro/ odí pogio o di ramo ombra
Ne nebiá chel nel copra/ el mdo bagni .
Ne altro impedimto ondio mi lagni
Qualúque pú humana uista ingombra
Otto dun uel che duo begliochi adombra
Et paz che dica oi tu gstima z piangni
Et quel lor schinare cogni mia gioya
Spegne/ o phumeltade o pte orgoglio
Cagion sara che nâzi tempo i moya
Et duna biâcha manó ancho mi doglio
Che stata sépre accorti a farmi noya
Et contro agliochí mie se facta sboglio .

O temo si de begliochi lassalto
Ne quali amoze z lamia morte allegri
Chio fugo loz como fanaul laungi
Et gran tẽpo e chi psi il primier salto
Da ozá ínâzi faticoso o dalto
Luocho no fia douel uolze nõ sezgha
Pei no scontraz chi mie sensi dissegra
Lasciando come suol me fieddo smalto
Dũque sauedze uoi tardo mi uolsi
Per no rauuanarmi achi mi stuge
Fallir forse nõ fu di scusa indegnio
Più dico che tornare a quel chuom fuge
Elroz che di paura tanta sciolsi
Fue de lastade mia nõ legiez pegnio .

Amoze o morte no da qual che stoppio
Ala tela nouella chora ordisco
Et sio mi suolio dal tenare iusto
Mentze che lim rolalto uzo accoppio
Filo forse un mio lauoro si doppio
Tralo stil di modemi el sermon prisco
Che paurosa mẽte adizlo azdisco
Infino a Roma nudiraí lo stroppio
Ma pero che mi mâcha aformir lopra
Alquâte de lesile benedecte
Chauâzzo aquel mio dilecto padze
Perche tẽn uaso me leman si stzecte
Contra tua usâza io sgo che tulopra
Et uedzai zuuisti rose legiadze .

Vando dal pprio sito si zimoue
Lazbor chámo gia phebo stozto humano
Sospiza z suda alopra di vulcano
Per renfiestraz laspze saecte agroue
Lquale or tony/ oz neuua z oz proue
Sẽza honoraz piu Cesare che Giano
Laterra prâge el sol risti lontano
Che lasiua cuza amicu uede altroue
Allor zipiende azdiz Saturno z Hazte
Crudele stelle/ z Orione armato
Spẽza atristi nochieri gouerno z sarte

Eolo a Neptuno ⁊ a Gionon turbato
Fa sentire ⁊ anor come si parte
Il bel uiso da gliangeli aspectato.

Q Apri chel dolce uiso humile ⁊ piano
Pui no asconde sue belleze none
Le braga alafiana indarno moue
Lantiquissimo fabro ctaliano
Ch ha Ioue tolte son lacme di mano
Temprate a gongibello a tucte proue
Et sua sorella pai che si zoroue
Nel bel guardo dapollo amano amano
Del luto omdetal si moue on flato
Che fa stanco ilnamgare sepra arte
Et desta i fior tra lerba in ciaschun prato
Stelle noiose fugon dogni parte
Dispose dal bel uiso innamorato
Per cui lagrime molte son gia sparte.

Figliuol di Latona hauea gia noue
Volte guardato dal balcon sourano
Per quella chalcun tepo mosse ⁊ uano
I. suoi sospiri. ⁊ or glialtrui gmoue
Poi che reuādo stancho no seppe oue
Salbergasse dapsso o. dilontano
Nostron amor. qual huom p doglia sano
Che molto amata cosa no zitroue.
Et cosi tristo standosi ⁊ dispaite
Tornai no mde duso che laudato
Sazo si uuuo in pu di mille raite
Et pieta lui medesmo hauea cagnato
Sicche begliocchi lagrimauan paite
Pezo lacze zitēe ilprimo stato

De chen teaglia hebbe leman si ympte
Dfiule del raul sangue uarmiglia
Piāse morto il mazito di sua figlia
Trafigurato alefactege conte
El pastor cha Golia zoppe lafronte
Pianse laubellāte sua famiglia
Et sopral buon Saul cangio lenglia
Onde assai puo dolas il sacro monte
Da uoi che mai pieta no disfolza
Et chauete gli sdegni sepre atrozi
Contra lazaro damor chendazno tira
Di uedete straniar amille morti
Ne lacrima po disese anzza
Da breuo hocchi ma desdegno ⁊ Ira.

Lmio adusario mai uedi solete
Gliocchi uostri amore el nelo honora
Con le non sue belleze ui snamora
Pui chen gli isa mortal suaue ⁊ liete
Per gsiglio di lui dōna mauete
Scacciato del mio dolce albgo fom
Disezo exilio anegnia chio no fora
Dabitar degno/ ouc uoi sola stete
Nasio uera con salda chioma Axo
No douea sprecio fazui p mio dāno
Duoi stessa piacedo aspra ⁊ sopraba
Certo si ui zimēbra di Nazasso
Questo ⁊quel corso aduy smine uano
Benche di si bel fior sia indegnia lerba

Occo cieglie e thor uorrei ch'anch'io
Chel uerno Deuria star languido e lento
Con pocha arsura e uicie noia stento
Che poco poi lagrimo e piu fiamma
Poco dirmie fien lagrimosi e mesti
Che gran duol rade uolte auien ch'em uesti
Ma piu nel colpo immaturo sitto
Chen uaghe gran uoi stretta hauete stretta
Questi porse silentio al signor mio
Che pia mi ue pregnia, onde si tacque
Vegiendo e uoi finir uostro disio
Questa fuor fabriata sopra lacque
Dabisso e tinta nello eterno oblio
Onde principio di mia morte nacque.

Ho sentia dentro alcor gia uenir meno
Gli spirti che dauoi tenerno intra
Et perche naturalmente sayta
Contra alamorte ogni animal teicno
Lazgual disio che tengh'or molto affreno
Et mistl piaccia gli smazata
Poco che di e nocte mde minuta
Et io contro sua uoglia altrondel meno.
E mi giuxe uagognoso e tristo
A riueder gliochi legiadri ondio
Pa no esser lor graue assai mi giudico
Dicemi uy tempo omai chal uiuer mio
Tanta uarii ha solo vy uostro sguardo
Et poi morio sio no credo al disio.

Emai foro p foro no si spinse
Ne fiume fu giamai scorso p progia
Ma sempre lun p laltro simel pogia
Et spesso lun gratio laltro accese
Amore ne che penseri nostri discese
Alqual unalma indiio rompi sapogia
Perche fui lei con disusata fogia
Men premolto uolen leuogle intese
Forse si come nil alto ragiendo
Col gran sono uilani dintorno assorda
El sole abaglia chi ben fixe il guarda
Cosi ildisio che sepre no sacorda
Nelosscurato obiecto uien pdendo
Et pu troppo sprionar lafugn etarda

Er chio rabbia guardato da mencogna
Almio padre e honoratissimi
Ingrata lignia gia pezo no mechai
Renduto honor, ma facto ira e uergogna
Che qsto piul tuo aiuto mi bisogna
Per dimandar mercede. allor ti stai
Sempre piu fredda. Et se parole ui
Sono ipafecte, e quasi duom che sogni
Lagrime triste e voy tucte le nocti
Marcopagnate, ouuo uoia stai solo
Poi fugite di mane alamia pace
Et uoi si ympti adarme angoscia e duolo
Sospiri tracte, lenti e rocti
Sola lauista mia del cor no tolte.

E lastagione chel ciel rapido inchina
Verso occidẽte e chel di nostro uola
Agente che dila forse lasperta
Vegendose ẽ lontan paese sola
Lastãcha uechiazella pellegrina
Radoppia ipassi e piu e piu sattretta
Et poi cosi solecta
Talora e gsolata
Dalcun breue ripoſo. ouella oblia
Lanoya el mal dela passata uia
Ma lassò ogni dolor chel di maduce
Creſce qualor sen una
per pazhise danoi leterna luce.
Comel sol uolgie lentiamate rote
per dar luogo alanocte onde descende
Da ghialtissimi monti maior lombra
Lauaio gappador lazime zipzende
Et con parole e galpestre note
Ogni grauecza del suo pecto sgombra
Et poi laménsa ẽ gombra
Di pouere unãde
Simile aquelle ghiãde
Lequal fugẽde tuctol mõdo honora
Ma ch unol si ralegri adhom adonta
Chi pure nõ ebbi anchor no duo lieta
Ma zipsata unhora
Ne per uolgre di ciel ne di pianeti
Quãdo undel pastor calai tragi
Del gran pianeta almio ouello allegra
Em bzunir legtrade dozzete
Drizase ẽ piedi e con lusata uerga
Lasnando lerba e le fontane ei fiagi
Done laschiom sua siauemẽte
Poi lontan dalagente
In caserta/o spelũcha
Duunde fronde in grũcha
Iui sẽgi pẽsier sadagia e dozme
Ni rendo amer - ma tu allor piu minforme
Al seguir duna fera che mi sfuge
Lauore ei passi e lozme
Et lei no sfiagi che sappiata e fuge
E i naugiata in qual che chiusa ualle
Certa lemẽbra poi chel sol sasconde
Sul duro legno e socto laspre gõne
Maio p che sacrissie ẽ mego londe
Et lasa hispagnia dietro alesue spalle
Et granata e maiorcha e lecolõie
Et gluomim e ledõne
El mãdo eglianimali
Acquetino illor mali
Fine no pognio almio obstinato affãno
Et duolmi cogni di grazno arrogi aldãno
Chi son gia pur ceſsãndo ẽ questa uoglia
Ben presso aldramãno
Ne possin diuinar ch me ne spoglia
Et pche un pocho nel parlar mi sfogo
Vegio lasera ibue tornar sciolti
Dale campagnie e dasolati colli

Imie sospiri arme perche no tolte
Oymo che sia? piche nel graue giogo?
Perche di z nocte gli occhi mie son molli
Misero me che uolli
Quãdo primier si fiso
Gli tẽi nel bel uiso
Per scolpirlo ymaginãdo in parte
Onde mai ne prefezza ne p arte
Nosso sara Anche sia dato in preda
Ochi tucto di parte
Ne so ben ancho chi di lei mi creda
Cangon selless̃a mecho
Dal matino alasera
Ta facto dimia schiera
Tu no uõi mostrati in nasciin loco
Et dalcun loda curarai si poco
Cassai ti fia pẽsar di pegio in pogio
Come ma grief fuocho
Di questa mia pena ouio mappogio.

Ocho era adapressi agliochi miei
Laluce che dalũgo gli abarbaglia
Che come uide lei rangiar thessaglia
Cosi cangiato ogni mia forzi hauea.
Et sio no posso trasformarmi in lei
Puche misia no cha mecare mi uaglia
Di qual piena piu ingrida sentaglia
Pensoso nelauista ogni sasso.
O. di diamãte o. dun tal marmo brãcho
Per lapaum forse o dun diaspro
Pregiato pu dal uolgo auaro z sciocho
Et sasso fuor del greue giogo z aspro
Per cui tho ruvidia di quel uecchio stãcho
Che fa colle sue spalle ombra a mezocho.

On alsuo amãte piu dyana piacque
Quãdo p tal uchura tucta ignuda
Laude in mego delegelide acque
Cha me lapastorella alpestra z cruda
Posta abagnare un legiadrecto uelo
Cha laura duago z biondo capel chiuda
Tal che mi fere or quãde gliarde[l] celo
Tucto tremar dunamoroso gielo

Pizto gentil che quelle mẽbra regi
Dentro alequal pellegrinãdo allegra
Un segnor ualoroso accorto z sagio
Per che si gionto alonorata uergi
Dolla qual Roma z suoi cirãi rõtegi
Et lazichiami alsuo antiquo uiagio
Io parlo ate/ poche altroue un ragio
Ho uegio di uerita chal mõdo e. sparta
Ne temo ch de mal far se uergogni
Che sasperti nõ so. ne che sagogni
Ytalia che suoi guay no par che senta
Vecchia otiosa z lenta
Dormira sẽpre z no fia chi lasueglia?
Leman Lauersso a uolto entro capegli.

270.

No sforzo che giamai dal pigro sono
Noua laresta y chiamar chuon fama
Si grauemẽte/e-oppsa z di tal soma
Ma no sẽza destino aleruc brama/
Che scuotẽe forte z solleuaila pũno
E hor cõmesso ilnostro capo Roma
Pon mano cquella uenerabil chioma
Seaura mẽte/z nelle trezze sparte
Siche lanequitosa cstra del fango
I. che di z notte del suo stragio piango
Dimia sprãza ho inte lamagioz parte
Che sol popol di marte
Deuesse alcũno honor alcune mai gliochi
Paime pur cha tuoi dilãgratia tochi.
L anticche mura chanior teme z ama
Et tremal mõdo quãdo si zimẽbra
Del tẽpo andato z dietro si zuolue
Et sazi oue fur chiuse le mẽbra
Di tal che no serãno sengni fama
Sa lunuerso pzia nõ si dissolue
Et tucto quel chuna zuna cuolue
Pezte spera saldaz ogni suo nitro
O grandi Sapioni. o fedel Bzuto
Quanto ua grada seglie anoz uenuto
Romoz lagni del ben locato offtio
Come ne che fabrutio
Se facria lieto odendo lanouella
Et dire Roma mia sava anoz bella.
E t se cosa di qua nel ciel si cura
Lanime che lassu son cittadine
Et hãno tempi abandonati intẽra
Dilũgo odio ciuil/ti pregan fine +
Per cui lagente ley no sa scriua
Ondel camin aloz trech si sẽra
Che fuor gia si deuoti z honaz guẽra
Quasi spelũcha di ladzon sõ facti
Tal cha buon solamẽte usno se chiude
Et tragli altari zitale statue ignude
Ogni impresa crudel parche si tracti
De quãto duasi acti
Ne sẽza squille se cominia assalto
Che p dio zegratiar fuc poste calto.
L edẽne lagrimose/el vulgo in ezme
De latenera etade e uecchi stãchi
Chãno/se fodio/z lasouaccha uita
Et nen frangelli/ei bigi/ei brãchi
Collaltre schiere trauagliate enfiezme
Gridano o signor nostro aita/aita
Et lapouan gẽte sbigottita
Ti sopzie lesue piaghe a mille a mille
Che Hanibal/no chalti fazian pio.
Et se ben guardi alamagion didio
Chaide oge tucti/assai poche stanille
Spegnendo fien trãquille
Leuoglie che se mõstran si sfiamate
Onde fien lopze tue nel ciel lodate.
O zsi Lupi Leoni Aquile z Sczpi
Ad una gran mazmorea colõna

Nõ:

Fano noya souēte z asse dāno
Dicostor piāge quella gentil dōna
Che tu chiamato/amo che dalei sherpi
Le male piāte che fiorir no sāno
Passato e gia piu chel ayllessim āno
Chen lei manchar quellanime legiadre
Che locatn lauien la/douellera
Di/noua gēte altra mistura altera
Irreuerēte atanta z atal madre
Tu mauto tu padre
Ogni sorrozso datua man sacrede
Chel magior padre adaltropria intende
Rade uolte aduien cha lalte ? prese
Fortuna ingriosa no ytrasti
Cha glianimosi fiachi mal sicrordi
Ora sgobriandol basso /onde tu intrasti
Famis predonar moltaltre offese
Chal men /qui da se stessa si discorda
Perocche ētol mōdo si ricorda
Dhuom mortal nō fo apinta lauia
Perfarsi come adte diftime e'no.
Che puo durar se no falso distrino
Instato lapiu nobil monarchia
Vita gloria ti fia
Die/ glialtri laitai grouene z forte
Questi ? uechiega lastrāpo damorte
Sopral mōte tarpeyo cangon uedrai
Vn caualier che ytalia tucta honora
Pensoso piu daltrui che di se stesso
Digli. Vn che nō ti uide ancor dapresso
Sē no come pstima huom se namora
Dire che Roma ognioza
Co gliochi di dolor bagniati z molli
Ti chied mezzo datuoi z septe ycolli.

Et chal uiso damor portaua insegna
Nosse vna pellegrina ilmio cior uano
Chognaltra mi parea donor men degna
Et lei seguēdo su per lerbe uerdi
Vdi die alta uoce dilontano
Ai gin passi plaselua pridi
Allor mistrinsi alombra dun bel fagio
Tucto pēsoso z rimirādo intorno
Vidi assai pruglioso ilmio uiagio
Et tornai indietro quasi amezzol giorno

Del fuoco che pensai che fosse spento
Dal freddo tēpo z dalegra mia fiesta
Fiāma z marme nellanima rencrosta
Nō fue mai tucte spente aquel cho uegio
Ayazzopnte algito lefauille
Et temo nol secondo errori sia pegio
Per lagrime chi spargo amille amille
Conuien chel duol pa gliochi si distille
Dalor cha secco lefauille z lesta
No pur qual fo. ma pare ame che resta.
Qual foco no hauriān gia spento z morto

Onde che ghiochi teco uersan sempre
Amor allegra mi sia tardi accorto
Vuol che tra duo/ gravi mi distempre
Et tende larti mei diuerse tempre
Che quâd ho pur speraça chel cor nesca
Allor piu nel bel uso mi uuesca.

Et col uecchio disir chel cor destrugge
Contâdo lore nô me ĩ grâno io stesso
Ora mêtre chio parlo il tẽpo fugge
Cha me fui ĩseme z amezze ꝓmesso
Qual ombra e si caudel chel seme aduge
Chal disiato fructo/ era si presso?
Et dêtro dal mio ouil qual fiera rugge
Tra la spiga z laman qual muro e messo?
Lasso nol so. ma sé conosco bene io bene
Che per far piu doglioso la mia iuui
Amor maduce in si gioiosa spene
Et or diquel chiō lecto mi souene
Che nāsi aldi di lultima partita
Huom beato/ chiamar non se guene.

Je uentuze al uenir son tarde z pigre
Laspeme incerta. el debe mōta z treste
Onde el lassare z laspectar mincresce
Et poi al partire son piu liene che tigre
Lasso. ne ui fien tepide z nigre
El mar sengonda z p lalpe ogni peste
Et corcha rasse il sole la oltre onde scé
Dun medesimo fonte Eufrate z Tigre
Prima chi troui ĩ no pace ne tregua
Damore. o madōna altruso impari
Che mâno gguardato a torto incontro
Et sio al mio dolce. z do ꝓ tanti amari
Che fu desdegnio il gioco si adegua
Altre mai di lor grauie nō min contra.

Aguanna che fo gia piâgendo stancha
Riposate solum signor mio caro
Et siate or mai diuoi stesso piu auaro
Aquel caudel che suoi sequaci imbrancha
Collaltro richiudete da man mancha
Lastrada a messi suoi chindi passaro
Mostrâdui vn dagosto z di gẽnaro
Perche la lûga uia tẽpo ne mancha
Et col tempo bruete un fructo acerba
Che pûghe ogni pensier chel cor affligge
Dolce alafine z nel principio acerba
Ne uponete ouel piacere si seraba
Tal chi no tema del nocchier di stige
Se la preghiera mia nō e. superba

Ecche quel che mi trasse adamar prima
Altra colpa mi toglia
Del mio fiamo uolar gia nō mi spoglia
Tra lechiome de lor nascose il lacio
Al qual mi strinse amore

Et da begliochi mosse il fiedo ghiamo
Che mi passo nel mezo
Colla uirtu dun subito splandore
Che dogni altra sua uoglia
Sol rimembrãdo anchor lanima sueglia
Tolta me poi di quei biondi capegli
Lasso la dolce iusta
Et uolger de duo lumi honesti e belli
Col suo sigue mattiuta
Ma pche ley mosse de honor sacquista
Per morte ne p doglia
Ho uo che da tal nodo amor mi scioglia

Albor gentil che forte amai molt̃o
Mentre ibei rami no meblor disdegnio
Fiorir facea/ilmio debile ingegnio
A la soa ombra e cacciar ne gli affãni
Poi che sanza me de tal ſgãni
Fece di dolce si spiatato legnio
Pensai di uolli ripensar tuch a dun segnio
Che parlan sempre di lor tristi dãni
Che põra dir che p amor sospira.
Saltra spãta temie uime nouo
Ghiaueſſer data e pche costei lapde.
No poeti ne colga mai/ne Gioue
La pmulegi e al sol uegga ira
Tal che si secchi ogni sua foglia uerde.

Benedetto sia el giorno el mese e lãno
Et el paese/el luogo ouio fui giõto
Et lastagione el tpõ e lora el pmo
Da duo begliochi che ligato mãno
Et benedetto el primo dolce affãno
Chi hebbi adesſer con amor sgiũto
Et lazo e le saette ondi fui punto
Et le piaghe chen fin alcor mi uãno.
Benedette le uoci tante chio
Chiamãdo il nome di mia dõna ho sparte
Et sospiri e le lagrime el disio.
Et benedetti sian tucti e carte
Ouio fama uagliſto. el pẽſier mio
Che sol di lei/si chaltri nõ ua parte.

Adre del nel dipo iperduti giorni
Dopo lenocte uane grande speſſe
Con quel fiero disio chal cor mi scheſe
Mirando gliochi p mio mal si adorni
Piagati omai col tuo lume chio torni
A laltra uita e piu belle imprese
Sicche hauẽdo le reti e dardi tese
Il mio duro adũsato se ne scorni
O e uolge signor mio Lunderemo ãno
Chio fui submesſo al dispiatato giogo
Che sopra ipiu soggetti e piu feroce
Miserere del mio no degno affãno
Ridutti ipensier uagbi a miglior luogo
Rametalor comogne fuſti in rroue

OLgendo gliochi almo nouo colore
Che fti dimorte vimẽbrai tagente
Pieta ui mosse onde benigniamẽte
Salutando teneste i tutti ilcore.
A strail uita chanon mero allegra
Fo di tegliochi uostri apto dono
Et delauoro angelica soaue
Dalor conosco lessere ouio sono
Che come suol pigro animal pruriegra
Cosi destato i me lanima graue.
Del mio cor dõna luna ellaltra chiaue
Hauete in mano / e di me son gtento
Presto di naufgar a ciascun uento
Chogni cosa dauoi me dolce honore.

Euoi poresti pturbati segni
Per chiari gliochi e p pregar lateста
D. pr essere piu daltra al fugir presta
Tolcendol uso a pieghi honesti e degni
Vsate giamai ouer per altri sdegni
Dal petto oue dal primo lauro inuesta
Amor piu rami Jdrieta ben che qsta
Fosse giusta cagione a uostri sdegni
Che gentil piãta sarido trẽcno
Par che si dishuegna e pco lieta
Naturalmẽte quãdi si diparte
Da poy uostro destino a uoi pur uieta
Lessere altroue / puedete almeno
Dino star sepre inodiosa parte

Asso che male accorto fui dapiima
Nel giorno cha ferir mi uẽne amore
Cha passo apasso e poi facto segnore
De lamia uita e posto insu lanima
Ono nedea pu forza di sua lima
Che piũto di fermeza o di ualore
Mancasse mai nellinduiato core
Cha cosi ua / ch sopral uez se stima
Dahoma nãçi ogni difesa e tarda
Altra che di prouar sassai o poco
Questi prieghi mortali amore sguarda
No piegosa ne puote hauer piu loco
Che misuratamẽte ilmio cor arda
Cha che sua pte rosteri habbia del foco.

Aere ingrauato e limportuna nebia
Compressa mterno da zabrioni uenti
Tosto guen che se queta in piogia
Et gia son quasi di cristallo rhiumi
Et en uere de lerberta pu leualli
Nõ se uedaltro che pruina e ghiaccio
Et io nel cor uia piu freddo che ghiaccio
Ho. di graui pensier tal una nebia
Qual si leua talor di queste ualli
Seinte sconira agliamorosi uenti
Et tra idate di stagniate fiumi.

Quando cade dal ciel piu lenta piogia
Inpriman tẽpo passa ogni gran piogia
El caldo fa spauir leneui el ghiazo
Dicche uãno superbi p̃ualli ifiumi
Ne mai nascose dael si folta nebia
Che sopragiunta dal furor diuenti
No fugesse da ioga e dale ualli.
Ma lassolame non ual fiore de ualli
Angi piago al sezeno e ala piogia
Et agelati e asoani uenti
Challor fia undi madõna sengal ghiazo
Dentro e di for sẽgia lusata nebia
Che uedio sertol maze e i lagi e i fiumi
Mentre chal mar desmidriãno i fiumi
Et lesine ameriãno ombrose ualli
Fia di nãse alegliochi ql nebia
Che fa nãsire di mie ghiazia piogia
Et nel bel petto lindorato ghiazo
Che trai del mio si dolorosi uenti.
Ben debio io pzidenare a tuti uenti
Per amor duy che mezo di du fiumi
Mi chiuse trai bel uarde el dolze ghiazo.
Tal che depinsi poi p mille ualli
Lombza/ouio fiu. che ne calor ne piogia
Ne suon curaua di spezam nebia
Mano fugio giamai nebia p uenti
Come quel di/ne mai fiume p piogia
Ne ghiazo quãdel sol apze leualy.

El mar thirreno ala sinistra riua
Doue zocte dal uento piangon londe
Subito undi qualtra fronde
Di cui giuen che tãte carte scriua
Amor che dentro allanima bullua
Per rimẽbrãza dele tiese bionde
Mi spinse onde in oy zio che lerba asconde
Laddi no gia come psona diua
Solo/ouio era tra boschech e colli
Vergogna hebbi dime chal cor gẽtile
Basta boy tanto e altro spiroy no uolli
Piaceme almen daur cangiato stile
Dagliochi apena dellor esse molli
Ghialtri asciugasse con piu cortese apule.

Aspecto sano delatera uostra
Angi del mal passato tragar guai
Gudãdo sta su. misero che stai
Et lauia di salir alciel mi mostra.
Ma gãsto pmisa unaltra giostra
Et dice ame/ pche fugendo uai
Se ti zimẽbra/el tẽpo passa omai
Di ternar anedi la dõna nostra
Chel suo ragionar intẽdo allora
Ma ghiazo dẽtro ẽgiusa duom cha svolta
Nouella che di subito laccora
Poi torna il primo ẽsto da lauolta.

Qual umecza nō so. ma fino adora
Combactutāno mo pur una uolta

En sapeua io che natural gsiglio
Amor gtra dite gramai no ualse
Tanti lacriuol tante sperneste false
Tanto piato hauea! tuo fiero artiglio
Ma nouamēte ondio mi miraueglio
Dizol come psona acui ne calse
Et chel notai lasopra lacque salse
Tra lauua tostana z lelba elgiglio
Fugia le tue mane z per camino
Agitandomi uenti el ciela e londe
Mandaua sognosauuto z pellegrino
Quādo ecco tuo ministri. mo so donde
Per darmi aduedez chal suo destino
Hal chi gtrasta. z mal chi se nasconde.

Asso me chi nō so in qual parte pregh
Laseme chē tradita omai pur uolte
Che sēno e chi gpieta mastolte
Per che spargee al ciel si spesti pregh
Ma segli hauien chamor nō mi si negh
Finir anzi mio fine
Queste cose meschine
Nō grani almio signor pchiol zi pregh
Di dicti libro ondi tra lerba ecfiori
Droyt z rayon es qui enchant endemori
Ragion e ben chalcuna uolta io canti
Pero cho sospirato si gran tēpo
Che mai no gmīno assai ptempo
Per adequar col suo idolor tanti
Et sio potesse far cagliochi santi
Porgesse alcun dilecto
Qual che dolce mio decto
Ome beato sopra glialtri amāti
Hapur quādio dico sēpr mēte
Dōna mi pregi pchio uoglio dire
Vaghi pensier che cosi passo passo
Scorto mauete a ragionar tanto alto
Vedete che madōna hal cor dismalto
Si forte chio pme dentro nol passo
Ella no degna de mirar si basso
Che di nostre parole
Cura chel nel no uole
Alqual pur gtrastādo io son gia lasso
Onde come nel cor mendino z naspro
Cosi nel mio parlar uoglio esser aspro.
Che parlo. o doue sono z chi mi sgāna
Altri chio stesso el desiar souracho
Gia si trasformo il ciel da cerchio in cerchio
Nexun pianeta apiāger mi gdāna
Se mortal uelo el mio uedar appāna
Che colpr de lestelle
O. delle rose belle
Hecho si stri che di z notte mattīna

Poi che del suo piacere mi fe gir graue
Ladolce uista, e'l bel guardo soaue.
Tucte le cose di che el mõdo e adorno
Vsate buon de man del maestro eterno
Da ben che cosi adetto no dismano
Albaglia i luel che mi se mõstra intorno
Et salue e splandor gia mai ritorno
Lochio no po stare fermo
Cosi lafincto enfermo
Por la sua ppria colpa ano quel giorno
Chi udi mai langelica beltade
Nel dolce tẽpo de la prima etade.

Et che lauita e breue
Et lingegno pauem a laltra impresa
Ne di lui ne dilei molto mi fido
Ma spro che sia intesa
La doue bramo, e la douesse deue
La doglia mia laqual tacẽdo i grido
Ochi le gratie doue amor fa nido
Non riuolgo il mio debile stile
Pigro da se, mal grado piacere lospiona
Et chi dinor ragiona
Tien dal sogetto uy habito gentile
Che con tale amorose
Leuando il parlar degni pensier mie
Cogliete alcato uegnio adire or rose
Cho portate nel core gran tẽpo ascose
Non pchio no manegia
Ne mia laude ingeniosa altrui
Da gratiare no posso algran desio
Laquale e. i me da poi
Che udi quel che pensier no paregia
No che lagliagle altrui parlare o mio
Principio del mio dolce stato rio
Altri che uoi solea che no mi tende
Quando agliazdi rai neue diuegno
Vostro gentile sdegnio
Forse rallor mia indignitade offende
Et se qsta temẽza
No tempraste lazsura che mincede
Beato uenie meno chen lor psenza
Ne piu caro il morire chel uiuer seza
Dunque che no mi sfama
Si frale obiecto asi possete foco
No e. ypo ualor che me ne scãpi
Ma la paura un pocho
Chel sangue uago p leuene aghiama
Risaldal cor pche piu tẽpo auãpi
O. poggi o ualli, o fiumi o selue o scãpi
O. testimoni de lamia graue uita
Mille uolte modisti chiamor morte.
Ai. dolorosa sorte
Lostate mi sfuge, el fugir no marita
Ma se maggior paura
Ne maffrenasse ora corta e sfrenata

Trarebbe afin questaspra pena e dura
Et la colpa e. dital che no ha cura
Dolor perche mi meni
For dicamin adire quel chio no uoglio
Sostien chio uada oue el piacre mi spigne
Sia di uoi nō mi doglio
Ochi sopral mortal corso sereni
Ne di lui cha tal nodo mi distingne
Vedete ben q̄n colori dipigne
Amor souente i mezo del mio uolto
Et potrete pensar qual dētro sāmi
Laui di e notte stāmi
Adosso col pēsier cha i uoi racolto
Lun beate e liete
Senō chel uedri uoi stesse ne tolto
Ma q̄nte uolte ame ui riuolgete
Cognoscete i altrui quel che uoi site.
Sa uoi fosse si nota
La diuina i credibile bellezza
Dichio ragiono come ach lamira
Misurata alegrezza
No annual corr̄po forse e. rimota
Dal ingor naturel che uapie e gira
Felice lalma che p̄ uoi sospira
Fiumi del nel p̄ liqual io e ingrato
Lauita che p̄ altro no me agrado
Oyme poche si rado
Mi date quel dondio mai no so satio.
Poche no piu soucte
Mirate qual amor di me fa stratio.
Et poche mi spogliate i mātmēte
Del ben chadoia adora lanima sente
Dico chadoia adhora
Vostra mercede i sento i mego lalma
Vna dolcezza i usitata e noua
Laqual ognialtra salma
Dinorosi p̄nsier descgōbri allora
Siche de mille vn sol mi ritroua
Quel tāto ame / no piu del usuer gioua
Et se q̄sto mio ben durasse alq̄to
Nullo stato agguaglia se almio potrebbe
Ma forse altrui farebbe
Inuido e me sopbo honor tanto
Pero lasso giuensi
Che lostremo del riso assaglia il pāto
Entrāo p̄ndo quegli spirti atterri
Me ritorni · e di me stesso pensi
L amoroso pensiero
Chal ingegn dētro i uoi mi discopre
Tal che mi tra del core ognialtra gioya
Onde parole e opre
Escon di me si rotte allor ch̄ spiro
Parmi i mortal / pche la mente moya
Fuge al uostro apparire angosna e noya
Et nel uostro partire tornano insieme

Na pache lamemoria inamorata
Chiude lor poi lentrata
Dila nouãno dale pain extreme
Onde salam tel fructo
Nastre dime/ dauor uien prima ilseme
Jo pre me son qi von tẽien astucto
Colto dauor el priegio e uostro intucto
Canzon tu no marqueri/ anzi minfiãm
Adir di quel cãme stesso minuola
Pero sia certi/ di no essere sola.

Intil mia dõna J. uegio
Nel mouer duostroch vn dolce lume
Che mi mõstra lauia chal ciel gdure
Et per longo costume
Dentro la doue sol con amor segio
Quasi usibilmẽte ilor trea lume
Quest e. lauista cha ben far mindure
Et che mi scorge algloriose fine
Questa sola dal uolgo malontana
Ne gramai lingua humana
Contar põria/ quel che ledue diuine
Lun sentri mi fãno
Et quãdol uno spange lepruine
Et quãdo poi zingrouenisce lãno/
Qualeia al tẽpo del mio pmo affãno
o pẽsoso se lasuso
Ondel motore etrano delestelle
Degnio mõstrar del suo lauor ipra
Son laltropie si belle
Aprasi lapiegion ouio son chiuso
Et chel camino atal uita misera
Poi mi zuolgo alamia usata guẽra
Zingratiãdo natura ildi chio nacqui
Che riseruato mãno atinto bene
Et lei cha tanta spene
Algo ilmio cor chensino allor io giacqui
Ame noioso zgraue
Daquel di ẽnãri ame medesmo piacqui
Empiẽdo dun pensier alto zsoaue
Quel core ondãno ilcegliocchi lechiaue.
Ne mai stato gioso
Amore olauolubile fortuna
Diedi ach pu fue nel mõdo amia
Che nol zangiasse ad una
Zuolta docchi/ ondogni mio zposo
Vien comoglial bori uien dasua rudin
Vaghe fayille/ angeliche bratun
De lamia uita ondel piacre facende
Che dolce mẽte mi gsuma zstuge
Come spause zfuge
Ogni altro lume douel uostro splende
Cosi delmio core
Mẽdo tanta dolceza ẽ liu destende
Ogni altra cosa/ ogni pensier ua fore
Et sol uno con uor zimãsi amore
Qẽsta dolceza vn quancho

Fu mchor dauditnzoli amãti accolta
Tucta in vn luocho aquel ch̃ sento e nulla
Quãdo uoi alcuna uolta
Soauemẽte tral bel nero el bracho
Volgete il lume mau amor se trastulla
Et credo dale fasce z da lanulla
Almio imperfetto ha la fortuna aduersa
Questo unicho piacesse il cielo
Tosto mi face ilcelo
Et laman che si spesso sactrauersa
Fral mio sõno dilecto
Et gliochi onde di znocte si auuezza
Ilgran disio p isfogare il pecto
Che forma tien dal uariato aspecto
Perchio uegio z mi spiace
Che naturel mia dote ame no uale
Ne mi fa degno dun si caro sguardo
Sforzomi dessere tale
Quãl alalta spangi si sface
Et al foco gentile ondio tucto ardo.
Sal ben uelocc. z al ghiaccio tardo
Dispiegator di quãtol mõdo brama
Per solliecto studio posso farme
Põzelo forse artarme
Nel lengno uidi no una tal fiama
Certo ilfin di mie pianti
Che no altronde il cor doglioso chiama
Vien da legliochi/ alfin dolce tremãti
Vltima speme di cortesi amanti
Canson luna sorella e poco sinãçi
Et laltra sento squel medesmo albergo
Appanchiasi/ ondio pur cari ne uergo.

Or che pur mio destino
Adu mi sforça quella accesa uoglia
Che ma sforçato asospirar mai sempre
Amor chacio min uoglia
Sia lamia scorta z segnimel camino
Et con disio le mie cime ghẽpie
Ma no sguisa chel cor si sempre
Di souachia dolceza comio temo
Per quel chio sentõ ouochio altrui no giongc
Chel dir minfiama z pungne
Ne per mingegnio/ ondie paucto z tremo
Sicome talor sole
Trouol gran foco delamẽte scemo.
Anzi mistrugo alsuon deleparole
Pur chomio fusse unhuom de ghiaccie alsole
Nel cominciar credea
Trouar parlãdo almio ardente desio
Qualche breue riposo z qualche tregua
Questa speraça ardie
Di porse aragionar quel ch̃ sentia
Or ma bandona altempo z si dilegua
Ma pur guien che laltra empresa segua
Contenuando lamorose note
Si possentel uolere che mi trasporta

Et la cagione e morta
Che tenea lfreno z gouasme nol pote
Mostrami almen chio dica
Amor sguisa che se mai pieta
Gli orecchie delamia dolce nemica
No mia ma de pieta la fiamma amica
Dirosenglla crede
Chal uer honor fur glianimi si accesi
Industria dalquath homini fauolse
Per diuersi paesi
Poi zonde passando z le honorate
Cose recrdo elpiu bel fior ne colse
poi che dio z nr z amor uolse
Lorare gpsamte ogni uertute
Inque lelumi ondio gioioso uiuo
Et uesto sgllaltro riuo
No guien chi trapasse z ten mute
Alor sempre urio
Come a fontana dogni mia salute
Et gn amorte desiando corro
Sol deloi uista almio stato sorro
Come a forza di uetri
Stancho nochiere di notte algni lanterni
Adno lumi cha sepie ilnostro polo
Cosi nela tepesta
Chi sostegno damor gliochi lucti
Sono ilmio segno ilmio gforzo solo.
Lasso ma troppo epiu quel chio non uolo
Or quidi or qute come amor minforma
Che quel che uien da gratioso dono.
Et quel poco chi sono
Mi fa doloro una ppetua norma
poi chio liuidi in prima
Senza ler alm fue no mossi unorma.
Cosi gli ho dime posti su lanima
Chel mio ualor passe falso se stima
No pua gramai
maginar no che nar gli effecti
Che nel mio cor gliochi sdau fino
Tuch ghaltri dilecti
Diqsta uita o.p minuti assai
Et uiete alne belleze t dietro uano
Pare trgla sepa alamo affano
Simile agla che nel nelo etna
Mone daloi tnamorato uso
Cosi nedesso fso
Come amor dolcmte ghigouerna
Solun giorno dapsso
Sepa uolgiw gramai rotti sygni
Ne pesasse daltru ne dime stesso
Elbaetre gliochi mia no fusse spesso
Lasso che disiando
Vo quel chessa no puo ralcun modo

Et mino del dirle fior di speranza
Solamẽte quel nodo
Chamor arronda alamia lingua quãdo
Lumana uista ilstroppo lume auãza
Posse disnodare ipriendaa baldãza
Di dirle parole in quel pũto smoue
Che stuan lagrimar chi lintendesse
Ma lesaute impresse
Volgon p forza il cor piagato altroue
Ondio diuẽto smorto
El sangue si nasconde imõso doue
Ne umangio qualera e somi accorto
Che fsto el colpo diche amor ma morto
Canzon isento gia stãcar lasena
Del lũgo e dolce ragionar conlei
Ma no di parlar mero ipensier mei.

O. son gia stancho di pẽsar si rome
Imie pẽsieri in uoi stanchi no sono
Et come uita anchor no abandono
Per fugir di suspir si graue some
Et come adir del uso e delechiome
Et di begliochi ondio sẽpre ragiono
No e mãchato o mia lalĩgua el sono
Di e notte chiamãdo ilnostro nome.
Et che pie miei no sian stanchi e lassi
A seguire lorme uostre ogni parte
Perdendo inutel mẽte tanti passi
Et onde uien lonchiostro onde le carte
Chi uo impiẽdo di uoi e sen cio fallassi
Colpe damore no gia difetto darte.

Begliochi ondi fui prima mi musa
Che medesmi possan sanar lapiaga
Et no gia uerzu dolce odarte maga
O dipietra dalmare nostro duusa
Mãno lauua si dalmo amor pasa
Chun sol dolce pensier lanima appaga
Essalingua disegnarlo e uaga
Lasorte pur no ella essere deusa
Questi son que begliochi che lempriese
Del mio segnor uictoriose stãno
In ogni parte epur sonnil mio stancho
Questi son que begliochi che mi stãno
Sempre nel cor colle stanche arnese
Perchio di lor parlãdo nõ mi stancho.

Mor conslie promesse losingando
Mi ruppe alapregione anchora
Et die lechiaue agliamia nemicha
Chamor me di me stesso tene e bando
Nome naudi lasso se no quãdo
Fun sol forza e or gran fiamma
Ebil credra poche giorandol dicha
In libertà uiuerno sospirando.
Et come uno prigioniero afflicto
De le catene mie gran parte porto

El mar negliochi zne la fronte ho scripto
Quando sarai dl mio colore accorto
Dirai sio guardo / zgiudiro ben dricto
Questi hauia poco andar ad esser morto

Er ymiral pochetto apriasso
Coglialtri chelle fama di gllaute
Villani no ueduen laminor parte
Delabelta che mente cleor conquiso
Dacto ilmio Simon fu i paradiso
Onde gsta gentil dona si parte
Jui laude zla ritraise mcorte
Per fin fede qui gran del sue beluso.
Lopra fu ben di quelle che nel nelo
Si sono ymaginar / no qui tra noi
Que le mebra fanc alalma uelo
Cortesia fe nelapetta star poi
Che so disceso apronar caldo zgielo
Erdel mortal sentrion gliochi soi.

Quando gionse a Simon lalto gepto
Chamio nome gli pese i man lestile
Sauesse dato alopin gentile
Cola figura uore zi tellecto
Di sospiri molti mi sgombrana ilpecto
Cha cio chaltri ha piu cho ame fin vile
Pero chen uista / ellasi mostra humile
Promertendomi pace nellaspecto
Ma poi chio uegno arragionar conlei
Benignamente assai par che ma solte
Se zesponder sauesse adech mei
Pigmalion qsto lodar ti dei
Delimagine tua si molte uolte
Nauesti quel chi soluna uolei.

Al principio zesponde labne elmeco
Del quarto dermo ano chio scripio
Piu no mi po strapar laum nel zeco
Si ne stre sentol mio ardir desio.
Amor chon cui ypnsier mie mai no ameco
Soctol cui giogo giamai no zespio
Tal mi gouerna chio no so gra meco
Per gliochi chal mio mal si spesso giro.
Cosi mochando uo di giorno i giorno
Sichusa nidir chio sol menarcrigho
Et qlla che guiard ado ilcor mi strugc.
Appmai fino acqui lanima scorgo
Ne so qto fia mecho. ilsuo sogiorno
Che lamorte sappressa elmiuc fugc.

Hi e. fermato de menar sua uita
Su pi londe fallace zpi liscogli
Sentio damorte comun pericol legno
No po molto lontano esser dal fine
Pero sacchie da zitrarse inpcto
Mentre algouerno anchor riede lauela

Laura soaue, acui gouerno z uela
Cõmisi entrãdo alamorosa uita
Et sperando ne gnir a megl or porto
Por mi gduxe in pui di mille scogli
Et le cagion del mio dogliosd ane
Non pur dintorno hauea madzo allegno
Chiuso gran tẽpo i questo nocho legno
Sxrai sẽza leuarze ochio alauela
Chang ilmio di mi trãsportaua al fine.
Por piacque allui che mi pdusse inuita
Chiamarmi mdietzo tãnto dagli scogli
Chal men dalũge mapparisse il porto
Chome lume di nocte m alcun porto
Vide mai dalto mar naue ne legno
Se no glie togliesse o tempesta o scogli
Cosi di su da lagonfiata uela
Vidio lensegnie di quellaltra uita
Et allor sospirai una sol mio fine.
No pchio sia segnzo anchor del fine
Che nolẽdo rol gioino esser apzto
E gran uiagio incosi pochi uita
Por temo / chi me uegni i frigi legno
Et pui che no uõza piena lauela
Del uẽto che mi pise inquesti scogli.
Sio esta uno di dubiosi scogli
Et arriue ilmio exilio in vn bel fine
Chi fãza uago di uoltar lauela
Et lanchore gictare i qual che porto
Seno chi ardo come acceso legno
Si me duro alasnar lusata uita.
Signor delamia fine z delauita
Prima che stachi illegno fra li scogli
Driza abon porto laffinata uela.

O. son si stancho soctol frastro anticuo
De lemie colpe z de lusanza zia
Chi temo forte di manchar tra uia
Et dirader in man del mio nemico.
Ben uẽne ad diluuãmi by grãd animo
Per sõma z peffabil cortesia
Por nolo for dilaudusta ma
Sicha mirãlo i darno maffatio
Ma la sua uore anchor qua giu zubba
Quoi che trauaglian echol camino
Venete ame sel passo altri no sẽra
Qual grata qual amor o qual destino
Chi dara pẽne i gruta di colomba
Chi mi uposse z leuum da tẽra

O. no fu damar uoi lassato unquãcho
Madõna. ne sato mẽte chio uiua
Ma dodiar me medsmo gũto a zuua
Et del continuo lagrimar so stancho.
Et uoglio anzi vn sepulchro bello z biãcho
Chel uostro nome / el mio dãno si scriua
In alcun marmo ouc disputo prima
Sia lamia cetne che po star seco anchio.

Pero sim ror pien damorosa fede
Po contentarme senza farme sbagio
Puotrave omai Diquesto hauer mercede
Sen altro modo cercha desse sagio
Voltro sdegno cera meno ha quel che uede
Dicho amore eme stesso assai cruciagio

E bianche nō son prima ambe letempie
Cha pocho apocho par chel tēpo mesthi
Sicuro no sazo lenchio mausthi
Talor ouamor lazo tira eempie
No temo gia che piu mi strazi o stempie
Ne mi ritenga pche anchor minuisthi
Ne maprival ror pche di for linasthi
Chon sue saecte uclerose eempie
Lagrime omai da gliochi usar no pōno
Addi gir fin la sāno limagino
Sicha pmaffa mai chil passo chiudi
Ben mi po risoldare il fiero sagio
No si curdi epo turbarmi ilsōno
Gia compre no limagine aspra ecruda

Chi pianger te accompagniate ilcore
Che di uostro stillar morte sostene
Cosi sepre fuggimo eme guene
Lamētar piu laltrui chel nostro errore
Gia prima hebbe pur uoy lentrata amore
Laonde anchor comin suo albergo nerne
Noi lapremo ma pgilla speme
Che mosse dētro da colui che more
Non so come a uoi paze leragion pzze
Che pur uoi fosti nella prima ustta
Del uostro edel mio mal cotato auuzo
Di gsto equel che piu chaltro nacthesta
Che pfecti uditty son si rare
Et daltrui colpa altrui biasmo agsta.

O. amai sempre eamo forte anchora
Et son pamar piu digiorno in giorno
Quel dolce luoco ouc piāgendo torna
Spesse fiate quādo amor machara
Et son fermo damar il tēpo elora
Chogni ul cura mileuai dintorno
Et piu colle lodi lei uso adorno
Dilei fare con suoi exempi minamora
Nacha pmso mai uerde tuch mseme
Per assaltarmi ilcore or gndi or qūa
Questa dola nemia chetantamo.
Amor con qsto sforzo ogi mi ujna
Et so no cal dilio creder lasseme
Jadrei morto ouc piu unue bramo.

O hauto sempre lodio lafenestra
Onde amor mandto gia mille strali
Perchal qsti dolor no fue mortali
Chē lei mouc mēto lauuta e destra
Nal sopstare nelasgion terrestra
Cagion me lasso dinfiniti mali

Et piu mi duol che fien mecho i mortali
Poi che lalma dalcor nō si scapestra
Disesa che de uerde esser accorta
Per lōga expiētia / omai chel tēpo
Non e chin dietro uolga / ochi laffreni
Piu uolte lho / con tal parole scorta
Vaetene tristo / che no ua per tempo
Chi do po lassa i suoi di piu sereni.

Tosto come hauien che larco scocchi
Buon sagittario / di lontan discerne
Qual colpo e da sprezare / e qual dauerne
Fede / chal destinato segno tocchi
Simile mēte il colpo de uostrocchi
Dōna sentiste alemie parte scerne
Dricto passare. onde giun chen terne
Lagrime p lapiagha dor trabocchi
Et certo sono / che uoi diceste allora
Misero amāte / ache uaghezza il meno
Echo lostrale onde amor uole che mora
Oza uegendo comel duol maffrena
Quel che mi fāno i mie nemin anchora
No. e. p morte / ma per piu mia pena.

Or che mia speme clūga auenir troppo
Et delauuta il trapassar si corto
Vōlemi amiglior tēpo essere accorto
Per fugir dietro / piu che di galoppo.
Et fugo anchor cosi debile e zoppo
Dalun delati / ouel disio masscorto
Seguo omai. ma pue nel uiso porto
Segni chio presi alamoroso intoppo
Ondio giglio uoi che sete mura
Volgete ipassi. e uoi chamore aūpa
Non ui indugiate su lestremo ardore
Che p chio uiua di mill un no scāpa
Era ly forte lenemita mia
Et lei uidio stesa / in mezol core.

Vgendo lapiegione ouamor mebbe
Multāni a stri dirme / quel chaliu paue
Dōne mie lūgo fia a uerdarme
Oltro lanona libertā min rebbe
Diceame il cor che pse no sapiebbe
Venire uy giorno. e poi p uia mappane
Quel traditore insi mentre lauue
Che piu sagro di me i gānato auiebbe
Onde piu uolte sospirando indietro
Dixi / oime ilgriego e le ratine ei seppi
Eray piu dolce che landare sciolto.
Misero me che tardi il mio mal seppi
Et con qsta fuocha ogni mi spetro
Delētore ouuo stesso mera i uolto.

Rano i capei doro alaura sparsi
Chē mille Dolci nodi gualuolgea
Eluago lume oltra musura ardea
Di que begliocchi / chor mi son si scarsi.
Eluso dipietosi colori facti

Non so se uoo o falso mi para
Iche lescha amorosa al petto hauea
Qual meraviglia se di subito fu
Non era landar suo cosa mortale
Ma dangelica forma e le parole
Sonauan altro che pur uoce humana
Uno spirto celeste un uiuo sole
Fu quel chi uidi e se no fosse or tale
Piaga per allentar darcho no sana

Bella dona che cotanto amau
Subitamẽte se da noi partita
Et p quel che ne spira al nel salita
Si furon gliachi suoi dola soau.
Tempo e dauerzare amie lechiau
Del suo cor chella possedea tutta
Et seguir lei p uia drieta expedita
Peso tẽpen no fia piu che tagliau.
Poi che se sgombro dla magior salma
Lalme puoi giuso agieuolmẽte põe
Salendo sun pellegrino stancho
Ben uedi omai si come amore põe
Ogni cosa a cata e quãto alalma
Bisogna ie lieue alpiegioso uarcho.

Piangete done e con uoi pianga amore
Piangete amah p nasciu paese
Poi che morto cosliu che tucto intese
Infiniu mẽte uixe almõdo honore
O pme priegho ilmio acerbo dolore
No stian dalui le lagrime ritese
Et ami sia di sospir tanto cortese
Quito bisogna addirizzar il core
Piangan lerime anchor piangano unasi
Perchel nostro amoroso meser Cyno
Nouellamẽte se dauoi partito
Piangha pistoya e ciascun suo amici
Che pur diuto hãno il dolce uiano
Et ralegrasi ilcielo ouelle gito.

Ui uolte amor mauea gia certo scritto
Seruii quel che uedesti e lettre dolo
Si come mie seguian disiolo
Ey un momẽto gli fo morto e uinto
Un tẽpo fo chen te stesso sentiu
Uolgare exempio alamoroso choro
Poi di may mi ti tolse altro lauoro
Ma gia ti ragiũsi io mentre fuggiu.
Et se begliochi ondio mi ti mõstrai
Et la douera il mio dolce ridotto
Quãdo ti zuppi altroi tanta dureza
Mi rendon laicho cogni cosa spreza
Forse no hauraj sẽpre il uiso asciucto
Che mi pasco di lagrime e mi sai.

Uando giunge e gliochi alcor pstrale
Limmagin dona ogni altra mẽte si parte

Et le uirtu.

Et le vieti che lanima compagne
Lassan lemebra quasi ſmobil pondo
Et del primo miracolo ilſecondo
Nasce tal or che lassannata parte
Da ſe ſteſſa fugendo arruna in parte
Che ua uedendo el ſuo exilio iocondo
Quinci indiuo uolti un color morto appare
Perchel ugore che dun gli mostraua
Da neſſun lato z piu la doue ſtaua
Et di queſto in quel di mizzicidaua
Che udi duo amanti trasformare
Et fare qualio mi ſoglio miraſſi fare.

Oſi poteſſio ben chiuder in uersi
Imie penſier come nel cor lechiudo
Chanimo almeno no fu mai ſicrudo
Che no facteſſe per pieta dolersi
Ma uoi ochi beati ondio ſoffersi
Quel colpo oue no ualſe elmo ne ſcudo
Di fore z dentro mi uedete igniudo
Ben chen lamen indiuol neſſi rinuersi
Per che uostro uedere me rilplende
Come ragio di ſol tra luce in uetro
Basti dunque ildiſio ſenza chio dica
Lasso no adauia no nocque a pietro
Lafede cha me ſol tanto e nemica
Et ſo chaltri che uoi neſſun mintende.

O ſo dalaſperanze omai ſi uinto
Et de laluga guerra de ſoſpiri
Chi agio modio laſſeme eridiri
Et ogni lamio ondel mio core auito
Al bel uiſo legiadro che depinto
Porto nel petto z uegio oue chio miri
Diſforza. onde ne pianti impij martiri
Pur ſono ogni mia uoglia ripoſpinto.
Allor errai quando lapma ſtrada
Di lilerta mi fe paſſi z tolta
Che mal ſi ſegue troche agliochi agrada
Allor corſe al ſo male lilem z ſciolto
Ora a poſta daltrui guen che uada
Lanima che perro ſol una uolta.

a J. bella liberta come tu may.
Partedoti dame moſtrato quale
Eral mio ſtato quando pmo ſtrale
Fere lapiagha onde io guazo mai
Gliochi i uaghezo allor ſi di lor guai
Chel fren delaragion uin no ualſe
Perchano aſchiuo ogni opa mortale
Lasſo roſſi da prima gli auegni
Ne mi lece aſcoltar chi no ragiona
Delamia morte z ſolo del ſo nome
Voi impiedo layze che ſi dolce ſona
Amor in altra parte noy mi ſpiona
Ne ipie ſano altra ina ne leman chome
Lodar ſi poſſa in carta altra ypſona

Se alcuno strale destrier se pon sotto
Non stima che di suo corso indietro riuolga
Mal cor chi legna che no si scioglia
Se brama honore el suo strazio abhorre.
Non sospirate altri no se può torre
Suo sforzo poca noi laudar si tolga
Che come fama publica di uolga
Egli e gia la che nullaltro il pregio corre
Basti che si ritrouo in mezo capo
Al destinato di. socto quella arme
Che glie da il tempo. amor virtute. el sangue.
Cudando dun gentil desiu auampo
Col segnor mio che no po seguitarme
Et del no esser qui se sfuge z lagrie

Or che noi z io piu uolte habiam pianto
Come el nostro sperar torna fallace
Dicendo aquel sommo ben che mai no spiace
Leuate il cor a piu felice stato.
Questa uita piena e quasi un prato
Chel serpente tra fiori z herba giace
Et sal ruina sua uista agli occhi piace
E pre lasciar piu lanimo in uil stato.
Voi dunque se restate hauer lamente
Anchi lextremo di queta gia mai
Seguir y pochi z no lauolgar gente.
Ben si puo dirame frate tu uai
Mostrando altrui lauia doue souente
Fosti smarito z or se piu che mai.

Della fenestra oue lun sol riede
Quando allui piace z laltro si lauanona
Et quella doue layre freddo sona
Ne breue giorni quado borea fiede
El sexo oue agrun di pensosa siede
Madona z sola seco se ragiona
Con quanti luoghi sua bella persona
Copri mai dombra o designio tolse
El sacro passo oue maguinse amore
Et lauoua stagione che dano sano
Di rinfiescha i quel di lanticha piaghe
El uolto e le parole che mi stano
Altamente scripte i mezo core
Fano le lume mie di pianger uaghe

Asso lenso che dolorose piede
Di noi fa gilla cha nullom perdona
Et che rapidamente nabandona
Fl modo z picol tempo ne tien fede.
Vegio amolto languir pocha merede
Et gia lultimo di nel cuor mi tuona
Per tucto questo amor no mi spregiona
Che lusato tributo agliochi chiede
So come idi come momenti z hore
Ne portan gliani z no ritorno in grano
Ma forza assai magior che darti maghe

Laueglia z lavagion conbactuthano
Septe zsepte anni z ussava imeglio ze
Sanime son qua giu del ben presaghe.

Esaze pi chel traditor degypto
Gli fece el don delonorata testa
Celando lalegrezza manifesta
pianse pa gliochi fuor si come scripto
Et Hanibal quado alimpeuo affricto
Vidi fazsi fortuna si molesta
Rise fra gente lagzimosa z mesta
per sfogar ilsuo acerbo dispecto.
Et cosi hauen che lanimo nasconda
Sua paxion sochol grauo manto
Ricopie colaustra oz chiara oz bruna
Pezo salcuna uolta io zido o canto
Facciol. pche no e. seno questinna
Voia da celar mio angoscioso pianto.

Inse hanibal z no segge usar pi
Ben lauctoriosa sua uentura
Pero signor mio caro agrate cura
Che similmente no auegna a voi.
Lorsa rabbiosa pi gliorsachi suoi
Che trouaron dimagro aspra pastura
Rode se dezo. cidenti zlogrie endura
Per uendicare suoi dani sopra uoi.
Nentrel nouo dolor dunche lacroia
No zeponete lonorata spada
Anci seguite la doue ue chiama
Vostra fortuna ducto p lastrada
Che ui puo dare & po lamorte anchora
Mille z millani almodo honore z fama.

Nspectata uirtu chen uoi fiorina
Quado amor comino darmi battaglia
Pdune oi fructo che quel fiore aguaglia
Et che mie speme fa uenir a rina
Pezo mi diede ilcor che mparte scrina
Cose/ ondel uostro nome in pgio saglia
Chen nulla parte si saldo sintaglia
per faz di maimo una pisona unita
Credete uoi che Cesare o Marcello
Opaulo o Affricano fossin cotali
Per inanze giamai ne per mazzello
Pandolfo mio questopze son frali
Allungo andar/ mal nostro studio e quello
Che fa per fama gliuomini immortali.

Ai non uo piu cantar chomio soleua
Chalhi non mintendua/ ondebi sforzo
Et puosi i bel sogiorno esser molesto
Isempre sospirar nulla zileua
Gia sup lalpe neua dognintorno
Et e/gia presso algiorno. Ondio son desto
Vn acto dolce honesto/ & gintil rosa
Et i dona amorosa/ assai magrada
Chen uista uada altera z desdegnosa

Do superba e uittoſa
Amor zegge ſuo imperio ſenza ſpada
Chiaſmãuta laſchiada torne indietro
Chi no a allingo poſeſe inſul ueide
Chi no ha lauro olpride
Stringa laſcete ſua con un bel uetro
Die inguaidia a ſan pietro o no più no
Intendami chi po. Chimeintmidio
Graue ſoma e un malſio amãtmetlo
Cato poſſo miſchio/e ſol mi ſto
Phetonte odo chen po cadde e morio
Et gia dila del rio paſſato eilmetlo
De uenere audezlo/ Or i no uoglio
No e giuoco uy ſoglio uy mego londe
Entra leſionde iluſio/aſſai mi doglio
Quãdo un ſomachio ſpoglio
Molte uolte ſi bella dõna aſconde
Alcun e che riſponde achi nol chiama
Altri chil prega ſi daligua e ſtige
Altri alghiamo ſe ſtuge
Altri di e notte la ſua morte brama
Prouerbio. Ama chi tama/e facio antico
Io ſo ley quel chio dico. or laſcia andare
Che guien chaltri impaia aleſue ſpeſe
Von humel dõna grama/voy dolce amico
Mal ſe conoſce ilfoco/ame puz paze
Sẽno. anõgminaz troppalte empzeſe
Et p ogni paeſe e lona ſtãza
Linfinita ſperãza onde altrui
Et ancho fui almina uolti i dangi
Quel poco che manãza
Fia chio nol ſchiui Si buo daze alui
Io mi fido i rolui chel mõdo zege
Et que ſeguaci ſuoi nel boſco albgo
Che con pietoſa unga
Mi mene apaſſo omai trale ſue gzege
Forſe chogniom che legge nõ ſintende
Et la zete tal tende che no piglia
Et chi troppo ſaſcoltglia ſi ſtuegzi
No ſia goppa lalegge oualtri actende
per ben ſtaz ſi ſtende molte miglia
Tal par gran miraunglia e poi ſi ſpregzi
Vna chiuſa lelleza e piu ſoaue
Benedetto lachiaue che la uolſe
Alzoz e ſnodſe lalma e ſcioſſa laue
Di catena ſi graue
Fu finiti ſoſpiz delmio ſey, tolſe
La doue piu midolſe/altri ſi dole.
Et dolendo adolaſſe ilmio dolore.
Ondio ingrato amoze
Che piu nol ſento/e e no may che ſole
Inſilentio pazole acozte e ſagie
El ſuon che mi ſoctiage ognialtra cura
Et laſpgion obſcurá/ouel bel lume
Lenoctiune uole e lepiage
Et leſtze ſeluagie entzo lemura
Eladolze paura/elbel roſtieme

Et di duo fonti un fiume in pace uolto
Douio bramo z racolto oue che sia
Amor z gelosia mãno il cor tolto
Et segni del lel uolto
Che mi goduon p piu piana uia
Ala speranza mia altũ de gli affanni
O riposto mio bene/z quel che segue
Or pace/or guerre or treugue
Hai no mabandonate in qsti pãni
De passati mie dãni piangho z rido
Perche molto mi fido/in quel ch odo
Del presente mi godo z meglio aspecto
Et ne gtando gliãni z tacio z grido
En lel ramo mãnido ental modo
Che ne ingratie z lodo ilgrã y desdecto
Che lindorato alfin acũto
Et ne lalma dipinto isaiei udito
Et mostratene adito z anne extracto
Tanto s nãpe son spinto
Chil pur dizo/no fu stat tanto ardito
Chi mal fiancho fruito chil zusalda
Per cui nel cor uie piu che neue fredda
Chi mi fa morto z uiuo
Chi in un punto maghiaccia/z mi zusalda.

Qua angelecta soura lale accorta
Scese dal cielo in su lasciesta riua
Landro passaua sol p mio destino
Poi che sanza spagnia z senza ritorta
Hi uide un lacio che di seta ordiua
Tese fini lacti onde uade ilcamino
Allor fur preso z no mi spiacque poi
Si dolce lume usaua de gliochi soi.

On uegio oue scũpar mi possa o mai
Si lũga guerra ilvegliochi mi fũno
Chi temo lasso nol couochio affũno
Destrugni cor che tregua no ha mai
Fugir uolea ma gliamorosi ray
Che di z nocte/nellamdte sũno
Risplendon si chal gntedesmo ãno
Ha baglian piu chel primo giorno assai
Et lymagine lor son si sparte
Che uolue no mi posso ouio no uegia
O. alla. o. simile inde accesa luce
Solo dun lauro tal selua uerdegia
Chel mio adũsauo con mirabil arte
Vago fra rami uũque uuol maddure.

Venturoso piu daltro tẽpeno
Que amor uidi gia fermar lepiãte
Verme uolgẽdo quelle lun sancte
Che fũno intorno adse layrne sereno
Prima pzza pr tempo uenir meno
Vna ymagine calda di dyamante
Che lacto dolce no mi sta dauante
Del qual o la memoria el cor si pieno
Ne tante uolte a uedro gramai
Che nõmi inchine auocear de lozme

Che lel pie fere inquel cortese giro
Na son cor ualoroso amor no dorme
Preza seruno mio quādol uedrai
Siqual che lagermecta odiun sospiro.

Asso gte state amor massale
Che fra lanocte eldi son piu di mille
Torno doue arder uide lastituille
Chel foco delmio cor fino smorzile
Ui marqueto zson gdurto atale
Cha nona aluespro alalba zalesquille
Letroue nel pensar tāto tranquille
Che di nullaltro mi zimembra o cale
Aura soaue che dal chiaro uso
Moue col suon deleparole arrorte
Per far dolce sereno ouūque spira
Quasi un spirto gentil di paradiso
Sepre ī gllarze par che mi gforte
Sichel cor lassō altroue no respira.

Erseguendomi amor aluogo usato
Ristrecto mgiusta duom cha sperta griēra
Che sfuc de zipassi intorno serra
Dimie antichi pensier mistrina armato
Volsimi zuidi unombra che dalato
Sprāpaua ilsol zriconobbi intēra
Quella che sol gruditio mio no erra
Era pur degna dinmo tale stato
Dirca fra mio cor pche pauēh
Mano fu pma dentro ilpēsier grāto
Che tragi ouio mi sbrigo eran presenti
Come col balenar tona in un punto
Cosi fuor de leglioch luenti
Et duy dolce saluto insieme agiunto

Adōna chel mio cor nel uso porta
Ladoue sol fra le pēsier damore
Seder mappare. zio per farsi honore
Mossi con fronte reuerente zsmorta
Tosto che delmio stato fussi accorta
Dme si tolse i sī nouo colore
Chauiebbe a groue nel maggior furore
Tolto lazme di mano zlira morta
Mi zuscossi zella oltra parlando
Passo/ che lapzola inō soffersi
Nel dolce sfauillar de gliochi suoi
Or mi zitrouo pien di si diuersi
Pensieri ī quel saluto zpsando
Che duol nō sento/ ne senti mai poi.

Eamicio iuo che sappi ī qual maniera
Tractato sono zqual tutta e lamia
Nzdomi zstrugo anzor comio solia
Laura mi uolge zson pur quel chi mera
Qui tucta humile zqui laudi altera
Or aspra or piana or dispectata or pia
Or uesti si honesta/ or legiadra
Or māsueta or desdegniosa zfera.
Qui canto dolcemēte zqui sā sede
Qui si zuolsē. zqui zritēne ilpasso
Qui con leglioch mi trafisse izroze.

Qui dixe una parola z qui sõrise
Qui cangiol uiso / inquesh pẽsier lassõ
Nocth z di tẽmi il segnor nostro amore.

Di doue mego son sẽnuto mio
Cosi reffossio intrno / z fuor gtento
Vẽni fugẽdo la tempesta / el lucẽto
Chãno subito facto il tempo zio.
Qui son seruo z riconi dir ꝑchio
Nõ come soglio il solgorar pauẽto
Et ꝑche mitigato z no spento che
Ne mucha trouo il mio ardẽte disio.
Tosto che giũto alamorosa zegia
Vidi oue nacque laura dolce z pura
Chacqueta lacre / z mecte i buoni in bando
Amor ne lalma ouella segnor regnã
Pacce sel foro / z spẽse la paura
Che facei dũque gliochi suoi guardãdo.

El empia babilonia ondẽ fugita
Ogni uergogna / ondogni bne e fori
Albago di dolor madre derrori
Son fugito io ꝑ allõgar lauita
Qui mi sto solo z come amor minuita
Ore / rime z uersi / oi colgo herbette e fiori
Sero parlãdo / z a tempi migliori
Sẽpre pẽsando / z questo sol maita /
Ne del uulgo mi cal / ne di fortuna
Ne di me molto / ne di rosa uile
Ne dentro sento ne di fuor gray ualdo.
Sol due ꝑsoni quegio z nõica luna
Col cor uerme panfilo humile
Laltro col pie si come mai fo saldo.

In mego de duo amãti honesta altrui
Vidi una dõna / z quel signor con lei
Che fra gluomini regna z fraglidei
Et dalun lato il sol io dalaltro era
Poi che sarrozse chiusa da lassem
De lamico piu bello agliochi miei
Tucta lieta si uolse / z lmi riõzo
Che mai no fusse myo ver di me piu fera
Subito i alegrezza si guarse
La geloxia chẽ sul apuma uista
Per si alto adiramo alcor mi nacque
Vn nouo lamẽto lagrimoso z tristo
Vy nouo certo inferno ricoperse
Cotanto lesser uinto li dispiacque.

Ien di quella mesurabile dolecza
Che del bel uiso trassen gliochi miei
Nel di che uolẽtier chiusi lauista
Per no mirar giamai mentre bellecza
Lasciai quel che piu bramo z ho si auecza
La mẽte agtẽplar sola costei
Caltro no uede / z cio che no. e. lei
Gia ꝑ annecha usãza odio z dispiecza
Inuna ualle chiusa dogni torno
Che risuegliaua di sospir mie lassi
Giusti sol / con amor pensoso z tardo.
Ui no dõne ma fontane z sassi
Elimagine trouo di quel giorno
Chel pensier mio figura / ouũchio sguardo.

El saxo onde pui chiusa qsta valle
Dichel ypuo suo nome si deriua
Tenesse uolto per natura schiua
Adroma illuso zababel le spalle.
Mici sospiri pui benigno calle
Hauean pr gne one lor spene e uinta
Or uano spessi z pur mai sermo arriua
La doue il mãdo che solun no falle.
Et son dila si dolce mẽte accolto
Chomio marcigo che nessun mai torna
Con tal diletto in quelle pan stãno.
De gliochi el duol che tosto che sogiorna
Per gran disio dilel luoghi alor tolti
Dãno ame pianto z apie lassi affãno.

Imansi adiecto il sexto decimo anno
Dimiei sospiri z io trapasso i nãzi
Verso lestremo z parme pur che diãzi
Fossel pnapio dirotanto affãno
Lamar me dolce z inhle il mio dãno
El mare graue z pgo chegli auanzi
Lempia fortuna z temo no chiuda anzi
Morte ilegliochi che parlar mi fãno
Oz qui son lassi z uoglio esser altroue
Et nõzi piu uolere z piu no uoglio
Et p piu nõ potre fo qsto posso
Et de antichi disiei lagrime noue
Quan romio son pur quel chio mi soglio
Che p mille z uolti anchor son mosso

Na dõna piu bella assai chel sole
Et piu lucente z daltretanta etade
Con famosa honestade
Anchor mi trasse alasua schiera
Questa ymprisa in opre zinzazole
Perio che e. dleose almodo rade
Questa p mille strade
Sempre in nãzi mi fo legiadra altera
Solo p lei tornai daquel chi era
Poi chi soffersi gliochi suoi da presso
Pee suo amor meno messo
A fatticosa impresa assai per tempo
Tal che si arriuo al desiato pozzo
Spero per lei gran tẽpo
Viuer quãdaltri mi tira p mezzo.
Questa mia dõna mi mene moltãni
Pien di uaghezza giouenile ardẽdo
Si comoua io apprendo
Sol pche haua dime pui certa pua
Mostrãdomi pur lombra dalcuno i pãni
Talor dise maluso nascondendo
Et io lasso credendo
Vedeme assai tucta leta mia noua
Passai gtento el rimẽbrai mi gioua
Poi chal gito dilei negnor pui nãzi
I. dico che pur diangi
Qualio no laua ãsta i fino allora
Mi si trouase onde mi nacque un ghiacio
Nel core z ienne anchora

Et sera sempre fin che lisia in bracio
Ma no me tolse la paura el gielo
Che pur tanta baldāza almio cor diedi
Che li mi strinsi apiedi
Per pui dolreza trae de gliochi suoi
Et ella che zimosso hauea gia ilzelo
Dināzi amici mi dixe amiro or uedi
Comio son bella zcheda
Cito par si guegna agliāni tuoi
Madona dixi gran tēpo fa in
Posi ilmio amor che sento or si sfamato
On dāme in questo stato
Altro uolere. o disuoler me tolto
Con uoce allor desi mirabel tempie
Rispose zroy von uolto
Che temer zsperar mi fara sēpre.
Rado fo almondo fia cosi gray turba
Chudendo ragionar del mio udore
Non si sentisse altore
Per breue tēpo almen qual che fanilla
Ma laduasazia mia chel lin perturba
Toste lasegnie/ ondogni uarii moze
Et zegna altro segnore
Che promette una uita piu trāquilla
De latua mēte amor che puma apzilla
Mi dire rose ueramēte ondio
Vegrio chel gran disio
Pur donorato fin ti fara degnio
Et come gia se di mie rau amin
Dona uedrai pzsegnio
Che fara gliochi tuoi me piu felin.
Volea dir queste impossibil cosa
Quādella or mira zleua gliochi un pocho
In pui zposto loro
Dona cha porti si mostre gramai
Facto mchinai lafronte/ uergogniosa
Sentendo nouo dēno magior foco
Et ella el prese in gioco
Dicendo zuegrio ben/ doue tu stai
Si tomel sol con suoi possenti rai
Fa subito spazir ogni altra stella
Cosi pare oz mey bella
Lauista mia cui magior luce pme
Mazo pzo da mei non ti dipazto
Che questa zme duy seme
Lei dauanti zme poi pduxe un pazto.
Rupesi intanto diuergogna il nodo
Cha la mia ligria era destrecto intorno
Su nel pumezo storno
Allor quādio del suo arroigie macrosi
Et romasi seglie e cure quel chodo
Beato il padre zbenedecto il grorno
Cha duoi il mondo adorno
Et tuctol tempo cha uedzui io cosi
Et se mai dalauia dzerta mi torsi
Duolmene forte assai/ pui che no mostro
Ma se delesse uostro
Fossi degno udire pui del diste azdo

Pensosa mi ritrouose / e fissi fiso
Tenne il suo dolce sguardo
Ch'allor mando colepriuole ifuso.
Si come piacque al nostro etho padre
Ciascuna dinoi due nacque in mortale
Disceu auer che uale
Ne uera che dauer fosse il diffetto
Nmate/belle giouane e legiadre
Fummo alauy tempo. e or sian gliue a tale
Che costa barte sale
Per tornare alantiquo suo ritretto
Io per me so vnombra. e ov so detto
Mto p te sibreue intender puossi
Poi che ipie suoi fur mossi
Diredo no temer/ che malentani
Di uerde lauro vna ghirlanda colse
Laqual cole sue mani
Intorno intorno alemie tempie auolse.
Cangon chi mia ragion chiamasse obscura
Di. nō ho cura. pche tosto spero
Chaltro messagio iluero
Fara ſpu chiara uoce manifesto
Tuēni sol per isueglıar altrui
Se chi mimpose questo/
No mingano quādio parlo dalui.

Nota.

Belle pietose rime mchio macrozsi
Dinostro ingegnio e del cortese affecto
Hebber tāto uigor nel mio ospecto
Che tracto aq̄sta pēna lamay torsi
Per far uoi certo chegli extremi mossi
Digilla chio con tictol modo aspecto
Mai no senti. ma pure sēpr sospecto
Infin aluscio del so allegro corsi
Poi tornai indietro pchio udi scripto
Disopral limitar chel tēpo anchora
No era giūto/ almio uiuer prescripto
Benchio nō ui legesse il di/ne lora
Dunque sarquesti omai il cor uostro afflicto
Et cerche huom/ degnio quādo si honora.

Riedi amor che giouenetta Dōna
Tuo regno sprezi e del mio mal no cura
Et tradue tal nemica e. si secura
Tu se armato/ e ella sprzrmc e gōna
Si siede e scalza smezo ifiori e lerba
Ver me spietata/ encontra te superba
E. son pregion/ ma se pietà ancor serba
Lazzo tuo saldo e qual cruna saetta
Fa di te e di me segnior uendetta.

Trescpte āni hagia zmolto ilcelo
Poi chempruma arsi. e gramai no missēsi
Ma quādo hauea. chalmio stato ripensi
Sento nel mezo delle flāme vn gielo.
Vezo e. el piacbio cultri cangia il pelo
Anzi chel uero e p lentme isensi
Glichumani affecti nosono meno intensi
Cio ne fa lōbra sua delgrane uelo.

O yme lasso ꝛ quãdo fia quel giorno
Che mirãdo el sigur de gliãni miei
Essa del foro ꝛ di sì lunghe pene.
Vedro mai ꝛ ldi che pur quãto uõia
Quella ira dolce del bel uiso adorno
Piama a sstorthi ꝛ quãto sgnene.

Del uago ſpallidir quel dolce riso
Dunamorosa nebia ristrẽse
Contãta maestate al cor sofferse
Che li sefere mõtra megol uiso
Conobi allor si come in paradiso
Vede luy laltro/ mtal guisa saprise
Quello pietoso pensier chaltri no strese
Ma udilio chaltroue no massiso.
Ogni angelica ussta ogni acto humile
Che giamai ſdõna ouamor fosse apparue
Sora uno sdegnio alato aquel chi driv.
Chinaua a'lla il bel guardo gentile
Et tacendo dicea chome ame parue
Chi mallontana il mio fedele amiro

Nor fortuna ꝛ lamia mẽte schiua
Diquel che uede ꝛ nel passato uolta
Naffligon si. cho porto alcuna uolta
Jnuidia aqua che soy su laltra riua
Amor mi sfuge il cor/ fortuna il prima
Dogni gforto/ onde lamẽte stolta
Sadira ꝛ piãge/ ꝛ rosi ſ ima molta
Sempre guen. che gbactendo ruina.
Nessun idolo di torneno adietro
Ma pur di mal ſ pegio quel cmuãti
Et dimio corso ho gia passatol megio
Lasso no di diamãte ma duy uetro
Vegio di may. cadermi ogni speranza
Et tucti imie pensier rompere nel megio.

El pensier che mi sfuge
Comẽ pũgente ꝛ saldo
Cosi uestisse duy color gforme
Forse tal maida ꝛ fuge
Chauria pazw dil caldo
Et destauasi amor la dnor dorme.
Men solstnue lorme
Sovray dimie pie lassi
Per campagnie ꝛ p colli
Men gliochi adognior molli
Ꝛ cdendo lei. che come vy gratio stissi
Et no lassa ſ me diãma
Che no sia foro ꝛ fiãma
Perio chamor mi sforza
Et di sauce mi spoglia
Pazlo my ume aspre/ ꝛ di dolcza igniuda
Ma no sempre alasforza
Ramo, ne in flor ney foglia
Mostra di fuor sua natural uertude
Viuo no chel cor chiude
Amore/ ꝛ que begliochi
Que si siede alombza-

Sel doloz che si sgombra
Hauen chen pianto o·inlamẽme tralbochi
Luno ame nore z laltro
Altrui chio nolo sraltro
Dola rime legiadre
Che nel primero assalto
Damore usai quadro no hebbi altramo
Chi ueĩa mai che squadre
Questo mio cor dismalto
Chalmen comio solea possa sfogarme
Chauer dentro alui parme
Vn che madona sempre
Dipinge zdilei parla
Vuole poi ritrarla
Per me no basto · zpar chio mene stempre
Lasso cosi me stesso
Lomio dolre sorrozso ·
Come ſ̃anul cha pena
Volge laligua z snoda
Che dire nẽ sa mapiul tacer lincya
Cosil disse mi mena
Adire zuo che moda
Ladolre mia nemica angi chio meya
Se forse ogni sua groza
Nel suo lelusso zsolo
Et di tuctaltro e schiua
Odil tu uerde zuna
Et presta amie sospir si laigo uolo
Che sẽpre si zudim
Come tu meu amim
Ben sai che si lel pede
No tocho tra unquãcho
Come quel di che gia segniam fosti
Ondel cor lasso ziede
Col tormẽtoso stancho
Apazire tem ilor sẽsce nascosti
Cosi hauestu zposti
Di le uesigi spessi
Anchor tra fiori zlerba
Che lamia uita arerba
Lagrimãdo trouasse ouacquetassi
Ma come po sappagi
Lalma dobiosa z uagi
Ouũque gliochi uolgo
Trouo un dolre sreno
pensãdo qui presse iluago lume
Qualũche herba o flor colgo
Credo che nel tẽpieno
Agria radice ouellelu sposime
Cir fra lepiagie elfiume
Et talor far un segno
Fredo fiorito zuerde
Cosi nulla sey pirde
Et piu certeza hauerne fora ilpegno .
Spirto beato quale
Sẽ quãdo altrui sa male .
O pucella mia comẽ sozza
Credo che tel conoschi .
Remante mãsti boschi .

Haze fresche z dolci acque
Oue tebelle mẽbra
pose volci che solo ame pur dõna
Gentil ramo oue piacque
Con sospir mi zimembra
Ai lei di stato/ allhor stãcho volõntieri
Herba z fior che lagõna
Legiadra zicouerse
Co langelico seno
Aere sano sereno
Oue amor co begliocchi ardor maprese
Dame udiença z sieme
Alle dolci mie parole extreme
Segli e pur mio destino
Elcielo inrio sadopra
Chamor questo chi lagrimãdo chiuda
Qual che grauosa almeschino
Corpo fra noi ricopra
Et torni lalma alpprio albergo ignuda
Lamorte fia mey cruda
Si ẽsta sieme porto
Quel dubbioso passo
Che lospirito lassi/
No pora mai in piu riposato porto
Ne in piu trãquilla fossa
Fugir lacerne travagliate z lossa.
Tempo uẽn amor forse
Chalcstato sogiorno
Torni lasera bella z mãsueta
Et lauella me scorse
Nel benedetto giorno
Volga lauista dilosa z lieta
Cercãdomi. z o pieta
Gia tẽra i fra lepietre
Vedẽdo amor linspri
Ingiusa che sospiri
Si dolcemẽte che meco mẽpetre
Et faceva forza alcielo
Asciugãdosi gliocchi col bel velo.
Da le rami scendea
Dolce nela memoria
Vna pioggia di fior sopra lsuo grembo
Et ella si sedea
Humile in tanta gloria
Coverta gia dalamorosa nembo
Qual fior cadea/ sul lẽbo
Qual sulle trecce bionde
Chiaro forbito z pulc
Cran quel di arabi le
Qual si posaua i pra
Et qual sulonde
Qual conuien vago errore
Zefirãdo pania dir qui regna amore.
Quãte volte dissio
Allor pien di spãcto
Costui fermo nacque i paradiso
Cosi carco dobbio
Didiuin portamẽto
Elvolto elo parole/ eldolce riso
Adunche z si diuiso

De limagine uera
Che dirca sospirādo
Qui come uēni io o quādo
Credēdo esser nel no la douera
Damē ē qua mi piace
Questerba si chal troue no ho pace.
Se mi hauessi ornamēti quātmi uoglia
Porestn arditamēte
Lstar del bosco e gir fra legente.

Nquella parte dolce amor mi sprona
Conuen chio uolga ledogliose rime.
Che son seguan delamēte afflicta
Quai fieno ultime lasso / e qua fley ṕme
Colui che del mio mal / meglio ragiona.
Mi lascia indubio si ghuso dirta
Ma pur ḡsto lastoria trouo scripta
In megol cor / che si spesso zintōzo
Cola sua ppria man di mia manizi
Dizo pche isospiri
Parlando hay tregua e al dolor sormōto
Dirō pche io miri
Mille rose diūse achanto e sso
Soluna dōna negro el suo bel uso.
Poi che la despiatata mia uētura
Ma diligato dal magior mio bene
Noiosa ē exorabile e sopba
Amor / col rimēbrar sol mi mātene
Onde sio negro in giouenil figura
Incominciai il mōdo auesse derba
Parmi uedere ē quella etade acerba
La bella giouenecta chorē dōna
Poi che sormōta risemlādo isole
Parmi qual esser sole
Fiāma damor chey roze alto sey dōna
Ma quādo ida si dole
Di lui che passo passo adietro torni
Negro lei giōta asuo ṕfetto giorno.
Nramo fronde ouer viole ? pra
Mirādo alastagion chel fredo ṕde
Et le stelle migliori acqstay sōno
Ne gliochi opur le uiuolecte el uārde
Dichera nel ṕnapio dimia guēra
Amor armato sichamor mi sforza
Et ella dolce legiadzecta scorza
Che intopia lepargolette mēbra
Douoggi allegra lanima gēnle
Chogni altro piacer mile
Sembrare mi fa / si forte mi inebria
Del portamēto humile
Challer fiemma epoi adbe angi agliāni
Cagion sola e riposo dimie affanni.
Qualor tman naie ṕ lioli
Dal sol ṕssa negro dilōtano
Come el sol neue mi gouerna amore
Pensando nel bel uso piu che humano
Che po dalūgi gliochi mie fare molli
Ma dapsso gli in baglia e mūde ilore
Oue fiol biādo e lanico colore
Sepie si mōstra quel che mai no uide

Ochi mortal chio credea altro chel mio
Et del caldo desio
Che quãdo sospirãdo ella sorride
Ogni fiamma sche oblio
Niente appo.ma duolcta etno
Ne state dirangia nelosegnie iluerno
Non udi mai dopo nocturna piogia
Ne per laere sereno stelle errantj
Et fiamegiar fra la rugiada elgielo
Chi no hauesse ilegliochi dauanti
Que lastancha mia uita sappogia
Qualio gli udi albŏra duy bel uelo
Et strome di lor bellegie inelo
Splendia quel di cosi bagniati anzoui
Leuegio sfauillare ondio sepie ardo
Sel sol leuassi sguardo
Sento illume appzir che minamora
Se tramŏtassi altrodo
Parmel uedere quãdo siuolge altroue.
Lassiando tenebroso / onde si moue.
Se mai candide rose con uermeglie
In uasel dozo uedder giuochi miei
Allor allor da uergene man colte
Vedere pesato iluiso di colei
Chauãza tucte laltre maraueglie
Contrã belle excellẽte mi lui racolte
Lebionde trecie sopral collo sciolte
Ouogni lacte perdezia sua proua
Et leguãcie chã dezna uy dolce foco
Ma pur che lora uy poco
Fior brãchi zgalli pleziage moua
Torna alamẽte il cuoro
Elpumo di. chi udi alaura spazsi
Ingrati deio ondio si subitmesi.
Vduna aduna ãnouerai le stelle
En picciol uetro chiuder tucte lacque
Forse credea / quando in si pocha carta
Nouo pensier di uirtutar mi nacque
In qste pti ilflor delaltre belle
Stando mse stessa alasua luce sparita
Certo che mai dalei no mi diparta
Ne fazo io. ese pur talor fugo
Incielo entrẽra ma rachiuso ipassi
Per chagliochi mie lassi
Sempre psente / ondio tucto mistrugo
Et cosi meco stassi
Chaltra no uegio mai ne ueder bramo
Nel nome daltra ne sospir mie chiamo.
Ben sai canson che qst io pavlo. e. nulla
Alcelato amoroso mio pensiero
Che di e notte nelamẽte porto
Solo per augforto
Incosi lũga guerra ancho no pezo
Che ley mauua gia morto
La lontanãza dalmio cor pũgendo
Ma quãdo dalamorte indugio prendo.

Talya mia ben chel pavlar sia indarno
Alle piaghe mortali
Che nel bel corpo tuo si spesso uegio

Piacemi almen che mie sospir sian quali
Spera il tenere z lamo
Alpi. doue doglioso z graue or segio
Hector del nelo io chegio
Che lapietra che ti ghuyxe intẽra
Tuolga alto dilecto almo paese
Vedi segnor cortese
Diche lieue ragion que crudel guẽra
Ei cuori chendura z fẽra
Parte sopito z fero
Xpi tu padre/ intenesa z snoda
Lui fa chel tuo uero
Qualio mi sia/ p lamia lingua soda
Voi cui fortuna ha posto i mano il freno
Delle belle ghrãde
Diche nulla pietã/ par che ui stenga
Che stan qui tante pellegrine spade
Per chel uerde tẽpeno
Del barbarico sangue si dipinga.
Vano error ui lasinga
Poco uedete z panni uedere molto
Chen cor uenale amor cercate o fede.
Qual pui gente possede
Collui/ e pui da lui nemica auolto.
D. diluuio racolto.
Diche diserti strani
Per mondare mostri dolci campi.
Sedale xpine mani
Questo nauene or chi fia chi mi strãpi.
Ben prudde natura al nostro stato
Quãdo de lalpi scherno
Pose fra noi. z la tedesca rabia
Hal disio cieco mõtral suo ley fermo
Se pui tanto ingegniato
Chal corpo sano ha pouerato strabia
Or dẽtro aduna gabia
Fere seluagie z mãsuete grege
Sãnidan si. che sempre il miglior geme.
Et e. questo del seme
Per pui dolor/ del popol sẽza lege
Alqual come si lege
Nanio aprise si il fianco
Che memoria de lopre ancho no lãgue.
Quando assetato z stancho
Nõ pui beue del fiume acqua che sangue.
Cesare tanto che pre ogni piaga
Fece lezze sanguigne
Dilor uene/ ouel nostro ferro mise.
Or par nõ so p che stelle maligne
Chel nelo mi odio uagia
Vostra mezze/ cui tanto si gmise.
Vostre uoglie diuise
Guastan del mõdo la pui bella parte.
Qual colpa/ qual uitio qual destino
Fastidire il diuino
Pouero. z le fortune afflicte z sparte
Perseguire/ en disparte
Cercar gente z gradire
Che spargal sangue z uẽda lalma a prezo

Io parlo per ueder dire
Ho p odio dalcun ne per despecto
Ne uc accorgete anchor p tempe proue
Del bandito ingano
Chalcando il dito colamorte scherga
Pegio e lostratio almio parer chel dano.
Dal uostro sangue proue
Pui largamente chalma ira ue sferga
Da la matina aterga
Duor pensate z uedrete come
Tien caro altrui chi tey se cosi mole.
Latin sangue gentile
Sgombra date queste danose some
Noy fare ydolo uy nome
Vano segn sogetto
Chel furor delassu gente uirtosa
Vincene dintellecto
Permisso e nostro z no natural cosa
No e. qsto ulticy che torra puma
No e. qsto almio nido
Ouc nudrito fui si dolce mente
No e. qsta la patria mchio mi fido
Madre benigna z pia
Che copre luno z laltro mio parente —
Per dio qsto lamente
Talor ui moua z coy pietri guardate
Le lagrime del popol doloroso
Che sol da uoi riposo
Do po dio spera. z pur che uoi mostrate
Segnio alcun di pietate
Vertu gira furore
Prendera lazme z fial gbarbe corto
Che lantico ualore
Ne litalici cuori no e. ancor morto.
Signor mirate come el tep uola
Et si come lauita
Fuge z lamorte ne soura lespalle
Voi siete or qui. pensate alaparita
Che lalma ignuida z sola
Conuen. chazmi aquel dobioso calle
Alpassare qsta ualle
Piamau per gio lodio z losdegnio
Ben gratia alauita serena
Et quel che nalcun tma
Tempo si spera. z qual che acto pu degnio
O. di mane o dingegnio
Inqual che bella lode
Inqual che studio honesto si guerta
Cosi qua giu si gode
Et lasmada del ciel si troua aperta.
Canzone io tamonischo
Che tua ingnoy cortese mente dica
Per che tra gente altera ue ti guene
E leuoglie son piene
Gia de lusanza pxima z antica
Del uce sempre nemica
Pueral tua uentura
Tra magnanimi pochi achil ley piace
Di loe chi masserura
Juo gridando. pace. pace. pace.

I. pensier in pensier. di mõte i monte
Mi guida amor. ch'ogni segniato calle
Pr'otro giamai ala tranquilla mia
Sen solitaria piagia e. vitio/o fonte
Sen fra duo pogi siede ombrosa valle
Ivi sanquieta lalma sbigottita
Et rome amor lanutta
Or ride or piãge. or teme/or sassenna
El uolto che lei segue/ouella mena
Si turba z vassizena
Et in un esser primol tẽpo dura
Onde alauista huom dital uita experto
Dirria questo arde z di sue stato e incerto.
Per alti monti z p selue aspre trouo
Qual che riposo. ogni habitato luogho.
E nemico mortal de gliochi mei
Nassun passo nasce doue pẽsier uolo
De lamia dõna che souele in giocho
Giusto tormẽto/chi porta p lei
Et apena uõlei
Cangiar qsto mio uiuez dolce amazo
Chi dicto forse anor/ti serria amore
Ad un. tẽpo megliore
Forse a te stesso uile/altrui se caro
Et in qsta trapasso sospirando
Or possibile esser uero?/or chome?/or quãdo
Oue poggi ombria d'un pino alto/o un colle
Talor maiesto/z piu nel primo sasso
Poi cha me torno/trouo il pecto molle
De la pietade. z allor dicho. ai lasso
Doue se gionto/z onde se diuiso?
Ma mẽtre tenez fisso/
Posso al primo pẽsier lamẽte uaga
Et mirar lei z obliar me stesso/
Sento amor si dapresso
Che del suo ppo/error lalma sappagha
Intãto pazo/z si bella laueggio
Che se lẽtor durasse altro no chegio
Io. piu uolte (or chi fia chi mel creda?)
Ne lacqua chiara z sopra lerba uerde
Veduto unna/z nel tronchon duy fagio
En biãcha nube/si fiera che Leda
Hauria ivy decto/che sua figlia p de
Come stella chel sol copre col ragio
Et qsto in piu seluagio
Loco mi trouo/empiu deserto lido
Tanto piu bella/ilmio pẽsier ladõbra
Poi quãdo ilucio sgombra
Quel dolce error. pur li medesmo assido
Me fredo pietra morta in pietra viua
Ingiuria Duom/che pẽsi z piãgi z servia
Oue dalta mõtagnia ombria no tochi
Verso l magiore el piu expedito giogo
Tirar mi suol/un desiderio inteso
Vidi imie dãni/amisurar cogliochi
Comẽcio intanto/lagrimãdo sfoco
Di dolorosa/nebia ilor condenso

Allor chi miro z penſo
Quãmua dal bel uiſo mi diparte
Che ſempre me ſi preſſo z ſi lontano
Poſna fra me pian piano
Che rai tu laſſo/ forſe in ꝙlla parte
Or di mia lontanãza ſi ſoſpira
Et in queſto penſier lalma zeſpira.

Canzone oltra quellalpe
La douel nelo. e piu ſireno z lieto
Or riuedrai ſoura un roſnel ꝛolente
Due laura ſi ſente
Un freſcho z odorifero laureto
Juel mio roze/ aꝙlla che minuola
Qui uedrai poi limagine mia ſola.

Or chel camin me chiuſo di meraue
Per diſperata uia ſon dilũgato
Dagliochi ouera Jnõ ſo ꝙual ſtato
Riposto/ ilgiudicion/ dogni mia fede
Paſto ilcor di ſoſpir chaltro no chiede
Et di lagrime unto. apiãger nato
Ne de no duolme ꝙche intale ſtato
E dolce ilpiãto/ pui chaltri no crede.
Et ſol ad una ymagine mattegnio
Che ſe no ꝛeuſi e. praſitele o fidia
Ma meglior maeſtro/ z di piu alto ingegnio
Qual ſithia maximara/ o qual numidia
Sanerrino ſaꝛia delmio exilio indegnio
Coſi naſcoſto/ mi ritruoua Jnuidia.

O. rantaꝛei damor ſi nouamẽte
Chal duro ſtancho. il de mille ſoſpiri
Trãꝛei ꝙ forza z mille altri deſiri
Pacendeꝛa nelagelata mente.
El bel uiſo uedrai rangiar ſouẽte
Et bagniar gliocchi. z piu pietoſi giri
Far rome ſuol/ che de gliaſtrui maꝛtiꝛi
Et del ſuo errore quãdo nõ ual ſi pente.
Et le roſe uermeglie fra leneue
Mouer dalaura z diſcoprir lauoꝛio
Che fu di marmo chi dapreſſo guarda
Et tucto quel ꝙche nel uiuer breue
Nõ ꝛenchreſce amie ſteſſo anzi me glorio
Deſſer ſeruato/ alaſtagion ꝙ tarda.

Amor nõ ẽ che dũque quel chi ſento.
Ma ſeglie amor/ ꝙ dio che coſa z quale.
Se lona/ ondẽ laffecto aſpro mortale.
Se ria/ onde ſi dolce ogni tormento.
Samia uoglia ardo/ ondel piãto/ ellamẽto/
Sa mal mio grado/ illamẽtar che uale.
O. uita morte. o dilectoſo male
Come poi tanto ſ me. ſio nol conſento.
Et ſiol conſento/ a gran torto mi doglio
Fra ſi gravi uenti/ fra labarcha
Chi trouo in alto maꝛ ſenza gouerno.
Si breue di ſauer dentro ſi marcha

Nõ.

Chi medesmo nō so quel chi mi voglio
Et tremo ameza state ardendo alcuno.

Morma posto come segnio astrale
Come alsol neue/ come cera alfoco
Et come nebia aluēto/ z son gia zoto
Dōna merce chiamādo/ z uoi no chiale.
Dagliochi uostri usciol colpo mortale
Contra cui no mi ual tempo ne loco
Da uoi sola prede/ z pazzo uy giocho
Hsole el foco/ el uēto. ondio son tale
Ipensier son saette. el uiso vn sole
El desir fuoco/ en seme chon questazeme
Mi pūge amor/ ma baglia z mi destruge.
Et langelico canto z le parole
Col dolce spirto/ ondio no posso aitarme
Son laura ? nāzi. a cui mia uita fuge.

Ace nō treuo/ z nō o. da star guēra
Et temo z spero. z ardo z son vy ghiaccio
Et uolo sopral cielo z giacio intēra
Et nulla stringo z tuttol mōdo abraccio
Tal ma vy pregion che no mapre ne serra
Ne p suo mi riten/ ne scioglie il lacio
Et no mi ocide amor z no mi sferra
Ne mi uol uiuo/ ne mi trahe dimpaccio
Vegio sēza ochi z no ho lingua z grido
Et bramo di perire z chegio vita
Et ho. ? odio me stesso/ z amo altrui
Pascomi di dolor/ piāgendo rido
Equalmēte mi spiace morte z uita
In questo stato soy dōna p voi.

Val piu dricza z noua
Cosa fu mai/ in qual che extranco clima
Quella ch ley se stima
piu mi rassembra/ a tal soy gionto amore.
Laondel di uien fore
Vola uno angel/ che sol sēza sforte
Di uiolēta morte
Rinaste/ z tucto auiuez si rinoua
Cosi sol si ritroua
Lomio uoler z cosi ? su lacima
Di suoi alti pensier alsol si uolue.
Et cosi si risolue
Et cosi torna alsuo stato di prima
Vede z more z ripiende mezzo soi
Et uiue poi cola fenice a proua
Vna petra. e si ardita
La per lindico mar che da natura
Trage ase ilsēno/ el fura
Dallegno inghiusa che naugi affonde
Questo proue fra londe
Da mazo piāto/ che quel bello scoglio
Ha col suo duro argoglio
Conducta/ oue affondar guien mia uita
Cosi lalma assōta
Furandol core/ che fu gia rosa dura

Et me tẽe vn ror/ son diuiso e sparso
Von saxo atrar piu strasso
Caine che fero/. o crudà mia uchiu
Che in tarne essendo uegio trazmi a riua
A duna uiua dolre ralamita.
Ne lextremo occidente
Vna fera e. sdaue e quieta tanto
Che nulla pui. ma pianto
Et doglia e morte dentro aglhochi porta
Holto guene atorta
Esser qual uista mai uer lei se gui
Pur che glhochi no mizi
Laltro puosse ueder seuramente
Ma io intanto dolente
Cõzo sempze almio male. e solen quãto
No soffezto e nasprero. malingorde
Volez che ciecho e sordo
Si mi trasporta/ chel bel uiso sancto
E glhochi uaghi fien cagion chio pera
Di qsta fera angelica Innocente
Surge nel mezo giorno
Vna fontana/ e tien nome dal sole
Che per natura sole
Bullir le nocti. en sul giorno esser freda
Et tanto si rafreda
Qtol sol mẽti e qsto pui dapresso
Cosi auen ame stesso
Che son fõte dilagrime e sogiorno
Quãdal bel lume adorno
Chel mio sol salontana e triste e sole
Son le mie lune. e nocte obscure. e dozo
Nudo. allor. ma se lozo
Et rami uegio apparir del mio sole
Tucto dentro e di for sento cangiarme
Et ghiazio starme. cosi fredo torno.
Vn altra fonte ha. Ephizo
Diuu si scriue chessendo freda ella
Ogni sguenta fiacella
Accende e spegne qual trouasse accesa
Lanima mia choffesa
Ancor no era damoroso foco
Appressandose un poco
A quella freda chio sempze sospizo
Nisse tucta. e maizio
Simil giamai ne sol ne de ne stella
Chun cor di maizmo apietra mosso hauieble
Poi chen fiãmata lebbe
Frizensse lauezni gelata e bella
Cosi piu uolte alor uarrosso e sguento
Ilso chel sento/ e spesso menadizo
Fuor tucti nostri lidi
Ne lisole famose di fortuna
Duo fonti achi de luna
Bee. mor videb/ e chi de laltro sapa
Simil fortuna stampa
Ma uita che morir poria ridendo
Del gran piazer chio prendo
Se nol tempzasse dolorosi stridi

Amor chagion mi giudi
Pur alombra di fama o mi ritrabruna
Tacerem questa fonte che ogni or piena
Ma chon piu larga uene
Vegian quando rol tauro il sol raduna
Con gliochi miei piangon dogni tempo
Ma piu nel tẽpo che madõna uidi.
Chi spiasse cagione
Quel chi fo. tu puo dir socto un gran saxo
In una chiusa ualle ondesne sorga
Si sta. ne chi lo sforga
Ve. sẽno amor che mai nol lassa un paxo
Et limagine duna che lui fuge
Che pur fuge tuttal tre ysone.

Nō.

Nō.

Nō.

Tanto più dirose lale spando
Verso diuor o dolce schiera amica
Tanto fortuna con più ustro infesta
Fl mio uolare z gir mi fece errando
Lor cha mal so grado a torno mādo
E con uoi sempre sotto alle apriche
Quel mal nostro pulare implica
Laltrier dalui partimi lagrimando
Da man mācha e tēne il cammin dricto
Tracto a forza z e damor scorto
Egli in Ieuesalem z io in egipto
Ma sofferēza e nel dolor gforto
Che per lūgo uso gia fra noi pstupto
Fl nostro essere si sceme e raro z corto.

Nor che nel pensier mio uiue z regna
El suo segno magior nel mio cor tene
Taloza armato nella fronte uene
Jui si loca z ui pon sua insegna
Quella ramaze z sofferir nen degna
Et uol chel gran desio larrese spene
Ragion uergogna z reuerēza affrene
Di nostro ardir fra se stessa si sdegna
Onde amor paūtoso fugge alcze
Lasciando ogni sua empiesa z plāge z trema
Jui sa sconde z no appar più fore
Che posso fare temendo il mio segnore
Se no star seco infino a loza extrema
Che bel fin fa chi bene amādo more.

Ome taloza alcui do tempo tole
Semplicetta farfalla a lume auera
Volar negliochi altrui p sua uaghezza
Onde auien chen lamore altrui si dole
Cosi sempuō cōro al mio fatal sole
De gliochi onde mi uien tāta dolceza
Chel fren de la ragiō amor no ptēza
Echi distrinse cui to dach uole
Et uegio len quātegli a suo māno
Et so chi ne morro uera mēte
Che mia uertu nō po cōtra laffāno
Mastra mi baglia Amor soauemēte
Chi plāgo laltrui noya z nol mio dāno
Et cieca al suo morir lalma gsente.

Ndolce ombra de le belle fronde
Corsi fugendo vn despietato lume
Che fin qua giu manda dal terzo cielo
Et disgombraua gia di neue i poggi
Laura amorosa che rinoua il tempo
Et fiorian p le piagie lelle e rami
Non uide il mondo si legiadri rami
Ne mosse il crēto mai si uerdi fronde
Come ame si mōstrar quel primo tempo
Tal che temendo de lardente lume
No mi calse al mio refugio ombra di poggi
Ma de la piāta piu gradita al cielo.
Ch lauro mi difese allor dal cielo
Onde piu uolte uago di be rami
Do po so gito per selue z per poggi

Ne gramai viveuai tronchо ne fronde
Tanto honorate dal supno lume
Che no mutasse qualitate in tempo
Però più fermo ognior di tẽpo in tempo
Seguẽdo, oue chiamar mя dal cielo
Et scorto dun suaue rchiaro lume
Tornar sempre diuoto ai primi rami
Et quãdo altẽra son sparte le fronde
Et gñ il sol fa ucrdeggiar i poggi.
Selue saxi campagnie fiumi e pogi
Qñto.e. creato, unire e rangia il pogio
Ondio chegio ꝑdono. a qsto fronde
Se riuolgendo poi moltãi il uiolo
Fugir dispost limiestati rami
Tosto che cominciai diueder lume.
Tanto mi piacque puma il dolce lume.
Che passai condilecto assai gran pogi
Per poter appressar gliamati rami
Ora lanima breue, el luocho el tempo
Mostrami altro pensier di gir al cielo
Et di far fructo, nõ pur fiori e fronde
Altro amor, altre fronde. e altro lume
Altro saglir al cielo, ꝑ altri pogi
Cerchо, che ne. ben tẽpo. e altri rami.

Dandio uodi parlar si dolcemente
Come amor ꝑpriõ a suoi seguaci stilla
Lacceso mio desir tucto sfauilla
Talchenfiamai deuria lanime spente.
Trouo labellad̃na allor ꝓsente
O. unque mi fu mai dolce. o tranquilla
Nellabito, chal suon, no daltra squilla
aja disospir mi fu destar souente.
Lechiome alaura sparse e lei guarsa
Indietro uegiõ e cosi bella riede
Tiel ciel come colei che tien lechiaue
Dal souerchio piacer che sactraucrsa
Alamia lingua qual dꝛno elle fiede
Di mõstraua ꝑ palese ardir nõ aue.

E cosi bello disol gramai leuarsi
Qñdol ciel fosse pur di nebia scarcho
Ne dopo piogia uidi dceleste archo
Per laire. e color tanti uariarsi
Ingiri fiamegiando trasformarsi
Nel dì chio presi lamoroso marchо
Quel uiso. Alqual. Et soy mel dir parco)
Nulla cosa mõtal pote aguagliarsi.
Iuidi amor che leggiadri uolgea
Soaue, si chogni altra uista oscura
Dainde inqua mi romẽto apparue
Sẽmuouo iuidi e lauro che rendea
Tal che mia uita poi nõ fo sicura
Et e. si uaga anchor del ripensare.

Onmi ouel sole uerde ifiori e lerba
O. doue uãne lui ighiaccio elaneue
Põmi ouel cãpo, fiuo temprato e liene
Et oue che rel zende e chi el scalda
Põmi in humil fortuna, o. dinsuperba

Al dolce aire sereno alfoscho e greue
Pōmi a la nocte / alor lūgo e al breue
Lamatura etade / o · ala erba
Pōmi i cielo / o · in ꝛba · o · in abisso
In alto pogio / in ual le ima · e palustre
Libero spirto / o da suoi membri affixo
Pōmi con fama obscura o ch̄y illustre
Sazo qual fui viuzo comio son messo
Continuādo il mio sospir trelustre .

Ardente virtute ornata e calda
Alma gentil / cui tante carte uergo
O · sole gia donestade mio albergo
Torre in alto valor fondata e salda
O · fiāma · o · rose / spaise mdolre fredda
Diuina neue / mchio mi specchio e tergo
O · piacer / onde lah allel uiso ergo
Che luce soura q̄n il sol ne scalda
Del uostro nome se mie rime intese
Fossen si lūge · hauzien pien tale e bazo
Latona / el mio Athlante olimpo e Calpe
Poi che portar nol posso in tuete e quadro
Parti del mōdo / o dvallo illel paese
Chaffenim paste el mar cirronda e lalpe .

Vandol uoler che con duo sproni ardenti
Et con vn duzo freno / mi mena e rege
Trapassa adhor adhor lusati lege
Per far my pati imici spirti grenti
Troua che le pauie e gliardimēti
Del cor pfūdo ne la fiēte lege
Et uede amor che sue empzese cōsiege
Folgorar ne torbati och pūgenti
Onde come colui chel colpo teme
Di Gioue irato si zitrage indietro
Che gran temēza gran desizi affrena
Da fredo foco e paurosa speme
De lalma / che tal uolte contra uetro
Talor sua dolce uista rasserena .

On Thesin · Po · Arno Adige e Tebzo
Eufrate · tigze Nilo / hermo · Indo / e Gāge
Tana histro · alfeo Garona · el mar che frāge
Podano / hibro / Rey · Sena Albia / Era / ebzo
No · era Abete pin fagio / o · Cinebzo
Poua il foco allentar chel cor triste ange
Quātal hel zio chadogniozmecho piange
Collazbo schel chen time ozno e celebzo
Quesun seroso trouo stragli assalti
Damoze · oue quen chazmato vida
Lauta che trapassa asi gran salti
Cosi resta illel lauto mstesta zitta
Et chil piato pensier legiadzi e alti
Ne la dolce ombza al sion dacque scema .

Itempo in tēpo mi fay men dura
Langelica figura . el dolce riso
Et lana del hel uiso
Et de gliochi legiadzi meno obscura

Che fiano mero. o. mai q̃sti sospiri
Che nascan di dolore
Et mostrauan di fore
La mia angosciosa z desperata uita
Sanien chel uolto mq̃lla parte giri
Per acquetare il core
Parmi uedere amore
Mantenere mia ragione z darme aita
Ne pero trouo anchor guerra finita
Ne tranquillo ogni stato del cor mio
Che pur maior ildisio
Cito piu lasprega massecura.

Che fai alma che pensi hauien mai pace
Hauien mai treuga odauren guerra cruda
Che fia di noi nō so. ma quel che creina
Nuoi begliocchi il mal nostro nō piace.
Che pro. se con quegliocchi ella me face
Di state dy ghiaccio dy foco qñ cuerna
Ella no. ma colui che ligouerna
Questo che e. anoi sella sel uede z tace
Talor tace la lingua el cor si lagna
Ad alta uoce. Pusta asconderia z lieta
Piange dove mirado altri nol ode.
Per questo no lamare nō sacqueta
Rompendo il duol. chen lei sacoglie z stagna
Cha gran speraza huom misero nō crede

On datra z tempestosa onda marina
Fugio in porto giamai stanco nochiero
Comio dal fosco z turbido pensero
Fugo. ouel gran disio mispronaz rchina
Ne mortal uista mai luce diuina
Vinse come lamia quel ragio altero
Del bel dolce soaue biacho et nero
Inche isuoi strali amor dorza z affina
Cieco nō gia ma fatiato il uiuo
Nudo scnō q̃sto uergogna il uela
Garzon con ali nō pinto ma uiuo
Indi mi mostra quel camolti cela
Chapaite apaite entro alieghi lego
Q̃sto parlo damore z q̃sto scriuo.

Questa humel fera dy cor di tigre o dorsa
Chenuista humana ruista dangel uene
In riso in pianto fra paure z spene
Mi rota si. chogni mio stato insorsa
Sen breue nō mi accoglie o nō mi smorsa
Ma pur come suol fare fra due mi tene
Per quel chio sento alcor gia fra lebene
Dolce ueneno amor mia uita e. corsa.
Non po. piu. la uecchia fragile z stancha
Tante uarietati omai soffrire
Che in vn. punto arde agghiaza arrossa embiacha
Fugendo speza isuoi dolori finire
Come colei. che dorza hora mancha
Che ley po nulla chi nō po morire

Te cruda sospiri alfreddo core
Rompete il ghiaccio che pieta stende?

Et se pruego mortale al mio sen rende
Morte o merce sia fine al mio dolore
Se dol a pensier parlãdo fore
Di quello ouel bel guardo nõ si stende
Se pur sua asprezza o mia stella noffende
Sacen fuor di speranza z fuor dermore
Dir se po ben. p uoi nõ forse apieno
Chel nostro stato e. q̃ queto z fosco
Si come el suo pacifico z sereno.
Gite sereni omai chamor mien uostro
Et mia fortuna. po ley uenir meno
Sa segni del mio sol. laue conosco.

Estelle del cielo/ egli elemẽti appiana
Tucte lor arti/ z ogni extrema cura
poser nel mio lume/ Jmen natura
Se spechia/ el sol chal trouar par no trouã.
Opra e. si alteza si legiadra z noua
Che mortal guardo in lei nõ sasserena
Tanta negli occhi lei for di misura
Par chamore z dolceza z gratia pioua
Laue presso dalor dolci rai
Senssãma honestade z tal dueta
Chel dir nostro/ el pẽsier uãne dassai
Basso dasir nõ e. che mi si senta
Ma donor di mi uincde/. or q̃n mai
Fo p̃ sõma beleza/ mi uoglia sspta.

On fur mai Gioue z Cesare si mossi
Nsolmina collui/ q̃sto afeure
Che pieta no hauesse spinte lue
Et lor delusate aime ambe due scossi
Piangea madõna el mio segnior ch fossi
Volse a cedala/ z suoi lamenti audue
Per colmarmi di doglia z di disiu
Et accrescermi La medolla eglio ssi
Quel dolce prãto/ mi dipinse amore
Ange scolpio/. z que dech suaui
Di scripse entro un diamãte/ en mezo el core
Que con salde/ z segnios chiaui.
Ancor torna sobuete a trarne fore
Lagrime rare/ z sospir lũgh z graui.

Vidi intẽra angelin costumi
Et celeste bellesa al mõdo sole
Tal che di zimẽbrar/ mi giouz dole
Che q̃sto mio par sogni ombre z fumi
Et udi lagumar que due be. lumi
Chay fioto mille uolte l udia al sole
Et udi sospirãdo dir parole
Che farian gir i month z star i sfiumi.
Dmor seno/ ualor pietade z doglia
Faceay prãgẽdo un pur dolce gẽto
Dogni altro/ che nel mõdo udir se soglia.
Et era il cielo/ alarmonia si intento
Che nõ scuoteua in ramo mouer foglia
Tanta dolceza auuiay pien layre eluẽto.

Del sempre amato z honorato giorno/

Mando ſi alor limagine ſua uiua
Chen gegnio. oſtil nõ ſia mai chel deſtriua
Maſpeſſo allui con lamemoria torno.
Lacto dogni gentil pietade adorno
El dolce amoro lamẽti chi uiua
Faran dubiar ſe mortal dõna o diua
Foſſe chel ciel raſſerenaua intorno
La teſta or fino / z calda neue iluolto.
Hebano ingli / z gliochi eran due ſtelle
Onde amor lacco / no tendena in ſaſſo / in ſallo
Perle z roſe uermeglie / one lacrolto
Dolor formaua ardẽti uoce z belle
Fiãma ifoſpiri. e le lagrime criſtallo.

O Ve chi poſi gliochi laſſi o gui
Per quetar lauaghezza che gli ſprengnie
Troua che bella dõna mi dipingnie
per ſtar / ſempre mai uerdi miei diſiri
Con legiadro dolor / pai chella ſpiri
Altra pieta / che gentil cor ſtrengie
Oltra lauiſta / alor orechie ornar ſignie
Stile uoci mie z ſuoi ſanch ſoſpiri
Amor. e luce fuor mero / adri che quelle
Chi uidi eran bellezze al mõdo ſole
Mai no uedute piu ſoto le ſtelle
Ne ſi piatoſe z ſi dolci parole
Sodiron mai. ne lagrime ſi belle
Di ſi begliochi. uſcir mai uide i ſole.

Qual parue del nel q̃ual ydea
Era le exempio / onde natura tolſe
Quel bel uſo legiadro / in chella uolſe
Moſtrar qua giu / q̃to laſſu potea.
Qual ninfa in fonti / in ſelua mai qual dea
Chiome doro ſi fino alaura ſciolſe.
Quãdo un cor tante inſe uertu accolſe:
Ben che la ſoma e di mia morte rea
Per diuina bellezza / darno mira
Chi gliochi di coſtei gia mai nõ uide
Come ſoauemẽte ella ſegnra
Non ſa come amor ſana / z come ancide
Chi nõ ſa / come dolce ella ſoſpira
Et come dolce parla z dolce ride.

Hor zio ſi pien di miraueglia
Chomuon / che mai coſa incredibil uide
Hiriam coſtei quãdella parla o ride
Sola a ſe ſteſſa z nullaltra ſimiglia
Dale bei ſuoi dolci rãquille ciglia
Sfauillan ſi le mie due ſtelle fide
Chaltro lume / nõ e. chi ſchiami z guidi
Chi damar almẽte ſi ingiglia
Qual miracol equel quãdo fra lerba
Quaſi by fior ſede / ouer quãdella preme
Col ſuo candido ſeno / uy uerde creſpo.
Qual dolceza e. ne laſtagione acerba
Vederla ir ſola / coi penſier ſuoi inſeme
Texendo un ſerto alloro teneſo z creſpo.

Passi sparsi / o pensier uaghi e pien
O. tenace memoria / o fiero ardore
O. possenti disiri · o debil core
O. occhi miei / occhi nō gia ma fonti
O fronde honor de le famose fronti
O. sola ensegnia algemino ualore
O. fatirosa uita / o dolce errore
Che mi fate ir cercando piage e monti
O. bel uiso / ou amore insieme pose
Gli spironi el fren · onde mi pōge e uolue
Come allui piace · e talatrar nō uale
O. anime gentile e amorose
Saleuna hal mōdo / e tuoi nude ombre e polue
De zestate aueder / quale / ilmio male.

Leti fiori e felici e ben nate herbe
Che madōna pensando premer sole
Piagia chastolti sue dolce parole
Et del bel piede alcun uestigio serbe
Schietti arbuscegli e uerdi fronde acerbe
Amorosette e pallide uiole
Ombrose selue / oue parote il sole
Che ue fricon suoi ragi alte e sopbe
O. soaue contrada / o puro fiume
Che bagni il fianco del uiso / e gliocchi chiari
Et prendi qualita dal suo lume
Quieto mundo gliacti honesti e cari.
Nō ha i tuoi scoglio / omai che p costume
Darder / con lamia fiāma / non i pari.

Hor che uedi ogni pensier apto
Ei duri passi / onde tu sol mi scorgi
Nel fōdo del mio cor / gliocchi tuoi porgi
Da te palese / a tucti altri couerto
Sai quel che p seguir te / o gia sofferto
Et tu pur una di pogio in pogio sorgi
Di giorno in giorno e dime nō te accorgi
Che son si stancho / el sentier me troppo erto
Ben uegio io di lōtano / il dolce lume
Che p aspre uie / mi sproni e gui
Ma no ho / come tu di uuole piume
Assai genti lasti imiei disiri
pur che len disiādo imi consume
Ne lei dispiatta / che per lei sospiri

R. chel cielo e la terra e'l uento tace
E le fere e gli augelli il sonno affrena
Notte il carro stellato in giro mena
Et nel suo letto / il mar senz onda giace
Veglio / pēso / ardo / piango · e chi mi sface
Sempre · me i nāzi p mia dolce pena
Guerra el mio stato diua e di duol piena
Et sol di lei pēsando / o qual che pace
Cosi sol / duna chiara fonte uiua
Mouel dolce e lamaro ondio mi pasco
Una man sola / mi risana e punge
Et p chel mio martire nō giongha a riua
Mille uolte il dì moro / e mille nasco /
Tanto da la salute mia son lunge.

Home el mandido pie per leuba fiesta
Idola passi honestamente moue
Verdi chentorno chiou apre zrimoue
Dalete neze piante sue pae chesta
Amor che solo chiuor legradi sueste
Ne degnia di proue sua forza altroue
Da begliochi vy piante si caldo pioue
Chi nō cuio altro bry. ne bramo altresta
Et rolandaze / z col soaue sguardo
Samordan ledolassime parole
Et lacto māsueto humile z tardo
Ditau quacto faville znō gia solo
Nascel gran foco / dichio uno zardo
Che so facto vno orel / nocturno alsole .

Jfosse stato fermo alassel ūcha
La doue Apollo diuento zyheta
Fiorēza hauria forse ogi il suo poeta
Non pur Verona / ayantoa z Azuncha
Napchel mio tēren / piu no singūcha
De lomor diquel saxo . altro pianeta
Cōuen chi segua / z del mio cāpo mieta
Lappole z sterch cola falce aduncha
Loliua e. secha z e. zuolta altroue
Larqua che di parnaso se dezua
per cui s alcun tēpo fiozua
Cosi sucessiua ouer colpa mi priua
Dogni bon fructo / se leterno Giove
De lasua grazia sopra me nō proue .

Vando amor ilegliochi a cēra inchina
E. uagli spirti in vn sospizo amoglie
Cole sue mane z poi in uore gli spoglie
Chiara soaue angelica diuina .
Sento star del mio chor dolce rapina
Et si dētro rangiar pensieri z uoglie
Chi dice / orfien di me lultime spoglie
Sel cielo si honesta morte mi destina
Dalsuon che di dolcezza zsensi legha
Col gran desirj dudēdo esser beata
Lanima aldesparir presta caffrena
Cosi mi zuuio / z cosi uolge z spiega
Lostame delauara che me dam
Questa / sola fra noi del ciel sizena

Hor mi māda quel dolce pensiero
Che secretario antiquo e. fra noi due
Elmi sforza / z dice che no fue
Mai combor pso aquel chio bramo z spero
O che miei mentognia z miei uezo
Ho zitrouato lepazole sue
Nō so sil creda / z uuomi entra due
Ne si / ne no . nel cor mi sona entezo
Nasta passal tēpo z neloschio
Mi uegio andar / uer lastagion gratia
Dsua promessa / z alamia speāza
Or sia che zo / gia solo io nō muechio
Gia perde ilmio desir nō uaria
Bey temo / ilumer breue che naūza .

Jen dun uago pensier che mi desua
Da tutti gli altri / e fami re al mõdo solo
Adora adora a me stesso mi uolo
Pur lei cercãdo che fugir deuria
Et uegiola passar / si dolce e ria
Che lalma trema / per leuarse a uolo
Tal darmati sospir oduce / suolo
Questo / bella damor nemica e mia.
Ben si no erro di pietade un ragio
Scorgo / e tal nobiloso altezo ingegno
Chen parte rasserena i lor dogioso.
Allor uarcolgo lalma / e po chi agio
Di souũgli. i mio mal presso ogiglio
Tanto / glio adire che cominare no oso

Ju uolte gia dal bel sembiante humano
O. preso ardir colle mie fide scorte
Dassaglir con parole honeste accorte
La mia nemica i acto humile e piano.
Fãno poi gli occhi suoi mio pensier uano /
Per chogni mia fortuna / ogni mia sorte
Mio ben / mio male e mia uita e mia morte
Quegli che solo il po far / lapposto i mano
Ondio nõ pote mai formar parola
Chaltro che dame stesso fosse intesa
Cosi ma facto amor tremãte e fioco
E r uegio orien / che cautade accesa /
Lega lalĩgua altrui gli spirti i uolo
Chi po dir / chomẽ gli arde i primo foco.

Jonto ma amor fra belle e crude brame
Che mundano atorto / e sio mi doglio /
Doppia mi torto / ondio pur chomio soglio
Fl meglio. e. chi mi mora amando e tame
Che põta questa il cien / qualor pur aghiama
Dridi co gliochi e rõpe ogni uspro sogio
Et ha si egual / alle belleze orgoglio
Che di piacere altrui pár che gli spiacia.
Nulla posso leuar / io per mio ingegnio
Del bel diamãte ondella i lor si duro
Laltro e. Duy maimo. che si mouia e spiri.
Ne della a me p tuctol suo desdegnio
Tõra gramai / ne p sembiãte oscuro /
Le mie speranze e mie dolci sospiri.

Jnuidia nemica di uertute
Cha lei pũpry uolentier gtrash
Per qual sentier cosi tanta entrash
Jnquel bel petto e con qual arte il mute.
Da dire mai sueita / mia salute
Troppo felice amãte mi mõstrash
Quella che mei pieghi humili e rash
Gradi alauy tẽpo / or par che odi e riffute
Ne prio che con acti acerbi e rei
Del mio ley / piãga / e del mio pianger rida
Poria changiar solun di pesier miei
No preche mille uolte il dì mi uccida
Fia chio no lami / e chi no spauẽta / amor massida.

Grandol sole de leghiochi sereno
Due che spesso mie dipingne lagrima
Dal cor lanima stancha si scompagnia
per gir nel paradiso suo tẽpeno
Poi trouãdol di dolce idamar pieno
Tal mõdo si tesse opra di ragnia
Vede · onde sero i troy amor si lagnia
Chasi caldi gli spiron si dozol freno
per sth extremi due giuau i mixti
Or con ioglie gelate / or cõ fiamme
Stasi cosi tra misera i felice
Dapoch lieti i molti pensier tristi
El pur sperãdo de lardite emprese
Tal frutto nasce di cotal radice .

Era stella sel cielo ha forza i suoi
Malcun crede fo sotto cui nacqui
Et fera cima dolce nato giacqui
Et fera fra oue ipie mossi poi
Et fera dõna che cogliechi suoi
Et con laiche / anni sol pregnio piacqui
Fe la piaga onde amor techo no tacqui
Che con quellarme i saldar la poi .
Ma tu prendi adilecto idolor miei
Ella nõ gra / pche nõ son piu dessi
El colpo e · di saecta / i nõ di spiedo
Pur mi gsola che langue per lei
Meglio e · che gioir daltra · et tu mel giuri
per lorato tuo strale i io tel credo .

Dande mi uene i mãgi il tẽpo il loco
Due pdei me stesso el crudo nodo
Onde amor di sua man / mascõse i modo
Che lamar mi fe dolce / el piãger gioco .
Solfo i cesti son tucto · el cuor e un foco
Da quei soaui spirti i qua sẽpre odo
Dretro dietro / si credẽdo godo
Et dicio uno / i daltro mi cal poco
Quel sol / che solo agliochi miei i splende
Con uaghi ragi amor inde mi scalda
Quespio tal qualeza ogi ptempo /
Et cosi dilontan / mallumia entende
Che lamemoria adogni or fa i scalda
pur quel nodo mi mõstra el luogo el tẽpo .

Er meco i bosthi i hospith i seluagi
Onde uãno agran i sicho homini i armi
Vo seruzo che nõ po spauentarme
Altri chal sol / cha damor uinto / iragi
Et uo cantãdo o pẽsier miei nõ sagi
Lei chel ciel nõ pmia lontana parme
Chi lõ negliochi i ueder sero parme
Dõne i dõcelle : sõno alcun i sagi .
Parme do dirla udẽdo trami i loze
Et lestondi i lorecchi lagnarse i lacque
Mormorãdo fugir per lerba uerde
Parzo un silẽcio vy solitario hõzore
Dombzosa selua mai tanto mi piacque
Sẽno che dalmio sol troppo si perde .

Ille piage ī vn giorno ī mille vnn
Vnestato ma ꝑ la famosa ardēna
Amor cha suoi lepiāte ci trasse ī pēna
Per fingli altergo el uolādo ir vnn
Dolse me sol sēza arme esser stato iui
Doue armato fier Marte ī no amēna
Quasi sēza gouerno ī sēza Antēna
Legno ī mia pien di pēnsier graui ī schiui
Pur gionto alfin de la giornata obscura
Rimēbrando ondio uegnio ī con quai piume
Sento di troppo ardir nascer paura
Hal bel paese el dilectoso fiume
Con serena ameniēza rassemna
Fiori gia uolte ouābita il suo lume.

Nor mi sprona ī vn tēpo ī affrena
Desirra ī spaucta ardir et aghiaccia
Gradisce ī sdegnia adse mi chiama ī schiaccia
Or mi tene ī speranza ī or pma
O r alto or basso il mio cor lasso mena
Onde uago desir pur de latrama
El suo sōmo piacer par che gli spiaccia
Dcrror si nouo lamie mēte e piena
Vn amico pensier limostra iluado
Nō dacqua che pur gliocchi si uolua
Dagir tosto ouc spera esser otenta
Poi quasi maggior forza indi lasuolua
Couien chaltra uā sēgnia ī mal suo grado
Dalasua lūga ī mā morte gsenta

Eri quādo talor mecho sadira
Lamia dolce nemica che si altera
Vn cōforto me dato chio nō pera
Sol perche uerrā Lalma respira
Ouēquella sdegnādo gliocchi gira
Che di luce primar mia uita spera
Le mostro imiei pien dumilta staccra
Cha forza ogni suo sdegnio indietro tira
Se cio nō fosse andrei no altramēte
Ducdar lei chel uolto di medusa
Che facea marmo deuentar lagente
Cosi dūque fa tu ch negio excusa
Ogni altra arma/ el fugir ual mēte
Dināze alali chel signo ī nostro usa

Ben puo tu portartene laforza
Dime. con tue possenti ī rapide onde
Malispurto che uentro si nasconde
Nō curā ne di tua ne daltrui forza
Loqual sēpalternar pogia conolsa
Dricto per laure alsuo desir seconde
Bactēdo lali uerso lauzea fronde
Lacqua chiaro ī lauela ī uemi sforza
Ro de gialtri soparlo altero fiume
Che contra sol quādo ne mena ilgiorno
Sinponēte abandoni uy pur lel lume
Turencuai col suo mortal sol corno
Laltro couerto damorose piume
Torna uolādo alsuo dolce sogiorno.

Nor fra lerba vna legiadra rete
Doro z diprzle tesé socto un ramo
Dallor sempre uerde chi tantamo
Benche nabia ombre piu triste che liete
Essa sul seme chegli sparge z miete
Dolre z arezzo chi pauento z bramo
Lenote nó fur mai daldi chadamo
Dtrise gliochi/ si soaui z quiete
Elchiaro lume che sparir sul sole
Solgoraua dintorno/ elsiume auolto
Era alaman/ chauozio z neue auãza
Cosi radi alaciete z qui man colto
Gli acti uaghi/ z langeliche paiole
Elpiacer/ eldesizi z la speranza.

Nor chenrẽde ilcor dardẽte gelo
Di gelata paura ilten rõstrecto
Et qual sia piu fa dubio alintellecto
Lasperãza oltemor/ lafiãma olgielo.
Trema alpiu ualdo/ ardẽ alpiu fredo gielo
Sempre pin didizi/ z di sospecto/
pur come dõna inun uestir schiecto
Cieli un huom uuio/ o socto un picol uelo
Di queste pene/ e mia ppria lapruma
Arder di z nocte/ z quãto el dolce male
Non pẽsier cape/ nõ chen uesti oy zima
Laltra nõ gia chel mio bel foco/ e tale
Chogniom paregia z del suo lume e. ĩma
Chi uolar pẽsa ĩdarno sprecha lale.

Et dolce sguardo di costei mãde
Et le suaui paiolette accorte
Et lamor sopra me lafa si forte
Sol quãdo parla/ ouer quãdo sõride
Lasso che fia/ se forse ella dunde
O. per mia colpa/ o pr maluagia sorte
Gliochi suoi da meste/ siche di morte
La douer/ massecura/ allor mi sfide.
Pezo si tremo/ z uio col cor gelato
Qualor uegio cangiata sua figura
Questo temer danni che proue e nato.
Femina e. cosa mobil per natura
Ondio solen/ chunamoroso stato
Inver di dõna/ piciol tẽpo dura.

Nor natura z labella alma humile
Ouogni altra uirtu/ alberga z regna
Cõtra me son giurati amor sengegna
chi mora a fuoco. enno segue suo stile.
Natura ten costei dun si gentile
Lacrio che sforzo nullo e. chi sostegna
Ella/ e. si schiua chabitar nõ degna
pui ne laurta furicosa z humile.
Cosi lospirto dora s'hor uien meno
Dquelle belle craze/ mẽbra honeste
Che specchio eray di zian legiadria
Et samorte pieta nõ stringe ilfreno
Lasso ley uegio si che stato son gste
Vane spãze ondio unez solea.

Vesta fenice de laurata piuma
Il suo tel collo candido gentile
Forma sẽ frãte un si raro monile
Chogni cor adolastre / el mio gsuma /
Forma un diadema naturel chalduma
Layze dintorno / el tanto forte
Damor trage indi vn liquido sochile
Foco / che marde alpin algẽte bruma
Purpurea ueste dun cerulco lembo
Sparso di rose dvn glumeo uela
Nouo habito / z bellezza unita z sola
Fama nel odorato z uerde grembo
Davabi monti lei tipon z cela
Che per lonostro / net si altera uola.

Evirgilio z homero hauessen uisto
Quel sol / ilqual uegio coglochi mei
Tucte lor forze in dar fama a costei
Hauuan posté / z lun sul collaltro misto.
Diche saiele enea turbato z trisso
Achille vlixe z gli altri semidei
Et quel che rexe ãni anquãtasei
Silene ilmondo / z quel channse sgisto.
Quel fiore antico di virtude z arme
Come sembiante stella hebbe con questo
Nouo fior donestade z di bellezze
Ennio di quel canto riuuido carme
Di questal treio / z o pur no molesto
Gli sia ilmio ingegnio / elmio lodar nõ sprezi.

Jonto Alexandro a la famosa tomba
Del fero Achille sospirãdo dixe
O fortunato che si chiara tromba
Trouaste . z chi dire si alto sempse.
Nagsta pura z cãdida colomba
Cui nõ so sal mõdo mai par uixe
Nel mio sul frale assai pocho zilomba
Cosi son lesue sorte a cui sein fixe.
Chẽ do merto dignissima z orpheo
Et del pastor / chantor mantoua honora
Chandassen sempre lei sola cãtando
Stella diffrime e facto sol quireo
Cõmisse aml chel suo bel nome adora
Aya forse scema / sue lode parlando.

Lmo sol / quella fronde chio sola amo
Tu prima amasti / o sola allel sogiorno
Verdegiai z sẽza par / pi che ladorno
Suo male z nostro vide i prima Adamo.
Stramo / amirãla . Jn pur prego z chiamo
O. sole . z tu pur fugi . z tu dintorno
Ombrate ipogi . z tene porti ilgiorno
Et fugẽdo mi tol quel che piu bramo
Lombra che cade da quel humel colle
Ove strinilla ilmio soaue foco
Quel gran lauro / fo primola uerga
Crescendo mentrio per lo aghochi tolle
La dolce uista del biato loco
Quel mio cor con lasua dõna alberga.

Passa lanaue mia colma de oblio
Per aspro mare amezza notte ilverno
Sotto sibilar caubde / algouerno
Sieda ilsignor / anzi nimico mio
Quasciun zemo vn pensier pnto / rio
Che latempesta / elsin piv / chabia / schermo
Lauela vompe vn uẽto humido eterno
Di sospir di sangue / di disio
Piogia dilagrime nebia desdegni
Bagnia / ralẽta / legna stanche sarte
Che son derror / conſignoraẽ ateito
Celasti idio mie dolce usate segni
Horta fia londe / e laragione / lazte
Tal che comẽto adesperar dalpeto.

Na candida cerua sopra lerba
Verde mappaue conduo corna doro
Fra duo riuuezze alombra duno alloro
Leuandol sole alasagion acerba
Era sua uista si dolce superba
Chi lasciai per seguir la ogni lauoro
Come lauazo / chen cerchar the soio
Con dilecto lassẽo disamba
Nessun mi tocchi abbel collo dintorno
Scripto hauea di diamãti / ditopazi
Libera fummi almio Cesare pazue.
Et eral sol / gia uolto almezo giorno
Gliochi mie stanchi / dimirar nõ sazi
Quãdio cadi nelacqua / etella spazue.

Come eterna uita / e ueder dio
Ne piu sebrama / ne bramar piu lice
Cosi me dõna / luoi uedre / felice
Fa mẽsto breue / e fraile uiuer mio.
Ne uoi stessa comhor bella uidio
Giamai / seuze alcor lochio / udire
Dolce delmio pẽsier ora beatrice
Che uiue ogni alma speme / ogni disio.
Et seno fosse ilso fugir si ratto
Piu no domãdazei che salmin uiue
Sol do doze / e tal fama fede acquisti
Alcun dacqua / o di foco elgiusto eletto
Acquetar cose dogni dolor priue
Ch / che nõ delanostra alma uisti.

Tiamo amor aueder lagloria nostra
Cose sopra natura / altezze / noue
Vedi len / qmay lei dolceza proue
Vedil lume / chel ciel si rẽra mostra.
Vedi qmorte dora enpezla enostra
Labito electo / emai nõ iusto altroue
Che dolce mẽte ipiedi / egliochi moue
Per questa di be colli ombriosa chiostra
Erbetta uerde / e fior di color mille
Spazi socto quel / ch / elce antacha / negra
Pregay piu / chel bel pie lisma / e tocchi
Et riel di uaghe / e lucide fauille
Sarrende intorno / en uista si ralegra
Desser facto sizey. dasi begliochi.

Asto lamẽte dun si nobil alo
Che ambrosia z nectar no ſuidio agroue
Che ſol mirando oblio ne lalma proue
Dognaltro dolre z lethe alſodo bibo.
Talor chodo diuerſe encor deſmlo
perche daſoſpirar ſempze ritroue
Rapto y man damor nõ ſo ben doue
Doppia belleza in von uolto delibo
Che quella uoce infin alor gradita
Suona in parole ſi legiadre z rare
Che ſẽſaz nol pozia chi no la udita
Allor inſieme in men duy palmo appare
visibilmẽte / ẽto in ẽſta uita
Aere ingegnio natura / el ciel po fare.

Dura gẽtil che raſerena i pogi
Deſtando i ſuoi per queſto ombroſo boſco
Alſoaue ſuo ſpirto riconoſco
per cui guen / chen pena en fama pogi
per ritrouar quel cor laſſo appogi
Fugo dalmio nanoy dolre aire toſco
per fare lume alpẽſier torbido z foſco
Cerco ilmio ſole z ſpno uedrlo ogi.
Nel qual trouo dolreze tante z tali
Chamor pr forza alui mi ingiure
Poi ſi mi abaglia / chel fugir me taſdo.
Chiderei aſcẽpar nõ arme anſi ali
Ma perir mi dalciel y ẽſta luce
Che dalũge mi ſtrugo / z da preſſo aſdo.

Di mdi uo rangiando iluſo elpelo
Ne yo ſmorſo idolo ſuellati hami
Ne ſbrãcho uerdi z ſuellati rami
Del lalbor che ne ſol ciua / ne gielo
Sẽpr acqua ilmare / z ſẽpr ſtelle il cielo
Sia ſmãzi chio nõ ſẽpre tema z brami
Laſcia bellombra. z chi nõ odi z ami
Lalta piaga amoroſa che mal cielo.
No ſpro delmio affãno hauer mai poſa
Infin che mi diſſoxo z ſnerue z ſolpo
O. lanemica mia pieta nauerſa.
Eſſer po. in pruma ogni poſſibil coſa
Chaltri che morte o della ſanil colpo
Chamor / chon ſuoi begliochi alor mipreſe.

Dura ſirena che fra uerdi fronde
Mormorãdo aferir nelvolto ſueme
Fãmi ſouenir quãdamor diẽme
Le prime piaghe ſi dolci z pfonde
Et lel uſo ueder chaltri maſconde
Che ſdegnio o geloſia celato teme
Et lechiome or auolte en pile en gẽme
Allora ſciolte z ſopra or terſo bionde.
Le quali ella ſpargea ſi dolcemente
Et racoglea con ſi legiadri modi
Che ripenſãdo anchor trema lamente
Torſele ditẽpo pri i piu ſaldi nodi
Et ſtrenſel cor dun laccio ſi poſſente
Che morte ſola fia chindi lo ſnodi.

L Aura celeste che in quel verde lauro
Spira honesto amor fece nel fianco Apollo
E. a me pose un doloe giogo al collo
Tal che mia libertà non curo ristauro
Ho quello in me che nel gran uecchio hauro
Medusa quãdo mi fece tra sasso e mollo
Ne posso dal bel nodo homai dar crollo
Anzi sol perde non pur lombra o lauro
Dicho le chiome bionde el uiuo lume
Che sì soauemẽte lega e stringe
La mia che dumel mai ne dalcun altro
L ombra sua sola sul mio cor un ghiaccio
Et di bianca paura il uiso tinge
Ma gli occhi hãno uirtù di farmi uoi marmo.

Aura soaue al sole spiega et ubra
Lauro / che mor di sua man fida e tessè
La da begli occhi e de le chiome stesse
Legnal cor lasso e lieui spirti ecebra
Ne ho medolla in osso. o sangue in fibra
Che nõ senta tremar pur chi ma presse
Done che morte e uita insieme spesse
Volte infra lebilãne appende e libra
Vedendo ardere i lumi ond io macendo
Et folgorare intorno onde son preso
Or su lumero dextro or sul mãco
I nol posso ridire che nol comprendo
Da tal duo lumi e lintellecto offeso
Et di tanta dolceza oppresso e stancho.

Bella man / che mi destrugi e scrie
En poco spatio la mia uita chiude
Hanno ouogni arte e tutti loro studi
Posto natura / e uoi e suo honore
Dunque tale e cotal colore
Et sol ne le mie piaghe acerbe e crude
Din schietto soaue a tempo ignude
Consentite or uoi e a uostri inne amore.
Candido leggiadretto e caro guanto
Che copria netto auorio e fresche rose
Chi uide al mondo mai sì dolce spoglie
Con hauestio del bel uelo altretanto
O. incostanza delle humane cose
Pur questo. e. furto. e uuen che me ne spoglie.

On pur quel una bella ignuda mano
Che con graue mio dãno si scuoste
Hala altra e le due braccia accorte e preste
Son a stringere il cor timido e piano
L am amor mille e nessun tende mi uano
Fra quelle nome uaghe forme honeste
Che adornan sì lalto habito celeste
Che giunger nol po sol nengegno humano
Gli occhi sieni e lestellante ciglia
La bella bocha angelica di perle
Piena e di rose e di dolce parole
Che fãno altrui tremar di marauiglia
Et la fronte e le chiome che ne dole
Di stare a meco di uincere il sole.

A uentura z amor mauia sladorno
Dun bello auuato z sguardo trapunto
Chal sono delmio ben quasi era agionto
Pensando mecho a chi al questo intorno
Nemi riede alamente mai quel giorno
Che mi fe richo z poniero in un punto
Chi nō sia dira z di dolor compūto
Pien di uergognia z damoroso scorno
Che lamia nobil preda nō piu sperta
Tēni albisognio z nō fui piu costante
Contra laforza sol dunangioletta
O fugendo ale no giunsi alepiante
Per far almen di quella may uendetta
Che de leglioch mi tra lagrime tante.

Un bel chiaro polito z puro ghiaccio
Move lafama che mincende z sfuge
Et si leuene elcor mastruga z sfuge
Che usibilmente imi disfacio
Morte gia per ferir alcatal braccio
Come usato ciel tona / olion zuge
Va per seguendo mia uita che fuge
Et io pien di paura treemo z taccio
Ben pōria anchor pieta conamor mixta
Per sostegnio dime Doppia colōna
Poss fra lalma sfacha elmortal colpo
Maio nol credo nel conosco in ustu
Di quella dolce mia nemica z dōna
Ne dicio lei / ma mia uētura in uolpo.

Asso chi aldo / z altri nō mel vede
Si vede ogniuom / se nō sola colei
Che sourogni altra / zchi sola uorrei
Ella nō par chel veda / z si sel vede
Infinita belleza z poca fede
No vedete uoi ilcor negliochi mei
Sēno fosse mia stella i pur deuei
Al fonte di pieta trouar merzede
Questarder mio diche ui cal si poco
E uostri honuri s mie zime diffusi
Ne pōriano s fiāmar / forsancor mille
Chi uegio nel pensier dolce mio foco
Freda una lingua z duo begliochi chiusi
Rimaner di po uoi pien di fauille.

Numa che dueese cose tante
Veda / odi / z legi z pazli z scrissi z pensi
Ochi miei uaghi z tru fraglialtri sensi
Che scorgi alcor / lalte parole sante
Per qsto nō uōieste opsta od ante
Esser giūti alamia / che si mal tensi
Per no trouarui i duo be lumi accensi
Ne lorme impresse delamate piante
Or con si chiara luce / z con tai segni
Eriar nō dexi in quel breue uiagio
Che ne po fare / detorne allezzo degni
Sfogati alcielo o mio stancho uiagio
Per lanebia entro / di sfior dola sdegni
Seguendo ipassi honesti el diuo ragio.

O la ire. dolo sdegni. e dolo pan
Dolce male. dolce affano. e dolce peso
Dolce parlare. e dolce mente intexo
O. di dolce hora. or pien di dolce stran
Alma nō ti lagniar. ma soffri. e tace
Et tempra il dolce amaro. che na offexo
Chol dolce honor. che damar. quella. prexo
Anni. io dixi. tu sola mi piaci
Forse anchor fia. chi sospirando dica
Tanto di dolce invidia. assai sostene
Per bellissimo amor. quest al suo tempo
Alti. o fortuna. a gliochi miei nemica
Perche no laudio. Perche no uene
Ella piu tardi. over piu a tempo.

Nō

I. dixi mai. chi vegnia in odio aquella
Del cui amor uno. e sengal qual mōzei
Sil dixi che imiei di. sian pochi e rei
Et di mi signoria lanima ancella
Sil dixi. ogni mi saimi ogni stella.
Et dal mio lato sia
Paura. e gelosia
Et la nemica mia
Piu fexore. ueneme sempre. e piu bella.
Sil dixi amor laurate sue quadrella
Spenda. e me tucte. Et le mie orbate in lei
Sil dixi. nelo. e tra huomini. e dei
Chi sian gratti. e essa ogni or piu fella
Sil dixi. che con sua rea. tarella
Ducto amorte minuia
Pur come suol se stia
Ne mai piu dolce. o pia
Ver me si māstri in acto o dimmi ella
Sil dixi mai. di quel che men uōzei
Piena troui questa spa. e breue uita
Sil dixi. Hetero ardor che mi desuia
Cessa in me. e tu. o ether ghiacie in mostri
Sil dixi unqua no negian. gliochi mei
Sol chiaro. o sua sorella
Ne dōna. ne donzella
Mai tēubil procella
Qual pharaone i. persegui gli hebrey.
Sil dixi. coi sospiri. e to mai fei
Sia pietā. e me morte. e cortesia
Sil dixi. aldir sen. aspri. che sodia
Si dolce allor che uinto mi rendei
Sil dixi. Io spiama aquella chi tolei
Sol chiuso in fossa cella
Dal di che la mamella
Lasciai. finche si fiella
Dame lalma adorar. forse il faprei.
Ma sio nol dixi. chi si dolce apria.
Mio core. asseno. ne lieta nouella
Regga anchor questa stracha nauicella
Col gouerno di sua pieta nana
Ne diuente altra. ma pur qual solia
Quādo piu nō potei
Che mi stesso perdei

Ne piu.

Ne pur perder deuro
Dalfa chi tanta fe ſi toſto oblia
J. nol dixi giamai ne dir porria
Per oro/ o p̄ rectade o pur caſtella
Vincal uer diq̃e. zſi zimangu ꝯ ſella
Et iunta a ſ̃ra ragia laboſa
Tu ſai ſ̃ me ſ̃ructo/ amor/ ſella neſpia
Dſme quello che dir dei
J. beato dſ̃rei
Dze uolte zquatro et ſei
Chi duedo langue ſ̃moze pria
Per rachel o ſeruito zno p̄ lya
Ne conaltra ſaprei uiuer. et ſoſtẽrei
Quãdol ciel ne rappella
Girmene conella
Jn ſul rãzo de lya

Et mi ueda paſſar mio tempo omai
Come paſſato hauea/ queſtanni adietro
Senzaltro ſtudy. zſẽza noui ingegni
Or poi che da madõna io nõ impetro
Luſata/ aita/ ache gducto mai
Tal uedi amor/ che tal arte minſegni
Non ſo ſemene ſdegni
Chen queſta eta mi fai diuenir ladro.
Del bel lume legiadro
Sẽzal qual non uiuzei intanto affanni
Cõſi haueſſio zpumi anni
Preſo loſtil/ cor prender mi biſogniа
Chen grouenir fallne e moy uergogniа
Gliochi ſoani ondio ſogrio hauer uita
De le diiune loro alte bellezze
Fuemi ꝯ ſul comẽnar tanto torroſe
Che ingiuſa Diom. mi nõ ꝯpue richezze
Ha celato di for ſotroſo aita
Voximi che nelor ne altri offeſi
Oz ley che me ne peſi
Diuẽto ſ̃guzioſo z impoztuno
Chel pouerel digiuno
Ven ad acto tulor che miglior ſtato
Hauzia ꝯ altrui biaſmato
Se laman di prieta inuidia ma chiuſe
Fame amozoſa znõ poter mi ſcuſe
Chio cercate gia vie piu di mille
Per ꝑuar ſẽza lor/ ſe mezzul choſa
Mi poteſſe tenezze/ ꝯ vitti un giozno
Lanima poi/ che altroue no ha poſa
Cõze puze alangeliche ſtanille
Et io che ſoy direra alloco tozno.
Et pongo mẽte intorno
Que ſ fa. men guardia aquel ch bramo.
Et come augel ꝯ ramo
Oue mey teme uti piu toſto e. colto
Coſi dal ſo bel uolto
Linuolo/ ov uno et ov uy altro ſguardo
Et dino mſemi mi nudricho z ardo.
Dimia morte mi paſco. z uiuo ꝯ fiãme
Stranio cibo. z mirabil ſalamandza
Aya miracol nõ e. datal ſuole

Felice agnello alapenosa mandra
Hi giacqui un tempo/ or alestremo fiume
Et fortuna 2 amor pur come sole
Cosi 2 ose 2 uole
Apriua uera/ cluerno aneue 2 ghiaccio
Peso si mi preamo
Quãto 2 gndi alimẽ al uuer corto
Se uol dir che sia scritto
Si ueha dõna/ deuesser ptenta
Saltri uiue de sio chella nol senta.
Chi nol sa dicho uiuo/ 2 uissi sempre
Dal di chen prima que begliocchi uidi
Che mi fece cangiar uita 2 costume.
Per cercar fra 2 mar da tucti lidi
Chi po sauer tucte lumane tempre
Lui uiue echo dodor 2 asul gray fiume
Joqui di foco 2 lume
Queto strali 2 fameliti mie spirti
Amor 2 uo len dirti
Disquesti asignor lesser si pazo
Tu hai listrali 2 laccio
Fa di tua man nõ pur brãmadiomeza
Chiuy lel mouer tucta lauita honoza
Chiusa fiãma e. pui ardẽte. 2 se pur cresce
In alcuy modo. pui nõ po celarsi
Amor ilso/ chel pcouo ale tue mani
Vedesti ley quãde si tanto arsi
Oz di mici grida ame medesmo increscie
Chi uo notando 2 pximi 2 lontani
O mõdo o pensier uani
O mia forte uẽtura/ ache maduce
O di che uaga luce
Alor mi nacque latenace speme.
Onde lañoda 2 preme
Quella che con tua forza alfin mi mena
La colpa. e uostra 2 miol dãno 2 lapena
Cosi di lene amar pcto tormento
Et del pccato altrui chegio pdono
Ingi del mio. che douea torcer gliocchi
Dal troppo lume. 2 di sirene alsono
Chiuder glioricchie. 2 ancor nõ miy pento
Che di dolce ueleno ilor trabocchi
Aspetto pur che crocchi
Lultimo colpo chi mi diede ilprimo
Et fia se dricto extremo
Oy mody dipietade umider tosto
No essendo egli disposto
A fare altro dime che quel che soglia
Che ley moze chi morendo este di doglia
Cangon mia/ fermo uy rampo
Stãzo/ cheglie desinor morir fugiendo
Et me stesso 2 prendo
Di tui lamẽti/ si dolce emia sorte
Pianto sospiri 2 morte
Seruo damoz. chi queste zime legi
Ben no hal mondo chel mio mal paregi.

Apido fiume che dalpestra uena
Rodendo intorno andel tuo nome prendi
Poste 2 di meco / Disioso scendi
Que amor me / te sol natura mena
Vatene in nãq. ilmio corso nõ frena
Ne stancheça ne sõno / 2 pria che uendi
Suo diuto / almar / ad so usi mõstri attendi
Lerba piu uerde 2 laria piu serena
Iui e. quel nostro unico 2 dolce sole
Chadorna en fiora latoa riua mãcha
Forse o. che spero / elmio tardar gli dole
Basnalel piede / elaman uella 2 biancha
Dille / elbasnar sian uerde di parole
Lospirto e / ympto / mala carne. e. stancha.

Dolci colli ouno lasnai me stesso
Partendo ondepartir giamai nõ posso
Diuãno snãq 2 emi ogniora adosso
Quel cazo pesso chamor ma gmesso
Nero dime mi miraueglio spesso
Chi pur uo sempre 2 nõ so anchor mosso
Dallel giogo / piu uolte indarno stesso
Ma con piu menalũgo / piu mapresso
Et qual ceruio feruto di saetta
Col fẽzo auelenato / dẽtro alfiancho
Fugge. 2 piu duolse q̃to piu saffretta
Tal io. con quello stral / dal lato mancho
Che mi gsuma / 2 parte mi diletta
Di duol mi strugo / 2 di fugir mi stancho.

On dal hispano hilexo alindo hidaspe
Riuerendo del mar ogni pendice
Ne dal lito uermiglio alonde caspe
Ner nel / ner tra / epiu duna fenice
Qual dextro corno / o qual mancha corrice
Cannl mio fato / 2 o qual parcha linnaspe
Che sol troue pietà / sorda chomaspe
Hisexo / onde speraua esser felice
Chi nõ uo dir dilei / ma chi lascoige
Tucto! cor / di dolceça 2 damor lempie
Tanto na scexo / 2 tanto altrui ne poige.
Et q̃ fur mie dolcezi. amare 2 empie
O. sen finge / o nõ cura / o nõ saccorge
De fiorir q̃ste p nãqi tempo tempie.

Oglia mi spzona amor mi guida 2 scoige
Piacer mi tira / vsança mi trãsporta
Speança mi lusinga 2 raconforta
Et laman dextra / alcor gia stancho poige
El misexo lapzende. 2 nõ saccorge
Di nostra cecha 2 disliale scorta
Regnano isensi 2 lazagione emorta
De luy uago disio / laltro zisorge.
Verti de honor / bellexa acto gentile
Dolce parole al bel rami may gionto
Que soauemente ilcor semuesta
Mille trecento uenti septe apunto
Sol leva prima / il dì sexto dapzile
Nellalmanto entrai nõ uegio ondesta.

Petrarcha nat' fuit ayarcuj. d' mcclc
xxxvj. vtpõ scribit ẽ quad' sua Epla
Erat gl. xxxij. ãnoꝝ qñ laurã ãspic
amare cepit. mat' 2 Archysi Tullia.
tpe mortis laure vidz .j. Decembr
fuisse nõ ambigit.

Lato insegnio z de langue ghiacto
Dabracciar lombre z seguir laura estiua
Nuoto p mar che nona fondo o riua
Solo / ende / en rena / fondo z stanco my uento
El sol uaghegio sche gia gia sgiacto
Col suo splendor lamia uerde uistia
Et una cerua errante z figitiua
Carco conun bue sopra enfiamo z lento
Cieco z stancho / adognialtro chal mio dãno
Ilqual di z notte palpitando cercho
Sol amore z madõna z morte chiamo
Cosi uõi anni ho graue z lũgo affanno
Pur lagrime z sospiri z dolor meco
In tale stella presi lesca z lamo.

Racie cha pochi ilciel largo destina
Rara uertu / nõ gia dhumana gente
Socto biondi capei canuta mente
Ey humel dõna / alta belta diuina
Legiadra singulare z pellegrina
El atto che nelanima si sente
Landar rieleste diuago spirto ardente
Chogni duro rompe / z ogni alteza schina.
Et que begliochi che reuer stũo smalto.
Possenti auschiarar / Abisso z noch
Et tõie talme arcupi z dazle altrui
Col dir pien dintelletto dolci z alti
Cho z suspiri soauemente z occh
Da questi magni trasformato fuj.

Ne tre di creata / era alma in parte
Dapoi sua cura / in cose altere z noue
Et dispregiar diquel cha molti e in pregio
Questanchor dubia del fatal suo corso
Sola pensando pargoletta z sciolta
Entro di primauera in un bel bosco.
Era un tenero fior nato in quel bosco
Ilgiorno auanti z lauadire in parte
Chapriessar nõ potria anima sciolta
Che ueran di lasciuo / forme si noue
Et tal piacer precipitaua al cuore
Che perder libertade iui era in pregio.
Caro dolce alto / z funesto pregio
Che tacto mi uolgeste al uerde bosco
Usato adestuarne a megol corso
Et ho certo poi il modo a parte a parte
Se uscir o pene / o fuoco delle noue
Mi uendesser un di lamente sciolta.
Ma lasso or negro che lacrime sciolte
Fia di quel nodo / ondel suo magior pregio
Prima che medinne antiche o noue
Saldan le piaghe / chi presi in quel bosco
Colco di spine / onde io ho / ho tal parte
Che sopra nesco / entrain asi gray corso.
Pien di lacci z di stecchi un duro corso
Hagio a fornire / oue legiera z sciolta
Pianta / hauerla uopo / z sana dogni parte
Natu signor chai di pietade il pregio
Porgimi laman dextra / in questo bosco
Vinca tuo sol / lemie tenebre noue.

Guardal mio stato a leuaghegge nouo
Chen tẽ romper do di mia uita dyerso
Han facto habitator dombroso lustro
Rendemi esser po libera e sciolta
Leuante mia gsorte e sia tuol pregio
Sanor tero latrouo in meglior parte
Or echo in parte lequestion mie nouo
Saluo pregio in me uiue / on tucto e corso
O. lalma sciolta / o. ritenutmi albosco.

Nobil sangue uita humile e quieta
Etin alto intellecto un puro core
Fructo senile in sul giouenil fiore
Ey aspecto pensoso anima lieta
Raccolto ham gsta dõna ilsuo pianeta
Angel ce delestelle / elucio honore
Ledegnie lode / elgran pregio / el ualore
Che da stanchar / ogni diuin poeta.
Amor se in lei con honestade ha giunto
Con bella naturale habito adorno
Etuno acto che parla con silentio
Et nõ so cha negliochi che in un punto
Poßar chiara lanocte e schuro ilgiorno
El mele amaro / e adolcir lassentio.

Uetol di piango / epoi lanocte quando
Prendon riposo imiseri mortali
Trouomi in pianto e raddoppiarsi imali
Cosi sspendol mio tempo lagrimando
Intristo humor / ne gliochi gsumando
El cor indoglia. e son fra glianimali
Lultimo. sche gliamorosi strali
Mi tengon / ad ogni or diparte mi bando
Lasso che pur deluno alaltro sole
Et dalluna ombra alaltra ogial piu corso
Di questa morte che si chiama uita.
Piu laltrui fallo / chel mio mal mi dole
Che pieta uinca / el mio fido soccorso
Vedem arder nel foco / e no maita.

Ia dissi con piu giusta quezela
Ensi fermde rime fazmi udire
Chuy foco di pieta fesse sentire
Al duro cor / cha megastate gela
Et lembria nube chel raffreda e cela
Rompesse alaura del mi ardẽte dire
O. fussi quella altrui in odio uenne
Che legli / onde mi struge och mi cela
Or nõ odio per lei pme pietade
Certo / che quel non ue. gsto nõ possõ
Tal fo mia stella / e tal mia cruda sorte.
Ma canto laduuna sua beltade
Che quãdo io sia digsta caine crosso
Sappia al mõdo chẽ dolce lamia morte.

Ra gtũque legradie dõne ebelle
Giongha choster chal mõdo nõ ha pare
Col suo bel uiso sol deglialtre fare
Quel che fal di delleminuti stelle
Amor par cha ghorechie mi fauelle
Dicendo gsto questa in tẽra appare

Fial unez bello z pol uedzen turbate
Perir uernda elmio zegno con elle
Come natura al ciel la luna elsole
Alayre fuenti/alaria herbe z fronde
Alluomo el intellecto z lepazole
Et almaz ritogliesse ipesi z londe
Tanto z piu fien leroso ofcure z sole
Semorte ghiochi fuor chiude z asconde.

L cantar nouo el pianger degli ofegli
Insul di fino zeterner leualli
Elmormorar deliquidi ruscelli
Giu per lunde freschi rumi z chiari
Quella chaneue duolto. oro intregli
Nel cui amor nō fur mai ingānine falli
Destami allhor degli amorosi balli
Pectinando alsuo uecchio ibianchi uelli
Cosi mi sueglio a salutar laurora
Elsol che fero/z piu altiero ondio fui
Ne primi anni abagliato/z sono anchora
Gli ebbi nedun alcun giorno ambedui
Leuarsi insieme en un puto/en un hora
Quel fuz lestelle z questo sparue lui.

Ne tolse amor loro z diqual uena
Per fur due treme bionde/en quale spine
Colse leroso/enqual piaggia lebrine
Tenere z freschc. z die lor polso z lena.
Onde leprile inchiostrange z affrena
Dolci parole honeste z pellegrine
Onde tante belleze si diuine
Di quella fronte piu chel ciel serena.
Daquali angeli messe z diqual spera
Quel celeste cantar che mi destrure
Siche mauāza omai da disfar poco.
Diqual sol nacque lalma luce altera
Dique begliochi onde io ho guerra z pace
Che mi rochono el cor in ghiaccio en foco.

Dal mio destin qual forza o qual ingānno
Mi riconduce disarmato al campo
La ouc sepre son unto. z sio nescampo
Miraculo nauzo/si mozo el dānno.
Dānno nō gia ma pio. si dolce stānno
Nel mio cor lestraulle/el chiaro lampo
Che labaglia z struge/enchio mauampo
Et son gia ardendo nel vigesimo anno.
Sento imissi de morte ouc appaure
Negro ebegliochi z folgorar da lunge
Poi sauen chappressando ame legrie
Amor con tal dolceza miuge z puge
Chi nol so rimirar/nō che ridire
Che nengegnio neliugua alcuzo agionge.

Liete z pensose accompagniate z sole
Done che ragionādo ite p uia
Oue lauita/ouc lamorte mia
Perche nō e. con uoi romella sole.
Liete siam pur memoria di quel sole
Dogliose par sua dolce ospagnia
Laqual ne toglie Invidia z gelosia
Che daltrui bey quasi suo mal si dole.

Chi pon freno agli amâti e da lor lege.~
Nessuno alalma/ al corpo ira e aspiega
Questo nyler. talor si proua ny noi.
Nasseso nelafronte /lor si lege
Se uiedemo oscurar lalta bellega
Et tuti rogadosi gliochi suoi.

Vandol sol bagna ny mar laurato cărro
Et layze nostro /lamia mẽte sbuna
Col uelo /con ly stelle /co laluna.
Vna angosciosa /dura nocte imnăzo
Poi lasso atal che nõme asolta năto
Tute lemie fatiche aduna /aduna
Et col mondo /e ron riesta mia fortuna
Conamor /con madõna /meco găzo
Il sõno en bando /e del riposo e nulla
Ma sospizi /e lamẽti infino alalba
Et lagrime che lalma agliochi ny ua.
Vien poi Lauzora /e laura sosta ny abba
Ne nõ. mai sol chel cor marde /e trăstulla
Quel po solo adolar ladoglia mia.

Vna fede amorosa /vy ror noy finto
Vy lăguir dolce /vy destar cortese
Soneste uoglie ny gentil foco acese
Vy lũgo error /ny cieco labirinto /
Se ne lafrõte ogni pensier dipinto
O dinuoce intẽzoete adpena sperse
Or da paura /or da uergognia offese
Suy pallor dmola /e damor tincto
Sauezc altrui piu caro che se stesso
Se sospirar /e lagrimar mai sepze
pascendosi di duol dira /e daffăno /
Sarder dalũge /e aghiamar da presso
Soy lemgione chamãdo mi distempze
Vostro dõna al peccato /e mio fial dăno.

Odin dõne honestamẽte lasse
Dngi dodice stelle /ey meco ny sole
Vidi ny una baschetta /alegze /sole
Qual nõ so /saltra mai. onde solesse
Simil nõ credo che jason portasse
Al uello /onde ogi ogniuom uestir seude
Nel pastor di chanoz troya si dole
Di qual duo tal zomou almõdo frisse
Poi leude ny von cãto nuũphale
Et laura mia ron suoi sanch ach schi
Sedesi ny parte /e cantar dolcemẽte
Nõ cose humane /ouisoy mortale
Felice autumedon felice thisi
Che gduesti si ligiadra gente.

Asser mai solitario ny alcun tecto
Nõ fu tyro /ne fera ny alchun bosco
Chi no uegnol lol uso /e nõ conosco
Altro sol ne gli occh. han. altro obiecto.
Lagrimar sempre el mio sõno diletto
Hzidz doglia /ilato assenno /e tosco.

N.

Lanocte affano el ciel siren me fosse
Et dino campo di baetaglia il letto
Ilsono e uenante qualuom dire
Parente delamorte/ elor fuctrage
Quel dolce pensier chen uita itene.
Solo almodo paese almo felice
Verdi rime fiorite ombrose piagie
Voi possidete/ z io piango ilmio bene.

Ora che quelle chiome bionde z crespe
Cercondi zmoui zsimossa dalozo
Soauemente zspargi quel dolce ozo
Et poi ilraccogli ey lei nodi ilcrespe
Tufsi negliochi/ondamorose uespe
Di pugon si. che mkn qua ilsento zpzolo
Et uamillando cercho ilmio thesoro
Comanimal che sfesso adombre entespe.
Chor mel par ritrouar z or marozgo
Che ne son lunge. or mi sollieuo/ or cagio
Chor quel chi bramo/ or quel che uezo strugo
Nie felice col bel uiuo ragio
Rimanti. z tu rozente zchiaro gorgo
Che no possio cangiar tero uiagio.

Nor colaman dextra illato mancho
Ma prese/ zpiatouetro. iy megol chore
Vn lauro uarde/ siche dirolore
Ogni smiraldo/ hazia ley uinto zstancho
Vomer di pena consospir del fiancho
El pioner giu dagliochi vn dolce humore
Ladornasi chal ciel nando lardore
Qual nō so gia se daltri fiondi unquācho
Fama honor virtude z legiadria
Casta bellezza thabito celeste
Son leradice delanobil pianta
Tal mi latrouo alpetto ouc che sia
Felice mcatco/ z con sghiere honeste
Ladoro inchino/ come cosa sancta.

Antai. or piango/ z nō men dolcezza
Del pianger prendo/ che del pianto presi
Chi lacagion nō aleffecto mteli
Son imiei sensi uaghi pur dalczza
Ende z mansuetudine z dozezza
Et acto ficu/ z humili z cozteli
Porto egualmēte/ ne me gravan pesi
Ne lacme mie pūta disdigni sperza
Tengan dunque uce me lusato stile
Amor madona/ Ilmōdo z mia fortuna
Chi nō pesso esser mai seno felice.
Viua omoza o. languisca vy piu gentile
Stato delmio nō e. socto laluna
Si dolce. e. del mio amaro laradice

Pianfi or tanto quel celeste lume
Quel uiuo sol/ agliochi mie nō cela
Nel qual honesto amor charo zuela
Sua dolce forza. efuo sancto costume
Onde. e. suol trar dilagrime tal fiume
Per accrescer delmio uiuez latela

Che no pur punt o. guadi. o remi ouela
Ma stampai nō potrame ale ne piume
Si profondo era z di sì larga uena
Il pianger mio / z sì lūge la luna
Che ua giongenua col pensier appena
Non lauro / o palma ma tranquilla oliua
Pieta mi manda . el tēpo rasserena
El pianto asciuga z uol anchor ch' uiua .

Mi unica dimia sorte contento
Senza lagrime z sēza inuidia alcuna
Che saltro amante a piu dextra fortuna
Mille piacer nō uagliono un tormento .
Oz quei begliochi ondio mai nō mi pento
De lemie pene / z men ne uoglio una
Tal nebia copre si grauosa z bruna
Chel sol delamia uita ha quasi spento
O natura pietosa z fera madre
Onde tal possa z si gratie uoglie
Di far rose z diffide tanto legiadre .
Duy unico fonte ogni poder satroglie
Ma tu come el gsenti o sōmo padre
Che del mio mio dono altri ne spoglie .

Inanzi Alexandro lira uinse
Et fel minore sparte che Felippo
Che liual se pigonle z lisippo
Limagliai solo / z Apelle il dipinse .
Lira thideo atal rabia sospinse
Che mordēdo el. si rose amenalippo
Lira nero del tucto nō pur lippo
Facto hauea silla / alultimo lexinse
Sal valentinian cha simil pena
Ira gduce . z sal quei che ne more
Auarce ē molta z pu ē se stesso forte .
Ira e breue furore / z chi nol frena
E furor lūgo / chel suo possessore
Spesso ha uergogna z talor mena amorte

Dal uētum mifu quādo daluno
Di duo ppu begliochi che mai fuo
Mirandol di dolor turbato z scuro
Posse uertu che fel mio infamo z bruno .
Sendio tornato a soluere il digiuno
Diuedar lei che solo al mondo cuo
Fūmi duolo z amor men che mai duo
Se tucte altre mie gratie insieme aduno .
Che dal dextro ochio anzi dal dextro sole
Delama dōna al mio dextrochio uēne
Il mal che mi dilecta z nō mi dole .
Et pur comintellecto hauesse z pēne
Passo qūna stella chen ael uole
Et natura z prende il uerso tēne .

Camerecta che gia fusti un porto
Alegraue tempeste mie diuine
Fonte se hor delegrime nocturne
Chel di celato p uergogna porto
O lecti nuol che zequie eri z gsorto
Intanti affāni diche doghose urne
Ti bagna amor con quelle mane ebuine

Nō.
d'ira.

+ forsi?

Solo uer mi crudel asi gran torto
Nepur ilmio secreto elmio riposo
Fugo: ma pur me stesso elmio pensiero
Che seguendol tutor lenõmi auole
El vulgo ame nemico z odioso
Chil penso mai~ p mio refugio chero
Tal paura. ho. di trouarmi solo.

Asso. amor mi trãsporta ouue nõ uoglio
Et len macorgo/ chel douer si sforza
Onde achi nel mio cor siede monarcha
Sono importuno assai piu che no soglio.
Ne mai sagio nochier guidando al scoglio
Naue di mezzo ptose carcha
Qui nõ sẽpre ladebile mia barcha
Dale pprosse del suo duro argoglio.
Da lagrimosa progia z fieri uenti
Dinfinita sospir or lãno spinta
Chẽ nel mio mar hõribil nocte auuenno.
Qualun noye asse doglie z tormenti
Porta/ et no altro. gia da londe vinta
Disarmata diuele z di gouerno.

Nor io fallo cuegro ilmio fallire
Ma fo chemuoy cride/. el foro ha mseno
Chel duol pur cresce. z lasagioy uiey meno
Et e. gia quasi vinta dal martire
Solea frenare ilmio caldo desire
Per no turbare ilbel uiso sereno
Nõ posso piu. di may ma tolto ilfreno
Et lalma. despando ha preso ardire
Però/ soltra suo stile ella sauetta
Tal fan/ che si lacrẽde z si lasprezi
Chogni aspra ma pra sua salute tenta.
Et pual fãno ireleste z rari doni
Cha. inse madõna/ or fal moy chella senta
Et le mie colpe/ ase stessa perdoni.

On ha tanti animali ilmar fera londe
Ne lasu/ sopral cerchio de la luna
Vide mai tante stelle alaima nocte
Ne tanti augelli albergar gia li boschi
Ne tante herbe hebbe mai campo ne piagia
Qtol mio cor pensier cra suma sera
Didi iy di spero omai lultima sera
Che seruo iy me dal cruo tẽpo londe
Et mi lasse dormire tqual che piagia
Che tanti affãni huom mai sotto laluna
No soffrise qsto io. sãnol si dicesse
Che sol uo cercando giorno z nocte.
I. no hebbi giamai tranquilla nocte
Ma sospirãdo andai matina z sera
Poi chamor fẽmi voy cercando di boschi
Ben fia prima che posi ilmar senzonde
Et lassu in luce haural sol dalaluna
Et fior dapul morãno iy ogni piagia
Consumando mi uo di piagia iy piagia
Eldi pensoso/ poi piango lanocte
Ne stato ho mai seno qsto laluna.

Raro come imbruna negro la luna
Sospir del petto e degli occhi escon onde
Da bagniar lerbe e da crollar i boschi.
Le cieche son nemiche a mia i boschi
Di mia pensier che per sì alta piaga
Sfogando uo. col mormorar de l'onde
Per lo dolce silentio de la notte
Tal ch'io aspetto / tuctol dì la sera
Ch'el sol si parta e dia luogo a la luna
Ch'or fosse io col uago de la luna
Addormentato in qual che uerde bosch
Et questa chāpi uespro a me fi sera
Con essa e con amor sì gilla piaga
Sola uenesse a stanza in una notte
El dì si stesse / e'l sol sempre ne l'onde
Sopra due onde al lume de la luna.
Canzon nata di notte i mezo i bosch
Richa piaga uedrai di mā dasera.

Qual natura Angelico intellecto
Chiara alma ornata iusta / ocho Cortese
Providēza uelocie / alto pensiero
Et ueramente degno di quel pecto
Sendo di dōne voi del numero electo
Per adornar il dì sexto / e altero
Subito scorse il uoi giudicio intero
Fra tanti / e si bei uolse il più perfecto /
Altre magior di tempo. o di fortuna
Trassi in dispartе / comando con mano
Et caramente accolse a se quell'una
Gli occhi e la fronte con sembiante humano
Basciolle / si che valegro rasserena
Me empie di nuidia / lacto dolce e strano.

Quer laurora che si dolce laura
Al tēpo nouo suol mouer i fiori
Et li augelleti in cominciar lor uersi
Si dolcemēte in pensier dēro a l'alma
Nouer mi sento / ach'ella ha tucta in forza
Che ritornar giammi a le mie note
Temprar potessi in sì soaue note
I miei sospiri ch'a dolcessen laura
Facendo aller ragion / che me fa forza
Ma pria fia uano / la ragion di noi
Chamor fiorischa in quella nobil alma
Che nō curo giamai zime ne uersi.
Quāte lagrime lasso e quāi uersi
Ho già sparte al mio tēpo / e q̄ste note
Ho ripiato humiliar quell'alma
Ella è sta / pur come aspra alpe e alta
Dolce la qual / ley move fronde e fiori
Ha nulla pio sēno / ov'a maggior forza
Huomini e dei solea vincer per forza
Amor / come si legge ey prose ey uersi
Et io l'provai in sul primo aprir di noi
Hora nel mio signor / ne le sue note
Nel prāgier mio ne i prieghi pon ste laura
Trate o. diuita / o di mazine questa salma
Nel ultimo bisogno o misera Alma
Nessūpa ogni mio sgegno / ogni tua forza
Mentre fia noi diuita allegri laura

Nulla almo do. e. che no possano uersi
Et hiaspdi mentre/ sano lor note
Nō chel gielo adornar dinoui fiori
Ridono or le piagie herbette z fiori
Esser nō po/ che quella angelica alma
Nō senta ilsuon/ delamorose note
Dinostra zia fortuna z di piu forza
Lagrimādo z cātando mostri uersi
Et tol bue zoppo andron ramando laura
nzete a tolgo laura/ en ghiamo fiori
En uersi tento/ sorda z ingrida alma
Che ne forza damor pregi ne note.

Ho pregato amor z or nel ripriego
Che mi strugga apo uoi Dolce mia pena
Amato mio dilecto. se ton piena
Fede/ da drieto mio sentier mi piego
nol posso negare dōna z nol nego
Che laragion/ chogni lonalma affrena
Nō sia dalnoler vinta. ondei mi mena
Talora in parte/ ouio pur forza il segno
ui/ con quel cuore/ che desi chiaro ingegno
Disi alta uirtude ilcielo alluma
Mai to mai prouue da benigna stella
Deuete dir pietose z sdegna sdegno
Che po gli altro. ilmio uolto ingiuria
Et perché ingordo. z io perche si bella.

Alto signor dināzi a uui nō uale
Nascōder ne fugir/ ne fuz difesa
Dilel piacre manca lamēte accesa
Con uno aldēte z amoroso strale
Et luy chel primo colpo aspro z mortale
Fossi dase/ per aduārar soa empresa
Dona saetta/ di pietāde appresa
Et quīn z quīdi/ dolor punge z assale
Luna piaga ande zuasa fuocho z fiāma/
Lagrime laltra/ chel dolor distilla
Per gliochi miei del nostro stato zio.
Ne pr duo fonti solina fanulla
Paleta dilucredio che minflāma
Anzi pietra ne scrisse ildisio.

Ira quel colle. o stanco mio cor uago
Qui lassāmo hier lei chal cuy tēpo dolce
Qual che cura di noi z le nēbie
Oz uōlia trar de gliochi nostri uy lago
Torna tu fla. chio dessi sol mappago
Tenta se forse anchor tēpo saciolse
Dastremar nostro duol/ che fuy qui accolse
O. del mio mal partirse z presagio.
O r tu chai posto. te stesso in oblio
Et pazli alcor pur come fosti or tuo
Miser z prēy di pēsier uani z sciocchi
Chal tuo partir del tuo sūmo desio
Tu te nandasti z si zimaso sero
Et si nascose dentro a suoi begliochi.

† Resco ombroso fiorito zuezde colle
Quor pensando z or cantando siede
Et fra qui dcelesti spiriti fede
Quella cha victol mondo fama tolle
Lmio cor che per lei lasciar mi nolle
Et se gray seno / z piu se mai nō zede
Va or cantando / oue da quel lor pede
Segnate lerba / z da questochi e molle.
Sero se stringe z dice a aa seruy passo
De fusse or qui quel miser pur vy poco
Ché gia di piangere z di uiuere lasso
Ella sel ude z nō e pau ilgioco
Tu paradiso. J. segni cor vy saxo
O. sacro auctorioso z dolce luocho.

Lmal mi preme z mi spaucta ilpegio
Alqual uegio si larga z piena via
Chi sono intrato in simil frenesia
Et coy duro pensier tero uanegio
Ne so se guerra o pace adio mi chegio
Chel dāno e graue / z lauergogna e zta
Ma preche pur languir. e dinoi pur sta
Quel chordenato egia nel sōmo segio
Ben ch nō sia diquel grandonor degnio
Che tu mi stai / che te ne sgrāa amore
Che spesso ochio ley sanscha ueder torto /
Pur dal gar lalma / aquel celeste regnio
E. ilmio gsiglio / z di spronar ilchore
per chel camino e. lūgo / elthō e. rotto.

De zolse fiesche z colte in paradiso
Laltrier nascēdo / ildi primo di magio
Bel dono. e. duno amante anncho z sagio
Tra duo minori egualmēte diuiso
Con. ſ. dolce parlar z conuy riso
Dafar lamorar / unuom seluagio
Disfamullāte z amoroso ragio
Et luno z laltro / fe rangiar ilviso.
Noy ude vy simil par / damanti ilsole
Dicea ridendo z sospirādo insieme
Et strīgēdo ambe dui / uolgrasi atorno.
Cosi parlia lerose z lepazole
Ondel cor lasso anchor sallegra z teme
O. felice eloqntia. o lieto giorno.

Dura chel uerde lauro z laureo crine
Soauemēte sospirando moue
Fa coy sue uiste legiadrette z noue
Lanime dalor corpi pellegrine
Candida zosa / nata in dure spine
Quādo fia chi sua pari almōdo troue.
Gloria di nostra etade. o viuo Gioue
Manda pregho ilmio / in ſma chel suo fine.
Sicho nō uegia ilgrā publico dāno
Elmōdo umanor ſgal suo sole
Ne gliocchi miei ché luce alma nō hāno /
Ne lalma / che pēsar daltro nō uale
Ne gliorecchie / chodine altro no sāno
Senza loneste sue dolci parole. /

Vera fossa ad alcun che lodar quella
Chi adoro in pria errante/ sia mio stile
Facendo lei sovr ogni altra gentile
Sancta sagra legiadra honesta e bella
Ame pare il gratio/ e temo chella
Nō habbia a schivo il mio dir troppo humile
Degna dassai pur alto e più sottile
Et chi nol crede vegnia ella anchor ella
Sidirra ley quello ove questa aspira
E rosa dastachar Arbene e Arpino
Mantova e Smirna e lima e l altra lira
Lingua mortale al suo stato divino
Gionger nō pote/ amor lastrige e tira
Ne pur election ma pur destino.

Hi mi vedr q̄nque po natura
El nel tra noi vengn a mirar choste
Ché pur un sol nō pur a gl occhi miei
Mal mōdo cieco/ che virtu nō cura
Et vegn tosto/ pche morte furi
Prima meglio e lasci star lei
Questa aspectata/ al regno degli dei
Cossa bella e mortal passa e nō dura
Vedra se ālma a tempo ogni virtude
Ogni bellezza/ ogni zel cortese
Giunte in un corpo/ cosi mirabil tempre
Allor dira che mie rime son mute
Lingegno offeso/ dal sopracho lume
Ma se pur tarda haura da pianger sempre.

Dal paura ho/ quādo mi torna a mente
Quel giorno ch lasciai graue e pēsosa
Madōna el mio cor sciolto/ e nō e cosa
Che si volēntier pēsi e sl sonēte
Lamuegio stassi humilemēte
Tra belle dōne/ a guisa d una rosa
Tra minor fiori nel prata ne doglosa
Come chi teme/ e altro mal nō sente
Deposta hauea lusata legiadria
Le perle e ghirlādē e pāni alegri
El riso el rāto/ el parlar dolce humano.
Cosi in dubio lasciai lanima mia
Di tristi augurii e sogni e pēsier negri
Gli dāno assalto/ e pia ma adio chi vano.

Olca lontana in sōno gsolatme
Con q̄lla dolce angelica sua vista
Madōna/ ormi spaucta e mi gratia
Ne di duol/ ne di tema posso aitarme
Che spesso nel suo volto vedre parme
Vera pieta con grāde dolor mixta
Et udir cose onde col cor fede acquista
Che di gioia e di speme si disarme
Non fu sovr de quell ultima sera
Dixella ch lasciai gli occhi tuoi molli
Et sforzata dal tempo me nanday.
Nō tel poter dir allor ne volly
Or tel dico pietosa exaurta e lieta
Nō sperar di vedermy e pia may.

Misera z hõrribil uisione
E. Disque uer che nãsi tempo spenta
Sua lalma luce che sol Aur gtenta
Mia unta my pene. ciy speraçe bone
Ma chome che sl gran romor nõ sone
per altri messi z pur lei stessa ilsenta.
Di gra dio z natura nol gsenta
Et falsa sia mia trista opinione.
Ame pur groua di sperar anchora
Ladolce iusta del bel iuso adorno
Che me mãtene / elsecol nostro honora
Se pur saglir aletano sogiorno
Vsrita. e. pur dellel allegro sora
prego nõ taidi ilmio ultimo giorno.

In dubio dimio stato or piãgo or canto
Et temo z sparo / et sospiri en rime
Sforo ilmio ĩ caico. amor riete sue lime
Vsa sopral mio cor afflicto tanto
Ozsia giamai che quel bel iuso sancto
Vrenda aglochi lelor luce prime.
Lasso nõ so di che me stessi stime
Oliuedãno asempitrano pianto
Et per pdere ilriel debito alliu
Nõ cura che sisia dilor ĩstra.
Dichegli ilsole / z no uegono altriy.
In tal paura / ensi perpetua guerra
Viuo chi nõ so pur / quel che gia fui
Qual chi per ira dobiosa teme z erra.

Dolci sguardi. o parolette accorte
Oz fia mai ilde chi ui riuegia z oda.
O chiome bionde dichel cor mãnoda
Ma z cosi presto ilmen amorte.
O. bel iuso a me dato my dura sorte
Dichio sempre pur prãga / z mai nõ goda
O. chiuso ĩgãno / z amorosa froda
Datmi uy piacr che sol pena mapporte
Et se talor da leglioche suaui
Que mia uita / elmio pẽsiao allegra
Forse mi tien qual che dolcza honesta
Subito amo chogni mio ben disperga
Et mallontany or fa caualli or nauy
Fortuna / chal mio mal sẽpre si pronta.

Pur. ascolto z nõ odo nouella
De la dolce z amara mia nemica
Ne so che mene pesi / o che mi dica
Sel ror tema / z sparãza mi pontella
Nocque ad alcuna gia lesser si bella
Questa pur daltra e bella z piu pudica
Forse uuol dio tal di uerti amica
Cõie alatera / cui nel fianc una stella
Ang un sole. z se questo e lamia uita
Imie orbi riposi / ei lũgh affany
Son giunti alfine. o dura dipartita
Perche lontany mai facto da me dãni
Lamia fauola breue e gia compita
Et fornito ilmio tempo amezi gli anny.

L Aſera deſiaze odiar lauroza
Sõno queſti trãquilli z lieti amãti
Ame doppia laſera z doglia z pianti
Lamatina .c. p me piu felice hora
Che ſperto iy vy momẽto apron alloza
Lun ſole z laltro quaſi dua leuanti
Di beltade z di lumi ſi ſembianti
Chancho el nel de laurora ſi namoza
Come gia fece allor che primi rami
Verdegiar che nel cor radice mãno
Per cui ſẽpre altrui piu che me ſteſſo ami
Coſi di me due gratie horo ſiino
Et chi manqueta el ley ragion chi brami
Et teme z odi chi mi addure affiino.

L Ne pote ſtio uendetta dirolei
Che guardãdo z parlando mi diſtruge
Et per piu doglia pi raſconde z fuge
Celãdo gliochi ame ſi dola z rei
Coſi gliaſſichi z ſtanchi ſpirti miei
Apoco apoco conſumando fuge
En ſul core quaſi vn fiero lion zuge
Lanoite allor quãdio poſar dourei
L alma cui morte del ſuo allegro rama
Dame ſi parte z da tal nodo ſciolta
Vãſene pure allei che laminaccia
Meraugliomi come ſalcuna uolta
Mentre le parla z piãgie z pi labracia
No rompe il ſõno ſuo ſella laſcolta.

N quel bel uiſo chio ſoſpiro z bramo
Fermi erano gliochi deſioſi enteſi
Quãdo amor preſe quaſi addir che penſi
Quella honorata may che ſerãdamo
Lor preſo mi come preſte allamo
Onde alen fur primo exempio. I. troiani
Al uar nõ uolſe gli ocupati ſenſi
O come nouo ocello al uiſco in ramo
Malauiſta priuata del ſuo obiecto
Quaſi ſognando ſe ſtaua ſnr via
Sẽza laquale el ſuo bene imperfecto
L alma tra luna z laltra gloria mia
Qual celeſte nõ ſo nouo diletto
Et qual ſtrania dolcezza ſi ſentia.

Iue ſtanille uſcian da duo bei lumi
Verſo me ſi dolce mente folgorãdo
Et parte Duy cor ſagio ſoſpirando
Dalta eloginta ſi ſoaui fiumi
Che pur dumẽ brar parmi gſumi
Qualor aquel di torno ripẽſando
Come uenieno inuer ſpirto mãcando
Alcuna di ſui coſtumi
L alma nudrita ſempre en doglie en pene
Quãto el poder duna ſtrupta uſanza
Cõtral dopio piacer ſinferma ſuole
Chal guſto ſol del diſuſato lume
Tremãdo or di paura or di ſperãza
Dabandonarmi ne ſpeſſo enfra Due.

Cento ho ſempre ſolitu
Lenue ilſãno z le cãpa
per ſuggir queſti ingegni
Che la ſtrada del nel hã
Et ſe mia uoglia ingo
Fuor delodore mie di pa
Anchor mancia mia ſi
Sarga che pungon z ar
Se mia fortuna me ſoſpi
Nel ubſpinge al luogo o
Veder nel fango el bel
Almano ondio ſcriuo e
Aſſai uolte z ſpeſſe. ſpe
Amor ſel nede z ſal ma

Quale ſtella duo luoghi
Tutti pien donestade z
Che pero aquei damor
Hmie ror laſſo ognialt
Non ſi pareggia alcei qual
Inquel che etade equal
Nõ chi zechõ roy ſua nagi
Ingegno affini in troya
Ne lalella romana che rel
Apreſſo ſua noſto z diſdegn
Ne polidena yſiphile z
Queſta excellẽza z gloria
Grãde anã ame ſõmo d
Ma che non rende z ſubi

Val dõna attende a glo
Diſcẽno di ualor di cor
Aque ſi do ne gliochi a q
Nimica che mia dõna
Come ſanguſtia honor co
Come .e. gientil hone
Iui ſempara z quale
Digir alcei che lei a
Iuol parlar che nullo
Elbel tacer z quei cr
Chergegnio humano n
Infinita belleza chal
Nõ uſi impara. che q
Sanguſtia per uẽtu
Ara lauita z do po l
Vera honeſta chen le
Leadine uolge z nõ
Sẽza honeſta mai no
Et qual ſi laſcia de ſu
Ne dõna epiu ne b
Appare z uſta. e tal
Via piu che morte z
Ne diluuena mi ma
Sẽno come amorr
Feio z nõ glie baſta
Vengan gli philoſoph
A dir dino tucte le
Et queſtinna nedica

Evcato ho sempre solitaria uita
Lemie ulsāno z le campagnie e lwsthi
Per fugir questi ingegni sordi z loschi
Che la strada del ciel hāno smāzata
Et se mia uoglia ingo fosse gpita
Fuor dddolce aire di paesi toschi
Anchor mauua tra ssuoi le colli foschi
Sorga cha piangere z assentar maita
Da mia fortuna me sopie nemica
Mi risospinge al luogo ouio mi sdegnio
Veder nel fango/ illiel thesoro mio.
Alamano ondio sanno e sueta amica
Agsta uolta/ z nō e. forse indegnio
Amor sel ude/ z sal madōna z io.

Vtale stella duo legliochi ride
Tucti pien donestade z didolceza
Che pūto aquei damor legiadri uidi
Hmio cor lasso ogni altra uista spiega
Non si pareggi allei qual piu sappieza
Inqual che etade z qual che extrani lidi
Nō chi zecho ray sua uaga bellezza
Ingegna affāni in Troya ultimi stridi
Ne lalella romana che col fero
Apri il suo casto z disdegnoso petto
Nō polisena/ ysiphile z Argia
Questa excellēza z gloria sēno errio
Grāde anā/ āme sōmo diletto
Ma che uen tarde z subito ua uia.

Val dōna attende a gloriosa fama
Disēno di ualor di cortesia
Aize fiso ne gliochi a quella mia
Nimica che mia dōna ilmōdo chiama
Come sacquista honor come dio sama
Come e. gionta honesta ray legiadria
Jui sempara z quale dricta uia
Di gir a liel/ che lei aspecta z brama
Jui parlar che nullo stile aguaglia
El bel tacer z quei cari costumi
Chengegnio humay nō po spigar sazie
L infinita bellezza chaltri abaglia
Nō uisi impara/ che qui dola lumi
Sanquistny per cētura z noy per arte.

Ava lauita z do po lei mi paze
Vera honesta/ chey bella dōna sia
Lordine uolge z nō fur madre mia
Sēza honesta mai cose belle z rare
Et qual si lascia de suo honor priuare
Ne dōna epiu ne uuia/ z sequal pria
Appare sanista. etal uita aspra z ria
Via piu che morte/ z di piu pene amare.
Ne di lunecha mi marauiglia:
Sēno/ come amor gli bisognasse
Fēio/ z nō glie bastasse il dolor solo.
Dengan gli philosoph fur mai
Ndar Dio/ tucte lor uie fien basse
Et questuna uedremo alzarse a uolo

nō:

Rbor meroiosa trionphale
Honor dimperadori e di poeti
Quanti mai fiacto di dogliosi e lieti
Inquesto breue mia uita mortale
Vera dona e acui di nulla cale
Seno honor che sourogni altra mieta
Ne damor ustro temi o lacci o reti
Non grino altrui contral tuo seno uale
Gentileza di sangue e laltre cose
Cose tra noi prese e Robini e oro
Quasi sul soma egualmete dispregi
L altri uolta chal mondo no ha pare
Mirate seno qsto duol theodoro
Di castita par che ladorni e fregi.

Vo pensando e nel pensier mi assale
Vna pieta si forte dime stesso
Che mi giuoca spesso
Ad altro lagrimar chi nó soleua
Che uedendo ogni giorno ilsuo piu presso
Mille fiate o chiesto adio quella ale
Con lequale del mortale
Carcere nostro intellecto alnel si leua
Ma infin acqui nieti mi releua
Prego o sospiro olagrimar chio stanca
Et cosi per ragion guen che sia
Che chi potendo star cade tra uia
Degnio e cha mal suo grado altera gratia
Quelle pietose brama
Inchio mi fido uegio aprire anchora
Ma temenza macroza
Per glialtrui exempli e del mio stato tremo
Chaltri mi sprona e son forse alextremo.
L un pensier parla e con lamete dice
Che pur agogni onde sottrarsi actendi
Misera non intendi
Con quato tuo desnore iltempo passa
Prendi partito accortamente prendi
Et del cor tuo diuelli ogni radice
Del piacer che felice
Nol fo mai fare e respirar nol lassa
Segnia e gran tempo fastidita e lassa
Se di quel falso dolce figituo
Chel mõdo traditor po dare altrui
Dche upon piu lasprãza mlui
Che dogni pace e difermeza e puoto.
Mentre chel corpo e uiuo
Hai tal freno in balia di pensier tuoi
Distruggilo or che puoi
Che dubioso eltardare come tu sai.
El cominciar nõ fia gia tempo o mai.
Grasai tu len quãta dolceza poise
Agliochi tuoi lauista dicolei
Laquale ancho uõrei
Chanasca fosse per piu nostra pace
Ben ti ricordi e ricordar tindei

Dolcemagine sua quãdella
Nel ladone forse
Ne petta fãma e onor
Ella lacrese e se lardor
Duro moltrãsi maspetta
Che per nostra salute
Or si solleua a piu beato
Pensando nel che si
Immortal e adorno
Che deue del mal suo
Nostra nagligenza arguen
Un mouer docchi non
Quãto ha quel piacer
Dalaltra parte un pensi
Con fanciulla e dilecte
Sedendosi entro lalma
Preme ilcor di disio
Che sol per fama glori
Nõ sente quãcho agli
Si fon pallido e magro
Et sio lomdo piu fer
Questo dallora che
Venuto e di in di
Et temo chun sepulc
Poi che fia lalma de
Nõ po qsto disio pu
Nasci lanno ol gio
Parlan dime de po la
Ondio priche parlen
Adonar sepie quel
Poi di uno abracciar
Na quellaltro uolar
Qui presso alui nas
Et parte ditre fugg
Che stando dalungi
El lume dilegliochi
Seguentemente alsuo
Mirhen con un fien
Cõtro tu nullo ingeg
Che gioua diqui
Lamia barchetta
E ritenuta anche
Tu che da glialtri
Legeno il mõdo
Segnior mio che nõ
Omai dal uolto mi
Chen giusa duom
Hauer lamorte i nãp
Et nõstri fai difesa
Quel che fo uegio e nõ
Nal regno scritto
Che lastrada dono
Nanõ lassa segnir
Et sento adhor ad
Un legiadro desdegn
Che ogni emulo pen
Tira in mezo lassa

De la ymagine soa quãdella corse
Doue ladoue forse
No potea fiãma / entrar per altra fiue
Ella lacrese e se lardor sfilare
Duo moltãi maspettãdo vn giorno
Che per nostra salute / unqua nõ uene
Oz ti solleua a piu beata spene
Mirandol ciel / che ti si uolue intorno
Immortal e adorno
Che doue del mal sio qua giu si lieta.
Dostra uaghezza arquieta
Vy mouer docchi vn ragionar dn canto
Quãto fia quel piacere / se qsto. e. tanto.
Dalaltra parte vy pensier dolce e agro
Con fatticosa e delectenol salma.
Sedendosi entro lalma
Preme ilcor di disio. di speme il pasce
Che sol prefima gloriosa e alma
Nõ sente quãcho aghiaccio o. quãcho flagro
Si son palido. o magro
Et sio lomdo piu forte zinascie.
Questo dallora / che ma dormeua in fascie
Venuto e. di di in di presendo mero
Et temo chiuy sepulchro / ambe dui chiuda
Poi che fia lalma delemẽbre ignuda
Nõ pu. qsto disio piu uenir sero
Ma sel latino. ol giecco
Parlan dime. dpo lamorte cuy uento
Dndio priche paucto
Adonar sẽpre / quel chunora sgombro.
Doiel uno abracciar lasciando lombre.
Ma quellaltro uoler / dche son pieno
Oltr presso alui nascon / par chaduge
Et parte ilcẽpo fuge
Che scauedo dalcun. dime nõ calme
El lume diuegliochi che mi struge
Soauemẽte alsuo caldo sereno
Mi uiuey conuy sieno
Cõtro cui nullo ingegnio o forza ualme.
Che gioua dũque. pche tucta spalme
La mia barcheta / pur che fin li scogli
E. ritenuta. anche data ha. duo nodi
Tu che daglialtri chen duri modi
Legano il mõdo / stucto mi disciogli
Segnior mio che nõ togli
Omai dal uolto mio / questa uergogna.
Chen giusa duom che sogna
Hauer lamorte innãzi agliochi parme.
Et uõlei far difesa e no ho arme.
Quel chio uegio e nõ mingãna ilucio
Mal cognosciuto / anzi mi sforza amore
Che lastrada donore
Mai nõ lassa seguir chi troppo ilnede
Et sento adhor adhor uenirmi alcore
Vn legiadro desdegnio aspro et seuero
Chogni ocnlto pensiero
Tira in mezo lafronte / oualtri uede

Che mortal cosa amar con tanta fede
Quanta a dio sol per debito conuensi
Piu ti disdice / ach piu pregio brama
Et questo adalta uoce ancho richiama
La ragione fuiata dietro a sensi
Ma poche loda i pensi
Tornare il mal costume oltre laspigne
Et agliocchi depingie
Quel che sol per farmi morir nacque
Perch'a me troppo / e a se stessa piacque.
Ne so che spatio mi fi dixe il uelo
Quando nouellamẽte io uẽni i terra
A soffrir laspra guerra
Che gira me medesmo seppi ordire.
Ne posso il giorno che lanima serra
Antiueder per lo corpo rco uelo
Ma uariasi il pelo
Vegio e dentro rangiasi ogni disire
Hor chi mi credo al tẽpo del partire
Esser uicino. o nõ molto dalungi
Come chil perder fatto accorto e sagio
Vo ripẽsando / ouio lasciai il uiaggio
Dalamay dextra / ch'a buon porto agiũge
Et daltro lato punge
Vergogna e duol chen dietro mi ritolle
Dal altro nõ mi assolue
Voy piacer per usãza i me si forte.
Cappategiar maledisse cola morte.
Canzon. qui sono. e dol cor una parte credo
De lapanca che gelata nene
Sentendomi ferir segli un dubio
Che pur deliberãdo ho uolto al subio
Gran parte o mai delamia tela breue
Ne mai preso fu greue
Ditto quel ch'sostẽgo i tale stato
Che cola morte allato
Cerco del uiuer mio nouo giglio
Et negriol meglio / e al pregior mappiglio.

Spro forze e seluagio e cruda uoglia
Indole humile angelica figura
Se lempreso rigor gran tẽpo dura
Hauran di me poco honorata spoglia
Che quãdo nasce e mor flor herba e foglia
Quãdo el di chiaro e quãdo e notte obscura
Piango adogni hor ley o di mia uẽtura
Di madõna e damor onde mia doglia
Vno sol di spãsa e mẽbrando
Che poco humor gia pgenuia proua
Cõsumar uidi marmi e pietre salde.
No e-ssduro cor che lagrimãdo
Pregãdo amãdo / tutor nõ si moua
Ne si fredo uoler / che nõ si scalde.

Egnior mio caro ogni pmier mouua
Duoto aueder uoi cui sẽpre negro
Lamia fortuna o rche mi po star pegro
Chi tene affreno e mi trauolue e gira

— poi quel —

Poi quel dolce desio chamor mi spinga
Menami amorte chi nomene auegio
Et mētre mie duolumi in dazno chegio
Douūque io son di znocte si sospiva
Causa di signor Amor di dōna
Soy le ratene / one ay molti affānī
Legato son / prchio stesso mi strinsi
Vn lauro ueide / vna gentil colōna
Quādin luna / z altro dinocchānī
Portato ho inseno. z gramai nōmi strinsi.

Vme il bel uiso / oy mel soaue sguardo
Oyme dilegiadro portamēto altero
Oyme il parlar / cogni aspro ingegnio z fiero
Facem humile / z ogniom vil gagliardo
Et oyme idolce riso onde uscinol dardo
Diche morte / altro ley omai nō spero
Alma regal dignissima dimpero
Sē no fossi fra noi scesa si tardo
Per uoi guicy chio arda · ey uoi zespiz
Che pur fui uostro. z se di uoi son priuo
Via men dogni sicurtra altra mi dole.
Disperāza mē pieni z di dirize
Quandio parti dal sōmo piacer viuo
Mal uento ne portaua lepazole.

Che debio faz / che mi giugli amorz /
Tempo e. ley di morire
Et ho tardato piu chi nō uōlei
Madōna e. morta / z ha seco il mio core
Et uolendol seguire
Interōmper guicy astanni zei
Perche mai uedi lei
Digna nō sono z lasperar me noya
Posna cogni mia gioya
Per lo suo dipartire in pianto e. uolta
Ogni dolceza dimia uita e. tolta.
Z mor tal senti / ondio tero mi doglio
Quātel dāno aspro z graue
Et so che del mio mal tripesa z dole
Anzi del nostro / pche adiuno sveglio
Hauem zocta lanaue
Et in un punto ne sturato il sole
Quale ingegnio a parole
Pōua agiagliaze il mio dogliosso stato. /
Ay orbo mondo ingrato
Gran cagion hai di douer pianger mero
Che quel bel chera inte pduto hai sero.
Cadum. e. lauta gloria z honor uidi
Ne degnio ezi mentrella
Vixe qua giu dauer sua conoscēza
Ne desser tocho da suoi sancti piedi
Per che cosa si bella
Douea il ciel adornar di sua presenza
Ma io lasso che senza
Ler / ne uita mortal / ne me stesso amo.

Piangendo laschiamo
Questo madriga di rotanta spene
Et ẽsto solo anchor qui mi mantene
O yme tẽra e fiacto ilso bel viso
Che solea fur del cielo
Et del ben dila su fede tra noi
Lamirabil sua forma e in paradiso
Di sriolta di quel uelo
Che quefere ombra alsor de gliãi suoi
Per riuestirsy pur
Vn altra uolta z mai piu nõ spogliarsi
Quando alma bella fussi
Tanto piu lauedren quanto piu uale
Sempiterna bellezza che mortale.
Piu che mai bella z piu legiadra dõna
Tornami snãsi come
La dou piu gradize suauista sente
Queste del mio cor mio luna colõna
Laltra el suo chiaro nome
Che sona nel mio cor si dolcemente
Ha tornãdomi amente
Che pur morta e lamia speranza uiua
Allor chella fiorina
Salene amor qualio dricto z stretto
Vedel colei che e or si pssso alnezo.
Dõne uoi che mirastc sua beltade
Et langelica uita
Con quel celeste portamẽto in tẽra
Dimi in doglia z uiemmi pietade
Non dilei che e saglita
Tanta parte z me ha lasciato in guẽra.
Tal che saltri mi serra
Lungo tẽpo il camin di seguitarla
Quel amor mero parla
Sol mi riten chio nõ rienda il nodo
Ma e ragiona dentro in cotal modo.
Pon fieno al gran dolor che ti trasporta
Che per soucchie uoglie
Se prẽde il cielo ouel tuo core aspira
Doue e una coller chal mio par morta
Et di sue belle spoglie
Sero sõnde z sol dite sospira
Et sua fama che spira
In molte parti ancor p latina lingua.
Prega che no extingua
Ogni lauore al suo nome rischiari
Se gliochi suoi in fur dolci ne rari.
Fugi el sereno elueide
Non ti appressar one sia riso o canto
Canzon mia nõ ma pianto
Non fa parte distar fra gente alegra
Vedoua sconsolata in uesta negra.

Octa e lalta colõna elueide Lauro
Che facean ombra al mio stãcho pẽsiero
Perduto ho quel che ritrouar non spero
Dal bozea a lausiro, o dal mar Indo al mauro
Tolto mai morte il mio doppio thesauro
Che mi fea unico lieto z gir altero,

nõ.

Et tristor nol potēra nempzo
Ne gēma oriental ne forza dauro
Masi gsentamento · e · di distino
Che posso io pui · sēno hauer lalma trista
Humidi gliochi z sempze ilmuso chino.~
O · nostra uita/ che si bella mimustri
Chom prēde ageuol mēte ny vy matino
Quel chey moltāni agran pena sacquistm..

Noz se uno chi torni algiogo antichо
Come par che tu mōstri vnaltra prona
Maraugliosa znoua
Per domazmi/ guenti uincer pzia
Lmio amato thesozo ny tēra troua
Che me nascoso/ ondio soy si mendico
El roz sagio z pudico
Quel suol albzigar launita mia
Et seglie uer/ che tua potentia sia
Nel ciel si grande/ chome si ragiona
Et ne labisso/ pzche qui fia noi
Quel che tu uali z puoi/
Credo chel sente ogni gentil psona/
Ritogli amozte/ quel chella na tolto
Et zipoy/ le tue insegne nel bel uolto.
Ripoyi entro el bel uiso il viuo lume.
Chera mia scozta/ z la soaue fiāma
Chancor lasso menfiāma
Essendo spenta/ oz che fia dūque azdo
E · nō si uede mai cerzuo ne dāma
Contal desio/ cercai fonte/ ne fiume
Qual io il dolce costume
Onde/ ho gia molto amazo z pui nacendo
Se ley mi stesso z mia uaghezza intendo
Che mi fa uanegiar sol del pensiero
Et gize ny parte/ oue lastrada mancha
Et tola mente stancha
Cosa seguir/ che mai giongez nō spzo/
Oz · altrio zichiamar uenir nō degnio
Che segnoria no hai fuor del tuo zegnio.
Fāmi sentir diquellaura gentile
Difoz si come dētro anchoz si sente/
Laqual era possente
Cantando dacquetar lisdegni z lize.
Diserenar la tempestosa mente
Et sgombzar/ dogni nebia oscura zmile
Et algzaua ilmio stile
Sourā dise/ douc oz nō pzia grie.
Aguaglia lasprēza col disize
Et pzi che lalma/ c · insua zagion pui forte
Rendi agliochi/ alozche ilpzimo obierto
Senza quale Imperfetto/
E · loz operaze/ elmio uuezc e mozte
Indaino oz soura me tua forza adopze
Mentzo ilmio primo amoz tēra zuopze
A chio zmuegia ilxl guardo chuy sole
Su sopral ghiamo/ ondio solea giz carcho
Fa chi ti troui al uarcho
Onde sēza tornar passol mio corze
Prendi idonati strali z prendi larcho/

Et famamisi udir come si sole
Col suon dele parole
Ne lequale io emparai che cosa e amore
Mossi la lingua ouerano a uictoze
Disposti gliami ouue fui preso zi lesta
Che bramo sempze/ et uoi lam nasconditi
Fra rapi cespi zi bronditi
Chel mio uolere altroui nonsia uesta
Spargi colle tue mani le chiome alaento
Fui mi lega/ z puomi star ghiento
Dal lacio dor nessa mai chemi scioglia
Neglecto ad arte/ et inanellato z hirto
Ne de laidente spirto
Delasua uista dolcemente amira
Laqual di z nocte piu che lauro/ e mirto
Tenea ingme/ uerde lamorosa uoglia
Quado si ueste z spoglia
Di fioze il bosco . z la campagnia derba
Ma poi che morte . e stata si superba
Che spezo il nodo/ ondio temea scampare
Ne trouaz poi/ ghrugne giue il mondo
Diche ordischi il secondo
Che gioua amor tuoi ingegni zitentare
Passata e lastagion ghoute hai laime
Diche temeua/ ormai che piu ti fidme
Larme tue furon gliochi/ onde larcese
Saecte usauan/ dimusibil foco
Et ragion temean poco
Che gtral nel/ nō ual difesa humana .
Ipensai/ ultimo/ duso/ il giuoco/
Labito honesto/ el ragionar cortese
Le parole chen tese/
Hauean facto/ gentil dalma uillana/
Langelica sembiāza humile z piana/
Chor quāti/ or quindi udia tanto lodarsi
Et sedar elostai/ che spesso altrui
Poser in dubio a cui
Douesse il ghgio di piu laude darsi
Con gstarme uincitu . ogni cor duro .
Orse tu disarmato/ Io son sicuro .
Glianimi chal tuo zegnio ciascio inchina
Legni . or suno/ z ora in altro modo
Ma me sol adun nodo
Ligni potei . chel ciel di piu nō uolse
Quelluno/ e zocto/ z lalma nō godo
Ma piāgo z gridoo/ Ai . nobil pellegrina
Qual sententia diuina
Me legho z nāzi z te prima disciolse .
Dio che si tolto almondo ti uolse
Ne mōstro tanta z si alta uirtute
Solo per chiāmar nostro desio
Certo omai nō temio
Amor de latua man nouo strale
Indarno tenda larcho/ auolto schochi
Sua uertu cade/ achiudere de legliochi
Morte ma sciolto/ amor dogni tua lege
Quella che fu mia dōna/ alciel e gita
Lasciando trista z libera mia uita .

L' Ardente nodo/ouue fui dora mj hora
Contando ãni uenuino inteu preso
Morte disnolse. ne gramai tal peso
prouai. ne credo chuom di dolor mora
Non uolendomi amor perder anchora
hebbe unaltro laccuol fra lerba teso
Et dinoua esca unaltro foco acceso
Tal chagray pena indi sempate fora
Et seno fosse experiẽcia molta
De pumi affãni/ isatei preso z aiso
Tanto piu/ gto so mey uarde legno
Morte ma liberato unaltra uolta
Et rotol nodo el foche spento z spaiso
Cõtra laqual nõ ual forza nengegno.

Antra fuge znõ satestu uy hora
Et lamorte uey dicho agray giornate
Et lerose presenth z lepassate
Hi dãno gruẽra z lesumme anchora
Et rumẽbrave z lassertate manora
Or quãa or quãda sche ẽ ueumate
Sẽno chẽ to dime shello pietate
J. satei gia digsti pẽsier fora
Tornami auãti salcun dolce mai
hebbel tor tusto. z poi dalaltra paite
Vegio almio naiugar turbath uẽth.
Vegio fortuna ẽ porto. z stanche omai
Jlmio nochieri/ z roste atbore z saite
Et lumi lei che mirar soglio/ spenti.

Hebbi che pensi che pur dicho gruarda
Nel tempo che tornar nõ pote omai
Dnima sconsolata che pur uai
Giongendo legne alfoco one tuarda
Le soaue parole et dola sguarda
Chadun aduy desch z depmh hai
Soy leuah di terra z e ley sai
Qui zcaretuegli intẽpestuo z tuarda
Denõ zenouellar quel che nannde
Nõ seguir pur pensier uago fallace
Chasalde z certo/ chabuon fin ne gude
Cerchiamol nel seque nulla ne piace
Che mal pe noi quella belta si ude
Se unua z morta ne douea tor pace.

Ntime pace oduri mie pensieri
Nõ basta ley chamor fortuna z morte
Ahimẽ guerra intorno entsu leporte
Senza troudrmi dẽro altri guerrieri
Et tu mio cor anchor se pur qual eri
Disleal ame sol che fere sorte
Vai receptando. z se fuore gsorte
Di mici nemici/ si pronti z legieri
nte segreti suoi messagi amore
Jnte spiega fortuna ogni sua pompa
Et morte e. lamemoria di quel colpo
Che lauãco dime guen che compa
Jnte Jugbi pensier saruan darroze
Per che dogni mio mal te solo mcolpo.

Chi mi ci ostinato. e. chiostro sole
Angi. e. salito alcielo. et iui splende
Iui iluedremo anchora. iui nascende
Et da nostro tardar forse lidole
Orechie mie langeliche parole
Sonano in parte oue ch meglio intende
Pie mici. nastra ragion la nõ si stende
Oue colei. che exercitar usole
Dunque peche midate questa giũta
Gia di perderla. voi. ragion non fui
Vederla udirla e ritrouarla in têra
Morte biasmate. anci lodate lui
Che legni e sciogliê. ogni pũto apri e serra
Et do pol pianto fu. fur lieto altrui.

Oi che lauusta angelica sirena
per subita partẽza in gran dolore
Lassato ha lalma. intenebrioso hõzore
Cerro parlando dallentrar mia pena
Giusto duol certo alamẽte mi mena.
Sassel chi ne. e. cagione e sallo amore.
Chalmo rimedio no hauual mio core
Contra sfastidi. ende lauita e. piena.
Questo. vn. morte ma tolto latua mano
Et tu che cuopri e guardi ihai or tecto
Felice terra quel bel uso humano
Me douc lassi sconsolato e tristo
Posna chel dolce e amoroso e piano
Lume de gliochi mie nõ e. piu mecho.

Amor nouo consiglio no apporta
per forza guarn chel uso cringe
Tanta paura e dol lalma trista ange
Chel dasse uuol e lassarla e. morta.
Onde si sbigottisce e si sconforta
Ma uita mi tucta. e notte e giorno piange
Stracha senza gouerno in mar che frange.
Endubia una cosa fidata sorta
Imaginata guida la conduce
Che lauera e. sorella ange. e nel uelo
Onde piu che mai chiaral cor traluce
Gliochi no. chun doloroso uelo
Cõtra de lor. da disiata luce
Et me fu si per tempo cingiar pelo.

Et lieta sua piu bella e piu ricca
Quãdo hauer suole amore in noi piu forza
Lastrãdo intẽra lartiena scorza
Et laura mia uiual dame parlata.
Et una e bella e gnuda al ciel sagliua
Inde mi signoreggia indi mi sforza
De peche me. del mio mortal no scorza
Lultimo di che primo alaltra uita
Che come i mie pensier dicho alei uãno
Cosi leue expedita e lieta lalma
Lasegua e io sia fuor di tanto affanno
Cio che se indugia. e. ppio premio dãno
per far me stesso. ame piu graue salma
O. che lel morir era ogni altrezzo anno.

5 E lamẽtar augelli z uerdi fronde
Mouer suauemente alaura estiua
O. zocho mormorar de lundi onde
Sode duna fiouta z fresca riua
L auio segia damor pensoso z schiua
Lei chel ciel ne mẽstro tẽra nasconde
Vegio z odo zintendo chancor uiua
Di si lontano asospir mie rispondе
De preche mnẽal tempo ti ssiume
Mi dice ron pietate / ache pur uersi
De gliochi tristi vy doloroso fiume.
Dime nõ pianger tu che mie di fersi
Mozendo eterni z nel eterno lume
Quãdo mõstrai di chiuder gliochi apersi.

9 Ai non fui inparte oue si chiar uedessi
Quel che ueder nõlci perchio nol uidi
Ne doue intanta libertà me stessi
Ne impiessi ciel di si amorosi stridi.
Ne giamai uidi valle hauer si spessi
Luogh dasospirar riposti z fidi
Ne credo gia amor ssipra hauessi
O. in altra riua si soaui nidi.
L acque parlan damore z lore errami
E gliãgeletti / e pesci e fiori e lerbe
Tucti insieme pregiando / chi sempre ami
Ma tu ley nata che dal ciel mi chiami
Per lamemoria di tua morte acerba
Pregha chi spiegni mõdo ei suoi dolci hami.

1 Vante fiate almio dolce zeppo
Fugendo altrui z sesser ẽ me stesso /
Vo togliochi bagnando lerba / elpetto
Rompendo ron sospir layre dapresso
Quante fiate sol pien di sospetto
Per luoghi ombrosi z foschi mi son messo
Cercando col pensier lalto dilecto
Che morte ha tolto / ondio lachiamo spesso.
O r in forma de nimpha / o. daltra diua
Che del piu chiaro fondo di Sorga / essca.
Et pongasi asedere sspalla riua
O r lo uedutti sopre lerba fiessa
Calcare chiou / con una dõna uiua
Mostrãdo inusta che di me lincresca.

Una felice che souente torni
Disolar le mie noch dolenti
Co gliochi tuoi / che morte nõ ha spenti
Ma soural mortal mondo facti adorni
Quanto gradisco / che miei tristi giorni
Arallegrar di tua usata consenti
Cosi romito a ritrouar presenti
Le tue belleze asuoi usati sogiorni
L aue cantando andai di te moltãni
Or come ued / uo. di te piangendo
Dite piagendo no. ma di mie dãny.
Solun ipso trouo in molti affãni
Che quãdo torni te conoscho entendo
Alandare / alauore / aluolto / a panni.

Jsrolorato hai mozte el piu bel uolto
Che mai si uide. e piu begliochi spenti
Spirto piu acceso di virtude ardenti
Del piu legiadro z piu bel nodo hai sciolto.
In uny momento ogni mio bey mai tolto
Postai silẽtio a piu soaui accenti
Che mai sudito/ z me pien di lamenti
Ptio uegio minora. z quãto a sciolto.
Bey torna a consolar tanto dolore
Madõna/ oue pieta la uirtude
Ne troua in questa uita altro sostegno.
Et se tomella parla z come luce
Pder potessi/ accendere damore
Nõ dico huom. ma uy ror di thigre o dorso.

Jbreue. e. el tpõ el pensier si ueloce
Che mi rendon madõna cosi morti
Chal gray dolor la medesma e. corsa
Pur mentio uego/ lei/ nulla mi nocque
Amor che malegrado z tẽme i roce
Trema quãdo lauede/ insula porta
De lalma/ oue manade/ anchor si scalda
Si dolce i ustin/ z si soaue mi uoce.
Come dõna in suo albergo altera uene
Scacciando de loscuro z graue core
Cola fronte serena upensier trusti.
L alma che tanta luce non sostene
Sospira z dice/ o benedecte hore
Del di che questa sua coglioche apusti.

E mai pietosa madre al suo figlio
Ne dõna accesa al suo sposo dilecto
Die coy tanta sospir coy tal sospecto
Indubio stato si fedel osiglio.
Come ame quella chel mio graue exiglio.
Mirando daisso etiano alor ricepto
Spesso ame torna con lusato affecto
Et di doppia pietade ornatal siglio
O r di madre/ or de amãte/ or teme/ or aide
Doneste foco/ z nel parlar mi mõstra
Quel chen questo uiagio figa e segna
Contrãdo ienssi delauara nostra
Pregãdo chaleuar lalma nõ taide
Et sol q̃lla parla/ o pace/ o tregua.

E quellaura soaue di sospiri
Chi odo di uolei che qui fa mia
Dõna/ or e. cielo/ z anchor par qui sia
Et una z sentia z nada/ z ami z spiri
Ritrai potessi/ oz che caldi desiri
Mouerei parlãdo/ si gelosa z pia
Torna ouio son. temẽdo nõ sia una
Chi stanchi. on dietro/ o da may mãcha giri
Y r ducto alto insegna/ z io chentendo
Le stia caste lusinghe z giusti pieghi
Col dolce mormorar/ pietosa z baxo
Secondo lei guẽmi zegna z prieghi
Per la dolcega che del suo dir prendo
Chauria ardir di star pragier un saxo.

Ennuno mio bend
Nabi lasciato ip
Perche del corpo ouc
Ltramẽte se le
O r uedi insieme lu
Le stelle uaghe z l
Et uedi ridocte n
Onde col tuo gio
Ualenti prego che
Zucchon saluti
Franceschino nostr
Amia dõna pu
Lagrime. io una
Nembrãdo ilso
O pien disospir
Dasperi colli mi
Oue nacque coll
Mio cor in sul f
E gira alnelo. z h
Col subito part
Gliochi miei stra
Presso di se no
No. e. stato ne sa
No uamo. o fio
Nõ fiore ny q̃st
Stilla darqua n
Ne ficze hay q
Che nõ sappian
Alma mia fi
Chebbe qui lo
Anzi tempo p
E. ritornam
O. romĩcio asu
Perlomeglioze
Et quelle uogl
Tempio coy un
Lei ne ziengrano
Che rol. bel ui
Feremi aidẽdo
O. legiadri arb
Luy colalingu
Jo gloria mlei
Home ual me
Quel che pu
Che phauea sal
Et breue guer
O. speranza o desi
Et dogliamã
O. q̃sta ilpe
Quella chor
Nal cieco amo
Jn humana
Forsi mi gue
Benedecta coll
Volse ilmio c
Lusingando

Ennumo mio benche dogliosо e solo
Habi lasciato / pur me riconforto
Perche del corpo oue·ezi preso e morto
Altrimẽte se leuato a uolo
Or uedi insiemi luno e laltro polo
Le stelle uaghe e lor uiagio torto
Et uedi ilucar nostro quãto e corto
Onde col tuo gioyr tempri el mio duolo
Ma ben ti prego chen laterza spera
Bucciton saluti / meser Cyno e Dante
Franceschin nostro e tucta q̃lla schiera
Ne lamia dõna puoi ben dir mi quante
Lagrime io mua / e soy facto una fera
Nembriado ilso bel uiso e lopre sancte.

O pien disospir questaue tucto
Da spu colli / mirando il dolce piano
Oue nasque collei / chauendo in mano
Mio cor / in sul fiorir ey sul fior stucto
E grita alacie / e hãmi atal giuncto
Col subito partir che di lontano
Gliochi miei stanchi / lei cercando in uano
Presso di se / no lasciay luogo asconcto
No·e strapo / ne saxo in questi monti
No ramo / o fronda uerde / q̃ste piage
Nõ fiore in q̃ste ualle o foglia d'erba
Stilla dacqua noy uen di questi fonti
Ne fiere hay questi boschi si seluagge
Che nõ sappian q̃nto / e mia pena acerba.

Alma mia fiama oltra le belle bella
Che ble qui ilaci / si amico e si cortese
Anzi tempo prime nel so paese
E·ritornata / e hala per sua stella
O e romito asueghiarme e uegio chella
Per lomeglior al suo desir contese
Et quelle uoglie giouenili accese
Tempio / coy una uista dolce e bella
E ei ne zengrato el suo alto consiglio
Che col·bel uiso e cõsoau sdegni
Feremi ardẽdo pẽsar mia salute
O· legiadri atti / e lor effecti degni
Luy col alingua oprar / laltra col ciglio
Jo gloria in lei·e·ella in me uirtute.

Home nal mondo / e' or mi dolerà e piace
Quel che piu mi dispiacque·e uegio e sente
Che phauea salute hobbi tormento
Et breue guẽra per etterna pace.
O· speranza o desir sempre fallace
Et dogliamãti / piu ley per by cento
O· q̃tera ilpegior fatmi ritorno /
Quella chor siede i cielo in tra grãde
Nal cieco amore e lalma sorda mente
Jmi trauiay si chandai per uia
Forsa mi mena Doue morte era
Benedecta collei cha meglior uia
Volse ilmio corso / e lempia uoglia ardente
Lusingando / affreno / q̃chio noy pera.

Vandio uegio dal nel ſcender lauoro
Cola fronte di roſe ꝛ con crin doro
Nmor maſſale ondio mi diſcoloro
Et dico ſoſpirando iui e laura hora
O felice Titon tu ſai ley lora
Da ritrouare il tuo caro theſoro
Ma io che debbo far del dolce alloro
Che ſol no ruieder quien chio mera.
Juoſtu dipartir nō ſō ſi duri
Chal mey di nocte ſuol tornar colei
Che no haſchiuo letue biāche chiome
Lemie noctı ſa triſte ei giorni oſcuri
Quella che na portato ipenſier mei
Ne di ſe ma laſciato altro chel nome.

Liochi dichio parlai ſi caldamente
Elebrame ꝛlemani eipiedi cluſo
Che maueay ſi dame ſteſſo diuſo
Et facto ſingular dalaltra gente
Lecrespe chiome doro puro lucente
El lampeggiar delangelico ꝛiſo
Che ſoleay farme ſtra vy paradiſo
Pora poluere ſonohe nulla ſente
Et io pur uiuo onde mi doglio eſdegnio
Rimaſo ſō ſol lume chamai tanto
Jngran fortuna ey diſarmato legnio
Oue ſta qui fini almio amoroſo canto
Secha e laurea delusato engegnio
Et lacethara mia riuolta in pianto.

Jo. haueſſe penſato che ſi rare
Coſtin lenon di ſoſpir mie in rima
Facte laurei dalſoſpirar mio prima
Fin nuō pur ſpeſſe in ſtil piu rare
Nouita e colei che mi ſtuea parlare
Et che ſi ſtrua di penſier mie in rima
Non poſſo ꝛnō ho pur ſi dolce lima
Rime aſpre ꝛfoſche far ſoaue ꝛchiare
Et certo ogni mio ſtudio in quel tempra
Puro diſfogare il doloroſo core
Jnqual che modo nō darquſtar fama
Pianger cerchi nō gia del piāto honore
Ne uōria ley piacer ma quella altera
Tacito ſtācho dopo ſe mi chiama.

Oleaſi nel mio cor ſtar bella ꝛ uiua
Comalta dōna in luogo humile ꝛbaxo
Oz ſon facto io piu lultimo ſtio paſſo
Non pur mortal ma morto ꝛ elle diua
L alma dogni ſtio ben ſpogliata ꝛpriua
Nmor delaſua luce ignudo ꝛ caſſo
Deurian delapieta romper vy ſaxo
Ma nō e chi lor duol riconti oſcriua
Che piango dentro ouogni orecchia e ſorda
Sēno lamia cui tanta doglia ingombra
Chaltro che ſoſpirar nulla mauanza
Veramente ſian noi poluere ꝛ ombra
Veramente lauoglia cieca engorda
Veramente fallace e laſperanza.

Oceano mio
Dilecto obiecto
Piena ſappreſſ
Forſe or par
O che lulumi
Spogliar del
Noſtro ſtato
Altra dilet
O miracol gen
O bella ſeſta
Che tosto e
Nuella ch
Se lasua gr
Ni foglio
Nnā mi pi
Delahoneſta
Colpo chi
Nude pare
Tronmalte
Ghiame al
Gnule ond
Che nō ſi da
Dilileita
Che ne can
Togliendo a
Che canta
Noiur ote
De gran
Bellezā
Che mai
Non ſenti
Et hor pi
Luna e n
Laltra ſoc
Onde uſci
Lacto ſoaue
Che mou
Che piag
Sono ſpar
Forſe au
Conſenec
Vando io
Chāno a
Et ſent
Et ſanit
Rocta la
Et ſol d
Luna nel
Et pudi
Mi ritrou
Chi porte
Tal cor
O mia ſtell
O pian
Come m

Oleano mie pensieri soauemente
Dilor obiecto ragionare insieme
Pieni sappressa/ e del tardar si pente
Forse or parla di noi/ o spera o teme
Or che lultimo giorno e lore extreme
Spogliar dilei questa vita presente
Nostro stato dal ciel vede ode e sente
Altra dilei/ no e. rimaso speme
O. miracol gentil/ o. felice alma
O. bella sença exempio/ altera e rara
Che tosto/ e ritornata ondella uscio.
Ui. ha del suo ley. far corona e palma
Quella chal mondo/ si famosa e chiara
Fe lasua gray nevrride el suror mio.

Mi. soglio accusare e or mi scuso
Ongi mi piegio/ e tengo assai piu caro
Dela honesta pregion del dolce amaro
Colpo/ chi portai gia moltani chiuso
Inde paiche si ripente ulciso
Trouraste chacciarea soaue echiaro
Strame/ almio lacio e quello aurato e raro
Strale/ onde morte piacque oltra nostro uso
Che nō fu dallegreça a suoi. di. mai
Di libertà/ dunque/ alma si uaga
Che no cangiastol/ suo natural modo
Togliendo ongi pra lei sempre trar guai
Che cantare per qualūque e di tal piaga
Morir contenta/ e viuer in tal nodo.

De gray nemiche insieme erano agionte
Bellezça honesta con parte tanta
Che mai ribellion lanima sancta
Non sentì poi chastae sero fur gionte
Et hor pri morte son sparse e disgionte
Luna/ o. nel ciel che sene gloria cuanta
Laltra sotterra/ che legliochi amanta
Onde usar gia tante amorose punte
Larco soaue elparlar sagio humile
Che mouea dalto luoco el dolce sguardo
Che piagaua ilmio core anchor lacteña
Sono spariti e sal seguir son tardo
Forse auera chel bel nome gentile
Conseruero/ con questa stancha pēna

Vando io. mi volgo indietro amirar gliāni
Chāno fugiendo/ imie pensieri sparsi
Et spento el foco/ oue agghiacciando io arsi
Et finito el riposo pien daffāni
Rocta la fede degliamorosi ingāni
Et sol due parti dogni mio ley fusi
Luna nel cielo/ e laltra in terra stusi
Et priuato ilguadagnio dimie dāni.
Mi. risvolto/ e trouomi si nudo
Chi porto invidia adogni extrema sorte
Tal cordoglio e paura ho. di me stesso/
O mia stella/ o. fortuna o fato/ o. morte
O. preme sempre Dolce giorno e crudo
Come me hauete in basso stato messo.

Ve lafronte che con picciol rẽno
Volgea ilmio core en questa parte en quella
Quel bel raggio z luna z laltra stella
Chal corso delmio unico lume denno.~
O uel ualor laconoscenza eltẽno.~
Lacortta honesta humel dolce fauella.~
Oue soy lelellere accolte in ella
Che gran tempo dime loe uoglia ẽno.~
O ue lombra gentil delluso humano
Che ora zinpso daua alalma stancha
Et laue imie pensier scapteray tuch.~
O ue roller che mia uita hebbe in mano
Qito almisero mõdo.~ zqito mancha
Agliochi mie che mai nõ ẽno astuch.~

Vanta inuidia io ti porto auara tẽra
Cha bracci quella/ cui ueder me tolto
Et mi stendi lazia del bel uolto
Doue pace trouar dogni mia guẽra
Quanta/ne porto alcel che chiude z scẽra
Et si rupidamẽte ha mse racolto
Lospiro/ dalle belle mẽbra sciolto
Et per altrui si rado si discẽra
Quanta inuidia/ aquellanime sorte
Chãno hor sua santta z dolce spagnia
Laqual io certi sempre coy tal brama
Quanta/ aladespiatatti z diua morte
Chauendo spento/ in lei lauita mia
Stassi ne fuor legliochi zme noy chiama.

Alle che delamenti miei se piena.
Fiume che spesso delmio pianger accsi
Fere selueste uaghi ocegli z pesci
Che luna z laltra uerde riua affrena
Aria di miei sospir calda z serena
Dolce sentiero/ che si amaro riesci
Colle i che mi piacesti/ ormi zencresci
Quanchor per vsanza amor mi mena
Ben riconosco in uoi lusate forme
Noy lasso in me. che da si lieta uita
Soy facto allargo dinfinita doglia
Quinci uedal mio bene/ z per questo me
Torno aueder/ ondal ael nuda e gita
Lasciando in tẽra lasua bella spoglia.

E uõmi ilmio pensier in parte ouera
Quella chio cerco/ z no zitrouo in tẽra
Iui fra lor/ chel terço cerchio sẽra
Lauuidi piu bella z meno altera
Per may mi prese z dixe in questa spera
Sarai anchor mero/ sel desir no erra
I. so. collei che ti die tanta guẽra
Et rompie mia giornata in nãz sera
O mio ley noy capi in intellecto humano
Te solo aspecto z quel che tanto amasti
Et lagiu e. zimaso ilmio bel uelo.
De preche tacque z allargo lamano
Chal suon de decti si pietosi et casti
Pocho mancho/ chio noy zimasi in cielo.

Ma che mancho albuon re
Fra queste mie apensier
Et per saldar leragion ne
Hecco z col fiume ragion
Fior fronde herbe ombre a
Valle chiuse/ ala colli z p
Porto delamorose mie f
Delefortune mie mente
O uaghe habitator de uerde
O ninphe euer chel fiesc
Del liquido cristallo al
Di mie fier si chiari or so
Come morte chel fa cosi
Sua uẽtura ha. ma forse

Ente chel cor dagliam
Fo. consumato/ en fiãma
Di uaga fera leue sagitta
Cerchi per poggi solitary
Et hobbi ardir cantando
Damor/ di lei che si dur
Dalingegnio z lesume
Inquella etade/ ai pensie
Quel foco e morto. e le pi
Che se col tẽpo forse
Come gia in altri i fino
Di tutte amato/ onde gi
Coy stil comune hauuei
Rompe lepiete z piang

Rima lolla daquel nod
Che piu bel mai nõ scioglie
Pon dalcel mente/ alt
Hasi lieta pensier/ ad pian
La falsa opinion dalcor se
Che mi fece alcun tẽpo a
Tua dolce uista/ omai
Volgi ame gliochi. e ti
Oual gran saxo/ dõde sorg
Et uedrai ben/ che sol
Di tua memoria z di dol
O ue gisse ilmio allargo z
Ilnostro amor/ uo chab
Per no ueder ne mai que

Del sol che mi mostraua
Digne alcel con gliocchi
Tornãdo al sõmo sole
Chiusel mio lume ilsu
Ondio soy facto viuo mo
Che rõ puo uagha solitu
Portol cor graue z gliocch
Almẽdo che e. pur me
Cosi no ritrouãdo ogni
Quio laudi z sol tu che
Amor uoley mero/ z mos
Le nõ trouo io. ma suon
Tucti uuoli. alasperez
Degno lungo dalagha

Or che mecho albuon tempo te stami
Fra queste mie apensier nostri amiche
Et piu saldar leragion nostre antiche
Mecho / e col fiume ragionando andami
Fior fronde herbe / ombre antri onde aure soami
Valle chiuse / alti colli e piagge apriche
Poi to delamorose mie fatiche
De le fortune mie tante e si grami
O uagho habitator de uerdi boschi
O ninphe / ouer chel fiesto herboso fondo
Del liquido cristallo allieghi e pasci
Di mie fier si chiari / or soy si foschi
Come morte chel fa cosi nel mondo
Sua uētura ha nascuy dal dì che nasce

Entre chel cor dagliamorosi vermi
Fo consumato / en fiāma amorosa arse
Di uaga fera leueshgia spārse
Cercai per poggi solitary e hermi
Et hebbi ardir cantando di dolcemi
Damor / di lei che si dura mapparse
Palingegnio e lecume erano scarse
Inquella etade / ai pensier noui enfermi
Quel foco / e morto. e cropie vy picciol marmo
Che se col tēpo fosse ito aduanzando
Come gia ny altri fano alauechieza
Di fiume amato / ondogni mi disfamo
Coy stel camino / hauuei fiacto parlādo
Rompr lepriete / e piangor di dolceza.

Lima tolta daquel nodo sciolto
Che piu bel mai nō seppe ordir natura
Pon dalcun mente / alamia uita oscura
Dasi lien pensier adpiangier uolto.
La falsa opinion dalcor se tolta
Che mi fece alcuny tēpo acerba e dura
Tua dolce uista / omai tucta sicura
Volgi ame ghiochi. e imie sospiu ascolta.
Oual gran saxo dōde sorga nasce
Et uedrassi vn che sol tra latte e lacque
Di tua memoria e di dolor si pasce
Oue giace il tuo albergo e doue nacque
Lnostro amor / uo chabandom e lasce
Per no ueder ne tuoi quel chacte spiacque.

Del sol che mi mōstraua lacamin dextro
Digue alcun coy glioriosi passi
Tornādo al sōmo sole in poche saxi
Chiusel mio lume ilsuo cammin tēiestro
Ondio soy facto vnanimal siluestro
Che tō pie uaghi solitary e lassi
Portol cor graue e ghiochi humidi e bassi
Almōdo / che e. pieme vy diserto alpestro
Cosi uo uerchādo / ogni strada
Duro laudi / e sol tu che massligi
Amor uien mero / e mōstromy ondio uada
Lei nō trouo io. ma suoi sanch uestigi
Tucti uolti alasopetna strada
Vegio lungo dalagbi auerni e stigi.

Pensaua assai dextro esser su tale
Ho per lor forza ma di che lo prega
Per gir cantando a quel lor nodo eguale
Onde molto massolue, amor mi lega
Trouaime alopra una piulento z frale
Duy primol ramo nul gran fusto piega
Et dixi ad rader ua ch troppo sale
Ne si fa ben perhuom quel chel nel nega
Mai nō poria volar pēna dingegnio
Nō che sul graue, o ligia ouc natura
Volō texendo il mio dolce ritegnio
Seguilla amor, con si mirabil cura
Jn adornarlo, ch nō era degnio
pur delaiuta, ma fu mia uctura

Bella per rui con soiga ho rangiato Arno
Con fracha pouerta scelte richeze
Volse i amaro, sue sancte dolreze
Ondio gia vissi, orme ne strugo z scarno
Da poi pui uolte ho riprouato in darno
Al ferol che uēra laltre belleze
Pianger cātādo, ago che lame z prege
Ne col mio stil, il suo bel uso mcarno
Le lode mai nō daltra z pprie sue
Chen lei fur come stelle in cielo sparte
pur aldiro ombrigar or vna. or due.
Da poi che giongo ala duma parte
Chuy chiaro z breue sole al mōdo fue
Jui mācha lardir, lingegnio z lazte.

Alto z nouo miracol cha di nostri
Apparue almōdo, z star seco nō uolse
Che sol ne mōstrol ciel, poi sel ritolse
per adornarne i suoi stellāti chiostri
Duol che di pinga ach nol uide z mōstri
Amor, chen prima lamia ligia suolse
Poi mille uolte in darno allopra uolse
Jngegnio tempo, pēne carte, en chiostri.
Nō sono al sommo anchor giunte le rime
Jn mel conosco, z proual ley chūque
En fin acqui che damor parle o scriua
Chi sa pensar i luer tanto estime
Chogni stil vinte. z poi sospire adūque
Beati gliochi che lauider uiua

Ephiro torna, e'l bel tempo rimena
Et fiori, e herbe sua dolce famiglia
Et gārrir progne, z pianger philomena
Et primauera candida z vermiglia
Ridono i prati, e'l ciel si rasserena
Gioue fa legra di mirar sua figlia
Lacqua lacqua, z lalbra e. damor piena
Ogni animal damar si raconsiglia
Ma per me lasso tornano i pur graui
Sospiri che del cor profondo trage
Quella chal ciel se ne porto lechiaui
Et cantar augelletti z fiorir piagge
En lelle dōne honesti ach sparti
Sono in deserto, z fere aspre z seluagge.

Del rusignuol che si soaue piangnie
Forse suoi figli / o sua cara consorte
Di dolcezze empie il cielo e le campagnie
Con tante note si pietose e sorte
Et tucta notte par che meco piagnie
Et mi ramente la mia dura sorte
Ch altri che me no ho dicho mi lagnie
O che lieue. e. p gran che se asserena
Que duo le lumi assai piu che sol chiari
Ch penso mai ueder per terra oscura
Or conosco io che mia fera uentura
Vuol che mi creda e lagrimando impari
Come nulla qua giu / dilecta e dura.

Et per sereno nel ir uaghe stelle
Ne per tranquillo mar / legni spalmati
Ne per campagne caualieri armati
Ne per lochi alegre fere e snelle
Ne daspectato ben / fresche nouelle
Ne dir damore inschi alti e ornati
Ne tra chiare fontane e uerdi prati
Dolci cantare honeste done e belle
Ne altro sara mai chalmi maghagha
Si fero il sefle quella sepultie
Che sola agli occhi mei fu lume e speglio
Noyame il numer si grauosa e lugne
Chi chiamo il fine pelegrin desiri
Di mimdez cui no uedre sul meglio.

Passato / o. el tempo omai lasso che tanto
Con affligerio i megol foco mi
Passato e. gli a dicho pian e stupi
Ma lassato ma ley lapena el pianto
Passato e. el uiso si legiadro e sancto
Ma passando i dolci occhi alor ma assi
Altri gia mio / che seguendo parmi
Lei chauolto lauea nel so bel manto /
Et al sene porto sotterra. En cielo
Oue e / or trionpha ornata dellalloro
Che merito la sua pura honestade
Cosi disciolto dalmortal mio uelo
Cha forza me trey qui / fossio collocho
Fuor di sospiri fin lanime lcate.

Ente mia che presaga di tuoi dani
Altempo lieto / gia pensosa e trista
Sintentamente nelamata vista
Requie cercan di futuri affanni
Agliacti alcpaiole alunso ai pani
Alanoua pieta / coy dolor mixta
Poteri ley dir se del tucto eu auista
Questo e. lultimo di di mie dolci ani
Qual dolceza fo quella o misera alma
Come andauamo my quel pato chio uide
Occhi iquali noy Duea zuedar mai
Quando alloz come a dui amor piu Adi
Partendo my guaidia lapiu nobil salma
Imiei cari pensieri eleor lasciai.

Vetta lamia fiorita z uerde etade
Passaua mi tepidir sentia gia fuoco
Caise dmio uoze / et era giunto al luocho
Oue frende lauura dal fay cade
Gia cominciaua apiender securtade
Lamia cura nimica apoco apoco
Di suoi sospecti / z riuolgeua in giocho
Che pene aczle sue dolce honestade
Presso era dl tẽpo doue amor si scontra
Con castitade . et agli amãti e dato
Sedersi in seme z dir che lor incontra
Morte bebbe inuidia almio felice stato
Ingiù alasprme z fegliosi alincontro
Omega una come nimico armato.

Empo era omai da trouar pace o treugua
Di tanta guẽra z erane ẽ una forse
Sẽno che lieti passi mi dietro torse
Che ledesaguagliarse nostre adegua
Che come nebia altẽpo si dilegua
Cosi sua uista subito trastorse
Quella che gia co begliocchi mi storse
Et con uen che col pensier lasegua
Poco hauea andugiar che gliãni el pelo
Cangiauano z costumi / onde sospecto
Nõ fum ilmigliorar / delmio mal fero
Con che honesti sospir laurei decto
Lemie lũge stanche / chor dal uelo
Vedr soy certo / z duolsene anchor mecco.

Ranquillo porto hauea mõstrato amore
Alamia lũga z turbida tempesta
Fra gliãni de lecta mariua honesta
Che mmy spoglia z uezzi ueste z honore
Gia traluera alegliocchi ilmio core
Et lalta fede / non piu lor molesta
Di morte zia / come aschiantmi si presta
Il frutto de moltãni ? si poche hore ?
Puro uiuẽdo uenia se / oue deposto /
Inqlle caste / orecchie hauea parlãdo
Dimie dolci pensier lantricha soma
Et ella hauesse ame forse zisposto
Qual che santa parola sospirãdo
Cangiati uolti z luna z laltra coma .

Lauer duna pianta che si suelse
Come qlla che uẽto o fẽo sterpe
Spargendo apra lesue foglie exalse
Mõstrando alsol lasua squalida sterpe .
Vidi unaltra chamore obiecto selse
Sobiecto i me / Caliope z Euterpe
Chel cor mauinse z ppio allargo felse
Qual per trõcho / o pmuto Edra serpe
Quel uiuo lauro / oue soliam fermdo
Lalti pensieri e mie sospiri ardenti
Che de le rami / mai nõ mosser fronda
Al ciel trãslato / in quel suo allargo fldo
Lasso radice / onde cosi graui accenti
E anchor chi chiami . e nõ e chi rispenda .

Dimie pur legieri che nesie
Fuggir nomẽbra z no ueder
Chun bacio dochio z poche
Chiamare z dolce nelamen
O sfrezo mondo instabile z pie
Del tucto e cieco / chiunque po
Chiunque mi tol uolto / z
Tal che gia tẽpa z no gien
O alafuma meglior che nu
Et uiura sempre si nel la
Dilue bellezze ogniora pur
E t no sol i pẽsier cangiando
Qual ella e oggi / cosi qua
Qual anedzi / ilsuo legia

Ento lauza mia antiqua
Vegio apparire / ondel bel
Che tẽne gliocchi miei mẽ
Bramosi z lieti / or le ucy
O. maduche sprãze o pensier
Vedone leule / z orbide soy
Et uoto z fiedol nido in ch
Nel qual io uiuo z mozto
Sprãdo alfin de le soam pe
Et da begliocchi suoi chel
Riposo alcun . dele fan che
O. scuro asignor crudele
Chausi gnãol mio foco
Viuo piãgendo ilsuo

Questo ilnido m che la
Mise lauzate z lepurpu
Che socto le sue ale ilmi
Et parole z sospiri anch
O. del dolce mio mal prim
Quel bel uiso / onde quel
Che uiuo z lieto ardend
Sol eri ? fra / or se nel ne
Et me hai lasciato qui mi
Tal che pien di duol / s
Che pate oscurato / hon
Vegiendo acolli oscura n
Onde prendesti alnel l
Et dowe gliocchi suoi s

Ai no uedrãno / lemie l
Con lepaia delanimo
Quelle note / oue amo
Et pieta di sua man .
Spirto gia ẽlucto a lecte
Chor su dal ciel / tãta
Chalo stil / onde mozt
Le disusate zime hai
Dimie teneri fronde . al
Cieda mõstrazte . z qu
Nenudio i seme ? om
Chi nãs tẽpo mi ta sfron
Che col cor negro z col
Ente dolce sospiz la

Di miei pui legieri che nessun cerno
Fugir romôbra / z no uedei pui lene
Chun bacci dochio / z poche hore serene
Chamaie zdolce nolamente scrno
O iscro mondo instabile z proterno
Del tucto e cieco / chinte poy sua spene
Chente mi stil roi tolto / z oi sel tene
Tal che gia têra zno giongie ossso anerno
O ala forma meglior che vuie anchora
Et uiura sempre su nel salto cielo
Di sue bellezie ognior pui mi namora
Et uo sol speisando cangrando ilselo
Qual / ella e / oggi / en qual parte dimora
Qual auedi / il suo legiadro uelo.

Ento lauza mia antiqua ei dola colli
Negro appanze / ondel bel lume nacque
Che têne ghiochi miei mentr ciel piacque
Bramosi z lieti / oi le trey trisi z molli
O / caduche speranze o pensier folli
Dedoue leue / z torbide soy lacque
Et uoto z fredol nido in chella giacque
Nel qual io uiuo z morto giacer uolli
Spirado alfin de le soaui piante
Et da leghiochi suoi chel cor mâno riso /
Riposo alcun / dele fatiche tante
O / seruito asignor crudele z fraiso
Chaisi quâtol mio foco ebbi dauante
Oi uo piagendo / il suo cenere sparso.

Questo il nido in che lamia fenice
Mise lauiate z le purpuree pêne
Che socto le sue ale ilmio cor têne
Et parole z sospiri ancho ne elice
O / del dolce mio mal pruma radice
Quel bel uiso / onde quel lume uêne
Che uiuo z lieto ardendo mi mâtêne
Sol eri sfra / or se nel ciel felice
Et mi hai lasciato qui misero e solo
Tal che pien di duol / sempre al luogo torno
Che tante gsecrato / honoro z colo
Cegiendo a colli oscura nocte i torno
Onde prendesti al tuel tultimo uolo
Et doue ghiochi tuoi soleau fiar giorno.

Ai no uedrâno / lemie luce asciucte
Con lepaia delanimo trâquille
Quelle note / ouc amor pai che sfauille
Et pieta di sua man / labia gstucte
Spirto gia i lucto alecrciene lucte
Chor su dal ciel / tâta dolcezza stille
Chalo stil / onde morte dipartille
Le disusate zime hai zgiucte.
Di mie teneri fronde altro lauoro
Credea môstrarte / z qual fero pianeta
Ne uuido i seme / omio nobil thesoro
Chi nâci tẽpo mitu asconde z uieta /
Che col cor uegro z colalingua honoro
Ente dolce sospiz lalma sacqueta.

6 Tandomi vn giorno solo a la fenestra
Onde rose ueda tante zsi noue
Chera sol di mirar quasi gia stancho
Vna fera mappatue daman dextra
Con fronte humana dafar ardei Gioue
Carriam da Duo ueltri vn negro. vn brachо
Che luno zl altro fiancho
Dela fera gentil mordan si forte
Chen poro tẽpo lamenaro alpasso
Due chiusa in vn saxo
Vinse molta bellezza acerba morte
Et mise sospirar sua dura sorte.
O ndi per alto mare/ uidi vna naue
Colle sarte Disem z dor lauela
Tucta dauorio z debeno grexta
El mar trãquillo z laura era soaue
El ciel qual e. se nulla nube eluela
Ella carca di richе mercie honesta
Per zipente tempesta
Oriental/ nimbo si layde z londe
Che la naue percosse aduno scoglio
O. che graue cordoglio
Breue hora oppresse/ zpoco spatio asconde
L altre richezze anulle altre seconde.
I n von toschecto/ nouo irami sancti
Fioriay Duy Lauro/ giouenecto z schiecto
Chuy de gliarbor pazca di paradiso
Et di sua ombra usciay si dolci canti
Diuarij augelli/ zcotal altro dilecto
Che dal mõdo mancay tucto diuiso
Et mirãdolo io fiso
Cangiosi il cielo mi torno/ zpinto fui sum
Folgorãdo percosse/ z da radice
Quella pianta felice
Subito suelse/ onde mia uita e. trista
Che simile ombra mai nõ si racquista.
C hiara fontana in quel medesmo loscho
Sorgea duy saxo/ zacque freschе zdolci
Spargea soauemẽte/ mormorando
Allei segio zposto ombroso zfoscho
Ne pastor appressa uay ne bobolci
Manipbe zmise a quel tenor cõmendo
Sui massixi zquãdo
Piu dolcezza prendea di tal gioco
Et di tal uista/ apzir uidi vno spirto
Et poi misene scorto
La fonte/ el fiuoco/ ondãchor doglia sento
Et sol de la memoria mi sgomento
V na strania fenice ambe due bale
Di porpora uestita/ el capo dorato
Vedendo pi la selua alpra zsola
Vedei forma celeste zi mortale
Prima pensai/ ay cha loruelto allorо
Giunse/ z al fonte che la terra in uolta
Ogni cosa alay uolta
Che mirãdo le fronde a terra sparse
El tronchon zocto z quel uiuo homor secho
Volse in se stessa ellecho/

Quali sdegnando. e in vn punto
Onde ne di premde z danno ma
Alsignudio per entro ifiumi z lor
Pensosa ir si leguadra z bella d
Che mai nel passo ch no arda
Humile inse ma ferma amor
Et hauea in dosso. si randida
Sitezza. choro z nene pasca
Male pian supreme
Erano a uolte duna nebia
Punta pur nel talon. Duy p
Come fior colto langue
Liem si dipartio nõ che sirm
Da nulla altro che piante
Canson tu puoi ben dire
Queste fer mutationi alsignor
Hay facto vn dolce dimor

Mor quando fioriua
Mia spene el guidardon di
Tolta me ella. ondacton
Ai despiatata morte ai crud
Lumia ma posto in doglia
Et mie spirãse acerba mõ
L altra mi tien quagiu gio
Et lei che se ne gita
Seguir nõ posso chella no
Sia pur ogni or presente
Nel mezo del mio cor ma
Et qual e. lamia uita e

Ben non posso z temo nõ
Contrario effecto lumi
Che uõna fuse honesse
Alastia dõna. che dal ciel
Come posso. sãno me i se
Con parole mortale agua
Diuine. z quel che copre
Alta humilmãte inse stes
Ne labella pregione ond
Poco era lunta anchor
Alcspo che dilei prima
Onde subito corsi
Chera di lãno z dimet
Accoglier fiori in quel
Sparando agliochi fiori
Quai erano dalabastro/ el
Dauorio vsito z fenest
Onde primo sospiro
Chi giũse alcore/ z gru
Indi Imissi damore a
Di sacrete z di foco ond
Coronata dallorо
Pur chome fosse zpõ
Duy bel diamãte qua
Visi uidea nel mezo v
Due sole sedea labell
Dinãze vna colõna
Cristallina z uetro

Quasi sdegniando. a vn tanto dispacse
Ondel cor di pietade e damor macse.
Lay iudio per entro iliuri e loba
pensosa in si legiadra e bella dõna
Che mai nol pẽso chi no arda treme
Humile in se ma cõtra amor superba
Et hauea in dosso si candida gonna
Intexta choro inone paica in seme
Ma le pari supreme
Erano anolte duna nebia ostura
Punta poi nel talon duy picciol angue
Come fior colto langue
Lieta si dipartio/nõ che sicura
Ai nulla/altro/che pianto almõdo dura
Canzon tu puoi ben dire
Queste sei mansioni alsignor mio
Hay fiete vy dolce dimorie disio.

Mor quando fiorina
Ahia spene elguidardon di tanta fede
Tolta me ella/ondactendea mercede
Ai desperata morte/ai crudamia
Luma ma posto in doglia
Et mie spirãte acerbamẽte ha spente
Laltra mi tien quagiu intra mia uoglia
Et lei che sene gita
Seguir nõ posso chella nol sente
Ma pur ognior presente
Nel mezo del mio cor madõna sede
Et qual e/lamia mita ella seluede.

Acor non posso e temo nõ adopre
Contrario effecto lamia lingua alcune
Che uõlia faie honore
Alla sua dõna/che dal ciel lascolta.
Come posso. sẽno mei segni amore
Con parole meinde agguaglia lopre
Diuine/e quel che copre
Alta humeltade in se stessa racolta/
Ne labella pregione onde ora escolta
Poco era stata/anchor lalma gentile
Altẽpo che dilei prima macorsi
Onde subito corsi
Chera di lãno e dimutato aprile
Acoglier fiori in quei prati dintorno
Spirando agliochi suoi piacevol adorno
Quini erun dalabastro/eletto doro
Dauorio busto e fenestre de çaphiro
Ondel primo sospiro
Mi guãse alcune/e grugeria lesemo
Indi Imissi damore armati usacio
Di saecte e difoco/ondio di loro
Coronati dalloro
Pur chomor fosse ripẽsando tremo
Duy lxl diamãte quadro/e mai non scemo
Dissi uida. nel mezo vy segno alteco
Oue sola sedea labella dõna
Dimãge vna colõna
Cristallina/e uidio ogni pensiero/

Scripto / flor valuca si chiaramente
Che mi fea lieto / sospirar souente /
Le pungenti ardenti / lunde arme
Al auictoriosa insegnia uerde
Contra cui in campo perde
Giove / Apollo / Polifemo / Marte
Quel pianto ogni or fresco / si rinuerde
Giunto mi undi / / no possendo altrarme
Preso lasciai menarme
Onde or nō so dusar lauia ne larte
Ma si comuom talor che piangre / parte
Vede rosa / che gliocchi el cor allecta
Così colle / per chi sono in piegrone
Standosi ad un balchone
Che fo sola a suoi di così perfecta
Comīciai amirar con tal disio
Che me stesso el mio mal misi in oblio
I. era in ira / el cor in paradiso
Dolcemēte obliando ogni altra cura
Et mia uita Agura
Far sentia by marmo / empier di mia uaglia
Quādo una dōna assai pronta / sicura
Di tempo antica / / giouene del uso
Vedendomi si fiso
Al acto de la fronte / de lunglia
Poco me dixe / mero tu sigliа
Chi son dalto poder che tu nō credi
Et so fai lieti / / tristi in un momēto
Piu legiera chel uento
Et rego / uolto quāto almōdo uedi
Tien pur gliocchi / comaquila / / quel sole
Parte / da orechie a queste mie parole
I di che costei nacque cia le stelle
Che giuron fra noi si fin effecti
In luochi alti / / electi
Luna uer laltra con amor giuesse
Venaie el padre con benigni aspecti
Teneay le parte segniorile / / belle
Et le lun impie / / felle
Quasi in tucto del nel eray dispose
Il sol mai piu lel giorno nō apparse
Layre / / la pria sallegraua / / lacque
Per lomar hauean pace / / per li fiumi
Fra tanti amia lumi
Una nube lōtana me dispiacque
La qual temo che y pianto si risolue
Si pietade altramente il nel noy uolue.
Come ella uēne / / questo uiuer basso
Chadir iuer nō fu degno dauarla
Cosa noua auedarla
Gia santissima / / dolce anchora acerba
Parea chiusa / in or fin candida perla
Et or carpone / / or con tremante passo
Legna acqua tēra o saxo
Verde farea chiara soaue / / lezba
Cole palme / o co ipie fresca / / sopra
Et fiorir coi begliocchi le campagne
Et acquetar luenti / / le tempeste
Coy uoci anchor noy preste

Dilingua.

Di lingua che da laere si frompagnie
Chiaro mostrando almondo sordo et ciecho
Cto lume del ciel fosse gia seco
Poi che crescendo my tempo z my uertute
Gionse alaterza sua fiorita etade
Legiadria ne beltade
Tanta nō uidel sol credo giamai
Ghiochi pien dilenezza z donestade
El parlar di dolceza z di salute
Tucte lingue son mute
Addir dilei quel che tu sol ne sai
Si chiaro aluolto di celesti rai
Che uostra uista myiu nō po fermarse
Et daquel suo bel cāpo sereno
Di tal foco/ hail cor pieno
Chaltro piu dolcemente mai nō arse
Ma pazmi che sua subita partita
Tosto ti fia cagion damara uita/
Decto qsto alasua uolubil rota
Si uolse my chella fila dnostro stame
Trista z certa indiuina di mie dāni
Che dopo nō molti āni
Quella perchio ho di morir tal fame
Cancon mia sfēsi morte acerba z rea
Che piu bel corpo uender nō potea.

Ohai facto lextremo di tua possa
O crudel morte/ or hai il regno damore
Impoueito/ ei di bellezza ilfiore
El lume hai spento/ z chiuso my poca fossa
Oz hai spogliata nostra uita z scossa
Dogni ornamēto/ z del souran suo honore
Ma lafama elualor che mai nō more
Nō e. ? tua forza habita ignuda fossa
Che laltro/ hal cielo z di sua cautate
Quasi duy piu bel sol/ sallegra z gloria
Et fial mondo de buon sempre ? memoria
Vinal cor nostro myfia tanta uictoria
Angel nouo lassi di me pietade
Come uiue qui ilmio uostro beltade

Pura z lodeze elcrifigerio z lombra
Del dolce lauro/ z sua uista fiorita
Lume z riposo/ dimia stancha uita
Tolto ha colei che tuctol mondo sgombra
Come anoi ilsol/ se sua sorer ladombra
Cosi lalma mia luce ame spazita
J. chegio amorte mchontro amorte aita
Di si fruzi pensieri amor migombra
Dormitai bella dōna vy breue sōno
Ov se suegliata fia gli spirti electi
Oue nel suo factor/ lalma sentezma
Et se mie rime alcuna cosa pōno
Consecrata/ fia mobile intellecto
Fia del tuo nome qui memoria eterna.

Vltimo lasso/ dimie giorni alegri
Che pochi ho uisto my questo uiuer breue
Gionto era/ z factol cor tepida neue
Forse presago de di tristi z negri
Qual ha gia mezzo espolsi ciascun egri
Cui domestica febre assaglie deue

Tal me sentia / no sapendo che leue
Venessel fin / di miei di nō i tegri
Gliochi belli / or i quel chiaro zaffiro
Del lume onde saluto z unta pioue
Lasciando imiei qui mi sezi zmendia
Diman lor con fanille honeste znoue
Remanete ue in pace o mia Amia
Qui mai piu no / ma unde altroue.

Giorno / o. hora / o. ultimo momento
O. stelle ognuate a impuerirme
O. Ado sguardo / or che uolei mi dirme
Partendo io / no esser mai gtento.
Or / conosco imiei dāni / or mi zesento
Chi credeua / ai speraze uane enferme
Per der per te nō tucto al di partirme
Dite speraze se ne porta uento.
Che gral gratio era ordinato in cielo
Spenger lalmo mio lume / andio unica
Et scripto era in sua dolce amara uita
Ma i quegli agliochi mera posto un uelo
Che mi fea nō ueder quel chio uedea
Per far mia uita / subito / piu trista.

Del uago Dolce caro honesto sguardo
Dir parea / to. Dime quel che tu puoi
Che mai piu qui nō mi uedrai dapoi
Chaurai quāto ilpe mosso / a mouer tardo
ntellecto uelore piu che pardo
Pigro in antiuedere i dolar tuoi
Come nō uedest tu negliochi suoi
Quel che uedora andio me strugo z audo
Tacesti sbauillādo alora loz modo
Dicean o lumi amia che gran tempo
Con tal dolezza festi di noi specchi
Luel na sperta / a noi pāra ptempo
Ma qui ne stesse qui dissolue il nodo
Eluostro per finire ira uol chen uechie.

Olea dala fontana di mia uita
Lontanarmi / z cercar tēra z mari
Non mio uoler / ma mia stella seguendo
Et sēpre andai tralamoz diemi aita
In quelli exily / gito e. uidi amari
Di memozia z di speme ilcor pascendo
Oz lassō, lamano alzo z laime zendo
Lempia z uiolēta mia fortuna
Che priuo ma / di si dolce speraza
Sol memozia maduāza
Et pascol / gran disir / sol di questuna
Onde lalma uuey moy frale z digiuna
Come acōrier tra uia sel cielo mancha
Cuen pur forza ualentar ilcorso
Scernādo lauētu chel fia gir presto
Cosi māzando / ala mia uita stancha
Quel razo nodrimēto / in che di morso
Die / chel mōdo fa nudo el mio cor meste
Il dolce acerbo / el ril piacer molesto

Quisti de hora in hora, on
Sibene nō fornir spiro
Nebia o poluere alucnto
Fugo, per piu no esser pe
Et cosi uada. se e. piu
Dal queita mortal uita
Sassel amor, con tu spes
Seno pirlei che fi ilsuo
poi chen tēra morēdo al
Quel spirto, ondio inse
Lieto fusse, el mio fūmo
Hi da dolermi o luy sēp
Fu mal accorto, a pued
Chamor mōstrōmi sor
per darmi altro giglio
Che tal mori gia trista
Cui pur i nāzi eral mo
Negliochi, oue habitar
fin che mia dura sorte
Che de si riche alleigo
Di sua man pria have
Con lecter di pieta qu
Tosto del mio filugo
Belle i dolce morire co
Morendo nō mora mia
Ung unica di me lop
Oz mie speraze spirto
ha morte z pur tēra il
Et unno z mai nol pe
Se stato fusse il mio pe
Hero albisogno z no
Lauesse desiuādo altro
Nela fōte a midēna
Alhy se giusto Dogni
Et al principio del mio
Questo intendēdo Dol
In sua psentia del mor
Et di gsta noyosa z gr
Poter i nāzi allei and
Andar preparar sua
Or landare dicho oma
Cangon suom troui in s
Dimuoz mētre se lie
Che morte altrōpo e n
Et ch pe ley morir n

Ja lenigma fortuna
Mi giorni z letraq
Et soani sospiri / el do
Che solea risonare en
Volti subitamēte in d
Odiar uita mi fano
Crudele acerba in exora
Cagion mi dai dim
Ha di menar tucti
Giorni o suau. Le
Imie gran sospir nō
Elmio duce mazor
Ouē gduce il mio a

Mi sitti de hora in hora / ondel camino
Si breue nõ formir sperro zpauento
Nebia o polnere aluento /
Fugo / per pur no esser pellegrino
E tosi uada · se e · pur mio destino.
Mai questa mortal uita ame nõ piacque
Sassel amor / con cui spesso ne pavlo
Seno pur lei che fi ilstio lume elmio.
Poi chen têra mozêdo alcel zmacque
Quel spirto / ondio uxi aseguitarlo
Lieto fusse / elmio fiũmo disio
Ma da dolermi o ley sẽpre / pchio
Fui mal accorto / a pueder mio stato
Chamor mõstromi socto quel bel ciglio
Per darmi altro gsiglio
Che tal mori gia tristo zsrõsolato
Cui poco ſnãzi eval morir beato.
Ne gliochi / oue habitar soleal mio sole
Fin che mia dura sorte sudia nebie
Che de si zicho allezgo il pose ſ bãdo
Di stia man ypria hauea descripto amore
Coy lecter di pieta quel chiarele
Tosto del mio silũgo ir disiando /
Bello zdolce morire era allor quando /
Morendo nõ morza mia uita insieme
Dngi unica di me loptima parte
Oz mie speranze sparte
Ha morte / zpur têra ilmio ley preme
Et uino zmai nol penso chio nõ treme.
Se stato fusse ilmio pur intellecto
Mero albisognio / zno altra uaghezza
Lauesse deliuãdo / altrone uolto
Ne lafigete a madõna / haurei ley lecto
Al fin se giusto / dogni tua dolecza
Et al principio del mio amazo mõlto
Questo intendẽdo / dolcemẽte sciolto
Insua pſentia del mortal mio uelo
Et di qsta noyosa zgraue cazne
Potei ſnãzi allei andarne
Ducder preparar sua sedia in cielo
Or landazo dietro omai conaltro pelo.
Cangon siom troui in stio amor viuer quieto
Dimuozmẽte se lieto
Che morte altrõpo e nõ duol ma zefugio
Et chi po ley morir nõ creche indugio.

Ja lenigma fortuna el viuer lieto
E mai giorni zletrãquille notti
E soani sospiri / el dolce stile
Che solea zsonare ey uersi ey rime
Volti subitamẽte in doglia ey pianto
Odiar uita mi fano / z bramar morte
Crudele acerba in exorabil morte
Cagion mi dai / di mai no esser lieto
Ma di menar tutti mia uita in pianto
E giorni osami · e dogliose notti
Mie graui sospir nõ uano ſ rime
Elmio duro martir uince ogni stile.
Ouẽ gducto ilmio amoroso stile

A parlar diro / a ragionar dimorte
Di sono uersi / di doy giunte insieme
Che gentile core udia pensoso / e lieto:
Quel / ristuolegiar damor lenocti
Or no parlio ne posso altro che pianto.
Gia mi fu col desir sì dolce il pianto
Che rendia di dolceza ogni agro stile
Et rueghiar mi faceа tucte lenocti
Or mel piager amaro piu che morte
No sperado mai guiardo honesto e lieto
Alto sogetto / a le mie basse rime.
Chiaro segnio amor pose a le mie rime
Dietro a le ghiochi / e or la posti in pianto
Con dolor / rimembrado il tempo lieto
Ond io uo col pensier cangiado stile
Et rispgando te pallida morte
Che mi sottragha adsi penose nocti
Fugito el sono a le mie crude nocti
El sono usato a le mie roche time
Che no sano trattare altro che morte
Cosi el mio cantar guerse in pianto
No ha il regnio damor sì uano stile
Che tal hor trasto q̃to mai fu lieto
Nessun visse giamai piu di me lieto
Nessun time piu tristo / e giorni e nocti
Et doppiado il dolor doppia lo stile
Che trahe del cor si lagrimose rime
Vissi di speme / or muio pur di pianto
Ne altra morte sperо altro che morte.
Morte ma morte / e sola po far morte
Chi torni a riueder quel uiso lieto
Che pianez mi faceа e sospiri el pianto
Laura dolce e la pioggia a le mie nocti
Quado ipensier e le cti texea in time
Amor alzando il mio debile stile /
O se hauesse in sì pietoso stile
Che Laura mia potesse tore a morte
Come Euride orpheo sua sẽpa time
Chi uiuerei anchor piu che mai lieto
Sesser no po / qualch una de ste nocti
Chiuda omai queste do fonti di pianto /
Amor e ho molta e molta mi gia pianto
Il mio graue dano / in doloroso stile
Che da sperо / mai mey fece nocti
Et perо mi sey messo a pregar morte
Che mi toglia di qui per farme lieto
Voce collei chio canto / e piango in time.
Se sì alto poy give mie stanche time
Chagiungan lei che fior diria e di pianto
Et stil nel hor di sue belleze lieto
Ben riconosceral mutato stile
Che gia forse le piacque / anzo che morte
Chiaro a lei · grezno / ame fosse altre nocti
O uoi che sospirate a meglior nocti
Che scoltate damore udite in time
Pregate no mi sia piu sorda morte.

Poi che le mie rime e tin
Hor una volta quel
Che gia uolse acrudo
Farmi po lieto in una
En aspro stile / en angos
Prego / che pianto mia

Le rime dolenti al
Che el mio mio thesoro
Sui chiamate / che dal
Ben che el mortal / sia
Dirle che son gia di
Del naugar per
Ma ricogliendo / le sue
Dietro lei ne pur
E sol di lei ragionado
Ogni pur mia / e or
Como che el modo la
Piamah al mio passare
Che presto omai
Elle nel cielo / a se

Honesto amor po mer
Et se piem anchor
Merede hauero che
A madona e al mio
Gia di me pietosa
Che quello stesso
Sempre si uolse e sel
O uedal uolto hor
Ond io sento che ho al
Di mie tanti sospiri
Tornado ame si pien
Et spero che al por giu
Venga e me / con quel
Vera amica de xpo.

Di fra mille donne
Honesta paura
Adorna / e ymagin
Ogni spirto celeste
Tenne in lei tenendo
Si come a dio del
La alma che se per lei
Vaga di sto apse
Ma troppo alta alm
Et perо poi mi use
Dicho pensando / anch
O belle e alte e lunde
Onde collei che mol
Trouo la mia dent

Ognami amente
Chindi per lethe / es
Qualio laudi in
Tucta accesa di
Del mio primo

Porto de le miserie z fin del pianto
Vuta una volta quel suo antiquo stile
Ch ogni huomo, attrista/z mie po star sl lieto
f armi po lieto in vna/ ov poche noctı
En aspro stile/ en angosnose vime
Prego/ chel prâto mia finissa morte.

Te vime dolenti alduro saxo/ 27d.
Chel mio mio thesoro in tẽra asconde
Iui chiamare/ che dal ciel rispondе
Ben chel mortal/ sia i loco obscuro z baxo.
Dirle che son gia di mmer laxo
Del naugar per q̃ste hȯrribil onde
Ma rivoglendo/ le sue sparte fȯnde
Dietro lei uo pur cosi passo passo
S ol dilei ragionâdo viua z morta
Nõ pur mia/ z or facta i mortale
Acio chel mõdo la conosche z ame
P iamai al mio passare essere accorta
Che presso omai siami allencõtra/ z quale
Elle nel uelo/ asse mi trai z chiami.

Onesto amor po meritar mercede
Et se pieta anchor pue q̃stella suole
Merede hauero che piu chiara chel sole
A. madõna z almõdo z amia fede
Gia di me pauẽtosa or sa nol crede
Che quello stesso chor z me si uole
Sempre si uolse/ z sella udia parole
D. uedea l uolto/ hor lanimo el cor uide.
Ondi spero chey fin alcor si doglia
Di mie tanti sospiri/ z cosi monstra
Tornãdo ame si piena di pietade
Et spero chal por giu di questa spoglia
Venga p me/ coy quella gente nostra
Vera amica de xpõ. z Donestade.

Di fra mille dõna mia gia tale
Chamorosa paura il cor massalse
Mirãdola in ymagine nõ false
Agli spirti celesti in uista eguale.
Niente in lei terreno era o. mortale
Si come adam del ciel nõ dalter calse
L alma chalse per lei si spesso z alse
Vagha di ser o aprese amle due Lali
Ma troppo alta almio pese terestre
Et poco poi mi uolse in tucto di uolta
Dicheo pensãdo/ anchor mi ghiaccio z scorge/
O belle z alte z lunde fenestre
Onde collei che molta gẽte accolta
Trouo lauia dentrar in si bel corpo.

Ovunami amente ange uc dẽtro quella
Chindi per lethe/ esser nõ po sbandita
Qualhe laudi in su lieta fiorita
Tucti accesa di ragi di sua stella
Sinel mio pumo orgoglio/ honesta z bella

Veggiola inse vacolta z sì romita
Chi gridò elle ley dessa anchor m'vita
Ey don lichegio sua dolce fanciulla
Talor risponde z tale z nō fu morto
Jo. come huom cherra z poi pur dicto extima
Dio alamēte mia / tu sengannata
Sai che mille trecēto quaranto sesto
Jl dì sexto dapule in lora prima
Del tempo usci quellanima beata

Veste nostro caduco z fragil bene /
Che. e. vēto z ombra. z hanome beltade
Nō fu giamai / seno ī qsta etade
Tucto in den tempo / z no fu per mie pene.
Che natura non vuol / ne si guiene
per far zichun por glialtri ī poverade
Hor uerso in vna ogni sua largitade
Perdonemi quale ebella ouer sitene
Non fu simil bellezza antycha o noua
Ne sara credo / ma fu si rotcta
Chappena senaccorse ilmōdo errante
Tosto dispare / ondel cangiar mi giova
Lapena iusta / ame dal cielo offerta
Sol per piacer ale sue luci sancte.

Tempo o ciel volubile che fugendo
Ingānj ricchi z miseri mortali
O. di vedon piu che vēto z strali
Hora ab experto uostre frode intendo
Ma seruo voi / z me stesso riprendo
Che natura adnolar ma prese tali
Me diedi occhi / z io pur ne imie mali
Lieni / onde vergognia z dolor prendo /
Et sarebbe hora / z e. passata o mai
Di riuolgergli in piu sicura parte
Et poner fini alinfinita guai.
Ne daltruo giogo amor lalma si parte
Ma dalsuo mal / coy che studio tal sai
No. ad caso / z uerta / anzi avellarte.

Vel che do doze z di color vinta
Ludovifero z luzado oriente
Fruct fiori herbe z fronde ondel ponente
Sogni rara excellentia il pregio hauea /
Dolce mio lauro ouabitar solea
Ogni bellezza ogni uertude ardente
Vedeua alāsea ombra honestamente
Jl mio segnior sedersi z lamia dea.
Nocho io / il nido di pensier electi
Posi in quellalma pianta / ey foco / ey gielo
Tremando ardēdo assai felice fui.
Poi era il mōdo di suoi honor priuch
Allor che dio per adornar ne il cielo
Lasi ritolse / z rosa era dalui.

Asnato hai morte senza sole ilmondo
Oscuro z freddo / amor cieco z ī ermo
Legradia ignuda z le bellezze inferme
Che sconsolato / z ame graue pondo /

Signor / s. Apellano deus sapie qm adamauit dāne qui e
tenuit ī Laura vrbē 3ª hecha.

vñ ego mer mich grauis serena.

Cortesia inbando z honestade
Doglio mi sol / ne solo ho
Che sicuro hai di virtu
Spento il primo valor
Pianger layre z Latina el
Luman legnagio che sū
Senza flor prato / o sē
Nola tenebre ilmēdo mi
Tenubbi io chapiang
Elnol / che del mio pia

Onubi gito ilnel gli
Gito thidio z amor n
Cose nouc z legiadre
Che in vn segreto ogn
L altre tante si strane
Forme altezze celesti
Perche nō fuzo alante
Lamia debile usta nō
Onde quārio dilei par
Chor per lodi angi al
Fu breue stilla dinfi
Che stilo oltra lo ī greg
Et phauer huom gli
Tanto si unde mey p

Oltre mio cuio z pieno
Che natura mi tolse c
De come tua pieta ue
O. usato di mia uita
Gia suol tu far ilmio s
Delatua iusta / e or
Senza alcun rifugio
Pur lassi no allegn
Onde qua giuso vn leg
Talor si passe degli
Si chegli e uīto / nel
Tu che dentro mi ued
Et sola puoi finir tā
Coy lamia ombra a

Et qual pieta qual
Aprirar sopral cielo
Chancor sento torn
Madōna ī quel suo
Ad acquetare il core
Piena dumilta / non
Ey sōma tal / cha
Et unico / el unico p
Beata se che po trar
Colastia iusta / ou
Jntellecte da noi sol
Fedel mio cuio / assai
Ma pur per nostro
Dire / z cosalte
Elalo ondel signor
Dilagrime z doglia
Et stesso tremo z s
Cristo homo z

Cortesia mbando ꝛ honestade infondo
Doglomi sol/ne solo ho da dolerme
Che sicuro hai di vivere/ilchiaro germe
Spento ilprimo valor/qual fia el segondo.
Piangete layre ꝛ latina elmar deucbe
Luman legnagio che sezella equasi
Senza fior prato/o sesta gẽma anello.
Nola tenebre ilmõdo mentre lebbe
Conubbrio chapiangere qui remasi
El nel/che del mio pianto or si fa bello.

Onubi q̃sto inel ghiochi ma prese
Q̃sto studio ꝛ amor malgaron tali
Cose nove ꝛ legiadre mã mortali
Che mvn segreto/ogni stella cosperse
L altre tante si strane et si diuerse
Forme altrove celesti ꝛ mortali
Perche nõ fuzo alintellecto eguali
Lamia debile vista nõ sofferse
Onde quãto di lei parlai ne scripsi
Chor per lodi angi adio preghi mi rendi
Fu breue stilla dinfinita abissi
Che stilo oltra lo ſregnio nõ si stende
Et p hauer huom ghiochi nel sol fixi
Tanto si vide mey q̃sto piu splende.

Oltra mio caro ꝛ prechoso pegnio
Che natura mi tolse el nel mi guarda
De come tua pieta ver me si mirda
O vsato di mia vita sostegnio
Gia suol tu far ilmio sono almey degnio
De latua vista/et or sostien chi arda
Senza alcuny zifugezio ꝛ chil zimirda
Pur lassi no allegra/ma ne sdegnio
Onde qua giuso vn bey pietoso roze
Talor si passe degli altrui tormenti
Si chegli e vsato/nel suo zegno amore.
Tu che dentro mi vedi elmio mal sentir
Et sola puoi finir tãto dolore
Con latua ombra acqueta imei lamenti.

Et qual pieta qual angel fo si presto
Aportar sopral cielo ilmio cordoglio
Chancor sento tornar pur chomio soglio
Madõna q̃ quel suo acto dolce honesto.
Ad acquetare ilcore misero ꝛ mesto
Piena dumilta/vota dorgoglio
Et vmana tal/cha morte imi zitoglio
Et vivo/elviver piu nõ me molesto.
Beata/se che po trarre altrui
Colastia vista/ouer con leparole
Intellecte danoi soli amate dui.
Se del mio caro/assai di te mi duole
Ma pur per nostro bey dura ti fia
Dire/ꝛ cosaltre dazistar ilsole.

Et lalo ondel signor mio sempre alluma
Dilagrime ꝛ doglia ilcor lasso midiſſo
Et spesso tremo ꝛ spesso impallidisco

Pensando a la sua piaga aspra & profonda
Nachi ne puma simil ne seconda
Hebbe al suo tẽpo / al lecto mchio langusto
Non tal chapena a rimirar lardischo
Et pietosa sassida in sulla sponda
Con quella man che tanto desiai
Nastrugn gliochi & col suo dir mapparta
Dolcezza chiom · mortal nõ sentí mai
Che ual dire adsauez chi si sconforta
Nõ piagner piu / nõ mai tu pianto assai
Chor tuttu uiuo comio nõ soy morta ·

Pensando aquel choggi il ciel honora
Soaue sguardo / alchinar laurea testa
Alnolto / a quella angelica modesta
Dove che madonna / & or maggiora
Gran miraugliá ho / comio uiua anchora
Ne mauez gia secho tra lella & honesta
Qua si piu lasso sdubio nõ si posta
Fossi almio tẽpo / la · uerso laurora
O · che dolci accoglienze & caste & pie
Et come sitẽtamẽte ascolta & neta
La lingua historiá delepene mie ·
Poi chel di chiazo par che laperuta
Tornasi alnel / che sa uiuere le mé
Humida gliochi & luna & laltra gota ·

O · forse uy tẽp dolce cosa amare
Nõ pchio sappia ilquãto / or e · si amara
Che nulla piu · ley sal uer che lipara
Come fiamo coy mio graue dolore
Quella che fu del seol nostro honore
Or · e · del nel / che uiuto orna & rischiara
Somia zequne assai giorni & breue & rara
Or ma degni upso tracto fore ·
O gni mio ley crudel morte ma tolto
Ne gran ysperta ilmio stato aduerso
Po sfolar / Diquel bel spirito sciolto /
Pianssi & cãtai nõ so piu mutar uerso
Chadi & notte ildiuol / ne lalma accolto
Per laligua & y gliochi sfogo & uersso ·

Pinse amor & dolor oue ir nõ debbe
Lamia ligua amata alamẽtissi
Dir dilei / perche cãtai & assi
Quel che sefosse uer / torto sarebbe
Chassai mio stato rio quetar deurebbe
Quella uram / al cor uanẽ solassi
Vedãdo tanto lei domesticassi
Coy rollui che uuẽdo ẽ cor sẽpre bbe
Et ley maestro & me sempre consolo
Ne uõlea uuedarla ẽ questo inferno
Anzi uoglio morir & uiuer solo ·
Che piu bella che mai collochio interno
Co gliangioli laiuogo alzata & alto
Ad pie del suo & mio signor eterno ·

Liangeli electi & lan
Cittadine del nicelo il
Che madõna passo g
pieni de miraugglia
Che luce cqsta & qual
Diceay tralor pchab
Dal mõdo errante a
Nõ sali mai ẽ tucta
Ella gliẽ hauer ming
Se paragona pur co
Et parte ad hor adho
Mirando so lasspetto · &
Ondio noglie & pẽs
perche lodo piegnar
Dona che lieta col
Cristi come uiua tu
Assisa ẽ alta & glorio
& dalto ornam ch
O · dolcõne altero &
Or nel uolto dilei
Vedal mio amore & q
perchio tutte uersai
Et senti che uer te il
Tal fu · qualora e · ẽ
Altro date che sol
Duche p amõdar lal
per cui dal mõdo a
Pregha chi uẽga to
Apiu begliochi & dal
Che mai splẽdesse & da
Che stucan loro el sol
Dalcun dolce parlare
Dalcman dale braccia
Sẽpa moueasi hauia
Fuir damor mai dap
Dalipsona tucta ẽ par
Prẽdiay uita imie spir
Ilie celeste & suoi alan
Et io soy qui rimaso
Solum sforto ale mie
Chella che uede tuch
Hipche grana chio p
Hi par dor ẽ hora ch
Che madõna mi mãd
Cosi detro & di fuor m
Et sono ẽ nõ molestãn
Chappena riconosco o
Tuctol uiuer usato
Dazei gliẽto di sauer
Ha pur deuiele ilte
O · felice quel di che de
Carcere usciẽdo / las
Questa mia grauc
Et dasi solito tenebr
Volando tutto si no
Chi uegial mio seg

Liangeli electi ꝛ lanime leate
Cittadine del cielo/ il primo giorno
Che madõna passõ/ gli fur dintorno
Pieni di miraueglia ꝛ di pietate
Che luce eqsta/ ꝛ qual noua letitia.
Dicean tralor/ ꝓ habito sì adorno
Dal mõdo errante a questalto sogiorno
Nõ salì mai/ sì lieta qsta etade.
Ella gieta/ hauer cangiato albergo
Se paragona pur co ipsi perfecti
Et parte ad hor ad hor sì uolge a tergo
Mirando sio lasegnio. ꝛ par cha specti
Ondio uoglie ꝛ pẽsier tucte al ciel ergo
Perche lodo pregar pur che massecti.

Quina che lieta col ꝑncipio nostro
Ti stai come uuta tua alma richiede
Assisa sì alta ꝛ gloriosa sede
Et daltro ornata che de perle/ o dostro
O. dele dõne altero ꝛ raro mõstro
Or nel uolto dilei che tucto uede
Vedal mio amore ꝛ qlla pura fede
Perchio tãte uersai lagrime ꝛ chiesto.
Et senti che uerte ilmio cor sì ria
Tal fu. qualora e. sì cielo ꝛ mai nõ uolsi
Altro date che sol de gliochi tuoi.
Dische ꝓ amẽdar lalõga guẽra
Per cui dal mõdo ate sola mi uolsi
Pregha chi uẽga tosto a star coy noi.

Ipiu leggiadri ꝛ dal piu chiaro uiso
Che mai splẽdesse ꝛ dapiu be cappegli
Che fureau loro el sol parer mey belli
Dalpiu dolce parlare ꝛ dolce riso
Dalemay dale brama che ggiuso
Sẽpa mouessi hauuay quai piu ribelli
Fur damor mai dapiu bie piedi snelli
Dala ꝑsona sancta sì paradiso
Prẽdiay unita imie spirti or na dilecto
Ilie celeste i suoi alati cõsigli
Et io soy qui rimaso ignudo ꝛ cieco
Solum sforzo ale mie pene asspecto
Chella che uede tucti miei pẽsieri
Gli prieghi grata chio possessi sereo.

Mi par dor sì hora udire ilmesso
Che madõna mi mãdi a se chiamãdo
Così dẽtro ꝛ di for mi uo cangiãdo
Et sõno sì nõ molti mi si dimesso
Che happena riconosco o mai me stesso
Tucto ilmuer usato o messo sì bãdo
Sarei gieto di sauer ilquãdo
Aya pur dunche il tẽpo esser dapsso
O. felice quel dì che del ꝑreno
Carcere usirẽdo/ lasse rocta i sparta
Questa mia graue ꝛ frale ꝛ mortal gõna
Et da si solite tenebre mi parta
Volando tãto su nel bel sereno
Chi uegial mio segniore ꝛ lamia dõna.

Dura mia sorte al mio stato reposo
Spira sì spesso / chi prende ardimento
Di dirle il mal / chio sento & sento
Che mi fa della no sarei stato oso
Ho trouato da quel guardo amoroso
Che fu principio a sì lungo tormento
Poi segno come misero & contento
Di sì di / dora sì hora amor mi roso.
Ella si tace & di pietà dipincta
Fiso mira pur me / parte sospira
Et di lagrime honeste il uiso adorna
Onde lanima mia dal dolor uincta
Mette piangendo allor fuor sua uita
Sciolta dal sono / a se stessa ritorna.

Ogni giorno mi par più di millanni
Che segua la mia fida & cara duce
Che mi guidò almondo / or mi guidi
Per miglior uia / aiuta sempre affanni
Et nò mi possoy / ritener gli occhi sani
Del modo / che el conosco / & tanta luce
Dietro almio cor / sfoy dal ciel traluce
Chi incomincio / a gittar oltre ci danni
Ne minacie temer delo di morte
Che el ne sofferse con più graue pena
Per farme aseguitar costante & forte
Et or / nouellamente in ogni uena
Intro dilei che mera data in sorte
Et nò turbo la sua fronte serena.

On po far morte il dolce uso amaro
Ma dolce uso / dolce po far morte
Che bisogna amorir hoy altre fiate
Quella mi sforze ondogni bene imparo
Et quei che del suo sangue nò fu auaro
Che col pie ruppe le tartaree porte
Col suo morir par che mi sforte
Dunque uoglio morte / il suo uenir me caro.
Et nò tardar / che glie hoy tempo omai
Et senò fusse / el fu tempo en quel punto
Che madonna passo di questa uita.
Dalor cinacqui hoy dì nò uisti mai
Sereno fin / una / & sereno al fin so giunto
Et mia giornata / e con suoi pie fornita.

Dando il soaue mio fido sforzo
Per dar riposo / a la mia uita stancha
Posi del lecto in su la sponda mancha
Con quel suo dolce ragionar attorto
Tucto di pieta & di paura smorto
Dixe onde uieni tu / ora o felice alma
Non ramo sel di palma
Et non di lauro trahe dal suo bel seno
Et dixe / Dal sereno
Cielo empireo & di quelle sancte parti
Hor mossi & uengo sol per consolarti.
Non acto & parole lo ingrato
Humilemente / & per dimandar / or donde
Sai tu el mio stato. Et ella le rispose onde

Del pianto dicho mai tirò il sancto
Con laura de sospir per tanto spatio
Passano al cielo / e turban la mia pace
Si forte ti dispiace
Che di quella miseria sia partita
Et gionta ameglior uita
Che piacer ti dovria se tu mamasti
Vito in sembianti / e ne i tuoi div mostrasti.
Risponde / Jo. nō piāgo altro che me stesso
Che son rimaso in tenebre e martire
Certo sempre del tuo alto el salire
Come divota chiom / vede da presso
Come dio e natura havia locy messo
In un / cor giovenile tanta virtude
E le eterna salute
Nō fusse destinata altro lor fine /
Ode lanime rare
Altamēte unestе qui tra noi
Et che subito al ciel volaste poi.
Maro che dolo altro che piāger sēpre
Misero e sol / che sēza te so nulla
Chor fussio sētо āl lacte e la culla
Per nō piuar de lamorose tempre
Et ella / ache pur piāgi / e ti distēpre /
Vitoria meglio algar da tēra lali
Et le cose mortali
Et qste dolce tue fallace mānte
Librar con giusta lance
Et seguir me / se uer che tāto mami
Cogliendo / omai qualchun di qsti rami.
E volea dimādar / Respōdo allora
Che uogliono importar que duo fronde
Et ella tu medesmo ti rispondi
Tu laccu pēna tāto luna honora
Palma e uictoria. e lo giovane anchora
Vinsi il mōdo / e me stessa / il lauro segnia
Trionpho / on dio son degnia
Mercē di quel segnior che mi die forza
Or tu / salta in sforza
Allhy ti volgi / allui chiedi socorso
Siche sian teco / alhy del tuo corso.
Son questi / e capei biōdi e laureo nodo
Dicho chiaror mi strugo / e quei begliocchi
Che fur mio sol / no cerar con li giuochi
Ne parlar / dice / o credere allor modo
Spirito ignudo sono / ey ciel mi godo
Quel che tu cierchi / e tra gra moltitudi
Ma per trarti daffanni
Me dato adparer tale / e anchor qlla
Bella piu che mai bella
Dete pur cura si selvagia e pia
Saluādo e seme / tua salute e mia.
E piāgo e ella il volto
Colle sue may mascugа e poi sospira
Dolcemēte e sidira
Con parole che i saxi cōpir pono
Et dopo qsto separte ella el sōno.

Vello antiquo mio dolce empio signore
Facto certo di mia alazeina
Chela parte diuina
Tien di nostra natura en cima sede
Jui come ozo che nel foco affina
Mi rapresento carcho di dolore
Di paura e dõlore
Quasi huom che teme morte e ragion chiede
En comincio madõna el biãcho pede
Gouernecto posto nel costui regno
Ondaltro chira esdegnio
No hebbi mai e treinta si dilecti
Tormenta mai sofferti
Chal fine iuta fu quella finita
Mia parecza ondio hebbi lauita
Cosi mio tempo infin qui trapassato
E si fiãma en pene e quãte utile honeste
Vie spregai e quãte feste
Per seruir ãsto lusinghier crudele
Et qual esgegnio hasi pauc piceste
Che stiger possa almio infelice stato
Et le mie desto grato
Tante esgraue esi giuste querele
O poco mele molto aloe roy fele
Jnsto amazo halamia uita aduersa
Con sua falsa dolcezza
Laqual mi trasse alamorosa schiera
Che sind migliano era
Disposto adsollenarmi alto dalta
E mi tolse di pace e pose sguerra
Questo ma sancto meno amare dio
Chi nõ deueua e mey curar me stesso
Per una dõna ho messo
Egualmẽte in oy ralle ogni pẽsiero
Dicio me stato esteglier sol esso
Sẽpre aguzando ilgrouenil disio
Nẽpia corte ondio
Sperai e ose alsuo giogo aspro e fero
Misero ache quel chiazo esgegnio altero
Et laltre dote ame date dal cielo
Che uo cõgiãdol pelo
Ne cõgiar posso lostinata uoglia
Cosi e tucto mi spoglia
De libertà questo crudel chi amio
Chamazo uner ma uolto e dolce uso.
Cercar ma sancto diserta paisi
Fiere eladri trapani hispidi dumi
Diuze gẽte e costume
Et ogni error che pellegrini e trista
Monti ualli paludi e mari e fiumi
Mille lacciuoli e ogni parte tesi
Eluczno e stranj musi
Coy pericol presente e oy stancha
Ne costui ne altaltra mia nemicha
Che trigua mi lasciauan soluy pũto
Onde sin nõ soy gionto
Anzi tempo damorte acerba e dura

Pieta celeste ha cura
Dimia salute nō q̄sto tyrāno
Che del mio duol si pasce ꝛ del mio dāno.
Poi che suo fui no hebbi hora trāquilla
Ne spero hauer/ ꝛ le mie noch ilsōno
Sbandiro/ ꝛ pui nō pōno
Per hezle ꝛ p̄ tāto adse ꝛ itrazlo
Per sgāni ꝛ p̄ forza e fucto dōno
Sopra i miei spirti/ ꝛ nō sono pi squilla
Duro sia squal che nulla
Chi nō ludisse & sa che uero parlo
Che legnio uechio mai nō rose tarlo
Como questi mio core ſche ſfida
Et di morte losfida
Quādo nascon le lagrime e martiri
Le pazole e sospiri
Dichio mi uo stracchādo ꝛ forse altrui
Giudica tu/ che me conuen ꝛ lui.
Imio adusazio con agre rāpogne
Comīcia. O. dōna intēdi ladra parte
Chel uero onde se parte
Questo sgrato/ Dira sopra dritto/
Questi sua prima eta fo dato alazo
Dandar pawlecte/ anzi mēzogne
Ne par che si uergogne
Tolto dagli la noya almio dilecto
La mētrist di me che puro ꝛ necto
Cōtral dritto/ chello ilsuo mal uole
Lui tēni/ ondhor si dole
Indolce uita/ chei misera chiama
Salito ꝛ qual che fama
Solo parme chel suo ſtellecto algi
Qualcato perse nō fora mai.
Et sa chel grād Atride ꝛ lalto Achille
Et Hanibal/ altēcen uostro amazo
Et di tucti ilpm chiazo
Vnaltro ꝛ di uirtude ꝛ di fortuna
Come nascheuy le sue stelle ordinazo
La stai cader sule amor dāgille
Et a costui di mille
Dōne electe excellēti ne lessi una
Qual nō si uedra mai sotto laluna
Ben che Lucretia ritornasse in Roma
Et si dolce ydioma
Le dieda ꝛ uy cantar tāto soaue
Che pēsier basso o graue
Nō pote mai durar di nāzi allei
Questi fuoꝛ con costui lungāi mei.
Questo fu ilfel/ questi lisdegni ꝛ lire
Piu dolci assā che di nullaltra ilfructo
Di buon seme/ mal fructo
Hieto/ ꝛ tal merito ha. chi sgrato serue
Si lauea sotto tale mio gducto
Cha dōne ꝛ caualieri piacea ilsuo dire
Et si alto salire
Ilfea/ che tra caldi sgegni ferue
Ilsuo nome/ ꝛ de suoi dicti gserue

Si ſtaũo / coy dilecto ſalmy loro
Cher ſaria forſe vy roco
Mormorator di coſtui vy huom di uulgo
I. lexalto z diuulgo
Perquel / cheglimparo nelamia ſcola
Et da collei che fu nel mõdo ſola
Et perdue alextremo ilgran ſeruigio
Da mille acti inhoneſti lo ritracto
Che mai per alcuy pacto
Allui piacer nõ poteo roſa vile
Crouene ſchiuo z uergognoſo in acto
Et in penſier / poi che tucto hora / huom ligro
Di lei / chalto ueſtigio
Limpreſe alcore / z ſeco el ſuo ſimile
Mito ha del pelegrino z del gẽtile
Dalei tene / z da me di cui ſe biaſma
Mai nocturno fãtaſma
Dẽtro nõ fu ſi piey comei uer noi
Che in gratia da poi
Che ne conuie adio z alagẽte
Dicio ilſuperbo ſi lamẽti z pente.
Anchor e q̃ſto quel che tucto auãti
Dauolar ſopra nel lauea dato ali
Per leuole mortali
Che ſoy ſtata altractor chi ley leſtima
Che mirãdo ei. ley fiſo quãto z quali
Erayuertude ſ q̃lla ſua ſperãza
Duna ſ altra ſembiãza
Potea leuarſi ad alti pẽſieri poy prima
Et ci la decto alcuna uolta in rima
Or ma poſto in oblio / coy quella dõna
Che lidie pur colõna
De la ſua ſtale uita . Adq̃ſto hy ſtrido
Lagrimoſo alto z grido
Bey mi ladie / ma toſto latitolſe .
Riſpõde io no . anchi perſe lauolſe
Allhy amio gueſti alguſto ſegio
I. coy tremãdo . Et / coy uoce alte z roude
Ciaſcun priſe gchiude
Nobil dõna / tua ſẽtẽza attendo
Ella allor ſoꝛridẽdo
Piacemi hauer uoſtre q̃ſtioy vdite
Ma piu tẽpo biſogna a tante lite.

Jeremi ſpeſſo ilmio fidato ſpeglio
Lanimo ſtãcho / z lamẽgiata ſcorza
Et lalcremata mia deſtrezza z forza
Non ti naſcõder piu tu ſe pur ueglio
Obedir anatura in tucto el meglio
Cha greder coy lei / ilẽpo ne ſforza
Subito allor / comaciqua foco amorza
Duy lũgo z graue ſõno mi ziſueglio .
Et uegio ley chel noſtro uiuer uola
Et cheſſer nõ ſi po piu duna uolta
En mercel cor mi ſona una parola
Dilei che hor del ſuo bel nodo ſciolta

Na ne ſuoi giorni almẽ
Cha tucte ſẽno errio ſtarni

Olo coy lili di feſta alm
Diſſeſſe uolte che quaſi
Eſſer mi par chan un ſ
Laſnãdo in fra loſquarn
Calor mi tremal cor dun
Vedo lei pchio mi diſcolo
Dicmi amico or tamo
Perchai coſtumi uilian
Menami alſuo ſignor allo
Pregãdo humel mẽte che
Che ſia aduedre z luno
Riſpõde eglie ley ſtrimo e
Et per tardar anchor u
Para ate troppo / z nõ ſa

Orte haſpẽto quel ſol
En tenebre coy gliocchi
Terra eglla / onde hebb
Spenta ſon imie lauze
Dichio ueglio el mio leme
Nõ e chi ſtima z pauẽt
Imiei pẽſier ne chi gliag
Ne chi ghiempia di ſpẽ
Fuor di may di coluy che
Che gra fede di mẽ ſi li
Ditrouo ſ libri amo
Et alregnio chi adoro z
Che pur colmeglio ilmo
Torno ſtãcho di uiuer

Ennemi amor anni
Lecto nel ſuocho z nel
Poi che madõna elmi
Salue alnel / dicte al
O mai ſon ſtãcho z mia
Di tãto errori / che di
Ha quaſi ſpẽto z le mie
Alto dio ate / diuotu
Pentito z triſto di miei
Che ſpẽder ſe deuea ſ
Incontar pace z ſi fugir
Segnior chen queſto mo
Tramene ſalue / dalu
Chio conoſco ilmio fa

Vo piãgẽdo imiei pa
Iquai poi ſ amare co
Sẽza aleuiarmi auole
Per dar forſe di me n
Tu che uedi imie mali
Pe del cielo ſ muſibile ſ
Somũa alalma deſiu
Et ſuo diſcreto di tua
Siche ſio uiſſi ſ grieui z
Hora ſ pace z in porto
Humana almen ſia la
Quel poco diuiuer che
Et almeno degni eſſ
Tu ſai ley chen altruy

Na ne fuor giorni almo da fuisola
Cha tucte seno ecco fama ha tolto.

Olo coy lali di pester alnelo
Sissesse uolte/che quasi vn diloro
Esser mi par chay un uso theodro
Lassado y tra losquarnato uelo
Talor mi tremal cor diuy dolce gielo
Vdendo lei/pchio mi discoloro
Dirmi amico/or timo 2 ov te honoro
Perchai coshumi uariati el pelo
Menami alsuo signor aller michino
Pregado humel mente che gsenta
Che sta adiedre 2 luno 2 laltro uolto
Rispose eglie ley fermo el tuo destino
Et per tardar anchor uetami o tremi
Para ate troppo/2 no fa pezo molto.

Orte hasseto quel sol/chabagliar suolmi
Ey tenebrie soy gliochi inten 2 saldi
Tera eglia/ondi hebbi 2 fredi 2 caldi
Spenti soy imie lauri/or queste 2 olmi
Dichio ueghiol mio lene 2 parte duolmi
No e. chi stima 2 pauctosi 2 balda
Imiei pesier/ne chi gliaghian 2 scalda
Ne chi ghiempia di speme 2 di duol colmi
Fuor di may diroliy che puge 2 molce
Che gia fece di me si lugo strapo
Di treuo s libra amara 2 dolce.
Et al regnio chi adoro/2 chi ingrato
Che pur colaglio ilnel gouerna 2 tolce
Torno stancho di uiuer no che sano.

Ennemi amor anni uetuno ardedo
Lieto nel fuocho 2 nel Duol pien di speme
Poi che madona/elmio cor seco ey seme
Salzo alnel/dicte altri ani piagendo
Omai soy stancho/2 mia uita uprendo
Di tanto erroz/che di virtude ilseme
Ha quasi spento/2 le mie pain extreme
Alto dio ate/deuotamente 2 endo/
Pentito 2 tristo/di miei si spesi anny
Che spender se deuea i meglioz uso
Inocrear pace 2 fugir affanni.
Segnior chenqueste carcer me hai pechiuso
Tu amene saluo/dali ethy dani
Chio conosco ilmio falle 2 no lo scuso.

Vo piagendo imiei passati tempi
Iquai posi i amare cosa mortale
Segli aleuarmi auolo habiado tali
Per dar forse di me/no bassi exempi
Tu che uedi imie mali i degni 2 empi
Pe del cielo i ussibile i mortale
Soccui alalma destinata 2 frale
Elsuo difecto di tua grana adempi
Sicche so uissi i guerra 2 in tempesta
Ayora i pace 2 in porto 2 se lastagni
Su uana almen sia lapartim honesta.
Quel poco di uiuer che managna
Et almorir degni esser tua may pesta
Tu sai bey chey altruy no ho speranza.

Ola dureze z placide repulse
Piene di casto amare z di pietade
Legiadi sdegni che lemie enflammate
Voglie tepriro or me narroigo ensulse
Gentil parlare ingrin chiaro zefulse
Con soma cortesia soma honestade
Fior di uirtu somana dilettade
Cogni basso pensier dal cor mauulse
Duuno sguardo dafar luomy felice
Or fiero in affrenā lamēte ardim
Aquel che giustamēte se disdice
Or presto aconfortar miafrale um
Questo bel uariar hilaradice
Dimia salute/ chalteramēte e zitti.

Pirto felice che si dolcemēte
Volger queglhochi piu chiari chel sole
Et formam isolpiu zleparde
Vnue chator misonay ne lamēte
Gia tu udio Donesto foro ardēte
Mouer qui ipie fra lezle zlemole
Nō come dōna/ ma comā gel sole
Digilla chor me piu che mai p̄sente
Aqual tu poi tornāde altuo fredore
Lasciasti ītra/ z quel soaue uelo
Che per alte destiy tiuēne īsbrte
Nel tuo partir/ parti del mōdo amore
Et cortesia el sol cnde del uelo
Et dolce romāso fussi lamorte.

Et poi gli mano alassinato ingegnio
Amor z alostil stāche zfrale
Per dir di qlla che fuetta īmortale
Et cidadina del celeste zegnio.
Dāmi segnior chel mio dir giōga al segnio
Dele sue lode/ ouc p̄se nō sale
Se uezzu se lelm nō hebbe eguale
Jl mōdo che dauer lei nō fu degnio
Resedē īnel cielo zio possiamo
Et buoy gligli el guerfar honesto
Tucto fu īlei dichc nor morte ha priuy.
Forma par nō fu mai dalā cha dame
Aprese gliochi īpuma. zhasti or qsto
Piangendo il dico/ z tu piāgiendo sceuy.

Ogo angelletto che cantādo vai
Quer piangiēdo il tuo tēpo passato
Vedendoti lanocte el ucmo allato
Eldi dopo lespalle ermisi gni
Se come i tuoi grauosi affām sai
Cosi sapessi il mio simile stato
Vēiesti īgrēbo aqsto sconsolato
Apartir seco/ idolorosi guay.
Jo nō so se lepazti sarian pari
Che qlla cui tu piāgi e forse īuitti
Diche ame morte/ el tuel son tanto auay.
Alassingion z lora mey gradita
Col mēbrar di dolci āy z deliamay
Aparlar tecto/ coy pietā me īuitti.

Vergene bella che di sol uestita
Coronata di stelle al sõmo sole
Piacesti sì/ chen te sua luce ascose
Amor mi spinge addir di tal parole
Cha nõ so comẽciar senza tua aita
Et di collui che amãdo in te si pose
Inuoco lei/ che ben sempre rispose
Chi lachiama con fede
Vergene sa merede
Miseria extrema de lumane cose
Giamai ti uolse/ al mio prego tinchina
Soccũri alamia guẽra
Ben che sia terra/.
Et tu del ciel regina.
Vergene sagia e del bel numero una
De le elevate uergene prudẽti
Ogna lapruma e con piu chiara lampa
O. saldo scudo/ de le afflicte genti
Contra colpi di morte/ e di fortuna
Soctol qual si trũpha/ nõ pur scãpa
O. effigeno al ciecho/ ardor chauãpa
Qui fra imortali spiriti
Vergene que begliochi
Che uedder tristi/ la spietata stãpa
Ne dolia mẽbri del tuo caro figlio
Volgi almio dubio stato
Che sconsigliato ate
Ate uen per consiglio
Vergene pura dogni parte intera
Del tuo parto genthl figliuola e madre
Challumi ãsta uita/ e laltra adorni
Per te/ el tuo figlio/ e quel del sõmo padre
O. fenestra del ciel/ lucẽte altera
Vẽne a saluarne in su lestremi giorni
Et fra tucte tẽzoni altri sogiorni
Sola tu fusti electa
Vergene benedecta
Chel pianto de Eua e allegreza torni
Fãmi che puoi de la sua grazia degno
Sença fine oprata/
Già coronata
Nel sopremo regnio.
Vergene sancta dogni gratia piena
Che per uera e altissima humiltade
Salisti al ciel/ onde mie prieghi ascolti
Tu partoristi/ il fõte di pietade
Et di giustitia il sol che rasserena
Il cielo/ priey dẽtro oscuro e folto.
Tre dolci e cari nomi hai tu in uolta
Madre figliuola e sposa
Vergene gloriosa
Dõna del re che nostri lacci ha sciolti
Et fatto el mõdo libero e felice
Ne le tue sancte piaghe
Prego chappaghe
Hor uera beatrice.
Vergene sola al mõdo sẽza exempio
Chel ciel di te uolse inamorasti
Cui ne prima ai simil ne seconda.

Sancta pensieri acti pietosi e casti
Dlucro dio sacrato/ e ruino tempio
Fecero in tua virginita feconda
Per te/ po lamia uita esser gioconda
Sa tuoi prieghi o maria
Vergene dolce e pia
Quel sullo abondo/ lagrima abunda
Cole genochia delamente inchine
Prego che sia mia sorta
Et lamia torta
Via drizi alcy fine.
Vergine chiara e stabile in eterno
Di questo tempestoso mare stella/
Degni adel nochier fondata guida
Poy mette e che terribil procella
J. mi ritrouo sol segni gouerno
Et o gia di uinti lultime strida
Ma pur ete lanima mia se fida
Peccatrice J. nol nego
Vergene/ ma/ ti prego
Chel tuo nimico delmio mal no rida
Ricordite che fece ilpeccar nostro
Prender dio per saciarne
Humana carne
Altro uergineal chiostro
Vergene quante lagrime ho gia sparte
Mete lusinghe e quate prieghi e dazno
Pur p mia pena e per mio graue dano
Dapoi che nacqui e sulacima dazno
Cercando or questa/ e or quallaltra parte
No e stata mia uita altro chassino
Mortal bellezza acti e parole mano
Tucta e gombrata lalma
Vergene sacra e alma
No tardar/ chi soy forse alultimo ano
Jdi mie piu corrch che saetta
Era miserie e pecta
Soy sene andata
Et sol morte nasperta.
Vergene tale e. stata e posto ha e doglia
Jlmio cor/ che uccdo in pianto ultene
Et di mille mie mali uno no sapea
Et per saperlo pur quel che nacene
Fora auenuto/ chogni altra sua uoglia
Era ame morte/ e alei fama rea
Or tu dona del ciel tu nostra dea
Se dir lice e giusti
Vergine dalti sensi
Tu uedi el tucto/ e quel che no pteza
Far altri e nulla alcuna gratia rimane
Per fine almio dolore
Cha te honore
Et ame sia salute.
Vergene in cui ho tucta mia speranza
Che possi e uogli algran bisogno aitarme
Non mi lasciare in sul estremo passo
No guardar me/ ma chi degnio crearme

Nel mio ualor ma la
che e time nmoua ac
Medusa e lerror mio
Dumor uano stillan
Vergene uidi sancte
Lagrime e pie adempi
Chalmen. lultimo p
Segni celeste luno
Come Al primo
No dinsania uoto.
Vergine humana e
Del nro proprio amor
Miserere Dny nor
Che si pesi mo etil
Amar cosi mirabil
Che debio far dite
Se dal mio stato ass
Per le tue may e sui
Vergine e sacro e pur
Altro nome e pens
La lingua e lor e lag
Vergine alcuna
Et prenda in grado
J. cangian disiri
Di sapiessa e no p
Sicche el tempo e uola
Vergine uolta e sola
El core or giaccia
Racomandami alt
Homo e uerace Dio
Chacolgal mio
Spirto ultimo in p

Et sic finuit hic vulg
qd ut dicebat ass
Scripta p me pe
anno xuy. octo

Cantone de meste F.P.

Vel chi nesca na in se
Digna dalley p cui
Dagli animali in par
Cioe. la intellectiua
Gli pare un bello un
Quado gran fame d
Che gia no mille
Cole uoci damar son
Poriano assai lodar
Ne se uegnio amalar
Gia diuine algn agli
Diche che molti mer
Son pimei pregio a
Si pochi ogi son tro
Chi crederia ley che fo
Et el si stima se ra

Nol mio ualor/ ma lalta sua sebiagi
Che-e tme tmoua acurar duom sbassa
Medusa z leitor mio may fucto vy saxo
Dumor uano stillante
Vergene tu disante
Lagrime z pie adempi ilmio cor laxo
Chalmen/ tultimo piato sia diuoto
Sega tezesto luno
Come sul primo
No dinsania uoto.
Vergine humana znemyga dorgoglio
Del cor pspio amor tnduta
Miserere duy tor contrito humile
Che si pora mortal teta caduta
Amar consi mirabil fede soglio
Che debio dar dite cosa gentile
Se dal mio stato assai misero znule
Per le tue may zsurgo
Vergine tsano z purgo
Altuo nome/ z pensen i gegnio z stile
La lingua e lor/ le lagrime e sospiri
Scorgime almiglior guado
Et prendi vy grado
J. cangian dissi
Idi sapiessa zno pote esser luge
Sicte ultemo zuola
Vergine vnica zsola
Eltoze/ or gsaetta ozmorte puge
Racomadami altuo figliuol ueracc
Homo zuerace dio
Chacolgal mio
Spirto ultimo vy pace/ Amen.

Et sic finit hic vulgaria petrarche. assupta ab exemplaz
qd ut dicebat assupty z assultaui fuerat aboriginali.
Scripta p me petruy de Carbonily. Ferarie 1432. et die
martis xuy. octobris. Et die sepulti fuit Diellus

Cangon de messr F.P. laqual trouay vy uno anticho libro.

Vel chi nesua nasci vy se piu degnio
Digna dalley piu humana essepta
Daglianimali vy parte si distingue
Cioe. lasuellectiua. cono siepta
Ai pare vy bello vy ualeroso segnio
Quado gray fiame di malina extingue
Che gra no mille adamatine lingue
Cole uoci damar sonati z forti
Potriano assai lodar/ quel dichio parlo
Che io uegnio amalenarlo
Madime algun aglintellecti accorti
Dicche che molti morti
Son piu al piegio a tal gioya z si noua
Si pochi ogi seyntroua
Chi uedea ley che fosse morto ilseme
Et el si stana sse racolto vy seme.

Tucto pensoso vn spirto gentile
pien del sdegnio chio giua cercando
Sistimua assolo si celatamente
Chi dicea fra me stessa oyme quando
hara mai fin questaspro tempo e mile
Soy di fauille fauille si spente
Vedea loppressa e miserabil gente
Giunto alestremo e nō vedea il sommesso
Quīdi o quīdi apparir da qualche parte
Costi saturno e giazte
Chiuso hauea lpasso, onde ra tardo ritorso
Chalo spiatato morso
Del tirānico dēte empio e feroce
Chassai pur pūge e corre
Che morte o altro nō ponessel freno
Et rediuesse illiet tēpo streno.
Lirrita dolce e disiato bene
Mal cognosciuto achi talor nol perde
Quīto gradita allhor mōdo esser dei.
Dan lauita mey fiorita zuerde
per te stato gioioso mi mātene
Che ir mi fa somigliān alialtri dei
Senza te lōgrimēte nō nōrei
Richeze honor, e ciō chiomy pur disia
Ma tēro ogni figurio acquieta lalma
Ay graue e crudel salma
Che nasci stāchi psi lūga uia
Come nō giusti ny pria
Che ti leuassi dalenostre spalle
Di faticoso calle
per cui gray fama di virtu sacquista
Che gli spauenta altrui sol de lauista.
Cbiegio fu, si come sona ilnome
Quel che uiey fecuro alalta impresa
per mar pterra. epfogi epfiami
Et la ondera pur erta epungesa
Lastrada alimportune uostre some
Corse esoccorse, edaffecti humany
Quel magnanimo epoi cogleslie many
Pietose alam eanemia muouete
Ogni scharco dagliumeri ne tolse
Et soaue racolse
Insieme gīlle, sparse gēh afflicte
Alequale imprdicte
Lepatezne lor legi eray pur forza
Lequale aforza aforza
Cosupte hauēay. linsatiabil fame
Di ray che fay leperore lor grame
Cialia di tirām anticho nido
Vide tristi Agatocle acerbo e crudo
Et uide idespiatato dionigi
Et que che fece ilauido fulgio ignudo
Gictare ilprimo dolorose strido
Et far nelarte sua primi uestigi

Ne piaghe anchor fres
Roma di Giano e di n
Et di molti Romagnia
Mantua duolse ancho
Che nullo altro destin
Ne giugho fi mai du
Era ne carte enchios
Bastarde alue zo e q
Onde miglior mover d
Peco nō raro quel si grā
Dilibrata che pur dilei
nō quel chel fe coperto
nō Ruby o dery dicht
Sereneza dellony te
Nō mi uieta parlar q
No altro almōdo pur
Delasui patria e alcun
Che nō gia morte ma
Et lopra e dagradire
Nō meno echi saluā
De medesmo dilese
Che rollin chel suo pp
Poi che leuene scorse
Nō eray quādo bisogn
Nō morir dalley fue
Et perche nulla alsō
Lapania tolta alugn
Lilbia mēte e pace sig
Et zutorādo na gli a
Et zugratiādo lapie
piegiādo che sua grā
Et nō si puo sapere be
pero chumalma e qua
Et una sola uezta
Ey quatro many. e
Et qto piu zpiu sēro
Lamēte ne lusato ymo
piu conoscier mi paze
Che per gordia ilbal
Lalto mānesi zqsta
Longie dalibzy nata
Cangon di miglior
per ogni parte ragion
Tu puoi ben dir che
Come lor gloria nul
Et se uai sterra tos
Chappreza lopre co
Jn conti di loz uezi

Ale piaghe anchor freſche dazolino
Roma di Giano z di Nerone ſlagnia
Er di molti Romagnia
Hannia duolſe anchor duy paſſatino
Che nullo altro deſtino
Ne giugho fu mai dur ꝗſto dnoſtro
Era ne morte enchiostro
Baſtarebe alluezo ꝗſto luocho
Onde miglior mieri che dirne pocho
Pero nō tacio quel ſi grāde amico
Dililucia che pm dilei nō uiſſe
Nō quel chel fe ſoperbo ſpinſe fore
Nō Fuby o deoy dicho ogni uomo ſcripſe
Se reuerēza dellui tēpo āhquo
Nō mi uieta parlar quel che nel core
Nō altro almōdo piu uerace amore
De la ſua patria ꝑ alcun tēpo acceſe
Che nō gia morte malegradro ardire
Et lopra edagradire
Nō meno ꝑche ſaluādo ilſuo paeſe
Se medeſmo diffeſe
Che tollui chel ſuo ꝓpio ſāgue ſpaſe
Poi che le uene ſcarſe
Nō erayn quādo biſogniato foſſe
Nō morir dalleyſtre gli animi ſmoſſe
Et per che nulla alſōmo ualor māche
La patria tolta alugnie di tirāni
Lilena mēte ꝑ pace ſigouerna
Et zultorādo na gli antiqui dāni
Et zugratiādo la pietā ſoyna
Pregādo che ſua grā fama etna
Et nō ſpiu ſaper luoy ſi o no erro
Pero chunalma ꝑ quactro chiosi albgra
Et una ſola uezgta
Etn quactro manj. etuoy medeſmo ſēro
Et q̄to piu zpiu ſēro
La mēte nelusato ymagniare
Piu conoſcer mi pare
Che per gordia ilbasſo ſtato auāza
L alto mānēſi zq̄ſta e mia ſpāza
Longie dalibuy nata ſmezo lame
Canzon di miglior quactro chio conoſca
Per ogni parte ragionādo andrai
Tu puoi lor dir chel ſai
Come lor gloria nulla nebia offoſca
Et ſe uai ſtēra roſta
Chappreſſa lopre coragioſe zbelle
Iui conta di loz uezze nouelle. z

Qua bellezza in habito gentile
Volse il mio core a la mortal fchiera
Quel mal fi foftene illey fi fpera
Che miguene z ftare comaltri uole
poi chal uiuere pofler fi poco vy freno
Di dolci fdegni z di pietofi guardi
El chiaro nome el fuoy dolci parole
Dolcamia dona ellel uifo fereno
Doy le ftaville amor pchel cor marchi
Pure fpero fi to che fia tardi
Che uegnia / ella fi moftre acerba z fiera
Humel amante uifce dona altiera.

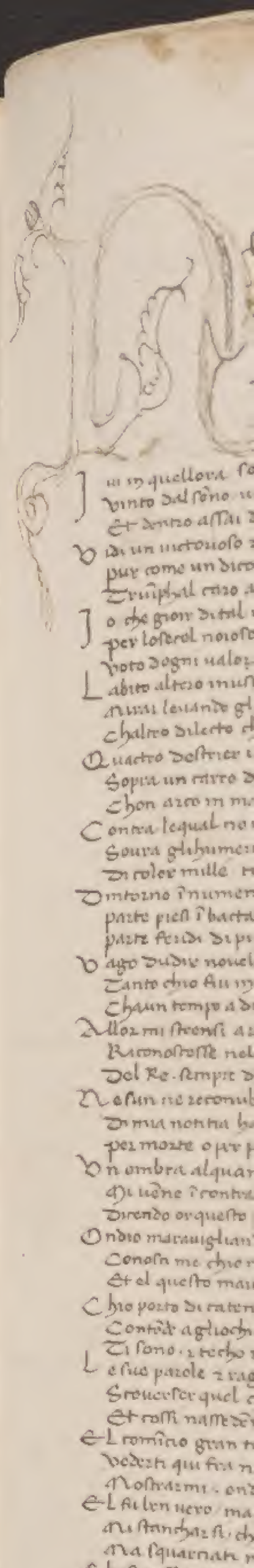

El tempo che vinoua mei sospiri
per ladolre memoria diquel giorno
Che fu principio asi lunghi martiri
Scaldaua ilsol gia luno z laltro corno
Del thoro. et lafanciulla de Titone
Eva gielata alsuo antiquo sogiorno
Amor glisdegni dpianto z lastagione
Ricondocto maueano alchuno loro
Ove ogni fuscho ilore lassa zipone.

Ma in quellora soura lerba vn poro
Vinto dal sono / mi vona gran lure
Et dentro assai dolor con breue giocho
Vidi un uictorioso z somo duce
pur come un dicolor de rampodoglio
Trionphal curo a gran gloria condure
O che gior di tal uista no soglio
per loserol noioso in chio mi trouo
Voto dogni ualor pien dogni orgoglio
Labito altero mustato z nouo
Mirai leuando gliochi graui z stanchi
Chaltro dilecto che imparar no prouo
Quactro destrier uie piu che neue bianchi
Sopra un carro di fuocho un garzon crudo
Chon arco in man z con saecte a fianchi
Contra lequal no uale elmo no scudo
Soura glihumeri hauea sol due grandi ali
Di color mille / tucto laltro ignudo
Dintorno innumerabili mortali
parte presi dbactaglia parte uccisi
parte ferdi di pungenti strali
Vago dudir nouelle / oltra me misi
Tanto chio fui in esser di quegli uno
Chaun tempo a duulta amor diuisi
Allor mi strensi a rimirar dalcuno
Riconosciesse nella folta schiera
Del Re. sempre di lagrime digiuno
Nessun me reconobbi z dalcun uera
Di mia nocta hauia rangnadauuta
per morte o per pregione crudele z fiera
Vn ombra alquanto men che laltre trista
Mi uene incontra z me chiamo pnome
Dicendo orquesto per amar dacquista
Ondio marauigliando dissi or chome
Conosci me chio no ti riconosca
Et el questo mauien p laspre some
Chio posto di catene. z layre fosco
Contra agliochi tuoi. ma uezo amico
Di sono. z techo nacqui dterra tosca
Le sue parole z ragionare antiquo
Scoperser quel chel viso nascondea
Et rossi nassedemo in luogo aprico
El romitto gran tempo e chio credea
Vederti qui fra noi. che tuoi primani
Mostrazmi. ondio di te tal fede hauea
El fu len uero / magramente affani
Mi stanchai si / chabandonai limpresa
Ma squarciati ne porto anchor ipani
Chosi dissio. z e quadele intesa
Lamia risposta sugiendo dixe
O. figliuol mio qual pte fiama e accesa

vñ virgilij egl'vlt. nec lacrimis crudel amor nec gramia zmus
nec athyo sathi & apls. nec flumde capelle.

dicdo o. ſ. roſi ſe cuſingn mach.

Io no lintesi allor/ma or si fisse
Sue paiole mi trouo entro lateſta
Che mai piu ſaldo in marmo no ſe ſtrinſe
Et p lanoua eta che audita z pſta
Fra lamente z la lingua ildimandai
Dimmi p cortesia che gente e queſta
Oi quanti apocho tempo tui ſapran
Per te ſteſo ziſoſe/z ſerai delli
Tal y te nodo faſſe z tu nol ſai.
Et prima/rangerai uolto z capelli
Chel nodo di che parlo ſi diſioglia
Dal collo/o da tuo pieda ancho z ceſtelli
Ma y empire la tua grouemi uoglia
Diro di noi/z prima del magiore
Che choſi uiui z liberta ne ſpoglia
Queſto e cholui chel mondo chiama amore
Amaro come tu uedi z uedrai meglio
Quado fia tuo/come noſtro ſignore
Manſueto fanaullo z fiero ueglio
Benſa chil proua/z fiati coſa piana
Anzi millani ſ ſin adhor n ſueglio
Et nacque dotto z de la ſcuola humana
Nodrito di penſier dolci z ſoani
Facto ſignore z dio dagente uana
Quale morto dalui/qual con piu guai
Leggi/menan ſua uita aſpra z acerba
Sotto/mille catene z mille chiani
Cholluí chen ſi legiadra/en ſi ſuperba
Vinta uien prima o Ceſar che negypto
Cleopatra ligo tra ſtuzi z herba
Ov dilui ſi triupha/z e/ben dricto
Se uinſe el mondo z altri uinſe lui
Che del ſuo uincitore a gloria iluicto
Laltro e ſuo figlio z pur amo choſtui
Piu giuſtamente/e ſtato Ceſare Auguſto
Che Luna ſua pregnando tolſe altrui.
Nerone il terzo diſpietato z ſuperbo
Vedilo andare pien dira z diſdegno
Femina iluiſe z ſi tanto robuſto
Vedi illon marcho degni laude degno
Pien de philoſophia la lengua el petto
Ma pur fauſtina il ſa qui ſtar a ſegno
Que duo pien di paura z di ſoſpetto
Luno e Dyoniſio/z laltro e. Alexandro
Ma quel de ſuo temere ha degno effetto.
Laltro e cholui che pianſe ſocto Antandro
La morte di Creuſa/el ſuo amor tolſe
Aquei chel ſo figliol tolſe ad Eſtandro
Vdito hai ragionar dun che no uolſe
Conſentire al furor de la matregna
Et dai ſuoi preghi p fugire ſi ſtolſe
Ma quella intention caſta z benigna
Lucretie/ſi lamor mo dio torſe
Phedra amante horribile z maligna
Et ella ne morra a uendetta forſe
Di ypolito z di Theſeo z de Aduana
Cha morte chome ſai amando corſe
Tal biaſma altrui che ſe ſteſſo codana
Che chi prende dilecto di ſtar prode
Nō ſe de lamentare ſaltri lingua

Cupido.

Cupido

Ceſar

Auguſto.

Nero

Marchus

Dyoniſius
Alexander

vnor ꝓſtant cum ꝓcellentia.

Abſtulit lauma primo p̄mittit z ipſe
ꝓſtanti bello. ſed ipſe pr̄ ꝓſtantia
pallantis filii Euandri q̄ mouebat Enee. vt ſe ſeret
virg. lib. 7.

Ypolito

Vedi el famoſo con
preſo menar fra
Luna dilui z d
Et holui che ſtero
Hercule chiamo
Chebbe in ſtio
Quello e Temoph
Che dilui ſi la
Et Medea chel
Lucchio padre
Crudel ſpro ſi
Di biaſimar ſi
Vſphyle uien poi
Del barbarico
poi uien con le
Sero il paſtor ch
Mizo ſi ſuo. o
Et ſchie ilma
Vedi poi lamenta
Denone dipa
De helena z
Et Liodomia il
Et Argia poi
Che lauara
O di ypianti z ſo
De le miſere
Pendre allui
No poria mai
Che no homi
Empion di
Vedi Venere
Cinto di ſere
Et plutone
Vedi Iunon
Che ſolea di
Che gliodie
Che debbio di
Tuch ſon q
Et di lacriol
Ven ratenato

Farel z ſuo
Et lamor de
Che lapira e
Et egli. i mue
Tu uuoli u
Itel duo ſe
Vedi quel gra
Eglie pom
Che de tui
Laltro che pu
Che uinſe
Or puo ued

Vedi elfamoso con sue tante lode
preso menar fra due sorelle mosse
Luna di lui z de laltra si gode
Cholui che seco e. quel possente z forte
Hercule chamor prese. e laltre Achille
Cheble in suo amare assai dogliose sorte
Quello e. Demophonte z quella e. phylle
Che di lui si lamenta z quel e. Jasone
Et Medea chel seguitte tanto mille
Vecchio padre z al fiadel garzone
Crudel giro si rom z tanto ad ella
Di biasimar sua fortuna piu ragione
Vsphyle uen poi turbata z fella
Del barbarico amor chel suo la tolto
poi uien con lei chal titol desser bella
Seco ilpastor che male il suo bel uolto
Hizo si Axo. onde usar gran tempeste
Et sopra il mdo sotto sopra uolto
Vdi poi lamentar fra laltre meste
Oenone Dipazi z Menelao
De helena z Hermion chiamar honeste
Et laodomia il suo prothesilao
Et Argia pollinice assai piu sida
Che lauara moglier Danphanio.
Odi ypanti z sospizi odi lestrida
Dolemisere arcese che gli spirti
Rendeo allui chen tal modo leguida
No pozia mai dirtiere il nome dirti
Che no homini pur ma dei gran patte
Empion di bosthi z de luumbrosi mirti
Vedi Venere bella z con lei charte
Cinto di fuoco ipie lebrama el collo
Et plutone z psserpina in disparte
Vedi Junon gelosa. El biondo apollo
Che solea dispregiar letide z lauro
Che giudicio in thesaglia poi altrollo
Che debbio dir in vn suazcho mon passo men suazcho
Tucti son qui pregioni gli dei di vazo
Et di lacrimoli innumerabil razcho
Vn catenato Giove i mano al carro.

Rasi pien el cor di miraviglie
Chi stima come huom che no po dire
Et tace z guarda pur chaltro il consiglia
Quando lamico mio che fai che mire
Che pensi dixe. no sai ti ben chio
Son di latturba z mi guen seguire.
Fratel rispos z tu sai lesser mio
Et lamor del sauer che ma si atteso
Che lopra e cutardata dal disio
Et egli. stimca gia turtoido inteso
Tu uuoli udir chi son questaltri anchora
Itel duo/ sel dir no te contexo
Vedi quel grade il qual ognuhomo honora
Eglie pompeo/ z ha Cornelia sero
Che del nil ptholomeo si lagna z plora
Laltro che piu lontano eglie il gran grecо
Che uinse egisto z lempia Clitemestra
Or puo ueder amor seglie ben tiero

Hercules
Achilles.

Demophon
phillis
Jason
Medea

Vsphile

Helena
Paris

Venus
Mars
pluto
Proserpina
Juno
Apollo

Jupiter

Cupid

Cesar

Augustus

Nero

Agrippina

Dyonisius
Alexander

Vna fede altro amar uedi Ipmestra — Ipmestra
Vedi Piramo e thisbe insieme alombra — Piramo
Leandro ym mare e Ero alafinestra — Thisbe
Quel ſi pensoso e Vlixe affabile ombra — Leandro
Che la mistā mogliere asperta e piega — Adeo
ANa Circe amando gli veleno engombra — Vlixe.
Laltrel figliuol da gnicare e nol piega — Hamibal
Intorotantanni ytalia tucta e Roma — Hamibal ẏbyrām ſcipionē ẏ ytalia vō q̄m̄ liō nāl'hſpuac — Salapia prhendere opidum Brundu
Vil femminella ym puglia ci prende e ligia — gremina Hamibal mezetano
Quella chel ſo ſignor con bieue chioma — amor e delitiis.
Va ſeguitando ym ponto ſo reyna
Come ym acto ſeruile ſe ſteſſa doma — Ponā filia Cathonis vxor Brutj audita morte viri catilonis cō
Laltre ẏrcā chel ferro el foco affina — admirſ. vall. de amore quiſquis
Quellaltra e Giulia e duolſe del marito
Chala ſeconda fama ẏu ſenchina — Dauid.
Volgiqua ghiochi algran padre ſchermito
Che noſi muta e hauer nogli ſcreſce
Septe e ſepte anni ꝑ rachel ſeruito
Vnare amor che ne ghaſſām creſce
Vedi ilpadre di q̄ſto e uedi Iaco
Come di ſua magion ſol con Sara eſce
Poi guarda come amor crudele e praue — Salomon
Vince daud e ſforzalo afare lopra
Onde pui pianga i loro obſcuro e cauo
Simile nebia par che ſi diſcopra
Del piu ſagio figliol lachiara fama
El parta inuicto dal ſignor di ſopra
Delaltro che ym vn puto ama e diſama — Sichen.
Vedi Thamir chal ſuo frate Aſſalone
Deſdegnoſa e dolente ſe zechiama
Poco dināzi allei uedi Sanſone
Vie piu forte che ſagio che ẏ zanze
In grēbo alanemica ilcapo pone — Herodes.
Vedi qui len fra ẏe ſpade e lance
Amor elſone e una nedocta
Col bel parlar e con polite griāte
Vince oloferne e lei tornar ſoleta
Comuna anella e con lōubil teſchio
Dio ringratiando ameza nocte infecta
Vedi Sichen el ſuo ſangue che meſchio
Dela areōſione e de lamorte
El padre colto elpopol adun ueſchio
Queſto ghiaſticto ilſubito amor forte
Vedi Anſuero ilſuo amor ꝑqual modo
Va medrādo amio chen pace ilporte
Dalun ſi ſnoglie e ligia alaltro nodo
Coml ha queſta malicia ẓimedio
Come daſe ſe tra chiodo con chiodo
Duo ueder ym un cor dilecto e tedio
Dolce e amaro. cor mira ilſiero herode
Amor e crudelta ghian poſto aſſedio
Vedi comarde ꝑma e poi ſi rode
Tarda pentuto di ſua fierezate
Maria Anna chiamādo che no lode
Vedi tre belle dōne inamorate
Porci Arthemiſia e deydamia — Porcia fuit vxor cephali d' qua p ouid. lib. methā.
Et altre tante ardite e ſtelerate — Arthemiſia fuit vxor ẏthaſcoli regis carie cui fec mirabile monimēt
Deydamia fuit vxor ẏtheſlay — eſt vnū de lib. mirabilib mūdi
mi amore not' eſt.

Semiramis philoctym ê d'Nino suo
d'qua dantes.

Semiramis
Bibli. de ramo fil. ouid' li° x. metha.
Mirra de cinare pid eod' li° x.

Semiramis ꝛ Bibli ꝛ Mirra ria
Come natruna pare che ſi uergogna
De laſtia no greſſa ꝛ tutta via
Ecco que che le carte empion diſogni
Lancelocto ꝛ Triſtano ꝛ ghialtri erranti
Oue quen chel vulgo errante agogne
Vedi Geneura ꝑfecta ꝛ ghialtri amanti
Et la ꝓpria dá Rimino chen ſeme
Vâno facendo doloroſi pianti
Coſi parlaua ꝛio come chi teme
Futuro male ꝛ trema anzi latrobá
Sentendo giá dogialtri anchor nol preme
Hauea collor dun tracto de latomba
Quado vna gionenecta hebbi dalato
Pur aſſai piu che candida colomba
Ella mi preſe ꝛio chazei giurato
Difendermi dunom ropto dazmi
Con parole ꝛ con remmi fui legato
Et come ricordare ꝑ mezo parmi
L amiro mio piu preſſo mi ſi ferre
Et conun riſo ꝑ piu doglia dazmi
Dixemi dentro lorecchie omai ti lere
Per te ſteſſo parlar con cui ti piare
Che tieni ſam machiah duna pere
Io era vn dicolor cui piu diſpiare
De laltrui ben che del ſuo mal uedendo
Che mancaſſe ꝙ libitade empiare
Et come tarda apol dâno intendo
Di ſue belleze mia morte farea
Damore ꝛ geloſia dmuidia ardendo
Gliochi dalſuo bel uiſo no torrea
Comon che ſtermo ꝛ dirnl roſa engorzdo
Che dolce alguſto alaſalute ꝛrea
Adagnialtro pianr cieco era ꝛſordo
Seguendo lei ꝑ ſuoi dubiuſi paſſi
Chio temo anchor quádio mem rimorzdo
Daquel tempo hebbio gliochi humidi ꝛbaſſi
Heor penſoſo ꝛ ſolitario allegro
Fonti fiumi montagnie boſchi ꝛ ſaxi
Dainde inqua cotante carte aſpergo
Di penſieri ꝛ dilagrime ꝛ dinchioſtro
Tante ne ſquarcio ꝛ nappariechio ꝛ uergo
Dainde ſquia cio che ſi fa nel chioſtro
Damore. ꝛ che ſi teme ꝛ che ſi ſpera
Achi ſa legere nolatione il moſtro
Et uegio andare quella legiadra fera
No curâdo di me ne di mie pene
Di ſue uirtute ꝛ di mie ſpoglie altera
Daltra parte ſio diſcerno bene
Queſto ſegnior che tuctol môdo ſforza
Teme di lei ondio ſo for di ſpene
Chamia difeſa no ha ardir ne forza
Et quello michio ſpauta lei loſingra
Che me ꝛ ghialtri crudel mête ſforza
Coſtei no. e. chi tanto o ꝗto ſtringa
Coſi ſeluagia ꝛ volellante ſole
Dalenſegne damor andar ſolinga
Et ueramte e. ſta leſtelle on ſole
On ſingular ſuo ꝓprio portamento
Suo riſo, ſuoi deſdegni ꝛ ſue pazole

Sichen.

hendy.

Sem ſur lamm ſua rõ qui loc logo
ſmog ut und.

Daud.

Salomon

Hannib.

Salapia ꝓbabilr ꝙdã
gerrima hãnibalis
amasse dicitur.

filia Cinnæ Pyrr. Epiri Regis audita magnificentia
Alexandri Magni Regis

Iphiclus
Priamo
Thaſie
Leandro
Adrasto
Ulixe.

Semiramis fuit uxor Nini ꝙ condidit Nineue
Semiramis fuit uxor Abdolonymi regis Sidonior
Semiramis fuit uxor Ninyi Assyriorum
Semiramis non fuit.

Lechiome auolte in oro/o sparte al uento
Gliochi chaccesi dun celesto lume
Amfiamauan si chio son dardor gtento
Chi põria il mãsueto alto rostume
Aguaglar mai parlando ala uerture
Quel mio stilo quasi al mar picciol fiume
Nouue cose z giamai no piu uedute
Ne dauedere giamai pu duna uolta
Que tucte le lingue fiuen mute.
Cosi preso mi trouo z ella sciolta
Et priego giorno z notte/ o stella iniqua
Et ella apena di milluno asolta
Diua legie damor/ ma len che obliqua
Seruar guensi. pochella giunge
Da celo mira vinusale anaqua
Or so come dase dolor si disiugge
Et come sa far pace guerra z tregua
Et copre sio dolore quadalcu il pugne.
Et so come in dun pitto se delegua
Et poi si spazge y legriare il sangue
Se paura o uergogna auen chel segua
So come sta tra fior. nascosso langue
Come sepie fra duo se ueglia z dorme
Come seza langiur si more z langue
So de lamia nemica cercar forme
Et temer di trouarla z so qual giusa
Lamare nelamato si trasforme
So fra lughi pensieri z uaghe iusa
Stato uoglia/ color cambiar spesso
Viuer stando dalcor lalma diuisa
So mille uolte ilch ingannar me stesso
So segnir il mio foco o ungi fuge
Ardor dalugge z aghiacciar dapresso
So come lamor sopie lamente zugge
Et come ogni ragion inde disfama
Et so z qlle maniere il cor si strugge
So di che poco conuie sallama.
Vna anima gentil quadella e sola
Se no ue ch y lei difesa fama
So come amor saperta z come uola
Et so chomor menacia z or pmette
Come robba y forza z come inuola
Et come sono stabili sue rote
Le mane armate z gliochi auolte stratte
Sue promesse dife come sion uote
Come ne lossa el suo fiorir si passe
Et nelle uene mie ornai piaga
Onde morte z palese incendio nasce
Che poco dolce molto amaro agiugni

Postquã est ꝫm rapt? z quo auctore / cum lõge sermone Ilonit? sit S. de laura sua. z cũ hiis ad de scribõ? illustres quos uidit z quos amic? ille suus de quo S. sibi mõstrauit. Et p. ighnũ ando ponit qualiter? sui stud? z. exegr? de scribõ? quos uidit. z bi. Mentre che

Oscuro che mia fortuna in forza altrui
Debbe sospinto z tucti mesi fneziu
Dilibitate/ oue alcun tempo fui.
Jo cheria piu saluatro che ctrui
Racto dimeschiato fui con tucti
Imici fchi z miseri gsciui.
Et le fatiche lor uedi z lor fructi
Perche, torti sentieri z con qual arte
Alamor osa giugni cran condocti.

A.
Aduerte q hic ẽ error ꝯ nã quilgauit debuit poni ꝗ[m] ꝯ media gñi. z posuit q[d] z iõ pone hic. Mentre ch z poscia sfine alle cacte ibi cento. pone Era nel giorno/ poscia sfine tracte pone Geno z mo dsp posta Nerona altre arme. posta Chefa/ z ne

b Era ne lastagion che lequinotio
Fa umatore ilgiorno zygne ride
Colla sorella alsuo dolce negotio
O di nostre fortune mstabil fede
Jnquel tempo en quel luogo z quellora
Che piu lugo tubuto agliochi chiede
Triuphare uolse que chel uolgo adora
Et uidi a qual seruigio z aqual morte
Et a qual strato ua chi simnamora
Et uoti sogni zymagine smorte
Eran dintorno alauro triuphale
Et falsi opimon sur le porte
Et lubrico spirto sur le strale
Et danoso guadagno z uil dano
Et gradi oue scende chi piu sale
Stanco zipso z zposato affano
Chiaro desnore z gloria oscura z negra
perfida lealtade z fine mgano
Sollicito furore z ragion pigra
Et rarme oue si uccen per strade aperte
Onde per strette agran pene se migra
Nacte breue alentate alusinghe certe
Dentro ghiacion turbida z mischia
Dirette doglie z dalegrezze incerte
No bulli mai vulcano lipari o ysthia
Strongoli o mongibello in tanta rabia
Poco ama chi se intal fuoco se adischia
Jn cosi tenebrosa z stretta gabia
Rinchiosi fumo oue le pene usate
Mutai per tempo z le mie prime labia
Et tanto pur sognado libertade
Lalma chel gran disio fa pronta z leue
Consolai col ueder le rose andate
Rimirado era io fuori alsol di neue
Tanti spirti z si chiari sur lauree tetto
Quasi luce pictura in tempo breue
Chel pie ua inn nanzi z locchio torna adietro

Nhor 4°. t°. Autore de stabat 2m muphum qualr
S. Laum muphant de aprilis. Et p°. ghmā ab
ostlay semet ipm qm nō fuit ab amore cuntr
ymo chr. 2°. exegit ih. No conalto.

Vando ad un giogo z adun tempo quini
Domim allor laltrui degli dei
Elo zgoglio de gliomini ad un giogo
J. presi exempio de loro stati rei
Facendo mio pfitto laltrui male
Jn consolaz yrasi z dolor mei

Alt. Et a ghomay uch almō de dnō.

Che sio negro dimarco z dimo strale
Phebo presso el giouene dabido
Lun dicto dio. laltro huom puro mortale
Et uegro adun lacruiolo Gionone z dido
Camor delsuo sposo a morte spinse
No quel de Enea comel publico grido

Enee ap nāt uidit didonē.

No mi debbio dolor saltri me uinse
Giouane mtauto disiamato z solo
Et se lamia nemica amor no strinse
No e. anchor giusto assai ragion di duolo
Che shabito il zimudi chio ne pianti
Si tolte gliemm lali el gire a uolo
Non conaltro romor di preto dinsi
Duo lion feri/ o duo fulgori ardenti
Cha cielo z Pria z mare dar luogo finsi

Jn uidit nāt z°. muph qualr Laum muphant
de cupidine qm de omib⁹ nāmay triumphā
uerar my Cipro. z Stula

Ex A.
Duorum ppe hor z eorr Nāpli pp adhuc
medio gestum e pposita ppe ep repositi
z postea chme illo sacrificio pp
Hor/ pyper chme cuntis pne pp
postea Nō conalto. rome. postea

Chio udi amor con tucti suoi argomenti
Douce gnia rollei di mi ragiono
Et lei pur stia assai che fiama/o uenti
Non fu si grade ost feribile sono
Ethna · quallore danchelade pur fossa
Silla z charibda quado irate sono
Che una magiore in sulla prima mossa
Non fusse addubioso z graue assalto
Che no ere che rade sapia euer possa
Ciascun prese si ritirea in alto
Per uedez meglio z lerror delimpresa
Cuori z gliochi auean facto dismalto
Quel timatore che prima era alloffesa
Daman dextra lostral/dallaltra lato
Et la corda alorechia hauea gia stesa
Non corse mai si leuemente al varco
Duna fugace cerua un liopardo
Lilio in selue o diratene starco
Che no fusse stato mue lento z tardo
Tanto amor primo uene alle ferite
Chal uolto ha lesta mille ondio tremedo
Combactea mme colapieta el diffe
Che dolze mema si facta ppagnia
Duzo auerala intal modo perite
Ma uiui che dabuon non si scompagna
Nostro aquel puto ben rome agran torto
Chi abandona lei dal tutto si lagnia
Che giamai saumido z non fu si accorto
Dschifare colpo ne nochier si presto
Duolger naue dagli scogli in porto
Comuno schermo intrepido z honesto
Subito auuisse quel bel uiso
Dal colpo ach lactende agro z funesto
Era alfin rogliochi z col cor fiso
Spando la uerita ondesse sole
Et d no esse piu dala diuso
Come chi smesuratamete vole
Chascripto si nagi chapparlare comun
Ne gliochi z nela bocche leparole
Dolce mio die segnor mio se tu uuoi
Legami con costei cheneso degno
Ne temer che giamai mi scolgha giuo
Quadio lo udi pien dira z di desdegno
Si grane che ridicolo giuan neneth
Tucti imagion/nio che si basso segno
Che gia mifedi honesta/eranto extineth
Doiath suoi stroli accesi fiama
Damorosa beltade en piacere tenti
No hebbe mai di uero ualor dmagna
Camilla z laltre usate ire ibactaglia
Chola sinistra sola mtiom mama
No fu si ardite cesare mthessaglia
Cotral gennio suo romella fue
Cotra collui cogni louera sinaglia
Armate eran con lei tucte leste
Chiare uirtute. o gloriosa schiera
Et teniansi p mano adue adue
Honesta z uergogna alafrote era
Nobile paio dele uirtu diuine
Che fan costa sopre ledone altera

Auctor affectebat victoriã ogre cupidinis
ut pz. sed rebellat cui opynio. si cui fauscht
lauda uicta abamore. hui⁹ pter ifelicy amor.

Encheladi gigas fulminat⁹ ny flegra tenet caput pub ethna · bmch
sub pelorio z lilybeo z coniti pul
pachino mollh sinat⁹ gy
pocheta sithone.

Audacũ quib gmulcendy Laure
tiã phaust de cupidine.

Hec cui due precibꝰ amoy gemulate achi.

a. ℔ ſ Mentre chio mi uolgea ſ ogni parte
Sine uedeſſe alcun de chiara fama
O p antiche o p moderne carte
V idi collui che ſola Euridice ama — Orpheo
Et lei ſegue in lunferno z p lei morto
Cholla lingua gia fredda lorechiama
A leo conubbi a dir damor ſi ſtorto — Tull'. q°. tuſculanarū. — Aleo
Pindaro Anacreonte che z imeſſe — ſm̄a anacreontica q̄ tota poeſis eſt amatoria.
Hauea ſue muſe ſol damor in porto
V ergilio uidi z parmi ſ torno haueſſe — Vergili?
Compagni dalto ſegno z dalto ſtillo
D ique che uolentier gia l mondo leſſe
L unera Ouidio z lalmen Catullo — Ouidio
Laltro ypocrito che damor canto — Catullo
Fecundamēte z laltro era Tibullo — ypocrita
V na giouene greca apaio apaio — Tibullo
Con nobili poeti una cantando
Et hauea vn ſuo ſtil legiadro z raro
C oſi oz quini oz quindi z imirando
Vidi gente ir p una uerde piagia
pur damor uolgarmēte ragionādo — ſDante
Et certo Dante z Beatrice ſi ſagia — Cyno
Ecco Cin da piſtoya Guicton darezo
Che dino eſſer primo par che ragia
Ecco ydui Guidi che gia furono m p̄zo
Fl noſtro / el Bologneſe et Conliani
Che fur gia primi z quini eran da ſezo
S ennuccio z Franceſchin che fur ſi humani
Comognion unde. z poi uenne una nopello
Diportamēti z di uolgari ſtrani
F ra tutti ultimo Arnaldo Daniello
Gran maeſtro damor / cha la ſua terra
Anchor fa honor col ſuo dir chiaro z bello.
Erano que damor ſi tenne affetta
Lun prezo z laltro / el men famoſo Arnaldo
Et que che fur conquiſi con piu guerra
I o dico luno z laltro Rambaldo
Che cantar pur Beatrice z monferrato
El uecchio piano dal uezina con Giraldo
F olcho que cha chaſtiglia il nome ha dato
Et a Genoua tolto z allo extremo
Cangio ſ miglior patria habito z ſtato
G ianfre zuel che uſo lauela el remo
Recitar la ſua morte z quel Guglielmo
Che p cantar al ſuon di ſuoi ſi remo
N omingo Bnardo Ugo z Anſelmo
Et mille altri ne udi aun la lingua
Lanna z ſpada ſi ſempre targa z elmo
Et poi conuien chel mio dolor diſtingua
Volſini anoſtri z udi l buon Tomaſſo
Chozno Bologna z oz meſſina impingua
O ſtygnar dolezza. o. duur laſſo
Chi mi ti tolſe ſi toſto di nāze
Sengel no ſapea mouer un paſſo
D onne ſe or ~ chon meco eze pur dianzi
Benel cuor mortal che ſi ue agiuda
Sogno dinferni z fola di zomanzi
P ochezza for de la comuna ſtrada
Quando Socrate z Iehio udi in prima
Collor piu liga una quien chio uadi

ſiſti ſtatuit duo amiciſſimos ſuis adquos mitteret epiſtolas ſtupuit et p̄ respōſum tulit
Q ad Socratem q̄ ſapiens olim parebit.

O qual coppia de amice che ne mezma
Pōua/ne? prosa ornare assai ne mueſi
Si come di bezma nuda se extima
Onquesta duo cerchi monti Dueſi
Andādo tuchi hor sempre ad un giogo
Nquesti le mie piaghe tucte apersi
A cotior no mi po tempo ne luogo
Duuder mai si chomio stesso zbramo
Infinal cener del fumezeo rogo
On cotior colsi ilglorioso ramo
Onde fosse anzi tempo ornai le tempie
In memoria di quella chio tantamo
Ma pur dilei chel cor di pensier empie
No pote togliar mai ramo ne fogliá
Si fur le sue radice atterbe z empie
Onde ben che talor dilei doler mi sogliá
Comohom che offeso quel che con questochi
Vidi/me fermo che pui mai no mi dogliá
Natzia di costumi zno di stochi
Vedar presō collui che facto deo
Da tazdi? gregni/intozpi z stochi
Na prima uo seguire che di noi feo
Et po dirro daltrui quel che sostene
Opza no mia de homero ouer dozpheo
Seguimo ilsuon delepurpuree pene
De uolanti corsier p mille fosse
Fin che nel zegno di sua madre uene
Non ralētate le cratene o strosse
Ma schamate p selue o p montagne
Tal che ne sun sapea inche mondo fusse
Giace oltrel figreo sopra z piangnie
Vnisolecta delicatti z molle
Piu daltra chel sol scalde ol maz bagnie
In mezo e von ombroso z chiuso colle
Con si suani odori/consi dolce acque
Chogni maschio pensier dalalma tolle
Questo latin che cotanto piacque
Venere/enquel tempo allei si sagra
Chel uer nascose z stronoscuto giacque
Et e/ancho di ualor si nuda z magra
Tanto citche delstio esser vile
Che par dolce acceptui z alcun agra
Or quum trūphol segnor gentile
Di noi z dalhi tuch che dun lauro
Presi hauea dal maz dindia aquel di thile.
Pensieri? gielo z uanitade? bramo
Dilecti sugitui z fermi noya
Rose dinuerno/ameza state il ghiaccio
Dubia speme dauanti z breue gioya
Penitenza z dolor depo lespalle
Qual nel zegno di Roma on quel di troya
Et zimlombaua tucti quella ualle
Dacque z doregli z erbi leste ziue
Bianche uerde uermiglie perse z gialle
Ruscelecti di fontane viue
Al caldo tempo sopra laba fresca
Et lombra spessa z layre dolce estiue
Poi quādol uerno z layre si rinfresca
Tepidi soli z giochi ridi z otio
Lento che simplicetti cori in uecchia ffb.

Cuj ſ̄ nāq̄ſſet ſigillāry mr̄gnā mlmudane
illuſtriā cupmoz cupidims. Jnapit explere
tr̄uphum q̄ cupido q̄ duxe de cyp. Et p̄.
ghnmdo ondat quāte ipſe duxit cypzum
que ē Jpſula venery. et mr̄. p̄. ipſa Jupida
deſultat ih. Giace oltre

Sforzar seppi qz rupido fiurdoni? alaura z de ipso
hūphauit.

horis nō cunctat cunctabat
pro ygnoratha da vey.

hodie? cypriam ſt̄ effeminat horis
gremij? cunctes laſciuis.

passioni? amathj.

Et

Cio ſ̄ q̄ſtate mayr
ſi Laura

No conalcre arme/che chol cor pudico
Eron bel uiso z co vpensier schiui
Col parlar sagio z donestade amico
Eran miracol grande aduedre quiui
Poche lacime damor arso e sueste
Et tal morir dalui. tal prese z uiui.
Laleta dõna z leggiadre elcete
Tornãdo dalamobile uictoria
In un bel trapellecto ui zestrecte
Pocheran p che rara z uera gloria
Ma niaschuna pse parea ben degna
Di poema chiaussimo z distoria
Et era lalor victoriosa insegna
In campo uerde vn candido Armellino
Che oro fino z topatij alcolle tegna
No human ueramẽte/ma diuino
Lor andar era z lor sanete parole
Beata se qual nasce atal destino
Stelle chiare parcano in mezo vn sole
Che tucte ornaua. z no tõglica lor uista
Di rose inorzonate z di uiole
Et come gentil roze honore acquista
Cosi uenia quella brigata alegra
Quãdo uidi vna insegna obscura z trista
Et vna dõna tuolta tuelta nera
Conun furore qualio no so semai
Nel tempo di giganti fosse a flegrã
Si mosse z dixe. so. tu dõna che uai
Di gioueneti t di bellezze altera
Et di tua uita termini no sai
Son colei che si importuna z fera
Chiamata son dauoi z sorda z riecha
Gente/achui si fa nocte inãzi sera
O. ho gdicto alsin lagẽte greca
Et latzoyana. alultimo romani
Collamia spada laqual pũgr z scra
Et popoli altri barbarischi z strani
Et giongendo quãdaltri no ma spreta
O. interpetri infiniti z pensier uani
Or auoi quãdol uiuer piu dilecta
Dizol mio corso inãzi che fortuna
Nel uostro dolce qualche amaro mecta
Inostor tu no hai ragione alcuna
Et i me pocho solo i questa spoglia
Rispose quella che fo nel mondo dona
Altri so che nacra piu dime doglia
Lacui salute dal mio uiuer pende
Ad me fia grata che diqui si scioglia
Qual e. chi inorsa nouo gliochi intende
Et uide. ondel principio no sauuide
Dicho orsi miraueglia zsi zeprende
Tal si fe qlla fiera z poi che forse
Fu stata un poco. ben lizeroneto
Dixe z so ley quãdol mio dente lemorse
Poi col ogtio men turbido z men fosco
Dixe tu che labella schiera guidi
Pur no sentisti mai del mio toxcho
Se del gsiglio mio punto te fidi
Che sforzar posso eglie pur il meglore
Fugir uecheza. ei suoi molti fastidi

Responsio Laure.

Volui mag ad morale studi argue ab
mundanog cib tray a mide sectely crederi

Reuertit ad mag de studens morte Laure
z illi deplorat

Io son disposta ad farti un tal honore
Quale altrui far no soglio che ti passi
Senza paura z senza alcun dolore
Come piace al segnor chennolo stassi
Et inde rege z tempra luniuerso
Fava dime quel che dogn altro fassi
Cosi respose z cerco di trauerso
piena di morti tucta la campagna
Che spiendar nol po. presa ne uerso
Da yndia z dal cathayo moroccho z spagna
El mezo hauea gia piene z spendere
per molto tempo quella turba magna
Jlevan que che fuor de th solin
pontifici z regnanti Jmperadori
Oz sono ignudi misera z mendici
Vseno or le uechege vsen gli honori
Et legeme z lustrphi z leorone
Et lemitre z le purpure e cerchi
Misso chi speme z rosa mortal pone
Galen chi in lapone si se troua
Alacin cgnato e. ben ragione
Orecchi il tanto affannare che gioua
Tucti tornate alagrian madre antecha
El nome uosco apena si ritroua
pur de le mille z mile fama
che no stan tucte uanite palesi
Chintende uostri studi si mel dica
Che uale alogiogar gli altri paesi
Et tributarie fare legere strane
Cogli animi al suo dano sempre accesi
Dopo le imprese prigliose z uane
Et col sangue acquistar terre z thesoro
Vie piu dolce si troua lacqua el pane
El legno el uerno che legeme z loro
Ma pron seguir piu si luga thema
Tempo e. chio torni al mio primo lauoro.
O dio che giuntera lora extrema
Di quella breue uita gloriosa
El dubio passo di chel mondo trema
Era aduedrla un altra ualorosa
Schiera di done no dal corpo sciolta
per sauer esser po morte pietosa
Quella bella gragnia era ramolta
pur adueder z gtemplar il fine
Che far guesi / z no pui duna uolta
Tucte sue amiche z tucte eran unite
Allor di quella bionda testa sciolse
Morte con la sua man laureo crine
Cosi del mondo el piu bel lauro scielse
No gia p odio / ma p dimostrarsi
piu chiaramente nelle colse excelse
Quan lameh lagrimosi spessi
Fur iui / essendo que begliocchi asciuti
per chio loga stagion cantai z assi
Et con tucti sospiri z trista luce
Tacita z lieta sola si sedea
Del suo lel uiuer gia cogliendo i frutti
Vactene inpace ouera mortal dea
Diceuan. z tal si len. mano glieuolse
Contra la morte in sua ragion. si ca

Senno ꝛ modestia alaltre due confine
Habito con dilecto a dmejo ilcore
perseueranza ꝛ gloria sulastine
Bella accoglienza ꝛ avgomento forte
Cortesia in adtorno ꝛ purità de
Temor dinfamia ꝛ disio sol donore
Pensier canuti in giouenile etade
Et lagrezza che strada almondo
Era ꝛ con casteza soma honestade
Tal uenia gtra amore ensi secondo
Fauor del cielo ꝛ de leben nate alme
Che de lauista no sofferia il pondo
Mille ꝛ mille famose ꝛ chiare palme
Tuorgli laude ꝛ smiotergli de mano
Mille uictoriose ꝛ chiare palme
Non sul cadde disubito si strano
Di po tante victorie ad haniballe
Vinto alasin dal giouene Romano
No giacque si smarrito ne laualle
Ne di si subito quel gran Glustro
Adui tucte ysrael dauid lespalle
Al primo saxo del garzone ebreo
Ne cirro ? Sithia ouc lauedo uorba
La gran uendetta ꝛ memorabil feo.
Chomuon che sano ꝛ ? un momto amorba.
Che sbigottito ꝛ duoli occulto macto
Che uergogna con man dagliocchi forba
Cotanto e zegli ꝛ tanto apetor pacto
Che paura dolor uergogna ꝛ ira
Stan nel uolto suo tucte a duy tracto
Non sceme cosi mare quado sadira
Non in dzime allor che teco piangne
Non mongibello se enchelado sospira
Passo qui rose gloriose ꝛ magne
Chio uidi ꝛ dir no oso. Alamia dona
Degnio ꝛ allaltre sue minor gragne
Ella hauea ? dosso ildi candida gona
Losmalto in man che mal uide medusa
Dun bel diaspro ezi ui una colona
Alaquale hauea lethe ? meco ? fessa
Catena di diamāte ꝛ di Topatio
Che suso fra le dne ogni no sussa
Legarzo mdi ꝛ stringe qllo strano
Che basto bene a stare mille uendette
Et io p me ne fui gtento ꝛ sano
Jo no potte lesarne ꝛ benedette
Vergini che in stige chiuder in zima
No caliope clio con laltre sorelle
Ma dal gte duo che sono ? roma
Di uerare honesta en fra lequali
Lucreta da man dextra cm lagrima
Laltra penolope quesh lisbali
Hauean spegna ꝛ la phazetta ꝛ lazio
Xquel protheo ꝛ sbenechian lali
Virginea appresso el fiero padre armato
Di disdegno di ferro ꝛ di pietade
Chasta figlia ꝛ a Roma magno stato
Liuia ꝛ laltre ponendo ? libertade
Por lete derche che con aspra morte
Seruaron lor barbarica honestade

Lucreta

Goliap qui dauid fida gessit nch lapidib⁹ uno tyg alio tecto.

Thamir regina scithay Cirum regē danubi debellant fugitiq; trucidat.

d' quo ouid⁹ lib⁹ 7.

de iphe lo⁹ vall' de amoē quigdā ꝛ pbo chan⁹ de nutricib⁹ dauf

Q⁹ anglicus uicto regi hunc ex gallia Romanos hannibalem Thrasimenum P. Scipionem pisis Syphacem affricum. Thebas Epaminundam Marcellum Gracchum apud alios apud Varr apud Apulcium paulū Emilium. ꝛ plures alios narrat. Hunt postea gfluct ? Africa. à Scipione.

Virginia fuit filia L. virginii viri plebei quā appetebat decem⁹ philoppus cū esset decemvir sibi ascisus suo imperio ut filiā sibi traderet ut ea dominū ageret apud tribunal Claudij ꝛ ipse per mot. ex quo publius ille X. viri femur ut narrat Luiꝰ ꝛ ab urbe.

Judith ebrea la sagia casta e forte
Et quella greca che salvo nel mare
Per morir non sofferse alcuna sorte
Conqueste e con certe altre anime rare
Triumphar vidi Dionin chen pria
Veduto havea del mondo triumphare
Ma l'altre la celestial gioiene pia
Che baldançosa mente corse al tribo
Et per purgarsi dogni infamia ria
Poco dal fiume al tempio acqua col rubo
Poi vidi Hersilia cole sue sabine
Che schiera d'esso nome empie ogni libro
Poi vidi fra le donne pellegrine
Quella che p lo suo Dilecto e fido
Sposo no p Enea volse ir al fine
Tamar il mio volgo ignorante e diro di dido
Cui studio di honesta amore spinse
No vano amor, come el publico grido
Al fin vedduna che si chiuse e strinse
Sopra uno pse vmore e meglio valse
Che forza altrui el suo bel pensier vinse
E'l trionpho dove londe salse
Pinoton bagnia chal tepido verno
Giunse a man dextra en fe ma terra salse
Un fera monte barbaro e aueno
L'antiquissimo albergo di Sibella
Lasciando sene andare dricto a Linterno
Incostanza e solitaria villa
Era grandom che daffrica sapella
Per che prima col fero alunno apvilla
Quin del hostal honor lalta nouella
No fermato co gliochi anchi piacque
Et la piu casta vera e la piu bella
Nel trionpho non suo seruir dispiacque
Allui che se credeva esser vana
Sol p triumphi e p imperio nacque
Cosi giungemo alla cieca spurana
Nel tempio pria che dedro Sulpitia
Per spegner nelamente fiamma sana
Passamo poi al tempio dipudicitia
Chiamando e cor gentile honeste doglie
No di gente plebea ma di patricia
Ma spiego le gloriose spoglie
Labella vincitrice sua dispose
Le sue victoriose e sagre foglie
El giouene thoscan che no asconse
Le belle piaghe chel ferro sofferto
Del romano mimico in guardia pose
Con parechi altri e fome il nome decto
Dalcun di loro, comuna sorte seppe
Chiacan facto ad amor chiaro diserto
Fra gli altri io vidi Ypolito e Giuseppe

Bella legiadra e gloriosa dona
Che oggi ignudo spirto e pora terra
Et fu gia di vidalor alta colona
Tornava con honor dala sua guerra
Allegra havendo vinto il gran nemico
Che con suoi segni tuctol modo atterra

Dido.

y a
206

Che fia ze laltra se questa arse z alse
In poche notti z se cagno piu uolte
D. humane speranze uechie z false
Se la tera bagnaue lagrime molte
per la pieta di quell alma gentile
Chal uide ilsa. nul pensa che la solte
Lora prima era / el dì sexto dapule
Che gia mi strinse / z or lasso mi sciolse
Come fortuna ua cambiando stile
Ne fun di seruitu giamai si dolse
Ne di morte quatio di libertade
Et de lauita caltri nō mi tolse
Debito al mondo z debito aletade
Camiami z nāzi chera giusto myrima
Ne adaltrui tōre anchor sua degnitade
Or qual fosse ildolor qui no se extima
Cha pena oso pensarne. no che sia
Ardito di parlarne muerso. o. mzima
Vertu morte bellega z legradia
Lelelle done tozno al uostro lecto
Tuste dicano / omai di noi che fia z
Chi uedra mai z dona acto pfecto
Chi uedral parlar di sauez pieno
El canto pien dangelico dilecto
Lospirto p parte diquel bel seno
Con tricte le uirtu z sereno
Facciera z quella p le ciel sereno
Ne fun di li adiusatu fu si ardito
Chappaziste giamai con uista obscura
Fin che morte ilsuo assalto hebbe finito
Poi che Deposto fu ilpiato z lapaura
pur al bel uolto era ciaschun intento
Per disperation fuetta sicura
No chome fiama che p forza e. spinta
Ma che p se medesma si ristima
Ne uada impace lanima gtenta.
Agiusa dun soaue z chiaro lume
Chel nodumeto apuro poco macha
Tenedo alfin ilsuo chiaro costume
pallida no. ma piu che neue bianca
Che sega uenta in un. bel colle fiocho
par riposar come psona stancha
Quasi un dolce dozmir ne suoi begliocho
Sendo lospirto gia dalei diuiso
Era. quel chel morir chiama gli sciocho
Morte. bella parea nel suo bel uiso.

Vanti gia ne leta matura z agra
Trionpho ornato ilglorioso colle
Ou pregion passar p laurea sagra
Sotto l monarcha chal so tempo uolle.
Faze il mōdo destruere unuerso
Chel nome digrandeza aglialtri tolle
O. sotto quel che no dargento terso
Die ler asuoi / ma di suo sangugno
Tucti poco o. meno foran uerso
Cuistui chio parlo. si candido signo
No fu giamai che no sembiasse un cozuo
Presso alsuo uso angelico z benigno
Et cosi fatto dolcemente morto
Honesta umanitate muer lontano
Segno dlito tucten fomante z cozuo

Demones in puto mortis oparier z
bestiar agis uis de q animi pe
bilis z morp. fm mill? hic fiut.

Aliqui signar. istū puū cum mz hc. Alij pmut
ipm tāsp. pumptū ad totū uitā triumphoz. pe
trache. z ste scribūt ipm t ppm. Hoch nec q hic
legit stor. q lo. de triūpho mortis d dnā Laurā
z fuit cop. hui locū q ppmig mat lōgū d hā v
z nō posuit long triūph. uti sup. dixit

Sub augusto ipō.

Iste fuit magn? qm triūphauit
de rōis q hodie ip? glādit.

Inhoc capo Autor describit quedã dyalogũ
fuit rollomonde quã ꝑ sonũ hausit nõ laura
ea nocte quã ꝓcessit diei sequẽti apparuit
hec rollomonde usq; ad finẽ capituli.

O ne surga z duręa ꝑ maior caso
Congiungon lóro chiare z turbide acque
Lamia achademia un tempo z mio parnaso.
ui onde agliochi miei un bel lume nacque
Chelle uolse alun poco ꝑ suo uerẽe
Quella prima ben fior ꝑma mi piacque.

In nocte che seguì lõtibil caso
Che spense il sole anzi il ripose in cielo
Dicho son qui rotton cõ zimasd
Spargera p laycra odorifere ebano gielo
Che rola bianca amica di Titone
Sole di sogni confuse torre il ducto
Quando dõna sembiãte a la stagione
Di gẽme orientali incoronata
Mosse uer me / da mille altre corone
Et quella man gia tanto desiata
Ame parlando z sospirãdo pose
Onde ebbi dolcezza alcor me nata
Riconobbi collei che prima tolse
Ypasiti miei dal publico uagito
Onde ebbi dolcezza alcor me nata
Come ilcor ginocchi dalcun sacro ese
Cosi pensosa sacto humile z sagio
Sassise z sedẽdo fẽmi ꝑ una riua
Laqual ombraua un bel lauro z un fagio
Come no conobbi io lalma mia diua
Risposo ingiusa Duom che piange z plouo
Dimmi pur prego tu se morta o uiua
Viua son io z tu se morto anchora
Dixella z sarai sempre fin che giongi
Per leuata di ꝑa ludamora
Nal tẽpo e breue z nostra uoglia e lunga
Pero tauisa el tuo dir strengi z frena
Inse chel giorno gratiosa ti giungi
Et io alcun di qsti alti scrcna
Cha nome uita che per prona usai
Dime sel morir e si gran pena
Rispose mẽte al uulgo dietro uai
Et alopinion sua rea z dura
Esser felice no puo mi giamai
L amorte e fin duna pregione obscura
Alanime gentile alaltre e noya
Chãno poste nel fango ogni lor cura
Et hora il morir mio che si tanoya
Ti farebbe alegrar se ne sentissi
L amultesima ꝑte di mia gioya
Cosi parlaua z gliochi hauea al ciel fissi
Diuotamẽte z poi misc silẽtio
Quella labia rosate fin che dixi
Scilla Hazio Neron Gayo z Merentio
Fianchi z stomachi z febre ardẽte fũno
Parere lamorte amara piu che assentio
Negar dixe no posso che lassũno
Che ua ꝑ nãçi al morir no doglia forte
Et piu laterna deletteuo dãno.
Ma pur che lalma indio si riconforte
Et cor chense medesmo e forte lasso
Che altro chun sospir breue e lamorte.
Io hauea gia uian ludamo passo
Lacqua me inferma z lanima anchor ginte
Quando udi dire in un fiumicel basso

O misero colui che gio
Et pargli un mil
Et cero mi cẽa ma
Et cerca il mare z nic
Et sempre con sul
Sol di lei pẽsa o d
Allor in quella pe
Gliochi languid
Chiamo non me
Riconobbi alcuo
Che spesso hagia
Di graue z sagia
Et quãdio fui nel
Nel cera mia pu
Chadde z adp
Di subito lauita poco
Ad rispecto di q
Et dolce morte
Chen tucto quel p
Che qual de ex
Seno che mi sh
De madõna dissi
Che ui fu rede
Di piu nel uolt
Circon amor pe
Dauer pieta d
Mo lasciando
Che suoi dol
Le dolci pane
Tenei molti
Adpena hebbio
Chio udi lam
Chun sol fu gi
Poi dixe sospira
Da te no fu
Da tempi
Per che assaltua
Era z lan
Ne per forza
Quante uolte
Ange aide
Et mal pe p
Quel di fui z
Questo fu
Spesso come
Piu di mille fi
Tuolto mio
Tha uoglia
Poi se uinto
Dugni inte
Saluãdo la
Et se fu partio
Et lauore z
Mossi oz ter
Quest fui te
Di lenigne
Tulsai che
Chio udi glio
Di lagrime
Chi no lau

O misero colui che giorni conta
Et pargli lun millãni/andarno uiue
Et sero in rẽa/mai no si rafronta
Ei cerca ilmar z tucte lesue riue
Et sempre vn sol ouunque aiuti tẽe
Sol di lei pẽsa o dlei parla z scriue
Allora inquella pte onde ilsion uẽne
Gliochi languidi uolgo z niego quella
Chamo non/me sospinse z te ratẽne
Riconubila aluolto alafanuella
Che spesso ha gia ilmio cor raconsolato
Or graue z sagia. allora honesta z bella
Et quadro fui nel mio piu lieto stato
Ne lera mia pur uerde ate piu cara
Cha dire z adpẽsare amolti ha dato
Mifu lauita poco men che amara
Ad zespecto di qlla mansueta
Et dolce morte cha mortali erara
Chen tucto quel passo ezio piu lieta
Che qual dexilio al dolce allogo ziede
Seno che mi sbengea sol dire pieta
De madõna dissio p quella fede
Che ui fu riedo al tempo manifesta
Or piu nel uolto dichi tucto uede
Ceconi amor pensier mai nella testa
Dauer pieta del mio lũgo martire
No lasciando uostralta impiesa honesta
Che uostri dolci sdegni z le dolce ire
Le dolci pene ne ileglochi scripte
Tener moltãni indubio ilmio diuire
Adpena hebbio queste parole dicte
Chio uidi lampeggiar quel dolce riso
Chun sol fu gia dimie uirtu afflicte
Poi dixe sospirando mai diuiso
Da te no fui ilmio cor/ne giamai fia
Ma tempera latua fiamma col mio uiso
Per che assaliuar me z te nullaltra ma
Era. z lanostra giouenecta fama
Ne per forza e. po madre men pia
Quante uolte dissio mero questi ama
Ange arde. or siguien che arso pieghia
Et mal po prieder chi teme o brama
Quel di fuor mire z quel dentro no uegia
Questo fu quel che ti zuolse z strinse
Spesso come casual fu/che uanegia
Piu di mille fiate ira di pinse
Luolto mio chamor arduia ilcore
Cha uoglia ẽme ragion giamai no uinse
Poi se uinto ti uidi dal dolore
Dirgli inte gliochi allor soauemente
Saluãdo latua uita el nostro honore
Et se fu paxion troppo possente
Et lauoce z lafronte a salutarti
Mossi or temorosa z or dolente
Questi fur tecchi imie sdegni z mie arti
Or benigne accogliençe z ora sdegni
Tidissi che nai cantato in molte parti
Chio uidi gliochi tuoi talor si pregni
Dilagrime. chio dixi questi e corso
Chi no lauita sil cognosco asegni

Allor quedi de honesto sorriso
Talor te uedi tal sprom al fianco
Chio dixi qui. giuen pur duro morso
Or sí caldo z uermiglio z freddo z bianco
Or triste or lieto mfin qui to rendurto
Saluo, andro mi ralegro, lenche stancho.
Et io madona assai fora gran fructo
Questo dogm mia fe. pur chio el credesse
Dixi tremando z no con uso asueto
Di poca fede oz io si nol sapesse
Se no fusse ben uerpchel dizei
Rispuose z diria pazue sattendesse
Almondo tu piacesti agliochi miei
Questo mi tacito. pur quel dolce nodo
Mi piacque assai chentorno altor hauei
Et piaceme illel nome sel uer odo
Che luigi z presso col tuo dir macquisti
Ne mai in tuo amor richiesi altro chel modo
Quel manco solo, z mentre i facti tristi
Volei mdstrarmi quel chio udi sempre
Jl tuo cor chiuso a tuctol modo apristi
Quini il mio gelo onde ancor n distempre
Chagrordia era tra de laltre rose
Qual grugge amor pur choneста iltempre
Fue quasi eguale i noi fiamme amorose
Almen poiche ma uedi del tuo foco
Ma lun le palesò, laltro lasciose
Tu eri di mente chiamate gia zocho
Quadio tacea, pche uergogna z tema
Faccan molto dirio, parei si poco
Non e. minor il duol pchaltri il prema
Ne maior pandarsi lamentando
Per fortun non teme iluer ne strema
Ma no si zuffe almeno ogni uel quado
Soli thuoi occhi, te presente accolsi
Di piu no osa. il nostro amor cantando
Tempo era ilcore. ame gliochi raccolsi
Dicio come diniqua per dolta
Del meglio el piu ti diede. almen ti tolsi
Ne pensi che pche ti fossen tolti
Ben mille uolte piu di mille z mille
Pendua z con pieta adte fur uolti.
E state fuoran lor luce tranquille
Sempre uer te. seno chebbi temenza
De le pericolose tue fauille
Piu tuo dir pno lasciarli senza
Vna gelusion chate fia grata
Forse dudire mstu qsta partenza
Jntruche laltre cose assai beata
Jn una sola ame stessa dispiacqui
Chen troppo humil tenen mi trouai nata
Duolmi anchor uenamte chio no nacqui
Almen piu presso altruo floredo nido
Ma assai fu tel paese ondio ti piacqui
Che poteal cor delqual solio mi fido
Volgiasi altroue ate essendo ignota
Ondio fora men chiara z dimen grido
Questo no rispuso pche lazetta
Terza del uelo malgrua a tanto amore
Ouunque io fosse stabile z immota

Orrossa dixella
Chanor mi sog
Tu no mintorbi
Beda lauzora de la
Rimenare am
Gia fior de leo
Quella uien pri
Sa dire hui al
Et con tempo
Quanno soffersi
Dissio ma fuct
Mal uiuer se
Pero sapir uolzel
Son pur uerde se
Ella gia mos
Tu starai si fra

Hauea gia il sol
Tolto dal di
Riposo de lag
Lseno z quel
Lmio cor la
Chio udi in
O polimia oz p
Et ti mi me
Che prende
Huomini z fuc
Per lepatte
Que sera z
Udi molta
Socto lense
Che nasch
Ella anedar p
Et aman
Che fe si gr
Augusto z D
Et duo folg
Jl magior
Aprino corso
Cuno z fu
El gran pur
Et valerio co
Che pur troppo
El primo
Poi illon dill
Del fiaco se
Freno con
Claudio nero
Presente al
Siche di di
Nuno che la
Horatio se
Che fello n
Et ch con su
Valerio di
Siche ane

Vr cosi sta dixella io nebbi lohonore
Chanzi mi segue · may mio dilecto
Tu no mitrovi dal fugire del hore
Vedi laurora de laurato lecto
Rimenare amorbida ilgiorno ilsole
Gia fuor delocean misin alpecto
Questa mien per pathine / onde mi duole
Sa dire hai altro studia desser breue
Et con tempo dispesa leparole
Quanno sofferti mai sdaue zlieue
Dissio ma facto ilpavlar dolze zpio
Hal unuer sepa uoi me duzo zgreue
Pero sapir udizi madona sio
Son ytarda seguirui · ose p tempo
Ella gia mossa dixe alaceder mio
Tu stari sperta sepa me giun tempo.

El cor pien damaxissima dolecza
Rasonauano anchor gliultimi accenti
Del ragionar che sol brama zappiecza
E uolea dire o · dimie tristi zlenti
Et piu cose altre quando udi alegra
Sirene lei fra lelle alme luventi
Hauea gia ilsol / lalenda humida znegra
Tolto dal duro uolto de latera
Riposo delagente mortal egra
Lsono zquella chanzon apie zsera
Lmio cor lassd apena eran partiti
Chio udi incominzare unaltra guera
O polimia oz piegho che mai
Et tu mimouia ilmio stile acopagni
Che prende adiecer char dueesi liti
Huomini zfacti glorioxi zmagni
Per lepaxte di mezo zp lextreme
Due sera zmatin ilsol si bagni
Udi molta nobel gente insieme
Socto lensegna dima giun Regina
Che caschun ama zuezisse zteme
Ella auedar paiea cosa diuina
Et aman dextra hauea quel giun Romano
Che fe si germania zi Franzi tal zuina
Augusto z Druso fero amatio amano
Et duo folgori ueri di bactaglia
Lmagior el minor Sapy affermo
Papizio corsor che tucto smaglia
Curio z Fabricio zluno zlaltro Cato
El gran pompeo che mal uide thesaglia
Et valerio corum zquel Torquato
Che p troppa pieta occise ilfiglio
El primo Bruto gliseder dalato
Poi illon villan che fe ilfiume unmiglio
Del fiero sangue · eluecchio che hamballe
Freno con tardita z con consiglio
Claudio nezon chel capo de hasdruballe
Presento al fratello aspro z feroce
Siche di duol gliste uolte lespalle
Mutio che lasua dextra errante cuore
Horatio / sol p thoscana tucti
Che fezo ne fuoco auezzi nore
Et chi con suspition sdigna liuti
Valerio di piano alpopol uago
Siche sinchina zsua casa c · distructi

Inhor 7° capto xxxiiij Auctor uolens probare
etiam q̄ hūsphū quēdā s · fama nūphamꝫ
de morte · Emāt multos z multas illustres
ac famosos · qui p̄p̄ lōgo tp̄s mortuj sunt
tñ fama de ipsis augent z fingit ipse esse
p̄sentē sepulto dñe z regine s · fame ut.

quā huit fama ni mort
est vna de ix · muss.

fuit Aspinas.

vs hō nūtō do cessimus ioy Emiss ut.

Et quei che ilanno unse sopral lago
Regolo. z que che in ꝑma affrica assalta
Et duo che in ꝑma y mare unser karnigo
Dico apio audaro z catul che smalta
Fl pelago di sangue z quel de nilo
Che dauer unto alor sẽpre se exalta
Vidi il victorioso el gran camillo
Sgombrare loro menar laspada a nerchо
Et riportare il perduto uexillo
Mentre roghiochi quia z quide cerchо
Vi uidi cosso colle spoglie hostile
El dictator emilio mainerchо
Et parechi altri danatura humile
Rutilio volũno Gracho z filo
Fuch ꝑ uerbi darme altri genuil
Costor uidio frai nobil sangue dilo
Quisto col Roman sangue chiaro z bello
Aeui no basta mio ne altro stilo
Vidi z duo paulli el buon quarto marcello
Chen fu una dipo presso a Rasegio
Vccise con sua man ilgran rubello
Et uolgendomi indietro anchor i uegio
Fprimi quactio buon chebeto in Roma
Primo secondo terzo z quarto segio
Et cincinnato colaincolta chioma
El gran Rutilian col chiaro sẽgnio
Et metel orlo colla nobel soma
Regolo Acilio si de laude degnio
Et uisendo z morendo. z apio cieco
Che pirho fe diuedre Roma indegnio
Era unaltro apio sputon del popol secco
Duo fului. z galio uolscho z quel flamineo
Che unse z lilio il paese grieco.
Fui fra glialtri tanto cin virgineo
Del sangue di sua figlia onde a que dien
Tirãni. tolto fi limpio dominio
Et larghi duo di lor sangue. itre den
Ei duo gran sapiom che spagna oppresse
Et marcho che sostẽne amile lor uera
Et come a suoi crascchum par che si appresse
Lasiatico era un che ꝑfecto
Capitano solo. allon senato elesse
Et lelio a suoi Cozneho era ristrecto
No cosi quel scipio alqual arrise
Tanto fortuna che felice c. decto
Parean uuccio lor mẽte diuise
Morendo z congiũte z sero il padre
Era il suo seme che sopera il mise
Desesiano poi ale spalle quadre
Riconuh. z al uso duom che ponta
Con Tito suo delopre alte z legradre
Dominay nõ uera ondira z onta
Hauen. mala famiglia che ꝑ uarcho
Da doptron al sõmo impio monta
Trayano z Adriano Anthonio z Marcho
Che fẽno de adoptare a nechegli il meglio
Al fin theodosio di ben fare no parco
Questi fi di uirtu lultimo speglio
In quello ordine dico z depo lui.
Comicio il mondo forte a farsi ueglio

Et

Pocho indaspatre accorto anchi mi fui
Dal quãto mau regno uerrino porta
Ma uiopia fu dalombra altera.
Uera que fondamẽti lorta
Dalbi lũga inquel monte pellegrino
Et An e Numitor e Siluio e proca
Et capi ilnome euechio Re latino
Agrippa ei duo/che terzo nome dẽno
Altheuere eallal colle Auentino
Nomi acorgea/ma fõmi facto un cẽno
Et quasi in un mirar dubio nocturno
Vidi quei chelor men forza emen sẽno
Primi ytalia Regi. Jui Saturno
Picho e fauno e Jano. e pui no lũge
Pensosi uidi andar Camillo e Turno
Et pche gloria in ogni pte agiunge
Vidi oltra un zimo ilgran Carthagnese
Lauii memoria anchor ytalia punge
Lun occhio hauea lasnato almio paese
Stagniado alfiedo tẽpo ilfiume tosco
Siche gliera aduedere lo stranio arnese
Sopra ungrande Alefante un duce losco
Guardai storno euidi ilre Philippo
Simil mẽte dalun lato fosco
Vidi il lacedemonio un Xantippo
Cha cruda gẽte fece ilgran sterminio
Et dun nido medesmo usci Gestippo
Vidi color chandarno al regno sagro
Hercole Enea Theseo e Vlixe
Che lasnar quide fama tal uestigio
Hector col padre que che troppo uixe
Dardano e tros e herои altri uidi
Chiari pse. ma piu pch ne scrixe
Diomede e Achille ei grandi Atridi
Et duo Ayace eThideo epollinice
Nemia prima epoi amin fidi
Et labugata arditi esi felice
Che cadde a Thebe equellal tra cha troya
Fece assai credo/ma di piu se dice
Panthasilea cha greci fe gran noya
Ypolita e orithya che regnaro
La pressol mare ouentra la danoya
Et uidi Cirõ pui di sangue amaro
Che Crasso dixo. luno ealtro nobile
Tanto chal fine arnasciano parue amaro
Phylopomene arui nulla sarebbe
Roma arte mi guerra. echi di fede abondi
Massinixa nel qual sempre lla rebbe
Leonida el thebano Epaminunda
Alabiade e themistode che ipsi
Catmar di grecia/uinti sitra esi unda
Vidi dauid cantar celesti uersi
Et Juda machabeo e Josue
Arui ilsole ela luna simobili fersi
Alexandro chal mondo bramo dee
Di lorreano tentaua epotea frilo
Morte uisente epose onde nol fece
Postra alfin uidi Arthuso e Carlo.

Iuxta thelamoni qui fuit filius priami Troyani primi Regis yspanie nuper y Hispalis e Japonid ubi pauci nunc inuenitur reliqui helene.

Roma ab romanabus pusilla gdus crescit e fit de nre dnã.

Thamire regina Scithoy. Cyre ꝑsarum e cui ut ca ꝑ utroplmo sanguine ꝑ fluuium dixit sitia te sanguis que sitisti e dabit de hoc Sanguine satisfi. sto dixit sanguine tempore dmo. Justin. li. 4. et 9.

Subquo rapud quos obiit philipp⁹ macedo dum philippus mitridate dorit est. Quo cesso bellum arte finissus.

In hoc f. c. ppr. d sulcdo quos mdr
Et post pl longd ymaiid quo hmt ad ma
xmyppm z Sophonisba olim vxor Syphacis
deiñ Regis nãiõe alagibe Chirom.

Tancho gia di mirar no sato anchora
Vz quiñ or quidi mi uolgea guardando
Cosa cha uguardarla e breue lora
Giunta ilcor de pensieri in pensier quando
Tucto asel traxer duc cha mano amano
Passauan dolcemẽte lagrimando
Noxem illor legiadro habito strano
El parlar pellegrin che mera obscuro
Ma lintrepete mio mil fiata chiaro
Nostra chio seppi chi eran piu stretto
Accostai allor chel lun spirto amico
Al nostro nome laltro era empio z duro
Poi dixi allui o Massinyxa antiro
Per lotio Scipione z per roster
Rispondet nõ mincresca aquel chio diro
Et egli ame uolẽtier sapiei
Chi tu se i nãze i nãzi che si uene
Ai spiati ambo duo gliesserti mei
Lesser mio gli rispuosi no sostene
Tanto chonoscitor che cossi lunge
Di poca fiãma gran luce ne uene
Ma tua fama real p tucto agiũge
Et tal che mai nõ ti uedra ne ude
Chun tal nodo damor tero ggiunge
Or dime se collui in prie ui giude
Et mostrai duca lor che roppia e questa
Che mi par de lerose radze z fidi.
La lingua tua almio nome si presta
Prolia dixei chel seppi p le stretto
Ma dixo p sforzar lanima mesta
Hauendo in quel sõmuom tucto col cor messo
Tanto cha lelio ne do uanto apena
Quãque fue sue ensegne ifi allor pssõ
Allui fortuna fi sempre serena
Mai no gia pto degno eral barone
Del qual piu chaltro mai lalma heb piena
Poi che lacrime romane agrande honore
Per lo extremo ondẽte furon sparte
Quinti magiunse z ne ggiunse amore
Ne mai si dolce fiãma i duo cuor arse
Ne stara credo. oyme ma poche hore
Furo atanti distri si breue z scarse
Indarno amazital giogo condocti
Che del nostro fauor sfuse no falsi
Et legitimi nodi furon rocti
Quel che sol piu che tucto mi dolse
Ne dipoin con tue sacre parole
Che di nostri sdegni nulla gli calse
Ben chi assennasse pur mi dolse z dole
Che in tucto e orlo chi no uide il sole
Gran Iustina agliamãti e graue offesa
Pero di tanto amico un tal gliglio
Fu quasi un scoglio alamorosa empresa
Padre mera in honore in amor figlio
Fratel ne gliam. ondolcdre giũne
Cha col cor tristo z col turbato ciglio
Chosi qsta mia cara amorte uẽne
Che uedendosi giũta in forza altrui
Honore i nãz che seruue sostene.

Maximilla fuit filia Numidie Amuntis ppe 20.
z pontifẽ Scipionis z familie Cornelie
sed Inguieta et nupsit nupte amanti ut
refert Galus in Inguitino suo.

Decimo Syphace rege z Affrum z Scipione
z Maximilla. Maximilla p dãs philocappe
amore Sophonisbe illã sui Scipionis uxore
duxit. sed cepit abeo qui nõ sine militari
disciplina egressi illã dimisit. que nolens
fiuẽ atque uenenũ hausit z expirauit de q.
p Liuiũ de 2o. punico bello.

s. fiãma pbi. militabat

s. Scipionẽ maiorẽ.

qz leli z Scipio fuit famosi
par amicicie

s. Scipione Asiageno &c.

qi nobilit obscurauit cũ illi amore.

Ista fuit Sophonisba uxor Syphacis
ultimi ducis Cartaginensium bello punico.

Et io dil suo dolor ministro fui
Chel pregator e pregh eran sì ardenti
Choffesi me p̄ no offendere lui.
Et mādarlel uelen con sì dolenti
Pensier comio so bene zella il crede
Et tise tanto o ḡto damor senti
Pianto fil mio Ditanta sposa herede
In lei ogni mio bene ogni speranza
Perder elessi p̄ no perder fede
Ma ricca omai se troui in q̄sta dāza
Notabil cose p̄chel tēp o breue
Et piu de lopre chedel gior nauāza
Pien dipietāde e ripēsando breue
Spaniol gran foco di duo tal amāti
Parcami hauer alfocho un cor di neue
Quando udi dire sin nel passare auāti
Costui certo p̄ se grano mi spiace
Aza fezma so do diazli tuch quanti
Pon dixio ilrozc o Sophonisba in pace
Che Cartagine tua p̄ leman nostre
Due uolte cadde · zalatēti giarce · tua fuerunt bella punica ad Romanos
Altro dixella uo che tu mi mostre
Saffrim piāse . ytalia no ne rise
Dimādatene pur le hystorie nostre .
Tanto elsuo elmio āmico si mise maximum
Sōfrendo con lei p̄ lagran cōtesa
Che fur dame lesue lun diuise
Chomuom che p̄ sen dubio caualca
Che ua zestando ad ogni passo zguarda
El pensier de landar molto distrinse
Cosi landata mia dobiosa ztarda
Facean gliamāti dicbe anchor magrada
Veder quāto nascimo myqual foco arda
Iudi un da man mācha fuor di strada
A gruisa dich brami e troui cosa
Onde pur uergognoso e lieto uada
Donare altrui lasua dilecta sposa
O sōno amore e nouā cortesia
Tal chella stessa lieta e uergognosa
Parea del cambio e quasi p̄ uia
Parlād insiemi dilor dolci effecti
Et sospirād il regno di soria
Traxemi aque duo spirti che zestecti
Eran gia per seguir altro camino
Et dixi alp̄imo e prieghe che tu aspecti
Et egli alsuon del ragionar latino
Turbato l'uista si ratēne un poco
Et poi del mio uolar quasi mdiuino
Dixe io Seleuco son · quest c. Antiocho Strationes uocatur hermogor Galeum d'qua Val. Lib. v. c. v. oratores.
Mio figlio che gran guerra hebi con voi
Ma ragion q̄sta forza no ha luogo .
Questa mia p̄ma . sua dōna fu poi
Che per strāpato lo dameroso morte
Giel diedi . el don fu lieto tra noi .
Stratonicha hebbe nome e nostra sorte
Chome uedi e diuisa e p̄ tal segno
Siuede il nostro amor tenace e forte
Che contento costei donarmi il regno
Questel suo amore e laltro lasua uita
Per farme pur che se lun laltro degno .

Et ſi no fusse la deſcoperta aita
Del phisico gentil che len ſarrozse
Leta ſua misd fiorne era finita
Tarendo quasi amdo amozte rozse
Et lamar forti. el tracer fu uirtute
Lamia uera pieta chalui ſorrozse
Cosi dixer comuon che uolse mute
Col fin delapazola z passi uolse
Chappena gli poter render ſalute
Poi che dagliochi mei lombra si tolse
Rimasi graue z ſdspirado andai
Chel mio cor dalsuo dir no si disciolse
Infin che me fu decto troppo stan
In un penſiero alcroſe diuerſe
El tempo che breuissimo len sai
No mosi tanti armati z greca Yerſe
Ma un eran amati ignudi z prezi
Tal che lochio lauista no ſoffrerſe
Vary di lingua z uary di paesi
Tanto che de millun no seppi ilnome
Ma stino historia que pochi chenteſi
Un era perſeo z uolsi siuer come
Andromada ghie piacque ſethiopia
Giouene bruna z begliochi z lechiome
Et iluan amador che lasua ypria
Belleza distando fu distructo
Povero sol p troppo hauerne copia
Che duene un bel fior sencalan fructo
Et ella che lui amado mmuda uoce
Ferelel corpo dun duro saxo asciucto
Un quellaltro alsuo mal siuelore
Infin chamado altrui in odio sebbe
Con pualtri danah asimil croce
Gente qui p amor uuer mezebbe
Tuaquai raffigurai alun medesmo
Cha nominar p duta opra sarebbe
Vidi que duo che fero amor pagni
Alnone z Cisse la oltre in tual mare
Fare ilor nidi apui soau uerni.
Un p laltro pensoso z se acostare
Cercando spesa or sopra un saxo assiso
Et or sottacqua z or alto uolare
Et udi lamadel figlia de niso
Fugir uolado z cogliere athlante
Di palle der treunta z dun bel uiso
Et uda ypomenes ſtra cotanta
Turba damati miseri corsori
Sol de uictoria si rallegra z uanta
Tra questi fabloni z uani amori
Vidi ati z Galatea che i grebo gliera
Et polifemo fiere gran zomori.
Glauco ondegiar p entro qlla schiera
Segui quellaltro z chi di stato il mosse
Nomado unaltro amare acerbo z fiera
Vidi l prato di gerra z uinn dosse
Silla indurati in pietra aspra z alpestra
Che del mar ceraiano infamia fosse
Et quella che lasena daman dextra
Come dolete z lagrimosa strina
El fero ignudo tien dalasinistra

Et ſi no fusse la deſcoperta aita
Del phisico gentil che len ſarrozse
Leta ſua misd fiorne era finita.

Pigmalion cola sua dõna una
Et molti che Castalia e Agusse
Vide cantare plalor uerde riua
Et dun pomo leffata alfin cedisse.

Apri che morte trũpho nel uolto
Che dime stesso trũphare solea
Et fu del nostro mondo il suo sol tolto
Pazisse gilla despiatata e reda
Pallida e ruista hõrubile e stupba
Chel lume di beltade spento hauea
Quando mirando intorno sup lerba
Vidi dalalta pte grũgere quella
Che tra luom di sepolchro en uital serba
Come nsul giorno una amorosa stella
Suol uenir dorche ẽ nãs alsole
Che sacõpagna nolẽtier conella
Cotal uenia. Odio di quale srole
Vẽral maestro che desviua adpieno
Quel chio uo dire insimplin paiole
Era dintorno alciel tanto sereno
Che pturto il dirsir accese alcore
Lochio mio no pote ne uenir meno
Sralpito pleffronte eral ualore
Delonorata gente douio sforsi
Molti digne che legar uide amore
Daman dextra oue gliochi pma porsi
Lalrella dõna hauea Cesare e Scipio
Aja qual piu piessi agran pena macorsi
Lun di virtute e no damor mãspio
Laltro den trambi. e pur mi si mõstrata
Di pe si glorioso e bel prisipio
Gente di fẽro e di ualore armata
Si come e rapidoglio altepo antico
Taloza. o pma sanza/ opma lata
Venian trich equellordine che dio
Et legies andasamo sbono alaglio
Jl nome almõdo piu di gloria amico
Quim era intento almobile pesipiglio
Ai uolti agliarti e cchi ipzimi due
Lun segnual nepote e laltro il figlio
Che sol senza alcun paze al mõdo fue
Et quei che uolsero a nemin armati
Chiudez ilpasso collemẽbra sue
Duo padri da tre figli accompagnati
Lun gia dinãzi cidno uenuin dopo
Et lultimo eral pmo fra laudati
Por fiamegiana agiusa dun piropo
Colui che tolgsiglio e con lamano
Z nicera ytalia guise almagior huopo
Dico de claudio che nochizno e piano
Come el methauro uide. apurgar uẽne
Di zia semẽza il buon ctampo romano
E gliebli occhi adueder. aluolar pẽne
Et un gran uechio il seroda ad appresso
Che conazze hanibalie abada tenne
Duo altri fabi e duo catoni conesso
Et duo pauli e duo Bruti e duo marcelli
Un tegolo chiamo altru piu che sẽ stesso

Jnista nona cõ. Auer ẽ ray magr ordinate a
Jsrade famosor ac famosis quos unde pbus
xille fame. Et de isris fuẽ hia rayã. Jnpõ. describit
Romanos famosos armis e ytute in bellis. In
2o. gestis e aliis nationũ illustris. In 3o. numerat
describit Romanos 5. 20 titulos. libr alios auth
famosos multos. 27 ẽ ispis. pmi dimittit
3os. ii. ye no sayen.

P. Sapio Affricanus Supior
Laude pudicie filia gsilianus habitos
Sapio. Marte duris libros pstrauit armis
Silurt hannibalẽ. Asdrubalẽ uastauit
Syphacem
Victor. et Gsily Cineten hii Roma nutrimt.

Scipio quã duas fuit ẽ Scipiõe
e cognõe duãtũ fuit ly fuit
vel ii. o plus.

Fabi maxies de quo Ennius sic hõrabilo nobi reparat ctr. e fabi duas ost
Catoni Censorius e nepos.
Fabii fabius
Bruti / de quo ego tegor sepelir. ubi quo e ostia
giurant.
Marcelli qui hannibalẽ male uast. e alii q hic
Cosaus fuit. p quo ordinẽ Tullius apud Cicerõ
gsiri. De tutum plẽ p. g.

Ffte uocat est ad arcu[m] ꝙ ꝛ[e]c[e]p[er]t ad[ue]rsus de nu[m]
fornicadu[m] ual[er]i p[ro]c[on]s[u]l[is] de fortitudine l[ibe]r
Fabri[tii] hanni[bal]is furoꝑ[que] ꝛ bello ꝑ pichenu[m].

Cinnate. Iste fuit dictator ꝛ bello Samnitu[m]

Deinde lect[us] est ad arcu[m] ꝙ ꝛ[e]c[e]p[er]t ad[ue]rsus
Pyrrhu[m] ꝛ bello ꝑ pichenu[m].

Dum[m]. L. mumi[us] qui d[icit]ur Achaic[us] cognom[en]
ꝛ pchaya

Tito. Titus flamini[us] fuit legat[us] ad p[ri]mu[m]
punic[um] hannibal[em].

Quer. Quem p[o]pul[us] legeꝛ[un]t ꝑ[ro] Ptolo. ad em
thiochu[m] ne ptholemeu[m] puerum regnet expet ꝙ
fere patrue nu[m] suu[m] habuit. ꝙ ita p[ro]pter ne
mine p[ri]us regnet ꝑ[ro]stitu[er]unt dicer.

Dicto lect[us] est ad arcu[m] ꝙ ꝛ[e]c[e]p[er]t ad[ue]rsus
Philippu[m] ꝛ bello ꝑ macedonu[m].

Romani ut gesserint hanc bella primum. Hanc ꝛ hanc quidem
ipsi ꝑ[ro]pe quo ipse flamini[us] dicit
2[um] ꝑ[ro]pter flumen ad quod dimicatu[m]
est hanc dicit quidam macedonu[m] q fuit pe
Euripum minorem 3[um] ꝑ[ro]pter
Philippu[m] qui mortuus quidem est
apud Limnam de bello macedonico.

Gnei. Cneus papiri[us] legit[ur] ꝑ[ro] Ap. ad an
thiochu[m] ne ptholemeu[m] puerum regnet expet ꝙ
fere patrue nu[m] suu[m] habuit. ꝙ ita p[ro]pter ne
mine p[ri]us regnet ꝑ[ro]stitu[er]unt dicer.

Romachus dict[us] l[ibe]r 9[us] c. de formidine.

Fului flacchi Capuam cum exercitu profecti esse ma
gnis cum copiis Samnitium fines Romanos
dict[us] de Fuluio dein cum flacco.

Gnei. Thebas graecas genere magni
nominis. Alii aut Romuli ætatem
tetigisse legem agrariam. S. T. L. B.
graecas fuisse Thebas quas Epaminon

Vn tempo con fabrizio assai pur belli
Colla lor pouertà che uidi o. Curio
Con loro. onde alcuni furon rubelli
Cincinnato il duran che solo un passo
Senza costor no uano. el gran Camillo
Di lunge prima che di lor fussi lasso
Perche a tanto honore al nel sortillo
Che sua uirtute chiara il ꝛcoduxe
Onde altrui cresca rabia di partillo
Poi quel torquato chel figliuol prosse
Et lunge ozbo p amor soffrisse
Dela ruallatia chorlo no fosse
Lun dẽo ꝛ laltro che col ferro apprese
Leschiue de nemici o fusse uoto
Chel padre el figlio a dun mont offerse
Curio uenia con lor no men diuoto
Che disse. ꝛ de laime empie lo spero
In mezo foco hõibil mẽte noto
Rumio Lauinio Aebio. era con sero
Tito flamino che con forza uinse
Pur assai piu che con pieta il popol giero
Et eran qui che ze de Silla anse
Dun magnanimo ricchio. ꝛ con la fronte
Et rotta lingua a sua uoglia lostrinse
Et quel charmato sol difese un monte
Onde poi fu sospito. ꝛ que che solo
Cõtra tucta toscana tẽne il ponte
Et che agrandopra. nel nemico stuolo
Mosse lamano ꝛ dazzo. ꝛ posta lazse
Si fero irato che ne sentì il duolo
Et che in mare prima usatoie apprese
Cõtra Cartaginesi ꝛ che lor nauj
Fra Cicilia ꝛ Sardigna rotte ꝛ sparse
Appio cognubi agliochi suoi che grauj
Furon sempre ꝛ molesti alumel plebe
Poi uidi un grãde q ach soam
Et se no chel suo lume alesremo hebbe
Forse eral primo. ꝛ certo fu tra noi
Qual bacho Alade. o paminũda a thebe
Mal pegio e lunge trouo. I. uidi poi
Que che delesse suo destro ꝛ legiero
Hebbe nome. ꝛ fiol fior de gliani suoi
Et tutto in arme el fu crudo ꝛ seuero
Tanto quel che seguia era benigno
No so. se megliore duce o caualiero
Poi uenia quel. chel laudo maligno
Tumor di sangue bene oprãdo apresse
Nobil uolunio ꝛ daltra laude degno
Cosso ꝛ philone Publio ꝛ dalesserse
Luochi in dispatte tre sol in uedeua
Poch imbri ꝛ smagliate lacrime ꝛ ferse
Lucio dentato ꝛ grauo sergio ꝛ Scena
Que tre folgori ꝛ tre sogli di guerra
Ma lun. no sicuressi di fama lena
Nacio poi che Jugurta ei Cimbri atterra
El thedesco furore. ꝛ fuluio flacho
Chalmgrath tronca ꝛ altri el studio era
El piu nobil fuluio ꝛ solun Gracho
Di quel gran nido ꝛ Catullo quieto
Che fe popol roman piu uolte stracho

Et quello che patue adaltrui beato e lieto
No dirò fu. che no chiaro ſuede
Un cauto chor profundo nſuo ſecreto
Nẽ ello dirò e ſuo padre e ſua hezede — Val'lo. 8. 4. ſto c. 4. de gebenario.
Che gia de Macedonia e de Numidi
Et di Crete e di ſpagnia addueſſe prede
Posna veſpeſiã col figlio uidi — dño Sanct veſpeſiam.
Ilbuon etbello. no gia ilbel etio
El buon Nerua e Trayan pncipi fidi
Elio Aduano elſuo Antonin pio
Bella ſucceſſion ſi fino a Maxcho
Che lono almeno il natural diſio
Mentre che uago oltre cogliochi uarco
Vidi igran fondatou e Regi annichi — Romulus e Remus.
Latinea ſtra di mal pelo carco — vel lucius. florus plinius michinus ſenecha mus.
Come adiuene, acui uerni nemichi

Jen dmfinita e nobil meraugtia
Preſi admirar ilgran popol di Maxte
Ehal mõdo no fu mai ſimil famigtia
Guingea la uiſta che lanniche carte
Due ſon glialti nomi e ſomi pregi
Chi ſenna almio dir manchar gran parte
Na difuiarmi li pellegrini e egregi — hi oms relati ſt in caplo
Hanibal pmo e que che canto inuaſi — pandulfi nõ alio reſpectu.
Et Achil diſtima eblie gran pregi
Et i duo gran Troyani et duo gran greci — hector e Troylus
Philippo el figlio che da pella alindi — daiuus e xerſes
Coſtrendo uſſe paeſi duaſi — : Alexãdro mandi
Vidi latino Alexandro no lõge indi — Alexãdre Rex Sturie quiomdie ſ bacchi fuit
No gia vdier roſi chebbe altro e tanto — Te elij olimpiadis uſtq; alexãdru magnu
M̃do deluno honor fortuna ſtandi — eemulꝰ geſtoꝝ nepotis nominis Romanoꝝ
Ire thebani che dixi ſ un bel groppo
Ne latino Ayace Diomede e Vlixe
Che deſio del mõdo uedre troppo — Eneaut cij dirmo xpnũ ſm homerꝰ Vlixem
Neſtor che tanto ſeppe e tanto uixe
Agamenon e Menelao cha ſpoſe
Poco felice e al mõdo fu rixe
Leonida cha ſuoi lieto ppoſe
Un duro prãdio. una tẽpabil rena
En poca piaga fe mirabil coſe
Et Alcibiade che ſi ſpeſſo athena
Come fu ſuo piacer uolſe e tolſe
Con dolce ſtigia e con fronte ſerena
Milchiade chal gran giuoco giuſta tolſe
El ſon figliuol che co neta pferta — Iſte fuit cymon fili' milchiadis athenie' e val'
Lego ſe ruino. el padre morto ſtolſe — li. 4. c. de pricipũ exẽplis.
Theſeo themiſtode che q̃ſta ſecta — Vide plutarchi' q̃ fuit cũ Cathone priꝰ uel
Ariſtide che fu un greco ſabino — ſcipione ſili pricipat quo adq̃ſiuit nã.
Dricth fu nudel monte ſtridotta
La prima ſepultura e latino uitio
Illuſtre loe. che nulla meglio ſcopre
Contrary duo con primuol ſtheſtino
Phorion ua con q̃ſti ne diſopra
Che di ſua tra fu ſtrangato morto
Milt e. Druſo el guidardon daloppe
Comio mi uolſi ellon pitho hebbi ſtorto
Ellon ze chiaramonta gliera auſo
Deſſer ſenza Romani zerouie tolto

Iohãnes xp̃i. de ſcribit cyrmos illu ſtres ac famoſos. Et primo ponit.

Cornel. Thebanus ſcripſit. Thraſybulus thebanus. Timotheus. Chabrias athenienſis. Iphicrates athenienſis. Epaminondas thebanus. Pelopidas thebanus. Ageſilaus lacedemonius. Philippus qui uocatus fuit Philippus macedo. Alexander magnus macedo.

Collui mirando quindi z quiui fisso
Vero stirpe di san cognobbi. el crudo
Amilchare dalcio molto diuiso.
Vidi qual usci gia del fogo ignudo
Hire dilubia manifesto exempio
Che pocho ual gtra fortuna scudo
Vidi Siphare pare asimil sempio
Breno. socto cui cadde gēte molta
Epor cadde egli socto al delphio tempio
Jn habito duicsa in pupoi solta
Fuggilla schiera. Et mentre gliochi alto ergo
Vidi una pte tucta se racolta
Et quel che uolse adio far grāde allungo
Per habitare fra gliuomini emi primo
Da chi se lopra glie uenia da tergo
Vn fu destinato onde da imo
Per duxe alsōmo ledifitio sancto
Ho tal detto architecto romio stimo
Poi quel cha dio familiar fu tanto
Jngratia. e imparlar sero a fama a fama
Che nessuno altro se ne po dire uanto
Et que che come vnanimal sallama
Colla lingua possente ligol sole
Per guāger de nemici suoi latrama
O adāza gentil che dio ben uole
Quito dio ha creato hauer sogetto
El nel tener chon simplice parole
Poi udi il pare niō achiu fu decto
Chu fusse da sua fra z gisse alluogo
Cha Lumana salute cō gia elatto
Sero. il figlio el nepote acciu fu giocho
Facto de le sue spose / el sagrio el casto
Josep dal padre lontanato un pocho
Poi stendēdo lausto q̄ toro basto
Rimirando ouochio oltra no uarcha
Vidi el giusto Ezechia e Sanson guasto
Diqua dalui chi fore lagrad archa
Et quel che comēno por lagran tōze
Che fu si di peccato z derivo carcha
Poi quel lon Guida acui nessun po tōze
Le sue leggi patne tutto z franchio
Chomuon che p giustitia a morte tōze
Gia era il mio disio presso che stancho
Q̄ do mi fore una legiadra iusta
Piu uago de mirare che ne fusse ancho
Vidi al gīte dōne ad una lista
Anthiopi Eurithia armata z bella
Ypolita col figlio afflicta z trista.
Et Menalippe z ciascuna si snella
Che uicitti fu gloria algrād alande
Et luna hebbe Theseo. l altra sprella
Lauedua che si sentiva unde
Morto il figliolo. z tal udecto feo
Chuense cīto. et or sua fama onde
Pero uedendo anchora il suo fayreo
Par che dinouo a sua gran colpa moya
Tanto quel di de l so nome perdeo
Poi udi quella che mal unde Troya
Et fra q̄ste una vergine latina
Chintalya a Troyan fe tanta noya

Ceciliano. Aquino Boccaccio nethebay Cresym hidrop paulo anō circo formā abilem dem filiamq; meditā. nuptie celebrate imbre & frigore ref.

n.

Poi uidi la magnanima Reyna
Chiuna treccia raccolta z laltra sparsa
Corse a la babillonica ruyna
Poi uidi Cleopatra z ria schiua dzsa
Dendegno foco. z uidi quella treccia
Cenobia del suo honore assai piu scarsa
Bellezza z nel eta fiorita z fresca
Gito in piu giouenile e piu belleza
Tanto p honesta sua laude accresce
Nel tuo femineo ualor gran fermeza
Chel suo bel uiso claricata roma
Fece temere chi x natura sprezza
Lopacio del impzio alto di Roma
Che co nazme assalio. benche alestremo
Fosse al nostro trionpho zicha roma
Fra i nomi che mdre breue astondo z pmo
No fia Judith la uedouella ardita
Che del folle amador el capo scemo.
Ma Nino on dogni historia humana e coordita
Doue lascio il suo gran sumessbze
Che lupbia gduxe a lestral uita
Belo doue riman fonte de errore
No p sua colpa. doue gouasko
Che fu de lazh y magiche e uictorie
Et chi di nostri doi chendurzo asko
Passare le sustrie fece el mal gouerno
Le ytaliche doglie fiero impiasko
Quel gran dignidate quel ebno
Nemico di Roman rosi ramingo
Fugi di nâge alor lestrie el ueleno
Molte gran cose i primo passo ioschengo
Quel fe Aethuso z tre Cesari Augusti
Un daffrica un di spagna. z un Lothungo
Cingrá rostu i suoi dur robusti
Poi uenia sol il buon duc Goffredo
Che fe limpsa sancta ci passi giusti.
Questo dicho mi sdegno en dazno grido
Sen e yerusalem colle sue mani
El mal guardato e gia negleto nido
Ti superbi o mustri cristiani
Consumādo lun latino. z no ui caglia
Chel sepulchro dixpō/ en man di cani.
Pare. nessun che in aitra fama saglia
Vide de po rostui se no mīgano
O. p darle di pare. o di baetaglia
Pue comunemi clarissimi uāno
Vidi uaso lasne il sarazino
Che fece a noshi assai uergogna i dāno
Quel di Luna seguual Saladino
Pol ducha de lancrasko che pue diancz
Era al zegno di fracchi assai uicino
Nro comun che nol sbrcai sanāz
Saladino un iudeo. qualeghi era
Almādo agliochi mici nedute i nāz
Uidi duo che si parue hier sera
Di qsta nrā etate e del paese
Chostor giudaua lonoran schiera
Libion Re Cipriān chalto Rese
Et lāge inde. z fu uarmāte argo
Da la una p el mio gran volonese
Magnanimo genal Costanz e largo

Omnes historiographi scribunt a Nino filio bel Regis Assiriorum fuisse regnum monarchiam et primum regem Sardanapalum qui vite mollicie et luxurie et turpissime amasie debarbatus fuit a suis gentibus et regnum traditum et membra ut legitur et Justino.

Gotfredus Lugdunensis Strenuissimus armatus venit ad ciuitatem magnanimus et fortissimus pugnator in illis partibus. nominatus fuit Godefridus de Bolonia qui regnauit yerosolimis anno .xxxv. ut narrat Galterius historicus

Nota

Rex Tyri et Sidonis qui et Azarias nuncupatus fuit a suis gentibus.

Jn hoc. c°. describit' qui famosi fuerunt
sue vitatis. gfice.

No sapea dital usita leuezme
Quando udi ponimẽte alaltro lito
Che len sacquista pregio altro che dazme
Volsmi daman mancha z udi plato
Chen questa schiera ando piu presso alsegno
Alquale agũge achi dal ncl·e·dato
Aristotile poi pien dalto ingegno
Pithagora che prima humilmẽte
Philosophya chiamo p nome degnio
Socrate z Xenophonte z quello ardẽte
Vechio· achm fue le muse tanto amiche
Chazgo z ayrone z Troya se ne semte
Quesh ranto gluuum z lefanthe
Del ſglmol dilaczte e deladma
Primo pintore de le mozie anthe
Amano aman colui cantando guia
Fl mãtouan che di par sero grossa
Et uno alaui passare laba ſozma
Questhe· quel charrotalio ſ mi sl mostm
Chiazo· gita· elogma z ſeuch z ſton
Questi son gliochi de lalingua nostra
Depo uenia Demosthene che ſuon
E· disperãza omai del ſmo luocho
No len gtieuo di seondi honozi·
Vn folgoze parea mosso di fuocho
Sero era Esthine chel potze semzie
Qñdo presso alsuo tuon parea gia Rocho·
J· no posso p ordene zedzie
Questo o· quel douc mi uedesse o· quãdo
Et quale andare ſnãza z qual segume
Che rose ſ numerabile pensando
Et mirando laturba tale z tanta
Lochio el pnsier mãdauan sospirando desiãdo
Vidi Solon dicm su lusl pianta
Che se mal colta z mal ſucto pduce
Coglialtri sei Dicho gteha ſ uãsta
Qui udi nostra gentehauce p duce
Vazone ilsego· gran lume Romano
Che ẽpol mia pu· tanto pu luce
Cresso Salustio z seco admano amano
Von che gid glueble ſ udia alu di torto
Cio e· ilgran Titolimo paduano
Dentrel miraua subito ebbi sozto
Quel plinio Veroneſe sno vicino
Asemue molto· almorze poco accorto
Poi udi ilgran platonico pluuno
Che ondendose ſ oho uuue saluo
Preuẽto fu· dalsuo fiero destino
Et qual seco uenia dal mamno aluo
Et po· pudzi uu no ualse
poi Crasso Antonio horteso Galba z Caluo
Compulion chon tal ſupbia ſulse
Che stra quel darpino armare le lingue
Et duo errando fame ſ degne z ſulse
Tu chi di de udio che lan dishingue
J· tempi· et luochi zlopre legradze
Et di che sangue qual campo se ſpigne
Herodito digreca hystoua padze
Vidi z dipinto il nobil geometra
Di tziangoli z tondi z forme quadze

Et quel che
Porfirio
Empie
Sarendo gl
Et quel
Se len
Apollo z
Chusi
Sipra
Vn dapga
Laste
apa bacu
Vidi Ang
Et Ser
Che nu
Vidi Arch
Et dem
per suo
Vida hyp
Dic io
apa dog
Vidi ſ sue
Et dy
Assai
Et quel
vida z
Credi
Fuera il
Et m
Quiſ
Vidi un
Cdue
No p
Vetue
Cole
Cogn
Carneca
che p
Si di
Laliagr
Ding
chel
Nel pot
Crel
Ne ic
Contral
Alpo
Sdzn
Ardito
Cosi
Colli
Dimet
poi
Vidi
Degli
per
Hor
Et pfi
Lasi
che

Esthines orator acerrimus demosthenem de male publica pecunia apud eos
depositum vehem & bronda da
de Aceno· mõstrat.

plinius secundus veronensis nec ipse ab ardy ecclesiastes
tamen inter medicos versatus ppe neapoly vitam
finauit sepultus ibi.

hieronymus fuerunt ornatissimi primi quos Italia
extulit heroes. de quibus alibi maiore.

Antonius primus fuit augustus imperator.

Et quel che nuer dinoi diuẽne pietra
Porfirio che dargute sillogismi
Empie lasua dialetica pharetra
Farendo gtral ueco arme e sophismi
Et quel dino che fe uie miglior opra
Se len intesi foron gliansorismi
Apollo e Esculapio gli son sopra
Chiusi chappena uisto gli gp̃hende q. sp. anhgssimy.
Si par chel tp̃o inomi liny e ropre
Un dapgamo ilsegue e s lui pende
Lazte guasta fra noi · alor no uale
Qa breue e saura e dichiara e stende
Vidi Anaxarcho intrepido e uzile
Et Senocrate pu saldo chun saxo
Che nulla forza ualse q derto uile
Vidi Archimẽde star col uiso baxo
Et democrito andar tucto pensoso
Par siuo uolar diluime e dozo rasso
Vida hypia tluechiarel che gia fu uso
Dire io so tucto · epoi dinulla meto
Qa dogni cosa argentila dubioso
Vidi i suoi decti Eraclito ropito
Et dyogene amiro i suoi fatti
Assai pu che no mol uergogna apto.
Et quel che lieto isuoi rapi dissidi
Vida e diserti e dalte meute miro
Credẽdo hauune i mdriosi parti
Ucra il troiano Diuarcho Dyanich' fec libp de rim hoiy urbis mil' 3o octap.
Et misuoi magestry assai dispari
Quintiliano e Seneca e plutarcho
Vidi uni algh gturban mari
Couch auersi e con lingegni uaghi
Do p sauer may gmder chiari
Ditate come liom e come draghi
Cole code auechiarse · or che · e · gsto
Cognumom delsuo sauer par che si appagha
Carneade udi i suoi study si desti
Che parlandelli el uero o falso appara
Si discerneua chosi nel dire fu presto.
Laliga uita e lasua larga uena
Dingegno pose i accordare lepte
Chel fuor e litterato agticra mena
Nel poter fare che come trebbie lazti
Crebbe limidia · e nel sauere i seme
Ne ichuon i fiati usuoi uelem e sparti
Contral buon sire che lumana speme
Alzo ponẽdo lanima i mortale
Sazmo eprimo · onde sua fama geme
Audito adire chella no fusse tale
Cosi alsuo lume fu famosi e lupo
Colla brigata alsuo maestro equale
Dimenzado parlo e dazuchyo
Poi con gran subio e con mirabil suso
Vidi tela subtil texere Crisippo fuit primus stoycop.
Degli stoyci il padre alzato suso
Per fare chiare suo dire udi Zenone
E mostrar lapalma apta el pugno chiuso
Et p formare sua tella mentione
La sua tela gentil pingere i cerne
Che trual uero lauagha opinione

Archimen dar gromeira p[ro]ximus fuit Syracusis q[ui] capte ciuitat a marcello ut refert Liuius e uall' e Tull' eq[ua]t ei archas cũ sphra e cylidꝝ io ad portus agrigentinos nũ hẽ cert ubi p[ro]dat Th. higmal. ro.

Plutarchꝰ fuit magr Traiani e ptexit ei libp de puerilibꝰ ipis e grauiore ẽ q[ua]t multos latinos famosos multis gnis de studiis cog uitis. q[ua]t est Tull' de nostris Catone maiore Varrone. Author e Iouialis

Jnhor. c. 12°. Volon. auctor pbneti q̄m
mulphū s. fuit tp̄s mulphar de firma
z stimosis fluuijs. fingit Solon̄ se
ipm̄ ḡsu q̄ vnic̄ hoīs fama t̄ius duer
diuturnā q̄ ipe t̄ nolo. et q̄ pauc̄ q̄
nāq̄ labore emor.

Duecla pulc.

Elauco allargo rollaurora t nāq̄
Siracto usnual sole anto diraggi
Che decto aiesti elsi corse pur diangi
Alçato un poco come fāno saggi
Guardosi intorno z dise stesso dixe
Che pensi omai q̄ quien che piu mi ragaggi
Echo Sion che stimoso inteīra uyxe
De la sua fama p̄mouer no esse
Che sara de la lege chel nel fixe
Et se fama mortal morēdo resse
Che spegne si doueua. t breue negio
Nostre excellēze al fin. onde minresce
Che pui sasperim. z che puote esser pegio
Che pur nel nelo oio che t̄ sia un homo
Ad mi esser egual p̄ gratia che gio
Q̄sti caual ron q̄sto studio domo
Pasco ne lo reano z spirono esforzo
Et pur la fama dun mortal no domo
Jngiuria da cotioso z no da scherzo
Auenir q̄sto ame sio fusse in nelo
No dixo primo. ma senādo z. terzo
Or guen che sarēda ogni mio gelo
Si chal mio uolo/ tira adoppi ghiāni
Chio porto t̄uda agli homini z no alnelo
Di quali io uegio alcun di po millāni
Et mille z mille pui chiari chen uitn
Et io auāzo di ppetui affāni
Tal son qualera anzi che stabilim
Fosse la sfera. di z notte tornando
Per la strada z tonda che. e. t̄ finim
Poi che q̄sto ebbe decto desdegnādo
Ripriese il uerso pui ne lore assai
Chel falchon dalto a sua preda uolādo
Piu dico ne pensier pōza giamai
Segur suo uolo. no che lingua osīle
Tal che con gran paura ilzimirai
Allor tēnio il nuuol nosho a mile
Per la mirabil sua ueloc mde
Die pui che t̄ nāq̄ no tenia gēle
Et pazieme t̄ubil uanitade
Fermaze mosse il cor chel tēpo preme
Che mētze pui lestringe son passate
Pero ch de suo state cura o. teme
Prouegia lene labito suo t̄ stizo
Fondaze t luoco stabile sua speme
Che q̄sto udi il tēpo andar legiero
Dopo la giuda sua che mai no posa
J. nol dixo pche potre no spero
O. udi il ghiamo z li presso lazosa
Quasi ny un pāto el gran fiedo el grim enldo
Che pur uden de par mirabil rosa
Nach lemira con grudino saldo
Vedera essere rosi romel uidio
Dicche gira me stesso or mi zisaldo
Segui gia lespauze. el uan disio
Oz c. dināq̄ aghoch vn chiazo specchio
Que uegio me chesse el stilliz mio.
Et q̄sto posso al fine mapparechio
Pensando nel breue uiuere mio. nelquale
Sta mane era vn stāriullo z oz son uechio

obla Auorg.

Adp̄ium finij ināne.

eyorale desalat uelonssi mū tyn
desanpū vr sp nasi mūte. t sub tpe p
z secty etna. t sp sch hre uemōsmb
t c. sesuny.

Che pur dun giorno e lauita mortale
Nimole ꝛbreue ꝛfledo pien di noya
Che po. tolla paver ma nulla ual̃e.
Qui humana speraꝛa ꝛ quí lagioya
Qui miseri mortali al pan laꝛsta
Et nessuno stato si ferma o moya
Vegio la fuga del mio uiuer presto
Ange di pieta ꝛ nel fugir del sole
La ꝛuyna del mõdo manifesta
Orui ragion fortate in uostre fole
Giouani. ꝛ misurate il tẽpo largo
Ma piaga antiueduta assai men dole
Forse che i dano mie parole spargo
Ma io ue anũcio che uoi siete offesi
Da un graue ꝛ mortifero letargo
Che uolan loze ei giorni e gliani e mesi
Insieme con bieuissimo intervalle
Tuch hauemo arrerate altri paesi
No fate gmal uezo al tor un crollo
Come siete usi. anzi uolgete gliochi
Mentre amẽdar se puote il uostro fallo
No aspettate che la morte scrocchi
Come fa lapui parte che p retro
Infinita e. laschian de gli occhi
Poi che io ebbi ue duto ꝛ uegio apto
El uolar, el fugir. del gran pianeto
Ondi io ho i gãni ꝛ dãni assai sofferto
Vidi una gẽte ardaz sen quieti queta
Senza temere del tpõ o di sua rabia
Che gli hauea i guardia hystorio poeta
Di lor par che piu dalti i undra sabia
Che p se stessi son leuati a uolo
Vscendo fuor de la comuna gabia
Contra chostor coiurche splendi solo
Sappaze chiaua con magior ꝛ forzo
Et ꝛ spendena un piu ꝛpdito uolo
A suoi consigli radoppiaua lorzo
Et la ꝛeyna diuersi sopra dixi
Dalcun di suoi gia uolea far diuorzo
Vdi dire no so ach ma el decto scripsi
Inquisti humani a diz ppio ingusto
Di riecha oblimon che suso abissi
Volgier al sol no pue ãi ma lustri
Et secoli uetosi degni celebro
Et uedera uanegiar digni Illustri
Qñ fu chiaui tra pence ꝛ ebro
Che son uenuti ꝛ uẽ ira tosto meno
Qñ mi sul xanto ꝛ qñi ual di Tebro
Vn dubio hylaro. un i stabil seno
E nostra fama. ꝛ pon nebu ulisse
Il gran tẽpo a gran nomi e gran uenene
Passan uostre grãdeze ꝛ uostre pompe
Passan le segnorie passano ꝛegni
Ogni cosa mortal tẽpo en te compe
Et ꝛtolte amen buon no de apui degni
Et no pur quel di fuore al tempo polue
Ma le uostre eloqnze e uostri ꝛgegni
Cosi fugendo il mõ de ꝛsero uolue
Ne mai si posa ne sa zesta o torna
Anche ua reyduch in pora polue.

z hor stanchar pol ne ingo fama nõ ogniuẽ pua uelocita.

z pe tps nuñphat de fama

Ozpche humana gloria ha tanto corta
No e. mirabil cosa ssffiaczile
Algito oltra lusanga si sogiorna
Ma gsti qsi pensi ihulgo o. pazle
Sel uiuere uostro no fusse h breue
Tosto uedreste ? fiamo zitornazle
Odito qsto pchal uerssi deue
No gtrastare / ma dare pfecta fede
Vidi ogni uostra gloria alfin dineue
Et uidi il tepo zemenar tal piede
Di nostu nomi chio lebbi pnulla
Ben che lagete no no so / ne riede
Cicecha. che sempze aluento si nastulla
Et pue diftalse opinion si passe
Lodado piu almorir uechio chen nulla
Quanta son gra folin mora ? fasse
Oth miseri ultima uechiezza
Alnin dire beato chi no nasse
Ma platurba grado errori adiecta
Di po lalunga eta sialnome thiazo
Che e. qsto po che si sappzeza
Tanto uinse zitoglie il tempo aluazo
Chiamasse fama ze. morir secondo
Ne piu che gtral primo, e alnin zpazo
Cusi il tpo trionpha inomi almondo.

q. d. fuade uehementy abradet studiu.

e tpus nisp adue themapo
d sse Seruana.

Vy Tull. opmaz e ne nasa. p
ma d pmo mory. Tull. t hortul.

mory resp po. ze. fama gloriaz ipse.

Apoi che socrol nel cosa no uidi
Stabile zferma / tucto sbigocchio
Di uolsi ame zdissi che ti fidi
Rispos nel signor che mai fallito
No ha ymessa ach si fida in lui
Ma ben uegro chel medo ma scherniro

Fodmay spud met.

Et sento quel che sono zquel chi fui
Et uegio andare. angi uolar il tepo
Et dolezmi uozei no so di miu.
Che la colpa e. pui mia che piu p tepo
Douea apiz gliocchi zno tardai alfine
Cha due diuezo omai troppo mattempo
Ma tarde no fur mai grate diuine
In qlle sstro che sme anchor sturbino
Altre opinom zpellegrine
Cosi decte zrisposto oz se no stanno
Queste cose chel nel uolgo zgouerna
Dopo molto uoltar che fine aranno
Questo pesar dopo. zmette pui sentenza
Lamente mia uedr mi pazue vn mondo
Nouo sotade smobile zcerta
Et sol zturtol el nel disfare atondo
Colle sue stelle. anchora larta elmare
Et zsfaune un piu bello zpiu torondo
Qual meraugla ebbio quado zistare
Vidi in un pui quel che mai no sprete
Ma disvoiendo suol tucto cangiare
Et le ne pi sue uidi zstrecte
Adunasola zqlluna esser ferma
Sicche come solia pui no saffrecte
Et quasi intra derba igniuda zherma
Ne fia / ne fu / ne mai uerd angi adietro
Chamava uista fano uolua enferma

omia supalesha sl dmoni. p ne
dimia essenha.

Inhoc vltr c. pubiugat 6m zvltr triuphum
S. q. Etimtay que nullo tpe pgnay triu-
phat de tpe. zhaec ponit ce i uita beati rolesh
zexpone diuinu lumen. Gregor ein qp posth
uidit tot gfluct zvt triuphos Ernt dae
omi ? uidibile zhoc zbeatq vita zeu-
ntay ? gsprom dn post q sapphone pmis
Sendy. Amoy. Explic fer. 1432.

Passal pensier strome sole mi uerno
Anzi pui assai pero che nulla altrui
O. qual grama mi fia se mai limpetro
Che uegra lui presente il sumo bene
No altro mal. che solo il tempo mesche
Et collui si di pazie z con lui uone
Che hara allugo il sol tanto ne pesce
per loro uauar nostro lauoro
Or nasce. or more et hora soma or arsce
Beati spirti che nel sommo choro
Si trouerano z trouano i tal grado
Che sta i memoria che ha il nome loro.
O. felice collui che troua il guado
Di questo alpestro et rapido torente
Cha nome uita z al mondo e si agrado
O sera lauolgare z cruda gente
Che non qui sua speranza i rose tali
Chel tepo lieue porta si repente
O. uera mite ignudi soli z frali
pouera dargomento z di consiglio
Egri dal tucto z misti mortali
O uoi chel modo gouerna pur col ciglio
Et che gruba z acqueta gli elementi
Alcun sauez no pur io no mappiglio
Ma gli angeli ne son lieti z genti
Di uedez de lemille parti luna
En cio si stano distosi en tenti
O. mente uaga al fin sempre digiuna
Ache tanti pensier unora sgombra
Oggi i moltani a pena si raguna
O uoi che lanima nostra pieme engombra
Di nagi adesso iez ma. matina z sera
Tucti in un punto passaran chomobra
No hara luocho. Gli. sera. ne era
Ma. e. solo al presente z hora z oggi
Et sola etinita raolta stira
Quasi spianati dicho/ inazi y poggi
Che ocupauan la uista nostra meti
Nostro sperare z rimembrar sapogi
L aquale uanita fa spesso altrui
Vanegrare si chel uiuer par un giuoco
Pensando pui che sero. io. che fui.
No sera pui Diuiso apocho apoco
Ma tucto insieme. z no pui stato o uano
Ma mortol tepo z uariato il luoco
Et no harane i man gliani il gouerno
De le fame mortali. anzi che fia
Chiaro una uolta/ fia chiaro in etno
O. felice quellanime chen uita
Sono. o. serano. deuenir al fine
Dicho io zagrono quadaque si sta
Et tra lalme legiadre z pellegrine
Beatissima lei che morte ocise
Assai diqua del natural confine
Parrano allor langeliche diuise
E le honeste parole et pensier casti
Che nel cor giouenil natura mise.

Tanti uolti che morte il tempo agniasti
Tornerâno al suo primo fiorito stato
E uedraxi oue amor tutti ligasti
Ond io adito ne serro mostrato
Echo chi piâse sempre. e nel suo piâto
Soural riso dogni altro fu lodato
Et essa dinnanchor piâgendo tanto
Aura gran marauiglia di se stessa
Vedendosi fra tucte dar il suâto
Quâdo no fia no so. saxel proprio essa
Tanta tredeza. e piu fedi spagni
Ass alto secreto. che si appressa
Credo che sa anni. e di guadagni
Veu e di falsi. si fatta ragione
Che tuch sieno allor opni di ragni
Vedrassi essito uan/cura si pone
Et essito mdarno saffancha e suda
Chome sono i grinate le ysone
Nessun secreto fia che copin o chiuda
Fia ogni grotta o chiaza o fossa
Dinazi attuol modo apta e nuda
Et fia chi ragion giudichi o. cognossa
Poi uedrai prendere ciascun suo magro
Come fiera ramata si zimbossa.
Et uedrassi in quel loro paragro
Che ne fan tr sopbi oro o. seno
Essere stato dano e nô uan migro
En despatte collor che soctol freno
Di modesta fortuna ebbero in uso
Sentir altra pompa di godersi meno
Questi triumphi i. cinque e fia groso
Auen neduti. e alasne il sexto
Dio ymortale uedrem lassuso.
L tempo disfar tucto e cosi presto
Et morte e fia ragion che tanto auaza
Horti insieme serâno e quella e questo.
Et qui che fama meritmon chiaza
Chel tepo spese. et bei nessi legadri
Chel impalledir fol tepo e morte amara
L oblition gliasperch ostini e atri
Puo che mai lei/ tornâdo/ lasceriâno
E morte impetuosa igrozni ladri.
E lota piu fiorita e uerde haurâno
Con immortal bellezza ethia fama
Ma innâzi a tucto achaustar si uâno
Et quella che piâgendo il modo chiama
Colla mia lingua e colla stancha pêna
Et lei pur di uederla intêra brama
Auua un fiume che nasce e gelêna
Amor mi die ple si lûga guêra
Che la memoria anchor il cor arêna
E chire saxo chel bel uiso serra
Che poi chaura zipreso il suo bel uelo
Se fu beato chi laude intêra
O e che fia dûque a uuedersi in cielo.

Franasci petrarce laureati poetre
F. Triumphus vltimus. Explicit. 1432.

d
o.

ard

d

7
poetice } 1432.
yplur.

Scripti p.
Incipit Libe

Libez ciptoy
t opuſculū p
Vñ ego ꝓmus
maſſimo Ab
fuez. Cetez
Alia os tozq
ꝓnpīi et q
bet aūt zemo
nehiz omo
gditioē ītam
pegzinaho e
timeze quod
ꝓmus nec vl
ni offitij fin
me cē xiāl
cepit z deſin
eqndem hī e
nemo iſtud
moziaz an
fezt qūa m
pezegze mo
beo ſoluere
tēza aliena
gze mozitz
z ꝙ optes
adſenes ꝓh
it inpūbez
nis mozih
Inuenis mo
fezt quot
Siplus vu
ſpondeā ꝙ
me ractura
iacebis qu
za iſtud
ti obzuuig
et cōtritus
tuza nō f
ta penez
nichil nō
et rozde f
lapis ad
tpo quo
Verum
ego febzez
aiz morbo
ꝙ mali m

Incipit liber Senece filitatoz bonoz

Jnoie dñi ām. āno dñi M°.cc°. Lxi. die. Vltimo. madij. i castro massigiani
Scriptꝰ p me. Leonardiz. dñi. petri de Carbonibꝰ

Liber cuiꝰdam poetaz carmina gremiz tuiz semp illustret / Aliqñ deliberans hoc
t opusculū parentibꝰ dirigere curaui quod nō p̄decessoꝝ sz posteri nāzabunt /
Vn ergo primū inspiam. dignū q̄rere t videt amore abditū inquā imo? A
massimo. Ab hoc pene genus humanū tōtremit nec in merito videt tibi hoc
fieri. Cetri eiz timores hñt aliqñ post se loriz / Mors aūt oīa absoluit /
Nulla os torquet / mors aīa deuorat. Oīuz q̄ hōrentiū exitus ad hāc spectat. Uiq
pusillū et qui alios sepmet nō iudicat hoc timent Quid aliud extimescimus / ha
bet aūt remediuz aut solatiuz / Sic ergo te forma ut siquis t palam mētz mi
nitaz oīs ei⁹ tezmulas elidas. Moriens ista hōi nā nō pena e / Moriens hac
gditioe i tram ut exiren. Moriens gentiuz lex e. Qz accepis redde / Moriens
pegrinaho e uita cui multū ambulanteziq diu redeundi e / Moriens stultuz est
timere quod uitare nō possis / Jstud nō effugit et qui distulit. Moriens nec y
pmus nec ultim⁹ omeꝫ me anteresseziit omeꝫ me sequeturz / Moriens hic huma
ni offitij finis. Quis famis exactor nostri sinit moleste tulit / Quid ego sño
me ee aīal rationale mortale / Moriens ad hanc conditioez cupta gigniminur quod
cepit z desinit / Moriens mihi grauē quod nulli alienuz e meuz nouī hoc
equidem cui eo creditoz gtuxi cui dequoquere nō possim / moriens dij melius q
nemo istud mi minarj potest i immortalis / Sz decolabeziś qd interest cessara
moziar an pictim / Sz sepe feriens et mīti inte gladij cōiement / Quid re
ferz quā multa sint uulnera nō potest amplius quaz unū ee mortiferum
peregre moriens / Undeniq una uia ad inferoꝫ e pegre moriens / Ego quod ha
beo soluere paratus suz uideat fenerator quome appellet / peregre moriens nulla
tēra aliena e mortuo / peregre moriens nō e grauior terris q̄ domi sepultus / pere
gre moriens / hoc in p̄riaz sine uiatico deuenit / Sz iuuenis moritt / Optimū
e q̄ optes mori / iuuenis moritt / hoc unū e quod eque tam ad iuuenes q̄
ad senes ptinet. Non etenim excessu / nec exigitur nūs anoz. et adolescentes
et impuberes eadem fati necessitas ducit. Optimū est mori cui iuuat uiuere. Iuue
nis moritt fortasse aliqn me malo fortuna subduxit / Et si nulli alij cete senectuti
Iuuenis moritt. quinq ad extremū sui fati finē puenerit senex moritt nō eiz re
fert quot annos habuerit q quot acceperit nec quis sit hois etas sz que sit meta.
Siphus uiuere nō possit hec e mea senectus / Jn sepulcris sacrabis. quid aliud re
spondeā q̄ uirginiani illiz / sacrabis tractura sepulcri / simil sentio nō ptinet ad
me tractura corporis in sepulcri / si sentio oīs sepultura crematiz e // Jn sepulcris
tacebis / quid interest igne an fera me glutiat e tpus oīuz ultima sepultu
ra ipsius nō sentienti supplicium e / Sentienti homus. Jnsepultus tacebis. At
tu obruebis. tu combureris. At tu in cineres. At tu putrebis. at tu discerpebis
et cōtrahis. Aut tradituz lapidi qui te paulatim edat exeret nulla e sepul
tura nō sepelliemur q̄ putem / nō sepelieris quid i tenuissima crepidas. Jn
tra penaz oīuz iste locus e terminus ut uite. s. multa debeamus morti.
nichil nō definitoz ea sz uiuoz i uentre e sepultura ut corpora et uisu
et corde foeda ad monstrent. Alios tra obruit / Alios flama consupsit / Alios
lapis ad ossa redactuz in clusit sic nris oculis primus / Egrotabis uenit
tps quo exprimtur mei capem nō in mari tm aut in plio uiz fortis apparet
Verum et inclitulo uirtus / Egrotabis / nō potest hoc toto seculo fieri. aut
ego febrez relinquā aut ipa me. Semp una ee nō possimus / Egrotabis
uiz morbo in tres e. Aut uincit aut uincet / Male dete oppriat hoies
sz mali morior Sz alz moriens fideme maxius ut cato. silensue sapies

si altez rato sidno sapiones ista loquentis tue malie displicet laudari est.
nō potest illam hauctoritate hīc sapiētia. Si vīz qui daynādus est male
dcte loquit male dcte loquuntur. mouerez si hoc iuditio facerent ꝑ mme
morbo facuit. nō deme ꝑ dese loquīt. Vīn eīz nesciit loquī. faciant
nō quod mereor ꝑ quod solent. Exultabiē ezras cū omīa ferezis pa
tzia transire nō possuz. oīuz vna ē ex hac nemo eiū pot. Exulta
bie nō patzia michi interdicit ꝑ lotus inquinatus tēzas ventro in
mea vemo nulla tēra exiliz ē. ꝑ altera patzia ē vbicūq bonis
ē. Illud aūt p quod bonū ē in hoīe nō in loco ē. Sapiens inquiz
potestate ē quid sit ꝑ illa fortuna si eiz sapies ē pegrinat si stult
exulat. Exulabie. ꝑ dms alterius loci ciuitate dolor ī mmet si exi
guus ē feramus leuis ē patiētia sigrauis ē feramus. Nō laus est
glozia Clamoze dolor expzimit. nō pot hō paz ee dolori nec za
tiom. dolor. diza res ē dolor. Imo tu mollis. pauci dolore pati po
tuerunt famis expauit imbelles. nā. fumus. Nam infamaze no
lite illa nos forte gemit. figamus dolorez. Quid q ille sequitur
frigidez. pauptas in grauis ē. Imo tu pauptati. Non inpauptate
ē vicius ꝑ inpaupere. Illa expedita ē ylazis tuta. Nesis te opimoe.
nō labor pauper quia videris. paup sis. Nichil ē definibus pero
za indiez uiuit. feris in alimtiz solicitudo sua sufficit. Accipit
gradem pecunia ꝙ sizbus. Non siz potens. Gaude nō eris impo
tens. In tuzia quippe potero gaudet facet nō poteris. Magna pecu
nia hī. horiez illiz uidisti. Azta ē quis ezario. quis plenis in uidet
oculis et quē dms extimas pecunie locuples ē. miltz hī. ignozas vizii.
Auaz in prodigus sit. Si prodigus nō habebit. Si auaz nō hī.
Iste quē felicez tu admizaris credis. sepe dolet. sepe suspizat. milti
illiz comitant/ mel misce fecerit. Cadauera lupi. fluenta formice
predaz sequit ista turba. nō horiez. pecunia pdidi. fortasse te illa ꝙ
didisset. pecunia admisi ote felice sicū illa diuitia pdidisti. Sz
manet illa apud te. ea tm ut quisq felicior. ꝙ tanta mala materia
sbducta ē. pdidi pecunia. Et illa ꝙ miltos eris nūc in via expedition.
Exoneraunt te fortuna si intelligit et timore te loco posunt. dap
nū putas remediū ē. deflet gemit miserz te damas ꝙ opibus
exutissimus ēs. tuo vicio ista t iactura tua tristis ē nō taz molestē
feres. sitamq pditurā tuis habuisses. pecunia pdidi. nepe quia ut
tu haberes alius ante pdiderat oculos pdidi. hī et nox suas vo
luptates. Oculos pdidi quia multis cupiditatibus una prosa ē. ꝙ multas
horibz cazebo. quos nūc videre erudiendi erat nō intelige prez in
nocētie cecitate hunc oculi adulteriū mostrat. hunc mostruz. hunc
domui quia contempserat. hunc urbez ītitamta iuditoz diues delege.
liberos admisit. Stultus ē qui flet mortalitate. Quid istic mirz
aut nouū ē ꝙ zata ē sue isto rasit domus. Quid si infelice uo
ces arbore ꝙ stante ipa poma cadunt. Et hic tuus fructus est.
Nemo ex istis vulneris positis ē. diuitis explebeya domo in ma

malie displiē laudāi est.
rz qui dāpnādus est male
: iudīto furgent fmme
z nesciit loqui. fortiut
ras eū omīa fercīz pa
ie nemo eū pot. Stulti
uarugz tēzz ventre ng
patīā ē vbīūp bonūz
loro ē. fn rpīus mqūz
pies ē pegrinati si stulti
tate dolor ī mmet si qs
ē ferarūs. Nō laus est
ho paz ēē dolozi nec za
llis. pauci dolozē pati po
mis. Nām infamare no
rez. Quid q ille sequitur
auptūi. Non impunitē
is tuta. Nesis te opimax.
Nichil ē definibus prer
o sua suffinit. Accipit
ne. Gāude nō cris mpo
ne poteris. Magnā pcu
xio. quis plenis in videt
ē. mlteg hī. ignoras vitā.
habebit. si auaras nō hī.
delet. sepe suspirat. mihi
za lupi. femīta formice.
ā pdidi. fortasse te illa
illa auaritia pdidit. Eg
z. q tanta mala materia
; cris nūc in via. expauor
mnoze te loco posiut. dip
nisez te damas q opibus
ā tristis ē nō teg molestē
nimia pdidi. nepe quā ut
pdidi. hī. et nox suas bo
ntatibz una pūsa dīs mitis
erit nō mteligē prez in
ostrat. hinc mostrat. hinc
mīta ueritatez deuse delap.
rudimīte. Quid istic mag
nus. Quid simplice ho
. et hic tanto feruidus est.
unt explebit domo in nr

pen
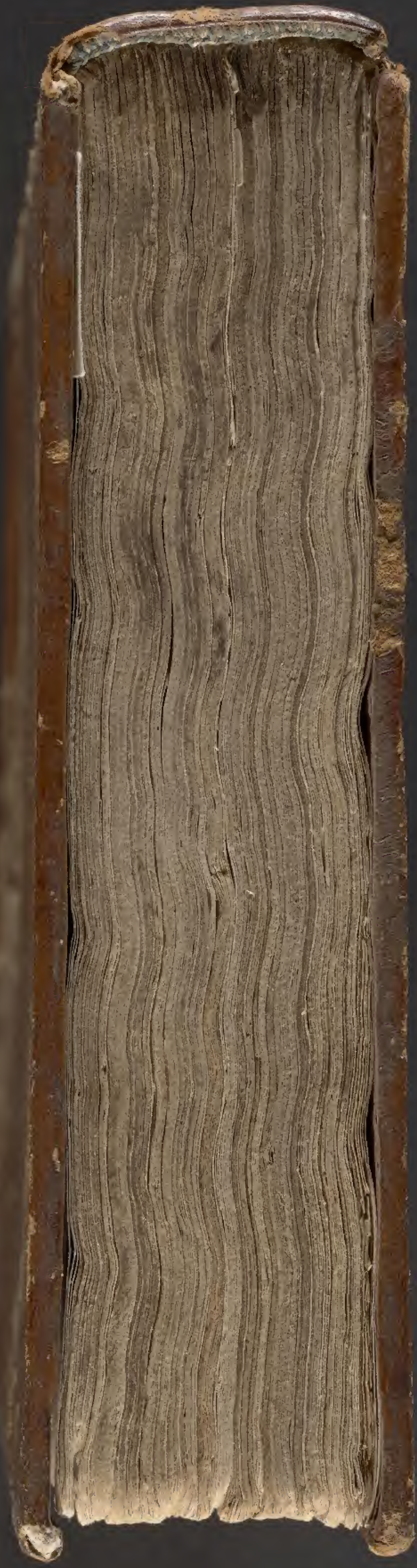
folio 67